

नं. — ४९६९

पु. नाम. शिवार्चन चन्द्रिका
कर्ता. श्री निवास भट्टः

पत्र सं. — ५८७ — सं. x

विषय. तन्त्रम्.

✓

॥ श्रीगणेशायनमः श्रीमत्तस्मिंधुरास्यंशशि
 शाकलधरंबंधुजीवाभिरामंदानादिःसि
 त्तगंडस्वत्तदलिकलिभातूत्तीत्तायाखे
 लयन्तं प्रत्यूहध्वान्तभानुं पृथुतरज्जरं
 ब्रह्मविदजीशं बंधं बंदे सिंहूरपूरेगिरवर
 सुतया चर्चितोत्तुंगकुंभं १ बंदेशंकर
 मंगरुहंगिरवक्रारविदेमुदापश्य न्तं न
 यनांचलेन विलसद्वक्त्रचरीकांचनं मं
 दस्मेरमरन्दमिनुशाकलच्छेलेनोर्मिषु
 प्रेरवद्वात्ममरात्तखिलनचलन्मंदाकिशो
 त्वरं २ ईषद्याकोशनीलोत्पलहृदयरु
 चागंडपालीवितन्वन्नव्यान्मापूरकंठघु
 त्तिममृतरुचेमंडिभांभवन्पाःकर्णद्वंद्वे
 विराजन्तवकनमंदभाग्यस्तेमेरप्रध्वं
 सभानन्दयं यहैष्टेवबुधाश्चराचरमिदं
 जानंतिमा भयंयन्तत्वात्रसदाकराम
 लकवत्यशंपन्तिचाद्यंमहः ३ देशोस्ति
 दक्षिणदिशिद्रविडाभिधानःकांचीनाः

शि०

॥१॥

यत्र वसतिः स्मरणासनस्य पुण्यापुरापुरनिषू
दननागधेयसौभाग्यदंतुरितकीर्तिरचंच
लश्रीः श्रीः ध आविर्वभूवह्यमेधमखेरि
रंचेयत्रस्वयंस पुभगवान् रमयारमेशः अ
धापिहस्तिगिरिनाथ इति प्रसिद्धः संदृश्यते
संकललोकसमर्चिताधिः १ तस्मादक्षि
णादिगतः क्षितिसुरैः षट्शास्त्रविद्विश्चतु
र्वैदैः सोपनिषद्विरंगसहितैराद्यैः संदाधिः
हितः पाणंसहितिविश्चतः क्षितितलेष्येणा
नदीतीरभूदेशोयागगहाकुलः सकलही
श्वास्तिग्नहारो महान् ६ आत्रेयगोत्रशतप
त्रविकाशामित्रशत्रातिरात्रसमहावृतसत्र
कर्ता भर्ता तदीनकृपाणंधसुहृज्जनानां
षट्शास्त्रवित्समरपुंगवदक्षितोभूत ७
तस्यात्मजः फणिपतिवरयाणिनीयेमीमां
सकेष्वपि गुरुः श्रुतिषूस्वयंभूः सद्वादशाह
चयनात्त्वितवाजयेयसोमाध्वरीतिभुवि
नम्यत्नदीक्षितोभूत् ८ तंचंदनः सक

२

तवेदविदंवरिहः श्रौतक्रियासुतिपुणश्चित्त
 सोमदीक्षः आसीदशोपगुणरत्नभिधिः पृथि
 व्यं श्रीश्रीनिकेतनइतिप्रथितो ध्वरीइः ६ त
 त्सूनुः श्रीनिवासः सकलनिगमवित्सर्वशा
 स्त्रार्थवेत्ता श्रौतस्मार्तेशुकर्मस्वतिशयनिपुण
 सत्कविः स्वीयदेशात् पीठं जालंधराख्यं प्रक
 टितविभवं प्राप्य यात्राप्रसंगात् तत्र श्रीसुंदराख्यं
 सकलगुणनिधं प्राप्य सहेशकेंद्रः १० तस्या
 दयंकजपुगं परिचर्य तस्मात् प्राप्य भिषेकम
 खित्नागममप्यधीत्य तस्य ज्ञया समधिग
 म्य पुरीनकाशीतत्राकरोद्दशतिमात्मविदं
 वरिहः ११ तत्रस्थितः सकलतंत्ररहस्य
 वेज्ञाशिष्यैः शिवार्चनपरैः श्रितशैवदी
 क्षै अभ्यर्थितो वित्तनुत्ते सकलनागमार्थिसा
 रोदयां भुवि शिवार्चनचंद्रिकांसः १२ त
 त्रदीक्षाविधिं वक्तुमादौ श्रीगुरुत्नक्षणं स
 ष्टिष्यत्नक्षणं पश्चादसष्टिष्यत्नक्षणं
 ततोधिकारितानां धर्मपरिक्षां गुरुशिष्ययोः

शि. १

२

२

दीक्षायां योग्यता कालं वर्णितां गुरु सेवितां
अधिकार विचारं च दीक्षायां शूद्रजन्मानां
ब्रह्मक्षत्रादिकं भेदं मंत्राणां तेनानंतरं १४
वर्णानां संकराणां चाप्यधिकार विचारणं
पुंस्त्रीनपुंसकत्वचमंत्राणां स्वायबोधनां मं
त्रविद्यास्वरूपं चाप्यग्नीसोमस्वरूपिरसां
मंत्रदोषांश्च संस्कारान्नक्षत्रादिप्रभेदतः मं
त्रमेतच्चक्राणि प्राचीसाधनपूर्वकं १७ स
मीकरणकं भूमेर्मंडपस्थापनक्षणं वेधा
चैव च कुंडानां वास्तुपूजा कुरार्यणे मास
तुषक्षर्क्षतिथिवारयोगान् शुभाशुभान् क
रणानि च दीक्षायाः कालं भेदं स्मथापरान्
वरणं श्रीगुरुश्चैव गुरुः कृत्यानि सर्वसः स
र्वतो भद्रनिर्माणं प्रकारं स्थापनं तथा कुं
भस्य कुंडसंस्कारान्निस्थापनमेव च ल
क्षणानि तथा वहा भेदास्तथैव च स्तुक्
स्तुरावाहुतिद्रव्यमानानि समिधं तथा
लक्षणानि तथा दीक्षा तद्भेदं श्रायस

२

प्रधा अथैवंदीक्षतानां च नित्यार्चनविधौ
 क्रमात् प्रातः कृत्यं तथा स्नानं विभूते धार
 णस्य च विधिं संध्यां तर्पणं चर्पायात्साहन
 मेव च सूर्यार्घदानं विधिवन्मंडपद्वारपूज
 ने मंडपस्य प्रवेशं च स्वासनस्य प्रकल्पनं पू
 जाद्रव्यासादानं च भूतशुद्धिततः परम् प्रा
 णप्रतिष्ठां विधिवन्मातृकान्यासनं तथा
 दशाधातस्य भेदांश्च प्राणायामविधिं ततः
 न्यसनं योगपीठस्य ऋत्यादिन्यासपूर्वकं
 म् ततस्तु मूलमंत्राह्वयणादिन्यसनं तथा
 मुद्राविरचनं ध्यानं मानसार्वभौममेव च त
 त्तोतर्ह्वनं चैव पीठपूजाविधिं ततः आ
 वाहनं च देवस्य उपचारास्तथैव च ततो
 गावतिदेवानां मर्चनं धूपदीपयो नैवेद्यस्य
 विधिं चैव नित्यहोमविधिं तथा बलिदान
 विधिं चैव ताम्बूलतदनंतरम् प्रसन्नार्ची
 विधिं चैव नीराजनविधिं तथा ततो नि
 स्वजपस्यापि विधितस्य समर्पणं म् तत

शि. १

५

स्तोत्रस्य पाठनं प्रदक्षिणानमस्त्रिये विस
जनस्य देवस्य पूजाशोषसमापनम् पुर
श्चर्यास्वरूपं तत्स्थानं भूमिपरिग्रहम् त
तक्षेत्रकीलनं कर्मचक्रं क्षेत्रेशपूजनं
म् वर्ज्यस्थानान्यक्षमात्तोतस्याः सत्त्वादि
भेदितः त्रैविधिं चैव संस्कारकालं सूत्रम्
विनिर्णयम् तत्प्रतिष्ठां पुरुश्चर्यादिनेषु
विहितानि च जपस्वरूपं तत्कालं निषि
धान्यासनानि च विहितानि निषिद्धानि
तत्पूर्वादिनकर्मच पुरश्चर्यारंभदिनक
ल्पसंकल्पमेव च मालायाः पूजनस्वे
ष्टदेवतायाश्च भावनो जपकीलनक
ल्पं च तज्जपस्य समर्पणं दिनशोषस्य कृत्यं
च होमाद्यंगनिरूपणं भोज्याभोज्यविभे
दं च प्रकारं भोजनस्य च शयनस्य विधि
चैव ततः स्वप्ननिरूपणं निवेदनं च स्वप्न
स्य तत्र दुस्वप्नदर्शने प्रापश्चित्तविधिचैव
सिद्धिचिन्तनं नंतरं अन्यानपि पुरश्च

र्गभेदोचसमयानपि नैमित्तिकार्यचर्चन
 काम्यपूजनतदनंतरं गणेशानां च शा-
 कानां वैष्णवानां तथैव च आर्काणां शोव
 मंत्राणां ततन्निर्चनं कर्म काम्यकर्मणि
 सर्वेषां होमयंत्रादिभेदतः साधारणानां मु-
 द्राणां गणेशानां तथैव च शाक्तवैष्णवशो-
 रीणां शोबीनां लक्षणानि च अत्रोचितमया
 न्ययवक्तुं तत्समासतः चंद्रिकायां प्रवक्षे
 हं यथा ज्ञानं यथा गमं सत्तां संतुष्टये सम्य-
 कसाधकानां हिताय च इह खलु दिजा-
 नामनुपितानां स्वकर्मध्यायनादिषु य-
 थाधिकारो नास्तीह स्याद्योपनयनादनुत्त-
 यावदीक्षितानां च मंत्रदेवार्चनादिषु ना-
 धिकारोऽस्त्यतः कुर्यादात्मानं शिवस्तु त-
 मित्तिकात्नोत्तरवचनादिबीक्षतानोदे-
 षां तर्चनानां अधिकारः श्रवणात् दीयते ज्ञा-
 नविज्ञानं क्षीयंते पापराशाय तेन दीक्षा
 इति प्रोक्तास्तासां तत्त्वविचारकैरितिकु

शि०

ध

कुलमूलावतारवचनादीक्षयानिरस्त।
निखिलकलुखाणं श्रीगुरुचरणकटाक्षा
निरीक्षणासाम्पर्थ्यतः प्राप्तविज्ञानवतामे
वदेवतार्चनादिष्वधिकारात् विनादीक्षां
नमोक्षः स्यान्तराणां शिवशासने साचन
स्यादिनाचार्यमित्याचार्यपरंपरेतिकुला
र्णववचनादीक्षया आचार्यधीनत्वात्
आदौ श्रीगुरुस्वरूपं निरूप्यते तत्र श्रीकुला
र्णवे श्रीगुरुपरमेशानिशुद्धवेद्यो मनोह
रः सर्वलक्षणसंयुक्तः सर्वावयवसोभि
तः सर्वागमार्थतः त्वज्ञः सर्वमंत्रविधा
नवित् लोकसंमोहनाकारो देववत्पि
पदशानिः २ सुमुखं सुलभः स्वक्षः शुद्धो
न्तः छिन्नसंशयः श्रुतिगताकारवेष्टावित्
दूरतः कृत्वदुर्जितः ३ अन्तमुखो वहिर्ह
ृदिः सर्वतो देशकावित् आज्ञासिद्धि
कालज्ञो निग्रहानुग्रहक्षमः ४ वेदवे
दांतविद्योतः सर्वजीवदयापरः स्वा

धीनेन्द्रियसंवारः षड्वर्गविजयक्षमः ५
 अगाणपोतिगंभीरः पत्रपात्राविशेषवित्त
 निमेमोनित्यसंतुष्टोनिर्दो नन्तशक्तिमान्
 सद्भक्तवत्सलोधीरः कृपातुः स्मितपूर्ववाक्
 भक्तप्रियः सर्वसमोदयालुसिष्यशासिता श्रे
 ष्ठनिष्ठोगुरुप्राज्ञोवनितापूजनोत्सुकः नि
 त्येनैमित्त्यकेकाम्पेरतः कमण्यनिन्दितेऽत्र
 लोत्सुपोहिंसकश्चपक्षपातीविचक्षणः वि
 त्तः विषादिभिः पूर्णपेत्तः श्रीगुरुः कथितः
 प्रिये इति श्रीगुरुलक्षणानिसच्छिष्यैरेवं
 विद्योगुरुर्मण्यः सेवाश्चनारदपंचरात्रे ब्राह्म
 णः सर्वकालज्ञः कुर्यात्सेर्वेषुनुग्रहे तदभा
 वादिजश्रेष्ठशांतात्मा भगवन्मयः भाविता
 त्माचसर्वज्ञः शास्त्रज्ञः सक्रियापरः सिद्धत्र
 यः समायुक्तः आचार्यत्वेभिषेचितः क्षत्रवि
 द्गृह्णजानीनां क्षत्रियोनुग्रहक्षमः क्षत्रिय
 स्यापिचसुरोरनादीदृशोयही वैश्यस्यानका
 र्यः स्याद्वै नित्यमनुग्रहः सजातीयेन शूद्रे

शि०

५

एतादृशेन महामते अनुग्रहाभिषेकौ च का
पौसूद्रस्य सर्वदा वर्णोत्तमेष्वचगुरोसत्तिवा
विश्रुतेऽपि वास्वदेशाद्योदवान्यत्रनेदं कार्यं
सुभार्थिना विद्यमानेतु यः कुर्याद्यत्र तत्र वि
पर्ययं तस्येहामुत्रनाशः स्यात्तस्माच्छस्त्रो
क्तमाचरेत् क्षत्रविदश्चूडजातीयः प्रातिलो
म्यं नदीक्षयेत् तत्त्वसारे वक्ता शीर्षशस्त्री च
विषयादिषु लोत्नुपः हेतुवादरतो दुष्टो वाग्वा
दी गुणनिन्दकः आरोमा बहुरोमाचनिदिता
श्रमसेवकः कालदंतो हृष्टदुर्गंधी स्वास-
बाहकः दुष्टलक्षणसंपन्नो पद्यस्वीयमीश्व
रः बहुप्रतिग्रहासक्त आचार्यः श्रीक्षया वहः
ज्ञानोन्नयने निर्यवीर्यं तु पितुर्मंत्रं तथा मा
तामहस्यच सोदरस्य कनिष्ठस्य वैरिपक्षा
श्रितस्य च कनिष्ठस्य स्वापेक्षया न्यूनव
यस्कस्य यस्य कस्यापि नैतत्सोदरविष
यं शौचागमेभिक्षन्तश्रवणस्थेभ्यो वर्णि
भ्यश्च महेश्वरि ग्रहस्थेभ्यो गोक्षार्थी

मंत्रदीक्षान्तवारेत् त्यक्ताग्नयः क्रियाहीना
यत्तपोजिः परिग्रहाः वनस्थास्तादृशा एव
वनी न्यूनाश्रमी मैयतः अतस्तेषां नाधिका
रो दीक्षादाने महेश्वरि न्यूनाश्रमी गृहस्था
पेक्षया गार्हस्पत्यादिनीश्रमत्वात् अतए
व सारसंग्रहे तपस्वी सत्यवादी च गृहस्यः
स्वप्रमानसः इति गुरुत्तक्षणमुक्तं तेन प-
तिनापि ग्रहस्य सकाशात् मंत्रदीक्षान्ताद्ये
त्यवगम्यते शिवसद्भावे दीक्षायां गुरुत्वेन
पतीन्वेषान्मानन्प्रिये वृणुयाद्भोगमो-
क्षार्थी गृहस्थो वर्णिनंतथेति वैस्वान्मान-
वान्प्रस्थान् वर्णिनं वृत्तचारिणं अथ शि-
ष्यत्तक्षणमित्तत्र कुत्वा एवै तं स्थिष्यंतं
कुलेशानि सर्वत्तक्षणसंयुतं प्रामादिसा-
धनोपेतं गुणशीलसममन्वितं शुद्धदेह-
नुबन्धार्मिकशुद्धमानसं दृष्टव्रतंसदाचा-
रं श्रद्धाभक्तसमन्वितं कृतज्ञं पापभीतं
च साधुसज्जनसंमतं अस्तिकंदानशी

शि०।

६

6

लं च सर्वभूतहिते रतं विश्वासविनयोपे
तं वित्तशास्त्रविवर्जितं असाध्यसाधकं
सूरं वलकोतिसमन्वितं अनुकूलकी
यायुक्तमप्रमत्तं विक्षणं हितसत्यमित्त
स्तिग्धभाषिणं मुक्तदूषणं हृक्कदुक्तग
हीतार्थं वत्तुरंबुद्धि विस्तरं गहनत्पास
नोत्संगनिर्विकारमसेवकं विमृश्यका
रिणं वीरं मनोदारिद्र्यवर्जितं सर्वकार्य
निकुशलं धीरं सर्वोपकारकं स्वस्वार्थप
रनिंदायां विमुखं प्रिये जितेंद्रियं च संतु
ष्टं धीमंतं ब्रह्मचारिणं सत्ताधिचौ व्या
धिचायत्यंदुःसंक्रान्तं कवर्जितं गुरुध्या
नस्तुतिकथासेवनाभजनोत्सुकं गुरुदे
वतभक्तं च कामिनीपूजनोत्सुकं नित्यं
गुरुपस्त्रं गुरुसंतोषकारिणं वाङ्मनःक
र्मभिनित्यंगुरुकार्यसमुत्सुकं गुरुर्वाज्ञा
यात्नकं देविगुरुकीर्तिप्रकाशकं गुरुवा
क्यप्रणमंगुरुशूश्रूषणोरतं चित्तानुवर्ति

६

नप्रेक्ष्यकारिणंकुलनायके लज्जाभिमा
नगर्वादिवर्जितंगुरुसन्निधौनिरपेक्षंगु
रुद्भ्येतत्प्रसादाभिकांक्षिणं जपध्याना
दिनिरतंमोक्षमार्गाभिगामिनंदत्पादित
क्षणेत्पेतेगुरुशिष्यंपरिग्रहेत् इति सास्त्रि
ष्यलक्षणानि अथासास्त्रिष्यलक्षणानि
तेत्रेव दुष्टान्वयापजंदुष्टंगुणहीनंविरु
पिणं परशिष्यंचपाखंडंधूर्तपंडितमानि
नं हीनाधिकविकारांगंविकल्पावयवा
न्वितं कुपंगमंधंचवधिरंमलिनं व्याधि
पीडितं उच्छिष्टं दुर्मुखंचापिस्वेच्छावेषध
रविटदुर्विदाधूंकुचेष्टंचकुटिलंभीमवी
क्षणं निश्रुतस्पृष्टं तं शयुतादिव्यसना
तन्वितं कपाटकुंडस्तंभादौभित्तिरोहि
ततनुंसदाशून्यपुक्तिकरंक्षुद्रंश्रद्धाभ
क्तिविवर्जितं किमेकवादिनंस्तब्धंप्रेष
कंचपलंशाढं धनास्त्रीशुचिरहितंनिषे
धविधिवर्जितंरहस्यभेदकंचापिदेव

शि०

७

कार्यार्थघातकं मार्जारवकचत्तिचरंध्रा
न्येषणतत्परं भाषान्वितं कृतघ्नं च प्रच्छ
न्नांतरदायकं विश्वासेघातकं देवशहि
णंपापकारिणं अतिश्वासमवथागमन
र्थसिद्धकांक्षिणं आतातापिनमादित्सु
कुत्सितकूटसाक्षिकं सर्वत्रियाचकं देवि
सर्वाकृष्णभिगामिनं असत्यनिष्ठं चास
तंग्राम्यादिवहुभाषणं दुर्विचारकुतर्का
दिकारकं कहप्रियं वथाक्षेपकरं भ्रातं
भ्रामकं वाग्विडंबकं परोक्षेदूषणं करं
प्रत्यक्षेप्रियवादिनं वाग्रक्षवादिनं विद्या
चोरमात्मप्रशंसकं गुणसहितं सद्गीतमा
तक्रोधसमन्वितं चार्वाकं दुर्जनसखं स
र्वलोकविगर्हितं पिशुनं परसंतापं सर्व
पाणिभयं करं स्वकेशवादिनं मित्रशोहि
णं मातृवंचकं जिह्वोपच्छपरं देवितस्क
रं पशुचेष्टितं अकारणद्वेषणस्य ल्लेका
क्रोधादिकारिणं अतिहास्यसकर्मणं

मर्मान्तःपरिहासकम् कामुकचातिनिर्मुक्तं
जन्मिण्यादुश्चेष्टसूचकं असूयामदम्भं
दंभाहंकारसंयुतं ईष्यायैशून्यम्
यणपक्रोधमाननम् अधीरं चेतनं द्वेष्यम्
शक्तं तत्त्ववर्जितं अप्रसूतं मतिमूढं चिन्ता
कुलितमानसं तन्मोहयुतं दीनमनु
सर्वयाजकं २५ शिनेकपटिनं भ्रामि
कं कुटिलं त्रिभक्तिश्च दद्यात् शान्तिधर्म
चारविनर्जितं मातापितृगुरुप्राज्ञमहतां
हास्यकारकम् स्त्रीदिष्टं समयभ्रष्टं गुरुस
त्यंकुलस्वरीः इत्यादि विगुणोपेतं गुरुः प्रो
ष्यं परित्यजेत् स्नेहेहादात्नो भक्तो वापि य
दि ग्रहातिदीक्षयेत् तस्मिन् गुरौ शिष्ये तु
देवताशायप्रापतेन तस्मादेवं शिष्यं न ही
यात्कथंचन परिग्रहातिमोहेन तत्पापैर्वा
प्यते गुरुः मंत्रियापंच राजानं पतिं ज्ञाया
त्कृतं यथा तथा शिष्यकृतं पापं प्राप्यो गुरु
मतिस्पृसेत् इति निर्दिष्टं शिष्यपरिग्रहे

शि०

८

४

दोषश्रवणदसच्छिष्यं न परिणगृह्णीयात्
प्रापदतिगुरुणा शिष्यः सम्पगबोधनीयः
सम्पगबोधितो पितृदाक्यमना दृष्टपापं चे
दाचरति तदा तत्पपंगुरुं न व्याप्नोतीत्यर्थः
वर्णं श्रमाणापर्वे सामाचारः सङ्गतिप्रदः
गुरुरिवाचारमाचारबोधयेत्कुलनायिके
न गृह्णीति हि शिष्यश्च न दायापंगुरोर्न ही
ति श्रीकुलार्णववचनात् इति गुरुशिष्य
लक्षणानि अथा गुरुशिष्यपरीक्षा तत्रैव
ज्ञानेन क्रियायाचापि गुरुः शिष्यं परीक्षये
त् संवत्सरं तदद्वैवात् तदद्वैवाप्रयत्नतः ३
तमानधमेकार्ये नीचानुत्तमकर्मणिः
प्राणद्वयप्रदानां घेरादेसैसैश्च समासमे
तन्मर्मसूचकैर्वाक्यैर्मायाभिः कूरचेष्टि
नैः पक्षपातैरुदासीने रनैकैश्च मुहुर्महः
आक्रुष्टप्रीडितश्चापियो विरवादेन यान्ति
च इति गुरुकृपां करोतीति मुदासंचिंत
येत्तसदा श्रीगुरुस्मरणे वापि कीर्तनैवा

८

यिवंदने परिचर्यायामा हान प्रेषणे भाषणे प्रि
 येऽप्रा नंदकं परोमांचस्वरनेत्रादिविक्रिया
 येषां स्यात्ते त्रयोऽप्याः स्फुटीक्षा संस्कारकर्मसु
 शिष्योपित्तक्षणे रैतैः कुर्याद्गुरुपरिक्षणं
 प्रा नंदद्यौर्जयैस्तोत्रैश्चानहोमार्चनादिभिः
 ज्ञानोपदेशासार्थं मंत्रसिद्धिरपीश्वरिवोध
 कत्वं च विज्ञाय शिष्यो भूयान्नवान्यथा अ
 थशिष्याणां अधममध्यमोत्तमत्वं च तत्रैव
 आदिमध्यावसानेषु बोध्याः शक्तिनिपाति
 नः अधमामध्यमाश्रेयाः शिष्यादेव प्रप्रकी
 र्तिताः प्रादौ भक्तिर्भवेदेविदीक्षार्थं संबदं
 तिये पुर्नार्वल्लभभावास्ते आदियोग्या इती
 रिताः दीक्षासमयसंप्राप्ता ज्ञानविज्ञान व
 र्जिताः तस्यात्प्रध्वस्तवीर्यायै मध्ययोगा ई
 ति स्मृताः प्रादौ भक्तिविहीना ये भक्तिमध्ये
 वानवा अन्ते प्रभूतभक्तिः स्यादंतयोग्या भवं
 तिते अथ वर्णा नादीक्षा योग्यता कालवि
 शेषः तत्र शारदा तिलके एकादेन भवे

शि. १

५

९

द्योग्यो ब्राह्मणस्तद्वपान्नपः वैश्वोर्वर्षेस्त्रिभिः
शूद्रः श्रुतुभिर्वित्सरैर्गुरौः सशुश्रूषुः परि
ग्राह्ये दीक्षावागत्रतादिभिः रितिननशूद्रा
णां मंत्रेष्वनाधिकारः श्रूयते यथा महाकपि
त्नपंचरात्रे नवदः प्रणवन्ति त्नामत्रो वेदस
मुच्यतः तस्माद्देदः परो मंत्रो वेदाश्चागमः स्म
तः वशपाकर्षादिकं कर्म दृष्ट्या दृष्ट्यफलप्रद
मः वेदनसाधते कसर्वं ग्रहयज्ञादिभिः कि
त्नः न वेदनविना यज्ञानवेदा यज्ञवर्जिताः
तस्माद्देदः परो मंत्रो न मंत्रो वेदवर्जितः न मं
त्रो वाधिकारोस्ति शूद्राणां त्रियमः परः मंत्रा
भावादि मंत्रोण भाषितं सर्वकर्म हीतिः तथा
शांतात्तपसं हितायामपि यावत्पणीनिर्मंत्रा
णां शूद्रापप्रतिपादयेत् तावन्त्यो ब्रूम्हत्यासुः
स्वयमाह प्रजापतिरिति स सं एतेषां वचनाना
मुच्छिष्टादिदाननिषेधवदसच्छूद्रपरत्वं क
ल्पनीयम् ब्राह्मणक्षत्रिया वैश्याः शूद्रापो
शूचयो मत्नाः तेषां मंत्राः प्रदेयावैनतुसंकी

५

एधिमिणमितिभविष्योत्तरवचनान् यद्वा
 एषानिषेधवचनानांमंत्रविशेषपरत्वेकल्प
 ते स्वाहाप्रणसंयुक्तंमंत्रंशूद्रैर्दद्विजः शूद्रो
 निरपगामीस्याद्विप्रः शूद्रत्वमाप्नुयात् इति
 देवीयामलवचनान् सच्छूद्राणांतुस्वाहाप्र
 णवरतिमंत्रेस्वधिकारोत्येव ब्रह्मक्षत्रविशः
 शूद्राश्चाचार्योशुद्धबुद्धयः गुरुदेवद्विजार्चासु
 रस्मुरधिरिणः इतियोगिनीतंत्रवचनान् वे
 दिकोमिश्रितोवापिविप्रादीनांविधीयतेतां
 त्रिकोविप्रभक्तस्य शूद्रस्याविप्रकीर्तिताः स्वा
 गमोक्तेनमार्गेणस्त्रीशूद्रैश्चापिपूजनम् क
 र्त्तव्यंशूद्रायाविचिन्तयेत्वापतिंहृदिस्त्रीणाम
 ष्यधिकारोस्तिविष्णोराराधनादिषु यत्तिप्रि
 परतानांचश्रुतिरेषासनातनीतिपद्मपुराण
 वचनान् विष्णुरित्युपलक्षणं वादिमंत्रेस्वधि
 कारोस्तिवक्ष्यमाणयामलवचनाद्यातव
 ल्क्यवचनाश्रयद्वावेवेष्टिव्याप्नोतितिविष्णुः
 परमात्मातेनसर्वेषांदेवानामपिपरमात्मा

शि.।

१०

10

स्वरूपत्वात्सर्वदेवतामंत्रेष्वधिकारोस्ती
तियावत् चिंतयत्वेति मत्तभर्तृकापरं प
तिप्रियेति सधवापरमिति ज्ञेयं अत्र स्त्रीणां
भक्तशुश्रूषणस्यैव मुख्यधर्मत्वात् तत्पुरः
समैव कृतानां देवताजननीनां साफल्यदम्प
यानेष्वप्यपतिसेवापुरस्सरमेव देवताभ
जनादिकं कर्तव्यं यास्त्रीभर्त्रीदिविपुक्ताश्च
शुभास्वाचारसंयुता सा च मंत्राभ्यगृह्णातु
सभर्ता सन्नुज्ञया विना स्वधर्मपतिकं देवता
राधनादिकं परिभ्रष्टे तत्तद्यस्मात्क्षणत्वे
कत्तहर्म्यवदिति भविष्योत्तरवचनात् अत्र
स्त्रीणां भर्तुराज्ञा तु स्वातंत्र्याभावात् तथा च
कुलार्णवे विधवाया सुतादेशात् कन्यायाः
पितुराज्ञायानाधिकारः स्वतो नार्ण्यभर्ण्या
भर्तुराज्ञयाः दीक्षादद्याति शेषः तथा स्त्रीसू-
क्षणमयं मंत्रो न मोत अशुभावहः एतत्तज्ज्ञा
त्वामहासेन चंडालानपि दीक्षयेदिति रुद्र्या
मलवचनात् अयं प्रसादमंत्रः तथा शूचव्र-

ततमाशूः धार्मिकादिजसेवकाः स्त्रियः
पतिव्रताश्चान्येप्रतिलोमानुलोमजाः लो
काश्चैतन्पर्यन्ताः सर्वेऽधिकारिणाः स्वजा
तिधर्मानिरता भक्ता सर्वेस्वरस्यच उपदेशः
समस्तेषां ततज्ज्ञात्यनुसारतः इत्यास्यवच
नात् अत्रणममंत्रेन वैदिकं जपेच्छूः स्त्रि
यश्चैव कदाचन नमोऽंतं शिवमंत्रं वा वैष्ण
वं वैद्यते बुधैरितियाज्ञवल्कसंहितायाव
चनाच्च सच्छूद्राणां तु मंत्रेऽधिकारोऽस्ते
व नमोऽंतमित्यस्योभयत्र संवधः यद्वा एषां
वचनानां मंत्रविवेसे सपरत्वं कल्प्यते स्वा
हाप्रणवसंपुक्तमंत्रं शूद्रेऽदद्विजः शूद्रो नि
र्यगामी स्याद्विप्रः शूद्रत्वमाप्नुयात् इति
देवीयामलनवचनात् असच्छूद्राणामप्य
धिकारोऽस्तिकेषु चिन्मंत्रेष्विति प्रतीयते
उक्तयामलनवचनात् अगस्त्यवचनात् ए
कद्वित्रिचतुः पंचवर्षाणां लोच्ययोग्यता
भक्तियुक्तानुणान्वापि क्रमावर्णोत्पसंक

शि. १
१२

रे इति तत्र राजवचनात् दृश्यमाणकुलमृ
त्नावतारवचनाच्च इत्यंशुद्रादीनां मंत्रवि
शेषेऽधिकारात् प्रधानसंबंधेनैव निषो
धो नांगसंबंधेनेति सम्पत्तिवत्तत्तत्तत्त
वात् वृषोत्सर्गादावंगानां रुद्रादीनामपि
जपप्रसक्तेश्च नश्च यदांतरयोगेन तत्त
कार्यसिद्धिरिति वाच्यं नमस्कारोऽस्य मंत्र
इति गौतमेन यावदेकतांत्रिकमंत्रेषु न
मो मात्रविधाना तस्यैव तत्तत्पूर्वजनक
त्वादिति अस्य शूद्रस्येत्यास्तां विस्तरः अ
थ मंत्राणां ब्रह्मक्षत्रादिभेदः तत्र श्रीकु
लार्णवे ब्राह्मणक्षत्रियवैश्यः शूद्रो भव
ति वैमनुः अतुलो मेनदेयः स्यात्प्रतिलो
मेन क्वचित् इति वामके श्वरतंत्रे तु ब्रा
ह्मणक्षत्रियावैश्याः शूद्रोऽपौत्रस्त्यजा तपः
इति पंचभेद उक्तः सोत्रा मंत्रेणी तत्रे माया
बीजं ब्राह्मणस्यात् श्रीबीजं क्षत्रियः स्मृ
तं कामबीजं भवेद्देस्यो वाग्भवश्च शूद्र इति

१२

चतुर्वीपरित्यक्तो मंत्रः पौलस्त्यसंज्ञकः चतु
 र्वीजब्राह्मणानां क्षत्रियाणां त्रिवीजकं बीज
 द्वयंतु वैश्वानां शूराणां त्वेकबीजकं कुल-
 मूलावतारे श्रीदेवोवाच शाक्तशोभवसो
 राणां गणेशो वैष्णवेषु च ब्रह्मक्षत्रादिवर्ण
 नि संकरोणां विप्रो घनः प्रवर्ति श्रोति मि-
 छा मि साधकानां हिताय च येषु येषु च ये मं
 त्रास्व देदे देवदर्शकर ईश्वर उवाच उमाम
 हे श्वरश्चैव दक्षिणामूर्त्यश्चोरकं हयग्रीवं
 च वाराहमहाक्षरमतः परं प्रणवाद्यवासु
 देवं लक्ष्मीनारायणं तथा वर्णत्रये च दत्त
 व्यं नान्यवर्णैकदा च न नारसिंहं वा सुदेवं
 तथा चैव सुदर्शनं वर्णद्वये च दत्त व्यं नान्य
 वर्णैकदा च न नारयोश्चैव कर्हि चित् अ
 ग्निमंत्राश्च ये केचित् सूर्यमंत्राश्च ये तथा ता
 रादिघृणामंत्राश्च दत्त व्याश्चात्रिवर्णिके आ
 नुष्टुभं शक्तिमंत्रास्तथा विंध्यनिवासिनी
 तथा नीलसरस्वत्या दत्त व्याश्चादिवर्णिके

शि. १

१२

१२

मातंगि न्युप्रताराच कालिका प्रणामना तथा
छिन्नमस्ता च बाला च दातव्या सर्ववर्णकेता
रादि ह्यगणेशाश्च हरिश्च संज्ञकस्तथा त्रि
वस्त्रवदातव्या कथितः सर्वसिद्धदः त्रिपुरा
याश्च ये मंत्रा ये मंत्रा वरुकादयः सर्वेण्युदा
तव्याः पुरंधीणां विशेषतः प्रणवं मायां ल
क्ष्मीं च बाग्भवं चान्यबीजं कं रात्तद्विजेन
संयुक्तदातव्यं चादिकर्णके मायां लक्ष्मीं
बाग्भवं चैव कथितं वैश्ववर्णके बाग्भवं
चान्यबीजं च शृङ्गाणं समुदीरितं हृदा हु
क्त्वा कारादिसंकराणां प्रणस्यते तथा कुल
प्रकासने त्रे उत्पन्ना मा नवः सर्वे यंचाश्व
र्णमेव तः छविधास्ते च संप्रोक्ता विधामंत्र
विभागतः विद्यामंत्रा क्रमात् स्त्रीपुं देवता
श्च समीरिताः स्त्रीनपुंसकपुंरूपामानवः -
स्त्रीविधा प्रियो स्त्रीमंत्रा वाहिजायान्ता हृद
यांतानपुंसकाः शेषा पुमांस इत्युक्ताः स्त्रीमं
त्राश्चापि शान्तिकेन पुंसकाः स्मृता मंत्राधि

हवेचाभिचारके पुमांसस्तु स्मृताः सर्वे विशेषा
 घाटनकर्मसु अग्निसोमस्वरूपाः स्युर्मनवः
 सर्वएव हीरेफाकारविषत्प्रायाः प्राग्नेयाः कू
 रकर्मणि सौम्याचंद्रसुधाप्रायाः सौम्यकर्म
 णिते स्मृताः नारायणीये विनारां त्याग्निवि
 यत्प्रायोमंत्रप्राग्नेयदृष्यते शिष्टः सौम्यः प्रश
 त्तोक्तो कर्मणोः कूरसौम्ययोः प्राग्नेयमंत्रः
 सौम्यः सात्प्रापशोतेन मोन्वितः सौम्यमंत्रस्त
 ष्याज्ञेयः फट्कारेनान्वितोत्ततः तथापि मंग
 लायोगते वायोप्रबुद्धाह्यग्निरूपिणी इडाग
 ते तु पवने बुध्यन्ते सोमरूपिणः पिंगलेडाग
 ते वायोप्रबुद्धा सर्वएव हीप्रबुद्धा जाग्रताः प्र
 बुद्धा मानवः सर्वसाधकानां फलं तु मे ना
 रायणीये सुप्तप्रबुद्धमंत्रो वाममंत्रसिद्धिं न य
 च्छती स्वापकालो वामहो जागरो दक्षिणा
 वहः प्राग्नेयस्य मनोः सौम्यमंत्रस्येतद्विपर्य
 यः प्रबोधकालं जानीयादुभयोरुभयोर्वहः
 स्वापकाले तु मंत्रस्य जपो न र्षी फलप्रदः

शि०

१३

13

इति मंत्राणां प्रबोधोपापुत्रः शिवयामले सं
पुटीकृत्य यन्तेन लोतानाद्यान्सविंदकान् पुन
श्च सविसर्गोक्तान्क्षकारं केवलं पठेत् एवं ज
न्मोपदिष्टे त्र्यबुद्धः प्रीति सिद्धे इति अयम
र्थः मंत्रोपदेशकाले प्रथममकारादिलकारो
तान्वर्णो सविंदूनुच्चार्य ततो मंत्रं पुनर्लकारो
तान्वर्णो सविंदूनुच्चारन् अष्टोत्तरशतवारं
जपित्वा पुनस्तथैव सविसर्गैर्वर्णैः संपुटीकृत्या
ष्टोत्तरशतवारं यजपित्वा मंत्रं गुरुः शिष्यापुत्रे
दृष्ट्वा त्समंत्रः सर्वदा त्र्यबुद्धः सर्वाभीष्टप्रदो भव
तीति बुद्धिजाया स्वाहाकारः हृदये नमः आ
भिचारिके मारणे विषतहकारः चंद्रमकारः
सुधावकारः पिंगलाक्षिणा नाडी इवामना
डी पिंगलेडागते संक्रमकाले अथ मंत्रेषु दो
षा तत्र शारदातिलके छिन्नादिदृष्टमंत्रास्ते
पालयन्ति न साधकं छिन्नोरुद्धः प्राप्तिहीनः
पराङ्मुख उदीरितः बधिरो नेत्रहीनः नेत्रहीनः
अस्तमितः कीलितस्तथा दग्धस्त्रस्तश्च

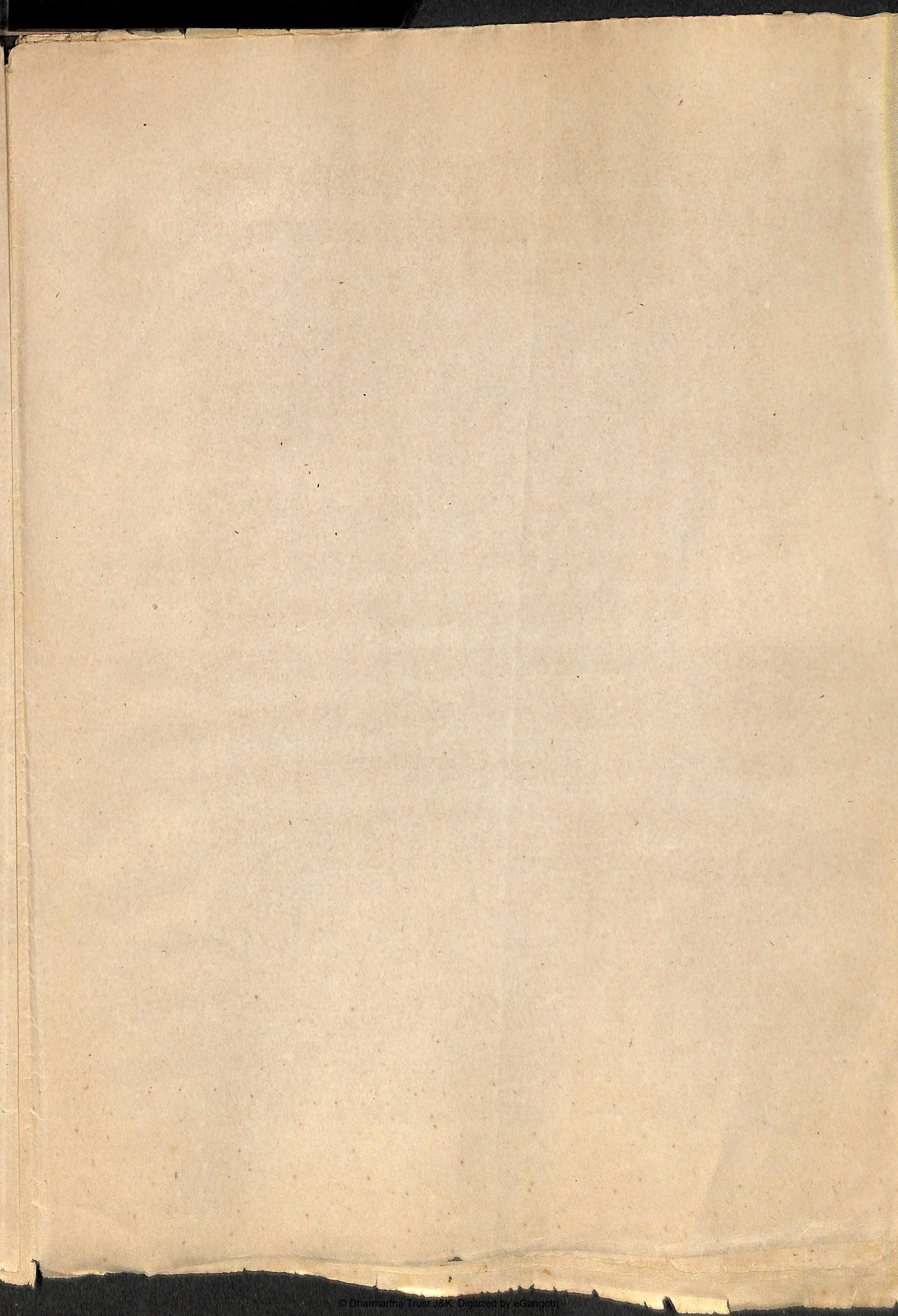
भीतश्चमलिनश्चतिरक्तः भेदिनश्चसुषुप्तश्चम
 दोन्मतश्चभूर्धितः हतवीर्यश्चहीनश्चप्रध्व
 तोत्वालकः पुनः कुमारस्तुपुवाप्रौढोवृद्धोनि
 स्त्रिंशकस्तथा निर्वीजः सिद्धहीनश्चमंदः कूर
 त्तथापुनः निरसः सत्वहीनश्चकेकरोवीजही
 नकः धूमितास्त्रिंशत्पातामोहितस्तुक्षुधार्त
 कः अनिद्रप्राणहीनश्चाप्यतिरुद्धः समीरि
 तः अतिरुद्धश्चमव्रीडः शांतमानसएवचस्था
 नभृष्टश्चविकलश्चातिवृद्धः प्रकीर्तितः निरु
 हः पीडितश्चापीतिमंत्रदोषाः प्रथैतेषांदोषाणं
 क्षणानि तत्रैवक्ष्याम्येषां बलक्षणं मनोर्य
 त्यादिमध्यांतेष्वानिलं बीजमुच्यते संयुक्तं वा
 वियुक्तं वास्वरकांतं त्रिधा पुनः चतुर्धा पंचधा
 वापिसमंत्रच्छिन्नमंत्रकः आदिमध्यावसा
 नेषु भूबीजद्वंद्वलांछितः रुद्धमंत्रमविज्ञेयो
 भुक्तिमुक्तिविवर्जितः मायात्रितत्वश्रीबीज
 रावहीनस्तु योमनुः प्राक्तीहीनस्तुकथितो
 यममध्येन विद्यते कामबीजं मुखेमायाशि

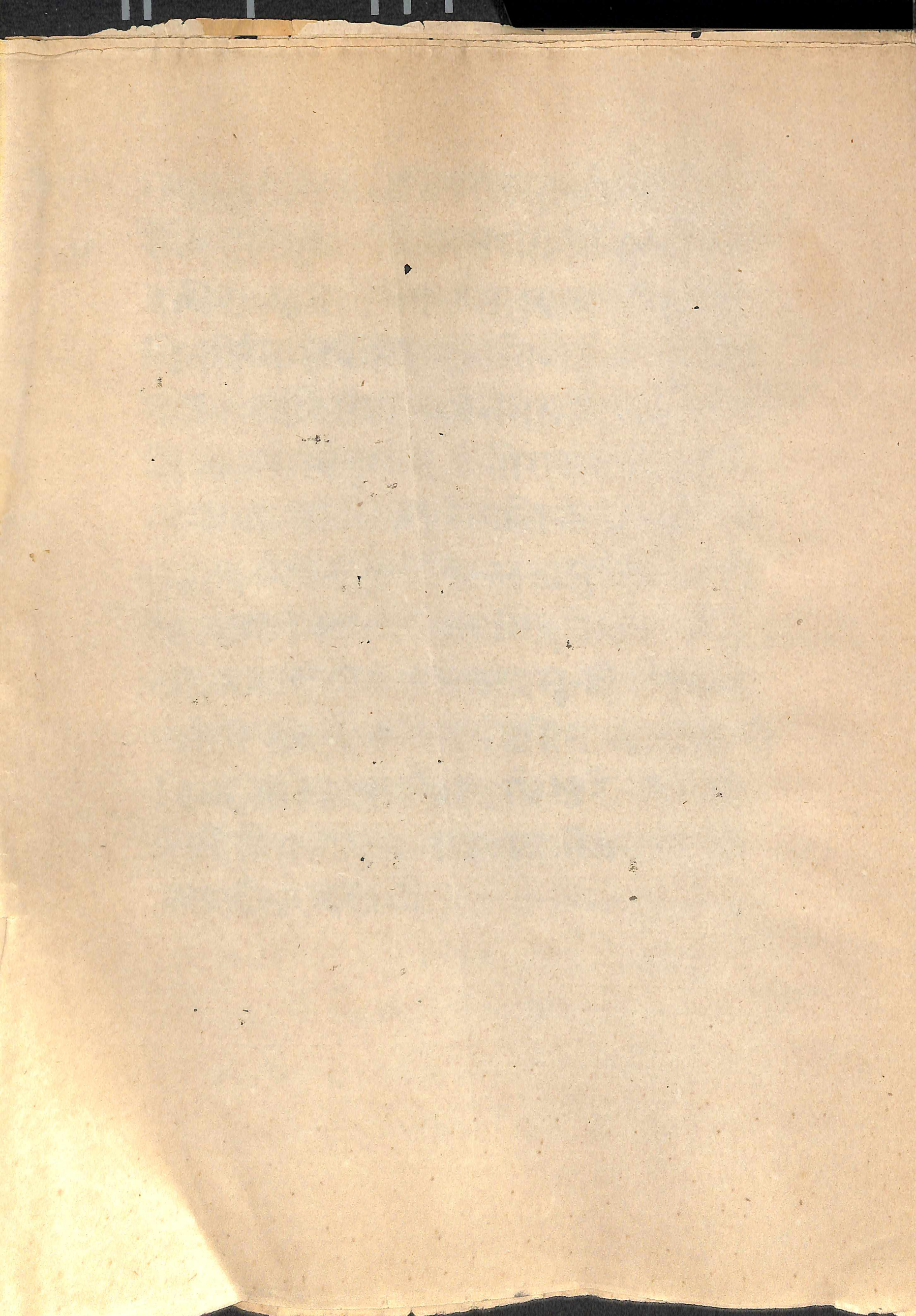
शि. १

१४

१५

रस्यंकुशमेवच असौपरांङ्गुस्वप्रोक्तोहका
रोविंदुसंयुतः प्राद्यंतमध्येष्विदुर्वानभवे
दधिः स्मृतः पंचवर्णो मनुष्यादेफार्कदु
विवर्जितः नेत्रहीनः सविज्ञो यो दुःखशोकाम
यः प्रदः प्रादिमध्यावसानेहंसः प्रासादवाग्भ
वौ हकारो विंदुमान् जीवौ एवं चापि चतुर्कं
लं मायानमामि च परं नास्ति न स कीललितः
एकं मध्ये द्वमूद्गीयस्मिन्नश्च पुरंदरौ न वि
द्येते समंत्रः स्यात्तोभितः सिद्धरोधनः ब्रह्म
वापुसमापुतो यः स मंत्रस्य मूद्गी सप्रधाह
स्यते तन्तुदधं मन्ये तमंत्रवित् अस्त्रं द्वाभ्यां
त्रिभिः षड्भिरक्षामिर्हृष्यते क्षरैः त्रस्तसो
मिहितो यस्य मुखे नः प्रणवः स्थितः शिवो
वाशक्तिरयवाभी

तारव्यः सप्रकीर्तितः आदिमध्यावसानेषु भवेन्प्राण
 चतुष्टयम् यस्य मंत्रः समलिनो मंत्रवित्तं विवर्जयेत्
 यस्य मध्ये दकारो वा क्रोधो वा मूर्ध्नि द्विधा अस्त्विति।
 ष्टि मंत्रस्य सति स्फुटं रितः उँ ह्यं हृदये शीर्षे वषट् वौ
 षट् च मध्यत यस्यासौ भेदितो मंत्रस्त्याज्यः सिद्धिषु स
 रितभिः त्रिवर्णो हंसहीनो यः सुषुतः स उदाहृतः मं
 त्रो वाप्यथवा विधाससिधिकदशाक्षरा फट्कारपंच
 कादिये मिदो न्त उदाहृत तद्वदस्त्रं स्थितं मध्ये वस्य मं
 मंत्र समर्द्धितः विरामं स्थानगं यस्य हृतवीर्यः स
 कथ्यते आदौ मध्ये तथा मूर्ध्नि चतुरस्त्रयुतो मनु
 ज्ञातव्यो हीन इत्येष यः स्यादष्टादशाक्षरः एको नम
 विंशद्वर्णो वा यो मंत्रं स्तर संयुतः हल्लेखां कुशावी
 जाढ्यस्तप्रध्वस्तं प्रवक्ष्यते सप्तवर्णो मनुर्वालि कु
 मारो ह्यष्टाक्षरं स्मृतं षाण्णवर्णो युवा प्रौढश्च त्वरिंश
 त्तिपिर्मनुः त्रिंशद्वर्णश्च तुषष्टिवर्णो मन्त्रः शताक्ष
 शताक्षश्चापि बृहद्वर्णो भीधीयते नवाक्षरो ध्रुवायुतो
 मनुर्निस्त्रिंशद्वर्णः पस्यावसाने हृदये शिरो मध्यं च
 मध्यम शिखावर्मच न स्वांतां वौषट् फट्कारवच ।

शिवाचन शिवशक्त्यर्णहीनोवासनिर्वीजदतीरितः एषुस्थानेषु
 १ फट्टकारः षोडशस्त्रिंशदृश्यते समंत्रः सिद्धिहीनस्या
 नंदपत्न्यक्षरोमनु कूटकाक्षरोमंत्र सरावोक्तोनि
 रंशक द्विवर्णः सत्वहीनस्याचतुर्वर्णस्तुकेकरः श
 दुष्मरोवीजहीनस्त्वर्द्धसप्ताक्षरोमनु सार्द्धद्वादशवर्णो
 बाधूमितः मनुनेदितः सद्द्वीयिजत्रयस्तद्देकविं
 शतिवर्णकः विंशत्यर्णशदणोयस्यादालिंगित
 तुमः द्वाविंशत्यक्षरोमंत्रोमोहहतः परिकीर्तित
 चतुर्विंशतिवर्णोयः सप्तविंशतिवर्णोयः शुधार्तः
 सतुविज्ञेयश्चतुर्विंशतिवर्णकः एकादशारोवापिपे
 चविंशतिवर्णकः त्रयोविंशतिवर्णोवामंत्रोदत्त
 नुदादतः षड्विंशत्यर्णकस्तथा त्रिंशदेकोनवर्णोवा
 यंगहीनोभिधीयते अष्टविंशत्यक्षरोयरावचिंशद
 थापिवा अतिक्रूरः सगतोनिंदितः सर्वकर्मसु ।
 चत्वारिंशत्तमाभ्यत्रिषष्ट्यर्णवदक्षरम् तावत्संख्या
 निगतामंत्राः सप्तोडसंज्ञका पंचषष्ट्यक्षरायेस्यु
 र्मंत्राग्नेशान्तमानसा एकोनविंशतपर्यंतपंचयस्य
 पक्ष्यक्षरास्तः येमंत्रास्तेनिगदिताः स्थानभ्रष्टाक्

यावुधेः त्रयोदशाक्षरायेस्युर्मन्त्राः पंचदशाक्षराः
 विकलस्तेभिधीयंतेशतंसाहंशतंतुवा शतद्वयंद्वनवति
 रकहीनाः यवापिसांशतत्रयंवायत्संख्यानिस्नेहास्नेस
 मीरिताः वतुः शतान्यथारभ्ययावदणसहस्रकम्
 प्रयोगेपुपरित्याज्यः सदावुधेः सहस्रारणीधिकामंत्रा
 दण्डकाः पीडिताह्याः द्विसहस्राक्षरामंत्राखंडशः
 सप्तधाकृताः ज्ञातव्याः स्तोत्ररूपास्तेमंत्राएतेयथा
 स्थािताः तथाविधाश्चबोद्धव्यामंत्रिभिः काम्यकर्म
 सु दोषानिमानिविज्ञाययोमंत्रंभजतेजड सिद्धिर्नजा
 यतेतस्यकल्यकोटिशतैरपि इतिः अथैषांश्लो
 कानांश्रीमद्वाराध्यमुरवाद्वगदौतार्थोतिरव्यतेः
 तत्रमनोरितिः आदिमध्यान्तेथितिसमुच्चयः आनि
 लंयकारं बीजमायाबीजमितिसंप्रदायः मायावी
 जस्यनामानिमालिनीशिववल्लरी वातावर्तिः फला
 वाणीबीजंशक्तिश्चकुण्डलीतिशैवागमोक्तेः नायु
 वीयंसंयुक्तंअक्षरांतरयुक्तम् वियुक्तंतद्रहितम् ।
 मायाबीजंतुदीर्घस्वराक्रांतः उक्तंवल्लक्षसागरे आ
 द्दिमध्यावसानेषुयस्यमंत्रस्यदृश्यते चतुर्दशपंचधादे

शवाचन. धाचैकवीरस्वरान्वितम् वायुवीजंससौमंत्रश्छेदितः
 २ परिकीर्तितः इति वायुवीजंयकार एकवीरोन्मुद्रति
 वर्णः स्वराक्रांतोदीर्घस्वरयुक्तः हांहीहूंहैंहैंइति
 तडुदाहरणमपि अक्षोरभ्योऽयंहीधोरभ्योहीधो
 रघोरतेभ्यः हंसर्वतः सर्वसर्वेभ्योहैनमस्तेरुद्ररूपे
 भ्योहैंइति आदिमध्यावसानेष्टितिः स्थानत्रयपी
 त्यर्थः भूवीजंलकारः अत्रतुस्थानत्रयेपिप्रतिस्था
 नलकारद्वयमित्युक्तम् तंत्रांतरदर्शनायंतयोर्द्वयमध्ये
 त्रयमितिज्ञेयम् तडुक्तंलक्षसागरे द्विधापूर्वत्रि
 धामध्येद्विधान्तेवपुनःप्रियेः ब्रजयुक्तस्तुयोमंत्रं स
 रुद्रः परिकीर्तितः ब्रन्नीलकारः पींगलामतेपिः
 आदौद्विधात्रिधामध्येपुनश्चात्तेद्विधाभवेत् इंद्रवी
 जमसौमंत्रोरुद्रतुभियते मायेति मायाभुवनेश्वरी
 वीजं त्रितत्वंघ्राणवः ऊंकारोवा एवः फ्रंकाहणकत्रेते
 सर्वेपिनापेक्षिता मयावीजंनयत्रास्त्रितत्वंरावमे
 ववा श्रीगृहंवापिमंत्रोऽसौशक्तिहीनप्रकीर्तितइति
 त्रि सारसंग्रहात् मायाविजंतत्वंवाश्र्गृहंयत्रनास्तिवे
 त् शक्तिहीनइतिख्यात सामर्थ्यहंत्रिमात्रिणाइ

तिपिंगलामताच्च श्रीगृहंश्रीबीजम् यस्येति मुखेञ्चा
दौ शिरसि अन्तेचकारः समुच्चरणार्थः उक्तंचलक्षसा
गरे यस्यकामकलाबीजंमध्यस्थानेनविद्यते आदौमा
यांकुशश्चातेविज्ञेयोसौपराड्मुखवदति पिङ्गलामतेपि
कामबीजंयन्मध्येमायावावन्तिमोंकुशः पराड्मुखवदति
प्रोक्तवदतिः हकारवदतिः इन्द्रसकारः विन्दुयुक्तत्वमस्यापि
आघन्तमध्येष्वितिस्थानत्रयेपिनापेक्षितः उक्तंचलक्ष
सागरेः प्रत्यंविन्दुसमायुक्तमाघन्तेवायमध्यतः नभ
वेज्जीवबीजंवायसौवधिरस्मृतवदति पञ्चेति अर्कोहका
रः इन्द्रः सकारः ब्रह्मर्केन्दुनादेवतानेत्रत्वेनमंत्राणामा
पिनेत्रत्वात् पिङ्गलामतेपि पञ्चाक्षरस्तुयोमंत्रः पा
वकंढर्कवर्दिर्जतः नेत्रदीनवदतिज्ञेयोऽपुः स्वशोकभयाव
हवदति आदीति हंसः स्वरूपी प्रासादोहो वाग्भवरो
जीवः सकारः सकीदृशः हकारोविन्दुमानहकारश्चका
रुकारविन्दुत्रियुक्तवदत्यर्थः तनहोदतिबीजंमिदम् न
थाचपिङ्गलामते अष्टमस्वरसंयुक्तोजीवारूढः सवि
न्दुकः यस्यात्यादृश्यतेनैवकिंवकिंरावश्चतुः कलः
प्रासादोवाग्भवोहंसोमायावायवदृश्यते आदिमध्या

शिवार्चन. तद्देशेषु कीर्तितं तं प्रचक्षते इति. आत्माहकारः स
 ३ जीरुदः जीवेनारुदः सकामेनारुदोहकार इत्यर्थः
 अष्टमस्वरः ऊँकारः ऊँकारस्याष्टमस्वरत्वं तु न हस्वदी
 ३ र्घयोरेकत्वोक्त्या यथा अकठवचके. एवः फेः चतुः
 कलः रूँ एकमिति मूर्द्धि अन्ते अत्र यथा श्रुतोर्थेन।
 भवति कितु मध्ये एकोलकार अते लद्वयं यद्वा म
 ध्याकः फट्कारः अन्ते द्विस्त्रिवीयस्य दृश्यते स स्तम्भि
 तत्यर्थः तथाच पिंगलामते सकृन्मध्ये द्विधा प्राप्तेः
 कवीजं भवेद्यदि स्तम्भितं तं वदन्तीत्यं मंत्रं मंत्रविदो बुधा
 इति सारसंग्रहे द्विधा त्रिधा वा षोढा वामं त्रान्ते यत्र दृश्य
 ते समहा स्तम्भितो मंत्रः श्रीशिवेन प्रकीर्तित इति अत्र
 मूलश्लोकादेव मध्यापीति ज्ञेयम्. वह्निरिति वह्नीरि
 फः वायुर्यकारः तयुक्तः मूर्द्धनि आदौ उक्तं वेपिङ्गलामते
 ३ आदिस्थैः सप्तभिर्वीजैर्मतैः पावकाक्षरं दीपितं यत्र तं
 मंत्रमायीदं प्रचक्षते इति अत्र मिति उक्तं स
 र्व्याक्षरं त्रितः फट्कारो दृश्यते इत्यर्थः यस्यति. मुखे
 आदौ शिवः हकारः शक्तिः सकारः एतादृशप्रदोषयुक्त
 स्य मातृकाहीन इति नामात्रं वदति तथाच पिङ्गला

मते शिवः शक्तिस्तथौकारो यस्य सौनामितं मनुम्
वदन्ति मातृकाहीनं हीनमिदं प्रलयकमिति आदी
ति स्थानत्रयोपि मिलित्वामकारवतुष्कं यत्र दृश्यते इत्य
र्थः आदिमध्यान्तदेशेषु वतुर्धायत्र दृश्यते मकारो म
तिने विधातं मंत्रं वित्सदिति सारं संग्रहवचनात् लक्षसा
गेरतु आदौ मध्ये च शिखरे त्रिधा यत्र दृश्यते मा
णो मंत्रो महेशेन मलिनः सदा तीरिदित्युक्तः एतयो त
विकल्पः यस्येति क्रोधोऽं वीजं मूर्द्धनि अन्ते क्रोधदका
र्योर्विकल्पः मूर्द्धनि द्विधा स्त्रमित्यन्वयः मध्ये दकाऽं
कारयोरेकं मन्त्रे फट् द्यमित्यर्थः तथाच पिङ्ग
लामते दकारः क्रोधवीजं वायस्य मध्ये व्यवस्थितम्
फट् द्यं च स्थितं प्राते यस्पर्णोः सति रस्कृत इति सारं
संग्रहे च यस्य मध्ये दकारस्तु क्रोधवीजं हृदि स्थितं वि
धाचो नैव फट्कारः स्यादस्य सति रस्कृत इति चकारो
विकल्पार्थः ऊं मिमि प्रमुखे आदौ ऊंकारः शीघ्रं
अन्ते च वषट् मध्ये दका अस्मिन् हृदि इति वकारात् द्यं इत्य
त्रापि संवध्यते तथाच पिङ्गलामते अस्त्रमंत्रद्वयं मध्ये
वषट् इति तथादितः अहमास्युरसो मंत्रो भेदितः परिकी

शिवाचन तितइति. अस्त्रं हः अउमा ऊर्ध्वः विवर्णइति. विव
 ४ णावन्हंसइति. वर्णद्वयरहितः तथाचसारसंग्रहे. वर्णत्र
 यात्मकोमंत्रोयस्महंसविवर्णितः सुषुप्तः सतुविज्ञेयः सर्प
 सिद्धिप्रलापहइति पिंगलामतेपिपि. वर्णत्रयं भवेद्यत्रहंस
 हीनं सशंभुना. सुषुप्तइति सिद्धांते प्रोक्तो भीहफलापह
 इति. मंत्रइति. सप्तच अधिकं च द्वाच अक्षराणि यस्य
 सः अष्टादशाक्षर इत्यर्थः फटकाराणां पंचकमादौ
 यस्मिन्निति. उक्तं च लक्षसागरे विद्यावायुदिवामंत्रोय
 यष्टादशवर्णकः पंचफटकारपूर्वः स्यान्मदोन्मतः
 स उच्यतइति. पिंगलामतेपि. विद्याचामंत्रराजोवायः
 स्यात्सप्तदशाक्षरः पंचफटकारपूर्वश्चेत्तन्मतः सघकी
 र्णितइति. अत्र विशेषणद्वयविशिष्टं रावडष्टः तद्वदिति.
 विरामेचिच. विरामस्थानगमंत्रांतगं. पचेत्पुभयत्रः. उक्तं
 च पिंगलामते. अस्त्रमंत्रो भवेद्यस्य मध्ये प्रोक्ते च शंभुना.
 हीनर्विजइति स्यात्. समंत्रो नैव सिद्धिदइति. आदा
 विति. स्थानत्रयेपि. षादसाक्षरं मंत्रं भीतं तं भैरवो ब्रवी
 दितिक्यः स्यादिति. तारुप्राणवः केचित्तु नार. म्रंमिति
 वदंति. तत्रयं ग्रंथांतरविरोधात्. तथाचसारसंग्रहे

राकोनविंशत्यर्णोयोयोमंत्रः प्रणवान्वितः महामायाकु
 शैर्युक्तः संप्रध्वसंवदंतिहीति पिंगलामतेपि यद्वि
 सोष्टादसाक्षरः विंशत्येकोनवर्णश्चमायोकारांकुशो
 न्वितः प्रध्वसं इत्यसौमंत्रं शंभुदेवेन कीर्तित इति स
 प्तवर्ण इति चत्वारिंशल्लिपिः चत्वारिंशद्वर्णः सार
 संग्रहे च सप्तक्षरो भवेद्दालः कुमारश्चाष्टवर्णकः
 चत्वारिंशाक्षरैः प्रौढस्तुरुणाषोडशाक्षर इति त्रिंशद्
 वर्ण इति चतुःशताक्षर उक्तं च सार संग्रहे विंशवर्ण
 शतार्णवा चतुःषष्ट्यक्षरं तथा चतुरर्ध्वशतार्णवा
 द्वादशत्यभिधीयते इति नवाक्षर इति ध्रुवः प्रणवः प्रण
 वयुक्तो नवाक्षरो निविंश इत्यर्थः नवाक्षरस्तु निविंशो
 ध्रुवयुक्तो यमृत्युद्धति सार संग्रहेः इच्छिरोऽक्षि
 खावममध्ये त्रास्त्रक तथा शिवशक्त्यात्मको वर्णो न
 स्तोयस्य सवणराट् निर्वर्जित इति संप्रोक्तः सर्वकर्मसुगर्हि
 त इति एष्विति अत्र पूर्वश्लोके स्थानद्वयप्रेषी कृत्वा
 दक्षितिवज्रवचनप्रयोगः कथमिति चेत्सत्त्वं तंत्रांतरे
 निर्वीजलक्षणवचने आदावपि तदोपप्रतिपादकारम
 स्तीत्यभिप्रायेण वज्रवचनप्रयोगः कृतो ग्रथं कर्त्तव्यम् ।

शिवार्चन ०

५

तथाचलक्षसागरे निर्वीजस्तुसमाख्यात आदावो
कारवर्जितरतिः एवुञ्चादिमध्यावसानेषु अत्रापि
स्थानत्रयोपिमिलित्वैवफट्कारषट्कतेयं मन्दरति ।
पक्ष्याक्षरोदशाक्षरः उक्तंचसारसंग्रहे दशाक्षरोभवे
भदरति ववृक्षरात्मकंवीजंकृतः सवदक्षरोपिण
काक्षरावेतिज्ञयः सत्वहीनः वलरहितः चतुर्वर्णः के
कककरः पिंगलामतेतु ध्रुवहीनश्चतुर्वीजैः षन्निर्वा
केकरोमतदतिविशेषउक्तः षउक्षरतिवीजवर्जितः
ऊँकगादिरहितः अत्रार्धसप्ताक्षरताद्द्वादशाक्षरतां
तेव्यजनयोगेनज्ञेया सार्धवीजत्रयत्वंच एतेधूमि
तादत्यर्थः द्वाविंशतीत्यपिस्यष्टार्थः उक्तंचलक्षसाग
रे अर्द्धसाप्ताक्षरोमेवः सार्द्धद्वादशवर्णकः धूमितः सप्त
माव्यख्यातः सार्धवर्णत्रयोथवेति एकंविंशतीतिस्व
ष्टार्थः द्वाविंशतीत्यपिस्यष्टार्थः चतुर्विंशतीति क्षुधा
र्तरतिस्वष्टार्थः पुनश्चतुर्विंशतीतिचद्वत्प्रतिपादकः ।
स्यष्टार्थः पट्तिंशत्यक्षरतिः अपि त्रिंशदेकोलावर्णो
वेति एकोनत्रिंशद्दशाव्यंगहीनरतिस्वतदतिसा
संग्रहात् लक्षसागरेतु अष्टत्रिंशाक्षरश्चैतिवतु

५

र्थप्रकारोप्युक्तः अष्टाविंशत्यक्षरत्यादिचत्वा
 रिंशतइतिचत्वारिंशद्वर्णमारभ्यत्रिषष्ट्याक्षरपर्यन्तां
 त्राणकैकाक्षरवृद्ध्याचतुर्विंशतिविधाः सत्रीडाइति
 पंचषष्ट्यक्षराइतिस्यष्टः एकोनेति पंचषष्ट्यक्षरः अ
 द्येषांपंचषष्ट्यक्षरादितिवापदछेदः तस्यपूर्वमेवशं
 तिमानसरत्यक्तत्वात् पंचषष्ट्युत्तरायेवयावदेकोन
 कंशतमितिसारसंग्रहात् तेनएकैकाक्षरवृद्ध्याच
 तुर्विंशत्यकारणस्थानभ्रष्टाइति त्रयोदशेतिस्पर्शा
 र्थः शतमिति शतद्वयं दिनवतिश्चोतिरावेभेदः इनव
 त्यधिकशतद्वयमित्यर्थः सार्द्धसतद्वयं दिनवतिरेकही
 नाएकनवत्यधिकशतद्वयमित्यर्थः तेनसतसंख्यव
 र्णाः दिनवत्यधिकशतद्वयवर्णाः एकनवत्यधिक
 शतद्वयवर्णाः शतत्रयवर्णाश्चेतिपंचप्रकाराः निःस्ये
 हत्वदोषदृष्टाः स्युरिति अत्रकेचित् द्वयंशतद्वयं
 त्वकः प्रकारः दिनवतिरन्यः एकनवतिरपरः इतिवद
 ति तदसत् षट्षष्ट्यक्षरमारभ्यएकोनशतवर्णाप
 र्यन्तानां स्थानभ्रयथागतेमंत्राः सदोषाः तथैवविधा अ
 षट्पुक्तेः अतएवयत्संख्याइत्युक्तं येयामंत्राणांव

शिवार्चन०

६

एकसहस्राशताधिकातेनिस्त्रिहस्त्यन्वयः चतुशतानी॥
तिःसुगमःसहस्राणीतिचेदुक्ताःयोस्तोत्ररूपास्तेपी॥
ठिताह्यातातच्यातथेतिःयथाएतेमंत्राःसदोषास्त॥
थैवविद्याअपिसदोषाएवज्ञेयाः उक्तंअसामंग्रहे ।
यद्यामत्रास्तथाविषभेदभिन्नाःपरस्परमज्ञातव्यादेशि॥
केन्द्रेस्तुनानात्रेवेषुमाषितारतिकास्यकर्मसुद्रुत्युक्तेनि॥
ष्कामानोनैतेदोषामंत्रजपेवाधकइतिभाति अथैतेषा
पलोकानाविषमपदव्याख्याः तत्रअनिष्टंवीजंयकारः
भूवीजंलौमायावीजंह्रीवित्त्वत्वंप्रवावःएवःफ्रेकारः
अंकुशःकोरंडुसकारः अर्कोहकारःप्रासादोहोवाभव
ऐजीवसःचतुःकलंरुं अत्रिंफट्कारःमर्ददोलकारः
वन्हीरेफःशिवःअःशक्तिःअःकोथःऊकारःइदयेनमो
इयंमःशीर्षेस्वाहाइयंमः इदलेखाभुवनेश्वरीध्रुवःप्र
एवःइदयंनमःशिरःस्वाहाशिरवावषट् वर्मऊं शिवो
हकारःशक्तिसकारः एषुस्थानेषुपूर्वश्लोकोक्तनमः
पदादिस्थानेषुपंक्तयक्षरोदशाक्षरः अर्द्धसंज्ञाक्षरःसा
र्द्धसंज्ञाक्षरद्वयार्थः त्रिंशदेकोनवर्णाःएकोनत्रिंशव
र्णाद्वयार्थः त्रिंशदेकोनत्रिंशवर्णाद्वयार्थः एकहीना ६

एकनवतिरित्यर्थ साहिनवतिरेकहीनेत्यन्वयः अथो
 क्तदोषउद्धानांमंत्राणांतदोषनिरसनोपायस्तत्रैव
 शारदातिलके इत्यादिदोषउद्धानांमंत्रानात्मनि
 योजयेत् शोधयेद्दुष्टपवनोवदयायोनिमुद्रयाइति
 योनिमुद्रालक्षणाणामुक्तं रुद्रयामलैभरवीपटले ।
 पश्चिमामुरवंलिंगंयोमिस्यपरिकीर्तितं ह्रस्वथिविं
 दुसंस्थानेस्वयंवर्णवाचकम् इतरंवांतरालस्थंचि
 त्त्रंथिस्थंतथापरं महापद्मवनंयतयोगपीठंप्रकी
 र्तितं कदंबगोलकाकारंचक्रांतंविदुस्त्रिणाम् ब्र
 ह्मरूपंतुतत्रैवसुषुम्नाधारमंडले दृष्टिमादीनितत्वा
 भनिमुद्राणांवाचकानितु पूर्णारव्यंवेदवतत्वंकोदंडु
 द्यमध्यगं तद्देनादनाम्नातुजड्याणांचभवेत्ततःका
 मरूपंभवेच्छक्तिः शिवारव्यमुलंप्रिये सहस्रांमहा
 पद्मंरक्तकिंजल्कशोभितम् तत्रस्थोलभतेसम्यग्
 र्धतर्क्तविंदुकं तत्त्वव्यापकयोगेनस्वाधारेयोजयेन्म
 नः गुदमेद्रांतरेयोनिस्नामाकुंभप्रवधयेत् भ्रमथो
 निगतंध्यात्वाकामंवधूकसेनिभम् ज्वलत्कालाव
 नलप्रख्यंतडिकोरिसमप्रभम् तस्यैर्दुशिरवास्

शिवाचर्न ७ क्ष्माविहत्यापरमाकला तयासहतमात्मानमेकीभू
 तविचिंतयेत् गच्छतीव्रसुमार्गेणालिंगभेदक्रमेणतु
 अमृतंयद्विसर्गस्थंपरमानन्दलक्षसाम् हुनरक्तांसु
 तेजाढ्याधारापानप्रवर्षिणी पीत्वाकुलामृतंदि
 व्यंपुनरेवविपोत्कुलं पुनरेवाकलेगच्छन्मात्रायोगे
 न्वनान्यथा साचप्राणःसमारव्यातातत्रैस्मिन्परा
 मेश्वरी उद्धृताप्रोच्यतेसोहिप्राणांतविशतेयदा
 रावमभ्यसतस्तस्य अहन्यहनिनिश्चयात् जरांम
 रणादुत्वाधैर्मुच्यतेभवबंधनात् चतुर्विधातुयास्तृष्टि
 रस्यांयोनौप्रवर्ततेपुनः प्रलीयतेतस्याकालाग्न्यादि
 शिवांतके योनिमुद्रासमभ्यासाभवबंधः प्रकीर्तितइ
 ति अस्यार्थं तत्रगुरुसिद्धासमस्त्वोवामपार्श्विनागुद
 मेहंतरेनिपीड्यतवुपरेदक्षिणपादंगुह्यग्रंथ्योरन्योन्यसं
 मर्दयेथभवतितथादक्षिणपार्श्विनालिंगमूलंनिपीड्य
 च्छिका समुपविश्यगुदमाकुंच्यापानवायुमुत्थाप्यसं
 रुद्धप्राणवायुः प्राणापानयोः संघट्टं कुर्वन् एकचिंतोमू
 लाधारगतचित्त्वरूपेकुंडल्यात्मकेपरमात्ममिस्वसा
 र्धमंत्रंज्ञातदोसंसंचिंत्यतन्मंत्राक्षराण्यकैकशः सु

पुष्पामार्गेणाज्ञाविसुधानाहतमरसापूरकस्वधिष्ठान
 चक्रभेदक्रमेणमूलाधारंप्रापयेदिति ततस्तन्मंत्रं
 व्यादित्यासपूर्वकंयथोक्तभावनयाष्टोत्तरसहस्रंजपे
 दित्यांतरितीमंत्रसंस्कारः अथवस्यः क्रियारूपोमं
 त्रदोषनिरसनायदशाविधःसंस्काराः शारदातिलकेमं
 त्राणांदशकथ्येतेसंस्काराःसिद्धिदापिनः जननंजीवनं
 पश्चात्ताडनंबोधनंतथा अथाभिषेकोविमलीकरणा
 प्यायेनपुनः तर्पणंदीपनंगुप्तिदेशैतामंत्रसंस्क्रियाः
 ति अथदशानांसंस्काराणालक्षणाविचतत्रैव मंत्रा
 णामात्रकामध्यादुधारोजननंस्मृतंभानैरावांतरितानक
 त्वांमंत्रवर्णीनजपेत्सुधीः एतज्जीवनमित्याहुर्मंत्रतत्त्व
 विशारदाः भूर्जेसंलिख्यमंत्राणीत्नाड्येश्चंदनांभसा
 प्रत्येकंवायुनामंत्रीताडनंतदुदाहृतं विलिरव्यमंत्रं
 त्मंत्रीप्रसूनैःकरवीरजैः तन्मंत्राक्षरसंख्यातैर्हन्त्याद्यां
 तेनबोधने स्वतंत्रोक्तविधानेनमंत्रीमंत्राणांसारव्यया
 अश्वत्थपल्लवैर्मंत्रमभिषिचेद्दिशुद्दये संचित्यम
 नसामंत्रीर्ज्वातिमंत्रेणनिदहैत् मंत्रेमलत्रयंमंत्रीवि
 मलीकरणोत्तिदम् तारंब्योमाग्निमनुयुक्कूटंजेज्ज्योति

शिवाचन० मनुमतः कुशोदकेन जसेन प्रत्यर्णं प्रोक्षणं मनोः
 ८ तेन मंत्रेण विधिवदेत दाहय्यायनं मतं मंत्रेण वारि
 ४ णा पात्रे तर्पणं तर्पणं स्मृतं तारमायारमायोगो मनो
 दीपनमुच्यते जप्यमानस्य मंत्रस्य गोपने त्वप्रकाश
 ने सस्कारादशसंप्रोक्ताः सर्वतत्रेषु गोपिताः यान् ह
 त्वासंप्रदायेन मंत्री वा छित्तमश्रुते अथ मंत्राणां
 मित्यादिप्रकाशनमित्येतस्य श्लोकाष्टकस्यायमर्थः
 तत्र प्रथमश्लोकस्य पूर्वाह्नेनैतदुक्तं भवति तत्रैकचि
 त्श्रीपणीचिंदनादिपीठकुंकुमदिनावक्ष्यमाणपां
 चमौक्तिकचक्रं विलिख्य तालिखिते क्रमेण अकार ॐ
 दिक्षकारांतां मातृकां विलिख्य तत्र मातृकां सरस्वती
 वक्ष्यमाणविधिना विद्युत्संपूज्याष्टोत्तरशतं मातृकां
 जपित्वा तन्मध्यत्वाभीष्टं मंत्रं स्वरव्यंजविन्दुविसर्गसंयो
 गाक्षराणि पृथक् पृथक् गुह्ये कीकृत्य स्वगुरुरूपसिंहे
 शेन ज्ञानं मंत्रं जपेन्नयेदिति जननम् अथ प्रथमश्लो
 कास्योत्तरार्द्धेन द्वितीयश्लोकस्य पूर्वाह्नेनैतदुक्तं भ
 वति प्रागुद्युतस्य मंत्रस्यैकैककैमक्षरं प्रणवांतरिति
 जपेत् यथानमः शिवायेति मंत्रः तस्य जपप्रकारः ८

ऊँ न ऊँ मः ऊँ वा ऊँ य ऊँ इति सर्वत्र चोन्नेयं इति जीवने
 अथ द्वितीयश्लोकस्योत्तरार्द्धेन तृतीयश्लोकस्य पूर्वार्द्धे
 न चैतदुक्तं भवति तत्र भूर्जपत्रकुंकुमादिद्रव्यैः स्नानं त्रैवि
 लरव्यचंदनमिश्रितजलेन यमिति वायुवीर्यजमुच्चरन् प्र
 त्यक्षं शतवारं ताडयतीति एकताडनम् अथ तृती
 यश्लोकस्योत्तरार्द्धेन चतुर्थश्लोकस्य पूर्वार्द्धेन चैतदुक्तं
 भवति तत्र प्राग्वत्पीठमंत्रं त्रैविलिरव्यतन्मंत्राक्ष
 रसंख्यातनिकरवीरपुष्पागयादायरं इति वह्निवीज
 मुच्चरन् प्रत्यक्षं तैः पुष्पैः शतशतवारं हन्यादिति
 एतद्वोधने अथ चतुर्थश्लोकस्योत्तरार्द्धेन पंचमश्लो
 कस्य पूर्वार्द्धेन चैतदुक्तं भवति तत्र प्राग्वत्पीठकुंकु
 कुमर्गोर्वनादिभिरष्टदलकमलं कृत्वा कर्णीकायां कुंकु
 कुमादिद्रव्यैर्मालतीकालिकाभिस्तन्मंत्राक्षरसंख्या
 भिरकया कालिकैकमेकमक्षरं लिखेदिति तन्मंत्रं त्रैवि
 लिरव्यतन्मंत्राक्षरसंख्याकोऽप्यपल्लवानानीयत
 मेवमंत्रमुच्चरन् अमुकमंत्रमभिषिंचामि नमस्त्यभि
 षेकं सुगंधिजलेनैकैकपल्लवेनाष्टोत्तरशतावारं कुर्या
 त् इत्यभिषेकः अथ पंचमश्लोकस्योत्तरार्द्धेन षष्ठः

शिवाचन० १० श्लोकस्य पूर्वार्द्धे नैव तदुक्तं भवति तत्र स्वमूलाधारे
 वल्लिमंडले वक्ष्यमाणं ज्योतिर्मंत्रं संचित्य तद्दृष्ट्वा संस्कर्त्त
 वं मंत्रं विभाव्य ज्योतिर्मंत्रं द्यते जसा संस्कर्त्तव्यं मंत्रं ग
 तमाणं व्यकर्मणामायीकमलत्रयं सह जागृतुक का
 मास्व्यं मनसा पुनः पुनरेकमेकं निर्दुष्टं मंत्रं विगतमल
 कत्रयैर्ध्यायेदिति विन्यलीकारणम् अथ षष्ठश्लोकै
 नैतदुक्तं भवति स्यात्तर्द्धे न ज्योतिर्मंत्रमुद्गतिः तत्र तारः
 प्रवणवः व्योमहकारः अग्नीरेफः मनुश्चतुर्दशास्वरश्चो
 कारः दंडी अनुस्वारः तेन ऊर्जो ह्येति ज्योतिर्मंत्रं सिद्धं अथ
 सप्तमश्लोकै नैतदुक्तं भवति तत्र प्राग्वात्पीठारौ तन्मंत्रं
 कुंकुमादिभिर्विलिख्य ताम्रादिपात्रे कपूरादिवासितं शु
 द्धजलमायूरादिर्यतिषितं मंत्रं वाष्टोत्तरशतवारं मभिमे
 च्यते नैव मंत्रं वाष्टोत्तरजलविडुभिः कुशैः प्रत्यक्षं विविचिस्त्रिः
 प्रोक्षेयोदिति एतदाद्यापनं अथाष्टमश्लोकस्य पूर्वार्द्धे
 नैतदुक्तं भवति तत्र ताम्रादिपात्रे प्राग्वत्तन्मंत्रं विलिख्य
 पार्वतीरेकर्पूरादिवासितं शुद्धजलमानीय तमेव मंत्रं पठ
 त्वांते अमुकयंत्रं तृपयामि नमः इत्यष्टोत्तरशतवारं
 लिखितं मंत्रं सोपयं जलिदानेन तर्पयेदिति एतत्तर्प

५

एणम् अथाष्टमश्लोकस्पोतरोद्धनैतदुक्तं भवति तत्रा
 रः प्रशाणावः माया भुवनेश्वरी वीजं रेमा श्री वीजं योगल
 क्षणांतु आदौ योगो भवेदित्युक्तम् अयर्थः प्रशावभु
 वनेश्वरी श्री वीजांते साध्यं मंत्रं कृत्वा द्योतरशतवारं जपे
 दिति एतद्दीपनं अथोर्वीरितश्लोकस्यार्थः स्पष्टावड
 तिदशसंस्काराः अथ मंत्रमेलप्रकारः तत्रादौ नक्षत्रचक्रम्
 तत्र श्रीरुद्रयामे राज्यलाभोपकाराय प्रारम्भ्यारिखरकु
 रूर् गोपालात्कुक्कुटिप्रायात् फुल्लवीसुदितालिपिः अथ
 मर्थः रा२ ज्य२ ल३ भो४ प१ क१ ए२ य२ प्रा३ र३ म्पा१ शि२ ख२ र२
 कु१ रु२ र२ गो३ पा१ ला३ इकु१ क१ शि२ प्रा३ पा१ फ१ ला३ वि४
 अर्थे तच्चक्ररचनाप्रकारः तत्र दक्षिणोत्तरायताश्च तस्वोरे
 स्वाः प्राक् प्रत्यगायतादशोरे वाश्च विलिरव्यसप्तविंशति
 कोष्टानि कृत्वा दक्षिणोत्तरायतयं क्तित्रये सर्वादिपंक्तेः प्रथ
 मकोष्टे अत्र द्वितीये र्दंडचतुर्थे त्रारुल्लट् पंचमे षष्ठे
 सप्तमे अत्र अष्टमे नवमे खग इति विलिरव्यदशस्थ
 पै तृतीयपंक्तेः प्रथमकोष्टे नैफ तृतीये भचतुर्थे म पंचमे य
 षष्ठे ल सप्तमे वश अष्टमे वसहनवमे लक्ष्म अत्र इति
 स्ववामादिदक्षिणांत विलिरव्यसर्वादिपंक्तेः प्रथमकोष्टमा

शिवाचन ० रभ्यसर्वाधिः स्थतृतीयपञ्चमेनैव प्रकोष्ठपर्यन्तेषु सप्तविंश
 तिकोष्ठेषु एकादिसप्तविंशत्यन्तानेकानेकैकशः समा।
 १०। लिख्यतानेकानि श्विन्यादिसप्तविंशतिनक्षत्राणि परि
 कल्प्य विचारयेत् तत्र यस्मिन् कोष्ठेन सधकस्य नामा
 यक्षरं तिष्ठति तत्र स्थोके कवर्णां प्रविज्ञाय तत्र यन्न
 क्षत्रमार्याति तत्साधकस्य जन्मनक्षत्रं परिकल्प्य। तत्को
 ष्टमारभ्य मंत्रस्यायक्षरं यस्मिन् कोष्ठे तिष्ठति तावत्पर्यं
 तं गणयित्वा तत्कुरस्वमेकयक्षराणि च विज्ञाप्य तत्र यन्न
 क्षत्रं दृश्यते तन्मंत्रनक्षत्रं परिकल्प्य साधकनक्षत्रमा
 रभ्य मंत्रनक्षत्र पर्यन्तं नामाधक्षरमारभ्य यावन्मंत्रायक्षरं
 जन्मसंपद्विपत्क्षेमत्वत्यरिः साधको वधः मैत्रं परममै
 त्रं च जन्मादीनि पुनः पुनरिविकुलार्णवोक्तप्रकारेण ज
 न्मादिनवकं पर्यायत्रयेण विज्ञाय फलानि च निर्दिशेत्
 तत्र फलानि च कुत्वारणवणवजनुषेणारवामृत्पुण्युर्ना
 शस्तृतीययामृत्पुः पंचमतारायां सप्तमोऽप्यातको मतः
 द्विचतुः षडष्टनवगतास्त्राः शभामताः इतिताराफलं।
 ज्ञात्वा मंत्रं दद्याद्विशालार्थः अथ नक्षत्राणां गणभेदः
 तत्र कुलमूलावतारे अश्विनी मृगशीर्षं च तातथापु

राम
 १०।

व्यपुनर्वसु हस्तस्वातीञ्चनुराधारेवतीविष्णुदैवतं
 भरणीरोहिणीचित्रार्द्रापूर्वातरातथा पूर्वाषाढातरा
 षाढापूर्वभाद्रातरानृजः कृत्तिहिर्मघाचित्राविशाखाज्ये
 ष्टकातथामूलं धनिष्ठाशतभिषारक्षोगणाः प्रिये वि
 ष्णुः श्रवणनक्षत्रदैवतदैवगण इति अहिः अश्लोषानृ
 जः मनुष्यगणः अथैतेषागणानां प्रीतिविरोधौरुद्रयाम
 ले स्वर्गरोचोत्तमायीतिर्मध्यमादेवामात्रये अधमारा
 क्षसेदेवेमृत्युर्मानवराक्षसे इति नक्षत्रशोधनप्रकारः
 अथ राशिचक्रमे तत्र कुलार्णवे वालंगौरमुखुरं शो
 णंशमीशोभेति राशिषु क्रमेण भेदितावर्णाः कर्ण्य
 यांशादयः स्मृताः इति अयमर्थः वा ४ लं ७ गौ ३ रं २ स्वर
 २ शो ५ णं ५ श ५ मी ५ शो ५ भा ८ कन्यायांशादयः स्म
 ताः इति षष्ठे राशेशषसहलंक्षः अं अः इत्यष्टौ वर्णान्
 योजयेदित्यर्थः अथैतच्चक्ररचनाप्रकारः तत्र प्रा
 कप्रत्यगायतरेखाद्वयं दक्षिणोत्तरायतरेखाद्वयं च म
 ध्ये चतुरस्रं यथा भवति तथा चिलिख्यमध्यस्थचतुः
 कोणेषु बहिरेकैकोरेखा कृत्वा द्वादशखण्डान्निष्क्या
 यतेषु खण्डेषु प्रागादिप्रदक्षिणयेन प्रथमखण्डे अ

शिवाचन ० आरंभे द्वितीये उक्ततीये रुल्लुचतुर्थे एते पंचमे चोचो
 षष्ठे च शषसहलेक्ष सप्तमे कखगघङ अष्टमे च
 छजझञ नवमे टडढण दसमे तथदधन एकादशे
 पफवभम द्वादशे यरलवर्त्तिमात्त्वर्णानि विलिख्यते
 पुत्राणादिषु द्वादशखण्डेषु एकादिद्वादशापर्यंतानेकानि
 कैकशः समालिख्य यस्मिन् खण्डे साधकस्य नामाक्षरं
 तिष्ठति तदाभ्ययस्मिन् खण्डे मंत्राय क्षरं तिष्ठति तत्पर्य
 न्तगाण्येत् तत्र स्वल्पग्रादिद्वादशस्थानानां नामानि
 श्रीकुलार्णवेलगोधनं भ्रातृशत्रुबंधुपुत्रलत्रकाः मर
 णंधर्मकर्मायव्ययाद्वादशराश इति अथैतेषां फला
 निरत्नसागरे ऐकोवाय्यथपंचमोयनवमोराशिस्तु सहा
 धवोराशिः स्यादशमो द्वितीयसहितः षष्ठो भवेत्सेवकः रु
 द्राग्निस्वरसेख्ययाद्यदि मतो मंत्रो भवेत्पोषकः स स्यात् द्वा
 दशाकाष्टकश्रुतिमितो मंत्रः स्मृतो घातक इति रुद्राकाद
 शश्च ग्रिन्तृतीयः स्वरः सप्तश्रुतिमितश्चतुर्थः अराशिर्न
 वर्णद्वयः प्रपंचसारेस्युः कर्काटो हस्त्रिकमीनराशी वि
 प्रानृपाः सिंहधनुश्चमेखः तुलासंकुंभो मिथुनश्च वै
 श्याः कन्यावृषो योमकारश्च शूद्रा इति राशिसौधनप्रकारः

११

११

अथपांचभोतिकंचक्रम् तत्रश्रीदक्षिणामूर्तिसहि
 तायां उऊञ्चोगजडावर्णाद्वलालञ्चपार्थिवाःरू
 रूञ्चोधहृदधभवसावर्णसुनीरा इरेखदृठथा
 फरक्षाणाश्चग्निसंज्ञकाः अञ्चाएकचतुर्थयवाव
 र्णाश्चवायुजाःलृलृञ्चञ्जणनमशहाशीणीनाभसा
 मतादन्ति पलोकार्थस्यष्टः अथैचक्ररचनाप्रकारःतत्र
 दक्षिणोत्तरायताःषड्भाःप्राक्पश्चिमायताएकादश
 रेखाश्चविलिख्यपंचाशत्कोष्टानि कृत्वादशदशकोष्टे
 रैकापेक्तिरितिपेक्तिपंचकंषपरिकल्प्यतासुपेक्तिषु
 सर्वोर्ध्वगतप्रथमपेक्तौवामादिदक्षिणांतदशसुकोष्टे
 पुञ्चाएकचवतपयषद्वितीयपेक्तौ इरेखदृठथाफरक्ष
 तृतीयपेक्तौ उऊञ्चोगजडावर्णाद्वलालञ्चचतुर्थपेक्तौरू
 रूञ्चोधहृदधभवस पंचमपेक्तौलृलृञ्चञ्जणनमशहादन्ति
 वावग्निभूजलाकाशात्मकान् पंचवर्णान्विसर्गैरहित
 पंचाशच्छर्णविभागजनितानालिख्यस्वनामापक्षरंयत्र
 पेक्तौतिष्ठतितत्रैवचेन्मंत्रायक्षरमपितिष्ठतितदातमंत्र
 मेकभूतेदेवत्वंस्वकुलंजानीयात् अन्यत्रवेन्मंत्रायक्षरं
 तिष्ठतितदातत्किंभूतदेवत्पमिति विचार्यतद्गुणदोषा

शिवाचन

१२

नजानीयात् आत्मनोनामायक्षराधिदैवभूतभूतस्य।
विरुद्धभूतदैवत्येवेन्मंत्रायक्षरेभवतितदातंमंत्रेनगृह्णी
यात् मित्रभूतदैवत्यवातरस्थभूतदैवत्येवामंत्रायक्षरेस्या
त्तदातंमंत्रेनगृह्णीयात् अत्रभूतानां वैरमैत्रतरस्थतास्व
रूपमुक्तंकुलाणीविमहीस्वलिलयोर्मैत्रमनलानिलयो
रपिसामान्यमग्निभूत्योस्तुसलिलानिलयोस्तथाशा
त्रवैवैपरीत्येनमित्रं सर्वत्रचापरम्पस्यरावरुद्धानां वर्णानां
यत्रसंगतिः वजयेतादृशंमंत्रेनाशक्ततत्कुलेश्वरीतिवैप
रीत्येनः अग्निजलर्योवायुभूत्योश्चेत्यर्थः अपरंश्चाका
शः इतिस्वकुलान्यकुलशोधनप्रकारः अथमंत्राणां
सिद्धसाध्यादिशोधनप्रकारः तत्रादौ द्वादशारेचक्रम् त
त्रकुलमूलावतारे द्वादशारे तथाचक्रेकूटपेठविवर्जि
तान् आदिहंतान् लिखेद्दण्डान् पूर्वतोयाविदीप्तरम् अं
काकानेकादिभान्वन्तान् लिखेत्प्रीदितः क्रमात् सिद्धसा
ध्याः सुसिद्धो रिश्चतुर्वर्गः फुटोभवेत् स्वनामाघर्णमारं
भ्यसिद्धादानाणायत्सुधीरिति कूटक्षकारः षोढः ऊरू
ल्लृणेतस्वराः चक्रावनाप्रकारस्तु प्रागुपराशिचक्रव
त्तद्वादशारचक्रं विधयत्तस्यद्वादशमुखेपुशगादिमाद

१३

क्षिरपक्रमेण अकडमः आखटयः शरणः ईयातलः
 उज्ज्वलः ऊचदशः राधषः रोजनसः उरुस्य औभफले अ
 दवः अः दभः इतिमातृकार्णाचिलिरय्यतेषु प्राग्वदेकारि
 द्वादशातानेकानपिसमालिरय्ययस्मिन् वैशिष्यनामाक्ष
 रंतिष्ठति तदारभ्य मेत्रायक्षरपर्यंतं सिद्धमाध्यमुसिद्धारिक्
 मेरागणयेत् तत्रकुलमूलावतारेनैवैकपंचमः सिद्धः
 साध्यषट्शयुग्मकः सुसिद्धो मुनिरुदाग्निर्युगोष्टद्वादशा
 रिपुः इति ज्ञात्वा वराहो हेमंत्रं दधा विशालधीः अथैतेषां फ
 लान्यग्रे वक्ष्यंते अथ षोडशाक्षरचक्रे सिद्धसाध्यादिशाध
 रं नैकारः तत्रकुलमूलावतारे चतुरस्राभुवभित्त्कोशा
 नां षोडशानलिखेत् अकारादिक्षकारांतामातृकाम
 पि विन्यसेत् ईशानकोणादारभ्य वायव्यांतं लिखेत् सु
 धीः प्रादक्षिण्यक्रमेणैवेतल्लेखप्रकारमाह लक्ष्मीकु
 लार्णवैराकत्रिरुद्रनवनेत्रयुगार्कपंक्तिषस्सागषोडश
 चतुर्दशपंचकेषु कोष्टेलिखेत् मुनितिथीवतथावशिष्टे
 तान् वसर्मान् ऊताशनमिंशोक्रमशोच्चिकायार्तिरुद्र ११
 नेत्र २ युग ४ अक्षरे १२ पंक्ति १० नाग ० मुनि ७ तिथि १५ अ
 वशिष्टे त्रयोदशो ऊताशनमितान् त्रिविवर्णान् च विका

शिवाचन० याः अथैतच्चक्रवर्णाप्रकारः तत्र प्राक्प्रत्यगापताद्
 क्षिणोत्तरायताश्चपंचपंचरेखाविलिख्यषोडशकोष्ट।
 १३ निरुत्वातानिकोष्टानिवतुश्चतुः कोष्टैरेकैकचतुष्क
 चतुष्टयरूपेणैवचतुर्द्विविभज्यतत्रेशानगतचतुष्कस्यको
 १३ ष्टवतुष्टयेर्देशानकोष्टादिप्रादक्षिण्येनश्चकथहृदः।
 लहृम् औडव आग्नेयचतुष्केर्देशानादिप्रादक्षिण्येन
 आखदलं ऊवफलजप औठश निरुतिचतुष्केर्देशा
 नादिप्रादक्षिण्येन इगधक्षरुल्लव एदर अंगवचतुर्थे
 चतुर्थेष्केर्देशानादिप्रादक्षिण्येन इवन रुजभ एवल
 अतस्मा इतिसमस्तमातृकावर्णानविलिख्य शिष्य
 नामाक्षरं यत्रकोष्टेतिष्ठतितत्कोष्टमाः भूमंत्रायक्षरको
 ष्ठावधिगणयित्वा सिद्धसाध्यसुसिद्धाणि विचारयेत्
 तत्रसाधकमंत्रायक्षरयोरैककोष्टएवस्थितिश्चेत् मंत्रः
 सिद्धः सिद्धइतिज्ञेयः तच्चतुष्के एवैद्वितीयकोष्टेवेन्मंत्रा
 यक्षरंतदामंत्रः सिद्धसाध्यः तृतीयवेत्सिद्धसुसिद्धचतुर्थेचि
 त्सिद्धारि द्वितीयचतुष्के पिसमानकोष्टेप्रथमकोष्टे
 परिकल्प्यतदाभ्यप्रादक्षिण्येनगणयेत् तत्रप्रथम
 कोष्टेवेन्मंत्रायक्षरं भतिष्ठतितदासमंत्रः साध्यसिद्धः द्वि

तीयेसाध्यसाध्यतृतयेसाध्यसुसिद्धः चतुर्थेसाध्यरिः ए
 वतृतीयचतुष्केपिप्रथमकोष्टेसुसिद्धसिद्धः द्वितीयेसुसि
 द्दसाध्यः तृतीयेसुसिद्धसुसिद्धः चतुर्थेसुसिद्धारिः एवचतु
 र्थचतुष्केप्रथमकोष्टे अरिसिद्धः द्वितीयेअरिसाध्यः तृती
 येअरिसुसिद्धः चतुर्थेअर्यरिः इतिसम्पत्तिवार्यविज्ञायमे
 लनेकुर्यत् अमथामंत्रस्त्वनर्थकारीभवेत् नास्तिमे
 त्रसमेमित्रेनास्तिमेत्रसमोरिपुरितियामलवचनात् अ
 नि येतेषांफलावैतातत्रकुलमूलावतारोसिद्धसिद्धातिका
 लेनसाध्यः सिद्धतिवानवाः सुसिद्धस्तत्क्षणादेव अरिर्मु
 लंनिहन्तति तत्रराजेसिद्धसिद्धोजपात्सिद्धेत द्विगुणा
 त्सिद्धसाध्यकः सिद्धेसुसिद्धः संप्राप्तेः सिद्धारिहेतिगोत्र
 जान् साध्यसिद्धोतिसंल्लेकात्साव्यसाध्योतिदुखकृतः
 साध्येसुसिद्धोभजनात्साध्यारिः स्वस्त्रियंहेतुः सुसिद्ध
 सिद्धोद्वजपात्फलं दयाधये श्रियतमं सुसिद्धसाध्योजा
 दैः सिद्धये स्यादतो न्यथा सुसिद्धेतुसुसिद्धस्तु पूर्वजन्मकृ
 तश्चमः तस्मात्तसर्वसिद्धीनां सानेयोजपेन्मनुः सुसिद्धारि
 रशेषेणस्वकुलेनाशयद्वा अरिसिद्धः सुतंहन्यादरिर्स
 ध्यस्तुकन्यकां तत्सुसिद्धस्तुपत्नीश्चअर्यरिः साधका

शिवाचन ॥ १४ ॥ नथासारसंग्रहे उद्धर्षाशिभूतारिवर्णप्रचरमेव
 कम् संम्यक्परीक्ष्यतेष्वन्नाहर्जयेन्मतिमान्नरः अत्रमेव
 १४
 मेलनेप्रसिद्धमेवनामग्रास्यंसिद्धसाध्यादियोगेषुमंत्रदा
 नेविशेषतः प्रसिद्धेनामगृह्णायात्प्रसुप्तोयेनजागृष्यया
 दितिज्ञानोन्नयनवचनात् नथासारसंग्रहे आदौसिद्ध
 स्यातेचसर्वसिद्धिफलप्रदः आदावन्तेभवेत्साध्यः कृ
 द्धसाध्यउदाहृतः आदावन्तेसुसिद्धेस्तुप्रियप्रमेवप्रसि
 ध्यति आदावन्तेरिपुर्यस्तुसाधकंसनिकृतयेत् आ
 दौसिद्धेऽन्यसाध्योयेद्विगुरेणसिध्यति आदौसाध्यः सु
 सिद्धोन्तेप्राक्तमार्गेणसिध्यति सुसिद्धादिसुसाध्यान्ते
 अतुर्गमपेक्षते आद्यन्तयोर्यदासिद्धोमध्येसिद्धः प्रजाय
 ते आद्यन्तयोर्यदासाध्यवन्तेसिद्धप्रजायते तावुभोसा
 हि
 ध्यसिद्धौजिपाधिक्येनसिध्यतः आदौसिद्धेनसंयुक्तः
 सुसिद्धेनस्याततः श्रवणादेवसिद्धेत्साधकस्यनसंश
 यः सिद्धान्तरितसाध्यस्तुसुसिद्धांतरितोयवाशीघ्रंसि
 ध्यतिमंत्रौवेयथोक्तंमंत्रवित्तमैः सिद्धेनान्तरितः शत्रुः सु
 सिद्धेनपिचेद्वेत् नासौरिपुर्भवेन्मंत्रः किन्तुकृच्छ्रेणसि
 द्यति साध्येनान्तरितः सिद्धः सुसिद्धोपितथायदि सि

रामः
 १४

धन्यतीवकृष्टेनसाधकस्यानचन्यथाः रिपुणात्तरि
 तंसिद्धसुसिद्धचतथात्पजेत् रिपुणादृषितोमंत्रो नैव
 ग्राह्यः कथंचनतथाविजयमालिनीमैत्रे अल्पदा
 पोवकुण्डगुणामेत्त्रादेयाविचक्षणैः सिद्धादिकोष्टं कर्त्त
 त्वाततः सिद्धिः प्रजायते कुलार्णवे एकौक्षरे तथा
 कूटत्रैपुरे मंत्रनायके स्त्रीदत्ते स्वप्नलब्धेव सिद्धादी नैव
 शोधयेत् नृसिंहार्कवराहाणां प्राप्तादप्रणवस्य च स।
 पिंडाक्षरमंत्राणां सिद्धादी नैव शोधयेत् सोमसिद्धान्ते
 पाशांघ्र्यक्षरमंत्रैश्चैत्रैश्चरुडनायकम् शौरिमृत्यंजये
 शाकं शोभर्वविनतासुतम् सौरमे। त्रासुयेपि स्युर्वैस्मर्व
 नारीमंहाकाः सिद्धसाधुसुसिद्धारिविचारपरिवर्जिताः
 प्रणवश्चक्षरमायां व्यामव्याप्यं षडक्षरम् मालामंत्रेषु
 सर्वेषु सिद्धादी नैव शोधयेत् तथारत्नसागरे हंसस्याष्ट
 क्षरस्यापि तथापंचाक्षरस्य च एकद्वित्र्यादिवीजस्य सि
 द्धादी नैव शोधयेत् नृसिंहार्कवराहाणां कालिकासि
 द्धकालिकाश्यामलाचतथाचरादी सिद्धादी नैव शो
 धयेत् रुद्रयामले अघोरमंत्रे देवोशि मालामंत्रस्य
 पार्वती नपुंसकस्य मंत्रस्य सिद्धादी नैव शोधयेत् कु

शिवाचन० लमूलावतारे त्वप्रोपदिष्टमंत्रस्य न विधि नैव च क्रिया
 उदिष्टदेवताध्यात्वा जच्छुभकारं भवेत् अगस्तिसंहि
 १५ तायात् राममंत्रेषु सर्वेषु षष्ठ्या मुनिपुंगव तारं दे
 त्वामंत्रराजे सिद्धादीन् नैव शोयेत् सिद्धान्तशेषे एक धं
 त्रिपंचमस्मरणं न वरुद्राक्षरान्विते द्वात्रिंशदक्षरे मंत्रे सि
 द्धादीन् नैव शोयेत् चेचवौ द्वाश्च जेनाश्च गोपालौ वैष्ण
 वाश्च ये सिद्धसाध्यसु सिद्धारि विचारपरिवर्जिताः व्यो
 मव्यापीषडङ्गैश्च मातृकाहरवह्निभा वज्ररूपाब्धयो
 मंत्रः पंचसाधारणामाताः अथ षट्दलचक्रम तत्र
 कुलमूलावतारे षट्दलं पद्ममालिरव्यप्रागादिषु च
 अकादिवर्णानि नैकाद्विनखे निषः षट्कूलकान् त्व
 नामाद्यक्षरं यत्र तद्वारभ्य विचारयेदिति अथैतच्चक्र
 रचनाप्रकार तत्र षट्दलं कमंडलुमालिरव्यतद्दले
 पुम्रागादिस्त्रिंशदक्षरेण अमृत्तल्लक्षवर्जितानां मा
 तृकावर्णानि कैशः पुनः पुनः समालिरव्यत्वेनामाद्य
 क्षरयत्रदलेति षट्तिः तत्र अथ मंदलं परिकल्प्य तदा
 रभ्यमंत्राद्यक्षरं यत्र तिष्ठति तद्वलपर्यंतं गणपित्वा त
 कलानि विचारयेत् तामितुसारसंग्रहे प्रथमे सेपः

राम
 १५

द्विष्टा द्वितीये संपदंतकः तृतीये तु धृतिं विधा चतुर्थे
 वेधु विग्रहः पंचमे सयं विधा त्वाष्ट्रे सर्वविनाशनः अथ
 अणधनशोधनचक्रम् तत्र कुरु मूलावतारे इन्द्रक्षेत्रे
 रविपंचदशतुर्वेदवन्त्यायुधाष्टनवभिर्गणितांश्च सा
 ध्यन् दिग्मृगिरि श्रुतिगजाग्रिमुनीषु वेदषट्पद्विभि
 र्वागणितानथ साधकां कान् नामाह्वादकठवाहन
 भक्तशेषज्ञातो भयोरधिकशेषयुतं अणोत्पात इति अ
 स्यार्थः ३३ १४ जक्ष २७ नेत्र २२ रवि १२ पंचदश १५ रतुर्द
 वेद ४ वह्नि ३ आयुध ८ अष्ट ८ नव ८ दिक् १० मृगिरि ७
 श्रुति ४ गज ८ अग्रि ३ मुनि ७ रषु ५ वेद ४ षट् पद्वि ३
 नामाह्वात् अयमर्थः मंत्रवर्णान् साधकनामाक्षेप
 णि च स्वरं जनविनु विसर्गभेदैः प्रथकत्वावक्ष्यमाणा
 कठवादि वर्गैकादशोत्पांकेषु गुरुत्वा संयोज्य प्रथक
 जातां कसमुद्रायं गजभक्त्या शेषं अष्टाभिराहतोर्वरि
 तं ज्ञात्वा उभयोः साधकमंत्राक्षरयोर्हतावशिष्टौ कपोर्म
 ध्येयत्राकां धिक्यं सरूणी स्पदिति अथैतच्चक्रनिर्मा
 णप्रकारः तत्र दक्षिणोत्तरायताः सप्तरेखा प्रकिप्रत्यगा
 यता द्वादसरेखाश्च विलिख्य षट्षष्टिकोशानि कुरु

शिवाचन० त्वातत्रसर्वोपरिगतेकादशकोष्टात्मकप्रथमपंक्तौस्व
 नामादिदक्षिणांतप्रथमकोष्टे १४ द्वितीये २७ तृती
 ये २४ चतुर्थे १२ पंचमे १५ षष्ठे ६ सप्तमे ४ अष्ट ३ नवमे ८
 दसमे ८ एकादशे ६ इत्येकादशभेदानेकानालिख्यत
 दधोद्वितीयपंक्तौस्ववामादिदक्षिणांतं अरुउरुल्लृण
 रोजंश्चोश्चः इत्वाकादशस्वरानेकादशकोष्टेषुसमा
 लिख्यतदधः पंक्तौककादिदकारांतानेकादशवर्णा
 स्तवैवसमालिख्यतदधः पंक्तौटकारादिफकारांताने।
 कादशवर्णान्विलिख्यतदधः पंक्तौवकादिहकारांतान्
 नवर्णान्विलिख्यतदधः पंक्तौ १०।१।१४।८।३।७।५।४
 ६।३। इत्येकादशविधानेकानेकादशकोष्टेविलिखेदित् पु
 कउवचक्रेनिर्मायविचारयेत् तत्रस्वेषमंत्रस्यवर्णान्
 स्वरव्यंजनविंशिविसर्गान्मृथककृत्वासर्वोपरिगतस्थानके
 नयस्ययस्यवर्णस्ययोयौकः तैतवर्णानेनतेनांकेटारायि
 त्वासंजातांकसरव्यासमुदायप्रष्टभिराहुत्वावशिष्टमकं
 एथकसंस्थाप्यशिष्यनामाक्षराणिवतथैवस्वरव्यंजन
 विनुविसर्गैः एथहुत्वासर्वाधः पंक्तिस्थानकेषुस्यवर्णा
 स्ययोयौकसाधिकसंख्याकः सकणीज्ञेयः मंत्रश्चेणी

पु

राम
१६

नदासमं चोग्राह्यः यस्य मंत्रस्य साधकः कृणी भवति स
मंत्रः त्याज्य इति इति कृणा धनशोधनप्रकारः तत्र राजे
कथं अणत्वं मंत्राणां साधकानां च मेवदः पूर्वजन्म कृता
भ्यासे पापादस्या फलाति कृतः पायेन ह्ये फलावाप्ति जी
यते संशये नृणां मंत्रस्तु प्राप्तिमात्रेण प्राक्तनः सिद्धिर्दो भवे
त् सिद्धं मंत्राजुरोस्तत्रार्थं मंत्रोयः सिद्धिभाङ्गः लक्ष्मी
यदा दनादृत्य मंत्रे भोगमवाप्तवान् समंत्रस्य अणीति यो भ
जने तस्य पूर्वकम् तस्मादण विमुक्तिस्तर्था सर्वैस्तु सर्वतः
इति मंत्रसाधके पारितो न्यं सत्त्वं धनित्वं च अण विमुद्धि
स्तु मंत्रस्य यावत्संख्या कैः साधकः कृणी भवति तावत्सं
ख्या लक्ष्ये नैव भवेदिति सांप्रदायिकाः अथ दीक्षांगभू
तमे उपरचनार्थं प्राची पारिसान्स्यावश्यं कृत्वा तत्पारि
नप्रकारः प्रदर्शयेत् तत्र सारस्वतदिव्यं तत्र निर्मले दिव
से ह्यक्षप्रासादादिविवर्जिते स्थाने समतले श्लक्ष्णोक्त
त्वाहं सपदे सुधीः तद्वष्टं भक्तः कुर्याद्दशंगुलमानतः
वृत्तं तु परिभात्या तन्मध्ये स्थापयेद्दुधः सत्यग्रसरलेशं कुं
वर्तुलं दशंगुलं पङ्गपारीणाहमूलं शिल्पिवरेणातु
रचितं यत्नतस्तस्मिन् च ते पूर्वापरान्दयोः शंफग्रच्छायासं
पातस्थानयोश्चिन्हयुग्मकम् कृत्वा विन्दद्दयप्रापिस्तु

शिवाचत् ॥ प्राकप्रत्यगायतम् दत्वाद्यन्तायतार्हेन सूत्रेनेच्छाधिके
 पूर्वपश्चिमयोर्द्वेन्द्वयं शिल्पपरस्परं विधाय चतयो
 संधिद्वयं प्रापि प्रसारयेत् मध्यचिह्नस्य ह्रस्वमथ्यतत्सूत्रं
 दक्षिणोत्तरम् एतस्यादोशमानेन कृत्वा कोणेषु लक्ष
 णमं तेषु सूत्राष्टकन्यासचतुरस्रं समं भवेत् अथैतद्रचना
 प्राकारः तत्र मेघाघनवृत्तं सूर्ये निर्मलनभोमण्डले दिवसे
 वृक्षप्रासादाघनावृते भूप्रदेशे समे स्थाने क्वचिद्दिंडुं कृत्वा
 तद्वष्टं भतः प्रतिदिशं द्वादशांगुलं मानेन वृत्तं निष्पद्यतत्र
 षडंगुलमानपरिणाहमूलं मुत्तरोत्तरे परिणाहाय च येन
 सूचीमाश्रीकृताग्रपरिणाहमृडवाकृतिं द्वादशांगुलोच्छ्र
 योपेतं वृत्ताकारं शिल्पिवरेणे निर्मितं शंकुवृत्तं मध्यस्थविंदु
 मध्ये शंकुमूलपरिणाहमध्यं यथा भवति तथा संस्थाप्य च
 च्छंकुच्छायाग्रस्य पूर्वान्द्वेन्द्वतद्वत्तरेखापश्चिमभागे यत्र संपा
 तस्तत्र विहंकृत्वा परान्द्वेपिशंकुच्छायाग्रस्य तद्वत्तरेखापूर्व
 भातौ गयत्रसंपातो भवति तत्र च किंविहं विधाय तत्र चिह्नद्वय
 प्रापि सूत्रं विधाय पूर्वपश्चिमं परिकल्प्य तच्चिह्नद्वयावष्टंभेन
 तच्चिह्नान्तरालमालस्य स्वेष्टाधिकेनादिमानेनान्योन्यसमे
 न किंचिदन्योन्यसंश्लिष्टं पूर्वापरं वृत्तद्वयं विधाय वृत्तरेखाद
 क्षिणोत्तरसंधिद्वयप्रापि प्राक्पश्चिमसूत्रमध्यगत्यापि र्य

रामः
 १७

गृहेणयत्सूत्रंतदक्षिणोत्तरं परिकल्प्य पूर्वपश्चिमदक्षिणो
 तरसूत्रद्वयाग्रचतुष्कं संपाताद्वक्ष्यमाणमेनेतुल्यरूपक।
 ल्यितसूत्राग्रैस्तेषां मणपकुंराडादीनां प्राक्प्रत्यग्दक्षिणो
 तरात्मकादिकचतुष्टये परिकल्पयेदिति अत्रस्थूलद्वया
 तंत्रा राजायुक्तप्रकारेण प्राचीसाधनविधिः प्रदर्शितः सू
 क्ष्मप्रकारस्तु सारसंग्रहे सुसमेभूतलेखत्वेत्थारभ्योक्तप्र
 कारेण पूर्वदिनकृत्वामुक्ता दिनात्तरेपि देवेशि प्राग्वाचिह
 द्यं सुधीः कृत्वा हनेतुयत्र स्याच्छायायाः परमेश्वरी प्रवेशो
 निर्गमश्चैव तत्र पूर्वदिने यदा प्रविष्टा निर्गता छायायदा त
 न्मध्याह्निकाः छायादिनात्तु विज्ञाय छायापगमविहयोः
 अंतरं दिनयोरिष्टैश्चतुराद्यैर्विभागकैः विभज्य तत्र विहानि
 कृत्वा ताभिः सुरेश्वरीनाडीभिः कल्पिता भागा गुणनीयाः
 प्रयत्नतः यष्ट्या हततुल्यैश्चैः पूर्वघुर्यत्कृतं भवेत् प्राची
 सूत्रं पूर्वभागे उत्तरे तु तरायणे अयणे दक्षिणस्य दिशि ध्रुवं
 चाल्यैते चेतस्फुटा सा स्यात्प्राची तु परमेश्वरीति प्राचीसा
 धनं विधाय व्यासदिगुणसूत्रं तपाशो कृत्वा कयेदिमाम्
 व्यासार्द्धमानेशं कर्षेत् सार्द्धं स्मिन्कर्षणाय च प्राच्यां ति शंको
 स्तत्पाशो कृत्वा वा कर्षेत् कर्षणे शंको केया कच्छे शिरो वमुद
 ग्व्यत्वस्य चांशको इति विशिष्य शास्त्रोक्तरीत्या मंडपक्षे

शिवाचन ० नमुदिष्टमानादधिकविस्तारायामसयचतुस्रंकल्पयेत्
 अस्यार्थः कुंडमंडपादेव्यासोयाविनिष्टस्नावहिगुणार
 जुमुभयतः पाशांकृत्वातनिकतः पाशाद्यासर्दिमात्रेशं
 कथंविन्दयेत् ततः शंककादग्रतोव्यासार्दिमानेनविन्हा
 यकर्षणतः कुंडमंडपाप्राचीसूत्रप्रमाणेनदत्त्वातदंका
 योः शंकुनिनिखन्यतयोस्तद्वज्रपाशौतथाकुर्यायथा
 व्यासार्दिधिकोयतुः कृतः सपाशः प्रतीच्यास्यात् ततः क
 र्षचिन्हंदाक्षिणतः आकृष्यव्यासार्दिविन्दक्षिप्रोगिशं
 कुंदत्वातस्यैवमुतरदिक्छोणंपंचशंकुदयात् ततः पाशो
 व्यत्यस्यैवमंशौसाध्यविति एवंसमवतुरस्रक्षेत्रंकृत्वावा
 द्मात्राषिदिष्टमानाभ्यधिकंवतुरत्वांभुवंखननादि
 भिसुषांगारास्थिलोष्टादिकंनिरस्यशुद्धमंदिप्रापूर्वरशी
 कृत्यः कीलेनैकीकृतेमूलेप्रथकः सूक्ष्मसमाप्रयोः दंडयो
 रप्रनेकघेन्यस्यतन्मध्यविन्दतः कीलादिनायोजनीयेज
 दंडसमतयादयोः मूलदेशेलेवसूत्रमस्मशङ्कारवद्भुवं भू
 भ्यप्रयुगेममध्यांकातिर्यग्यगंदुगतात्पुनः सवलोतत्पू
 रयोदन्यत्रिन्त्रयेहापियुक्तिः अंकेयावत्सूत्रप्रतिभूरे
 वंसंमताव्रजेत् अयमर्थः समंस्थोरपदीर्यस्रज्योः कि
 लेनप्रोतमूलयोर्दंडयारग्रनिकरेतादृशंतिर्यगंदुंकीले

राम
 १८

नयोजयित्वा तन्मध्ये विन्दुं कृत्वा दंडत्रिकोणौ कारं।
विधाय दीर्घदंडयोर्मूलाल्लवमानं सूत्रमग्रलघुपार्व
णिविन्दुं तिर्यग्दंडस्य मध्यविन्दुं परिभूमिं पथानस्य
तिशतयानि धाय भूमिं स्पष्टाग्रयोस्तयोर्मूलं धत्वा श
नैराकृष्टे तिर्यग्दंडमध्याकाशचसूत्रं चलतितत्र निम्नाः
भूतां पूरयेत् अन्यत्र खनित्वा यायथामध्यविन्दुसू
त्रमेतितथा सर्वं च कुर्यादिति शिल्पशास्त्रोक्तप्रकारे
ण भूमिं समीकृत्य तत्रोत्तममध्यमकनिष्ठान्यतमं मंड
पं कुर्यात् मंडपलक्षणमुक्तं सारसंग्रहे राजां होमा
भिषेकेषु दीक्षादानव्रतादिषु भानोर्गत्पादिशास्त्रात्वा
युगपाहं वाचयेत्सुधीः ततः पंचनिनादेन मंडपं चयेच्छु
भं ज्येष्ठमध्याधमत्वेन तन्मानं त्रिविधं मंतं षोडशाष्टा
दशमितैर्हस्तैर्मानमिहोत्तमम् हस्तैर्विंशतिनिमिः
केचित्तमानमुत्तमपूर्वैर्मध्यमं द्वादशकरैश्चतुर्दशक
रैर्मतः अथ मंदशभिर्हस्तैर्मितमौकुमनीविणः केचित्तु
नवभिस्तद्वत्सप्तभिर्वाथ पंचभिः हस्तैर्मितं च दत्तेव वि
स्तारायामं मयुते ५ स्तमैः षोडशभिर्युक्तं चतुर्दशं सुशोभ
नं दिक्षद्वाराणि चत्वारि साष्टांगुलकरद्वयात् ६ साध्यं

शिवाचन० गुलकारहंदादिधीतकरहयात् ततोमंडपसूत्रंतुविणु
 १६ एणंपरिकल्पयेत् पूर्वादिषुक्रमात्तस्यमध्यभागस्तुवे
 १९ दिका इष्टकाभिर्मंडवासाकार्यादर्पणसन्निभावे
 दिकोणेषुविन्यस्याः संभावेदस्वरूपकाः तेचोतमेत
 मेतद्दोचामध्यमाययोः पुनः अष्टहस्तोत्रतिमन्तस्त
 तोद्वादशाशोभनां अजवः पंचहस्तास्तेसंसिखास्तुसमेत
 तः १० चतुःकोणेषु चत्वारश्चाष्टोतेसूत्रकोटिषुः समं
 तरालाः सर्वेतेस्त्रयाः शोडशदेशकैः पंचमांशोन्मिता
 स्ताश्च निखनेद्भुविशिकः मध्यसंभचतुष्काग्रदिकी
 भूताग्रकंपुनः कृत्वाकाष्टाचतुष्कंतुतदग्रेकलशंशु
 नः शोभितंकमलेनाथमुखस्थेनमुक्षरुजं निर्मितं
 शिल्पिभिः सम्पक्स्याप्येदं शिकोत्तमः आच्छादये
 ततोवंशकटैः करदलैश्चतं पंडपद्वारवात्येचयुगमंयुगं
 दिशांक्रमात् अश्वस्थोडंवरत्नक्षवयेहतोराण्यसे
 त सप्तषडंपंचकरं निखनेद्भुविपूर्ववत् विशालता
 चतस्याथदशभिस्त्वंगुलैर्मिता पंचागुलैर्मितेस्थौल्यं
 विषमंचतुरस्रकम् प्रथमभागेतोरणयोस्त्रिर्यकाष्टं
 प्रविन्यसेत् सार्द्धहस्ताद्वदपादहस्तयुक्कहस्तम्मक

रामः
 १६

अग्निमीलितिमंत्रणविन्यसेत्पूर्वतोरणं. इषेत्वेत्यादि
 मंत्रेणदक्षिणान्यसेत्. आग्न्यायेतिमंत्रेणापश्चिम
 मस्यनिवेशनम्. शन्नोदेवीतिमंत्रेणपदघाततरतोर
 णं. मंत्रस्तुलोकपालानांपताकाविनिवेशयेत्. ऊ
 र्वेध्वजववधीयादयवामरभूषितम्. पंचहस्तोर्ध्वजः प्रो
 क्तः पताकावक्रुसंमिता. दंडस्तदशहस्तयाततत्स्थाने
 पुतान्यसेत्. द्वादशांगुलविराजन्मूर्त्पाचलांछिता.
 पीरस्तुशामधूमश्चेतधूम्रासितार्जुना. आयुधांका
 पतास्यः पुष्पगंधममन्विताः. यथायोग्यंदंडयुतास्त
 तमंत्रेणान्यसेत्. चन्द्रमंडलगौराणवितानेनवि
 भूषितम्. दुकूलंवेष्टितंसेभनानादीपायलकृतं. आ
 भ्रपल्लवमालाभिः शोभितहारमुत्तमं वेष्टितंदर्भर.
 ज्वाचविदध्यानमंडपशुमिमिति २३ अथैतद्रचना
 प्राकारः. तत्रषोडशहस्तैरष्टादसहस्रैर्वीतमोमंडपोद्दि
 विधः. विंशतिहस्तैरय्युत्तमंमंपेकोचिदाहुः. चतुर्दश
 हस्तैर्द्वादशहस्तैर्द्वादशहस्तैर्मध्यमोपिद्विविधः. दशह
 स्तैर्नवहस्तैः सप्तहस्तैः. पंचहस्तैः वीसमाव्यामविस्तरै
 कनिष्ठश्चतुर्विधः. अत्रपक्षेत्रीयेयथावकारास्तन्वि

शिवाचन० कादस्यसमयिकाघुपवेशादिसौकार्यमुक्तंमंडपं
 कुर्यात् हस्तमुचतुविंशागुलं दैर्घ्यः अंगुलिमालं
 २०) तुमंहाकपिलपंचरात्रे वातायनपथंप्राप्यवेभं।
 २०) तिरविरश्मवः तेसस्तस्माविसर्पतोरणावस्त्रसरेणवः
 परमाणोरष्टगुणास्त्रसरेणुदाहृतः तेष्वैकेशाव्यवहस्ते
 ष्ठोलिक्षयाकासदष्टकम् तदष्टकं पवस्रष्टावंगुलिः स
 मुदाहृता सातूतमांगुलिः सप्तपदासैवतुमध्यमा षडा
 षसधमाप्रोक्तानानांगुलिमितीरितम् विन्यसैस्त्रिर्यग
 द्वाभिर्यवैर्मानांतरांगुलम् शालिभिर्वाऽऽजुन्यसैस्त्रिभि
 र्मानांतरं भवे आचार्यदक्षिणाकरे मध्यमांगुलिमध्यम
 म् पर्वणोरंतरं दीर्घमात्रांगुलमुदाहृतम् विनांगुष्टेनशे
 षाभिर्मुष्टिमंगुलिभिरुते चतुर्धा विभजेदकोभागोपु
 ष्यंगुलस्मृतः पंकंचित्योरुषायामंभिज्यदशाधापुन
 र्मुकंगद्वादशभागकृत्वा तेष्वेकमंगुलं दहेलध्वांगुलं
 नामजानीयानस्यतत्पुनः एभिश्चतुर्विंशतिभिर्हस्ताः
 स्यादंगुलैकमात्र उच्छ्रायः प्रतिमायास्यान्महामार्गे
 गुलाश्रयः महामर्नांगुलिरिति मात्रांगुलिर्होच्यते
 प्रासादादीदीश्वतेनैव कुर्यान्मानांतराणैव वैदिकापी

रामः

२०)

ऋषिविकार्यादीनां विधिं पुनः मानांतरांगुलैर्नैव भवेत्ता
 न्येन केनचित् यागोपकाराणां नावकुर्यात् कुर्यात्मानां
 गुलेनैव हेमंगा निरुवादीनिकुंडं मुख्यगुलाश्रयं हे
 हेलब्धांगुलैर्नैव प्रतिमागामिकल्पयेदिति अत्र
 चरते अत्राचारयतीत्याचार्योयनमानः एतादृक्पन्मानं
 जमानस्य तद्भवेदिति सारसंग्रहवचनात् कर्तुं दक्षिणहस्ते
 स्थितिशारदातिलकवचनाच्चेति इत्येवमुक्तप्रकारेषु मानां
 तरांगुनात्मकांगुलिभिर्हस्तादिपरिकल्प्योक्तं मंडपादि
 कंकुर्यात् तत्र प्रोक्तविधिना समीकृते भूतले पंचवायव्यो
 षपुरुःसंघ्रास्रणोः स्वस्तिवाचयित्वा यथोद्दिष्टानहस्त
 विस्तारे समवतुरसंकोणं चतुष्टयं निखतं प्राकं चतुष्टयल
 नरज्जुचतुष्टये विधाय पूर्वाय पदाय तं दक्षिणोत्तराय
 तं च मध्यसूत्रं हरीकृत्य चतुरस्रक्षेत्रं पुनर्नवधा विभज्य
 परितः कोणचतुष्टये स्तंभचतुष्टये दिक्चतुष्टयगतपूर्वा
 पराय तं दक्षिणोत्तराय सूत्रचतुष्टककोट्यष्टकगतस्तंभा
 ष्टकमिति संभूय द्वादशास्त्रभान्नातिस्थूलकशानवक्रान्
 चक्राणानेकजातीयान् सुवृत्तान् पंचहस्तसमुच्छ्रायन्
 द्वादशास्त्रभान् रवातप्रतिष्ठस्य स्वयं च मांशान् प्रमण

शिवाचन० बहिर्भूतस्वस्वस्थोल्पतृतीयांशस्थूलयिपितस्युनता।
 शिखायुक्तान् मध्यविभक्तेः केणचतुष्टयेस्तंभवतुयंपूर्व
 स्तंभसजातीयंपूर्वतः किंचितस्थूलमुत्तममंडपतन्मा
 नसार्द्धमानोच्चमंडपेष्टहस्तसमुन्नतंपूर्ववत्सशिखेयंच।
 माशेनप्रविष्टभूतलमितिष्टोडशस्तभाचिखायतेषामुप।
 रिसजातीयानिचमजूल्यव्रणानिशिखाप्रवेशायोग्यवेध
 युक्तकौटिह्यंवेतितीर्थकाष्टानिशिल्यभिःपरिकल्पि
 तानिद्वादशस्तंभाग्रेषुमध्यस्तंभचतुरस्त्राकोरेणसमाण्य
 मध्यस्तंभचतुष्टयशिखाग्रप्रविष्टमूलेवेधयुक्तप्रेकाकृत
 मचतुष्टयनिविष्टेशिल्यवरनिर्मितसजातियकाष्टभवे
 कलकमलाकृतिशोभितांगदिग्विदिकस्थद्वादस्तंभ
 शिखाग्रप्रोतमूलेमध्यस्तंभवतुष्टयाग्रस्यष्टाग्रमध्यति
 र्यकाष्टचतुष्टयमध्यगतांगंमज्जकृतिपथायोग्यदीर्घ
 स्थोल्पयुतप्रसारितद्वादशकाष्टयुतमन्यैरपिकाष्टैय
 थायोग्यंष्टुडीकृतंनरिकेलदेजैर्यशकटैर्याम्यगाच्छा।
 दितैतैरैवनिःशेषविहितंकोणचतुष्टयंचतुर्दिक्षतम
 मध्यमकनिष्टेसुसाष्टागुलहस्तद्वयसचतुरंगुलह।
 स्तद्वयंद्विहस्तविस्तारयुतशशाखंद्वारचतुष्टयोपेतंमंड

रामः
 २१

पंडविच्यमंडपस्यपूर्वद्वाराद्वहिदस्तमात्रंपरित्यज्याश्च
 त्यवृक्षोगोतमध्यमनिष्ठेषुसप्तषट्पंचहस्तोद्धितंद
 शांगुलविस्तृतंपंचांगुलस्थूलंविषमचतुरस्रंप्रमाणं
 तिरिक्तवितस्मुन्नतशिखंद्वारस्योभयपार्श्वयोरुत्तमम
 ध्यमकनिष्ठेषुसार्द्धहस्तद्वयसपादहस्तद्वयहस्तद्वयोत्तरा
 लंयथार्पूर्वपंचमांशोनप्रविष्टभूतफलद्वयं अग्निमी
 लेपुरोहितंयज्ञस्यदेवमृत्विजंहोरांतरंतत्तथातमंइतिमंत्रेण
 निरव्यायतत्सजातीयकाष्टेनसमानविस्तारस्थूलंविषमच
 रस्रंकोटिद्वयेपिशिरवाप्रवेशयोग्यवेधयुतंतिर्पक्वफलकंस
 माण्यदर्भमालाववधीयात् एवंदक्षिणद्वारदंडुवररूपयं
 तोरणं इत्येत्वोर्जत्वावायवस्थोपायवस्यदेवोवः सविताप्रा
 र्थयतुश्रेष्ठतमायकर्मणोइतिमंत्रेन्यसेत् नतःपश्चिमद्वा
 रिल्लक्ष्मयतोरणंप्राग्बन्निर्मिते अथआयाहिवीतयेण
 णानाहव्यतैदतये निहोतासत्सिवाहिर्हिषिइतिमंत्रेणन्य
 सेत् नतःउत्तरद्वारेवदक्षमंयंतारणंप्राग्बन्निर्मितंशत्रो
 देवीरविष्टयन्नापोभवंतुपीतयेसंयोरभिस्रवंतुनः इतिमं
 त्रेणन्यसेत् अथवापूर्वद्वारेऽप्रश्चत्यमयंदक्षिणेऽत्रोडु
 वंरंपश्चिमेऽक्षतरुजमुत्तरेऽन्येऽधोऽनमिति तोरणचतुष्टयं

शिवाचन० यमुक्तनक्षणमुक्तविधिनैवस्थापयेत् ततस्तेयामुपरीगत
 तततिर्यक्फलकेषुमध्यतः सुषिरं विधायतेषुतोरणास
 २२ जातीयकाष्टेन निर्मेतमुत्तमुमध्यमकनिष्ठेषुत्रयोदशैर्क
 दशनवांगुलमात्रदैर्घ्यं शैवे त्रिशूलकारैवेत्तवेतोरणोप।
 २२ रिगततिर्यक्फलकस्य द्वादशांशमात्रदीर्घं प्रागादिक्रमे
 णेशंखचक्रगदापद्मलोहितं प्रति तोरणमैकैकं कील
 मारोपयेत् तत्र त्रिशूलनिमीणाप्रकारस्तु पिंगलामते।
 पिशूचेन चिह्निताः कुर्यात् द्वारं शोशास्त्रमस्तके त्रिशू
 लेन वांगुलदैर्घ्यं तुरीयांशेन विस्तीर्णः अजुमैव मध्यशो
 स्यात्किं विद्वक्त्रं च पार्श्वयो ह्रीनैव वसमाख्यातं द्व्यंगुलं रो
 पयेत् तथा शेषाणां द्व्यंगुलावृद्धिर्विशश्चांगुलवृद्धिः इ
 ति ह्रीनिकनिष्ठमंडपे शेषाणां मध्यमे उत्तमानां विशः प्रवेशः
 वास्तुशास्त्रे मस्तके द्वारदशांशेन शेषचक्रगदावजे प्रागा
 दिक्रमयोगेन्यसेतेषां त्वदारुजमिति द्वादशांशंतिर्यक्फ
 लकस्य त्वदारुजंतततोरणासजातीयकाष्टसंभवं तेन
 कनिष्ठमंडपे चतुरंगुलोर्ध्वमध्यमे सार्द्धं चतुरंगुलं उत्तमे पंच
 गुलमिति केचतु तत्र हस्तोन्मितां कीलाः संस्थाप्या
 वेष्टमेव तथा शंखचक्रगदापद्मलोहिताः शूलसन्निभाः

राम

२२

शौवेइति सारसंग्रहवचनात् हस्तमात्रेण कीलं वदन्ति तत्राति
 र्यक्तफलकमतेषु हस्तमात्रेषु कीलेषु क्तमानेनैवात्र देशे
 षण्णवचक्राकारं वा त्रिशूलाकारं वा कार्यं विलम्बप्रवेशश्च त
 थैव कार्यं उर्वरिततुनेषां दण्डवदृश्यत इति ततो मंडपाग्रे
 शहस्तदैर्य्यवंशदंडावलंबितः हस्तमात्रविस्तृतं पंचहस्तदै
 र्य्यं दातव्यं मंत्रदेवतावाहनमूर्त्यै कितं चंटादिभूषितायै सु
 श्वेतं ततैव तवर्णां नुरूपवर्णं वा ध्वजमारोप्य दशदिक्षु वा
 बाहुमात्रदीर्घयथा योग्यमानदंडावलंबितास्ततल्लोक्य
 लवर्णां नुरूपवर्णास्ततल्लोपालवाहनमूर्त्यै कितं द्वाद
 शांगुलं विस्तृताः लोकपालानां वेदे क्तततमंत्रेण पता
 काश्च वप्रीयात् तत्रैव स्पृष्टवर्णा वन्देः पिंगलवर्णा
 पमस्य कृष्णवर्णा मिश्रतेऽस्यामवर्णा विरुणास्य श्वेतवा
 र्णा वायो धुम्रवर्णा सोमस्यामलवर्णा ईशानस्य शितवा
 र्णा ब्राह्मणो रक्तवर्णा नित्यं श्वेतवर्णा इति पताकाभिर
 लंकृत्य मंडपाभ्यंतरं सुश्वेतवितानपुष्पमालादिभिरं कं
 लंकृत्या प्राश्वत्य दलग्रथितदर्भस्त्ररूपवन्दनमालाया
 मंत्रपमेतर्वीहिश्च पिरिवेष्टय सभान्द्रकूलैः सवेक्यतन्म
 ध्यसंभचतुष्टयमध्यगते चतुरस्ररूपमध्यखंडे प्रापकेषु
 कदिभिः सिग्धमृद्भिर्वीचतुरस्रां दर्पणोद्गनिभापाशैः

चतुष्टयमध्यप्रदेशांसमतलांवेद्ययामस्यैकादशाशेनस
 प्रमांशेनपंचमांशेनचतुर्थ्याशेनतृतीयांशेनवासमुन्न
 तंविंदीविदध्यतपडक्तेसारसंग्रहे-उष्णयोस्याइशमश्रस
 प्रेषधिबिभागकैरिति-कपिलपंचरात्रेपि-चतुर्थ्यांशाधि
 तिस्रस्यास्त्रिपंचसप्तमोपिवा-नवैकादशभागैस्त्रामिष्ट
 काभिःप्रकल्पयेदिति-तंत्रराजे विदध्यान्मथ्यतोवेदिकार
 मात्रसमुन्नतामिति-मंडपनिर्माविधिः-च्यत्रकनिष्ठंमं
 उपेउद्देशहस्तमंउपेपिमध्योत्रिंशाधिकत्रि
 करायतायशवेदीकुंडवेयोरंतरालउभयतः
 पदद्वयमात्रंतद्दहिरुभयत कंठमेखलासहि
 तकुंडद्वयव्याप्तभूमिश्चतुर्हस्तमिताःतद्द
 हिःपार्श्वद्वयेपिकुंभस्थापनार्थहस्तद्वयमि
 तिसमस्तमंउपभूमिव्याच्यतःपरमाचार्यः
 त्विच्छन्नदद्यायुषवेशनस्थापनमपिनल
 भ्यतइतिनायंपक्षःसमीचीनःतस्मादयंप
 क्षसचेककुण्ठेकमेखलादिसक्षेपाचिकी
 र्वायामेतावतापिचारितार्थातद्विषयइति
 ज्ञेयःइत्यंमंराउपविधायतस्मिन्नराउपेपू
 र्वायिष्टदिक्षचतुरत्पयो न्यर्हचंद्रिकोणव

तषट्कोणपचाष्टास्त्राख्यामहो कुरागानिकुर्या
तत्तत्रादौ चतुरस्रकुरण्डनिर्माणप्रकारमाह श्री
तंत्रराजेशकसूत्रमास्फाल्यतन्मध्ये विन्हक
त्यनं कृत्वा तत्पूर्वतः पश्चाद्वादशांगुलमान
तत्तत्तत्तदस्त्राणालंब्य मध्यविन्हस्य नतः कु
र्याद्विसंपदं कोष्टान्पभितस्तोषु पातयेत् परंप्र
भज्यतत्रापि विदध्याच्चिन्हयुग्मकं प्राक्प्रत्य
कः चिन्हप्राप्तेन तयोरेवावलंबनतः दक्षिणे त
रतो हसंपदे कृत्वा तत्तत्तयोः प्रसार्य सूचं तस्या
पिमार्जीयेत् त्वोक्तप्रातः चतुष्टयंतु सूत्राणां
चतुरस्रं भवेत्समं इति प्रथ्येते तत्कुरण्डरचनाप्र
कारः तत्र वेद्याः पूर्वभागे हस्तमात्रां भुवं परित्प्र
ज्य प्राक्काल्य तत्क्रमेण प्राक्प्रत्यगायतं सू
त्रमास्फाल्य तन्मध्ये विन्हं कृत्वा तच्चिन्हात्पू
र्विकतः पश्चिमतश्च द्वादशांगुलमानेन वि
न्हं कृत्वा तदा धिकांशं मार्जीयेत्वा तच्चिन्ह
द्वयावहं भवेत्तत्सूत्रार्द्धां किं विदधिकमा
न भ्रमेण पूर्वायरतः किं विदन्योन्यसाशित
हं वतदयं विधाय तयोर्दक्षिणे तरसंदंशरू

शि. १

२८

निर्ण

पहंसपदद्वयप्रापिप्राक् पत्यक् वृत्तसूत्रम
ध्यगतहंसपदसंभेदादक्षिणोत्तरसूत्रमा
स्फाल्यतत्रापिमध्यचिन्हाद् दशांगुलमा
नेनदक्षिणोत्तरं चिन्हद्वयं विधाय ततदक्षि
णोत्तरं सूत्रद्वयं च संभूय सूत्रचतुष्टयमास्फा
ल्यचतुरस्रं कुर्यात् ततस्तत्प्राक् प्रत्यगायतवृ
त्तसूत्रमानमिच्छं समचतुरस्रं तत्र खातकृत्वा
तत्परितः कुण्डमानस्य चतुर्विंशं प्रामितां भु
वंपरित्यज्य तदहिर्द्वादशांगुलविस्तारं चतु
रस्रं गुलोत्सेधां मेखलां कृत्वा तदपरिवाह्येय
रित्तश्चतुरंगुलमानं त्यक्त्वा द्वांगुलविस्तारं
चतुरस्रं गुलोन्नतां द्वितीयां मेखलां कृत्वा
तदुपरिवाह्येयं तुरंगुलं त्यक्त्वा विस्तारोत्से
धां त्र्यां चतुरंगुलमितां तृतीयां मेखलां कु
र्यात् एवंप्रथमा मेखलाद्वादशांगुलो
न्नता चतुरंगुलविस्तृता द्वितीया मेखला
द्वांगुलोन्नता चतुरंगुलविस्तृता तृतीया
चतुरंगुलोन्नता चतुरंगुलविस्तृता च भ
वतीति च त्रयोविधं प्रथमाध्यंगुला

यामाउन्नतामानवांगुलैः मध्यातुअंगुला
वाह्येत्तीयातुपवांगुलैरितिलक्षणसंग्र
हवचनात् नाभियोनिसमायुक्तं कुण्डं श्रे
हं त्रिमेखलं कुण्डं द्विमेखलं मध्यं नीवं स्या
देकमेखलं प्रधानमेखलोत्सेधं मुक्तमत्र न
वांगुलं तद्वाह्यमेखलोत्सेधं पंचांगुलमिति
स्मृतं तद्वाह्यमेखलोत्सेधमंगुलद्वितयं क्र
मात् चतुस्त्रिधंगुलो व्यासो मेखला त्रित
यस्य त्विति क्रियासारवचनाच्च प्रथममेखला
चतुरंगुलविस्तृतानवांगुलोन्नताद्वितीयातु
अंगुलविस्तृता पंचांगुलोन्नता तृतीयातु
गुलविस्तृता ध्यंगुलोन्नतेति मेखलामानु
माह एतन्मेखलया सह हस्तमात्रखातपक्षे
ज्ञेयम् तत्रापंचदशांगुलनिम्नखातस्येव वि
श्वकर्मणोक्तत्वात् तद्द्वैतवांगुलोच्छ्रायस्ये
वावश्यकत्वादिति हस्तमात्रखातपक्षेतुः स
र्वेषां मेखलामानं वितस्पर्हतद्वैतैः विस्तारो
त्सेधयो कुर्यादिति तंत्रराजवचनात् स

शि

२५

२५

त्वपूर्वकगुणान्विताः क्रमाद्वादशाष्टचतुरं
गुलोद्धिताः सर्वतोऽंगुलचतुष्कविस्तृता मे
खेलाः सकलसिद्धिदामता इति प्रपञ्चरव
चनाञ्चः पूर्वोक्तएवयक्षः समीचीन इति त
तः सर्ववाह्यस्थमेखलाया वहिचतुरंगुला
यामविस्तारोत्सेधंचतुरस्रं पीएमदाकृत्वा
तडपरिनिहितमूलद्वादशांगुलदीर्घोत्तरो
तरहीनपरिणहमध्यमेखलासंलस
सरंध्रनाल्युक्तां मूलेकुम्भद्वययुक्तां प्रध्ये
सगतामुपरितनमेखलोपरिगतामष्टांगु
लमानविस्तारमूलान्तत्प्रदेशाडभययाश्च
तः क्रमेण संकुचिता मेखलां गुलविस्तार
राग्राद्वादशांगुलमानायामामेकांगुलोत्से
धमेखलायुक्तामश्रुत्यपचाकारां मूलान्त
किंचिक्रमानिम्नामीषत्कुंउप्रविष्टाग्रां
योनिंकुर्यात् अकुंडमध्यस्यहंसपदावलं
वनेनप्रतिदिशांचतुरंगुलमानेनवत्ता
निष्पायतद्वहिः पुनः षडंगुलमानेनचव

तं कृत्वा तर्बतं कर्णिकां पारिकल्प्य तद्व्यांतरं
तन्वीथ्यां महदस्ता नि कृत्वा षडंगुलोच्चना-
भिं कुर्यादिति चतुरस्रकुंडनिर्माणवधिः
सुंदराचार्याशिष्येण श्रीनिवासेन धीमता च
द्विकायां प्रणीतायां प्रकाशोणाद्वितीयकः इति
श्रीसुंदराचार्यवरणारविंदद्वंद्वंतेवासिना श्री
निवासभटेन विरचितायां शिवार्चनचंद्रिका
यां द्वितीयः प्रकाशः अथ योनि कुंडमाह तत्र
राजे तन्मध्यमयं च मांशेन विकारय ब्रह्मसू-
त्रकम् पूर्वतः पश्चिमद्वंद्वकोटयोर्मध्यदेशा-
तः तत्कोमानेयतया भ्रामयेत् पश्चिमाग्रका-
नः उत्तरायावधितया दक्षिणायावधिप्रियेः
तन्मध्यातिर्यकसूत्राग्रद्वयावहं भूतस्तथाः
विकाशितब्रह्मसूत्रद्वयं भवेत् योनि कुंडमि-
दं भद्रे स्याच्चतुर्धमयात्मसुः तस्मिन्नेवान्यकुं-
डा निबदामि त्वममानितः चतुरस्राभितोया
तु त्यक्ता भूः सान्यतस्तथाः लभ्यते सर्वकुंडे
षु तेन सर्वाणि सर्वतः तत्समान्येव जायंते ष

शि।

२६

२६

सवत्संगुत्तात्मनेतिः अथैतद्वचनाप्रकारः
तत्र प्राग्वत्तचतुरस्रं मिर्मयचतुः कोट्युत
स्य तस्य ब्रह्मसूत्रं तन्मानपंचमं शोनपूर्वस्या
दिशिवर्द्धयित्वा तात्कोट्यचतुष्टयात्मकच
तुरस्रस्य पश्चिमभागस्य दक्षिणेतरकोट्यो
नैऋत्यादिशानातमानेपादिवायव्योतंच
कोणसूत्रद्वयास्फालनेन तत्क्षितसूत्रद्वय
संपातविदितमथ्य देशावहंभतस्तत्कोण
वधिमानेनोतरकोट्ये प्राक्प्रत्यक्ब्रह्मसू
त्रपश्चिमाग्रादिदक्षिणेतरतिर्यक्सूत्रेतरा
ग्रावधिदक्षिणावगेहेतत्सूत्रपश्चिमाग्रादि
तिर्यक्सूत्रदक्षिणाग्रावधिभ्रमादूर्ध्वचंद्र
द्वयमुत्पावतन्मध्यतिर्यक्सूत्राय द्वयमार
भ्यप्राक्प्रसारितब्रह्मसूत्राग्रावधितदक्षिणा
कोट्येतत्सूत्रपश्चिमासूत्रद्वयास्फालनेन नयो
न्याकारं क्षत्रं परिकल्प्य तद्वहिल्लकंठमेख
लोपोर्यथोक्तमानेनोक्तयुक्त्यायोनिमंडल
द्वयं निश्चायप्राग्वत्तरवातं कृत्वा कंठमेखला

दिक्कल्पयेदितिः कंडां नांयादशां रूपं मेखत्ना ।
 नां च तादृशां कुर्यात्सर्वेषु कंडोचिति कुलप्रका
 शावचनात् अथाई चंद्राकारं कंडमाह तत्रै
 व तन्मध्यदशमांशोत्तुपरित्यज्यरध ऊर्ध्वतः
 षोषांशं प्राक्कमानेन तन्मध्यादशमये तथा अ
 ई चंद्राकृतिर्येन भवेत्कंडं तद्विरितमिति अ
 येतत्कंडरवचना प्रकारं तत्र प्राग्गवधतुर
 सविधायतदिष्कुभमानं दशाधा विन्यतेष्वेकै
 कांशं प्राक्पश्चिमयोः परित्यज्य विन्हृदयं वि
 धाय तत्पश्चिमा विन्हा दक्षिणेतराय तंतिर्य
 क्त्वा तत्पश्चिमस्थंतिर्यकसूत्रं चतुरस्राद्
 हिरण्यं प्रात्रयांशत्रयमानेन दक्षिणे तस्यो
 र्बिर्दयित्वा तदप्रहमावधितत्कल्पितपश्चि
 मब्रह्मसूत्रसंधिमध्यावत्तं बलेन प्रायेरवा
 मध्ये गतब्रह्मसूत्रसंधिमारभ्या द्वांशं ग्रामान्
 सूत्रशभ्रमादई चंद्राकारं कंडं भवेदिति ए
 वं मई चंद्राकारं मंडलं निर्माय तद्दहिरण्य
 कयुतया एका गुलमानेन द्वादशांशं गुलमा

सूत्रं

शि. १

२७

27

नेनचाईचंडनिभंमंडलद्वयंकृत्वाप्रथमकृत
मंडलमध्येहस्तमात्रंनिमूखातंकृत्वावहिः
कंठस्थानंपरित्यज्यप्राग्बन्धेखलादिकंकुर्या
दिति अथत्रिकोणकुंडमाह तत्रैव तस्यैव
षष्ठमंशंतुपार्श्वयोस्तुविकाशयेस्तुविकाश
येतः प्रत्यकंपश्चिमंमूत्रतन्मानेनाथमूत्र
योःविन्यासाब्रह्मसूत्रांतंतद्वयाग्रावलंबना
तःकुंडत्रिकोणमुदितमिति अथैतत्कुंडर
चनाप्रकारः तत्रप्राग्बन्धतुरस्वंकृत्वातद्वल
मूत्रस्यचचत्रसंपातस्तद्वचप्राग्बन्धंवहिरिगता
प्रसार्यतचतुरस्वंबिम्बंभमानंघोषाविभक्त्य
तेष्टैकैकांशमामेनपश्चिमतिर्यक्सूत्राग्रद्व
यंपार्श्वद्वयेवहिःप्रसार्यतद्वग्रद्वयोतसूत्रमा
नोपेतसूत्रद्वयस्यप्राक्प्रसारितब्रह्मसूत्र
स्यचयत्रसंपातस्तवध्यास्यात्यत्रिकोणं
कुंडंकपिरिकल्पतद्वहिरैकांशमामेनचो
क्तयुक्त्यात्रिकोणद्वयंनिष्पादयत्तकंठमे
खलादिप्राग्बन्धकयेदिति अथैतत्कुंडरख

नाप्रकारः तत्र प्राग्वत् चतुरश्रे क्षेत्रं साधयित्वा
 तन्मध्यविष्कभमानप्रष्टादशधा विभज्यते
 खेकांशमानतश्चतुरस्रादहिव्रह्मसूत्रस्य प्र
 गग्रंवहिर्विस्तार्य मध्याविहप्रवर्तनं व्यविस्ता
 रितव्रह्मसूत्राय मानेन परितो भ्रमणेन वर्तनं
 निष्पाद्य तदहियुनश्चतुरस्रस्य चतुर्विंशंश
 मानेन कणार्धं वर्तनं कृत्वा तदहियुनर्द्वादशं
 गुल्लमानेन वर्तनं तं निष्पाद्य प्रथमकृतवत्
 मध्ये हस्तमात्रं निन्नं वा तं कृत्वा कंठवत्तादह
 हिद्वादशं गुल्लान्तरालं वीथ्या प्राग्वन्मेखला
 त्रयं पान्यादिकं चरयेदिति अत्र कुण्डयोनि
 नास्तीति केचित् पोनिकुण्डयोनिः पद्मकुं
 ण्डेनाभिश्च नास्तीति तंचिकसिद्धान्तः अथ
 षडसंकुण्डमाहः तत्रैव तन्मध्यषोडशंशो
 नविकाशपव्रह्मसूत्रकम् तेन मानेन च तथा
 कृत्वा वर्तनमतिफुटं तद्वत्तेव तन्मध्यस्य कु
 र्यादहं नत्नां छनम् तत्र षट्सूत्रपातेन भवेः
 त्कुण्डं षडस्रकमितिः अथैतत्कुण्डरचनाप्र

शि०।

२८

२४

कारतत्रप्राग्वच्चतुरसंविधायतन्मध्यमा
नंषोऽप्राधाविभज्यतेष्टेकांशमानेनवत्सम्
त्रस्यप्रागग्राम्बकाशतन्मानेनचतुरस्रम
ध्यस्थंहेसंपदमध्यावत्तंवनेनभ्रमादृतंष्या
यतमध्यवित्तमध्यविष्टंभमानार्हेनतन्मध्य
तिर्यकसूत्रदक्षिणप्रादिपरितोवतेचिन्हष
ट्कंविधायतत्रचिन्हात्चिन्हंज्यारूपंसूत्र
षट्कमास्फात्यततच्चापरूपवत्तरवरणुमा
र्जनेनषट्कोणुक्षेत्रेनिष्पाद्यतद्वहिरेकांश
तोद्वादशाश्रोतकयुक्त्याषट्कोणद्वयंनिष्पा
द्यध्यवातादीनिप्राग्वत्कल्पयेदिति अथप
श्चकुंमाहः लक्षणासंग्रहे चतुरस्त्रीकृतंक्षे
त्रंविभजेदृष्टधांविक्ते अष्टमांशाप्रमाणे
नकर्कटेनतुमध्यतः वतुलंभ्रामयेत्स्रयं
कर्णिकाकेशराधुनः अष्टमांशाद्वयेनैवप्रध्य
तोचतुर्लभवेत् तृतीयेनाष्टमांसेनपत्राणं
मध्यभूर्मत्ता चतुर्थंतुमवेत्स्रेत्रंयासतुत्ये
नवभ्रमात् चतुर्विंशतिधाभत्कावत्ससूत्रं

वरानने तस्यैकं भागमदाय भंत्वा योऽप्राधा
 पुनः पंचभिः षोडशैर्भागैः नूनपंचकमष्टक
 म्भागमादाय तद्वाद्ये पंचमं मण्डलं शिवे
 मध्यतो भ्रामयेत्सर्वैः पत्राण्यग्रभूर्मतांशा
 स्तोत्रविधिना देविततः पद्मं समालिखित्वा
 ह्यवतादन्नारामं यन्मासं केसरायतः तन्मानं क
 र्कटं कृत्वा केसराग्रे विधाय चः गरुपादिह मा
 र्जणषोडशाई निशाकरात् लिखित्वा कृतं
 हस्तेन पत्राग्रेण समालिखित्वा कर्णिकाया
 समानेन परिमज्जतं दुच्चतां निखदेनैनास्त
 दाकारं कुर्वन् पत्रभुवं खनेत् पत्राकारायथा
 सम्यक् जायते परमेश्वरिः पद्मकुराडमिति
 प्रोक्तमिति श्रयेत्तत्कुराडखचना प्रकारः त
 त्रप्राग्वच्चतुरस्त्रीकृतं क्षेत्रमष्टधा विभज्यत
 मध्यचिन्हावलंबनेन परितः श्रेकां प्रामाने
 त्रकर्णिकार्थं वृत्तं निव्याधतद्दहिर्यं शद
 यमानेन केसरार्थं वृत्तं कृत्वा तद्दहिर्यं श
 त्रयमानेन दत्तार्थं विरच्य तद्दहिर्यं शचतु

शि.।
२८

२९
हयमानेनवृत्तं भ्रामयित्वा तद्दहिरपिसाई
पंचपवाधिकद्वंगुलमानेनचतुरस्रक्षेत्रा
द्वाहिरवृत्तमेकं भ्रामयेदिति वृत्तपंचकं
कृत्वा द्वितीयवृत्तपंचमवृत्तयोरन्तरालमा
नर्ककटेनकेसरवृत्ताग्रात्सर्ववात्यवृत्त
स्यवृत्तगदयाग्रकान्धोडसाईचंद्रान्नि
ष्ठाद्यसाग्राण्यद्वलानिकृत्वा तन्मध्यक
र्णिकावृत्तं विहायके शराणि कर्णिकां य
रितः प्रकाशयन्केशरवृत्तं दलमध्यवृ
त्तंचसम्पक्कृत्वा चतुर्थपंचमवृत्तयो
र्द्वलानिसाग्राण्यथा भवन्ति चतुरस्रकुं
ण्डस्य विस्तारायामरवातसमानक्षेत्रफ
लंचयथा भवन्ति तथा गुरुक्तयुक्त्या खननं
विधाय विहिः पश्चात्कारिणो वकंठमेखला
दिकं कुर्यादितिः अथ याज्ञस्वकुण्डमा
ह तत्रैराजैतन्मध्यस्य चतुर्विंशमाने वा
द्ये स्पृष्टवत्त विधाय चतुरस्रं तत्पूर्वकोणा
दभिसरावा स्पृष्ट्वा चिन्हानि चास्य वै ते

षुविन्हेषुकृत्वाह्यसूत्राणिपरितःशिवेकुर्या
 दस्माद्यकंकुणमितिःअथेततकुणरचना
 प्रकारःतत्रप्राग्वच्चतुरस्रंविधायतन्मध्यसूत्र
 मानंचतुर्विंशतिधाविभज्यतेद्यैकमानंतद
 हिःप्रीतिदिशंप्रसारितसूत्रायेपूर्ववच्चतुरस्रं
 प्रोक्तक्रमेणविधायतत्रपूर्वचतुरस्रस्यको
 णसूत्रसार्द्धमानेवाह्यचतुरस्रकोणचतुष
 धव्यत्पासावह्यंभाउभयतःप्रतिरेखंचिन्ह
 द्ववक्रमात्संभूयचिन्हानिकृत्वातच्चिन्हात्
 चिन्हंप्राग्वत्सूत्राह्यकमास्फाल्यतद्वहिगा
 तिकोणमार्जनादस्यास्रंकुणंभवतिदीक्षा
 यामह्येकुणनिकार्याणिःअथप्रागसंगेसा
 काम्यहोमार्थंचपंचपंचास्रसप्तास्रकुंडयोर
 पित्तक्षणमुच्यतेतत्रादौपंचास्रकुंडप्राह
 तत्रैवइत्यमस्यास्रकुंडक्षेत्रंपरिकल्प्यत्वा
 तकंदमेखत्नादिकंयथावत्कुर्यादितिःत
 न्मध्यसप्तमांशेनब्रह्मसूत्रंविकाशयेतः
 मानेनपरितोभ्रांतवकृत्वाह्यत्वात्तच्चिन्हा

शि. १

३०

३०

वतंतथाततः तद्धंशमानातद्वतेकृत्वाचिन्हा
नितत्रैवैः पातयेत्पंचसूत्राणि तत्स्यात्पञ्चास्र
कुरणुकमितिः अथेतत्कुरणुनिर्माणप्रकारः
तत्रप्राग्वच्चतुरस्रं कृत्वा तन्मध्यमानस्यमांशो
नवस्रसूत्रस्य प्रागग्रं बहिर्विकाशपतन्मानेन
चतुरस्रमध्यस्थं सप्तदशवलंबनेन भ्रामाद्
तं निष्ठापयत्तच्चरस्रमध्यसूत्रं चतुर्द्वीकृत्वा
तेष्वंशान्नयेणं मशत्रयेण तद्वतेव स्रसूत्रप्रा
गग्राहिपरितः पंचचिन्हानि पंचचिन्हानि।
विधाय तत्र चिन्हाच्चिन्हा रूपाणि पंचसूत्रा
ण्यास्फाल्पततश्चापवतंतं त्वं उमार्जनात्तप
ज्वास्त्रं कुंडं भवतिः इत्थं पंचास्रकु उक्षेत्रं परि
कल्प्यतद्वहिरपि प्रोत्थायुत्था कंठे मेखत्नार्थं
पंचास्रव्यं परि कल्प्यत्वा तादिकं प्राग्वत्कु
र्पादितिः अथैसप्रास्रकुरणुमाह तत्रैव नन्म
ध्यदशमांशेन विकारापव्रह्मसूत्रकम् तेन
मानेन संभ्रां त्या कृत्वा वतंतथाततः तच्च
तुः षष्टिभागेषु त्रयस्त्रिंशांशमानतः वते

विधायचिन्हानिसप्तसूत्राणिपातयेत् तत्सप्ता
संभवेत्कुंडमितिः प्रथैतत्कुण्डनिर्माणप्रका
रः तत्र प्राग्वत्संभवतुरसंविधायतन्मध्यमानं
दशाधाविभज्यतेष्वेकांशमानेन नवसूत्रेवहि
र्विकाशयतत्प्राग्नेन तच्चतुरस्रमध्यस्थं सपदम
वह्यम्पवतंकृत्वा तच्चतुरस्रमध्यसूत्रप्रमाणं च
तुल्यमहिधाविभज्यतेषु त्रयस्त्रिंशदंशमानेन
वह्यसूत्रप्रागग्रादारम्पवते सप्तचिन्हानिकृत्वा
चिन्हाच्चिन्हं ज्यरूपेण सप्तसूत्राणां स्फाल्यतत
च्चापरूपवत्तखंडमार्जनादेत्समाप्तकुण्डं भवेदि
ति दशाविधकुण्डनिर्माणप्रकारः अत्र दीक्षायाम
ह्येकं कुण्डनिर्माणसहस्रदिक्षु नवममाचार्यकुंडं
चतुरस्रमेवेन्द्रेशानयोर्मध्ये कुर्यादिति संभूय
नवकुंडानि कार्याणि अष्टकुंडकरणशक्तेशा
गादिचतुर्दिक्षु चतुरस्राद्धीचंद्रवत्तपसारवानि
चत्वार्येव कुंडानि चत्वार्येव कुंडानि कुर्यात् त
त्राप्यशक्ता विंद्रे शानयोर्मध्ये चतुरस्रमाचार्यकुं
डमेव कुर्यादिति अथैतेषां कुंडानां काम्यहोमे

श्री०
५९

३१

षुकुंडभेदेनफलभेदाः तत्रकुलप्राकाशतत्रे
वरस्तोस्तंभनस्यात्सर्वसिद्धिकरंचतत भो
गाः पुत्रायोनिकुंडे अर्द्धचंद्रं शुभावहम् मार
णे किंचिदिच्छंति त्रिकोणद्वेषकारकम् रिपुपु
द्घातकरं केचिद्वृत्तं शान्तिकरं जगुः षट्कोण
मुच्चाटमतिच्छेदेषु च विशिष्यते वृद्धिदं पुष्टि
दं चापि पञ्चकुंडं विडुर्बुधाः अष्टकोणं तु भु
क्तोऽस्यादरोगपीतिकेचनपंचकोणं चाभिवा
रशमने भूतकृतनेः सप्राप्तमेवं विज्ञायका
म्यकर्माणि साधयेदिति अथ वर्णभेदेन कुं
डभेदः कुलमूलावरे वर्णनामादितः कुं
डान्युक्तानि क्रमतः शिवे वरस्तं वतमर्द्धचं
द्रे अस्त्रमितिक्रमात् सर्वेषां चतुरस्रं वादी
क्षायामुत्तमं शिवं अथ कुंडस्वरूपं तद्वास
नचप्रथमतः परं शरीरं प्रकृतेः कुंडं रु
पं पुरः शिरः याम्यसौम्ये करौ कुंडमुदरं पा
श्चिमे तथा योनिश्चरणे प्रोक्तौ सर्वतंत्रे
षु शांभवीति अथ होमसंख्या रभेदेन कुं

इमानमेदं तत्र लक्षके सागरे पंचाशत्प्रमि
 ते होमे कुंडं रलिमितं भवेत् अरतिमात्रं तु
 शते सहस्रमितं होमके चतुर्विंशत्संगुला
 धांदिहस्तप्रयुते मतम् चतुर्लक्षमितं लक्षे
 षड्द्वयं दशलक्षके कोटिहोमे वा हस्तं कुंडं
 कुर्यान्महेश्वरि अकारांतरं तत्रैव एकलक्षं
 समरिभ्यः पञ्चदशलक्षकम् तथैकहस्त
 मासुमेव चतुर्दशहस्तं विवर्द्धयेत् को
 त्यं दशकरं कुंडं प्रशस्तं परश्वरीति एतत्तत्र
 पुष्पके बलवत्तं होमोऽधितिसेयं तत्रातिवि
 स्तारस्य प्रयोजनाभावादिति अथैतेषां दिह
 स्तादि कुंडविशेषाणां मानांगुलक्षेत्रफला
 निबलक्षणसंग्रहे विस्ताराङ्गुलमानेन क
 रतोपावदशास्याज्जिनावेदत्रीणि कुशा
 गराशयवोपेता भुजंगा म्बुधीः निपादा
 म्बुधिसायका विषवमं केचिद्विषुग्रामसदृ
 त्ताणां नान्यपवानिष्ठमुनिपवेनाश्च सद्रूपव
 ता फलांगुलानि पावन्ति हस्तक्षेत्रे भवन्ति

शि. १
५२

३२

हि. दिहस्तस्य तु कुंडस्य ततो द्वे गुण्यमिष्यते
हस्तक्षेत्रांगुलान्यत्र दस प्रमास हैव चः प्रता
नियं च विषं ते तन्मूलं मध्यसूत्रकम् चतुर्ध्वं
शतंगुलानि विदधात्तदि करे पुमः अंगुल
निदिपंचाशदशशतानि च क्षेत्रस्य तु विद-
तद्दीजं मध्यतो लिखा चतुर्ध्वं चार्द्धसंयुतं वत
सश्चतुषा पृकायवाः स प्रतयेन व अंगुला।
नित्रयस्त्रिंशन्मानं सूत्रे तु मध्यमे सप्तदशश
तान्यष्टविंशतिस्तंगुलानि च क्षेत्रस्य तु त्रि
हस्तस्य मानमेव मुदीरितं तन्मूलमंगुलान्य
कचत्वारिंशच्छतानि च चतुहस्तस्य कुण्ड
स्य मानमेव मुदीरितं मूलं तस्यांगुलान्य
ष्टचत्वारिंशन्निभवेत्त ब्रह्मसूत्रं ततः पंच
हस्ते क्षेत्रांगुलानि तु द्विसहस्रं शतान्यष्ट
वशीतिवीजमुच्यते एकहस्ते क्षेत्रफलं।
५० द्विषट्पंचाशदंगुलानि चतुर्विंशच्छ
निच तन्मूलमष्टपंचाशदंगुलानि च ष
ट्पवाः किंचिद्भाग्यधिकं पृकाद्वयं सप्तक

रस्यचवेदसंख्यसहस्राणि द्वाविंशत्सहितानि
 च मूलं चतुर्थवे साकं त्रिषष्टिरंगुलानि च
 ससूत्रं ततश्चाह हस्ताक्षेत्रांगुलानि च वेदसं
 ख्यासहस्राणि साष्टानि षट्शतानि च अंगुला
 नितया सप्तषष्टिः सप्तयवा पुनः किंचिद्दूनं
 मूलमस्य न च हस्ते तु दृश्यते शतामित्वेकपं
 चाशच्चतुर्भिः राधिकानि च अशीतिरंगुलान्य
 त्रक्षेत्रमानमिदं भवेत् द्वाशप्ततीरंगुलानि
 मूलस्य प्रकीर्तितं पंचांगुलानि क्षेत्रस्य दश
 हस्तमितस्य च सहस्राणि सुसंख्यानि मुनि स-
 ख्यशतानि च षष्टिश्च कथितान्यस्य तन्मूलं
 ब्रह्मसूत्रकं बर्हयेत्यं च सप्तत्याधिकैः सप्तयवे
 स्तथा अत्रत्याधिकाभ्यां निक्षाभ्यां साकमेवं प्र-
 त्ययेत् द्विहस्तादिकुणुनिर्माणं तत्र बोद्धव्यं
 नः एकहस्तस्य कुणुस्य कर्णसूत्रं तु पस्थितं
 तावन्मितं ब्रह्मसूत्रं पत्रस्याद्विकरादिषु अ-
 नित्यत्वं समास्थापकुण्डान्याख्येत्सुधी द्वि
 हस्तादिमितानां च निर्माणं दुर्घटं शिचेति

शि०।

३३

अतिथत्त्वमिति त्रसरेखादिदशहस्तप-
र्यन्तान्मानभेदात्सम्पत्तिज्ञायकुर्युर्विस्त-
रयामसमाननिम्नत्वात्तं यथोक्तमानकुंठमे-
खत्वादिकंच कुर्यादित्यर्थः दुर्घटं प्रतिप्रय-
त्नसाध्यत्वात् त्रसरेखादिमानभेदात्तुल-
क्षणसंग्रहे जालांतरगते भानौ यत्क्षुस्मंद-
शपत्ते रजः प्रथमे तत्प्रमाणं नात्र सरेखां प्रव-
क्षते त्रसरेखास्तु विज्ञेयो ह्यष्टसुः परावः
परमाणो रष्टगुणो रथरेणस्तमस्मत्तः रथ-
रेण वस्ते ह्येव जालाग्रं तन्मत्तं बुद्धेः जाला-
ग्राण्यष्टानि क्षातुपूकानि क्षाद्यकं स्मत्तं अ-
ष्टौ पूकाय वंप्राहुरंगुलं तु यथाष्टकं रतिरं-
गुलपर्वणां विंशत्यस्त्वेकविंशतिः करण-
कलांशेन हीनो रतिरुदाहृतचत्वारि विंश-
तिश्चैव हस्तस्यादेगुलानि स्त्विति अथ-
त्र कुर्युर्विस्तारायामसमाननिम्नत्वात् कर-
णे मेखत्वादीनांच प्रमाणवचनानि तथा
च त्रीणां त्रिंशद्विंशतिरधिकभि रंगुलीभिः सूत्रे ।

ण्यथपरिसूत्रभूमिभागं तावद्भिः प्रखनतु
 तावतीभिरंशमिति प्रपंचसारवचनात् पवा
 नकुंणुस्यविस्पविस्तारः खननं तावदेव त्वि
 ति शारदातिस्वकवचनानात् कुंणुविस्तारव
 निम्नमिति वायवीजसंहितावचनात् चतुर
 त्वंचतुःकोट्यं सूत्रे कृत्वा यथापुराहस्तमाने
 न तन्मध्ये तावन्निम्नापतं खनेदिति दिव्यसा
 रस्वतप्रयोगसारयोर्वचनात् चतुर्विंशंगांगु
 लायामं तावत्वा तसमन्वितमिति गणेश्व
 रपरामर्शिनीवचनात् चतुर्विंशतिसंख्याभि
 रंगुलीभिः सुविस्तृतं स्वातंत्र्यं च यत्कुंणुमि
 ति दक्षिणामूर्तिसंहितावचनाच्च कुंणुविस्तार
 आयामसमाननिश्चयवातं कर्तव्यमिति सिद्धा
 नं अत्र कोवित् हस्तमात्रं खनेति र्पण्ध्वमे
 खत्नयासहेति होमसारवचनात् पंचत्रिमेख
 लोच्छ्रायं ज्ञात्वा शेषमधः खनेदिति प्रतिष्ठा
 सारसंग्रहवचनाच्च न्यासात्वात् करः प्रो
 क्तो निम्नं तिथ्यंगुलेन त्विति विश्वकर्मवच

शि. १

इध

३५

चुनात्. कुण्डजिनांगुलैस्तिर्यग्ध्वमेखलाया
सहेति प्रथमतः त्रचनात् रवातंकुण्डप्रमाणं स्या
दध्वमेखलायासहेति सिद्धांतशेषरवचनाच्च
मेखलासहस्रप्रमात्रं रवातंपदंति एतन्नरस्यं
मेखलायाश्च ननु गमनेन रवातस्याप्यननुगम
प्रसंगात्. रवातंकुण्डयतेस्तस्य मंगल्वंतस्य
कीर्तितं संनिपत्योपकारेण मेखलादिवि
शिष्यते इति योगिनीवदयवचनात् संनि
पत्योपकारस्याण्डुपकारांगमेखलायास
हितनिर्वाहानौचित्याद्योक्तपक्षस्यैव युक्त
त्वात् किंच मध्यमांगुलिमध्यस्थयवर्णाः प
रिणाहतः तृतीयो शोभवेद्वंतं त्रे सर्वत्रचां
गुलि तैश्चतुर्भिर्भवेन्मुष्टिवितस्तिस्तत्रिभि
र्युगैः अथ त्विस्तद्वयेन स्याद्वस्तस्तद्वयतः शि
वे. तद्वयंतु भवेद्द्वामतन्मानास्यान्नरोन्वतिष
सवत्संगुलासास्यात्तन्मानैः कुण्डकल्पनमि
ति श्रीतंत्रराजवचनात् कुण्डस्पष्टसवत्संगु
लायामविस्तारस्यावश्यकत्वात् पंचदशांगु

लखातपक्षीखातमध्यादारभ्यमेखलोर्द्धप
 र्यन्तस्यद्वादशापंचदशानवइतिषट्त्रिंशदंगुल
 मात्रदर्शनात्तस्यपार्श्वद्वयेपिग्रहणाद्वैगुणे
 एषेनद्वासप्तत्यंगुलमात्रतयाचतुर्विंशत्यंगुल
 स्यतृतीयांशस्यमून्यनत्वात् हस्तमात्रखातेतु
 पार्श्वद्वयेपिमध्यप्रवेशात्तद्वादशाचतुर्विंशति
 द्वादशोपिगणनयाह्यचत्वारिंशत्तद्वैगुणेनष
 स्रवतिरितिप्रोक्तसंख्यापरिपूर्णत्वाद्धस्तमात्र
 खातयुक्तंद्वादशागुलोच्चमेषलापक्षरावश्रेया
 नितिनन्वत्रएकांगुलविस्तारस्यकठोसोक्त
 विद्यमानत्वात्तपार्श्वद्वयेपिनङ्गुणेनद्वांगु
 लविस्ताराधिक्यात्तःषण्वत्यंगुलायामत्वंकु
 एगुस्यानुपपन्नमितिचेत्तन्नकंठस्यानावश्य
 कत्वात् अतएवतंत्रराजेकठोनोक्तःतर्हि कंठ
 करणेपिदोषःश्रूयतेसत्यंतस्यतंत्रराजविरोधा
 देवन्मूनमेखलान्मूनखात्तपरत्वंकल्पनीय
 मिति तस्मान्मेखलयासहखात्तप्रीतिपाद
 कवचनानिरत्यादिकुंडेषुपंचाशादादिहोम

शि ५

३५

35

विधानेखाताधिक्यप्रयोजनाभवात्तद्विषय
कानीतिमंतव्यानि अथाभत्रमेखलाः पंच
वाकार्यायद्वचापित्रिपक्षिकैरितिलक्षणसं
ग्रहवचनात्तषडाणाधिवन्हिनेत्रमितास्यु
पंचमेखलाइतिसिद्धांतशेखवचनाच्चपंच
वामेखलापंचवाकार्यातथाचपिंगमते ष
ष्टाशेनाष्टमांशेनमेखलाद्वितयंमतम् एका
षडंगुलोत्सेधविस्तारामेखलामताइति अ
थकुंडानामन्यथाकरणेदोषाभवन्तित्याहव
शिष्टः अनेकदोषदंकुंडमत्रन्यूनादिकं यदि
तस्मात्सम्पक्परीक्षेदेकतर्तव्यं शुभमिच्छते
ति तत्रदोषानाहविश्वकर्म खाताधिके भ
वेदोगीहीनेधेनुधनक्षयः चक्रकुडेनुसंत्य
योमरणंछिन्नमेखलेमेखलारहितेशोकोभ्य
धिकेवित्तसंक्षयः भार्याविनाशकंकुंडंप्रोक्तं
योन्याविनाशकनम्रपत्यध्वंसिनंप्रोक्तंकुं
डयत्कंत्वर्जितंमिति तथाक्रियासारेन्यूना
धिकप्रमाणंयत्कुंडंतर्जमेखलां शृंगाररा

हितं यच्च वज्रमानविनाशकदिति तथा जयद
 थयामले सूत्राधिके सुदृढे घोमानहीने दरिद्र
 तावाग्रोधः कंठहीने स्यादसिद्धिर्नूनखातके
 आधिके वासुरे भोगोमानेनाधिकमेव त्वेवा
 धयः संप्रवर्तन्ते वियोनौ स्यादयस्मृतिश्चाट
 स्फुटिते छिद्रसंकुञ्जले वाच्यता भवेदिति इत्थं
 निंदाश्रवणाय यथोक्तलक्षणसंपन्नानि सर्वा
 णि कुराडानि कार्याणितिः अथ कंठः तत्र व
 शिष्टः कंठो ह्ययः बमात्रः स्यात्कुराडे तु करमा
 त्रके इति तथा कालोतरे खातवाह्यंगुलं कं
 ठः सर्वकुराडेष्वयं विधिः चतुरविंशतिमं भा
 गमंगुलं परिकल्पयेदिति अथ योनिः तत्र वी
 षवीयसंहितायां मेखत्नामध्यतः खातावा
 ह्यंगुलं कंठः सर्वकुराडेष्वयं विधिः कुर्यात्पश्चि
 मेक्षिणे पिवा योनिं सुशोभनां किंचिन्निम्ना
 मुन्मूलिकां शनैः अग्रेण कुराडाभिमुखी कि
 चिदुत्समेखत्नां कुंभद्वयसमायुक्तामश्वत्थ
 दलमाश्रयामिति तथा वसिष्ठसंहितायां

शि।

३६

36

योनिश्च यश्चिमेभागे प्राङ्मुखी मध्यसंस्थि
ता अष्टांगुलैश्च विस्तीर्णा चापत्ता द्वादशांगु
लैः पृष्ठीन्ततागजोष्ठी च सच्छिद्रमध्यमो
न्नतेति सच्छिद्रमध्यमेभागे मध्येत्वाज्य
घृतिस्तथैमित्रे लोक्यसाख्यवनात् अज्य
धतिरिति योनि मध्ये गतं कर्तव्यमित्याहुः
सांप्रदायिकाः लच्छणसंग्रहे इषत्कुण्डप्रवि
ष्टाग्राजिनां शक्तमेखत्नामेखत्नार्थे प्रथ
मभूमिर्नग्राह्यावासतः प्रिये योनिक्षेत्रे तु सा
कार्येति तथानारदः कुरु अंशेन विस्तारा
योनि रुच्छाय तौ गुल्ना कुरागेर्द्वे न तु दीर्घा
स्यादिति तथा त्रैलोक्यसागरे दैर्घ्यात्सूर्यो
गुलानाल्त्र्यंशोनाविस्तरेण तु एकंगुलो
च्छितामाप्तिना लत्र्यंशोना अष्टांगुल
विस्तरानाल्त्र्य द्वादशांगुल दैर्घ्यादिति स्वा
यं भवेपि मेखत्ना मध्यतो योनिः कुरुदी
अंशविस्तता इति विस्तारो मूलदेशोऽपि
लपत्री कृतित्वात्तद्विहस्तादिकुरुष्वनया

रीत्याततत्कुण्डार्द्धदीर्घाततृतीयांशविस्तार
 रातच्चतुर्विंशोऽंशोऽद्यायोनिकार्यायदुक्तं सो
 मशंभौ कुण्डानां यश्चतुर्विंशो भागः सौगुल
 संज्ञकः विभज्यते न कर्तव्या मेखला कंठना
 मय इति सिद्धान्तशेषरेषि चतुर्विंशतिमो भा
 गः कुण्डानां मंगुलं स्मृतं इति सिद्धान्तशेष
 रेतु दीर्घार्कपर्वभिर्योनिर्विस्तारेण षडंगुला
 उन्नतिध्वंगुलेन । स्यात्पुनः स्रत्राद्यंगुल
 षडंगुल एकांगुल द्व्यंगुल योश्च विकल्पः यो
 निः सर्वत्र होतुरग्रे द्वागुत विधिना स्थाप्येति
 तत्र चतुः कुण्डपक्षे चतुरस्रे चर्द्धचन्द्रे कुण्डे च
 योनिश्चक्षिणभागस्थ मेखलोपरि स्थाप्यः न
 यो होमत्रोरुतसामिमुखत्वात् अनेषु कुण्डेषु
 पश्चिममेखलोपरि योनिः स्थाप्यातिष्ठोत्त
 र्णां पूर्वाभिमुखत्वात् होतुरये योनिस्तस्मात् सु
 पर्यवत्यप्यवत इति शास्त्रात् तिलकवच
 नात् दक्षास्था पूर्वयाम्पेतु जलस्यापश्चि
 मोत्तरे पंचस्यापि कुण्डस्यानिर्देशिरा

शि०।

३७

37

दिक्स्थितेतित्रैलोक्यसाखचनाच्चपूर्वाग्रे
ययाम्पेषुउदङ्मुखीयोनिःअन्येषुप्राङ्मुखीयो
निवस्यतुप्राग्वदेवःएतेनयोनिंकुण्डेषियो-
निःकर्तव्येति केचित्तत्तन्नयोनिंकुण्डयोनि
मन्वकुण्डेनाभिंववर्जयेदिति शारदातिल
कञ्चचनात्प्रासांमेखलानांनानात्नमुक्तं
त्रराजेवहिस्थमेखलामध्यादारब्धनिजा-
नात्नकं वितस्मिमात्रकमति वितस्मिमात्रं
द्वादशांगुलमात्रं प्रयोगसारतुयोऽन्याःपश्चिमे
तोनात्नमायामेचतुरंगुलं त्रिषोभ्योकांगुल
विस्तारंक्रमान्यूनाग्रमिष्यतइतिचतुरंगुल
मानेननात्नालपुक्तम् एतच्चतुरंगुलषष्ठं
उंगुनादिस्वस्यमेखलापक्षेक्षेयंवहिस्थमे
खलामध्यात्तन्मध्यगतचतुरंस्त्रयीषादश।
त्यर्थःनदीकाकृतामनोरमाकारेणतस्या
व्याख्यातत्वात् अचार्यचरणौस्तुयोनिस्त
स्याश्रिमायामथदिशिचतुरस्त्रस्यत्वारब्ध
नात्नेशुक्तिं तत्रपञ्चपादाचार्यस्तुमेखला

त्रयाद्विहिश्वरस्त्रयीं चतुरंगुलायामविस्तारं
 मृदाकृत्वा तत्रनालं स्थाप्यमिति व्याख्यातं ना
 मिमाह तत्रराजै नाभिकुर्यात्सर्वत्रकुण्डम
 ध्येविधानतः प्रहृष्टं सरोजं तुरंगुलावि
 दध्याध्वारुविग्रहं चतुर्विंशंगुले कुर्यात्कार्ण
 कांदलमेव च पिस्तारादपि चोत्सेधं षड्भिः रु
 द्धिरिति मिति शारदातिलकेतकुण्डानां क
 ल्पयेदंतर्नामिंमवुजसंविभक्ततत्कुण्डानु
 रूपं चामानमस्य निगद्यते नेत्रवेदांगुलोपे
 तः कुण्डेष्वन्येषु बर्द्धयेत् नाभिक्षेत्रं त्रिधा
 भित्वा मध्ये कुर्वीत कर्णिकां बहिरंशद्वये
 नाहोपुत्राणि परिकल्पयेदिति नामिलक्ष
 णमुक्तं अत्रयथागुरूपदेशं कार्यमिति आ
 तपेक्षेत्रियेनाभिः पुंसि प्राणंगके द्वयोरिति
 नाभिः शब्दपुल्लिङ्गोप्यस्ति अथवास्तुपूजा त
 त्रश्रीतत्रराजे चतुरस्राकृतिः कश्चिदसुरः स
 र्वनासकः पुरातनस्य वधायेव सर्वदेवाः समुघ
 मं कृत्वा निहन्तुमुघुक्तास्तैरवधो भवद्वारा

शि १

३८

३४

तत्रावयोस्तं निराशायमा मेत्याकथयंस्त
दा कथयास्माकमधुना तदास्तु पुरुषस्य तु
दर्पशान्तिर्न वेदस्य विश्वमासीदुपद्रुतं इत्सु
क्तैर्मया प्रोक्तं निधनं तस्य दुःशकम् खात्वा
तपवनो तस्य शरीरे स्थापयेत्तथा नित्यशश्च
त्रिपंचाशत्तन्निस्पृहाक्रमणाय वै नियोज्यते
घांये पूजाविमुखवास्तौ कृतान्तु सुकृतानि
समादकृद् कृतानि च कुर्वति तस्मात्तेषा
मर्वन्तु प्रत्यक्षं कुर्वतां सदा प्रामान्येव तु
जायन्ते नैवाशुभकथापि चेति एतच्चक्रा
दिकमहासारसंग्रहे तत्र तद्यथादिकवि
धानं यथावदभिधीयते कृत्वा सभक्तस्य भू
मिं चतुरस्राकृतिं शुभाम् अष्टाष्टको घत्त
यदंकोणसूत्रसमन्विताम् चतुष्पद्युते
तस्यामध्यकोष्ठे वदेशिक वृक्षाणामर्चये
तत्र चतुष्पद्युते पुनः प्रादक्षिण्येन पूर्वादि
यजेत्कोष्ठचतुष्टये आर्पकं च विवस्वन्तं मि
त्रमन्वं महीधरं कोणाद्द्विकोष्ठयोरेकमेकं

मंत्रीसमर्चयेत् बाह्यादीणां तमभितो वस्य मा
 णेष्वनुक्रमात् सावित्रः सविता शक्र इन्द्र जीदु
 इतज्जयौ आषायवत्सकौ चेति प्रोक्तस्ते ह्येतु
 नामतः कोणर्द्धकोणपार्श्वे वस्वादीणां तम
 र्चयेत् सर्वगुहं चार्यमणं जंभकं पितृत्सिकं
 चरकं च विदारी च पूतनां चैव देशिकः तताः
 पूर्वादिपरतो यजेदहोशतं प्रति ईशान आथ
 यजं न्योजयंतः शक्रमात्सरो सत्यो वसोन्तः।
 रिक्षश्च पूर्वाशाको ह्यिगाः क्रमात् अग्निः पूर्वा च
 वितथीयमोयग्रहरक्षकः गंधर्वा भंगराश्च मृ
 गोदक्षिणादिगाताः मित्रातिश्च तथा दौवारिक
 सुग्रीवकस्तथा वरुणः पुष्पदंतश्चासुरः सौ-
 घात्यरोगकौ यश्चिमायास्यको ह्येषु पूज्या ए
 ते यथाक्रमम् वायुर्नागस्तथा मुख्यः सामो म
 त्ताटकस्तथाः अर्गलोदिनिरप्येवमदिति
 श्रयथाक्रमम् को ह्येषु तत्संस्पृष्टदेवा एते स
 मिरिताः चित्रैरजोभिरापूर्पदेवतां पदानि वै
 ब्रीहिमुद्रपदेः सौ इतदुग्धापूते क्रमात् अ-

शि-१

३६

३९

ह्योत्तराणां चाष्टोत्तरविंशतिमेव वा प्रत्येकं
तैर्हने श्वे मंत्रैस्तद्व्यापसेः बलिनचतेषां कु
वीर्तपायसेर्व्यजनावितेः ससितैर्दुग्धकद
लीपत्वा पूपादिसंपुतमिति अथैतच्चक्रस्व
नाप्रकारः पूजाविधिश्च वक्ष्यते तत्र मंडप
स्य त्रैलोक्येति कोणे हस्तमात्रविष्णोः सगरा
यामां वितस्तु न्नतां समचतुरत्वां वेदिकाम
तिश्चाक्ष्णं कृत्वा तत्र प्राक्य त्रगायतादक्षि
णोत्तरायताश्च नवरेखाः कृत्वा समान्तरा
त्नानि चतुःषष्टि कोष्ठा निनिष्पाद्य ततः वा
पव्यकोणादग्नेयकोणात्तां त्रैलोक्यकोणा
दीशान् कोणागतं चेति कर्णसूत्रद्वयमास्फ
ल्पवास्तुवक्रं निर्माय तन्मध्यकोष्ठचतुष्टय
मेकीकृत्य तद्वहिः प्रागादिचतुर्दिक्षु प्रति
दिशं च त्वारिचत्वारि कोष्ठा निमध्यकोष्ठसं
लग्नान्येकीकृत्य त्रिपंचाशं देवतापूजास्था
नानि परिकल्प्य तानि स्थानानि वस्यमाणं
च वर्णैरजोभिर्मनोरहं यथा भवति तथा सम्य

गापूर्यपुष्पांजलिमादाय ब्रह्मादिविपंचाश
 देवता इहागच्छतापद्येतिपुष्पांजलिप्रक्षेपे
 णवाह्यब्रह्मादिविपंचाशदेवताः यथास्थानं
 तिष्ठततिष्ठेतेतिसंस्थाप्य ब्रह्मादिभ्य इदमा
 मनमितिपुनः पुष्पांजलिं दत्त्वासर्वमध्यं ॐ
 ब्रह्मणेनमः पूर्वादिक्षु ॐ स्म वित्रायनमः ए
 वंसत्रोशकायशक्रमितेरुक्षयः रुद्रजितेऽत्रा
 ॐ अर्यकायनमः ॐ विवश्वतेनमः ॐ मित्रा
 यनमः ॐ मिहीधरायनमः इति प्राक्षिण्येन
 संपूज्याग्नेयादिकोणचतुर्मुखगतार्द्धकोष्ठा
 रुके प्राक्षिण्येनाग्नेयादीशानकोणपर्यंतं ॐ
 स्म वित्रायनमः एवंसत्रोशकायशक्रमिते
 रुक्षयः रुद्रजितेऽत्राययचायवत्सकाय नमः
 इतिसंपूज्यतदहिस्त्ववीज्याग्नेयादिकोणच
 तुर्मुखगतकर्णसूत्रभिन्नकोष्ठचतुष्टये प्राची
 दिगात्तवीष्णामीशानाद्यग्नेयपर्यंतं ॐ ईशाना
 यनमः एवं गुहायः अर्यमणे जंभकायपितृपि
 तृकायः चरक्ये विदार्ये पूतनायैः इतिसंपू-

।श. १

ध०

५०

ज्यततस्तद्द हिर्गन्तवीषीचतुरक्षयेप्राचीदि
गातवीष्यामीशानावाग्रेययंयंतं ॐ सर्वा
य ॐ ईशानाय नमः एवं पर्यन्तायः जयंता
यः प्रात्रायः मास्करायः सत्पायः वषायः श्रंत
रिक्षाय नम इत्यहो देवता संपूज्य क्षिण्वी
ष्यामाग्रेयारिने क्रत्यंतो ॐ अग्नये नमः एवं
पूज्येः वितथायः यमायः गृहरक्षकायः गंध
र्वायः भृंगएजायः मृगाय नमः इति संपूज्य त
तः पश्चिमवीष्याने क्रत्यादिवावावातं ॐ
निःस्रतये नमः द्यौवारिकाय नमः सुग्रीवायः
वरुणायः पुष्पदेतायः असुरायः शोषायः से
गायः नम इति संपूज्योत्तरवीष्यां वायव्यारि
क्षिणानां ॐ वायवे नमः एवं नागायः मु-
ख्यायः सोमायः भत्नाटकाय अर्गलायः दि
त्यै इति गंधपुष्पयैस्त्रियं चाप्रदेवताः संपू
ज्य कुण्डस्थं डित्नादौ बक्षमापि धिनाग्नित्था
पने कृत्वा ॐ ब्रह्मणे स्वाहा आर्चय काय स्वा
हे त्यादि पूजितदेवतानां स्वाहांतेर्नाममंत्रैः प्र

त्येकं ब्रीहियवमुद्वैर्घृतमधुमधुदुधापरिमुतेः
 संछन्तेः पाषाणैश्चैकैक इव्येण ह्योतरशतं स
 त्वमष्टाविति संख्यं वैकैक देवतानाम्नाहुत्वा
 ओं ब्रह्मणे एष बलिनिमः इत्यादि पूजित देवता
 भ्यस्ततन्नाम्ना तिलदुग्धकदलीफलपूयना
 व्यंजना न्विते यायसैस्तत्पतेदेतस्मै तस्मै बलिं
 निवेदयेदिति वास्तुपूजाविधिः अथ वास्तुपू
 जाफलं तदकरणे फलवैपरीत्यं च तंत्रराजे
 एवं सिंहगते भानौ पूर्णयां प्रतिवत्सरं स्वर्गहे
 वास्तुपूजां यो मंडले तु समाचरेत् न बालमर
 णव्याधिभूतप्रेतादिकानि व न सूर्यपीडाना
 न्योन्यकत्तहाद्यशुभामिच पुत्रपौत्रधनाए
 ण्यपशुदासीसमृद्धिभाक् अरोगी विजयीत्या
 तचिरं जीवति तत्तगृहेः राजवेश्मसु सर्वत्र त
 याचमहिषीगृहे सचिवामात्यसेनानीभव
 नेषु पुरेतथा विदध्यात्प्रतिवर्षं तु प्रोक्तसि
 द्धौ तु दोषाधिकः न वेदुक्तान्यथारूपफलैः क्ले
 षो निशं भवेत् अथां कुर्यात्पूजाविधिः तत्र सा

शि०।

ध१

रसंग्रहेः सप्ताभिनीवभिर्वापिदिनैर्दीक्षादिना
सुराः पवीजारेणामकर्मदंकतव्यंसर्वका
मदं मणुष्योतरदिभागे सुसंबतरेपरे भव
नेमणुलंकुर्यादिकं प्राग्वरुणयत्तं याम्पोदी
च्यापतंत्वन्येप्रवदंतिमनीषिणः पद्मानिद्वाद
शात्रस्पुस्तेषुस्थानत्रयं भवेत् चतुष्टयपदो
पेतंपदं न्यापूरयेत्ततः पीतरक्तसित्तस्यामेर
लोभिर्वन्दिपूर्वकम् ईशातक्रमतत्त्वाद्दुःपा
त्राणित्रिविधानिचवेह्यवः पालिकाप्रोक्ता
श्चतुर्विंशंगुलोच्छिताः चौरिंध्यः पंचमुख्यश्चा
पुच्छिताः षोडशंगुलैः शौचाः सरावाश्चत्वा
रोभान्वंगुलसमुच्छ्रयाः प्रक्षाल्यमूत्रैः संवेद्य
स्थानेधन्यादिविन्यसेत्तः शालिपूर्वेषुगंधा
दिदुर्भकृर्वपुतेषुच पूरयेत्तानिपात्राणिवा
लुकामत्करीषकैः शोखस्वनेननादेः पंच
भिर्ब्राह्मणाशिषा शालयेत्तदुधबंवीजैस्त
तोवीजानिनिर्वयेत्त तानिप्रियंगुशृणामाक
तिलसर्षपशालयः मुद्गाटकीसुमिष्यावर

वत्वमाषाप्रकीर्तिताः हरिद्विद्विश्चसंसिद्ववस्त्रे
 एच्छादयेगुरुः संध्यधोरुभयोरान्नोप्रदद्यात्त
 मंवल्लिं त्रिविधस्यापिपात्रस्पष्टस्वपिदिनेषु
 च प्रथमेहनिभूतेभ्यस्तिलानाजाहरिद्व्याद
 धिसत्कनपितुक्तं पितृभ्यस्तिलानंदुल्लः तृ
 तीयेहयक्षेभ्यः करंभालाजसंपुताः चतुर्थेह
 मिनागेभ्यो नारिकेलजलाप्लुतं सक्तुपिष्टं च
 संप्रोक्तं यं मेव ब्रह्माणो वलिः पद्माक्षतां श्रमहे
 न्निशिवायापपसंपुतं श्रन्नस्यात्सप्तमेवान्नि
 वित्तवेस्याद्भुदौदनम् यदिस्यान्नवरात्रं चतस्रो
 भयदिने वलिः वित्तवेस्याच्चक्षुधान्नं कृसरं
 स्यात्तक्रमात्ततः प्रणधैर्वदंतैश्च नामभिर्वलि
 मंत्रका इति करंभादधिसक्तवः पद्माक्षताः य
 यबीजानि कृसरस्तिलमुद्गैः सहसिद्धिप्रोद
 न श्रथैतन्मण्डुलरचनाप्रकारः तत्रदीक्षादि
 नात्पूर्वमेवनवभिः सप्तभिर्वादिनैः प्राद्विभि
 तमण्डुपस्योत्तरभागे सुसंहरतं गृहं निर्माय त
 त्रगामयोपत्नीप्रेसुसमेभूतत्वे प्राक् प्रत्य

शि०

ध२

गायताः पंचहस्तादीर्घाः पंचरेखायाम्पोदीच्या
यतावितस्त्यन्तरालाश्चैकादशरेखाः कृत्वा
चत्वारिंशः कोष्टेयेतंसार्द्धद्वयहस्तविस्तारो
येतंसमणुलं कृत्वा तत्र चतुर्दिक्षु गदयं कोष्ट
द्वयं मार्जयेत्वाऽवशिष्टचतुश्चतुष्टयात्मकद्वादश
पदेषु येतंसमणुलं कृत्वा तत्र चतुरर्दिक्षु ग
तचतुर्विंशतिकोष्टान्येकीकृत्य वीथीकृत्या म
ध्यचतुश्चस्योभयपार्श्वयोः कोष्टद्वयं मार्जये
त्वाऽवशिष्टचतुश्चतुष्टयात्मकद्वादशपदेषु येतं
विलंमणुलं निर्माय चतुःचतुः कोष्टैरेकमे
कं स्थानं ब्रह्मविष्णुरुद्राणां पश्चिममध्यपू
र्वक्रमेण परि^कल्प्य तत्र पश्चिमादिचतुश्चतुष्टये
पि प्रतिचतुश्चमाग्नेयकोष्टयं रक्तं रजसारे
खाः सर्वाश्चैरमतसावापूर्यतत्र स्थानत्रये म
ध्यचतुश्चैविष्णुदेवताश्चतुर्विंशत्यंगुली
नतिविस्तृतियुक्ता उमरुकाकाराश्च तस्य
पालिकामध्ये पिप्पलदलाम्रपल्लवैः सह
सूत्रेण संवेष्टिताः संस्थाप्य तथा पश्चिमच

तुष्कपेकस्मिन्पात्रेपंचपात्राण्यथाभवंतिः
तथाशिल्पवर्णनिर्घृतानिप्राग्वत् उमरु
काकाराणिषोडशांगुलोन्मतिविस्तृतियु
क्तानिब्रह्मदेवत्वानिचत्वारिपात्राणितथै
वपिप्पलदत्तादिपुक्तानिसंस्थाप्यतथापू
र्वचतुष्केद्वादशांगुलोन्मतिविस्तृतिभक्तः
शिवदेवत्वाः प्राग्वत्पिप्पलदत्तादिपुक्ता
श्चत्वारः शरवाः संस्थाप्यइतिद्वादशापात्रा
णिप्रक्षान्तितामिद्वादशकोट्येषुप्रतिकोट्य
मेकंपात्रंशान्तिपुजेषुगंधाक्षतकूर्चपुक्तेषु
संस्थाप्यतामिपात्राणिवात्नुकामत्करीषकै
संपूर्येकस्मिन्नन्तनभावेस्वर्णादिरचितेम्
एषेवाप्रियंगुश्यामाकतिलसर्वपशाली
झाङ्कीनिष्पावरवचमाषीरव्यामिदशधा
न्यान्येकीकृत्यवमित्थमन्तवीजेनगोदुग्धे
प्रक्षाल्यशारवत्वनादियंचवाघघोषपुरः
सरंषुतपात्रेप्रथमंब्रह्मदेवत्पेषुततोविष्णु
देवत्पेषुततः शिवदेवत्पेक्षितिक्रमेणवी

शि।

ध३

जानिनिर्णयहरिद्रामिश्रितजलेः संक्षि
यः नूतनवस्त्रे राच्छायसंध्ययोरर्द्धरात्रेव
सप्रस्रपिदिनेषु प्रतिदिनं बलिं दधात् तत
प्रथमं ब्रह्मदेवतायात्रस्य समीपे दिवसे।
तिललाजासक्तुशाल्योदनान् हरिद्राचूर्ण
संयुक्तानेकीकृत्य कवलत्रयं निष्पाद्य पा
त्रत्रये कृत्वा त्रिविधस्यापि पात्रस्य समीपे।
त्रिकोणमंगुले साधारणं प्रथमं बलदे
वतायात्रस्य समीपे सर्वभूतानि इहागच्छ
त इह निवृत्तेति भूतान्यावाह्यं संस्थाप्य ॐ
सर्वभूतेभ्यो नम इति गंधादिभिः संपूज्य स
र्वभूतबलिं दद्यात् नम इति बलिं द्रव्यं संपू
ज्य हस्तमूले जलं गृहीत्वा वामहस्तेन बलि
पात्रं स्पृशन् सर्वभूतेभ्यः एष बलिर्नमः इ
ति बलिपात्रोपरजतं निक्षिपन् बलिमु
त्सृजेत् एव विष्णुपात्रसमीपे तस्या शिखपा
त्रचतुष्कसमीपे च बलिं दद्यादिति प्रोक्तका
लत्रयेपि बलिदानविधिः प्रत्रकैचिन्म

एतन्मन्त्रचतुर्दिक्षु बलिदैपत्याहुः यथागुरु
 यदेशां कार्यं ततो द्वितीयदिने पितृभ्यस्तिल
 तण्डुलैः प्रागुक्तपरिणामेष प्रोक्तकालत्रयेषु
 पिवन्ति दद्यात् एवं तृतीयदिवसे पक्षेभ्यो द
 धिसक्तुलं जामिश्रितं बलिं दद्यात् चतुर्थे
 हनिनागेभ्यो नारिकेरजलात्पुनस्तक्तु पितृव
 लि पंचमादिने ब्रह्मण्यसाक्ष्यतश्च बलिष
 ष्ठादिने शिवायापूपसंपुतोदनबलिः सप्त
 मेहि विष्णवे गुडोदनबलिः नवरात्रयक्षेतु
 विष्णवे एवाष्टमदिने दुग्धोदनबलिः नवम
 दिने कृसरबलिर्देयः अत्र सर्वत्र बलिदाने प्र
 थमदिनं प्रोक्त एव विधिर्ज्ञेयः ततन्नाम्ना पू
 जनं बलिं विसर्जनं च ज्ञेयमिति अत्र नवस
 यिदिनेषु प्रतिदिनं ततदेवता बलिदानान्
 न्तरं दशादि क्वालेभ्यो पितृतदिक्षुः ॐ इन्द्रा
 य एष बलिर्नम इत्यादिततन्नाम्ना द्युतसर्क
 रा सहितपायसेन बलिर्निदिय इति बीजारोप
 णविधिः अथ दीक्षाकालः तत्रादौ गुरुप्र

शि०।

धध

५५
क्रयैः प्रदि विचार्य निषिद्ध काले दीक्षा कार्या
निषिद्ध कालस्तु ज्योतिः शास्त्रेः नीचस्थ
स्थे वक्रसंस्थेष्वतिचरणगते बालवद्वास्त
गेवासन्यासो देवयागाव्रतनियमविधिः क
र्णवेधस्तु दीक्षा मौजीबंधो गनानां परिणय
नविधिर्वास्तवेव प्रतिष्ठावर्ज्याः सद्भिः प्रप
त्वात् तत्रिदं प्रापति ॥ गुणैः सिंह राशिस्थिते च
१ वृजकर्मनृपाभिषेकविधि मग्न्याधानपा
णिग्रहान् देवस्थापनमौजीबंधनविधीन्
कुर्यान्नयाम्पायने देवे ज्योतिस्तथा
स्तुमितयो वीर्यत्ववृद्धत्वयोः केतावभ्युदिते
तथा ग्रहणतायावतिथिश्चाष्टमी २ गुरु
शुक्रबोर्वात्तत्ववृद्धत्वे दिनावधिरपितत्रैव
बालः शुक्रो दिवसदशकं पंचकैवैव वृद्धः
पश्चादहोत्रितयमुदितः पक्षमेष्टोक्रमेण
जीवो वृद्धिः शिशुरपितथा पक्षमन्यैः शिशुतो
वृद्धो प्रोक्तो दिवसदशकं शचापरैः सप्त रात्रिं ३
आस्फुजिच्छुक्रः शत्रुगुरुवत्तशुक्रातिवारे

पुनदोषइत्यागम्यते अनुकृत्वात् दक्षिणाय
 नदोषस्तुदीक्षाव्यतिरिक्तकर्मसुज्ञेयः दी।
 क्षायो ग्रावणाश्चिन्नादीनां ग्रहणान् अथ
 मासाः तत्रमंथामभैरेवेतत्रेचैत्रेदुःखापदी।
 सास्याद्वैशाखसर्वासिदामार्गशीर्षचर्षोषमे
 धाविनाशिनी ३ माघे सुवर्णत्नामः स्यात्फा
 ल्पुने सर्वादिदा तथा सारसंग्रहे मधुमासे भ
 वेदुःखं माघवेरत्नसंचयः मरणं भवति ज्ये
 चषादेवं नाशने समृद्धिः श्रावणे नूनं भवेद्वा
 इपदेषु यक्षयः प्रज्ञानामाश्रिते मासि सर्व
 तः शुभमेव हि २ ज्ञानं स्यात्कार्तिके सोख्यं
 मार्गशीर्षे भवत्यपि पौषे ज्ञानसंयोगमाघे भ
 वेत्ते धावि वर्द्धनं फाल्गुने पिसमृद्धिः सास्या
 मलमासं परित्यजेत्त इति आषाढनिषेधः श्री
 विद्यातिरिक्ते तथा च योगिनी हृदये ज्येष्ठे मृ
 सुप्रदाचैव आषाढे धनसंपद इति वचनात्
 तंत्रान्तरेपि पुण्यतीर्थं कुरुक्षेत्रे देवीपीठं च
 तुल्ये प्रयागे श्रीगिरीकाशं कालकालेन।

शि १

ध ५

५५

शाधयेत् अत्र यद्यप्याश्विनमासो दीक्षायां वि
हितः तथापि महाभवचतुर्दश्यामुपरागेषु
वाश्विने द्दर्ममंत्रं भवेन्मंत्रादिरिदं सप्तजन्म
स्थितिश्चिवयामलवचनादाश्विनमादीक्षा
यां विहितोपि निविद्धः महाभवचतुर्दशीशि
वरात्रिः तथा श्रीकंठसंहितायां शरत्काले च
वैशाखे दीक्षाश्रेष्ठफलप्रदा मार्गफाल्गुन
श्रेष्ठान्येवैवतुसाधमा माघमासे तु यभ
दा इष्टा कक्षा षां संके आननंदाश्चावर्णे
सायौषेभादेच निंदिता इति तथा ज्ञानार्ण
वे शुल्कपश्चि शुभदिने शुभवारे वरान
ने मंत्रापरंभणं कुर्यादिति तथा कालोत्त
रे मुक्तिकामैः कृष्यक्षेभूतिकामैः सिते
सदा दीक्षाकार्यं महादेवीति तथा शोवा
गमे शुल्कपक्षे प्रकुर्वीत कृष्ये वा देशि
कोत्तमः शुल्के समृद्धिः सात्कृष्ये मध्यतो
भवेदिति अक्षत्राणि चिंतामणौ अश्वि
नी रोहिणी चार्द्रा तथा पुष्योत्तरात्रयं हस्त

चित्रास्वातिमैत्रविशाखाश्रधनिहया पुन
 र्वसुरेवतीचक्षीसायामुतमामताःमैत्रंअ
 नुराधातथाकामधेनोरोहिणीमार्गशीर्ष
 चतथापुष्यश्रहस्तकःस्वात्यनुराधरेवती
 चतथाचाप्युतरात्रयं शुभान्येतानिदीक्षा
 योनक्षत्राणिब्रह्मराननेइति अथनिषिद्धानि
 पिंगलाभनेकृतिकायांमनस्तापोभरणं
 वमहायदःपूर्वायांदण्डयेद्वज्रामन्त्रायां मृ
 तुमादिशेत्तमूलेमकलहंविंधात्तज्येष्ठाभ
 वतिहानिदापूर्वाघातेमयंप्रोक्तंश्रावणेनेक
 रोगदा शनभिषायांशोभदासंतापंभाद्रपदे
 भवेदिति अथनिययत्तत्रसारसंग्रहे पृ
 णिमापंचमीवेवद्वितीयासप्तमीतथात्रयो
 दशीचदशीचरमीप्रशास्तासर्वकामदा त
 थाश्रीकंठसंहितायां द्वितीयासप्तमीश्रेष्ठा
 षष्ठीसर्वत्रनिंदीता द्वादश्यामपिकर्तव्यंत्र
 योदश्यामथापिवाः विजयमातिनीतंत्रे
 पंचम्येकादशीशुक्लासप्तमीचत्रयोदशी

शि०

ध६

५६

दशमीशुल्कपक्षस्यद्वादशीचविशेषत
रत्नसागरे तृतीयाविहितानित्यं षष्ठीसर्व
त्रनिदिता सप्तम्योधनत्नाभः दश्यादष्टम्यो
गुरुनाशनं नवम्योरिपुनाशः स्यादमीसु
खदायिनी एकादश्यं भवेत्नाभोधन्यस्म
वषभस्य च द्वादश्यो धनत्नाभः स्यात्त्रयो
दश्यो सदोदयः शिष्यहानिश्चतुर्दश्यो पौ
र्णिमाशीतुसिद्धिदं त्रिमास्यो पुत्रनाशः
स्यात्प्रतिपदं धुनां शिनीति त्रयदेवता
विशेषेतिथिविशेषः कालोत्तरे वृत्त
णः शोणमास्युक्तायाद्वादशीचक्रधारि
णः चतुर्दशी शिवस्योक्तावाचः प्रोक्तात्रयो
दशी द्वितीया तु श्रियः प्रोक्ता पावत्याश्चत
तीयका चतुर्थी गणनायस्य भानोः प्रो
क्तानुसप्तमीरिति त्रयसागराणि तत्रमं
त्रसद्वावे मंत्रारंभोरवौ शुक्रं बुधे जीवेषि
विशेषतः शानो मृत्यु सरंभो मे सो मे सर्व
च निष्फलम् सारस्य ग्रहे रवौ मुरौ बुधे शु

के कर्तव्यं परमेश्वर इति ज्ञात्वा वरोहे मं
 त्रे दधा विचक्षिणः विजयमानि नीतं तत्रै रवौ
 बुद्धिमवाप्नोति शुक्रे चैव धनागमः बुधेभि
 योगरहि तो गुरो पुत्रान्वितो भवेत् शन्यंगार
 कयोर्मृत्युरविषासो मके भवेत् इति ज्ञात्वा
 वरा रोहे दीक्षां दद्याद्विशा खधीरिति अथ यो
 गः तत्र रत्नावल्या योगाश्च प्रीतिरायुष्मान् सो
 भायः शोभनः शुभः सुकर्मा च धृतिर्विद्विर्धु
 वः सिद्धिश्च हर्षणः वरीयांश्च शिवः सिद्धो वा
 स्मरणं द्रष्टुं शोति अथावयोगाः तत्र वसि
 ष्ठः पूर्वाषाढा प्रतिपदमीकृति कान्तया पूर्वा
 भाद्रपदा षष्ठी दशमी रोहिणी तथा द्वादश्यां
 सर्पनक्षमर्षमणा च त्रयोदशी नक्षत्रं तु पाद
 ते ते देवानामपि नाश इति सर्पनक्षं अथ
 षा अर्पमा उत्तराफाल्गुनी तथा ज्योतिः शा
 स्त्रे करणातिशुभानि करणान्याहुर्दीक्षायां
 च विशेषतः शकुदीन्यो निविष्टं च विशेषेण
 विवर्जयेदिति अत्रादिपदेन किं स्तुघ्नं चतु

शि०।

४७

षट्नागानां ग्रहाणां त्रयलग्नानि तत्र सार
संग्रहे मन्त्राधारं भणं मेखे धनधान्यप्रदं भवे
न वषेमरणमाप्नोति मिथुने पशुनाशनम्
कर्कटे सिद्धिः स्यात्सिंहे मेधाविनाशनं क
न्यालक्ष्मीप्रदानित्यंतुलनायां सर्वसिद्धयः व
श्रिके सर्वसिद्धिः स्यात् धनुर्ज्ञानविनाशनं
मकरः पुत्रदः प्रोक्तः कुंभो धनसमृद्धिदः मी
नो दुःखप्रदो नित्यमेवं राशिफलं प्रिये तथा
रुद्र्याले मीने सिंह तथा चापे वषे हानि प्रजा
यते मेखे सर्वसमृद्धिः स्यात् कन्यास्तप्रदा भ
वेत् तुलनायां धानधान्यस्यात् वश्रिके स
र्वसिद्धयः प्रकरे पुत्रलाभः स्यात् कुंभे पशुस
मृद्धयः मिथुने पशुनाशः स्यात् कर्कटे राज्य
दोमतः एवं लग्नफलं ज्ञात्वा मंत्रं दधादि
शालधीः वषमी न तथा चापं सिंह लग्न
विवर्जितं सुखदं शुभदं नित्यं कन्याघं स
र्वसिद्धिमिति त्रयदीक्षालग्नानि तस्यानवि
शेषेषु स्थितानां ग्रहाणां शुभाशुभफला।

निसारसंग्रहे त्रिषडायगताः पापाः शुभाः के
 त्रिकोणाः दीक्षायां तु शुभाः सर्वे रधस्था
 सर्वे नाशकाः आयुषका दशास्थानं लग्नच
 तुर्यसप्तमदशमस्थानानां के दसंज्ञा पंचम
 नवमस्थानयोस्त्रिकोणसंज्ञा सूर्जकुजशनि
 राहुकेतुचपापपुतबुधः शीणः शशीचपापा
 गुरुभगुसुतपापरहितबुधपूर्णचंद्रशुभाः
 रंध्रं अष्टमस्थानं सर्वे नवग्रहा इत्यर्थः अथ चं
 द्रफलमजन्मत्रिषट्सप्तैकादशोपेक्षितगः श
 शीशुभफलप्रदो मत्तः नेत्रदादशावसुपंचवे
 दग्रहराशिगः शशीदुष्टः स्मृतः अथ दीक्षाका
 लः तत्र शौचागमे अधोमुखे शुभे भवेत्तु शु
 द्धौ विशेषतः कृष्णे तारावलं कुर्यात्स्वनामा
 दिविचिंतनम् धर्मदः प्रातः कालः स्नातृसं
 गवोराज्यदः स्मृतः मध्याह्ने सर्वसिद्धिः स्ना
 त्वा याहो मध्यमो भवेत् रजमीमंत्रदाने तु
 त्रिषद्वादेशिकोत्तमे दिवा सर्वप्रकुर्वीत
 सिद्धिदं पमस्मृतमिति अधोमुखे नक्षत्रा

शि।

४८

५४

णितु मूलाग्रयमद्यादिदेवभरणीसार्पाणि
पूर्वात्रयं ज्योतिर्विद्विरधोमुखं हिनवकं।
भानामिदं कीर्तितं बापीकूपतडागतं परि
स्वात्वातो निधेरुद्धति स्वेपोयूतविलप्रवे
शागणितारंभाः प्रसिध्यंति च द्विदेवं विशा
खानसत्रमिन्द्राग्नीदवतेति श्रुतेः अथ दी
क्षायां कालविशेषः तत्र ज्ञानार्णवे मंत्राधा
रमाणं कुर्यात्तत्प्रहणे चन्द्रसूर्यगणयोः ग्रहणादे
वदेव शिवास्तः सप्तदिवाधिशति कुलमूला
वतारे पवित्रपर्वशिदामनेवाशुभे दिने का
लवर्गनिकर्तव्याग्रहणे चन्द्रसूर्ययोः पुण्यती
र्थं कुरु क्षेत्रेर्दधीषीष्टचतुष्टये इति तथारत्न
सारे सस्तीर्थेर्कविधया सेतं नुदामन्नपर्वणे
मंत्रदीक्षां प्रकुर्वाणो मासर्क्षादीन् शपेधये
तइति अत्र यद्यपि सूर्यसोमग्रहणयोर्दीक्षा
यां समानकालतोक्ता तथापि ग्रहणाप्रशं
सकानि वचनानि सूर्यग्रहणपराणेष्वज्ञेया
नि सूर्यग्रहणकाले तु नान्वदन्वेषितं भवे

तत्सूर्यग्रहणकाले तु समोनान्यः कदाचन त
त्रयद्यत्कृतं सर्वमनन्तफलदं भवेत् न मासति
थिवासादिशोधनं सूर्यपर्वणि ददातीहं च गृह्णा
यात्स्मिन्काले गुरोर्नरसिद्धिर्भवति मंत्रस्य वि
नाभासेन वेगतः इति चिंतामणिकालोद्भवयो
सूर्यग्रहणस्यैवैषेव विधायकवचनदर्शनात्
चंद्रग्रहे तु यादीक्षाचनचारिणं जनकस्य तु या
दीक्षादारिद्र्यसप्तजन्मसु इति योगिनीतंत्रे च
इग्रणे दीक्षानिषेधवचनादर्शनात् प्रागुक्त
जनीमंत्रदाननिषेधवचनादेति सूर्योपरागका
लोप्युपरागत्याधारणतया प्रागुक्तशिवयाम
लवचनेन निषिद्धत्वात् नान्यं स्पष्टं प्रशस्तं इत्यव
धेयः किंतु चंद्रसूर्यग्रहे तीर्थसिद्धक्षेत्रेशिवा
लये मंत्रमात्रस्य कथनमुपदेशः स उच्यते
इति कालिकोद्भववचनान् मंत्रान्तरेषु विधि
बद्धीक्षितानां प्राप्तपूर्णभिषेकानां कौतुका
र्थमन्यमंत्रग्रहणे छात्रे इव तत्तदनिजगुरो
रेव सकाशाच्चंद्रसूर्यग्रहणकालोप्युपदेशः

शि।

ध५

तेय

पतोमंत्रग्रहणेन दोषावहइति तत्त्वसारे दीक्षां
वश्येयसंक्षिप्तमशक्ताचार्यसंमतां यदेव छा
तदादीक्षागुरोराज्ञानुरूपतः नतिथिर्नवर्तते
मोनस्मान्ननजपक्रिया दीक्षायां कारणं किं तु स्व
छावाप्ते तु सद्गुरो शिष्यमाहूय गुरुणा कृपया
दीयता तदा लग्नादिकं किंचिन्नविचार्य कथं
चन सर्वे मासाग्रहावारा नक्षत्राणि च राशय
यस्मिन् न हानि संतुष्टो गुरुः सर्वशुभावहा इत्य
त्यंत विश्वाससद्भक्तिपरमिति सुन्दराचार्य
शिष्येण श्रीनिवासेन धीमता चंद्रिकायां प्र
णीतायां प्रकाशो गत तीयकः इति श्री सुंदरा
चार्य चरणरविन्द द्वंद्वं ते वासिनी वासभंदे
न विरचितायां श्रीशिवार्चनचंद्रिकायां तृती
यं प्रकाशः अथा क्रियादीक्षा तत्र श्रीसारसंग्र
हे अथ वक्ष्यामि दीक्षाणां विधानं मंत्रिका
मया याभिर्विनान्तनभ्यते सर्वमंत्रफलानि
हि आत्मना भंदत्येता क्षिणवन्ति दुरितान्य
पि तेन दीक्षा इति प्रोक्ता स्य सो तत्त्वविचार

कैः ताश्चक्रमेणकथिताः क्रियामप्यर्णमथपि
 कल्नामयीवेधमयीवतस्रोज्ञानदाः शुभाः पंच
 मीश्वरीतंत्रे पुण्यांहवाचपित्वाद्यैर्वात्स्रणैः स्व
 स्तिपूर्वकम् पंचवाद्यनिनादैश्चवेदसोषैः सुद
 दूतः गच्छेत्तु गच्छेत्शिष्यः प्रणम्यगुरुपादौ दत्त्वाव
 रणसामग्रीसंकल्प्यवर्णुपाङ्गुलम् औचार्यामुक्त
 मंत्रस्य ग्रह्यादिजोतम गुरुत्वेनेतिसंभाष्यत्वा
 महंचततोवणे इत्युक्तावर्णुपाच्छिष्योवतोस्मी
 तिततो गुरुः पथोचिंतंगुरुः कर्मकुरुष्वेतिवदे
 त्छिष्यः करवाणीतिबोद्धार्यपंचवायपुरःसरं
 ततः शिष्येण सहितोयायाधागच्छेत्तु गुरुः सार
 संग्रहेपुण्याहवाचनं कृत्वा शिष्योभक्तिपरायणः
 हारकुण्डलकेयूरमुद्रिकांगदभूषणैः हेमयज्ञो
 पवीतैश्चमधुपर्कपंचाविधि महाद्यैर्वस्त्रैर्ताम्र
 लफल्नपुष्पैः सुगंधकैः अविनशाह्वमभ्यर्च्य
 यावद्वर्णुणगुरुं सत्पिजोपितयाभ्यर्च्यवर्णुः
 यादुक्तसंख्यकान् मधुपर्कविधानमुक्तं शम
 रमधुपर्कविधानंतेपथावत्कथयाम्यहं श्री

शि०

५०

यणीचक्षपीठानिहस्तमानानिमानतः अक्षं
गुल्लसमुच्छायसहितानिसमानिच सप्तविंश
तिदर्माणंवेणुग्रंथिभूषिता विष्टरः सर्वय
ज्ञेषुलक्षणपरिकीर्तितं सुकोसोदकं संपूर्णः
पायार्थेनास्मगडकाः शंखा अर्घ्यप्रदानायगंध
पुष्पान्त्वान्विताः दूर्वादिकसमायुक्ताः स्थापनी
याः पृथक्पृथक् सुताभ्रस्यकमण्डल्वश्चाव
म्योदकपूरिताः संपुटामधुपकार्थंकोस्यादधा
दिपूरिता महोत्पर्णवस्त्राणि मुद्रिकाद्यं सु
भूषणं मपूरपत्रच्छत्राणिसोत्तीषाणिसमाह
रेत् पाडका आहरेत्तत्रचामाभूषिताः अन्यस्म
तौ यदस्मत्तं मधुपकस्य पूजने तत्कृत्वा फल
माप्नोति महायज्ञार्हणे परे अन्यभ्यो मधुपक
स्य विप्रेभ्यः पूजने स्मत्तं भक्त्या तद्विगुणं दृष्ट्वा
द्याय वार्यस्य सुभक्तिमान् अन्यैर्द्विजैः समं य
त्र देशिकप्रपूजने तस्मिन्पते फलस्वल्पम
ना चक्षौ यथा क्षिते ईतिसारसंग्रहे देशिके
शे विधानेन स्नात्वा निर्वर्तता न्हिकः मोन

मास्थापभूषाढेगच्छेद्यागहंप्रति आर्वायः
 पूर्वदिवसे उपवेशसमासने शिष्यं मूलेन सं
 जसंधाद्वैदेन धावनं दंतान् विशाष्य पुरुतः
 स्थंडिले हस्तमात्रके चतुरस्रे त्पाजयेत्तपक्षे
 तततो गुरुः ईशानाग्रे ज्ञानलाभः प्रागग्रे भू
 तिरुत्तमा आग्नेयाग्रे यनस्तापो बंधुनाशश्च
 दाक्षिणेयक्षसाग्रे मत्पुत्रं वारुणाग्रे मनः शु
 चः वायव्यग्रे व्यग्रता च कौबेराग्रे सुखा बहम्
 अमंगलं स्थानपाने प्रायश्चित्तं समाचरेत्त प्रा
 यश्चित्तमग्रे पुनश्चरणप्रकरणी वक्ष्यते ततः
 स्वप्नपरीक्षां च कुर्यादशिक्षसप्तमः कूरस्वमेध
 मादीक्षां च कूरमध्यमामता उत्तमस्वप्नपूर्वा
 दीक्षा समाप्ता स्वमलक्षणानि तत्र वेदनप्र
 करणं चाग्रे पुरश्चरणप्रकरणे वक्ष्यते तथा
 वं विचार्य स ततो गुरुः पूजां समाचरेत् विधा
 या च मनंतत्र सामान्यर्चा विधाय तत्र अर्घोदकं
 संप्रोक्ष्य द्वारपूजां समाचरेत् द्वारपूजा वक्ष्यते
 ततश्च देशिको विद्यात्तदिव्यानां लोकमेतच्च

शि-१

५९

51

अंतरिक्षगतानां त्रयोदशैरुत्सारये क्रमात्त पा
थिवा नृपा हिमद्या तैस्तु त्रिभिरुत्सापर्यत्नतः
अंगं संकोच्य किंचित्तु शाखां वामगतां स्पृश
न् उत्सारितानां विद्यानां ददद्दत्तं तु पाक्षिणे
पादे नक्षत्रेण तावय विशेषागमं डपम् दक्षि
पदपुरस्सरं प्रवेशः पुं देवतविषयः शाक्ते तु
वामपादपुरस्सरमेव वामबादे पुरस्कृत्य प्र
विशधागमं डपमिति त्रिपुराणां वचनानां
तथा चत्वारोऽस्त्वधीशं च नैऋत्यां दिशि पृ
जयेत् आर्येषु नाच्यगद्येन यागस्थाने सुसिं
चित्ते वीक्षुणा ध्येयं वतः शुद्धिं चतुर्दीपं तमाव
रेत् संवीक्ष्य मूलमनुनाद्यस्त्रिणप्रोक्षयेत्
तः कुर्यात्ताडनमस्त्रेण कवचेन त्वसेत्तयेत्
श्रीखण्डागुरुवद्रे अधूमिते स्त्रेण सप्तधा ज
हान् चंदनसिद्धार्थं दूर्धा भस्माक्षतान् कशा
न् सत्वाजान् विकरे मंत्री प्रत्यूह प्राग्निमंडपे
मार्जयेत् श्वमंत्रेण तान् मंत्री दर्भमुष्टिना
आसनापत्तुवर्द्धन्याई शाने स्थापयेत्तता

न पुण्यहंवाचयित्वाथविप्रान्संतोषयत्वतः
वेदिकाषांलिखेत्स आत्सर्वतोभद्रमण्यम
तल्लक्षणमथोवश्येसर्वत्रानुसारतः देशि
कोवेदिकामध्येगोमयेनोपलेपिते पूर्वोक्तक
मयोगेनचतुरस्रप्रकल्पयेत्तच्चतुःकोष्टस
मायुक्तंकर्णसूचविभूषितं तत्रकोष्टचतुर्धा
तःसूत्राणांस्याच्चतुष्टयं कोणाष्टक्यकोष्टम
ध्येषुष्टयंतेमत्प्रकाश्रपरुद्रंवारुणयोपुष्पं
याम्यसौम्यगतंद्वयंमकरेद्येषुसूत्राणिदद्याच्च
त्वारिमंत्रवित्त पूर्वपाश्चिमगतंद्वदक्षोत्तरग
तंपुन्यःमकरान्पूर्वचत्कुर्यात्तत्रसूत्राणिपा
तयेत्तत्रात्तपुष्पंवपंचाशत्तषट्पदानियथा
पुनःप्राडर्भवाम्भिरम्याणिसूत्राण्येवेदिकाश
येत्तषट्त्रिंशत्कोष्टकैर्मध्येसरोजंपरिकल्प
येत्तत्तद्वहिपरितःपीठमेकयंत्याप्रकल्पयेत्त
पात्तादयेनतद्वाह्यवीथीकल्पनमिरित्तं स
तौत्ययांक्तियुग्मेनधारशीभविधानतःउप
शोभाश्चकोणानिमंत्रवित्परिकल्पयेत्तत्र

शि०।

५२

यवक्ष्ये विधानेन सरोज निखनक्रमं सरोज
स्थानजं भागें द्वादशान्तुपेरित्यजेत् ततो वत्तत्र
द्वयं मध्ये कुर्यात्सम्पद्यथाविधि कर्णिकां म
ध्यवत्तेनाद्वितीयेन तनुकेशरान् अंत्यवत्तेन प
त्राणि पत्राग्रं त्यक्तभागतः अन्यवर्तुलनमध्य
स्य परिमाणं तनुयद्भवेत् किंजल्काग्रेषु संस्था
प्यपार्श्वतस्त्वर्द्धचंद्रकान् संतिरव्यसंधि सं
वद्धसूत्रन्यासं विधाय च दत्त्वा प्रमानतो वत्तं
कुर्यात्सम्पद्य च क्षणः वत्तान्तर्मध्यसूत्रस्य
पार्श्वतस्तु यथाविधि बहिः करेण कुर्वन्ति प
त्राग्राणि विधानवित् किंजल्कान्यत्र मूले
षु दिशः कुर्वीत देशिकः सामान्यं कमलं ह्ये
तत्तत्शास्त्रसर्वत्र गीयते त्रिभिः पादैस्तु पीठ
स्य पादान्कोणेषु कल्पयेत् अतिरिक्तैः प
दैः पीठगात्राणिरवत्तनः बीथीपंक्तिद्वयं स
म्पगे कीकृत्य प्रमार्जयेत् ततो द्वाभ्यां च
तुर्भिश्च कोट्यैर्द्वारचतुष्टयं चतुर्दीक्ष वि
धानेन रम्पाकारं प्रकल्पयेत् काष्ठे त्रये

एवैकेनप्रत्येकं द्वारपाश्वर्योः शोभाभवेत्य
 त्यः कोट्यैरेकतरिज्जभिरेवच उपशोभास्ततः
 कोट्यैः षड्भिः कोणानिकल्पयेत् रजोभिर्भूष
 येत् पंचवर्णैरित्युमंशुत्वं निशारजोभवे
 तीतंशुत्वंतण्डुलजंस्मृतमरक्तंकोशंभमुदि
 हं कृत्स्नमाहुर्ममीषिणः पुनाकदाहसंभूतंशो
 मं विल्वच्छदोस्थितं पंचवर्णैः समाख्यातादी
 श्यामण्डलकर्मणि पुनाकदाहसंभूतादध
 तंडुलजाश्रुतिदीका उत्सेधतारतोरेखा शुल्का
 ञ्गुलमानतः तारोविस्तारः सर्वाः सीमागता
 कार्याः शुभ्रामण्डलकर्मणिः पितवर्णेनचूर्णे
 नकर्णिकांपूरयेत्ततः किंजल्कानपूर्ववर्णेन
 दलानियेत्तवर्णातः श्यामेनरजसासंधीन्मं
 त्रविध्यारूपूरयेत् श्रुवाकर्णिकांमंत्रिपते
 नेचप्रपूरयेत् किंजल्कानपीतरक्तेनरक्ते
 दंचलान्यपि कृत्स्नेनरसासंधीनकुर्यान्मंत्र
 पिदुतमपीतेनवायुकृत्स्नेनपीठगर्भप्रपू
 रणं पीठमादोस्तुरक्तेनपीठगात्राणिशुभ्र

शि०।

५३

53

तः वीथीचतुष्कमध्येतुकल्पवलीप्रकल्प
येत् पत्रभूतफलाकारमणिताहुरयंगभा
नानावर्णैरजोभिस्तारंजयेत्कुशलीगुरुश
ध्वेणरजसाक्षरचतुष्कंपूरयेत्ततः रक्तवर्णे
नतच्छोभाः पीतेनैवोपशोभिताः कृद्भव
र्त्तनकोणानिवहरेव्यात्रयंततः शुल्कारु
णख्यकृद्भैस्तुरजोभिभूषयेत्तक्रमात् सामा
न्यसर्वतोभद्रमण्युत्तं ह्येतदुत्तमं अन्यानिमं
डलान्यत्रवक्ष्यंतेपिप्रसंगतः पूर्वोक्तेचतु
स्वेतुतावत्सूत्राणिपातयेत् यावत्स्यात्को
ट्यष्टातकंचत्वारिंशत्समन्वितम् वैश्वि
तंतुतन्मध्येषष्टत्रिंशत्ताशुभम् एक
षंत्वाभवेत्पीठं पीथिकानात्रदृश्यते पूर्व
वत्तद्दशोभास्यादुपशोभात्रतास्तिषेस
दभिः कोट्यैस्ततः कुर्यात्कोणानिप्रोक्तव
र्त्मना अत्रसर्वविद्यातव्यंपूर्वमण्युत्तव
च्छुभं एतन्मण्युत्तमन्यतुचतुरत्वेसुशो
भने पातयेत्तक्रमाशः सूत्रं पावत्कोट्यानि

सर्वतःचतुःषष्टिमितान्यत्र जायंते तत्र म
ध्यतःचतुर्भिःपंकजकार्येव तत्संतत्समंत
तःवीथीःकुर्यात्माणान्तर्दिश्रतेषुचतुर्ध्व
पि चतुर्ध्वेषुपुत्रप्राप्तिविदध्यात्मन्त्रकोविदः
चतुष्काणिविदिकस्यानिचत्वारिविभजे
त्सुधीयावत्सोऽशकोद्यानिभवत्येता निमा
र्जयेत् यथायावत्सस्तिकानामाकारःप्रक
टीभवेत् रजोभिःशुक्लहारिद्रक्तनीलैः
प्रपूरयेत्स्वस्तिकानां शतंचान्यत्पूर्वत्परि
कल्पयेत् उदितंमंडलं ह्येतत्र वनाभंसुशो
भनं एतदेवोक्तमार्गेण विस्वस्तिकमनुत्तमं
मंडलं स्यात्तु यंचाष्टं सर्वकामफलप्रदं दीक्षा
यां कर्मद्वयदाने देवपूजाव्रतादिषु एतच्चमं
ण्डलमध्येतु कुर्यादित्यतमंबुध्या एवं मण्ड
लमालिख्य प्रोक्तैश्च न्यतमंगुरुः वेदिका
यामासिने सप्राङ्मुखः संविशेदथ वेद्वय
ध्यासनौ योनीं सज्जुका योजितेन्द्रियः देशि
केन्द्रस्तु संस्थाप्य पूजोपकरणानि च दक्षि

शि-१

५६

५५

एवामभागेतुस्थाययेत्कालशंशुभं सुगं
धिजलसंपूर्णहस्तप्रक्षालनायच पश्चात्पा
त्रं निधायात्रदीपान्मन्त्रज्वालयेच्छुभान संकु
र्याता निसर्वाणि वक्ष्यमाणविधानतः व्य
जनं मुकुरं च त्रं वामरं दिक्षु मंत्रवित्कर
शुद्धिं विधायाथ कर्षाता तत्र यंततः शर
मंत्रेण दिग्बधं कुर्यान्मन्त्री सहिमाहितः य
हस्तु तत उपन्तरक्षयेत्तं हि सर्वतः भूतशु
द्धिततः कृत्वा प्राणस्थापनमाचरेत् न्या
सादिकंततः कुर्यादे शिवो यत्तमानसः च
आधिन्यसेततो मूर्द्धिच्छंदो वक्रांगतं न्यसेत्
देवतां हृदये न्यस्य मूलमंत्रस्य देशिकः स
षंडं विन्यसेन्मन्त्री पंचांगं वापया विधि
यस्य मंत्रस्य पंचांगं ते त्रंतस्य विहीयते अं
गे विहीनस्य मानो रंगं ते नैव कल्पयेत्त
ततंत्रोक्तो र्गणन्यासा नन्यासमाचरेत्
शरीरे स्वस्य मंत्रो योगं पीठं प्रकल्पयेत्
देहात्मकेततः पीठे ध्यायेन्मंत्रदेवतां द

शीयित्वा ततो मुद्राः स्थापयेदर्घ्यपुतमं जले
 न पूरितां दक्षे प्रोक्षणी स्थापयेत्ततः तत्रात्य
 मत्पंशं रवां बुत्तत उत्तरतो न्यसेत् पाघमा
 वमनीयं च मर्कचमंत्रवित्त ततो मूला एतना
 मंत्री प्रोक्षणपट्टिः समाहितः स्वात्मानं मंडलं
 चाम्य तूजोपकरणदिकं प्रोक्षयेहं धपुष्पाद्यै
 देहे स्वे देशिकोत्तमः योगं पीठसम्यग्भर्चन्या
 समार्गणमंत्रवित्त पीठांतं वत्ततस्तत्र पूज्यये
 दिष्टदेवतात्मा ततः पंचकुर्याच्च सुमनोजला
 न् शीर्षे हस्तिथाधारै चरणैः सर्वगत्रके पूज
 येच्च निवेद्ये न रहितैश्चंदनादिभिः सर्वोपचा
 रैस्तच्छेषं गुर्वी दिष्टेन वत्तना समापयेदिदं
 सर्वप्रोक्षणपट्टिः समावरेत्तपानीयं प्रोक्षणी
 संस्थं त्यक्त्वा संपूर्य पूर्ववत् उपचारैश्चंदना
 र्घमंडलं पूज्यये कुरुः पूरयेत्कणिकां पूर्वशा
 लिभिस्तंडुलैस्ततः दर्माभ्यसेदपर्येषां साक्षतं
 कुर्वकंततः शिखामूलाः कुशादीर्घाः सप्तविं
 सति संख्यः व्रह्मग्रंथी पुतास्त्वग्रदेशे कूर्चइ

शि०

५६

होच्यते यजेदाधारशक्त्यादिपीठमंत्रावसा
नकं ब्रह्मादिरहितं तत्र कलशं छिद्रवर्जि
तं त्रिगुणात्मकसूत्रेण वेष्टितं सर्वतो बहि
चंद्रनागुरुकपूरैर्मध्ये तस्य कप्रधूयितं धु
बंजयन् विधानैः स्थापयेद्देशोक्तं नवरत्ना
निक्षिप्य कुंभे कूर्चमपोपरि दूर्वाचन्दनसंपू
क्तं विन्यसेदक्षान्वितम् पुष्पं नीलं च वैदूर्यवि
द्रुमं मोक्तिकं तथा ततो मकरकतं वज्रं गो
मेदं पद्मरागकं प्रोक्ता निनवरत्नानि देशि
कौत्सं त्रिवित्तमैः श्राद्यन्त कमतो मंत्रीमातृ
कामनसा जयन् मूलमन्त्रं जयन् नन्ते चिन्तये
नैक्यमात्मनः धटस्पपीठमेदं वचिन्तयन्
साकोत्तमः पंचाशदौषधिकायेः पूरयेत्तद
न्तरं क्षीरवत्सत्त्ववांक्षाये ब्रह्मभूरुद्रत्वगु
द्रवैर्गंधपंकप्रसूनामदिवासितैर्वाशुभै
र्जलैः कायादितो यैरपूर्यशं तस्मिन् वि
लोडयेत्त गंधारुक्कं शुभं मंत्री सर्वसंपत्प्रदा
यकं कलाः सर्वा समावा स पूजयेच्च यथा

विधिकलादिदेवतारूपंशंखनीरंधदेक्षि
येत्तच्चन्दनागुरुकर्पूरकास्मीरैरोचनाम्बिते
ससिंहुकजटामासीसटीभिःशक्तिसंभवंगं
धाष्टकंशुभं वशंशंशक्तिमंत्रेषुयोजयेत्तसि
ंहुकंसिलारसशसिप्रसिद्धंकास्मीरकुंकुमः
हीवेरंबदनंकुशमगरुःकुंकुमंमुरंसेव्यकंच
जटामासीवैस्पवंतउदीरितंहीवेरंबालकं
सेव्यकंउसीरंमुरंमुरहरीइतिप्रसिद्धाइतिके
चित्तमुरागंधकुटीदैत्यागंधाढ्यागंधमादि
नीमुराभिर्भूतगंधाचकुटीस्मृताएकांगीति
नानार्थवचनात्तएकाग्रेवमुरशब्देनोच्यतइ
तिएकांगीच्छंरपुरीतिलोकेप्रसिद्धाजलका
स्मीरकुह्यैस्तुरक्तचंदनैतमालागुरुकर्पूरैः
शंभवंचाष्टगंधकंजलेवालकंचंदनागुरुः
कर्पूरबोरकुंकुमरोचनाजटामासीकपिपु
ताशक्तेगंधाष्टकंविडरितिशारदातिलक
वचनात्तगंधाष्टकस्यसंयोगात्सामर्थ्यादिशि
कस्यनसशक्तिकंजलेकुंभेभवेदेभिर्दुर्बुधा

शि।

५६

५९

आदौ कृशानुसंवाधिकलादशकमर्चयेत्
कालाद्दशकंसौरं पूजयेत्तदनंतरं कला
षोडशकंचांद्रपजेत्यश्चारुतमः वेदादिभेद
संजाताः कलाः पंचाशतंतुयाः सन्निधाप्य
समभ्यर्चयेत्ततो मंत्रीतुताः चक्रमात्तमं ध्येयं
अथ पंचपूजनीया इमा अपि आत्ममंत्रं स
मुच्चरेत् वसुरंतपदंतद्वादिक्षसद्गोपदंत
तः रोणसत्यदमुच्चार्य नृषद्वरपदंवदेत् व
देत्सदृत्तमश्चामसदृत्ता गोपदंवदेत् वदे
ज्जासतजेत्यस्मादग्निजाशब्दमुच्चरेत् स
प्रमस्वरमुच्चार्य सविद्धाषादिनंवदेत् उत्था
वहृत्यदंबान्तेप्रथमो मंत्र ईरितः आत्ममं
त्राः हेम इति सप्रस्वरसंघारः आषादी त
कारः अन्यानि पदानि स्वरूपाणि तथा लो
हितो वह्नि सहितः पूतना द्युति कान्ततः उ
त्कापुस्तवते पश्चाद्दीर्येणामपदंवदेत् गो
नं नीमश्च कुचरोगिरिश्च ततो वदेत् य
स्योरुषु प्रिषु पदंततो विक्रमणे च पि क्षिप।

नित्यपदे ब्रूयाद्वनानि च तो वदेत् ततो तस्थो
 माधवः पश्चाद्वा न्तस्या तो यकांति युक् द्वि
 तीयो मनु एख्यातस्तृतीयो च्यते धुना त्वा
 हितः यकारः बहिरेत युक्तः तेन प्रशति पूतना
 तकारः तोयं वकारः तस्थो माधवः इकारः
 तेन विवातेशः तोयं वः कान्तिः आताभ्यां यु
 क्तः तेन श्वा इति णान्तो ग्निमां तोयां त्यस्व क
 ला युक् च तृतीयकः चतुर्मुखः स चं शर्द्धस्ततः
 स्याच्च यजामहे पदे सुगंधि पुष्टि निवर्द्धनं च त
 तो वदेत् पदं मुवीरु क मिव बंधना न्मृ पदं वदे
 त् त्वां मुक्षीय पदं यश्चान्मा मृता त्यदमुच्चरेत्
 णान्तस्तकारः अग्निः रेफः मंतो यकारः उपां त्य
 कला विंदुः एतैः त्यमिनि पतृतीयो वकारः
 चं शर्द्धे विंदुः तेन कं इति गाय आत्मा चतुर्थः
 स्यान्मंत्रः त्वा तो जगत्पत्नं तोयस्या शाश्वती
 प्रोक्ता सह जाहंत विष्णु युक् अग्निश्च फेवलः
 प्रोक्तो यो निंकल्य पदं वदेत् यत्तु त्वष्टा पदं प
 श्यात् ततो रूपाणि पिंशन्तु आशिं चतुप्रजाप

शि०।

५७

57
श्रुत्यतिर्घ्यातापदं वदेत् गर्भं दिधात्विति
पदं मावादीपयनाभयुक् पंचैते वैदिकामं
त्रास्तेष्वेकैकं प्रपूजयेत् तोयं वकारः शा-
लमलीङ्कारः तेन विशतिः सहजावकारः हां
तोणकारः विष्णुयुक् उकार युक्तः तेन वि-
श्रुतिः अग्निः रेफः के वंश्च विस्वरः आषा-
दीनकारः पञ्चनाभ एकारः तेन ते शतिः त-
था तारस्य पंच भेदोत्थ कलानां मन्तरे सुधीः
आवाह्यादौ कलापश्चात्सन्निधाप्य वदेशि-
कः माणासंस्थाप्य चाभ्यर्चयेद्भ्रंघाधै साधको
तमः यत्र यत्र कला पूजा विधिस्तत्रैव मेव हि
तारस्य पंच भेदोत्थ कलानां पूजने सुधीः
कलादशकमावाह्यसंस्थाप्य सन्निधाप्य
च हंसः शुचिषदित्वाद्यां सच संतप्य पूज-
येत् प्राणसंस्थापनं कृत्वा कलां पूजयित्वा
एवं जराघासी क्षणायः पीताया अविधान-
वित् निवृत्त्या पापि यजेत्तु पुनश्च निश्च-
यया अकारोकारकौ प्रोक्तौ मकरौ बिंदुना

कौ शक्तिः शान्तावमी सप्त ध्रुवमेवः समीरिताः
 अन्ति सौदा विमो भेदो पृथक्गेव समीरितौ श
 क्तिः सकारः सांतो हकारः ततो आम्बव्यपनस
 पिप्पलदुमपलवैः सुत्रामबल्लरीनैः कल्प
 वक्षमनीषया कलशस्याननं मंत्रीपि रधीत
 समाहितः पश्चादक्षतप्रेयुक्तो सफलां शुभच
 क्रिकं देशिकैः समादायस्थापयेत्पल्लवो
 परि कल्पवक्षफलानां हिमत्याविशदधीर्गु
 रुः पद्यं वदयुगे नैनं घटं पश्चात्प्रवेष्टयेत् प्र
 धानकुंभं संस्थाप्य वेद्यामेवे गुरुत्तमः तोरणं
 नां समीपेषु पूर्वादिषु यथा क्रमात् प्राग्बन्धनान्
 तन्मासि स्तिरित्यप्येवाहस्य संशुभं प्रागुक्तं वि
 धिनानिषु कुंभासंस्थाप्य देशिकः ध्रुवं धरां वा
 क्यतिं च विधेशं तेन पूजयेत् प्रायेयादिषु को
 णेषु कुंभासंस्थाप्य पूर्ववत् अमृतं दुग्धं जयं
 चैव सिद्धार्थं मंगलं तथा संपूजा नहि कोणा
 दिभिर्द्रादीन्यपूजयेत् पूर्वादिषु कुंभेषु तु
 धामंत्रस्तु वैदिकैः पुनः पूर्वादि कुंभेषु पूजयेद्दि

शि.

५८

गजानपि पृथ्वतंपुण्डरीकं वामनं कुमु
दं जनौ पुष्पदंतं सार्वभौमं सुप्रतीकं च दे
शिकः पुर्वे नद्यां गुरुर्गत्वा उपविश्य निजा
सने संचित्पमूलमंत्रेण मूर्तितितिस्मिन् गुरु
तमः तस्यां मूर्तौ समावाह्यपूज्य पेरिष्ट दे
वतां स्मृत्या मूलमनुमंत्री सम्पक्ना डीय
यात्ततः निर्गम्य च वैतन्यं नासिकाय वि
निर्गतं श्रृंजलौ मातृकापद्मे महः पुष्पां चि
ते गुरुः मस्तकान्तं समुत्थाप्य तस्यामावाह
येत्ततः संस्थाप्य मंत्रप्रथमतः संनिधानं मतः
परं सान्निरोधं च सकलीकरणं त्वचगुणं
अमतीकरणं परमीकृतिं च स्वस्वमुद्रया
संनिरोधं वेति वकारात्मं मुखीकरणमपि
श्रेयं क्रमादिदृष्ट्या च तत उपचारान्प्रकल्प
येत् प्रासानादिप्रसूतान्ता उपचारान्प्रक
ल्प्य च ततः त्रिविधानेषु प्रोक्तां गवराणां
अपि सर्वोत्तरे लोकपालानां तदस्त्राणां च
पूजनं विधाय पूजां मेवं हि धूशपनिवेद्य

कैः प्रपंचसारे कृते निवेद्ये च ततो मेण्डलं प
 रितः क्रमात् मंगलां कुरपत्राणि स्थापनी
 पानि मंत्रिणं वेदिकाया दक्षमागे कृत्वा स्थ
 ण्डिलमुत्तमम् संस्थाप्य बान्धिसंस्कृत्य वै
 श्वदेवं समाचरेत् यथा विधितस्तत्र गंधा
 दौ देवतां यजेत् तत्र प्रणम्य पूर्वोभिर्दत्त्वा व्या
 हृतिभिः पुरा मूलाणानां ततो हुत्वा साज्येन
 हविधा सुधीः पंचविंशतिधा पश्चात्तद् हुत्वा
 व्याहृतिभिः पुनः संपूज्य तां चंदनाच्छेः पीठम्
 तौ तु योजयेत् अग्निवि सज्य शिष्टेन पाप
 सेन बलिं हरेत् पार्षदेभ्यश्चंदनादि पुष्पाक्ष
 तसमन्वितं तत उत्थाप्य नैवेद्यं तत्पलं शो
 धयेत् सुधीः पुनर्यजेच्चोपचारैः पंचभिर्दर्श
 येततः छत्रं च चामरं पश्चादघातां बूलमुत्त
 मं छत्रं चेति चकारात्तदर्थेण व्यजने गृह्येते
 सहस्रं च जपेन्मन्त्री मूलमंत्रं समाहितः देव
 ताये निवेद्या यत्तं जपं संपदेत्ततः ईशानदि
 शिः पूर्वस्थापितो विकिरोन्नव सुवर्णव

शि।

५६

५९

स्त्रसंयुक्तं करकं जलपूरितं न्यसेदत्र यजे
दत्तदेवतां द्यौररूपिणी यश्चिमास्यां खड्गे
खेटधारिणी सिंहसंस्थिता तिष्ठन्संपूज्य
चततो गृहीत्वा तं प्रदक्षिणं भ्रमेदन्नस्तर
क्षोतिलोकपालानिति रयन् नालमुक्ते
नोदके न देवाश्चावयंस्ततः स्वस्थाने स्था
पयेत्तं तु फट् मंत्रेण ततो चयेत् उपविश्य
तुभूयो खंगंधाये मंत्रचित्तमः ततो वह्निं सु
संस्कृत्य चरुं गोपय चापचेत् न वेत्ता भ्रा
दिर्जपात्रे क्षालिते पशाराणुना भिमं त्राप
त एतलाक्षालिसंभवान् तिथिप्रसृतिमा
नेन शराणं पूजयन् जयेत् प्रक्षालितेन पा
त्रेण पात्रवज्रां विधाय वः इमं त्रेण ततो मू
लमनुनादिशिको तमः पचेद्गुरुः प्राञ्जुरव
स्तुत्विन्ने तमभिधारयेत् मूलेन सुवस
स्थेन द्यूतेनाथावतारयेत् इमं त्रेणास्त्र
संजपेत् कुशास्तीर्णं विभज्य तं त्रिधा त्वेकं
देवतायै परं बन्धौ निवेदयेत् शिष्टं शि

घेणसहितो गुरुर्भुं जीतप्रवित् कृत्वा च म
 नः प्राचातं शिष्यमानियमंत्रवित् प्रादेशा
 मात्रं हृज्जप्रययोक्तं दंतधावनं शिष्याय द
 यात्सरदान् विशोध्य क्षालितं त्यजेत् प्रा
 चा न्तमंत्रचयथा विधितं शिखायां बधेः सु
 राक्षितममुं प्रविधाय मंत्री वेद्यं प्रापीत कुश
 संस्तरे रजन्यां शिष्येण सार्द्धममुना गदितो
 धिवासः नामादिस्मादिपदेन मृण्मयग्रहणं
 चरुस्थालीन् क्षणमुक्तं कात्यायनेन ति
 र्यगूर्ध्वं समिन्मात्रादृष्टनातिबह्वमुखी म
 ण्मण्योर्दुंबरीवापि चरुस्थालीप्रशस्यतेति
 समिन्मात्रा प्रादेशमात्रप्रमाणं प्रादेशा
 न्नाधिकौनेति कपिल्लवचतात्ति
 यि प्रसृतिः पंचदशप्रसृतिः शराणं अस्त्र
 मंत्रं तण्डुलान् त्रिः प्रक्षालितान् तडु
 कंगोभिलेन त्रिः फलीकृतान् तंडुलान्
 त्रिभिर्देवेभ्यः प्रक्षालयेत्त्वदित्याहुरिति
 फलीकृतान् वित्तुषीकृतान् भक्षणो

शि-१

६०

60

ध्वंमववदृश्यन् यदाहगोमिलः कुफल
श्रुतमिवस्थात्नीपाकं श्रपयेत् प्रदक्षि
णमुदायुवन्निति कुशलोदक्षः तेन श्र
तमिवप्रदक्षिणं हुत्त ऊर्ध्वं प्रापुवन् श्र
मिश्रियन् ष्ववद्यदृश्यन् तथामेक्षणत्नश
णमाह कात्यायनः इध्मजीतीयमिध्यार्द्ध
प्रमाणं मेक्षणं भवेत् वत्तं वा शंचपृथ्वा
ग्रमवदानक्रियाक्षममितिः सिन्ने स्वशा
खोक्तश्च सुस्विन्नोत्पद्योः कंठिनः शुभः
नचाविशिष्टिलः पाच्योनचवीतरसो भवे
दित्युक्तलक्षणे घृतेन संस्कृतेन हुं मंत्रेण
वतारयेदिति पूर्वणान्वयः अत्र हुं मंत्रेण
फणमंत्रेणेत्यादिषु तत्तत्कल्योक्तकवच
मंत्रास्त्रमंत्रादयो ज्ञेयाः ननु हुं मात्रं फड्मा
त्रं च अथाग्निस्थापनम् तत्र नारदपंचरा
त्रे कुंडलस्यारंभकारं लेतुसंस्कारानकृता
यदि निष्पन्नस्पवत्ते सर्वविधेयाः स्पुः क्रे
मेणावेः सारतंग्रहे होमकर्मततोवक्ष्येस

कलागमसंमतम् सुसंस्कृतेकगुरोः कुण्डे
 संस्कारैश्च यथाविधि ते दशाह्याधिकाः
 प्रोक्ताः सर्वागमविशारदैः मूलाणुनाचसं
 वीक्ष्य संप्रोक्ष्यास्त्राणि तान्ततः कुशैः संता
 म्बवास्त्रेण प्रोक्षयेत्कवचाणुना स्वननेन स्या
 च्छरेणायतेनैवोद्धारः ईक्षिरितः पूरणं बहदा
 स्त्रेण समीकुर्याच्च सेवनम् कवचेनाथशा
 स्त्रिण कुण्डलं वर्मणमतम् मार्जनं च विलेप
 श्च संक्षिप्तं च कलात्मताम् संस्कुर्यादथ वा
 तानि चतुर्भिः प्रमोदितैः कुर्याद्विसृजीकर
 णं नमो मंत्रेण पूजयेत् शरेण वज्रीकरणं
 हित्कुशैः स्याच्चतुष्पथम् कवचेनेन्द्रियाणं
 चाशुशनमथाचरेत् एवं मुक्तैस्तु संस्कारै
 होमे कुंडानि देशिकः संस्कुर्यादथ वा तानि
 चतुर्भिः प्रथमोदितैः इति शरेण ततश्च गमू
 तास्त्रमंत्रेण प्रोक्षणं उत्तानहस्तायेण अमु
 क्षणम् मुहिवंधेन सेवनम् उद्धारः स्वा
 तमः पूरणं प्रत्यमदा उत्तंचनारदपं

शि०।

६९

61

चरात्रे गृहीत्वा चैकदेशात् कुंडमध्यात्तुम्
निकामं शृंगुह्यानामिकाभ्याश्च हृदयेना
थ पूरयेदिति सेवनं श्रुभ्युक्षणो मेव श
स्त्रेण अस्त्रमंत्रेण कर्मणोत्पन्निमेषु चतु
र्षु संबध्नाति तदुक्तं सोमशंभुना संमार्जन
समात्तेपंकलारूपेकल्पनम् त्रिसूत्रीप
रिधानं च वर्मणाभ्यर्चनं हृदयेति कलाङ्ग
रूपप्रकनं सोमसूर्याग्निकलारूपकल्प
नम् त्रिसूत्रीकरणं सूत्रत्रेण वेद्यनम् ह
दयेन पूजनं मेखलात्रयं पस्प्येव तदुक्तं ना
रदपंचरात्रे समभ्यर्च्य ततोऽर्घ्याद्यैर्मध्यत
प्रणवेन च तेनैव विधिनानाभिः पूजयेच्च
इसन्निभम् मेखलात्रयं पूजायां हन्मंत्रं तु
पयोजयेदिति वज्रीकरणं वज्रवदन्ति
ननम् चतुषयं कुशेश्चतुर्दिक्षु मार्गच
तुष्टयकरणम् शारदातिलकेतु तनु
त्रेण तनुपादक्षपादनपितृकुलम् अक्षपा
दनलक्षणं तु नारदपंचरात्रे अष्टि

न्नाग्रैस्ततोदभैरस्त्रमंत्राभिर्मंत्रितैः कुंडभिः।
 तिगणं सर्वं वर्मणपरिशोधयेत् ३ त्वेवम
 क्षपाटाख्यं कुण्डसंस्कारमुत्तममिति अत्र ई
 द्रियाणामुद्घाटनमित्यर्थः हुंकारेण राक्ष
 सनिवारणमिति केचित् आदिक्षान्ता
 नां वर्णनाटनं व्याप्तिरित्यपरे पक्षान्तरमा
 ह अथ वेति प्रथमोदितैः वीक्षणचोक्षण
 ता उनाभ्युक्षणे तथा त्रिशस्त्रशोलिखेत्वे
 रवा प्रागुदग्राहृदाणना उदग्रा इति दिव्यत्वा
 दुदग्रा इत्यर्थः स्मृताश्च प्राञ्जुखाग्राणां देवा
 विह्वीशावासवाः उदञ्जुखाग्ररेखाणां ब्र
 ह्मसूर्येन्दवः क्रमात् अत्र रेखात्वेत्वं नेकु
 त्त आरंभः कुत्रावसानमित्याकाशायामा
 ह सौत्रामणी तंत्रे प्राचीमूर्ध्वमुदक् संस्थं
 दक्षिणारंभमानिखेत् प्राचीमूर्ध्वं प्राग
 ग्रं उदगग्रं पुरः संस्थं पश्चिमारंभमानिखे
 दिति पुरः संस्थं पूर्वावसानं नास्दपंचरा
 त्रपिः उल्लिखेदस्त्रराजेन दर्भकाण्डेन य

शि॥

६२

ततः भूमावभ्यन्तरे कुण्डे दक्षिणाशादित
क्रमात् उत्तराशावधियावदपाद्रेखात्रयंस
मं प्रत्यक् भागात्सभारभ्यपावत्पूर्विकाधित
येति अत्र हन्मंत्रास्त्रमंत्रयोर्विकल्पः तर्था
अवाग्नियुगान्तस्थं बहिर्गेहं लिखेततः अ
ग्निगेहं त्रिकोणं दयं हं पंचदेवहिर्गेहं
त्रिकोणं अत्र रेखाषट्कोणयोर्विकल्पः
तथा यामले षट्कोणेनावतं देवि त्रिको
णं तत्र संलिखेदिति शारदाति त्वके पि अ
वाषट्कोणावतं त्रिकोणं तत्र संलिखेदि
ति अतएव नारदपंचरात्रे रेखा मात्रमुक्तं
तस्मात्तरेखाषट्कोणयोर्विकल्पः शारदाति
त्वके पि सर्वानभ्युक्ष्यतारेण योग्यीह मया
च येदिति सोत्रामणी तत्रे तु प्रोक्षयेद्वाग्भ
वेन वेत्पुक्तं वाशब्दः प्रणवापेक्षया अभ्यु
क्ष्यकुशालिलेन अभ्युक्ष्यकुशंभोभिरि
तियोगिनी तंत्रवचनान्तः प्रयंचसारे प्राण
ग्निहोत्रविधिनायावंसथीयाकृयेन तस्या

ने प्राणाग्निहोत्रविधिरपितत्रैव मध्येऽवत
 रुणशशियमदिगतानि क्रमेणकुंडानि आ
 वसथ्यसभ्यां हवनीयान्वाहार्यगार्हपत्यानी
 निःसारसंग्रहे संघोक्ष्यप्रणावेनाथयोगपी
 ठं समर्चयेत्त योगपीठार्चनं प्रयोगे वक्ष्यते त
 त्रशक्तिं च संस्मृत्य सम्पत्तमन्ती शुभां च ती
 र्द्विषाभां सकलजगदात्मस्वरूपिणी ईशान
 सहितौ तत्र सम्पंगां धादिभिर्यजन्त शक्तिमं
 त्रेण तां शक्तिमीशानं मूलमन्त्रतः अभ्यर्च्य
 मन्त्रवित्सम्पक्मणिजं वारणेयकं कुलीन
 द्विजगेहोत्थं पात्रे हतवहंततः आनार्यास्त्रे
 ण नैऋत्यां दंशं परित्यजन्त देवांशं मूलमं
 त्रेण स्थापयेद्यतः सुधीः पश्चात्तमग्निं संस्का
 रौ संत्कुर्याद्विक्षणादिभिः प्रक्षयकतिकाका
 रने जन्मवाहयेत्ततः एकं जाठरं वेदवव
 हिभ्यां पार्थिवस्य वः स्मत्वाग्निबीजं केनाप
 चैतन्यं योजयेत्तथ गुंकारेणाभिमं प्रापधे
 नुमुद्रामतीकृतं संरक्ष्य च शरेणाथ कवचे

शि०

नावगुंठयेत्ततः संपूज्यकुण्डस्यभ्रामये
 त्रिःप्रदक्षिणं प्रणवेत्ततः स्वस्वसंमुखं
 स्वीयकुण्डके देव्यापोनौतत्रजानुस्पृष्ट्वा
 मिश्रदेशिकः शिवबीजमिति ध्यात्वा निक्षि
 पेदाशुशुक्लं तत्र प्रावमनीयं देव्या देव
 स्य कल्पयेत्तवैसवयागेतु नारदपंचरात्रे त
 त्र नारायणावयवस्मृतिर्विधोत्तलक्षणा
 लक्ष्या कृतियदं मासाश्च मत्ता मत्तजीवनी
 तिः तथा कपिलपंचरात्रे कामोन्मत्तततः
 कृत्वा लक्ष्मीमत्तुमती स्मरेत् तयोः संगम
 योगेन वाहेः संजायते स्थितिरिति कुंभसं
 भवोऽप्याह लक्ष्मीमत्तुमती भद्रं भो नारा
 यणस्य च ग्रामधर्मेण संजातमाग्निं तत्रा
 विवितपंत इति पात्रनाम्नादिपात्रे यदाहा
 त्रिः पात्रान्तरेण विहिते तावपात्रादिशुभे
 अग्निप्रणयनं कुर्याच्च एवेतादृशोपि वा
 विहिते कवचमंत्रेण तदुक्तं पिंगला मते
 अत्रैव अग्निं समाधाय कवचे न विधायः

क्रव्यादांशंचनैः सत्पांत्यजेदस्त्रेण्यार्बतीति
 तथा नारदपंचरात्रे तेजसेताम्रपात्रेवाम्
 एमयेभिनवेत्तुवा तैजसपदंगोवलीवर्दन्वा
 येनताभ्रेतरपदं एतेनशरावेभिन्वापात्रेवा
 कापालेवोल्मुकेपिवा नाग्निं प्रणयनं कुर्या
 द्वाधिहानिर्भयावहमिति स्मृतिसारलित्वि
 तवचनं पुरातमत्पात्रपरं अभिनवेत्तुके
 भैरवीतंत्रेत्तुयोनावेद्यं विन्यसेत्स्वाभिवक्त्रं
 पश्चादग्निं मूलं मंत्रेण मंत्रीत्तुक्तं तदत्र प्रण
 वमूलमंत्रयोर्विकल्पः जाठरइति विंदुः प
 रमात्मा तस्याग्नीषोमात्मकत्वात्तद्वोवन्दि
 चेर्देवः पार्थिवो भौमः अमृतीकृतं वंवीजेन
 अमृतीकरणं ततो विदध्या जलवीजेन स
 विंदुना कृशानोरित्तियोगिनी तंत्रवचनात्
 शरेणास्त्रेण सारसंग्रहे उक्ताचित्पिंगल
 पदं हनुयुष्मं पद्मद्वयं दहयुष्मं च सर्वं सम
 ज्ञाय यत्ततो द्विष्टः अमं मनुं प्रभाष्ये वक्रुशा
 नुं ज्वालयेत ततः द्विष्टः स्वाहाकारः घपं सारे

शि।
६४

६५
अग्निं प्रज्वलितं वंदे जातवेदं हुताशनं सु
वर्णवर्णममलं समिद्धसर्वतोमुखं अने
न ज्वलितं मंत्रेणोपनिष्टे हुताशनं सर्वज्ञ
मिति शब्दकर्मणि द्वितीयामंत्रे तु संवुद्ध्यन्ते
ज्ञेयं सर्वज्ञाज्ञापय स्वाहेति दक्षिणमूर्ति
संहितावचनात् ज्वालयेत्कुरोर्मुखेनः
कुशेः प्रज्वालयेत्तत ईति कुंभसंभववच
नात् मुखेनैव धमेदग्निं मुखादेवोभ्यजा
यते इति कात्यायनवचनञ्च मंत्रतंत्रप्र
काशेः ततः प्रविन्यसेत्तज्जिह्वादेहे मंत्रैर्वि
भावसोः सलिंगगुदमूर्द्धास्यनासानेत्रेषु
चक्रमात् ससर्वाङ्गेषु जिह्वास्तावक्ष्यंते
त्रिविधात्मिकाः हिरण्यकनकारत्वात्
स्वाचैव तु सुप्रभा बहुरूपातिरक्ताच जि
ह्वाः सप्तेति सात्विका अनलेराधिर्विद्व
न्नाः सादियांता क्षणन्विता अनलः रे
फः इरोपकारः अधोहकारः अयं क्रमो
विज्ञोद्धारसौ कर्षायेव न्यासेतु सलिंग

गुदमूर्द्धास्पनासानेत्रेषु चक्रमात- विन्यसे
दतिरिक्तोत्तांसर्वो गेवहुरुपिणीमिति सिद्धा
तशेषरवचनात- सर्वो नोवहुरुपां न्यसेत-
प्रपंचसारे- मंत्रीप्रविन्यसेद्भूषोव- हेरणगनि
वैक्रमात- सहस्रार्विः स्वस्तिपूर्ण उतिष्ठ पुरु
षस्तथा धूमव्यापी सप्तजितो धनुर्द्धर इति
रितः- अंगमंत्राः क्रमादक्षमूर्तीश्चापि प्रावि
न्यसेत- मूर्द्धास्पया श्वकृत्यं धुकटिपार्श्वे श
केषु च- प्रदक्षिणेन विन्यसेद्यथा बहेशित
मः जातवेदाः सप्तजिह्वो हव्यवाहन एव च-
अश्वोदरजसंश्च सवैश्वानर एव च कौ
मारतेजाश्च तथा विश्वदेव मुखवाक्यौ सु
रक्षमूर्ति यो वहेरानयेपश्चाच्च माः प्रणवा
दिनमोताश्चेति पादक्षिणेन शिरःप्रारभ्य वा
मांसादि क्रमेण दक्षांसावधिन्यसेदित्यर्थः
अंधुलिंगं गुदमिति केचित् मुखशब्दः प्रत्ये
कं संबध्नाति- कौमारतेजाः स्याद्विश्वमुखे दि
वमुखस्तथैति शारदानिलकषवनात् सा

शि।

६५

65

रसंग्रहे प्रदक्षिणक्रमेणैव संसि व्यचततो
जलैः मेखलोपरिसंशुद्धैः पुनर्दर्भचतुष्ट
यैः दिक्क्रमेणपरिस्तीर्णदिक्ष्वेदीवजमात्म
वित्तः निक्षिपेत्परिधीनवत्सविस्तीर्णांस्ते
षु पूजयेत् दर्भचतुष्टयैः प्रागुदग्रैः पूर्वाग्रैः
रुतराग्रैश्च दर्भैरितिपरिस्तरेदिति गणे
श्वरपरामर्शिनीवचनात् प्रागग्रैरथ दर्भैः
नददिशाग्रैः परिस्तीर्णकुण्डमिति भैर
वीतं वचनाच्च त्रिमेखलाकुण्डे मध्यमे
खलायापरिस्तरणपरिधिप्रक्षेपकार्यः त
दुक्तं योमिनीतंत्रे एकमेखलके कुण्डे मे
खलाधःपरिस्तरेत् द्विमेखले द्वितीयायां
मध्यमायां त्रिमेखले तत्र मध्यमेखलोप
रिपरिस्तरणपरिधिप्रक्षेपो योनिनालो।
ध्वं मेखलयोरन्तराले कार्यः नालमेखल
योर्मध्ये परिधेः स्थापनस्य च रं ध्वं कुर्यात्
याविद्वान् मध्यमामेखलोपरीतिसारसं
ग्रहवचनात् तथाः स्थंडिलेतुसिकतानां

वास्यभूमौपरिस्तरदितिपरिधयस्तुकात्या
 यनेक्ताःपरिधीन्यरिदधत्पाईनेकवृक्षी
 यान्वाहुमात्रानपात्नाशब्दैकंकनकाशमय
 वैएवानितिस्थंरिडलेतिस्थंडिसकेसिक
 तानांवाह्येयत्रिःमसेत्परिधीनितिचरेंद्र
 वर्जंपरिधीन्दिक्षुनिक्षिपेदितिसंबंधः
 दिक्षुपक्षिमदक्षिणोत्तरासुस्थविष्टोमध्य
 मःप्रणीयान्द्विधीयान्दक्षिणधःकनि
 ह्योन्हसिष्टउत्तरार्द्धइतिसूत्रात्पश्चिमेउ
 तरायंप्रन्ययोपूर्वाग्रंचेतिदक्षिणामूर्ति
 संहितायांप्रणीताप्रोक्षणीयुग्मेजलंचाल्यं
 कृतंतथेतिनत्पात्रस्थापनमाहकुंभसंभ
 वःप्राणनायम्याविधिवत्परिस्तीर्यकुशान्त
 रैःस्तगसाह्योक्तविधानेनवायुदेशादितो
 मुनेपाताण्यासाध्याविधिवदिध्मतंत्रेण
 मंत्रवित्ततान्येप्रोक्ष्यपवित्रेणचोतानानि
 निधायचपुनःमोक्षनयेत्पात्रंपरिपूर्यशु
 भांबुनादत्वाक्षतान्यवित्रंचतदुत्पूयनि

शि-१

६६

66

धापयेत्तदिप्रपुतरस्यान्तत्वात्रंप्रणीतेत्युच्य
तेबुधैःततःकिंचित्प्रणीवुप्रोक्षणाधा
यत्तज्जलैःयज्ञसाधनसंभारंप्रोक्षयेन्मृ
त्तमंत्रतइतिसारसंग्रहेआसनंचततो
वन्हेकल्पयित्वाप्रपूजयेत्आसनंयोग
पीठंतच्चप्रयोगेवक्ष्यतेतथाकोणषट्
केचमध्येजिह्वाश्रंगानिकेसरेतद्वाह्येव
सुमूर्तीश्चमध्येचह्निंततोयजेत्बुक्षमा
णोनमनुनागंधायुष्पादिभिःसुधीप्रपं
चसारेमध्येचकोणषट्कुचजिह्वाभिः
केसरेषुचश्रंगमंत्रैस्ततोवाह्येत्वष्टाभि
मूर्तिभिःक्रमात्ततोऽग्निमनुनानेनमं
त्रीमध्येचसंपजेत्वैश्वानरजातवेदेत्यु
त्काचेहावहेतिचतोहिताक्षयदंसर्वक
र्माणीतिसमीरयेत्ब्रूमाच्चसाधयेत्त-
त्तंवन्हिजायान्तिकोमनुःमंत्रेसर्वाणिप
दानिसंबुद्धांतासंनिज्ञेयानित्रिनयनम
रुणस्रग्वद्वेमौलिंशुसुल्कांशुकमरुण

मनेकाकल्पमभोजसंस्थं-अभिमनवर
शक्तिस्वस्तिकाभीतिहस्तनमतकनकमा
लालंकृतांसंकृशानुं जिह्वाज्वालारुचः
प्रोक्तावराभययुतानिवः-अंगानिमूर्तयश
क्तिस्वस्तिकोद्यतदोर्द्वया कोणघट्केचम-
ध्येचेतिसंबंधः-तदुक्तंसोमशंभोरुद्रेन्द्रव
ह्निमांसाद्वरुणनित्तगोवरेहिरण्पाद्याः
स्थितावन्हेरसना-षडनुक्रमात्-मध्यतो
बहुरूपात्विति गणे श्वरपरामर्शिन्यामपि
मध्येचकोणघट्केचजिह्वाः-संपूजयेत्ततः
हिरण्पातप्रहेया भाशूलपाणिदिशिस्थिता
अतिरक्ताजयावेदूर्यवर्णकनकाप्राच्यादि
शिसमाश्रिता तस्मादित्यसंकाशारक्ताजि
हाग्निसंस्थिताः-कृत्वाजनचयप्रख्याने-सत्तां
दिशिसंस्थिता सुप्रभापयरागाभावोरुणां
दिशिसंस्थिता-अतिरक्ताजयाभासावायव्यो
दिशिसंस्थिता बहुरूपापर्याभादक्षिणेत्त
रमध्यगा नारदपंचरात्रेपि प्रभादीप्तिः-प्रका

शि.।

६७

६७
शावमरीचिस्तपनातथा करात्वालिलेहा
चिन्तिकुण्डव्याप्यव्यवस्थिता ईशपूर्वाग्निदि
भागेप्रभाद्यंत्रितयंस्थितं रक्षोवारुणवाय
व्येमरीच्यायंत्रयंतथा सोम्येयमध्यमेस्थि
तेकालेलिहावभिधेति हिरणादीनामेव
नामांतराणिप्रभादीभि यद्वावेष्टव्ययोगे
त्वेताः स्वतत्राः तथावायवीयसंहितायां हि
रणाप्रागुदक्जिह्वाकनकापूर्वतः स्थिता
रक्ताग्नेयीनैऋतीचक्रह्मन्वासुप्रभामता
अतिरक्तामरुजिह्वास्वनामा बुगुणप्रभा
अनावरुणीत्रिष्टिस्वामध्यमाजिह्वावहु
रूपासमाकृया ताच्छेदेकादशिरातो ज्व
लन्तीवामतः परा इति साखिकजिह्वाः
राजस्यस्तामस्यश्च वक्ष्यन्ते केचिन्तु कुण्ड
स्यमध्ये त्वयसाप्रशस्ताजिह्वा हिरणाभु
विकर्मणादौ संभनादिषु मता कनका
न्तद्वेष्टिणादिषु मता खलुरक्तामारणे
निमदिताभुविकृष्टासुप्रभाघुधवारैः।

रिहशांत्यां उच्चाटनेति रक्तान्तरिति वदति
 ज्वाला रुच इति जिह्वानां ध्यानं जिह्वाः स
 र्द्धः परिज्ञेया ज्वाला भासः स्वरूपतः इति
 प्रयोगसारवचनात् एता ज्वाला रुचा बीता
 वरा भययुताः प्रपीति गणेश्वरपराशिनी
 वचनाच्च प्रयवसारे सस्कृतेन ह्यतेनाभि
 षोत नोद्योतितेन च व्याहृत्य नन्तरं तेन जु
 हुषान्मनुना त्रिषाः अभिद्योतो योतनाख्य
 संस्कारद्वयेन संस्कृतेनेति संबंधः अपरे
 तु संस्कारान्तरमप्यंगीकुर्वन्ति उक्तचपिंग
 त्नामते कुण्डे वा द्वाष्टादशज्ञेया संस्काराः शि
 वस्त्रमध्यते सुचि सुवे वा द्वाष्टाविति सारसंग्र
 हे समायद्यत्त स्यात्नीमस्त्रमंत्रेण सेवयेत्
 द्यत्तं तत्र समापूर्य वीक्षणदि सुसंस्कृतं वाप
 ये वा द्यतो गारान्कृत्वा ते सुहृदा न्यसेत् ता
 पन्तु समुदिरुं कुशद्वयमत्तः क्षिपेत् आज्ये
 प्रज्वलितं बहो विन्यसेत्तद्ददात्विदं पवित्री
 कारणं दर्भद्वयेन ज्वलितेन च वर्मणा ज्यंच

शि.

६८

68

नीराज्यं वन्हौ दर्भद्वयं क्षिपेत् अभिघोतन
मेतत्स्यादुघोतनमथोच्यते कुशं प्रज्वलि
तं चाज्ये दर्शयेत् दत्तां क्षिपेत् वन्हौ बुद्ध्या
च दत्तं मंगारा नग्निं घुसिपेत् अपः संस्पृश
मंत्रं शः कुर्यादुत्सवं ततः अस्त्रमंत्रं जपन्
मंत्री कुशो प्रादेशमात्रकोऽंगुष्ठा नामिका
भ्यां च गृहीत्वा घृतमुत्सवेत् ततो हृद्य कुशा
भ्यां तु स्वाभिमुख्येन संमवेत् घृतं तत्स्यात्सं
त्यवनं षट्संस्काराः प्रकीर्तिताः आन्यमि
ति उत्तमंगो घृतं प्रोक्तं मध्यमं महिषी भवं
अधमं छागला ज्ञाते तरमारुख्यप्रशास्पते
इति पिंगला मत्तोक्तं वीक्षणादिसुसंस्कृतं
धत्तमा पूर्य मूलमंत्रेणाभिमंत्र्य धेनुमुद्र
यामती कृत्य पश्चादुक्तसंस्कारैः संस्कुर्या
त् तदुक्तं शेषागमे गव्यमाज्यं समादाय मू
लमंत्राभिमंत्रितं स्वकां वृत्तसमुपवीमूर्तिं
संवित्परित्तापयेत् तथा वायवीयसंहिता
यां न्यस्य मंत्रं धत्ते मुद्रां दर्शयेद्देवसंज्ञिता

मिति बाह्यतकुण्डमध्यादिति शेषः प्रज्व
लितं कुशद्वयं हृदा आज्येक्षियेदित्यन्वयः
नीराज्यप्रभितः परिभ्राज्य दर्भद्वयं द
र्भाणामग्नौ प्रक्षयः प्रतिपतिकर्म अतएव
मंत्रोपिनोक्तः तेन दर्भनाशे सत्पकृतेऽपि प्र
क्षेपेन वेगुण्यमिति अंगुष्ठानामिकाभ्यां
हस्तद्वयस्येति शेषः उत्तमवेदानिसंमुख।
मित्यर्थः तदुक्तं शैवागमे प्रादेशमात्रं
दर्भीभ्यामंगुष्ठानामिकाग्रकैः च ताभ्यां संमु
खं बन्हेरस्त्रेणैह ब्रह्माचरेतर्हति उभयत्र व
ह्निप्रक्षेप एव कुशयोः प्रतिपतिकर्म त्रयं शै
वागमे गृहीत्वा सुक् सुर्वावृद्धं मुखो वाधो
मुखो क्रमात् प्रताप्याग्नौ त्रिधरं मूलम
ध्याग्रकोऽस्पृशतः मूलमध्याग्रदेशे तु आ
त्मविधा शिवात्मकं क्रमात् तत्त्रयं न्यसेत्
हां हीं हूं बीजकैः प्रिये सुचिं शक्तिं स्वयेशं भुं
वि न्यस्प हृदयारुणा त्रिसूत्र वेदित ग्रीवो
पूजितो कुसुमादिभिः कुशानामुपरि द्यात्

शि।

६५

69

स्थापयेतौखदणे दर्भमूलादित्प्रताप्यत्रि
शः इतिशेषः तदुक्तं पिंगला मते पुनस्त्रि
प्रताप्याधो मुखानग्नौ कुशान्क्षिपेत्तमूले
मध्येग्रकेन्यस्येच्छतिरिच्छादिकाः क्रमात्
इति इच्छादिका इच्छाज्ञानक्रियासारसंग्रहे
कुशद्वयं द्यूतेन्यस्यततः प्रादिशसंमितं ह्य
ग्रथित्वा भागोद्वेष्टुं कुरुक्षौ विचिंत
यत् सग्रथिकुशद्वयमित्यन्वयः प्रक्षौवा
मद्वेष्टां दक्षे पिंगलां मध्यतस्ततः सुषुम्नां सं
स्मरेन्मन्त्री ततो होमं समाचरेत् सग्रथिकु
शद्वयमित्यर्थः दक्षभागाद्गृहीत्वा ज्यं सुवेण
या हृदा एना जुहुयादक्षनेत्रेऽग्रेः स्वाहान्ता
याग्रयेत्ततः गृहीत्वा वा प्रभागाच्च हंतं वामे
ग्निलोचने जुहुयाच्च हृदा सोमाय स्वाहेति
च देशिकः गृहीत्वा मध्यतस्त्वाज्यमग्रे रा
त्रिकलोचने हृदानुना ग्रीषोयाभ्यां स्वाहे
ति जुहुयात्सुधीः दक्षभागात् गृहीत्वा तुह
राज्यं जुहुयात्सुधीः पात्रे वा न्हेऽस्पृष्टं कृते

तिस्रांहेति च ततो गुरुः सर्वत्र ह नमंत्रस्त्वा ज्य
 ग्रहणे ज्ञेयः शारदा तिलके सतार भिर्व्या हति
 भिरा ज्येन जुहुयात्पुनः जुहुयादग्निमंत्रेण
 त्रिवारं देशिके तम व्या हति भिर्व्यस्तसम
 स्ता भित्सि स भिः प्रपंचसारे भगर्भा धानादि
 कान्हेः समुद्वाहावसानिकाः क्रियास्तादृश
 वैकुर्यादा ज्योत्पद्येके पृथक् शारदा तिके
 गर्भाधानं पुंसवनं सीमन्तो न्ययनं तथा वा
 यवीयसंहितायां जातं ध्यात्वेवमाकारं जा
 तकर्म समाचरेत् नालापनयनं कृत्वा ततः
 संशाध्य सूतक शिवाग्निरिति नामास्पृष्ट
 त्वा रुतिपुरःसरं पित्रोर्विसर्जनं कृत्वा च
 ज्ञेयनयनादिकं त्रयोद्वाहावसानं च कृ
 त्वा संस्कारमस्य त्पिति शिवाग्निरिति शो
 चे अन्यत्र तु नारायण ग्निदुर्गा ग्विरित्या
 दि सारसंग्रहे गर्भाधानं पुंसवनं सीमन्तो
 न्ययनं तथा जातकर्म ततो नामकरणं वा
 यनिः क्रमं च न प्राशनं चौलोपनिषदा

शि. १

७०

७०

निततः परं महानाग्न्यं महाथर्वव्रतं च तद
नन्तरं ततोपनिषदं चैव गोदानां तदनन्त
रं समावर्तनमुद्धाहः संस्कारा मरणान्तका
कुरकर्मणिकर्तव्या मरणान्ताश्च देशिकेण
तत्पर्यायश्च कर्मनामसमुच्चरेत् संपाद
यामि स्वाहेति सर्वकर्म स्वयं विधिरिति सो
त्रमनितं त्रेतु विवाहान्तावाग्भवेनेत्युक्तं
तदेतयोर्विकल्पः सारसंग्रहेतु विवाहा
नन्तरं अभ्यर्च्य बन्हेः पितरो संयोज्यात्म
नितं त्रविदित्युक्तं यथा संप्रदायं ज्ञेयं त
था आद्यं तद्वृत्तं संवित्क्षः पंचायसमि
द्यो हुनोत् जुहुयाद्भसनांगाद्भूमलमूर्ति
मंत्रैः सकृत् धत्ते गणेशाय परामर्शिन्यां जु
हुयादंगमंत्राद्यैश्च सकृत् सकृत् ततः
स्थानेषु निशिधीः स्वाहांते श्रयथाक्रमं
तथा विष्णुधर्मोत्तरे मंत्रेणोकारपूर्वेण
स्वाहान्तेन विचक्षणः स्वाहावसाने जुहु
याद्वायव्यं मंत्रदेवतामिति श्रुतिरपि

तस्यैदेवतावैहविगहीत्वस्यातांध्यायेद्वष
द्वारिष्वान्निति स्वाहातमंत्रस्तदन्तो न क
र्तव्यः सारसंग्रहे चतुर्वारं सुवेणाज्यंगहीत्वा
सुचिनिक्षिपेत् तेनैवतां पिधायाग्नौ हुने।
तिष्ठने गुरुस्वयं बोधते न वहेत्सुमनुना
संयदेतत् प्रपंचसारे जिह्वायां मध्यसंस्था
यां मंत्री ज्वालावलीतनोः ताराद्येर्दशभि
र्मंदैः पूर्वपूर्वसमन्वितैः मनुष्यनागाणापत्ये
न हुनेत्पूर्वदशाहुती जुहुयाच्चतुर्वारं सम
स्तेनैव तेन तु श्राज्येन साध्यमनुना पंच
विंशतिसंख्यकं जुहुयात्सर्वणे मेषसुधी
रनलत्प्रये तांत्रिकानामयं न्यायो हुतांतां
समुदीरितः गाणपत्येन महागाणपतिमं
त्रेण तदुक्तं गणेश्वरपरामर्शिन्यं महाग
णेशमंत्रेण पूर्वपूर्वयुतेन वः तारादिवीज
षट्केषु करणेष्वद्विवर्णकैः भिन्नेन दशा
घातेन समस्तेन हुनेत्प्रिये मंत्रः प्रयोगेन
वक्ष्यते इव वः पंच करणानि ईदृश्या

शि।

७१

७१

शिपंचप्रद्वयः सप्तवीजषट्कषुइतिपद-
छेदः चरुहोमेतुचरुमिदानीं श्रपयेत्त
त्यकारः प्रामेवप्रयंवितः सारसंगृहे संपू-
ज्यदेवतापीठं वन्होसम्पक्ततोगुरुः अ-
ग्निरूपधरांतत्रपूजयेदित्यदेवतां आ-
ज्येनसाधुमनुनापंचविंशतिसख्यकंडु
ने मंत्रीचाग्निमुखे वंके की करणं मत्तं
आत्माग्निदेवतानांच वित्तयेनैक्यमात्म
वित्त एकदशायामूलेन नहुनेराज्येनचाहु
तीः नाडीसंधानमत्तद्विप्रोक्तं देशिकसत्त
मेः अंगप्रभृत्यावतीनामेकैकास्माहुतहु
नेत् पूर्वादिक्षकुण्डेषु सर्वेषु विधाय वि-
धिगुरुर्वाहिविप्रहरेत्संस्तुतेषु त्वत्तु
ना सर्वात्विज्रश्चन्द्रमायेः संपूज्यप्रोक्तदेव
तां सर्वावयवसंयुक्तां मूलेन नहु युस्तत
पंचविंशतिधा सर्पिः संयुक्तेन पयोधसावा
यवीवसंहितायां सुवेणाज्यं समित्पाणा
मुवाशेषं करेण वा तत्र दिनहोतव्यं ती

र्थेनार्थेनवापुनः चंदोगपरिशिष्टे देवेन
 तीर्थेनचक्षुष्यतेहविः स्वंगारिणिस्वर्चिषि
 तच्चपावके योनर्विधिजुहोत्यग्नौ व्यंगारि
 णिचमानवममदिममेमंदाग्निसमयावी
 वदरिद्रश्रोपजायते तथाप्रपंचसारेदु नतु
 देशिकः पश्चान्मणुलेखलिमाहरेत् नक्षत्रा
 णांसवाराणांसराशीनांपथाक्रमं द्याद्व-
 लिंगंधपुष्पधूपदीपकमादरात् ताराणा
 माश्विनादीनां राशिः पादाधिकंद्वयं मेखा।
 दिमुक्तानक्षत्रसंज्ञापूर्वमनन्तरं देवताभ्यां
 पदेप्रोक्तादिवानतं वदेत्तथाचारिभ्यश्चथ
 सर्वेभ्योभूतेभ्यश्चनमोवदेत् एवंराशौतुसं
 पूर्णेतिस्मिंस्तद्वत्प्रयोजयेत् तथाराशपधि
 यानांचग्रहणांतत्रतत्रवः सप्तानांकरणा
 नांचदयान्मीनाहमेखयोः अन्तरात्तेव-
 लित्वेवसंप्रोक्त कलशात्मकः पुनर्त्तिवि
 यमुद्धृत्यपूर्ववत्परिपूज्यचः मुखवासादि
 कंदत्वास्तुत्वातद्युक्तापुनःस्तुत्यापथा

शि. १

७२

वत्प्रणमेद्वक्तियुक्तसाधकः मीनाहमेख
योरन्तएलेईशानपूर्वदिशोर्मध्ये तथाच
तंत्रराजे प्राच्यामेखवधोवन्दे मिथुयिनं
दक्षिणे तथा कुलीरसिंहोच्चतथानैऋत्ये
कन्यकास्थिता तुलाकीटोपश्चिमतो धनु
र्वायौ तु संस्थितं न ककुं भावुतरतो मीनः
मीशो तु संस्थितमिति सारसंग्रहे समुत्था
यो वसितिलेर्जुहुयुः सर्पिरन्वितैः पुनः सा
ध्येन मनुबधोतरसहस्रकं द्वौ विधान
प्रोक्तैर्वाहुने दद्यादधिकं शतं शिष्यं स्नानं पंच
गव्यं पायपे न्मंत्रवित्तमः कुण्डस्याभ्यास
मानीय दिव्यदृष्ट्या विलोकयेत् हृत्पुण्ड
रीकचेतन्यंतस्पृष्ट्वा त्मनि योजयेत् आचा
र्यस्ततः प्रध्यानं षड्विधं शोधयेत् क्रमात्
ते कलातत्त्वभुवनार्णपदामंत्रपूर्वकः अ
ध्यायः षट्च संप्रोक्तास्तेषां तत्क्षणमुच्यते
कलानिबृत्तिप्रमुखास्तदध्यापंचकीर्ति
ताः शैवादिनिगमेभिर्नास्तत्वाध्यातो

नो बहुक्रमाः तत्र शैवानितत्वा निषट्भिः
त्प्रमितान्यथा वक्ष्यन्ते शिवशक्ती च सदा शि
व इतीरितः विद्याचोतानि शुद्धानि सप्त च मा
या विद्या कल्पराराः कालो नियतिरेव च पुरु
षश्चाप्यशुद्धानि प्रकृतिर्वुध्यहं कृती मन
श्चन्द्रियदशकं तन्मात्राभूतपंचकं उक्तानि
शैवतत्वा निषट्त्रिंशन्मंत्रवेदिभिः अथ
वैष्णवतत्वा निद्वात्रिंशत्प्रमितानि च वक्ष्यं
ते जीवसहितः प्राणो बुद्धिर्मनस्ततः दश
द्रियाणि तन्मात्राभूतानां पंचकतया ह्य
घ्नं तेजसं चैव त्रयं च त्वारण्यं वासुदेवा
ययः सोराण्युच्यन्ते भूतपंचकं तन्मात्राश्च
द्रियाणी स्पुर्मनो हंकार बुद्धयः प्रधानं चेति
शक्तेस्तु तत्वा निस्पुर्दशैव हि आत्मविद्या शि
वा एते विपरीतास्त एव च सर्वतत्त्वं च संप्रो
क्तास्तत्वा ध्वानस्तु देशिकैः भुवनानिलोका
तेतु कुल्लार्णवे च ~~च~~ अतलो वितलश्चैव
सुतश्च महान्तल रसातलश्च तदनुतला

शि-१

७३

तलइतिस्मृतः पातालो भूर्भुवस्त्वश्रमहर्ज
नतपाहया सत्यलोका इति प्रोक्ता लोका
ते यथाक्रमं भुवनानीह सर्वाणि भुवना
ध्वा प्रकीर्तिताः आदिक्षान्तास्तथा वर्णा
न्वर्णा ध्वानं घ्रवक्षते यदा ध्वा वर्णी वंदे
स्यान्मंत्रा ध्वा पदसंचयः शिष्ये स्मरेत्तान्या
दां धुना मिह द्वा लभूर्द्धसु कूर्चनचगुरुः
शिष्यं स्मृशानकुण्डे स्वके हुनेत तिलैघ
तातैस्तारायममुका ध्वानमंत्रच शोधया
मिदिष्टतेन मंत्रेणा दृष्टुती पृथक् श्रीकु
त्तार्णवे शृङ्गं करजातीनां नाध्वशुद्धि
र्षिधीयते पादौ श्वकप्रदानाये कुर्यात्पाश
विमोचनं तथा षडध्वनः क्रमात्सम्पक्
प्रवित्ताप्य शिवावधि सृजेत्स दृष्ट्या विली
नांस्तान् शिवान्ताश्च गुरुत्तमः देशिकेन्द्र
श्च तं शिष्यं दृष्ट्वा दृष्ट्वा च दिव्यया तच्चेतनं
स्थितं स्वस्मिन् स्वस्मिन्नेव नियोजयेत् हुने
महाव्याहीति मिस्ततो देशिकमतमं श्रं

गप्रभत्याहुतीनाहुनेद्वयोद्यत्तमवै भूरग्ने
 येचपश्चाच्चपथिव्येचयुतोमनुः भूयोस्या
 दायवेचान्तरिक्षायचयुतोमनुः स्वरादित्या
 यचयुतदेवेचयुतोमनुरीतिः भूर्भुवश्चन्द्र
 मसेनक्षत्रेभ्यश्चपूर्वतः दिग्भ्यस्ततोवददे
 षमंत्रः प्रोक्तस्तुरीयकः महतेवदिषंतासु
 र्महाव्याहृतिमंत्रको महतेइतिपदंभूरित्या
 दिषुचतस्रश्चन्वेति-दिष्टः सहाकारः ब्रह्मा
 र्पणान्तमंत्रेणसर्वकर्मच्छिदेसुधीः जुहुया
 दाहुतीरह्येकेवत्ताज्येनमंत्रवित्तवदेक्षित
 परंपूर्वप्राणबुद्धिततोवदेत् देहधर्माधि-
 कारं च जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिस्थिति वदेदवस्था
 सुमनसावाचापदमुच्चेत् कर्मणाचैवह
 स्ताभ्यां पद्भ्यामुत्कोदरेण च वदेति तंतः परं
 पूर्वं प्राणबुद्धिततोवदेत् छिश्चाचपच्छब्दं
 समन्तापत्पदमुच्चेत् उक्तं च पक्कतंतत्तच्च स
 र्वं ब्रह्मार्पणं भवबलु स्वहान्तश्च संप्रोक्तो ब्र
 ह्मार्पणमनूतमः हुस्वा पूर्णाहुतिमग्नीस्तुत्या

शि-१

७४

74

मूलाणुनाततः ब्रह्मार्पणमंत्रः प्रयोगेऽस्य
हः कपिलपंचरात्रेः अर्वायितापथान्या
पञ्जहुषाद्वेषुनः सुधीः नूनातिरिक्तपूर्ण
चंद्रदामिसघत्तंतित्वं यानुलोमाद्यमंष
हस्वरोपांत्यसमन्वितं विष्णुबीजंसमु
चार्यसांगंकुरुकुरुद्विष्ट यानुलोमाद्यमं
हकारः षष्ठः स्वरः ऋपांत्यस्वरोविंदुः शैवा
गमे कृत्वा तु मृडनामग्निमभ्यर्चय प्रपतः
पठेत्तः सहस्रार्चिर्महातेजानमस्ते बहुरू
पधक् सर्वांशिनैः सर्वगतपावकाय नमो
स्तुते त्वं रौद्रघोरकर्मचघोरहा त्वं नामा
मिते विष्णुस्त्वं लोसि शांतिमत्र प्रयच्छ मे
सर्पिषा स्त्रुचमा पूर्य पुष्पंचोपर्यधो मुखं स्त्रु
गुपरि स्त्रुवंदत्वा पुष्पं तत्र प्रयातयेत्तः सव्यो
तरकराभ्यां च संपुष्पम्यां च शंखवत् संग
ह्योत्थाप्य संलग्नो नामोतिर्यङ् निधाव पृ
र्णाद्वीर्तिमंत्रेण मूलेन च सुसंपत्तः दद्या
त्पूर्णहुतीं स्तितः सर्वकामप्रपूर्णीः पुष्प

दानं तु सुमुपरितदुक्तं वायवीयसंहितायां
 ततो होमावशिष्टेन ह्यतेनापूर्य वै सुबं नि
 धाय पुष्पं रतस्याग्रे सुवेणाधो मुखेन तां सं
 दर्भेण समाच्छाद्य मूलेनांजलि नो स्थितः
 बोधंतेन जुहुयाद्दारांजवसमन्वितं मिति
 पूर्णं दर्वीति शारवविशेषै वैदिकह्ये मे मू
 लेन बोधनेन स्वाहाकारं ततो होमै पूर्णीयां
 बोधंते बहिर्दत्तितदायवचनात्तदुत्वाच ह
 विषादघातसुवापूर्वणाहुतिद्वयं बोधंते
 नमंत्रेण वैष्णवेन सुरोत्तमेति ह्यशीर्षयंच
 रात्रवचनाच्च घृताभावेनारयंचरात्रेऽत्र
 भावे तु ह्यतस्येव होमद्वयेण पूरयेत्तत्तस्यो
 परिधत्ते दघातदुध्वंकुसुमादिकमिति दे
 वीहोमे तु तूर्णयागे आज्ञो न सुवमापूर्य सु
 चेतनः तदुध्वाधो मुखं कृत्वा सुवमुस्याय
 मंत्रवित् ~~कुर्वन्नुक्ष्मापचाचार्यादेव तं च~~
 अजुकायस्तयोर्मूलेनाभि मूले निधाय च
 मूलेन मोतमुच्चार्य वामपादपुरःसरं दघात्पू

२५

75

इत्तेसमादाय नयेन्मण्डपसंनिधौ सुमनोभि
 प्रापूर्वास्पृश्यं जलं क्षेपयेत् घटे मूलमंत्रोच्चा
 रपूर्वं दैवताप्रीतये गुरुः नेत्रबन्धमया स्योपवे
 शयेत् कुशसस्तरेन तत्र श्रापयेच्छिष्यं मंत्रमे
 ने गुरुतमः अज्ञानतिमिरांधस्य साक्षाज्जन
 शालाकया चक्षुरुन्मीलितं येन तस्मै श्रीगु
 रभे नमः अन्तःपूजाविधानेन संहरेज्जनये
 द्धितं तन्मनूकान् शिशोर्देहेन्यासा सर्वा न्य
 रित्यजेत् अम्बर्ष्यपंचोपचारैः कलश
 स्थेष्टदेवतां तत्रोक्तवर्त्मना तत्र सकलीक
 र्तिमाचरेत् अथोपवेशयेच्छिष्यं भूषितं म
 ण्डलान्तरे कुंभास्य स्पृशेत् ईशमूर्द्धि न्यस्य शि
 षोर्गुरुः अथ पंचनिमादेः अविप्राशीर्वचनेः
 सहस्रस्थितं नियतात्मानं विंचेत् कलशपुष्पै
 र्देयेन प्रकारेण पुरा पूरितश्च सुधामयः तोयै
 रक्षरसंयुक्तैर्घटस्तैर्नैव वर्त्मना तथैवेन च
 भिषिंचेदायुः संपदवाप्तये गृहीत्वा भ्यर्चितं
 पूर्वकरकं त्र्यम्बररूपिणं ततो यैरभिविचे

शि.।

७६

76

ततोयैरभिषिचेतरं रकायैदेशिकोत्तमः न
लेनशिष्टेनशिष्टंगुरुसवामयेत्तमः तदेव
तास्यरूपेवविदध्यात्सकलीकृतिं वासप्री
विमलेरभ्येपरिधायज्ञयागुरोः प्राचम्य
निकटेतस्यनिविशोद्वापतः शिशुः गुरुः
संपूज्यशिष्यस्यां देवतां भावयंस्तयोः ऐक्यं
गुरुर्विनीतस्यसम्पक्तस्यमनुं त्रिषाः द
क्षकर्णेवदेविद्वानविप्रायोदकपूर्वकं च
न्यभ्यस्तुवदेदेवमेवमंत्रं विवक्षणाः कुं
भसंभवः स्वयंज्योतिर्मयीवियांगच्छेती
भावयेत्तगुरुः आगतांभावयेच्छिष्योद्य
न्योस्मीतिविशेषतः तथाः अष्टातरशतं
शिष्यः प्रजपेद्गुरुणादिनं अष्टाविंशति
वारंवाह्यहृत्त्वोयवाचरेत् गुरुदेवा
त्मन्त्राणामैक्यंशिष्योविभावयन्प्रणा
मंगुरुवैकुर्यात्साधकोभित्तिमानगुरुः
सोयाह्यंगश्चपंगः पूजाकर्मसुसंमतः
हस्ताभ्यांवरणाभ्यां वज्रानुभ्यां वक्षसात्

था मृद्धीदृह्यातथावाचाचितेनाहंगर्दरितः
 हस्ताजानुशिरोवाक्यधीभिः पंचांगर्दशितः
 आचार्याजंततः कुर्यात्सधः शिष्यो विचार्य
 च अलंकरोश्च वासांसि हयादृत्विभ्य आह
 रात् ईश्वरार्पणबुद्ध्यानुदि जासिभिश्च नंदि
 तः प्रदवाहुगुरवे शिष्यः स्वधनार्द्धतर्द्धकं द
 शं शं वा प्रदयाच्च विनशाच्च विवर्जितः कुंभ
 समवः कृतकृत्यस्ततः शिष्यः सर्वन्तस्यै नि
 वेदयेत् यच्च यावच्च तद्भक्त्या गुरवे हृदये तन
 गोभूहिरण्यविपिनगृहक्षेत्रादिकं मुने तद
 र्द्धं वा तदर्द्धं वा दशाशमयवापिव अल्कोशा
 दन्नवस्त्रादिदया चिता ३५ सारतः प्रकारांत
 रमातव्यगुरुं यत्नेन तोषयेत् सारसग्ररे त
 दधीनमनानि स्वतन्त्रिन्ननपरावणः तत्पा
 ७ ज्ञरजोभूवोभवेत्साधकसतमः तत्रराजे
 गुरवे दक्षिणं दयात्प्रत्यक्षापि वात्मने सर्व
 स्वं वा तर्द्धं वा तदर्द्धं वा तदाज्ञया नचेत्तच्छ
 त्तिसंक्रातिः कथमस्य भविष्यति गजा श्व

शि १

७७

महिषीमेषपशुदामीमहीयुतां सुवर्णं
षण्णं वा सोभनं चात्यदीक्षितं दयात्त्वशक्ति
तोभक्त्यति तथा अत्रोदकपूर्वकमित्य
नेन गोहिर्ण्यादिवन्मंत्रस्य दानं प्रतीयते त
च्च स्वसत्तापरित्यागपूर्वकविधिवत्त्य
रसत्तापादनरूपं भवति तत्तुष्ठापिशि
ष्याय मंत्रं दत्त्वा पुनस्तं मंत्रं गुरुर्न जपति
नाराधयति पुरन्यस्मेकस्मे विन्न ददाती
ति वचनं वा संप्रदायो वा न दृश्यते तस्मादु
दकदानं त्वौपचारिकमिति वाच्यं तर्हि च
तुर्णमपि वर्णानां साधारमुदकदानं कथं न
स्यात् दीक्षायां विशेषाभावाद् औपचारिक
त्वाच्च तस्मादुदकदानं मंत्रदानरूपमेव
तत्र परसत्तापादनेऽपि कृते परसत्तापरि
त्यागरहित्य न्युक्तं न्यादानवद्भित्तुम
र्हतीत्यास्तां विस्तरः ततो नानाविधैर्भा
क्ष्ये लोहीचाप्येस्तथेस्तरेः ब्राह्मणान्भो
जयेत्तमम्भकप्रदयाद्भूरिक्षाक्षिणां एवं

क्रियामयी दीक्षा संपदा त्रीनिरूपिता न
 नरोत्तुवर्णा न्मदीक्षां वक्ष्ये यथाविधि पुं प्र
 कृत्यात्मकत्वं हि वर्णानां समुदीरितं तादृक्
 त्वंच शरीरस्य प्राक्तमेवास्ति देशिकैः तत
 स्तनो शिषो न्यस्ये दर्शान् देशिक सत्तमः सं
 हरे द्वैपरीत्येन वर्णान् न ततथा न संस्पितान्
 देशिके द्वे स्य सामर्थ्यादा ज्ञया देवतात्मन
 देवतात्मा भवेच्छिष्यस्तदा संत्नीन तत्त्वकः
 ततस्तु शिष्यश्चैतन्यं परमात्मानि योगयेत्
 तानर्णीस्तत उत्याद्यन्यसोच्छिष्यशरकेत
 सिंश्च स विक्रमतस्तच्चैतन्यं पुन न्यसेत्
 भवेच्छिष्यो देवतात्मानित्यानदात्मकः शि
 वः ज्ञानदार्णमयी दीक्षा कथिता सर्वसिद्धि
 दाः अथोच्यते कलात्मा वै दीक्षा दिव्यत्वदा
 षिमीः कलानिवृत्तिप्रमुखा भूतानां पंच
 चरिताः शिष्यकाये भूतमये वेधयेताः का
 मात्सुधीः पादा हि जानुपर्यन्त निवृत्तिः सं
 स्थिता कलाज्ञानोः सकाशादनाभिप्रप्ति

शि. १

७८

७४

वर्त्माकलास्थिता नाभितः कंठपर्यन्तं वि
यारव्यासं स्थिता कला कंठतो ह्याललाटे
नुशं त्याख्यासस्थिता कला भालाच्छिखा
वधिप्रोक्ता शंसतीता कला तथा संहति
क्रमतो विद्वान् वेधयेत्स्थानतो न्यतः ।
स्थाने स्वीया जया चैव कला दीक्षा समी
रिता अथ वेधात्मिका दीक्षा प्रोच्यते भ
वमोचनी चतुर्दले स्मरेत्पद्ये मूलाधारो
शिशोस्तनो धाम त्रितयमं युक्ते त्रिकोणे
विमले सुधीः त्रिरावृत्तिमयी देवी विद्युत्सं
तत्स्वरूपिणी महादेवमयी साक्षात् ज्ञान
मात्रशरीरिणी अणोरणीयसी देवी चक्र
षट्कप्रमेदिनी सुषुम्नावर्त्या नादित्वायां
तो शिवगृहं प्रति सा त्ववादिदत्तस्पर्णा न
यप्रस्थाने समाहरेत् षट्दले कमले तंतु
त्वांतषा घर्णयुग्दले स्वाधिष्ठाने गुरुः
सम्पणोजपित्वा तनुवेधयेत् तदर्णानान
येदिक्षौ विष्टं तं नाभिपंकजे फांतडाघ

र्णसंयुक्तेदिग्दले स्वाधिष्ठानेवेधयेत्स्वयं
 वर्णास्तान्योजयेद्भुङ्क्तेरुद्रं तं हूत्सरोरुहे ठं
 तकाघर्णयताज्वेवेधयेदीश्वरेस्वरं वर्णा
 स्तानाहरेदस्मिन्कंठ्यन्नेवतंतथा कल्पा
 मयदलेपन्नेस्वरान्संयोज्ययत्नतः सदा
 शिवेधसंयोज्यतांस्तद्भूमध्यपद्मके दि
 दलेहृक्षसंयुक्तेवेधयित्वायदेशिकः
 हस्तोतावाहरेदिंदौ कल्पायामाहरेवतं
 कल्पांनादेसंमायोज्यनादं नादांतकेपुनः
 नादांतउन्मनीमध्येविषुवक्त्रेतथोन्मनी
 विषुवक्त्रंस्वकेवक्त्रेसंहरेदेशिकः स्वयं
 शाक्त्यासंहेवमात्मानंनयेत्परशिवावधि
 देशिकाज्ञावशाच्छिष्योदग्ध्वाज्ञानस्तदा
 क्षितौ पतेद्वातविज्ञानः सर्वज्ञोभायते
 ततः सदाशिवः स्वयंभूयात्सत्यमेवनसं
 शयःज्ञानप्रदाययाप्राक्तोदीक्षावेधास्मि
 काशुभा वतत्प्रस्त्वेवमुद्दिष्टादीक्षास
 म्यकशुभावहा श्रीकुलीर्णवेहस्तेशि

शि०

७६

७९

वपुरंध्यात्वाजयनमूलांगमातिनीः गु
रुः स्पृशेत्तशिष्यतनुं स्पृशारीक्षा भवेदियं
चित्तंतत्वे समाधाय परतत्त्वोपबृंहिता
न उच्चरेत्संहतानमंत्रात्वादी क्षोत्तिनि
गयते मिमीत्यनयने ध्यात्वा परतत्त्वंप्र
सन्नमधीः सम्पक्पश्येद्गुरुः शिवांश्च दीक्षा
सा भवेदियं गुरोरा लोकमात्रेण भाषण
त्स्पर्शनादपि सधः संजायते ज्ञानं सादी
क्षांशं भवीत्यज्ञा ज्ञेया सिद्धांतशान्तार्थ
संप्रदायादिहेतुभिः स्मृत्तरेणोपदिष्टाये
मंत्राः सुर्विफलापतः देवास्तमेव शंस
न्ति पारंपर्यप्रवर्तकं गुरुं मंत्रायमाभिज्ञं
समयाचारपालकं गुरुशिष्याधिकारा
र्थं विरक्तोपिशिराया कंचित्कालं विधा
येत्तत्सुशिष्याय समर्पयेत् तत्सर्पिता
धिकारस्य योगः साक्षात्परेशिवे तत्तत्सु
शाश्वती मुक्तिरिति शंकरभाषितं त
स्मात्सर्वप्रयत्नेन साक्षात्परशिवोदितं

सप्रदामविच्छिन्ने संसदाकुर्याद्गुरुप्रिये भु
क्तिमुक्तिसिद्धिर्धर्मपरीक्ष्यविविक्तरुः
यश्चादुपदिशे नमंत्रमन्यथा निष्फलं भ
वेत् अन्यानच यो दद्यात्कृत्वा त्वन्यायत
श्च यः ददतो गृह्णतौ देविकुलशापो भ
विष्मति गुरुशिष्याबुभौ मोहादपरीक्ष्य
परस्परं उपदेशं ददन् गृह्णन् प्राप्नुयातां
पिशाचतां अशास्त्रीयोपदेशं तु योगहृत्ता
तिददाति च भुंजीते ताबुभौ द्यौरान्नरका
नेकविंशतिं असंस्कृतोपदेशं तु यः करो
ति विमूढधीः विप्रप्रतिचक्षत नमंत्रः सैकते
शालिवीजवत् अर्हं मंत्रविज्ञानं नति
हृत्तिकदाचन तस्मात्परीक्ष्य वक्तव्यम
न्यथा निष्फलं भवेत् सत्शिष्यापानिभ
त्वापयत्तज्ञानमुपदिश्यते तत्प्रापयति
तत्तत्वं गोक्षीरात्तु यथावत्तं धनेच्छाभय
लाभाद्यैरयोग्यं पदीक्षयेत् देवताशाय
माप्नोति कृतं च विहृतं भवेत् सारसं य

शि०

८०

४०

हे पूर्णो भिमेकं वक्ष्यामि साधकानां सु
खा वहं विना येनाभिषेकेण साधकः
पूर्णबोधतां आचार्यत्वं च माप्नुोति स
ऊर्तिं च समीहितो तस्माद्गुरुः प्रियं शिष्यं
दीक्षयित्वा भिषेचयेत् विष्य विपलं
चक्रं मण्डयेति मनोहरं स्वारितो यभक्तं
कुंभं स्थापयेच्चक्रमध्यतः अयेषु कल
शान्तरत्नवस्त्रहेमसमन्वितान् जलेषु
विधिवत्स्थाप्य तत्रावाह्येष्टदेवतां अ
भ्यस्य मध्ये चान्येषु चांगावरणैश्चिताः
शिष्यस्य जन्मनक्षत्रे प्राग्वतैरभिषेचये
त् अयं पूर्णो भिषेकस्तथा साधकाभीष्ट
सिद्धिदः स्वारे लक्षणमुक्तं स्कंदपुराणे
यत्नद्वयं तु प्रसतिं कुतुबं दिगुणं मत्तं च
तुर्भिः कुडवेः प्रस्थम्प्रादकस्तेश्चतुर्गुणो
चतुर्गुणो भवेत्तद्गुणः कुंभस्तद्वयतः स्म
तः कुंभैस्तैरष्टभिः स्वारीति पललक्षणं
तु वक्ष्यते सुंदराचार्यशिष्येण श्री नीवा

सेनधीमताप्रणीतायांप्रकाशोऽगाच्चतुर्थ
 क ईति श्रीसुन्दराचार्यवरणावविंदह-
 नेवासिनाश्रीनिवासभट्टेनविरचितायां
 श्रीवार्चनचंद्रिकायांचतुर्थः प्रकाशः अ
 थदीक्षाप्रयोगः तत्रैवंविचार्यविहितका
 लेमुदीक्षादिदनात्पूर्वदिनेशिष्यः प्रातस्ता
 नि तः कृत्यंकृत्यः समस्तकृतः पंचवाद्यद्योवपु
 रः सरंवात्मणोः कृतस्वस्त्ययनः प्रियसुहृदि
 सार्द्धं स्वगुरुः गृहे गत्वा तं विधिवत्प्रणम्य त
 दाक्षयाप्राणायामपुरुः ॐ अथ अमुकमा
 सि अमुकराशिं गते सवितरि अमुकपक्षे
 अमुकतिथौ अमुकगोत्रः ब्राह्मणश्चेद
 मुकशामीक्षत्रियश्चेदमुकवर्मा वैश्यश्चे
 दमुकदासो हंचतुर्विधपुरुषार्थसिद्धिका
 मोमुकमंत्रग्रहणं करिष्ये इति कुशाह।
 स्तः प्राञ्जुस्वोदञ्जस्वोवा संकल्पं विधाय
 प्रमाणोक्तमधुपर्कसामग्रीभिः स्वशास्त्रो
 क्तविधिना श्रीगुरुं मधुपर्कणाभ्यर्च्य द्यौ

शि।

८९

४१

तोतरीयप्रच्छदपटस्वर्णागुलीयकर्णभ
रणस्वर्णयज्ञोपवीतहारकेपूरांगदादि
नानाविधाभरणच्छत्रवामणेषानवुगु-
त्तशष्पातल्पास्तरणसपन्नावरणसाम
ग्रीगुरुसंनिधौनिधायऽप्रयेत्यादिप्राग्व
त्तिष्णुल्लेखान्तेऽत्रमुकगोत्रऽत्रमुकश
र्माईत्यादिपथावर्णहितमुचार्यऽग्रहंच
तुर्विधपुरुषार्थसिद्धिकामोऽमुकर्मत्र
ग्रहणार्थममुकगोत्रऽत्रमुकवेदांतमु
कशाखाध्यायिनममुकशर्माणांत्वामि
भिर्यथाशक्तिविहितवरणसाधनैर्गुरु
त्वेनवरणेईतिगुरुपादयोः प्रणम्यवरण
सामग्रीनिवेदयेत्तत्ततोवतोस्मीतिगुरु
णप्रतिबचनेशिष्यः कृतांजलिर्यथोचि
तेगुरुकर्मकुरुद्येतिब्रूयात्तत्तोगुरुः
करवाणीतिप्रतिब्रूयात् ईत्यंगुरुवरणं
विधायतदनुज्ञयाऽप्रक्षीयात्सोऽण
नवेदवेदांगपारमानसदाचारान्स्वे

हृदेवतोयासकान्प्रागुरुवरणोक्तसामग्री
 भिक्षौवत्सत्विक्षेनचूणयात्चतुःकाण्डप
 क्षेवत्वारणवत्सत्विजःकार्याःशिष्येणैव
 वतोगुरुःकृतनित्यकृत्यःसमल्लंकलंक
 तःपंचवाद्यघोषपुरःसरंवास्तुणैःसुहज
 नैश्चवत्शिष्येणसहमंडपद्वारंगत्वाव
 क्ष्यमाणविधिनाद्वारपूजांविधायतथैव
 भूतोत्सादनपूर्वकंमंडपांतःप्रविश्यतथै
 वपंचगव्यार्च्यतोयप्रोक्षणपूर्वकंवक्ष्यमा
 णादिचतुर्भिःसंस्कारैःसंस्कृतेमंडपाभ्यां
 तरेचंदनागरुकर्पूरधूपितेचन्दनसर्षप
 दूर्वाभस्माक्षतत्वाजानस्त्रमंत्रेणसप्तधा
 भिमंत्रितान्मंडपान्तर्विकीर्णमंत्रेण
 कुशमुष्टिकासंमार्ज्यमंडपस्यदृशानको
 णेसस्थाप्यवास्तुणैःपुण्याहवाचनंकार
 पित्वावास्तुपुरुषपूजादिकंविधायभैर
 वाज्ञापुःसरंस्वासनंबदिकायामास्तीर्य
 वक्ष्यमाणविधिनासंपूज्यतत्रप्राञ्जुरव

शि।

८२

४२

उपविश्य स्वपुरतः सुसमेभूतलेवेदिको
परिसर्वतो धड्मंडपं कुर्यात् तत्र प्राक्
प्रत्यगायता दक्षिणे तरायताः सप्तदश
रेखाः कृत्वा षट्पंचाशत् प्रातश्च द्यको ह्य
पुतं चतुरस्रमंडलं कृत्वा तन्मध्यगतस्य
द्विंशत्कोट्यन्येकीकृत्य तदिश्वतुर्दिश्ये
कपंक्तिं परितः समावर्ज्येकीकृत्य पीठं प
रिकल्प्य तद्दहिरपि चतुर्दिगात् पंक्तिद्वय
मेकीकृत्य समावर्ज्य वीथीं परिसकल्प्य स
र्वमध्यगतसरोजस्थाने बहिः परितो द्वा
दशमं भागं परित्यज्य सर्वमध्यावलंबनेन
समांतरालं ब्रूत त्रयं संपाप्य तत्र सर्वम
ध्यवत्त मध्यं कर्णिकां परिकल्प्य तद्दहि
र्गतवत्त वीथीं केशारार्थं परिकल्प्य केस
रस्थाने षोडशाधा विभज्य तच्चिन्हावलंब
नेन द्वितीयतृतीयवत्त पोरंतुरालमान
सूत्रमानेन गुरुक्त्युत्थापत्राणि विधा
येकैकदलमूलेके सरद्वयं पथादृश्यते

तथा विरूपपद्मं कृत्वा पद्मवह्निर्गतिं कैक्यं
तिरुपचतुरस्रपीठस्य कोणचतुष्टये
कोष्टत्रयेण पीठपादभारिकल्यावसिष्ट
कोष्टैरेकीभूतेः पीठग्राणि विधाय त
दिर्गतपंक्तिद्वयकोष्टानि सम्प्रकृष्टमार्ज
तदिर्गतपंक्तेश्चतुर्दिक्षमध्ये मध्ये कोष्ट
द्वयमेकीकृत्य सर्वबाह्यगतपंक्तेरपि च
तुर्दिक्षप्रतिदिशं कोष्टचतुष्टयमार्ज
नेन द्वारचतुष्टयं परिकल्प्य द्वारचतुष्ट
यस्यापि पार्श्वयोः पंक्तिद्वयगतकोष्टेषु
अन्तःपंक्तेः कोष्टत्रयं बहिःपंक्तेः कोष्टमे
कमेति कोष्टचतुष्टयमेकीकृत्य शोभां वि
धाय तत्पार्श्वयोरप्यन्तःपंक्तेः कोष्टमेकं
बहिःपंक्तेः कोष्टत्रयमिति कोष्टचतुष्ट
यमेकीकृत्य शोभापरिकल्प्यावशिष्टे
षड्भिः षड्भिः कोष्टैश्च त्वारिकोणानि क
ल्पयेदिति सर्वभद्रभद्रमंडलं निर्माय
सरोजकर्णिकार्कसरदत्ताग्रपीठं

शि-।

८३

४३

वीथीद्वारशोभोपशोभकोणस्थानानि
पंचवरणरजोभिभूषयेत् पंचवरणर
जोसितुहरिद्रवणपीतरजः तरुलचू
र्णशुल्करजः कुसुमंकुशुमचूर्णरक्तं
दग्धतरुलचूर्णकृष्णवर्णविल्यपत्र
चूर्णश्याममिति रजोविन्यासप्रकारस्तु
सीमागताः सर्वरेखाः शुल्करजसारको
गुत्तोत्सेधविस्तारयुताः कार्याः पीतरज
साकमलकर्णिकांकेसरानिचसमा
पूर्यशुल्करजसादत्तानिचसंपूर्य
श्यामरदेसाजलसंधीनापूरयेत् अथ
वाकर्णिकांपीतेनकेसरान् पीतरक्ता
भ्यांदत्तानिरक्तेनरजसासंपूर्यपीतेनकृ
ष्णेनवापीष्णभंमापूर्यपीष्णादनरक्ते
नापूर्यपीष्णात्राणिशुभ्ररजसापूर्यवी
थीचतुष्टयेकल्यवल्लीः कोरकपुष्प
यल्लवफलमंडितानानावर्णरजोभि
सारचप्यशुभ्रेणरजसावारचतुष्कमा

पूर्यरक्तवर्णनद्वादशोभाः पीतेनोपशो।
 भाः कृद्मेनकोणानिवापूर्यतदिहिरेखा
 त्रयमेकैकांगुलान्तरालशुल्करत्तरजो
 मिः कुर्यादितिसर्वतोभद्रमंडलंविद्यप
 वेक्ष्यपरितो दीयान्प्रकल्पवक्षमाणवि
 धिनापूजाद्व्याणसाधनयैवतानिसं
 स्मृत्यस्तत्रचामरद्वयदर्पणव्यजनादिकं
 चयथापद्यंनिधायगुर्वीदिवंदनपूर्वक
 करशुद्धितालत्रयदिग्बंधनाग्निप्रकार
 त्रयभूतशुद्धिप्राणप्रतिष्ठामातृकान्यास
 योगपीठन्यासमूलमंत्रन्यासांश्चविधाय
 मुद्राविरचनंस्वेष्टदेवताध्यानमानस
 पूजांतर्वैश्वदेमूलमंत्रजयतत्समर्पण
 चस्थापनात्मपूजानांतर्हवनमूलमंत्रज
 यतत्समर्पणानिविधायसर्वतोभद्रमंड
 लायनमभूतिगंधादिपंचोपचारैः संपू
 ज्यार्धजलनप्रोक्ष्यमाणविधिनापीठ
 पूजांविधायतत्कर्णिकांशालिभिरापू

कक्षा

शि।

८४

४५

र्यतदुपरितण्डुलानकुशान्दूर्वाः सप्तविं
शतिभिः कुशैरेकीकृताग्रविरचितव्र
ह्मग्रंथिककूर्बचनिधायतत्रवक्ष्यमाण
विधिनाशालिपूजोपरिवान्हिमंडलंवन्हि
कलाश्चसंपूज्यतचस्वर्णादिनिर्मितं तत्र
गुणीकृतसूत्रवेदितसर्वो गंचंदनागक
पूरधूपदीपितंकुं भंप्रणवमुच्चरन्संस्था
प्यतत्रपुष्पसगनीलवेदूर्पविद्रुममौ॥
क्तिकमरकतवज्रगोमेदपद्मरागाख्या
निनवरत्नानिवज्रमुक्तानीलपद्मराग
मरकतेतिपंचरत्नानिवाससुवर्णनि
निक्षिप्पकुं भस्मोपसिग्ंधा क्षतदूर्वा
न्वितप्रागुक्तलक्षणंकूर्बचनिधायतत्र
क्षलं हंसं घंशं वलं रंयं मं भवं फं यं नंधं
दं यं तं गं ढं डं जं हं जं छं चं डं द्यं गं खं कं
अः अं औं औं ऐं ऐं ऐं ऐं ऐं ऐं ऐं ऐं ऐं
अं अं इति विलोतममातृकांतिमूलमं
त्रे त्रिर्जपन्मात्मनः कुं भस्मयोगपीठं

स्पवेकंभावयन्वक्ष्यमाणपंचाशदोष
 धिक्काथेरश्चस्योदुंवरप्रक्षवटत्वाकाथेः
 पलाशवक्षस्वधाथेः कर्पूरचंदनकस्तुरि
 कुंकुमवासितैस्तीर्थजलैर्वाकुंभमापू
 र्यस्वपुरतोवक्ष्यमाणविधिना प्रांखं प्रां
 स्थाप्यकुंभपूरितजलसजायजलेनापू
 र्यतत्रगंधाद्यकविलोक्यतत्रवक्ष्यमाण
 बहिकलाः सूर्यकालः सोमकलाश्चावा
 ह्यप्रथक्संपूज्यतासांप्राणप्रतिष्ठाविधा
 यप्रणवोत्थैकपंचाशत्कलावक्ष्यमाण
 मातृकान्यासोक्ताः संपूज्याः तत्रप्रथमम
 काराक्ष्ण उत्यन्ताः कवचगोत्यासक्वा
 दिदशकलाः समावाह्यहंसः शुचिषदि-
 त्वोवामदेवस्रजगतीच्छंदः सूर्योदिवते
 तिः शेषादीनमृत्वाः ओं हंसः शुचिषद्वसु
 रंतरिक्षसद्गोतावेदिषदतिथिर्दुरोणस
 त् नृषद्वरसदृशसक्योमसदज्वागोजोऽस
 तजात्रादि आसंतवहन् इति मंत्रमु

शि। १ ॥ चार्यब्रह्मेणेनम इतिसंपूज्यः ॐ कं ह्येन
 ८५ मः कुवरो गिरिष्ठाः त्रिषु यत्पौरुषु विक्रम
 ४५ ऐश्वर्यं धि क्षियंतिः भुवनानि विश्वा इति प
 णित्वा ॐ विष्णवे नमः इतिसंपूज्यः ॐ देव
 राये नमः इत्यादिसंपूज्य प्राग्वज्जरादिदश
 कलानां प्राणप्रतिष्ठां विधाय मकारादु
 द्वा उत्पन्नाः पञ्चवर्णेत्याः तीक्ष्णा द्वादश
 कलाः समावाह्यं च कवसि ह्योरुद्रोऽ
 नुष्टुप् इति ऋष्यादि कं स्मृत्वा ॐ त्रं व
 कं यजामहे सुगंधिं पुष्टिवर्द्धनं उर्वारु
 कमिव बंधनात्मुक्तो मुक्षीय मामृतात्
 ॐ रुद्राय नमः इति पणित्वा ॐ पंतीक्ष्ण
 ये नमः इत्यादिसंपूज्य तीक्ष्णादीनां प्रा
 णप्रतिष्ठां विधीय इश्वरादिंदोरुत्प
 न्ना षकारादि क्षकारान्तपञ्चवर्णेत्याः
 ॥ पीतादिपञ्चकला आवाह्यं ऋष्यादि
 स्मरणपूर्वक गायत्री मुश्चार्प इश्वरा
 य नम इती संपूज्याः ॐ षं पीताये नम इ

त्यादिसंपूज्यपीतादीनांप्राणप्रतिष्ठांवि
 दध्यात्ततोनादात्सदाशिवाउत्पन्नाः
 स्वरजानिवत्पाद्याः षोडशकलाः समा
 बाह्यविष्णुयोनिमितिमंत्रस्पृष्टाग
 र्भकर्ताः सविः त्रिभूदेवताः नुष्टप्रच्छेद
 गर्भधारणार्थविनियोगः ॐ विष्णुयोनिं
 कल्पयतुत्वहारूपाणिपिशतुन्नाशिं
 चतुप्रजापतिर्धातागर्भदधानुते सदा
 प्रशिवाय नमः इति संपूज्य ॐ अं निवर्त्ते
 नमः इत्यादिसंपूज्य निष्कृतादीनांप्राण
 प्रतिष्ठां विदध्यात्तदुत्पन्नचतुर्त्तवतिदेव
 धाताः शंखे संपूज्य सकलकलामयं शंख
 ॥ जलं मूलमंत्रेण कुंभजले संयोज्याश्च
 ॥ त्वय न सा ह्यपस्त्ववानिर्द्वारुणी ल
 ॥ तया संवेक्ष्य कल्पवृक्षधिया कप्रामुखे
 ॥ निधाय तदुपरिकलशसजातीयं तं
 ॥ दुर्लभं पूर्णं नारिकेलफलार्घ्यं कल्पवृक्ष
 फलवुष्पायाग्रं संस्थाप्य पद्मद्वययुगेन ।

शि।

८६

४६

घटं प्रवेष्टयेदिति वेद्यां प्रधानकुं भस्था
पनं विधाय पूर्वादितो रणसमीयेषु प्रा
गुक्तमण्डले ध्वष्टलक मत्नेषु वा शा
लियुं जोपरि प्रागुक्तविधिधिना प्रति
क्षारमेकं कुं भं संस्थाप्य तत्र पूर्वदिगा त
कुं मेधुवंदक्षिणे धरां पश्चिमे वा क्वति
मुत्तरविघ्ने शं च संपूज्य तद्दग्नेयादि
कोणे च तु ह्येकं भानं संस्थाप्याग्नेयकुं
भेऽत्र मत्तं चैत्रं तेषु जयं वा यज्ये सिद्ध
र्थे ईशाने मंगलं च संपूज्य पुनः पूर्वादि
। कुं मेघिं इदिलोकपालानां वा ह्यवेरो
क्ततत्तन्मंत्रेण संपूज्य पुनः पूर्वाद्यहदि
क्षु कुं भा। द्विहिः शेषवत्तं पुंडरीकं वामनं
कुमुदं जनोपुष्पदंतं सार्वभौमं सुप्रती
कं च पूज्य येदिति गात्रान् संपूज्य पुनर्गु
रुर्वेधांगत्वात्वासने समुपविश्य स्वह
मंत्रेण प्राणायामत्रयं कृत्वा तस्य अ
ध्यादिकर षंडंगन्यासपूर्वकं सकल-

न्यासजातं विधाय वेदेवं ध्यात्वा मानसोप
चारैः संपूज्य प्रधानकुंभे वक्ष्यमाणप्रकारे
ण मूलमंत्रेण मूर्तिपरिकल्पितत्रैलोक्ये दे
वतामाह्यवक्ष्यमाणप्रकारेण षोडशैरुप
चारैः सांगंसावर्णितकल्पोक्तविधिना संपू
ज्य वेद्याक्षिणभागे हस्तमात्रायामवि
स्तारमंगुष्ठपर्वमात्रोच्चैर्वा लुकाभिः सम
चतुरस्रं स्थंडिलं कृत्वा तत्र वक्ष्यमाण
नित्यहोमोक्तविधिनावर्हिंसं स्थाप्य तत्र
देवमावाह्यसंपूज्य नित्यहोमोक्तविधिना पा
यसेन हत्वा पुन्योर्देवं संपूज्य कुंभस्थमूर्तौ
संयोज्य तथैवर्हिंसं संपूज्य विसृज्य वक्ष्यमा
णविधिना सर्वभूतवर्त्तिनस्तत्कालोक्त
वर्त्तिदानं च विधाय देवायोत्तरायो शाना
दिनी एजनात्तं नित्यपूजोक्तविधिनवि
धाय प्राणायाममंत्रपंचमयादिकरषडंग
न्यासपूर्वकं मूलमंत्रमद्योत्तरसहस्रं ज
पित्वा देवाय वक्ष्यमाणविधिना जपेत्

शि।

८७

४७

समर्प्यपूर्वमंडलस्यैशानकोणेस्थापित
विकिरोपरिसुवर्णगभंवस्त्रयुग्मवेष्टितं
जलंपूरितंकरकंविन्यस्यतत्रास्त्रदेवतां
सिंहारूढांदक्षिणवामकरयोःखड्गखेट
कधारिणीवोररूपांषाश्चिमाभिमुखीधा
त्वतिह्यनगंधादियंचोपचारैःसंपूज्यन
मस्कृत्यतंवस्त्रंस्कस्याम्योमुद्धृत्यमण्डपा
भ्यतरेप्रदक्षिणंभ्रमन्तन्नालेनोदकधा
रिसिंचनशोभोर्लोकपालानांचाज्ञयामां
सशिष्यंरक्षरक्षोतिवदप्रदक्षिणंपरिक्
रुष्यतंकरकंस्वास्थानेनिवेश्योपविशस्त्र
मंत्रेणपुनस्तामस्त्रदेवतांपंचोपरैःसंपू
ज्यततःप्रागुक्तेषुकुण्डेषुस्त्रिंशेशानयोर्म
ध्यमताचार्यकुण्डगुदरग्निसंस्थापनंकुर्वा
त्तत्रादौकुण्डेग्रामयेनोपलिप्यांकु
ण्डसेमीयेगुरुवक्ष्यमाणानिसंपूजोक्तवि
धिनास्वांसनमास्तीर्यसंपूज्यस्वेष्टमंत्रं
यथाशक्तिजपित्वाजयंसमर्प्यगुरुंप्रा

णम्पकुण्डसंस्कारान्कुर्यात्तत्रादौकुण्डं
 मूलमंत्रेणवीक्ष्यात्त्रमंत्रेणप्रोक्ष्यात्त्रमं
 त्रेणैवकुशोःत्रिःसंताह्यकवचमंत्रेणपु
 क्षात्त्रमंत्रेणकुण्डमध्येकिंचित्स्वननं
 कृत्वात्त्रमंत्रेणवांमदमंगुह्यनामिकाभ्या
 मुदृत्यवहिस्तत्काह्ममंत्रेणशुद्धमतिक
 पारवातस्थानमापूर्वात्त्रमंत्रेणसमीत्यक
 वचमंत्रेणकुण्डमध्येकिंचित्स्वननं कृ
 तात्त्रमंत्रेणजलेःसंसिच्यात्त्रमंत्रेणका
 स्थादिनाकुदयित्वादृष्टिकृत्यकवचमंत्रे
 णकुशोःकुण्डसंमार्ज्यकवचेनैवगोमया
 द्विःसंक्षिप्यकवचेनैवाग्निसोमसूर्याना
 मष्टत्रिंशत्कलारूपसंचिंत्यकवचेनैव
 मेस्वलात्रयेपित्रिसूत्रेणप्रतिमखलंत्रि
 क्षिःसंवेष्ट्य वेंःश्रमुककुण्डपातदास
 नंतेनमः श्रमुककुण्डपातद्वौर्धः स्वा
 हाक्ष्मादिवक्ष्यमाणविधिनासनादिपा
 तेः उपचारैः प्रणवचतुरस्त्रादिनतकु॥

शि-

८८

४४

एउ नामचतुर्थीनमो जेनसंपूज्यतथैव
नादभिसंपूज्यमेखलात्रयंहमंत्रेणत
थैवसंपूज्यास्त्रमंत्रेणकुण्डचवज्जंचद
हंसंचित्पहनमंत्रेणकुशैःकुण्डस्पचतु
र्दिक्षवहेज्वालासायचतुष्पायंमार्गच
तुष्टयंपरिकल्पकन्नचंपत्रेणअछिन्ता
ग्रेःकुण्डसंस्कृत्यतन्नमंत्रेणस्तुमंत्रेण
वादक्षिणप्रधोतरेषुप्रागुपग्रांयाश्चिम
पूर्वषूदयादिति विस्रःमिस्तोरेखाःकुप्रा
मूत्नेनचिंत्तरव्यप्रणवेनाभुस्प्रागग्रांसु
रेखासुदक्षिणरेखायांविद्वन्वेनमःमध्य
रेखायांरुद्रायउतरेरेखायांइन्द्रायनमः
उदगप्रासुरेखासुपश्चिरेमरेखायांव्र
ह्मणेनमःमध्यामरेखायांप्रमायनमः
पूर्वरेखायांसोमायनमःइतिसंपूज्यत
त्रवक्षमाणयोगपीठपूजाक्रमेणमडा
कारिपदतत्त्वांतसंयोगपीठसंपूज्यत
त्यप्रकेसरेषुस्वाग्रादिप्रादिक्षणेयमध्या

नं ॐ यमाये नमः ॐ विजयाये अगिताये अ
 षणजिताये निष्पायवित्तासि न्येदो गध्ये अ
 षोणये मगये नमः इति संपूज्य ह्रीं सर्वशक्ति
 कमलासनाय नमः इति मध्ये पुष्पांज।
 त्तिं निक्षिप्य तत्र भुवनेश्वरी तन्मंत्रेण वा
 हनादि परमीकरणं तन्मुद्रया विधा
 या सनादि षोडशोपचारे संपूज्य तत्र श्रीशि
 वं ध्यात्वा मूलं मंत्रेण तथैव तं संपूज्य देवी
 मृतुस्नातां देवैश्च कामोन्मत्तं विचिंत्य स्व
 र्णादि पात्रेण मृत्पात्रे नूतनेन सूर्यकां
 तादि भवमरणं भवं वा श्रोत्रिपदि जग
 हाद्वाग्निमस्त्रं मंत्रेण पात्रे कृत्वा कवचं मं
 त्रेण संप्राप्तीयेन पात्रांतरेण विधाय क
 म्पकपासुवा सिन्यावासमानीतं गुरुरादा
 यास्त्रं मंत्रेणैकमगारं तन्मध्यात्तत्र व्या
 दंशं नैऋत्यकोणे परित्यज्य देवीशं मूले
 न पुरतः संस्थाप्य मूलं मंत्रेण अस्त्रेण प्रा
 क्ष्यास्त्रेण कुशैः सताञ्जकवचेनाभ्युक्ष्य

शि।

८६

४९

तत्र स्वमूलाधारस्थवन्निर्मण्डलमध्य
गतपरमात्मरूपाग्नीषोमात्मकविंशोः
सकाशाद्बन्निर्मणिपूरगतजलान्वेन
सहसुषुम्नामार्गेण वहन्नासापुटाध्वाना
निष्कास्यरमिति वान्निबीजमुच्चरन्पुस्तः
पात्रस्थितवन्निचेतन्यसंयोज्यन्त्रोदधवे
न्दवपार्थिववन्हीनानैक्यं विभावयन्
एवैनाभिर्मन्त्रवमिति धेनुमुद्रयाऽमृ
तीकृत्यास्त्रमन्त्रेण संरक्ष्य कवचमन्त्रेण
वगुह्य ओं रं बन्हये नमः इति गंधादिभिः
संपूज्य जानुभ्यामवनीगतस्तत्पात्रं करा
भ्यापादाय कुण्डलोपरि त्रिः प्रदक्षिणां
परिभ्राम्य देव्या योनो शिवबीजमिति ध्या
यन्त्वा भिमुखं कुण्डलमध्ये प्रणवमुच्चर
न्ततमग्निं निक्षिप्य मेथुनांतधि पादे व
देव्यो एव मनंदत्वाः ओं चित्संगतह न ह
न पच पच दह सर्वज्ञा सापय स्वाहा इमं
मन्त्रमुच्चरन् मुखं फूत्कृत्या कुशोरग्निप्र

ज्वाल्पकाष्टैः पटुक्कृतजलिस्तिष्ठन्ः ॐ
 अग्निं प्रज्वलितं तं बंदे जातवेदे हुता वहं
 सुवर्णवर्णममलं समिद्धं सर्वतोमुखं ई
 ति ज्वलन्तमग्निमुपस्थापोपविष्य बक्ष
 माणा तन्निमंत्रेण प्राणायामत्रयं कृत्वा ।
 सिरसि भृगुः शेषयेनमः मुखे गायत्री च
 हृदये अग्नये देवतायेनमः गु
 ह्ये रंवी जायनमः पादयोः स्वाहा प्राक्तये
 नमः इति वित्यस्य दीक्षां गहोमे विनियो
 गः इति कृतांजलिर्वदेत् लिंगे ॐ स्पृहि
 रणाय नमः गुह्ये स्त्रुंगनायेनमः नितरसि
 श्रूरक्तायेनमः मुखे व्यंकुक्षायेनमः नासि
 कायां व्यंसप्रभायेनमः नेत्रयोः भृश्रनिर
 क्तायेनमः सर्वांगेष्वंबुहूरूपायेनमः इति
 सप्तजिह्वा वित्यसः ॐ सहस्राविधे हृदया
 य नमः ॐ स्वस्ति पूर्वाय शिरसे स्वाहा ॐ उ
 ति ह्यपुरुषाय शिरवाये वषट् ॐ धूमव्यापि
 ने कवचाय हुम् ॐ सप्तजिह्वाय नेत्राय चो

शि १

६०

१०

षट् ॐ धुनुर्दरायास्त्रापफट् इति षडं
गमंत्रानां गुह्यादितलान्तं करयोर्वि न्य
स्पहृदयादिषडंगेष्वपि न्यसेत् तत्तः शि
रसि ॐ अग्नि ये जात वेद सेनमः वामां
से ओ अग्नि ये सप्त जिह्वा यनमः वामपा
श्व ॐ अग्नि ये हव्य वाहना यनमः वाम
कस्यां ॐ अग्नि ये अश्वोदर जायनमः
लिंगे अग्नि ये वैश्वानारा यनमः दक्षक
स्यां ॐ अग्नि ये कोमारत्ते जसेनमः दक्षि
णपाश्व ॐ अग्नि ये विश्वमुखा यनमः
दक्षिणांसे अग्नि ये देवमुखा यनमः इति
विन्यस्य बक्षमाणं बहिरुपं स्वात्मानं
ध्यात्वा सप्त जिह्वा मुद्रां बध्वा प्रदर्शयत्
स्योतरभागे कुशास्तरे सुकुसुमौ प्रणीता
प्रोक्षणीया त्रेऽप्राज्यस्थानी च रुस्यालीपरि
रिधि त्रयसमि त्पंचकामि ध्यं लूनमूलसाग्र
दर्घकुशमुद्गिरिति पात्राण्यधो मुखानि
संस्थाप्या न्या न्यपि होम इव दध्यक्षतादि

बलिद्रव्याणिगंधपुष्पादिपूजाद्रव्याणिच
 यथायथं संस्थाप्याधोमुखानि सुकसुवादी
 निसपवित्राधोमुखहस्तमेकरूपावोक्षण
 पूर्वकमुतानीकृत्य प्रणीतायात्रं प्रक्षाल्य स्व
 पुरतः कुशाक्षरे निधाय शुद्धजलेनैव पूर्य
 तत्र गंधाक्षतानि क्षिप्य प्रादेशमात्रं सा
 ग्रं कुशाक्षयं मध्ये ब्रह्मग्रंथियुतं जलमध्ये
 उत्तराग्रं यवित्रं निधाय करद्वयानामिकां
 गुह्याभ्यां यवित्रमूलाग्रे विधृत्यास्रमंत्रमु
 च्चरन् यवित्रमध्ये न जलं पात्रादहिति त्रिवा
 रं भूमौ निक्षिप्येदि प्राप्सु त्यवनं विधाय त
 मध्ये किंचित्स्थितं निक्षिप्य तत्पात्रं क
 राभ्यामासक्तकमुद्धृत्य कुण्डस्योत्तरभा
 गे कुशाक्षरे निधाय तदुपरि प्रागग्रान्द्र
 भां निक्षिप्येदिति प्रणीतायात्रं संस्थाप्य प्रो
 क्षणीयात्रं प्रक्षाल्य शुद्धजलेनैव पूर्य तन्म
 ध्ये प्रणीतायात्रजलं पात्रां रतरेनोद्धृत्य
 किंचिदत्वातेन मूले मंत्रेण सर्वाण्यपात्रे

शि-
५९

११
गिहोमइव्याणिपूजाइव्याणिचप्रोक्षये
दितिइव्यासादनंविधायप्रोक्षणीयजले
नाग्निमूलमंत्रेणपरिमिच्यायगर्भेश्चतु
र्भिश्चतुर्भिर्दग्धैः प्राचीदिशमारभ्यप्राच्या
मुत्तराग्रेरीशानादिः श्रग्न्यन्तंपरिस्तीर्यपु
नर्दक्षिणस्यांप्रागग्रेः पूर्वपरिस्तरणमूल
मग्रेराच्छादयन्पुनः पश्चिमायामुत्तराग्रे
र्दक्षिणपरिस्तरणमूलंमूलेनाच्छादयन्
पुनरुत्तरस्यांप्रागग्रेः पश्चिमपरिस्तरण
मूलमूलेनपूर्यपरिस्तरणग्रमग्रेणाच्छा
दयन्पुरिस्तीर्यपरिधित्रयमादयसर्वत
स्थूलं पश्चिमे उत्तराग्रंततः कनिष्ठं दक्षि
णे पूर्वाग्रं पश्चिमपरिधेरमूलोपरिमूलं
यथाभवति प्रथापुनस्ततोपिकनिष्ठ
मुत्तरस्यांपूर्वाग्रंपश्चिमपरिधेरग्रोपरि
स्थमूलमिति कुण्डस्य मध्यमे खलोप
रिधिपरिधित्रयं निक्षिपेत् अत्र पश्चि
ममुखलायां तु परिस्तरणपरिधिस्था

पनं योनिना लोर्ध्वमेखलनयोरंतरालेका
 र्थमिति ततः पश्चिमपरिधौ ॐ ब्रह्मणे न
 मः दक्षिणपरिधौ ॐ रुद्राय नमः इति सं
 पूज्य स्वच्छदेवतामंत्रदीक्षितं ब्राह्मणमाहू
 य कुण्डस्य दक्षिणे भागे कुशासने समुप
 वेश्य अमुकगोत्रोऽमुकशर्माहमत्रमुक
 शर्माह अमुकगोत्रिणं अमुकवेद्यंतर्ग
 ता अपकसाखाध्यायिनं अमुकशर्माणं
 ममोक्तविधा दीक्षा गभूतहोमकर्मणि कृ
 ता कृता वेश्मण्यं ब्रह्म त्वेन त्वां वरे इति
 वस्त्रालंकारादिभिर्वर्णयात् ततस्तंगंधा
 दिभिः पूजयेत् ब्राह्मणलाभे कुपावड
 कं वा संपूज्य माह मंत्रेण मर्चया वा वाचम
 नीयं मधुपर्कपात्राणि संस्थाप्य संस्कृत्य
 कुण्डमध्ये षट्कोणगर्भितकर्णिकं सके
 सरंचतुर्द्वारमुक्तचतुरस्रत्रयवेष्टितम
 ह्मल्लकमलं बहे पूजापीठविभाव्यत
 त्रप्रागुपविधिना मंडकादिज्ञानात्मानं

शि०।

६२

१२

योगीश्वरसंपूज्यश्चदलकेसुरेपुस्वाग्रा
दिप्रादिणेनमध्यांतं ओं पीतायेनमः नो
स्वतायेनमः एवं श्रुणायेकृद्वायेधूपा
येतीवामेविष्फुलिंगिन्येकृद्विण्येज्वालि
न्येनमइतिनवशक्तीः संपूज्यरंसर्वश
क्तिकमलासनायनमइतिसमस्तं पीठं
संपूज्यतन्मध्येबन्धिं वरैर्वरस्वस्तिक
प्रोक्त्यभार्तादध्यानं मंभोजगतं त्रिनेत्रं
सिंहरवर्णं तपनीयं मूषं बन्धिं जटाभूषि
तमोलिमीडे इति गिंध्यात्वासप्तजि-
ह्वा मुद्रां प्रदर्श्य ओं वैश्वानरतातवेद
इहा वह्नोहिताक्षि सर्वकर्माणि सा
धय स्वाहा अग्नये नमः इत्यग्निं त्रिः
पुष्पां जलिना संपूज्य पुनर्बन्धिं मंत्रमु
च्चार्य अग्नये एतदासनं नमः पुनर्बन्धिं
मंत्रं अग्ने एष ते अर्चः स्वाहा एवं ए
तत्ते प्राचमनीयं सुधा एवता मधुपर्क
सुधाः एष ते प्राचमनीयं सुधा एतत्तस्मा

नमः इति त्वाशिरस्वरणमुखमूर्द्धादिसर्वा
गोदृष्टो नमो खत्वायावहिः पात्रांतरेऽर्चषा
दिद्यालानाना उपचाएन्वहेस्ततदंगभा
वनूपापरिकल्पपुनएचमनीयंदत्वाव
हाषेववस्त्रंदत्वापुनर्वहिएचमनीयंद
त्वायज्ञोपवीतं निवेधवहिः पुनरावमनी
यंदत्वागंधपुष्पेवन्हावेवदयेदिति वहि
मंत्रेण सनादिपुष्पात्तानुपचारा उपच
र्यवटकोणेषु देवायुकोणमारभ्य मध्या
न्तं ॐ स्पृहिराणाये नमः ॐ स्पृगगनाये न
मः स्पृरक्तये नमः ॐ व्यंकट्याये नमः ॐ स्पृ
सुप्रभाये नमः ॐ श्रं प्रतिरक्ताये नमः ॐ स्पृ
बहुरूपाये नमः इति सप्तजिह्वाः संपूज्याश्च
दलकेसरेषु अग्नीशासु वायव्यदेव प्रत
दादिबसुर्दिक्षु च ॐ सहस्राक्षि मे हृद
याये नमः ॐ स्वस्ति संपूजाया शिरसे न
मः ॐ तिष्ठ पुरुषाय शिरवाये नमः धू
मव्यापिने कवचाय नमः सप्तजिह्वाय

शि।

५३

१३

नेत्रायनमः ॐ धनुर्देवायानमः ॐ
तिषडंगानिसंपूज्यः प्रष्टदत्तेषु देवाग्र
मारभ्यो ॐ अग्नेये जातवेदसे नमः ॐ
अग्नये सप्तजिह्वाय नमः ॐ अग्नेये ह
व्यवाहनाय नमः ॐ अग्नये अश्वोदर
जाय नमः अग्नेवे श्वानरायानमः ॐ
अग्नये कोमारतेजसे नमः ॐ अग्नये
विश्वमुखाय नमः इति प्रादक्षिणेना
ह्योमूर्तीः संपूज्य तद्दहिश्चतुरस्रो षड्भुज
ईन्द्रादीन् सायुधान् संपूज्य पुनर्बर्हिं
संपूज्य धूपदीपादि दत्त्वा नेवेद्यमुत्स
ज्याग्नावेवति क्षिप्य प्राग्वदाचमनीयं
दत्त्वा तांबूलं बन्धुविवनिवेद्याग्निं प्र
णम्य सुकस्तुवाद्यादायाधो मुखो वाव
ग्नौ प्रताप्य कुशान् गृहीत्वा तयोर्गन्कु
शाग्रैर्मध्यं मध्ये मूलं मूले रिति त्रिः
संमार्ज्य पुनरधो मुखो तो प्रताप्य वा
मकरेणादाय प्रोक्षणीय जलेन दक्षि

एकराशेण प्रोक्ष्य पुनरपि प्राप्त्वा तप
 कुशानग्नौ प्रक्षिप्य सुक् सुवो स्वदक्षि
 णभागे कुशास्तरे निधाया जमस्थाली
 मादायास्त्रमंत्रेण प्रक्षाल्य स्वपुरतः कु
 शास्तरणे निधाय तदुपर्युत सग्रं प्रादे
 शमात्रं सग्रं मध्ये ब्रह्मग्रं चिंयुतं कुश
 द्वयस्य मंत्रिन्नं निधाय पात्रान्तरस्थं
 शुद्धं गोघृतं दुर्गंधादिदूषणसहितं वीक्ष
 णादिचतुः संस्कारैः संस्कृतं वमिनिधेनु
 मुद्रया मृत्तीकृतं मूलेनासृज्यामिमंत्रि
 तमार्ज्यस्थाल्यानि क्षिप्य कुण्डादंगारा
 उद्धृत्य मेखलाया बहिर्भूमौ वायव्यकोणे
 निक्षिप्य तेष्वग्नस्थालीह मंत्रेण निधा
 य कुशद्वयं प्रज्वाल्य ह मंत्रेण ज्ये निक्षि
 प्य शेषमग्नौ निवेश्य पुनर्दर्मद्वयं प्रज्वा
 ल्य कवचमंत्रेण ज्ये निक्षिप्य शेषमग्नौ
 निवेश्य पुनर्दर्मद्वयं ज्वाल्य कवचमंत्रे
 ण ज्वस्थालीपरितः परिभ्राम्य दग्धशो

शि।

५४

१५

षमग्नौ निक्षिप्य पुनः कुशांश्च ज्वालयद्दहन्
त्रेणाज्ये प्रदर्पयद्दधशोषं वन्हौ निक्षिप्या
ज्यस्थालीमुद्धृत्य प्रादक्षिण्येन कुण्डं प-
रितो भ्रामयन् नानीय स्वपुरतः कुशास्त
रे निधावाह्यस्थानं गारा-कुण्डमध्ये नि-
क्षिप्याज्यं संगुलीयः संस्पृशो गुह्यानामि-
काभ्यां करद्वयेन पवित्रमूलान् ग्रेधत्वा
अस्त्रमंत्रमुच्चारयन् पवित्रमध्येन घृ-
तमुत्साव्य हन्मंत्रमुच्चरन् तथैव पात्र
मध्येन स्वाभिमुखं घृतं त्रिः संप्राव्य तत्प-
वित्रमाज्यस्थात्त्यां प्रागग्रं मध्येनित्येष
भागद्वयं कृत्वा दक्षिणभागं प्रोत्कष्य क्षं
वामभागं कृत्वा पक्षं परिकल्प्य पुनस्त-
त्रैव वामभागे द्विज्वां दक्षिणे पिंगलां म-
ध्ये सुषुभामिति नाडी त्रयं संचिंत्य सुवे-
ण दक्षिणभागाद्मंत्रेणाज्यमादाया
नयेत्याहेति बन्हे दक्षिणेत्रे त्रैहृत्वा अ-
नपदं नममेतु देशात्पागं विधाय पु

पुनर्हं नमंत्रेण वामभागादाज्यगृहीत्वा ओं
 सोमाय स्वाहेति बन्हेर्वामलोचने हुत्वा
 सोमायेदं नममेत्पुद्देशात्पागं विधाय पु
 नर्दक्षिणमंत्रेण मध्यादाज्यगृहीत्वा ओं
 अघोमाभ्यां स्वाहेति बन्हेर्त्तलाटलोच
 ने हुत्वा अग्नीषोमाभ्यामिदं नममेत्पुद्दे
 शात्पागं विधाय पुनर्दक्षिणभागाद्वा
 ज्यगृहीत्वा अग्नेये स्पृष्टकृति बन्हेर्वक्त्रे
 हुत्वा अग्नये स्पृष्टकृते इदं नममेत्पुद्दे
 शात्पागं विधाय ओं भूः स्वाहा अग्नये ई
 दं नममः ओं भुवः स्वाहा वायवे इदं नम
 मः ओं स्वः स्वाहा सूर्यायेदं नममः ओं भूर्भु
 वः स्वः स्वाहा प्रजापतये इदं नममः ओं वै
 श्वारनजीतवेद इह बहो हिताक्ष सर्व
 कर्माणि साधय स्वाहा इति बान्हिमंत्रेण
 वारत्रयं हुत्वा अग्नये इदं नममेति प्रति
 वारमुद्देशात्पागं कृत्वा ओं अग्नेर्गर्भाधा
 तं संपादयामि स्वाहा ओं अग्नेः पुंसव

शि०

६५

१५

नंसंपादयामिस्वाहा गे० अग्ने सीमन्तो
नयनंसंपादयामिस्वाहा इति प्रतिकर्मा
ज्याहुत्पद्यकं हुत्वा वागीश्वरी गर्भा
ज्मासं हिं प्रागुक्त रूपं ध्यायन् गे० अग्ने
जीतकर्मसंपादयामिस्वाहा इत्यष्टावा
ज्याहुती हुत्वा बन्हे नीलच्छेदं कृत्वा सूत
कं संशोध्य बन्हेर्नामकरणं संपादयामि
स्वाहा इत्यष्टावा ज्याहुती हुत्वा तं शि
वाग्निरिति तस्य नाम कृत्वा गे० बन्हे रु
पि निश्चमणं संपादयामिस्वाहा गे० अग्ने
चोत्तंसंपादयामिस्वाहा गे० अग्ने
रुपनयनंसंपादयामिस्वाहा गे० बन्हेर्म
हीनाः न्यंसंपादयामिस्वाहा गे० अग्नेर्म
हावतंसंपादयामिस्वाहा गे० अग्नेर्गो
दानंसंपादयामिस्वाहा गे० अग्नेरुप
सदेसंपादयामिस्वाहा गे० अग्ने समा
वर्तनसंपादयामिस्वाहा गे० अग्ने रुद्रा
हंसंपादयामिस्वाहा इति प्रतिकर्मा

क्षवाहृत्वीहृत्वावनेर्गर्भाधानाद्युदाहा
 न्नासंस्कारान्विधायवनेः पितरो देव
 देवो प्राग्वत्संपूज्यविसृज्यमूलाग्रेषु घ
 तसिक्ताः पंचसमिधस्तृह्णीमेकदेवांज
 त्तिनावने होसमर्घ्यं गोंस्पृहिरणाये स्वा
 हा गोंष्मंगगनाये स्वाहा गोंपूरक्ताये नमः
 गोंवृंक्ष्माये स्वाहा गोंव्यूंसुप्रभाये स्वा
 हा गोंश्रृं प्रतिरक्ताये स्वाहा अक्षि गोंश्रूव
 ह्मरूपाये स्वाहा गोंसहस्राविषे हृदयाय
 स्वाहा गोंस्वस्ति पूर्णाय शिरसे स्वाहा गों
 उत्तिष्ठ पुरुषाय शिखायै स्वाहा गोंधूम
 व्यापिने कवचाय स्वाहा गोंसप्तजिह्वाय
 नेत्राय स्वाहा गोंधनुर्धराय स्वाय स्वाहा
 अग्नये जातवेदसे स्वाहा गोंसप्तजिह्वा
 य स्वाहा गोंअन्नये हव्यवाहमाय स्वाहा
 गोंअग्निये अथादराय स्वाहा गोंअ
 न्नये वैश्वानराय स्वाहा गोंअग्नये को
 मारतेजसे स्वाहा गोंअग्नये विश्वसु

शि०। स्वायस्वहाःॐऽप्रग्नयेमुखायस्वाहाः इति
 ६६ जिह्वांगमूर्तिमंत्रैरेकैकामाहुतिंदत्वाः
 १६ ॐत्वंइन्द्रायस्वाहा ॐरंऽप्रग्नयेस्वाहाः
 इत्यादिलोकपालानांतदायुधानांच-
 त्तान्नामभिरेकैकामाहुतिंदत्वा सर्व-
 त्तप्राग्वत्तत्तन्नाम्नोदेशात्पागंचकुर्यात्
 ततः सुवेणज्यमादायसुविचतुर्-
 वारं निक्षिप्यप्रधोमुखं सुवं सुचो मु-
 खे निधायेत्यापप्रागुक्तबन्धिमंत्रसु-
 चार्यस्वाहाः स्थानेवोषडित्पटेनोतिष्ठ-
 न्त्सुवाहुत्वोपविश्यॐस्वाहाः ॐश्री-
 स्वाहाः ॐश्रीह्रीस्वाहा ॐश्रीह्रींक्लीस्वा-
 हाः ॐश्रीह्रींक्लींक्लीं गंगणपतिपेवर-
 वरदसर्वजनंमेवशामानयस्वाहा ई-
 तिसमस्तेनगणपतिमंत्रेणचतुर्वार-
 माज्येनबहुयादित्यग्निस्थापनवि-
 धिः इत्यमाग्निस्यापनंविधायततो-
 नूतनताम्रादिपात्रमस्त्रमंत्रेणप्रक्षा-

ल्यतत्रमुपलंभं त्रेण ह्यधामि मंत्रितान्तं
 इत्तानपंचदसाप्रसूतिमितानस्त्रमंत्रं ज
 यन्निक्षिप्यतत्रगोदुग्धं यावतासूतं भ
 वति तावन्निक्षिप्यप्रक्षालितेन पात्रेण
 कवचमंत्रमुचरन्त तत्पात्रवदनं पिधाय
 मूलमंत्रं स्मरन् प्राञ्जुवो गुरुश्चरुं प
 त्कान्तिस्मिन् शान्ते मूलमंत्रेण सुवेणा
 ज्यं निक्षिप्य कवचमंत्रेण तत्पात्रमवता
 योस्त्रमंत्रेण भिमंत्रिते कुशास्तरे चरुनि
 क्षिप्या त्रिधा विभज्यैकभागं देवाय कुं
 भस्थाय निवेद्य मण्डलं परितः पूर्वमुं
 कुरार्येण कर्मणि कृतां कुरभाजनानि
 निक्षिप्य दत्तपूर्णं पिष्टमयदिपाञ्च नि
 धाय कुण्डसमीपं गत्वा स्वासने समुप
 विप्रा तत्र वक्ष्यमाणविधिना सांगंसा
 वरणं सर्वोपचारैः पूजयेत्तः अत्रार्था
 दिस्मानानानाभिपूजावदेव कुण्डाद
 हिः पात्रांतरदेवमुदिश्य कल्पयेत् अ

शि. १

६७

१७

यत्सर्वकुंडमध्यरावकल्पयेदिति त
तोमूलमंत्रेण बन्धि देवतयोविकैकी
करणार्थपंचविशात्पाहुत्पात्माग्निदेव
तानामेकंभावपन्मूलेन नाडीसंधा
नार्थमेकादशवारं धृतैर्हत्वा षडंगाव
रण देवतामामेकैकाहुतिं हुत्वा प्राहु
निर्मितचरोस्तृतीयांशं भवधाविभ
ज्येकांशेन मूलमंत्रेण पंचविशतिधा
हुत्वा प्रागादिदिक् स्यात् कुण्डे सुषुम्न
त्विभिः प्रागुक्तविधिना द्वादशसंस्का
रैः संस्कृतेषु गुरुः स्वकुंडादग्निमुद्गत्येभि
दृत्य निक्षिपेत् सत्विजश्च स्वस्वकुंडे
बन्धिं परिषेवनपरिस्तरणपरिधिप्रक्षे
पणपूज्यादिभिः सम्पक्परितोष्य समि
द्धेतस्मिन् स्वैष्टदेवतां नित्यपूज्यात्तवि
धिना स्यासनपूज्यादिपूर्वकं देवमावा
ह्यतांबूतांतैरुपचरैः सम्पक् संपूज्यव
कैकीकरणनाडीसंधानांगावरणहोमां

तेमूलमंत्रेणगुरुणाविभज्यदत्तेनधत्त
 मिश्रपायसेनपंचविंशशान्तिधास्वस्वकुं
 डेजुहुयुःअथगुरुःसर्वतोभद्रमंडपस्य
 पूर्वादिबीचीचतुष्टयेमखादिदिशिस्थाने
 सुप्राच्यामेखंबवधौआग्नेयांमिथुनंदक्षि
 णेकर्कसिंहोनैऋत्येकन्यांपश्चिमेतुला
 वश्चिकोवापवेधेनुःउत्तरेमकरकुम्भौई
 शानेमीनइतिविभक्तेषुराशिषुतदधिपे
 भ्योग्रहेभ्योनक्षत्रेभ्यःकरणेभ्यश्चबलिंद
 धात्तपचामेखंबवश्चिकस्थानयोःकंस्वंगं
 द्वंद्वंमेषवश्चिकराश्याधिपतयेमंगलाय
 एवगंधाक्षतपुक्तापायसबलिर्नमःएवं
 चब्रह्मतुलासश्याधिपतयेगुप्तायनमः
 टं ५ मिथुनकंन्याधिपतयेबुधाययं ४
 कर्कराश्याधिपतयेसोमाय अं १६ सिंह
 राशिधिपतयेसूर्यायतं ५ धनमीनरा
 श्याधिपतयेशुक्रत्यंगुरवेपमकरकुंभ
 राश्याधिपतयेशानयेएवबलिनिमःपु

शि० नः मेखराशंशाभूताश्विभरणीकृतिका
 ५८ पादक्षत्रदेवताभ्योदिवानक्तचरेभ्यः
 १४ सर्वभ्योभूतेभ्यः एषगंधाक्षतेत्यादिपूर्व
 वत् बलिर्नमः एवं वषट्पशंशाभूतकृ
 तिकापादत्रयरोहिणीमृगशिशोर्देन
 क्षत्रदेवताभ्योदिवेत्यादि मिथुनराशं
 शाभूतमृगशिशोर्द्वाष्टापुनर्वसुपादत्र
 यनक्षत्रदेवताभ्योदिवेत्यादि एवम
 ग्रेपिमंत्राकृहनीयाः ततोमीनमेखयोरं
 तरालेववकारणाय एषगंधपुष्पाक्ष
 तयुक्तपायस्पबलिर्नमः एवं वषट्मिथु
 नयोर्मध्ये बालकरणाय मिथुनांकर्क
 योर्मध्ये तैत्तिलाय कन्यातुल्योर्मध्ये
 राय वृश्चिकधनुषोर्मध्ये वणिजे धनु
 र्मकरयोर्मध्ये विष्टये एषगंधाक्षतेत्या
 दि अत्रराशिराशपधिपतीनां राशिद्वय
 स्थानेपि बलिर्देय इति संप्रदायः ततो
 गुरुः कुंभस्थाय देवायोनरायोशानादि

नीरजनांतवक्ष्यमाणविधिनाकृत्वास्तु
 वाक्षमापयेत् इति ह तशिष्टेन पायसे
 न वल्लिंदत्वा ततस्मृतीयं भागं शिष्येण
 सह गुरुर्भुक्त्वा स्वयं मावांता स्वावांता
 पशिष्याय षडंगं न्यासयोगेन सकली
 कृताप प्रादेशमात्रं पयोक्तुं दन्तकाष्ठं
 ह मंत्रेण हृद्वाभि मंत्रितं दद्यात् शिष्यो
 पितेन देतुं धावनं विधाय दन्तकाष्ठं प्र
 क्षाल्य पुरतः परित्यज्या च म्पगुरोः समी
 पंगच्छेत् ततो गुरुः शिरवा बंधनेन मूल
 मंत्राभि मंत्रितेन संरक्ष्य तेन सार्द्धं नस्यां
 वेद्यां कुशास्तरणे तस्यां रात्रौ शयनं कुर्या
 दित्याधिवासं सुंदराय शिष्येण श्रीनिवा
 सेन धीमता चंद्रिकायां प्रकाशो गान्धर्व
 चमः इति श्रीसुंदराचार्यवरुणारविन्द
 द्वातेवासिना श्री श्रीनिवासभट्टेन विर
 चितायां शिवार्चनचंद्रिकायां पंचमप्रका
 शः ततो गुरुः सशिष्यः प्रातरुत्थाय कुरु

शि. १

६६

११

तावत्प्रकक्रियः शिष्याय प्रादे प्रामात्रे य
चोक्तं दंतकाष्टमूलमंत्रेण सप्ताभि मंत्रि
तंदत्त्वा दंतधावनं कारयेत् शिष्योपि
तेन वक्ष्यमाणददन्तधावनमंत्रं स्मर
नदंतान् विशोधयदन्तकाष्टं प्रक्षाल्य
पुरतः चतुरस्रे रास्तमात्रे स्पंडिते त्रजे
त् ततो गुरुस्तत्परीक्षां कुर्यात् ततः
शुभाशुभफलानि सारसंग्रहे ईशाना
ग्रे ज्ञानलाभः प्रायग्रे भूतिरुत्तमा आ
ग्नेयाग्रे मनस्तापो बंधुनाशश्च दक्षिणे
राक्षसाग्रे मृत्युभयं वारुण्यग्रे मनः शुभ
वापव्याग्रे व्यग्रता च कोऽग्रे सुखा बह इ
ति ततः स्वप्नपरीक्षां कुर्यात् ततः श्रीकु
लप्रकाशतंत्रे कूरस्वप्ने धर्मादीक्षां ह्यकू
रमध्यमा भवेत् उत्तमस्वप्नपूर्वा तु दीक्षा
सर्वानाममता ततो दन्तकाष्टे न्नमंगल
दिग्गणपाते दुःस्वप्ने च प्रायश्चित्तं सारसं
ग्रहएव न्नमंगलस्थानपाते प्रायश्चित्तं

समाचरेत् प्रायश्चित्तं त्वग्रेषु रश्मि
करणे बध्यते ततः शिष्योऽपि स्नातः कृ
तपूर्वाह्निकक्रिया समलंकृतः श्रीगुरुं
प्रणम्य तदा ज्ञया तस्याश्वे उपविशेत् त
तो गुरुश्च कृत्विजश्च स्वस्वकुण्डे तथैव दे
वं सोमं सावरणं संपूज्य सघृतोऽस्ति त्वेस्त
तत्कल्पेषु पुरश्चरणहोमोक्तं वैरह्ये
तरसहस्रमष्टोत्तरशतं वा जह्युः ततो
गुरुः शिष्यं शूद्रातिरिक्तं पंचगव्यं पाय
यित्वा कुण्डं समीपं नीत्वा दिव्यदृश्यं विलो
क्य तस्य हृदयारविं द्वाजीवात्मानं भूत
शुद्धयुक्तयोरिपात्वा तदेहात्तत्र ह्यरं ध्व
मार्गात् निसर्गस्य स्वात्मनियोगवत्त्वेन
गुरुकृत्युक्त्वा संयोज्य शिष्यस्य षडध्वशो
धनं कुर्यात् तत्र शिष्यस्य पादयोः कला
ध्वानमिव प्रतिप्रतिष्ठा विधाशान्तिः शस्य
तीतावेति पंचकलात्मकं संचित्य तत
स्तस्मिन्निगप्रदेशे शिवशक्तिं सदा शिवे

शि०

१००

श्वरशुद्धविद्यामायाविधाकलारामका
लनियतिपुरुषप्रकृत्यहंकारबुद्धिमनः
श्रोत्रत्वक्चक्षुर्जिह्वावाणवाक्पाणि
पादपापूपस्थशब्दस्पर्शरूपरसगंधाका
शवाग्निमनिसलिलपृथ्व्यात्मकषडिंश
तत्त्वरूपंशैवतत्त्वाध्वाप्रध्यायेत् इति
शैवदीक्षायां वैष्णवदीक्षायांतुजीवप्रा
णाधियस्पर्शनइन्द्रियदशकतन्मात्राः
भूतानांपंचकमपिहृत्यघंतेजसोवित्तु
यंतद्द्वयवासुदेवप्रमुखाश्चत्वारःपरि
हृष्टाश्चिन्द्रियदशकंप्रागुक्तश्रोत्रादयो
वागादयश्च तन्मात्राश्चाशब्दादयः भू
तपंचकमाकाशादितजसोत्रयंसोम
सूर्याग्निश्चसुदेमयं वासुदेवप्रमुखा
श्चसर्वादेवःसंकर्षणप्रद्युम्नानिरुद्धा
श्चत्वारःसौरदीक्षायांतु भूततन्मात्रे
न्द्रियाणिमनोगर्बश्चधीस्तथा प्रधानं
चित्तिगर्बोऽहंकारः प्रधानंप्रकृतित

त्वंशक्तिदीक्षायां तु आत्मविद्याशिवाय
 तेविपरीतास्तएवच सर्वतत्त्वंचेतिवि
 परीताशिवविद्याआत्मइतिकमेणत
 एवचआत्मविद्याशिवायवेइतिदशत
 त्वानिइत्यंततदक्षायानुतदध्वानंचिंतये
 दितिगाणपत्तदीक्षायांतुशौबनत्वान्ये
 वज्ञातव्यानि ततः शिष्यनामोऽततल
 वितलसुतलमहातलतलातलरसा
 तलपातालभूर्भुवःस्वर्महर्जनस्ततपः
 सत्यलोकात्मकचतुर्दशभुवनरूपंभु
 वनाध्वानंसंचित्तुततस्तस्यहृदयेऽत्र
 कारादिक्षकारान्तवर्णकदेवरूपंव
 णीध्वानंविभाव्यतस्यतलाटेमूलमं
 त्रस्यवर्णसमुदायध्वानंसंस्मृतततः
 शिष्याशिरसिपदसमुदायमयंमूलमं
 त्रस्वरूपंमंसाध्वानंध्यायेदितिशिष्य
 प्रारिरेध्ववक्त्रेसंचित्तुतंकूर्चनस्पशन्
 गुरुःस्वकुंडे ॐऽमुकस्यकलाध्वानं

शि॥

१०९

101

वर्णाध्वनिविलीनं विभाव्यपुनः ओं शो
धयामि स्वाहा एवं धत्ता कैस्ति लैरह धा
हुत्वा कलाध्वनंतत्वाध्वनिविलीनं
विभाव्यपुनः अमुकस्य तत्वाध्वनं शो
धयामि स्वाहा इत्यह धा हुत्वा भुवना-
ध्वनं वर्णाध्वनिविलीनं विभाव्यपु
नः ओ वर्णाध्वनं शोधयामि स्वाहा इ
त्यह धा हुत्वा तं पदाध्वनिविलीनं
विभाव्यपुनः अमुकस्य पदाध्वनं शो
धयामि स्वाहा इत्यह धा हुत्वा तं मंत्रा
ध्वनिविलीनं विभाव्यपुनः ओं अमु
कमंत्राध्वनं शोधयामि स्वाहा इत्यह
धा हुत्वा तं ब्रह्मरं प्रस्थ परमशिबे वि
लीनं विभाव्यपुनः संहृति क्रमेणैव प
रमशिबस्य काशात्तमंत्राध्वनं सहात
तः पदाध्वनं तस्मात् वर्णाध्वनं त
तो भुवनाध्वनं ततस्तत्वाध्वनं ततः
कलाध्वनं च सह्यात तस्याने सस्था

यषिष्वादिष्यस्त्राविलोक्वस्वात्मनिस्थि
 तंशिष्मचैतन्यंतद्दृष्ट्या रविदेऽत्रावाह
 नोक्तप्रकारेण तत्तत्त्वत्सरंध्रं संयोज्या अ
 त्रशृङ्गं करजातीनामध्वशोधनं नका
 र्यं तेषां पादोदकप्रदानेन शोभनं कुर्यात्
 ततः पुनः पूर्ववत्तस्मिन् देवताया अंगव
 रणदेवताभ्यो धृते नैकैकामाहुतिं हुत्वा
 ओं भूर्भुवः स्वस्व इमंसेन क्षत्रायश्च दिग्भ्यश्च
 भुवो वायवे चांतरिक्षाय च महते च स्वाहा ओं
 सुवरादित्याय च दिवे च महते च स्वाहा ओं
 भूर्भुवः स्वस्व इमंसेन क्षत्रायश्च दिग्भ्यश्च
 महते च स्वाहा इत्याज्याहुतिं चतुष्टयं हु
 त्वा इतः पूर्वप्राणबुद्धिदेहधर्माधिकार
 जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यवस्थासु मनसा वाचा क
 र्मणा हस्ताभ्यां पद्भ्यामुदरेण शिश्राय
 त्स्मृतं यदुक्तं यदुक्तं यत्कृतं तत्सर्वं ब्रह्मा
 र्पणं भवतु स्वाहा इत्यष्टावाज्याहुतीर्हु
 त्वा ओं सहस्रार्चिर्महाते जानमस्ते बह

शि०।

१०२

रूपधक् सर्वशितेसर्वगतपावकाय
नमोस्तुते त्वंरोद्धो रकर्मावधो रहस्व
नप्राप्तिने विष्णुस्त्वेतौ कपात्नोसिष्ठां
तिमंत्रप्रपञ्चमे इत्यग्निप्रार्थ्यः अग्निमं
त्रेण प्राग्वदग्नि संपूज्य नूनान्तिरिक्तसि
ध्यर्थं ददामि सद्यस्तं तिलं ॐ हूं सांगं कुरु
कुरु स्वाहा इति तिले रेकामाहुतिं हुत्वा
घृतेन स्नुचमापूर्यत उपरि पुष्पं मधो मु
खं स्नुवं च निधाय शंखवत्सं पुटाभ्यां क
राभ्यां गृहीत्वोत्थाय स्नुक् स्नुवधो मूलं ना
भौ निधाय वौषट्तेन मूलं मंत्रेण हुति
त्रयं हुत्वा प्राप्नोति तत्र देवं संपूज्य बन्धेः स
काशा दुद्धास्य कलशे विसृज्य प्राग्वद्वा
हत्याग्नि जिह्वांगमूर्ति मंत्रे रेकै कामा ।
ज्या हुतिं हुत्वा प्राग्वत्प्रोच्छणीय जलेना
ग्निं परिषिंच्य नमो बन्धे महाप्राक्ते सर्व
कर्मप्रसाधक कर्मान्तरेपि संप्राप्ते प्रेस
न्ति धिं कुरु सादरं इत्यग्निं प्रार्थ्य संहार

मुद्रया तं स्वात्मन्पुद्गास्पपरिधीन्यपणस्त
रणोश्चतूष्मीमग्नौप्रक्षिप्यप्रणीतापात्रमु
द्गास्पस्वपुरतः कुशास्तरे निधाय ओं प्राच्ये
दिशे नमः दक्षिणायै दिशे नमः ओं प्रतीच्ये
दिशे नमः ओं उदीच्ये दिशे नमः ओं ऊर्ध्वायै
दिशे नमः इति ततश्चिप्रणीता जलमु
त्थिप्यधस्थापे दिशे नमः इति भूमौ ज
लं निक्षिप्य भूमौ पतितं जलेन स्वात्मानं
शिष्यं च कुशोः संप्रोक्षयेदिति प्रणीतो ह्य
सनं विधाय ब्रह्माणं मुद्गासयेत् ब्रह्मस्था
ने वृताय ब्राह्मणाय सहिरण्यं पूर्णमात्रं
दापयेदिति दीक्षां गहोमविधिः पूर्णपात्र
स्वसृपंतु प्राक् दीक्षाप्रकरणे मिहिते त
तो नेत्रमंत्रेण शिष्यस्य नेत्रे नूतनपहव
त्त्रिणावध्वाहस्तेन गृहीत्वा कुंभसमीपं
नीत्वा तस्यां जलं पुष्पैरापूर्य स्वयं मूलमं
त्रमुच्चरन् चरस्य देवतायै पुष्पांजलिं दा
पयित्वा तस्य नेत्रं बंधनं विमुच्य कुशास्त

शि ॥

१२३

103

रेतंसमुवेश्प अज्ञानतिमिणंधस्यज्ञानो
जलशलाकयागचक्षुरुन्मीलितंयेन
तस्यैश्रीगुरुवेनमः इतिमंत्रंशिष्यपाठ
यित्वाकुंभदेवंसागंसावरणंसर्वोपचा
रैःसंपूज्यप्रागुक्तभूतशुद्धिविधिनात
स्यदेहंसंहृत्यसंशोध्योत्पाद्यतस्यदेहेमू
लमंत्रस्य ऋष्याद्यविलन्यासजालंबि
न्यस्यपुनःकुंभदेवतांगधादिपंचोप
चोपचारैःसंपूज्यमंत्रउपहारदेवताः स
लोकपालांगावराणदेवतार्चदेवताग
णेशादिचतुरायतनदेवतास्वस्वांगाव
रासहितादेवस्यांगविलीना इतिविभा
व्यतांप्रागुक्तविधिनाषडंगयोगन्यास
योगेनसकलीकृततेजोरूपतामायाद्य
ततेजोरूपंकलशजलंपरब्रह्ममयंसं
वित्तयन्शिष्यंसप्रलंबेद्याः पूर्वज्ञानो
त्तरान्यतमदिशिसर्वतोभद्रादिमंडले
पूर्वाभिमुखंभद्रपीठेसमुपवेश्पयेच

वाघचोषपुरःसरंगुरुः कुंभंसमुद्धत्यकुंभ
 मुखस्थाम्रपत्रवादिकं कल्पवक्षशा
 स्वावुद्ध्याशिष्याशिरिसिनिधायवेदंघोषं
 कुर्वद्भिः स्नात्वाभिरमेश्वब्राह्मणे सहमा
 तकयामूलमंत्रेण चतुर्पूर्वाभिमुखोपवि
 श्य मुत्तराभिमुखास्तिस्रस्तन्मिषिच्यपुनः
 पूर्वमुभ्यर्चितमस्त्ररूपं करकंगहीत्वा त
 तोयोरथार्थमभिषिच्य तत्करकावशिष्ट
 जलेन शिष्यमावासायित्वा देवतां स्वरुं
 पंप्राग्वत्वंडंगं न्यास्येन सकलीकृत्य शुद्धे
 धोतेनूतने वा समीपपरिधाय स्वाचान्तं
 स्वसमीपे समुपवेश्य शिष्यं देहे संक्रान्ते दे
 वंतस्येव देहे गंधादिपंचोपचारैः संपूज्य
 शिष्यदेवयोरैक्यं विभाज्य न सुविनीत
 स्य शिष्यस्य दक्षिणकर्णे श्रीमूलमंत्रंग
 णेशादिव नुरायतनमंत्रपूर्वकंगणेश
 दक्षिणां सूर्यादि पूर्वकं चक्ष्य मानततणा
 तपूजनक्रमेण चारत्रयं न देत् शिष्यो

शि।

१०४

104

ब्राह्मणश्चेतस्पहस्तेमंत्रदानरूपेणोद
कंदधातः अन्येभ्यस्त्वेवमेववदेत्तत
तःशिष्याःस्वगुरुपादिष्टंमूलमंत्रं
षादिकरषडंगन्यासपूर्वकमह्योत्तर
शतमह्याविंशतिवारमष्टधाजपित्वा
जपंसमर्थगुरुमंत्रदेवतानामैक्यंवि
भावसाष्टांगं बहुशो गुरुं प्रणम्य पुनः पं
चांगं प्रणमेत् तत्राष्टांगं पंचांगयोर्लक्ष
णमुक्तां प्रागेव प्रमाणे इत्यं प्रणम्य गुरु
वेऽस्त्विगभ्यश्च प्रमाणे कंदक्षिणंद
यत् इति क्रियामपीक्षा अथैवं विस्तार
तः क्रियादीक्षां कर्तुं मशक्तश्चेत्पूर्वोक्ते
कनिष्ठे मंडले घाग्वद्देहिकायां मंडले कृ
त्वा तथैव तत्र कुंभस्थापनं कृत्वा आ
। त्विग्वरणशक्तौ गुरुश्च तुरसमेवं वुं डे
हंत्वा तत्राग्निं स्थापनां धारित्वं कि
मं कृत्वा कविधिना भिषिद्यदीक्षां द
यात् मंडपकरणशक्तौ क्वचित्प्रशस्ते

सस्थले प्राग्वन्मंडलं कृत्वा तदशक्तौ चतु
 रस्रवत्तवेष्टितमष्टदलकमलं वा निर्मा
 यतत्रोविधिना कलशं संस्थाप्य प्राग्वच्चतु
 रस्रं कुंडं तदशक्तौ प्रागुक्तविधिना स्थंडिलं
 वा कृत्वा तत्रोक्तविधिनाग्निं संस्थाप्याग्नि
 स्थापने विस्ताराशक्तौ नित्यहोमोक्तवि
 धिना वाग्निं संस्थाप्योक्तविधिना होमादिकं
 कृत्वा भिषिं व्यमंत्रं दधात् अथाग्नेवरणा
 द्या तत्र नादयं वरात्रे अग्नेर्भासश्च गंधाश्च
 शब्दाश्चाकृतयस्तथा विकाराश्च शिखाश्च
 वसं वेद्याः कर्मसिद्धये पञ्चरागधुनि श्रेष्ठो
 लाक्षारसमप्रभः बालार्कवर्णो द्रुतभुक्
 जपायं शस्यते बुधैः इन्द्रगोपकसंकाशः
 शोणितामोथपावकः शक्रचापमिभः
 श्रेष्ठः कुसुंभाभस्तथैव च रक्तानां पुष्पजा
 तीनां वर्णनाग्निरिहोच्यते अथ गंधः सुगं
 धद्रव्यगंधो ग्निघृतगंधः सुशोभनः आयु
 र्दः पद्मगंधः स्यादित्यगंधश्च सुव्रत नाग

शि। चंपकपुन्नागपाटलीपूषिकानिमःपद्मे
 १०५ दीवरकल्हारसर्पिर्गुणुत्तुसंनिभिःपा
 १०५ वकस्यशुभोगंधइति अथशब्दःजीमू
 तवत्नकीशंखमदंगाध्वनितुत्सकःश
 लोमेःसिद्धयेहोतुरेतान्यःस्यादसिद्धिदः
 शास्त्रातिलकेपि मेरीवारिदहसीद्रुध्व
 निवहेःप्रभावहइतिःअथाकृतिःनार
 दपंचरात्रे छत्राकारोद्दिज्ञश्रेष्ठध्वजवा
 मरसन्निभःविमानानांहयानांचप्रासा
 दानां वषभस्यच आकारेणयहंसानां
 मयूराणांवसिद्धिदःतथाकृतिःसदाव
 हिःसद्यःसिद्धिकरःस्मृतःशेषाणांदक्षि
 णरूपंनशास्तां होमकर्मणियद्रूपंकथि
 तंचैतद्यदित्तस्यप्रतिक्षणं अन्योनित्यंप्र
 पयेत्ततदासिद्धिकरोनतःअथासिखाः
 विषमाश्चशिखाहेत्यादयश्चप्रभावह
 हस्याहस्योन्नतादीर्घाग्निज्वालाःसिद्धि
 दाःस्मृताःतथाशास्त्रातिलकेपिप्रद

क्षिणाः त्यक्तकंपाः छत्राभाः शिखिनः शि
 खाः शुभदायजमानस्यराजस्यायिविशो
 षतः तथा नारदपंचरात्रे प्रदीपेत्नेरिहस
 न्नोत्पन्निर्धूमेसगुणे तथा हृद्येत्तुष्टिप्रदेचे
 बहोत्तव्यं सिद्धिमिच्छता सिद्धः प्रदक्षिण
 वर्तः सुशब्दः श्रापियो भवेत् नित्यमेवंशु
 भकरो यदन्येर्वर्जितो गुणेः अथ निषिद्धः
 अल्पतेजाश्चक्षुश्च विष्कुल्लिंगसन्वितः
 धूमावलीढज्वालश्च कृशानुर्नवसिद्धिदः
 दुर्गंधश्चावलीढश्चापितकृशयो भवेत्
 भूमिंच विलिखेद्यस्तु सोऽपि दद्यात्पराभवं
 तथा शारदातिलके कृशः कृशगतेर्व
 णीयजमानं विमाप्तायेत् पूतिगंधो हृत
 भुजो हेतुर्दुःखप्रदो भवेत् छिन्नावता
 शिखा कुर्यान्मर्त्युधनपरिक्षयं शुक्लप
 क्षनिभो धूम्रपाएव तस्य प्रभः क्षान्तिगुण
 जानीनां गवांच कुरुते विसत् तथा तं
 त्रारे षरो ह्यमहिषा दीनां रुत मन्ननसि

शि-१

१०६

106

द्विये रूक्षश्चटचटाशब्दस्वापसव्यगतिः
सदा३। अल्लिखेद्दुसुधापश्चयश्चाधःशि
त्वरवचनेष्यतेसोमुनिश्चेष्टशास्त्रेस्मि
न्यारमेश्वरे अत्रैवंविधेषु दोषेषु प्रापश्चि
तमुक्तं कुलप्रकाशतंत्रे एवंविधेषु दो
षेषु प्रापश्चितापदेशिकः मूलेनाज्येन
जुहुयात्पंचविंशतिमाहुतीरिति पंचविं
शतिरेकैकस्मिन् दोषे अथ बन्हेः सात्वि
कादिजिह्वाभेदाः तत्रदीक्षागहोमशान्ति
कादिसात्विकहोमेषु हिरण्ययाः प्रागेवोः
क्ताः अथ वज्रपादिका म्यहोमेषुराजसजि
ह्वाकुलमूलावतारे राज्यस्यः पप्ररागे
कासुवर्णा भद्रलोहितास्वेताधूमिन्याः
न्याकरालिकेतिः अथ क्रूरहोमेषु ताम
स्येपितत्रैव तामस्ये विश्वमूर्तिकास्तु ॥
लिंगिनीधूमवर्णा चतुर्थी तु मनोजवा
पंचमी लोहितारत्नास्यात्कराली गदि
ता तथा काली च सप्तमी प्रोक्ता चान्तव्या

कार्यभेदतः पागक्रियाकाम्यहोमकुरहो
मेषुवक्रमात् इति अथ जिह्वानामधिदे
वताः तत्र कुलप्रकारशतं त्रैजिह्वानाम
धिदेवास्पर्विबुधाः पितरस्तथा गंधर्वयक्ष
नागाश्च पिशाचाराक्षसास्तथा रसनासुसु
रादीनां जुहुयात् कार्यसिद्धये तस्मादधुस्ततो
देवावांक्षितांसिद्धिमुत्तमां रसनास्वीयना
माभाः कशानोः प्रायशो मता ईति अथा
त्रहोमकाले बन्हे जिह्वां शिरः कर्णादिकं
ज्ञात्वा जिह्वायामेव जुहुयात् नयाचो
क्तं महाकपिलपंचरात्रैशुहकल्पेनः स
र्वकार्यप्रसिद्धयर्थं जिह्वायां तस्य होमये
त्तच्चक्षुः कर्णादिकं ज्ञात्वा होमयेद्देपि
कोतमः अग्निर्कर्णो हृतं यस्तु कार्याश्चैषा
धितो भयं नासिकायां महदुःखं चक्षुषो
र्नाशनं भवेत् कंठे दारिद्र्यं दंष्ट्रोक्तं तस्मा
जिह्वासु होमवेत् तत्र क्वाह्यं तत्र कर्णे
पत्रधूमस्तु नासिके पत्रात्पज्ज्वलनेन

शि.

१०७

107

त्रंपत्रमस्मत्तुतच्छिरः पत्रवैज्वलितोव
हिः तत्रजिह्वाप्रकीर्तितेति तथाशारदा
तिलकेपि वैश्वानरंस्थितंध्ययेत्समिद्धे
मेषुदेशिकः शयानमाज्यहोमेषुनिषस्तं
शेषवस्तुषु आस्यांतर्जुह्यावन्देर्विप
श्चित्सर्वकर्मसु कर्णहोमेभवेध्वाधिर्न
त्रेत्वंधत्वमीरितं नासिकायांमनपीडा
मस्तकेधनक्षयः साधूमेग्निः शिरः प्रो-
तोमिधूमश्चक्षरेवच ज्वलन्कशोभ
वेत्कर्णः काष्ठलग्नश्चनासिका अग्नि
र्निजायतेयत्रशुद्धस्फोटिकसन्निभः त
मुखंतत्रविज्ञेयंचतुरंगुलमानतः ३
ति अथसुकसुवो तत्रश्रीसारसंग्रहे
सुकसुवोशिंशुपाश्चत्यश्रीपर्णीरवा
दिराम्रजो चंदनद्वयदेवदुवैककतश
श्रीभवोवित्त्वोदुग्धरपात्नाशनागके
शारसंभवो बहुलाशोकपुन्नागस्रक्ष
न्ययोधचंपकै निर्मिताविति शारदा

निलके श्रीपणीशिंशुपाक्षीरशारिवद्येक
 तमंबुधः गृहीत्वा विभज्येत्तुमात्रं घट्टिश
 तापुनः विशत्पंशौ भवेदं नो वेदिस्तैरष्टभि
 भवेत्त एकांशेन भवेत्कंठः सप्त भागमितं
 मुखं वेदित्र्यंशेन विस्तारः कंठस्य परिकी
 र्त्तितः अग्रं कंठस्य मानं स्यात्त मुखे मार्गं प्र
 कल्पयेत् कनिष्ठं गुलिमानेन सर्पिषो
 निर्गमाय च वेदिमध्ये विधातव्या भागेने
 केन कर्णेका विदधीत वहिस्तस्या एकांशो
 नाभितो वटं तस्य ख्यातं त्रिभिर्भागैर्वर्तम
 द्वांशतो द्वहिः त्र्यंशेने केन परितो दत्तान्य
 ह्यो प्रकल्पयेत् मेखला मुखवेधो स्यात्
 रितोर्द्वांशमानतः दंष्ट्रभूलाग्रयोः कुंभो गु
 णवेदो गुले क्रमात् दंष्ट्रीयुगं यमांशो स्या
 त्द्वदंष्ट्रस्या नाहश्नि वदिरं यो पृष्ठभागा
 वेद्या कूर्माकृतिर्भवेत्त हंसस्य वाहस्ति
 नो वापो त्रिणो वा मुखं लिखेत् मुखस्य
 पृष्ठभागे स्यात्संप्रीकं लक्षलं सुव सुव

शि १

१०८

१०४

अतुर्विंशतिभिर्भागैरास्वेष्टत्सुकं द्वाविं
शत्पादंडमानयंशैरेतत्सुकीर्तितं चतु-
मिंशैनाहः कर्पाज्यग्राहितच्छिरः अंश
दायेन निखने तं के मगपदाकृति दंड
मूलाग्रयेगंडी भवेत्कं करणभूषितेति
दंडीयुगं कं कणाकारं कं कणभूषिते
ति स्वयमूतत्वात् गंडीकं कणवड्डेवदि
ति वायवीयसंहितावचनाच्च अन्यत्र
तु गंडीकुं भः तत्र तस्यैवावशपकत्वात्
वायवीयसंहितायां सुकसुवौ ते जसौ
वापिति सुकसुवाभौ वकुं भसंभवः प
त्वाशपत्रे निच्छिद्रे रुचिरे सुकसुवो मु
ने निदध्यादाश्च त्रयपत्रे संक्षिप्ते हो मेक
मणीति अथैतद्वचनाप्रकारः तत्र
शिंशुपाश्च त्रयश्रीपणीर्खदिराम्रवंद
नदेवदारुवैकं कतसमीपत्वाशो दुंब
रवित्त्वपनसवकुत्वाशोकनागकेस
रपुन्नागचंपकवटत्पक्षवक्षाणां म।

यतमस्य शुक्लमव्रणमशीर्णवृणादि
 भिरदुष्टमुद्दिष्टमानादधिस्यूतदीर्घस
 मचतुरस्रं काष्ठं गृहीत्वा तत्र मुखं गुले
 न चतुर्विंशत्संगुलमानं षड्विंशदंशेन
 विभज्यते षुविंशत्संशदं दार्ढ्यं विभज्या
 वशिष्टषोडशभागेष्वग्रदेशे भागाष्टकं
 मुखार्थं परिकल्प्या वशिष्टभागाष्टकेन
 मचतुरस्रं वेदिं कृत्वा तन्मध्ये चिन्हं कृ
 त्वा तच्चिन्हमवलंब्यार्द्धशमानेनाभिः
 तो वृत्तं निष्पाद्य तद्वहिरप्येकांशमाने
 निवृत्तान्तरं निष्पाद्य वृत्तयोरन्तरसंज्ञे
 दत्ते भक्तित्रयं निष्पाद्य मध्ये वृत्ताभ्यां क
 र्त्तुं कांस्याप्यन्यगते गत्वा तद्वहिरर्द्धश
 मानेन वृत्तं निष्पाद्य तद्वहिरप्येकांशं
 शमानेन वृत्तांतरं कृत्वा वृत्तद्वयान्तरा
 त्तेष्टदत्तानि परित्यज्य तद्वहिरर्द्धशमाने
 न सुसमाकारां विव्रितां वाशोभं विदष्ये
 तत्ततोऽग्रे वशिष्टं शोनवेद्याः कृत्वा तीयांशे

शि। नपार्श्वद्वयखंडलेनमध्येराकांशमि
१०६ तंकंठविधायकंठतः किंचिदुच्चमव।
शिष्टसप्तभिरंशैर्येकंठसमानविस्ता
रंसमतलमध्यस्तादधोऽधः क्षीपमाण
स्यौल्यंमुखं कृत्वा मुखेपिवेदिकावन्मे
खलांपरिकल्प्यकंठाधोमुखस्थमेखला
मभिंदनप्रणालिकाकारमेकांशमान
निम्नंकनिष्ठाप्रवेशयोग्यंखातंकृत्वा
कर्णिकां मध्यस्थखातमधातुमुखमध्य
प्रणालिकाकारखातमध्येषयाघतंनि
सरति तथातप्रलोहशलाकयाकंठवे
दं परिधिमेदिनं सुखिरं विधायतथे
वाग्रेपिमुखपरिधिमेदिनं घतनिर्ग
मनायकनिष्ठाप्रवेशयोग्यंरंध्रं कुर्या
त् ततोवधाः पृष्ठभागेकुर्मारंमध्येकि
चित्समतलंभूमौ यथानिश्चलं तिष्ठ
तथा कृत्वा मुखस्य पृष्ठभागे मध्ये किं
चिन्निम्नंकृत्वा मुखरंध्राधस्तादुन्न

भागं हंसमुखाकारं गजमुखाकारं च
 सहमुखाकारं वा सुरम्पकारं पित्वा द
 एष्यमूले एकांशेन कंकणाकारं त्रयं
 चतुष्टयं वा कृत्वा तदधोऽंशं चतुष्टयेन
 मुखकंठमध्यमूलादिसुशोभितमूर्ध्व
 मुखं कुम्भं निर्माय तदधः पुनरेकांशेन
 कंणादितदधोऽंशं त्रयेण प्राण्वद्वर्धुमु
 खं कुम्भं तदधः पुनरेकांशेन कंकणा
 दिचकुर्यादिति सुवर्णं निर्माय सुवश्चतु
 र्विंशतिभागं दैर्घ्यमग्रदेशे शोशद्वयमाने
 न वर्तुल्लाकारस्यूलशिरोभागे युतं सुव
 र्तुलं सुवर्णं निर्माय तस्य मुखप्रदेशे प्रक
 ष्ममध्यगतमणपदाकारं कर्षमात्रं धत्त
 ग्राहिवातं कृत्वा तदधोऽंशं द्भूले एका
 शमानेन प्राण्वत्कंकणानितदधोऽंशं च
 तुष्टयेन कुम्भं ततरेकांशेन कंकणानि
 चकुर्यादिति सुवर्णं निर्माणप्रकारः एवं
 स्वर्णस्य मात्रं चतुरंशमानं दैर्घ्यं स

शि०

११०

॥०

त्रंवेह्यनयोगेस्थूलंतत्कापुनरेकांशो
नकंकणनिततोशत्रयेणकुंभंपुनरे
कांशोनप्यताम्रमयोवास्तुकस्त्रवोका
कार्यो सुक्स्त्रुवाभवेपलाशमध्यपत्र
द्वयंपिप्पदत्तद्वयंवाहोमेग्राह्यं संस्का
रोपिस्तुकस्त्रुवयोरिवतास्मिन्समपेय
त्रयोरपिकार्यइतिः ~~अथहोमद्वयमा~~
नानि तत्रशारदातिलके कर्षमात्रं
घृतहोमेशुक्तिमात्रंययः स्मृतं दधि
प्रसृतिमात्रंस्यात्ताजाः स्युर्मुष्टिसंमि
ता पृथुकास्तत्प्रमणास्युः शक्तवो।
पित्तथोदित्तः गुडः पलाह्मानः स्या
त्तशर्करापित्तथामताग्रासाह्मचरुमा
नंस्यादिक्षुः पर्वमिताः स्मृताः एकैकं
पत्रपुष्पाणित्तथापूपानिकल्पयेत्
कदलीनागरंगाणांफलाभ्येकैकश
विडुः मातुलुंचतुः खंडंपनशंदशधा
स्मृतं अध्वरुधानातिकेराणिखंडि

तानि विदुर्बुधाः त्रिधा भूतं विल्वफलं
कपित्थं खंडितं विधा उर्वारकफलं हो
मेकथितं खंडितं त्रिधा फलान्या न्या
न्य खंडानि समिधः स्फुटं शांगुलाः दूर्वा
त्रयं समादिहं गुडी वीच नुर गुलाः ब्रीह
यो मुष्टिमात्राः स्फुटं कुमायवा अपि
तंडुलाः स्फुटं दूर्वाः कोडवा मुष्टि सं
मिताः गोधूमा रक्त बालमा विहिता मु-
ष्टिमानतः तिलान् शुक्लमात्राः स्फुः स
र्वपास्तत्प्रमाणकाः शुक्तिप्रमाणं त्व
णं मरिचान्यपि विंशति पुरवदरमानं
स्यात्तरामं तत्समं स्मृतं चंदनागरु क
र्पूरकस्तूरी कुंकुमानि चिति डी बीजमा
नालि समुष्टि निदेशिकेरिति सार
संग्रहे पापसंचाक्षसम्पितमिति कर्ष
स्मक्षणमुक्तं सारसंग्रहे माषोदशागुं-
जा स्यात्त्वोदशमाषो निगद्यते कर्ष इति
तेन स्याप्येतदेव परिमाणं शुक्तिः कर्ष

।श।

१११

द्वयं प्रसूतिमंत्रं हे मुष्टिपत्ने पत्नार्द्धकर्म
द्वयः सुग्रासार्द्धमशीतिरक्तिकामित्तं त
दुक्तं कुलमूलावतारे गुंजाभिर्देशभि
र्मासः शाणो माषचतुष्टयं दोशाणो द्व
टकः कोलोवदरं दंक्षणश्च सः तौ दोषा
णितलं कर्मः सुवर्णकवत्तग्रहः पिचु
र्विशालपदकं तिंडकोक्षश्च तद्वयं शु
क्तिरक्षमिका ते देयत्वं बिल्वे चतुर्थिका
मुष्टिरामं प्रगुजो यद्देयत्ने प्रसूतिस्तथे
ति मातुलुंगं बीजपूरं उर्वारुककर्क
री तदूर्द्धाशाः शुक्तिमिताः कुतुकमा
त्राः पाणितलप्रमाणः कर्ममात्रादस
र्थः पुरः गुगुलुः वदरमानं प्रशीतिगु
गुंजा मितिः रामं हिं गुः तथा नारदयं
चरात्रे तृतीयखंडं मूलानां ह्रस्वानि स
प्रमाणतः शेषागमेपि खंडत्रयं स्या
न्मूलानां सूक्ष्माण्येकं च होमयेत्तः एकं
च अखंडमिति यावत् कन्दानामष्ट

मभागंलतानामंगुलमिति अथसमि
या नारदपंचरात्रे समित्प्रादेशमात्रेण
समच्छेदान्वितातथा विशाण्णदिदला
हस्यावक्रास्यूलाकृशादिधाः क्रिमिदु
ष्टाश्चदीर्घाश्चानिस्त्वचःपरिवर्जिताः
विशीर्णापुःस्यंकुर्यादिदलाद्याधिसं
भवःहस्यापामत्पुमाप्नोतिवक्राविक्र
रीतथा स्यूलाभिहरेत्तेलक्ष्मीकृशापुं-
जायतेक्षयः। दिधायांनेत्रदोषाःस्युःकी
टद्वार्यनाशिनीद्वेषंप्रकुरुतेदीर्घाप्रा
णध्वोनिस्त्वचस्मताःसक्षीरानाधि-
कान्यूनासमिधःसर्वकामदाःप्राद्वत्
वंसमच्छेदांतर्जन्यांगुलवर्तुलांउदशी
होमयेत्प्राज्ञःप्राप्नोतिविपुलांश्रियंश्रौ
तेस्मान्तेचनंश्रोमेसमिधःपरिकीर्ति
ताःतथावायवीयसंहितायांताःपाला
श्वःपरावापियज्जीयाद्वादशांगुलाःअ
वक्राःअस्यपंशुक्काःसत्वबोनिर्वृणाः

शि।

११२

समाः दशांगुलवाविहिताः कनिष्ठांगु
लसंमिताः प्रादेशमात्रावालाभे होत-
व्याः सकला अपि अथ प्रकृतैः क्रिया
दीक्षाशक्तानां वर्णादिक्षादिविधिर्नि-
व्यते अथ वरणादीक्षा तत्र पुं प्रकृत्या
त्मकानकारादिक्षकारान्तामात्मका
वर्णानपुं प्रकृत्यात्मके शिष्यदेहे यथो-
क्तविधिना विन्यस्य पुनः संहारक्रमेण
मूर्द्धादिहृदयान्तस्थं सकारं हृदयादि
दक्षिणपादाग्रपर्यन्तस्थं संकारं संह-
रामि हृदयादिदक्षिणपादाग्रपर्यन्त-
स्थं सकारं हृदयादिवामपाराग्रव-
धिस्येवकारं संहरामि हृदयादिवाम
पाराग्रवधिस्यं सकारं हृदयादिद-
क्षिणपादाग्रवधिस्यं सकारं संहरा-
मि हृदयादिदक्षिणपादाग्रवधिस्यं
सकारं एवं युत्वा सकारं वकारं संह-
रामि इत्यादिमुखवत्तस्थमाकारं शि

रस्येऽत्र काकारे संहारमीत्यनमुक्तयु-
 त्त्वावर्णां संहृत्य पुनस्तद्धेतन्यंसकल
 त्वग्रामसमेतं परमात्मनिसंयोज्य विली-
 नसकलतत्त्वसमूहं विगतनिरिवलक-
 लुत्वं दिव्यतनुं शिष्यं विवि-त्य पुनः पर-
 मात्मनः सकाशादकारादिक्षकारान्ता-
 नवर्णा उत्पाद्य वक्ष्यमाणसहि न्यासक-
 मेण शिष्यदेहे मातृकावर्णां विन्यस्य पु-
 नः श्वेतन्यंत त्वग्रामसमेतं तस्मिन् संयो-
 ज्योक्तविधिनोपदेशं कुर्यादिति वर्णद-
 क्षा अथ कलादीक्षा तत्र यादतो जानुप-
 र्यन्तं निवृत्तिकलां जानुतो नाभिपर्यन्तं
 प्रतिष्ठा कलां नाभितः कंठाल्ललाटप-
 र्यन्तं शान्तिकलां ललाटात ब्रह्मरंध्रांतं
 शान्त्यतीतकलां च शिष्यदेहे संविं त्यनि-
 वृत्तिकालां प्रतिष्ठा कलायां संहारमिप्र-
 तिष्ठा कलायां संहारमिप्रतिष्ठा कलां
 विधा कलायां संहारमिविधा कलां शां-

शि० ॥ नितकलां शांत्यतीतकलायां संहारामि
 ११३ इतिकमात्संहृत्य वेधयित्वा ततोपरमा
 ४३ त्मनिसंहृत्य प्राग्वत्तस्य शरीरं संशोध्य
 ११३ समुत्पाद्य पुनः परमात्मनः सकाशात्
 शांत्यतीतकलां ततः शांतिं ततो विधां
 ततः प्रतिष्ठां ततो निवृत्तिं च साहचिकमे
 ण शिष्यदेहेतुत्वस्थाने संयोज्योपदेशा
 दिकं कुर्यादिति एवमष्टत्रिंशत्कला
 मिर्वा एकपञ्चाशत्कला मिर्वक्ष्यमाण
 मिर्वा उक्तयुक्ता संहारा साहचिन्या स क्र
 मेण शिष्यं संस्कृत्य दीक्षां दयात् इति
 कलादीक्षा अथ स्पर्शादीक्षा तत्र गु
 रुः स्वहस्ततले शिवरूपं स्वगुरुं ध्याय
 न्मूलविधां षडंगमंत्रान्मृतकां च ज
 न् शिष्यस्य शिरसि स्वदक्षिण करं नि
 धायोपादिशत् इति स्पर्शादीक्षा अथ
 वाग्दीक्षा तत्र गुरुः परिविद्रूपे शिवे
 चिंतनं निधाय तदुद्भूतान् समस्तमंत्रान्

नृध्यायनतनायः स्वयंशिष्यापमंत्रानु
 पदिशेत् इतिवादीक्षा अथददीक्षा
 तत्रगुरुः स्वनेत्रेनिमीत्यपरमात्मस्वरू
 पिणीमंत्रदेवतांघात्वातत्रप्रसन्नचित्तो
 दिव्यचक्षुषाशिष्यंनिरीक्ष्यमंत्रोपशंकु
 र्यादितिददीक्षा पश्चादुक्तमेतत् ददी
 क्षात्रयंविरक्तानांशिष्यानांतत्त्वविदागु
 रुणाकार्यमितिस्त्रीणानुवादीक्षेववि।
 हितानान्या अथवेधदीक्षा तत्रगुरुःशि
 ष्यस्यस्यमूलाधारेचतुदत्तपंकजमध्य।
 त्रिकोणमध्येपथोक्तसूयंकुंडलिनीध्यात्वा
 तत्पत्रचतुष्टयमध्यस्थत्वादिसोताक्षर
 चतुष्टयंतन्मध्यस्थितेकमलासनेसंह
 त्तत्रब्रह्माणंतदूर्ध्वगतस्वाधिष्ठानाख्य
 षट्पत्रकमलमध्यस्थितेविहोसंयोज्य
 वेधयित्वातत्पत्रद्वंद्वमध्यस्थंवादित्नांत
 वर्णषट्कंचविहोसंयोज्यतदूर्ध्वनाभिमं
 उलेदशदलकमलात्मकेमणिपूरक।

शि १

११४

चक्रे विहं संयोज्य तत्त्र दशकमलम
ध्यस्थं डादि फांत वर्णं दशकसहितं वि
हंतं तत्संकजमध्यस्थं रुद्रं संयोज्य वेध
पित्वा तं रुद्रमनाहताख्ये हस्तघ्नका।
दिष्यन्तद्वा दशवर्णं एव द्वादशदलं सं
योज्ये संयोज्य तैरक्षरैः सार्द्धं तं रुद्रं तन्म
ध्यस्थिते श्वरे संयोज्य वेधपित्वा कंठ
देशे षोडशस्मरा ह्यषोडशदलकमले
विशुद्धिचक्रे तमीश्वरे संयोज्य तैः स्वरे
सार्द्धं मीश्वरं तन्मध्यस्थे सदाशिवे संयोज्य
वेधपित्वा तं स्थहक्षवर्णं द्वयसहितं
सदाशिवं तन्मध्यवर्तिनि विंदो संयोज्य
वेधपित्वा तं विंदुं तद्दूर्ध्वस्थितायां क-
लायां संयोज्य तां पुनर्नादेनादानेनादा
न्तमुच्यन्तां तां विंशक्चक्रं गुरुवक्त्रे चेतु
तरोत्तरं संयोज्य वेधपित्वा जीवात्मना
सह तां कुण्डलिनीं परशिवे संयोज्य वे
धयेत् एवं कृते शिष्यो गुर्वज्ञिपाश्चिन्न

संसारयाशोविसंज्ञः सधः क्षितितले पात
तिततो गुरुः संहतिपरितक्रमेण परशि
वातकुण्डलिनीमुत्पाद्यतया संहतमखि
लं संहि क्रमेण शिष्यदेहेततच्चक्रेतांतां
देवतांसंयोज्य हृदये जीवं मूलाधारे कुण्ड
ली संयोज्या पदेशादिकं कुर्यात् ततः सं
ज्ञातदिव्यबोधो भूतमविष्यत्वर्तमानः
रुः सदा शिवो भवति इति वेधदीक्षा प्रा
पः कलौ वेधदीक्षा करोगुरुः तद्योजः शि
ष्यश्च दुर्लभः इत्याहु राचार्याः प्रसंगाद्वा
पिलिखितेयमिति शिवं पद्मपुराणे
गुरोरभावे विप्रेन्द्रमंत्राय हणमुच्यते रु
क्षपक्षेत्रयोदश्यां दक्षिणमूर्तिसंनिधौ
तालपत्रे मनुं लिख स्थापयेच्च तदग्रतः
संपूज्य दक्षिणमूर्तिमुपचारैः प्रयत्नतः
पापसंविनिवेद्याथ प्रणमेद हणुवततः
तालपत्रं समालोक्य पठेद ह्येतरेण श
तैः एवं गृहीतो मंत्रः स्वाहुरोरपि विशि

शि. १

११५

यते गुरोसंवितादोषाः प्रायेण तु कलौ यु
गे एवं गृहीतो मंत्र स्यात्सर्वसिद्धिप्रदं नृ
णामिति प्रथेवंदीक्षितानां सङ्गति युक्ता
नां गुरुतः शास्त्रतश्चापि ज्ञाता शेष रहस्य
परमार्थानां शिष्याणां गुरुः पूर्णभिषेका
ख्यं द्वितीयमभिषेकं कुर्यात् तत्र प्रागुक्ते
मण्डपे वेदिकारहिते वक्ष्यमाणं विपुलं
ततः तूजाचक्रं निर्माय माग्वत्पंचवर्णं र
जोभिः कर्णिकादलनके सरकोणादिक
मापूर्यत तत्र मध्ये खारितो यः पूर्णकुंभे प्राण
कविधिना षोडशोपचरैः संपूज्या न्येषु
कलशेषु तथेवांगावरणदेवताः संपू
ज्य दीक्षोक्तविधिना शिष्यस्य जन्मनक्ष
त्रे प्राग्वत्पंचवाद्यपुरःसरं श्रीसदाशिव
भक्तैर्ब्राह्मणैः सह तं सम्यगभिषिंत्त तत
शिष्योऽपि प्राग्वत् श्रीगुरुं प्रणम्य दक्षि
णदिक् दत्त्वा प्रासणं नमूरि दक्षिणा
दिभिस्तोदयेदिति पूर्णभिषेकवि

धिःसुंदराचार्यशिष्येण श्रीनिवासेनधी
मता चंद्रिकायांप्रणीतायांप्रकाशोणा
च्चषष्टक ६ इति श्रीसुंदराचार्यवर-
णारविन्दहृदयान्तेवासिनां श्रीश्रीनिवा
सभट्टेनरविरचितायां श्रीशिर्वाचनेवद्रि
कायांषष्टप्रकाशः त्रुटिसदाशिवंभूम
ध्यस्यद्विदमपंकजमाज्ञाचक्रं नीत्वात
त्पन्नद्वय ~~अथनित्यपूज्यदिविधा~~ अ
निर्मात्यासनिर्मात्याचेति अनिर्मा-
त्यामानसपूजा सनिर्मात्यावाह्यपू
जा यदुक्तं तत्त्वसारसंहितायां अनिर्मा
त्यं सनिर्मात्यमर्चनं दिविधं मत्तं दि
वैर्मनोभवेद्रव्यैर्गंधपुष्पैः स्रगादिभिः
यद्वर्चनसनिर्मात्यं दिव्यभोगापवर्गदं
ग्राम्यारणादिसंभूतैर्यागद्रव्यैर्मनोरमे
भक्तेयत्तक्रितेसम्पक् सनिर्मात्यं तद्व
र्चनं जातमात्राणि पुष्पाणि घ्रातान्ये
व निसर्गतः पंचमिश्च महाभूतैर्मानु

शि. १
११६

नाशाशिनातथा प्राणिभिश्चद्विरेफावे
योष्यैरेवनसप्रायः अतोनिर्मल्यमित्यु
क्तमिति अत्रवाद्योपतीनामधिकारः
यदाह अगतावः द्विविधं ताल्मन्ध्वम
नोर्वाह्यांतरमुपासनं न्यासिनामांतरं
प्राक्तमिति वतुमनसा पूज्येषे योगीषु
ष्वेर्वारणसंभवेः शिवायै पुष्पहिंसायां
नभवेत्सतुर्हिंसायां नभवेत्सतुर्हिंसक
इति शिवरहस्यवचनंतदजितेन्द्रियप
तिपरं वस्तु तस्मत्परिव्राट्ज्ञानमात्रे
ण होमदानादिभिर्विना सर्वदुःखपिशा
चेभ्यो मुक्तमेभवति नान्यथा परिव्राट्
विरक्तश्च विरक्तश्च तथा गृही कुंभी
पाके तु मज्जेते तावुभौ कर्मज्ञाननेषु
एषस्त्रियोगरहस्यश्च यत्तपो यद्येवं कु
र्युर्नृवंहं संसारान्न निवर्तते विध्यति
क्रमदोषतः आह उपनिता ह्येते भवे
युर्दुःखभाजनमिति कुंभसंभवव

चनादेव यतीनामसंयतेंद्रियत्वं दोषा
 येव अतस्तेषां मानसपूजनमेवविहि
 तमिति यद्वासर्वेषामेवाधिकारः यदु
 क्तपक्षस्येपुराणे स्मरणेकीर्तनेविष्णो
 स्तथामानसपूजने सदाधिकारः सर्वे
 षांमुहापातकिनामपीति अन्यत्रतुग
 हस्थानामेवाधिकारः यदुक्तंमगस्येन
 अनेषांमुभयंतयेति अनेषांगहस्था
 नांउभयंआभ्यंतरेवाह्यंव अत्राभ्यंत
 रंपजनं बाह्यार्चनस्यांगत्वेनोक्तंकेव
 लमानसार्चनेनिषेधदर्शनात् यदाह
 स्वयमेव नगहीज्ञानमोत्रेणपरत्रेहव
 मंगलं प्राप्नोतिचंद्रवदनेदानहोमादि
 भिर्विना गहस्थोयदिदानादिदद्यान्न
 जुहुयादपि पूजयेद्दिधिना नैवकः कु
 र्यादेतद्वन्वहं न ब्रह्मचारिणोदातुमाधि
 कारोस्तिभामिनि गुरुभ्योपिचसर्वभ्यः
 कोवादघादपेक्षितमिति अत्र घ्राण

शि. १
११७

पुष्पात्फलं सिद्धोदत्तं नो मानसा घृणात्
स्मादपरिहार्यत्वादन्यस्य चानुपायतः श्र
त्यबुद्धित्वतो नृणां वाह्यपुष्पैर्भवे क्रिये
ति पतत्वसारसंहिता वचनं ततदंगमू
तस्याभ्यंनरयजनस्यात्पतमावशकत्वं
गहस्थानामुपपादयतीति तस्मात् गह
स्थानां वाह्यपूजे वनित्यासाचपंचधाय
दुक्तं मंत्रतंत्रप्रकाशे पूजापंचविधा प्रो
क्ता पंचरात्रादितंत्रके ताश्चाभिगमनं
वोपादाने ज्याध्याययोगकाः तत्राभिग
मं नाम मंत्रिभिः परिकीर्त्यते संमार्जनोप
दिसंस्कारो देवमंदिरे उपादानं भवेद्दे
वपूजासाधनमेतन्नं ततश्चापि भवेदि
ज्यागंधपुष्पादिभिः पुनः पीठपूजा च देव
स्य संगो वरणपूजनं मंत्रार्थभावना पू
र्वजपो मंत्रस्य कीर्तनं तच्छास्त्राध्यय
नं सम्पक्त्वा ध्यापो मंत्रिभिः स्मृतः गु
ह्यवात्मना मेक्यभावना योग उच्यते

सात्वोक्चमपिसारूपं सार्हिमीप्यंसार्हिना
 मकं साजुज्यमपिपंचानां फलान्येवंविदुः
 क्रमादिति तत्रादविज्यानिरूपणेन सर्वा
 सांनिरूपणं स्यादित्यतः प्रधानभूतज्या।
 निरूप्यते तत्र श्रीनारदपंचरात्रे निशा
 वसानेशायनात्मत्वानारायणं प्रभुं उत्सा
 यदक्षिणांगेन वामपादं न्यसेद्वि निशा
 वसाने पश्चिमयामे कच्चिद्वैमध्यमौया।
 मोरात्रेः सुधाविशोपते संचिंतय सिधमी
 र्थोषामुत्सायपश्चिम ईति भारते तत्रैवो
 त्थानोक्तेः दक्षिणांगेनोत्थाय नारायणं।
 स्मत्वेति संबंधः नारायणमित्युपलक्षणं
 स्वेष्टदेवातां स्मत्वेत्यर्थः सारसंग्रहे रात्रे
 शेषे समुत्थाय कृत्वा वश्यकमादरात् रा
 त्रिवासः परित्यज्य वाससी परिधाप्य व आ
 वृम्पशुद्धे देहः स नृदेवतापागमं दिवं मा
 र्जपित्वोपलिप्साय भक्तियुक्तः स्वशक्ति
 तः उपविश्य शुचौ दिशे प्राञ्जुस्वः प्रोक्त आ

शि. १

११८

११४

मनेप्राणायामत्रयंकृत्वा न्यासं विधानत
न्यासं ऋष्यादिन्यासं निर्मात्पमपकृष्याथ
दद्यात्पुष्पांजलिं तथा अर्घ्यपाये निवेद्या
थ दद्याद्द्वेदंतधावनं मुखप्रक्षालनं दत्त्वा द
द्यात्तचमनीयकं करास्पृच्छनायाथ द
द्यात्सोमलं शुभं दक्षिणामूर्तिः प्रात उत्था
य देवेशि संस्मरेत्तद्यमुज्ज्वलं कर्पूराभं स्म
रेत्तत्र श्रीगुरुपिणं सुप्रन्नं लसद्भूषामंडि
तं शोतिभूषितं भैरवी तंत्रे व्योमांबुजे क
र्णिकमध्यस्थे सिंहासने संस्थित दिव्यमू
र्तिः ध्यायेद्गुरुं चंद्रशिलाप्रकाशं चित्पुस्त
कामीति वरं दधानं श्वेतांबरं श्वेतविले
पप्यं मुक्ताविभूषं मुदितं दिनेत्रं वामांकपी
ठस्थित रक्तशक्तिं मंदस्मितां सोऽद्रकृपा।
निधानं रक्तांगणभरणं वरां ह्यं स्मेरा
ननां पीनकुचं प्रियांके वामे निषस्ताम
निरक्तकांतिं वामे नसीला कमलं करे
ण ध्यायेद्दधाना मपरेण नायं संप्रशित

ष्यगाठं हि भुजां दिनेत्रां पञ्चशिरसि गुरु
 पादां बुजद्वंद्वं निजमूर्धनसं स्मरेदिति
 सारसंग्रहात् सारसंग्रहे अर्चयेद्गंधपु
 ष्यपेर्वहिष्ठैर्मनसे स्तुवानामभिस्तस्य
 संकेतसंसिद्धे गुरुकीर्तितैः तदज्ञाने गुरु
 भ्यो यत्तमो तैर्वासमर्चयेत् स्तुवीत्
 स्तुतिभिः प्रीतश्चाचार्ये सर्वसिद्धये स्तु
 त्तिस्तुप्रयोगे वक्ष्यते प्रातः स्मरणान्तिरि
 क्तकाले गुरुध्यानमाह श्रीवागीशीक्षा
 काले पथारूपं स्यान्ग्रहकर्मणि दृष्टं
 तं तेन भावेन ध्यायन्नादिकमाचरेत्
 इति वैहायसपंचरात्रे तथैव रात्रिषो
 यंतु काले सूर्योदयावधि सूर्योदयावधि
 अस्तोदयावधीत्यर्थः तस्यैव स्नानका
 लत्वात् कर्तव्यं सजपधानं नित्यमारा
 धकेनैव कपिदापंचरात्रे विभज्यपं
 चधारात्रिंशे देवार्चनादिकं जपहो
 मंतया ध्यानं नित्यं कुर्वीत साधकः सा

शि. १

११५

॥१॥

रसंग्रहे इति स्तुत्वा हृदि स्वीयेद्विष्टं च ।
देवतां गुरुदेवतयोरैक्यं भावयेच्च निरा-
कुलः इष्टार्थं प्रार्थनां कृत्वा ह्यज्ञां संप्रा-
र्थयेत्ततः इष्टदेवस्य भूमे अतस्योऽशु-
सानुसारतः विन्यस्य पादनुत्थाय कुर्या-
दावश्यां क्रियां आज्ञा प्रार्थनं श्लोका-
प्रयोगे लिख्यं ते तथा इत्यमुञ्चार्थं ल-
ब्ध्वा शोदेषिकः शौचमाचरेत् नारद-
पंचरात्रे पदे पदे स्मरेत् वस्त्रं हरे पाया-
न्निजा लयात् कुर्यान्मलः व्युत्तिं तत्र
वाससाकं प्रवेश्य च खंदिषाश्च नवी-
क्षेत ततो याया ज्जलाशयं शौचं कृ-
त्वा यथाशास्त्रं विधिना च मनंततः
दंतकाष्ठं ततो मुत्कास्नायात् तदनुना-
रद्विजोतिनारदसंबोधनं आलया-
त् न हरे इषुनिक्षेपं हरे मतीत्य नैत्रीत्य-
मिषुनिक्षेपमतीत्याभ्याधिकं भुवं इ-
ति विष्णुवचनात् शौचविधिमाहना

रदपंचरात्रेतिस्त्रो लिंगेमदोदेयाएके।
 कांतरमृतिकाः पंचवाकरेदेयास्त्रिः
 पाणोविह्वंशुद्वये मूत्रोत्सर्गविशुद्धिः
 स्नातुरीषस्याप्यनंतरं पंचायानेमृति-
 काः स्पुरेकौकां सरमृतिकाः दशवाम
 रेदेयाः सप्ततूभयहस्तयोः पादयोस्त्रिः।
 सभिः शुद्धिस्तुपंचभिः नियोजयेत्ततो
 विप्रकघांवे सप्तमृतिकाः स्वदेहेस्वेद
 दोषघ्नं ब्राह्मणं कर्मशुद्धये भक्तानां
 क्षत्रियाणां च वर्षास्वेव निरूपितं प्राव
 रामुक्तावधेयं तस्मादेकमन्त्रवनोदनं श
 रद्भीष्मवसंतेषु नित्यकार्यक्रियारैः एत
 त्स्मादपि चेकां मृतिकां परित्नेपयेत् हे
 मंते शिशिरे चैव श्रोत्रियः समपः स्थित
 पथि शौचं प्रकर्तव्यं देशकालानुरोध
 तः गंधलेपमपास्पेव मनः शुद्धाविशु-
 द्धाति इति दंतकाष्ठे मंत्रमाह दक्षि-
 णमूर्तिः ली मंते कामदेवाय सर्वान्ते

शि० ११२० जनचालित्वेत् प्रियायेति ह्रदंतोयंम
 नुर्देतविशुद्धये तथावक्त्रंमूलाणुना
 नित्यंशालयेत्सिद्धिहेतवे अथस्नानं
 तच्चत्रिविधं श्रौतकमात्रधानभेद
 तः तत्रौदकंस्नानंनारदपंचरात्रे अ
 थाधिकारसिद्ध्यर्थंस्नानं वक्षामिपूर्व
 तः येनभक्तोभिषिक्तस्तुपागहोमार्हतां
 व्रजेत् शंकुनात्राभिजप्तेनशुचिस्पा
 नातुमृत्तिकागृहीत्वास्त्रेणसंचिंत्यपा
 पाज्जलनिकेतनं तत्रादौजलकूले
 तुशालयेदस्त्रवारिणा मंदं कृत्वा वि
 धिस्नानं समाचरेत् अभिमंत्रितान्
 अस्त्रेणसंविधिस्नानंवेदिकंस्नानंव
 सिष्टसंहितायां कृत्वादौवेदिकंस्नानं
 नंततस्तोत्रिकमाचरेत् नित्यस्यांगे
 षडंगानिप्राणायामपुरःसरं श्रीसूर्य
 मंडलातीर्थमाक्ष्म्याकुशमुद्रया च
 मित्यनेनचात्याव्यकवचेनावगुंठये

तं संरक्ष्यास्त्रेणमूलेनमंत्रयेद्भुजसंख्य
 या आत्मरक्षांततः कुर्याद्द्वारिक्षेपेण वा
 स्त्रतः निमज्ज्यतत्र श्रीदेवं ध्यायेच्च त्वाम
 नुंजयेत् उन्मज्ज्यकुंभमुद्रां च बद्ध्वा सिंचे
 त्वमूर्द्धनि तीर्थीवाहनमंत्रास्तु प्रयोगे व
 क्ष्यांते एतत्तीर्थं पि फलान्ति शार्थं कार्यं
 सावाहनं स्नानमभिधाय बन्धिपुराणे यो
 नेन विधिना स्नापाद्यत्र कुत्र जले दिजः
 सतीर्थं फलमाप्नोति तीर्थं दशगुला फ
 लयुक्तं सिंचेत्सप्तधा त्रिधा वा समकृत्वा
 भिषिचायमनुनामंत्रितैर्जलैरितिकमि
 लवचनात् त्रिधा भिषिच्यमूलेति सार
 संग्रहवचनाच्च तथा ततः शेषतो देवान्
 मनुष्यास्तर्पयेत्तदनु स्नाने विशेषमा
 ह त्रिपुराणं विधाप्य वैदिकं स्नानं ततः
 स्तांत्रिकमाचरेत् मद्मस्त्रेण वादीय।
 तेन तामभिमंत्र्य च शिखामंत्रेण शोध्य
 मंत्रयेन्मूलमंत्रतः पृष्ठादिपादपर्यंतं

शि-१

१२९

विलिप्य च तया षष्ठः संमुखी करणी मु-
शंबद्धा प्राणं निरुध्य च निमज्जत ह्सी
मुत्थापनाभिमात्रे जलोस्थितः प्राणया
मंत्रपंचकलमंत्रेण मंत्रवित् विन्यस्य ष
डंगानि कल्पयेत्तीर्थमग्रतः ततः संप्रा
र्य सूयात नमोऽलाततः स एण मंत्रेण मंत्र
शोभित्वा चांकुशमुद्रया तीर्थीवाहमंत्रे
ण मंत्रयेत् सप्तकृत्वाः शिवे वस्मि श
ण मंत्रद्वयं प्रिये जलस्थं योम षहीर्च्य स्व
रभिन्नं स विभुं सर्वानंदमये तीर्थे श
क्तिवेहि पुगं द्विष्टः जलवकारः योमह
कारः तेन द्रुएत त्रषट् दीर्घस्वरभिन्नं ते
न ह्रां की ह्रं ह्रं ह्रं ह्रं इति द्विष्टः स्वाहाकारः
तथा एकविंशाक्षरः प्रोक्त स्तीर्थशक्तिम
नुः प्रिये तारं नमो भगवति चूपादं वेत
तां विक्के अंबालिके महामालिन्ये ह्ये
हि भगवत्पथ्य अशोषतीर्थं लवालेमा
या श्रीबीजयोरथ शिवजटा रुटे च शं

गेगंगांविकेदिः गंगाविधेयमाख्यातात्रि
 पंचाशद्विरक्षकै तारः प्रणवः मायीहीदि
 षः स्वाहा सुगममन्यत तथा भुवनेशपास
 मालोकुचमतीकृत्य सुधाणुना बबचेना
 बगुं श्वाथसंरक्षास्त्रिणमंत्रवित् मूलेव
 देवतातत्रसांगांसावरणं प्रिये समावाह्य
 जले धात्वा तत्पादद्वयनिर्गतं ध्यात्वा ती
 र्थस्मरन्मूलमंत्रं त्वापा ज्जले त्रिंशः उन्म
 ज्मूलमंत्रेण सिंचेत्केकुं भमुद्रया केमू
 र्दि आवम्पविधिना पश्चान्मूलमंत्रेण त
 र्पयेत् त्रिधा देविसमुत्तीर्य जलाद्देवतेषु
 भांवरे परिधाया यत्तिलकं कृत्वा संध्यां
 समाचरेत् तीर्थशक्ति ध्यानं प्रयोगे वक्ष्य
 ते अथैवं वारुणस्नानाशक्तानां मंत्रस्ना
 नविधिमाह नारदपंचरात्रे अथ मात्रशु
 भं शृणु तोषाभावोत्पत्कार्यं दुर्गेकाले
 शुशीतले गमने शिप्रसिध्यर्थं गुरुका
 र्यं च तंत्रितः प्राप्तापययविप्रे। इति शा

शि. १
१२२

भागे तथा पुनः प्रक्षाल्य पादावाचम्य प्रो
द्वतेन तु वारिणा स्थानं दशादि प्राप्तावत्त
संशो ध्याय विशेषतः अस्त्रहस्तलेन
स्य क्रमाव्यासांस्तत्तत्तुवो मूलमंत्रादि
तः कुर्यात्सर्वमंत्रगणेन वै केवलानुद
कत्त्वानात्संस्कारपरिवर्जितान् प्रभास
दिषु तीर्थेषु पत्फलं स्नातकं स्य तु ज्ञेयं द
शागुणं तस्मान्मंत्रज्ञानं स्य नारद ध्यान
ज्ञानमथो वक्षेद्वाभ्यामपि परं वयत्तत्त्व
स्थितं पुडरीकाक्षं मंत्रमूर्तिं प्रभुं स्मरेत्
तत्पादे दक्षज्जांधारां निपातं तीस्वमूर्द्धनि
चितयेत्स्मरं ध्येण प्रविशंतीस्वकांतनुत
थासंक्षालयेत्सर्वमंत्रं देहगतं मलं त
त्क्षणं द्विजो मंत्री जायते स्फटिको यमः
इमं स्नानं वरं मंत्रात्तत्त्वानात्तदशागुणं स्म
तं तस्मादेकतमं कार्यं स्नानं श्रद्धा परे
एतु स्नानपूर्वाः क्रियाः सर्वा पतः सभ्या
स्तु नारद तस्मात्स्नानं पुरा कुर्यादृच्छे

छेयश्चात्मनः शैवागमेपि मनसामूल
 मंत्रेण प्राणायामः पुरं सरं कुर्वीत मानसं
 स्नानं सर्वत्र विहितं च तदिति पुंडरीका
 क्षमित्युपलक्षणम् तेन स्पेष्टं देष्टुं देव
 तां स्मरेदित्यर्थः मंत्रस्तु शिवव्यतिरिक्ते
 षु स्वेष्टः शिवे तु मंत्रोत्तरमाह ततः शिवा
 त्मकेर्मंत्रैः कत्वा तीर्थां शिवात्मकं मा
 जनां संहितामंत्रैस्ततो येन समाचरेदि
 ति शैवागमाद् संहिता तु व्योमव्यापी
 तु यो मंत्रः पंचवृत्त्याण्यनिचये मंत्र
 शिवमाय श्रौरुदेवेति पथाक्रमं सर्व
 पापहरा प्रोक्ता विधेयं शिवसंहितेति व्यो
 मव्यापी तु आभूमिमाद्यतो व्योमव्यापी
 नैव ध्वकीर्तयेत् प्रणवापंतुरुद्देयं व्यो
 मिष्यापीत्रकीर्तित इति नारदपंचरात्रे
 सुधोतं परिधायाय वस्त्रपुग्मरवेदेदं त
 दभावादधः शायी योगपटकसंयुतं त
 चेकवाससासुस्माद्भित्तव्यं कटोचन

शि०।

१२३

नकुर्यात्केशधूननं । वसिष्ठः ऊर्ध्वपुंजं
त्रिपुंजं मां कृत्वा संध्यां समाचरेत् रुद्रया
मले विभया द्वाससी शुद्धे तिलकं वर्णमे
दतः नारदपंचरात्रे ब्राह्मणस्योर्ध्वपुंड
स्य त्रिपुंजं त्रिपुंड्रं वैश्वपुंजं मर्द्ध
चंद्रशुश्रूणं वर्तुलाकृतिं कुर्मपुराण
यस्तु नारायणं देवं प्रसन्नं परमं पदं धा
रयेत् सर्वदा शुल्लं ललाटे गधवाणिभिः
यत्तत्प्रधानं त्रिगुणं ब्रह्म विष्णुशिवात्म
कं धत्तं तच्छूलधारणाद्भवत्येव न संश
यः त्रिपुंड्रं तु शो वशाक्तानां विना भस्मा त्रि
पुंड्रेण विना रुद्राक्ष्यमालिको पूजितो
पि महादेवो न सम्पक्फलदो भवेत् ।
भासयत्येवं पद्मं हतं भासयते च य
तः तस्मात्क्षणं सर्वपापानां भस्मेति प
रि कीर्तितं यत्कार्यं सहस्राणि कृत्वा
यः रनाति भस्मना तत्सर्वं दहते भस्म य
थाग्निस्तेजसावनमिति त्रिंशत्पुराण

वचनात् भस्मत्रिपुंड्रधारणविधिस्तु वा
 यवीयसंहितायां शिवाग्नेर्भस्मसंग्राह्य
 मग्निहोत्रोद्भवस्तु वा वैवायुः सुद्वंवा ।
 पिपकं शुचिसुगंधिव कपिलायाः शक
 च्छस्तं गृहीतं गगने पतत् नल्किन्नं नापि
 कटिनं न दुर्गंधिन बोधितं उपर्यधः प
 रित्यज्य गृहीयात्पतितं यदि पिंडीकृतम् ॥
 शिवाग्नौ तु तक्षिपेन्मूलमंत्रतः अपक्व
 मतिपक्वं च संत्यज्य भस्मितं सितं आदा
 यवाससा लोक्व भस्मवारि विनिक्षिपेत्
 भस्मसंग्रहणं कुर्याद्देवेनुदासिते सिति
 दासने कृते यस्माच्चंडभस्म प्रजायते गो
 मयग्रहणादौ विशेषमाहतत्रैव यद्वा
 धरामसंस्पृष्टं सव्येनानीय गोमये वामे
 नपात्रे संशोष्य अघोरिण विनिर्दहेत्तु
 रुषेण समद्वत्स ईशानेन विशोधयेत्तु
 त्वंतु संस्कृतं भस्म अग्निरित्यादि मंत्रत
 तस्मा ब्रह्मेति यजुषां मंत्रयेद्भुद्रसंख्यया

शि. ११ प्रणवाद्यैश्चतुर्थहृदतेर्नामभिरेशकैः पं
 १२४ चवर्णापक्षरायैर्भालांशोदरहत्सुव।
 त्रिपुंड्रधारणं कुर्यात्तूर्द्धिपंचाक्षरेण च
 त्रिपुंड्रधारये मंत्रीसाक्षाच्चिबडवापरा
 नामभिः सघोजातादिभिः श्रंक्षशब्द।
 त्वंशद्वयवाचीनामपंचकृत्वात् अत्र
 त्रिपुंड्रधारणं गुलिनियमोजाबालोप
 निधिवाहणे त्रिपुंड्रकारयेत्तश्चाव्र-
 त्तविहसुशिवात्मकं मध्यांगुलिरादा
 यतिसभिर्मूलमंत्रितं अनामामध्यमां
 गुह्यैरथवास्यात्रिपुंड्रकं तिलके प्र-
 कारांतरं तु इत्थं तु संस्कृतं भस्म अग्नि
 रित्यादि मंत्रतः विमत्संगुलिनिसस्य
 पुनरादाय मंत्रतः तस्माव्रत्येति यजु
 षामंत्रयेद्भुट्सेखाया ललाटे व्रत्स-
 विज्ञोपो हृदये हव्यवाहननाभौ स्कं
 दोगलपूधारुद्रोदक्षिणबाहुके आ
 दित्यो बाहुमध्ये च शशीचमणिबंध

के वामदेवो वामबाहो बाहु मध्ये प्रभं
 जनः मणिवंधे ववसवः षष्ठदेशो हरः
 स्मृतः शंभुः ककुदिसंप्रोक्तः परमात्मा
 शिरं स्मृतः प्रमंत्रकं वा पवीय संहिता
 यां पुनर्न्यस्तकरो मंत्री त्रिपुंडुं भस्मना
 लिखेदिति एतच्छ्रद्धादिविप्रयकं ज्ञे
 यं अत्र भस्मधारणे ये विशेषास्ते प्रयो
 गे वक्ष्यंते शाक्तानां तु वामके श्वरतं
 त्रे षट्शतां श्रीविद्याय जनप्रकरणे
 त्रिपुंडुकविधारी चेति एतत्रिपुंडुधा
 रणं चंदनादिसुगंधद्रव्येण रम्यं त्रिपुं
 दुदधद्रालं नंदनचंदनेन जननिध्या
 यामिति भगवती ध्याने श्रीदुर्वाससो
 क्तात्वात् अथ संध्यातत्र महाकपिल
 पंचरात्रे उपविश्य युवौ देशेण यामं
 त्रयं क्रमात् मूलमंत्रेण कृत्वा वैदेहे कु
 र्वीति मार्जनं शैवाममे प्राणायामत्र
 यं कृत्वा मूलमंत्रेण मंत्रवित् प्रंगनि

शि०

१२५

विन्यसेद्देहेकरन्यासपुरःसरं श्रमतीक
त्यपुरतो जलं बंधेनुमुद्रया अभिमंत्र
चमूलेन सप्तवारं वसाधकः आकारादि
सकारांते मूर्तकार्णेः सविंदुभिः प्रत्य
र्णप्रोक्षयेन्मूर्द्धिकुशैर्मूलेन च त्रिधा दे
बध्मात्वा यमनुविद्वानुमंडलसंस्थितं
आदाय तोपमामंत्रवीजैर्मृतात्मकैस्त
था लंबं वरं यं ह मिति च तानुक्तानि पुरा
र्विते सप्तकृत्वस्ततो मूलमंत्रेण त्रिषु न
श्च तत्र वामहस्ते निधाय यगलितैर्जल
विंदुभिः पुनस्त्रिधा च संप्रोक्ष्य मूलमंत्रे
ण मूर्द्धनि नासामाश्लिष्य शिष्टेन तेजो
रूपेण तेन तु प्रविश्यात्तर्गतं सर्वमंग
लं संशोध्य निर्गतं दक्षनासापुटे नैत
त्स्मत्त्वादक्षिणहस्तं वामभागे वज्र
शिलां धात्वा त्रेण वत्तस्त्रिषेत् प्रक्षा
त्यहस्ता वाचम्यमूलमंत्रेण मंत्रवित्त
गायत्रा वायमूलेन दध्यादर्धत्रयंततः

शिवायमंडलस्थापवरेर्मूलेनतर्पये
 त्रिधाजप्तायगायत्रीमष्टाविंशति
 बारकं जपित्वामूलमंत्रं वशतमष्टोत्त
 रंततः समर्प्यतज्जपंमंत्रीडेवमुद्गास्यमं
 डलात् निधाय हृदये ततस्तर्पणमाच
 रदिति मूलेनार्चनं तु गायत्री रहित
 मंत्रपरं ज्ञेयं तथा शैवागमे संध्यालो
 पो न कर्तव्यः शंभोराज्ञैवमेव हि दीक्षि
 तः संध्याहीनो न दीक्षाफलमश्नुते सं
 ध्याहीनो न संध्यायां पूर्वसंध्याक्रियाम
 य विधापोतरसंध्यायाः क्रियां कुर्याद
 तं हि तः अत्र प्रायश्चित्तमपि कर्तव्यं य
 दुक्तं तंत्रराज्ञे स्नानसंध्या र्चना लोपेजये
 द्विधांशतं शिवे हति तथा ध्यात्वा देवं
 जले सम्पक्व जपित्वा यमूलतः अष्टो
 तरशतावत्पातर्पयेन्मूलमंत्रतः तद
 र्चनतदर्चनदशाधावायतर्पयेत् तत
 स्त्रिसांगावरणदेवतास्तर्पयेत् क्रमात्

शि.
१२६

१२६
ऐकैकांजलिनाततन्नाममंत्रेणमंत्र
वित् पुनः संपूज्य देवेशं सांगावरणकं
ततः समुवास्पृहृदि स्वीये स्वात्मानं तम
पंस्मरेदिति नारदपंचरात्रे ततश्चोदक
संपूर्णमंडमादापपाणिना एकांतं नि
र्जनं शयान् मनोज्ञं दोषवर्जितं हनमध्य
स्थं स्मरेद्विष्णुं प्रबुद्धानंदविग्रहे दिगंत
रं नवीक्षेत मोनी संरोधिलोचनः महा
कपिलपंचरात्रे मूलमंत्रं जपनाच्छेद्य
र्धवत्प्राप्नोति वैग्रहं प्राप्य हस्तोच्चपादौ
च प्रक्षाल्या च म्पयत्ततः पागमंडपमा
साद्य विप्रोक्तृत्वा प्रदक्षिणं उत्तरतंत्रे
आचान्तः शुचित्तां प्राप्नः सुस्नातो देवपू
जने पूजावेद्या बहिस्थित्वा चतुर्हस्तां
तरेधि पा गृहे च द्वारदेशस्यः प्रणम्य म
नशागुरुं प्रणमेद्विष्टदेवं संदिक्काला
नपि चेत्तसा यत्पूर्वमर्जितं पापं तद्दिने
न्यदिनेपि वा प्राप्य श्रितैर्नापनुदेत्

दापापंस्मरेद्विद्या तत्पापस्यापनोदार्थं
 प्रचक्ष्यमुदीरयेत् मंत्रद्वयंतुप्रयोगे तथा
 एवं कृते प्रथमतः पापोत्सादनकर्मणि
 यत्स्यात् ६८ तं पापं दूरे चावतिष्ठयेत्
 तीर्त्ते पूजेनेस्थानं स्वं प्रधाति पुनश्च तत्
 यत्स्यादल्पतरं पापं तन्नाशमुपगच्छ
 ति पूजनेत्यक्तपापस्य काममिच्छं क्ष।
 णाद्भवेत् सारसंग्रहे ततः प्रक्षल्य पा
 दो चेहस्तावाचम्य पत्तनः दद्यादूर्ध्वदि
 ने शायतत्प्रकार इहोच्यते गोमये नीप
 लिप्तायां भूमौ कृत्वा तु मंडलं सिंदूरे
 ण ततः पश्चादुपविश्य निजासने प्राञ्जु
 खः प्रणमेद्विष्टदेवतां भक्तितत्परः प्रा
 णायामत्रयं कृत्वा सूर्यमं त्रेण मंत्र
 वित् चित्यस्य तदृष्टाक्षन्ध्यात्वा सूर्य
 ममनस्य धीः तत्कल्योक्तविधानेन तत्
 पूजयेदुपचारकैः पुरतो मंडलं लंकृ
 त्वा जनेन चतुरस्रकं निधाय तत्र वा

शि-
१२७

साधारं सजलंतामपात्रकं गंधपुष्पा
क्षतान्दर्भान्दूर्वासर्घपसंयुतान् सा।
तिलान् रक्तपुष्पाणि यवांश्चापि प्रवि
न्यसेन्यसेत् सूर्यमंत्रेण तत्पात्रे स्पृश
न्नह्योतरं शतं अभिमंत्रयत् तत्पात्रं स
मुत्थाप्य करद्वयात् मूर्द्धांतं सूर्यमंत्रेण
दद्यादर्घ्वविचक्षणः जपे क्षतो यथाश
क्तिः सूर्यमंत्रमनन्यधीः तदर्घ्वं बुध्नुते।
सूर्यं ध्यायन् देशिकसत्तमः स्तुत्वा घ
णम्पविसृजेन्मंडले तं दिवा करं सूर्य
मंत्रक्षरं तत्तु तत्प्रकरे वक्षते तत्तु
स्थापविधिवद्धारपूजां समाचरेत्तद्दा
रमर्घ्यं बुनाप्रोक्ष्य विषमूर्द्धं समर्चये
त् तत्तद्दक्षिणे महालक्ष्मीवामे चैव
सरस्वती दारश्रियं च तन्मध्ये शारव
पोदक्षणा न्ययो गणपक्षेत्रपालच
शंखपद्मनिधीन् क्रमात् मायाश
क्तिं गंगां च पुमुनां तथा धातारं च वि

धातारमृध्वीदिक्कमतोपजेत् अथश्च
 देहलीमिह्वादारपालोसमर्चयेत् प
 श्चिमद्वारमारभ्यद्वारपालाश्रमीक्रमा
 त् मध्यमं नंदीचैवमहाकालोगणे
 शोवषभस्तथा ततोभगिरिटिस्केदा
 बुमांचंडेश्वरोत्ततः एतोश्चाष्टौमहेश
 स्पद्वारपालाः प्रकीर्तिताः नंदः सुनंद
 चंडोचप्रचंडवलसक्तको प्रवलोभड्
 नामाचसुभड्श्चाष्टमस्ततः क्रमाद
 मीसमभ्यर्च्यैवैवद्वारपालकाः च
 कतुंडैकदंष्ट्रोचमहोदरगजाननौलं
 बौदरश्चविकटोविघ्नराजस्ततः परंधू
 म्रवर्णीश्चसंप्रोक्ताविघ्नेशद्वारपालक
 ब्राह्मीमाहेश्वरीचैवकोमारीचैववी
 तथा वाराहीचतथेद्राणीचामुंडाच
 श्रियासहा एतादेव्याः कृपादंष्ट्रेशा
 क्तैयद्वारपालिकाः एताएवसौरद्वार
 पालिकाज्ञेयासौरशक्तिमयंतैसौ

शि-
१२८

१२८
दर्यसीमास्पदमिति वामदेवतं तत्र वच
नात् आर्कमाश्वशि शिरं विम्वेशि
कायावपुरितिसारसं ग्रहवचनाच्च अ
थ हारदेवतानां ध्यानं तच्चास्मदाराध्य
चरणैः श्रीललिता र्चनचंद्रिकायां ना
ना तत्रेभ्यः संगृहीतं यथापाशंकुश
फलांभोजपाणिपाटलतुदित्वं वीरं वि
घ्नश्चरं बंदे गजवक्रं त्रिलोचनं पद्म
द्वयवर्णं भीतिभास्य त्पाणिचतुष्टया
निर्दग्धं हेमगौरांगी महालक्ष्मी स्त्रिलो
चना अक्षस्रकपुस्तकाभीतीर्दधानां
बहुभिर्वरं त्रिलोचनां स्मेरहेवीं सर्वशु
क्लां सरस्वतीं तप्तकार्तस्वराभासादि
व्यरत्नविभूषिता दारश्रीरुर्ध्वपद्मस्या
वराभयकरांबुजा सितोगजास्याः पर
शुद्धं तं पाशं त्रिशूलं कां भुजे श्चतुर्भि
र्विभ्रासो मूषकोपरि संस्थिता कपा
लशूले विभ्राणं कृत्स्नविग्रहं तीक्ष्णं

अक्षंसमर्मा मिक्षेत्रेशं क्षंतविदिषं मु
 तामाणिक्यशं काशो किंचिस्मितमु
 खोबुजो अन्मोन्मालिंगनपरोशं ख
 पद्मजधारिणो विगल्लद्वत्तवर्षाभ्यां
 पद्माभ्यां मूर्द्धित्वां छित्तो शंखासनस
 मासीनो विश्वसंकल्पको तुदिल्लंके
 बुकनिधिं वसुधारां च नस्तनी वाम
 तः पंकजनिधिं प्रियपासहितं स्मरेत्
 सिंदूरामोभुजाश्चिह्नैरक्तपद्मोपला
 न्वितो निस्सरद्वत्तवर्षाभ्यां पद्माभ्यां मू
 र्द्धित्वां छित्तो पद्मासनसमासीनो विश्व
 संकल्पकल्पको तुदिल्लं पंकजनिधिं
 तन्वीवसुमं पिपति वरं कुशोपाशम
 भीतिमुद्रां करैर्दधानां भवमूलां घना
 घनो घप्रभादेहकांतिमायां त्रिनेत्राम
 निशं स्मरामि पाशां कुशवराभीतिर्द
 धानामरुणप्रभां त्रिनेत्रां चित्तकलां
 वदेगौरीरक्तां वरोज्ज्वलां वराभयक

तीम

शि० १ रांसौम्यांसौमकोटिसमप्रभां भजेगं
 १२६ गोमहादेवीपरां देवतरंगिणी वाम
 पादार्धसंभूतां परां देवतरंगिणी वरा
 भयकरां वंदे कालविग्रहां भर्तारं ज
 गतां वंदे शंखचक्रगदाम्बुजं विभ्राणं
 गरुडारूढधातारं कृष्णविग्रहं रक्तं र
 तारविंदस्यं वराभयकमंडलूनं हं
 सारूढं विधातारं वंदे क्षस्रजमन्वितं
 सिंहारूढाश्रमवर्णी खड्गखेटकधा
 रिणी अधस्यं देहली वंदे पश्चिमा
 स्यांसुराक्षिणीमिति ततः सारसंग्रहे
 पश्चिमद्वारमासायतालत्रितपपूर्व
 कं द्वारमुद्गाधवास्त्रिणमंत्रितान् स
 र्वपाशतान् पुष्पपुक्तांस्तु विकिरेन्मं
 दयाभ्यंतरे बुधः नाराचमुद्रया समग
 स्त्रमंत्रेण देशिकः तूरणयागे सिद्धा
 र्थाक्षतपुष्पाणि नाराचास्त्राधिया बु
 धः अस्त्रमंत्रं समुच्चार्य मंडपांतर्विनि

क्षियेत् नारायणीये अपकामतुभूता
नीत्येतन्मंत्रद्वयंगुरुः पठित्वा क्षतसि
द्धार्यपुष्पाणि विकिरेतत अस्त्रमंत्रे
णमंत्रज्ञो मंडपाभ्यां तरे बुधः मंत्रद्वयं
प्रयोगे वक्ष्यते अस्त्रेण स्त्रोपास्पमंत्रां
गभूतेन ननु फट् कुरमात्रेण यदुक्तं भु
वनेश्वरी पारिजाते हकारे फौचवि
सर्गवंता वस्त्रपफट् बुवस्तदंते उल्का
तरे सर्वपमक्षतांश्च पुष्पाणि मुंचेदि
ति तूर्णपद्धतौ निर्गच्छतां नु विद्वानां
वर्त्मदद्यात्स्ववामतः सोमशंशुः मंडपा
भ्यंतरे विद्वान्वा मया द्युरः सरं प्रविश्य
विद्योस्त्रिविधानुत्सार्पास्त्रमनुं स्मरन्
यामले पाखंडकारिणे भूता भूमौ पेचां
तरिष्मद्व्यणाः दिविलोके स्थिता पेचते
नश्यंतु शिवाज्ञया इत्यंते स्त्रं समुच्चार्य
पार्श्वघातादिभिस्त्रभिः विघ्नानुत्सार
येदिति तूर्णयागे पार्श्वघातैस्त्रिभि

शि. १

१३०

१३०

भौमात्तालेखानंतरिक्षगान् विद्वान्।
त्सारयेदिव्यानस्त्रतीक्ष्णबलोकना
त् पाहिर्घातैर्वामपादस्य वामपाहिर्
त्रिभिर्घातैर्भूमिह्यनितिसोमशंभुव
चनात् सारसंग्रहे विद्वानुत्सार्यविधि
वत् दारमाच्छाद्यवासमी पंचगव्यार्च
तायाभ्यां प्रोक्षयेन्मंडपांतरं श्रीकुलारा
णैवे संमार्जनीपपाद्यैर्दण्डोदरवत्कृतं
विमलंधूपदीपादिपुष्पदामादिशोभि
तं पंचवर्णैरजश्चितं स्थानशुद्धिरयं मत्ता
सारसंग्रहे नैऋत्या मुच्ययेद्दास्तु पुरुषं च
न्दनादिभिः ईशाने दीपनाथचक्षेत्रपा
लाशततः संविशेदासने मंत्रीति क्षेत्र
पालप्रार्थनमंत्रः प्रयोगे वक्ष्यते उत्तरत
त्रे अः फडिति च मंत्रेण पूजाचिं दीततो।
विशेत् संस्कर्षादासनं स्थानं चतुर्भिर्वी
क्षणादिभिः संस्कारैः स्तत्र संपूज्या वेद्यं
ताः पीठवृत्ताः आधारशक्तिमारभ्य

स्वासनं तत्र विन्यसेत् आपस्तंबः पूजा
 सनमथात्मीयं वैत्ताजिनकुशोत्तरं त
 तोपविश्वविधिवत् स्मरे विष्णुं गुरुमु
 दा योगिनीतत्रे पृथ्वीमंत्रेणासने संनिष्ट
 इति मंत्रः प्रयोगे वक्षते भैरवीतत्रे मेरु
 पृष्ठः सविः प्रोक्तः सुतलं च्छंद ईरितं पृथि
 वी देवता प्रोक्ता विनियोगो निजासने नि
 जासने आत्मासने सारसंग्रहे आस
 नस्य चतुष्कोणे गणेशं वसरस्वतीं दु
 र्गां क्षेत्रपतिं चापि वन्द्यादिषु समर्चये
 तः गोतमीयतत्रे प्राञ्जुखोदञ्जुखोवा
 पितृस्वस्तिकासनमास्थितः उत्तरं तत्रे
 उदञ्जुखः प्राञ्जुखोवाभूत्वा प्रपन्नमा
 नसः स्वस्तिकासनमासीनः पद्मासन
 मथापि वा सारसंग्रहे स्वस्तिकादिक्
 मेणैव सज्जुकायो विशेषेण दुधः स्थापये
 दक्षिणे भागे पूज्यं द्रव्याणि चात्मनः सु
 वासितां वुसंपूर्णं सम्येकं भंसुशोभनं

शि. १
१३९

प्रक्षालनाय करयोः पात्रं पृष्टे निवेशये
त्त घृतादिज्वलितान्दीपान्स्थापयेत्
रितः शुभान्दर्पणं चामरं क्षत्रं तालव
तंच पादुके पथापयंतु संस्थाप्य संस्कृ
र्यां तानि चात्मवान् उत्तरे तंत्रे पुष्पान्
वेद्यगंधादिहांद्रूपं डिमंत्रकैः नारा
चमुद्रया दृष्ट्वा समयाचलोकयेत् यदा
त्मनानवज्ञानं सम्पक् पुष्पादिदृष्ट्वा
अस्पर्शस्पर्शं वापि यदभ्यायार्जितं च वा
तथा निर्मात्य सस्पृहं कीटाधारो हणं च
यत् तत्सर्वनाशमायाति नैवेद्यविलो
कनात् ततो रमिति मंत्रेण शिखादी
पस्य सैशेत् सत्तु स्यात्स्थभदो दीपो निष्क
व्यादः मुखप्रदः पतंगकीटकेशादिदा
हाक्रव्यादसंहतेः वसामज्जादिसंभूते
र्यज्ञादां वृषयोजने अज्ञातरूपं तत्स
र्वदोषं स्पर्शादिनश्यति पञ्चस्य चोस्ये
नारसिंहे नमंत्रेण देवीतीर्थेन संस्पृशे

स्प

तृ पानीयघटमध्यस्थं वीक्षणं गुह्यं च पा
जकः वामेन पाणिना घृत्वा वामपार्श्वी
स्थितं तदा पात्रमाधारमंत्रेण सस्कुर्वसं
स्पृशो ज्ञातं यदज्ञानादये पादिसंस्पृष्टि-
रिह संगता यदमृष्येण पात्रे तोये चाज्ञा
नतो भवेत् जन्नाशयशवस्पर्शा ज्ञान-
त्त्वानाघसंगतं दूषणं निविनशंतिता
निर्वैदेव पूजने नृसिंहमंत्रेण काक्षिरः स
चाग्रे वक्षते आधारमंत्रस्तु स्वसंज्ञाघक्ष
रं बिंदुचंद्रार्घ्यपरिजोतिता मिति स्वयं मु
क्तः संज्ञाघक्षरं नामाघक्षरमित्यर्थः उ-
त्तरतः त्रैः कृतां जलनिपुटो भूत्वा वामदक्षि
णपार्श्वयोः नत्वा गुरुं गणेशानं पुरतः स्वे
ह्यदेवतां सुगंधपुष्पाणां दायचंद्रनात्का
निमंत्रवित्तं मर्दयित्वा करौ सम्यक् सुर
भीकृत्य साधकः वामहस्ते समादाय नि
र्मुच्या घ्रायत्तत्पुनः वक्षमाणेन मंत्रेण
वैशान्यां देवतस्सरजेत् त्यजेत् न एव

शि. १
१३२

मुद्रयाक्षियेदुत्तरतः पुष्पमंत्रीनाराव
मुद्रयेवित्तिसारसंग्रहात् मंत्रप्रयोगे
वक्षते नृसिंहकल्पे करशुद्धिसमाध
कुर्यात्तालत्रयंततः ऊर्ध्वोर्ध्वमस्त्रमंत्रे
णादिबंधमपिदेशिकः तेनसंजनितं
तेजोरक्षांकुर्यात्समंततः अस्त्रमंत्रेत्त
स्यकरशुद्ध्यादित्रिषुसंबंधः पाणीवि
शोधयेदस्त्रमंत्रेणमनुत्तमः इतिदक्षि
णामूर्तिकल्पेवचनात् अस्त्रमंत्रस्तुत
तदंगभूतः ननुकेवलफट्कारः अ
स्त्रायफट्प्रोक्ताभ्रामयेत्तदक्षिणकरा
मितिकुंभसंभववचनात् अतएवात्र
पत्रपत्रास्त्रादिपदेनाभिधानंतत्रतत
दंगभूतास्त्रादिकेवमंत्राग्राह्याः न
तुफट्कारमात्रउक्तवचनात् नचैवंपा
पंपादांबुजेदयादेवस्पृहदयाणुनेत्या।
दावप्यंगमंत्रादानप्रसंगः निराकांक्ष
त्वात् नचमंत्रोद्वारेतिप्रसंगः अंगमं।

त्रग्राहकभावात् मंत्रोद्धारानंतरमेवां
 गमंत्रोद्धारत् क्वचिदस्त्रपदेन क्वचित्
 फट्पदेनोद्धारश्चेति दिग्बन्धस्वरूपमु
 क्तं प्रयोगसारे आच्छाद्यदिशुतर्जन्याज्ये
 क्षयं वलिताग्रयेतिसारसंग्रहे प्रका
 रत्रितयंबन्हेः कृत्वास्त्रेण स्वमुद्रया अ
 निप्रकारमुद्रया सात्वयेव क्ष्यते गोपा।
 लकलेम सुरवासनेनोपविश्य प्राणया
 यामं विधाय वै भूतशुद्धिततः कृत्वा।
 न्यासं कुर्यादनंतरं न्यासमात्रकायां सा
 रसंग्रहे भूतशुद्धिततः कुर्यात्प्राणया
 मपुरःसरापादतो जानुपर्यंतं चतुरस्रं
 सबज्रकं लंचुतं पीतवर्णं च भुवः स्या
 नं विचिंतयेत् जान्वी एनाभि चं शर्द्ध
 निभं पद्मेन तलां छितं शुल्कवर्णं स्ववी
 जेन युक्तं ध्यायेत्पांस्थलं नाभितः कंठ
 पर्यंतं त्रिकोणं रक्तवर्णकं सखस्तिकं
 स्ववीजेन युक्तं बन्हेस्तु मंडलं कंठाद

शि. १

१३३

१३३

मध्यपर्यंतं कुरु संवायोस्तु मंडलं षट्को
णं विंदुभिः षड्भिर्युक्तं बीजेन वित्तयेत्तम्
मध्यावृत्तं रंध्रांतं वर्तुलं ध्वजलां चित्तं
धूम्रवर्णं स्वबीजेन युक्तं ध्यायेन्न भस्य
लं इति ध्यात्वा तु भूतानि स्वकार्ये दिशि
कोतमः धर्मकंदसमुद्भूतं ज्ञाननालं सु
शोभितं परचैराग्यकर्णिकं स्वीयहृत्क
मलं ध्यायेत्प्रणवेन प्रकाशितं कृत्वा
तत्कर्णिकासंस्थं प्रदीपकलिकानिभं
सुषुम्नावत्मानात्मानं परमात्मनियोज
येत् आत्मानं जीवात्मानं योगयुक्तैर्न
विधिना सोहं मंत्रेण साधकः तत्रै सर्व
भूतानि विलीनानि विचिंतयेत् ततः
पुरुषनिभं पापमित्यादि पापपुरुषध्या
नं प्रयोगे वक्षते तथा ततः संशोषयेद्दे
नं पूरकादि क्रमेण वै विधाय प्राणसरो
धं वा बुबीजेन वा पुना बहिबीजेन ते
नेव संदहेत् सकलां तनुं भस्म न द्वापुमा

र्गणनिर्गतं चिंतयेत्सुधी ततो बमिति वी
 जेन प्रावयेत्सकलांतनुं संजाते सकले
 देहे देवतोपासनक्षमे आत्मलीनानित
 त्वानि स्थानं प्रापयेत्ततः आत्मानं हृदयो
 भोजमानयेत्परमात्मनः हंसमंत्रेण वि-
 धिबते जोरूपं कलेवरं देवताराधने यो
 ग्यमुपन्नमिति भावयेत् इति अत्र केचि
 त् संयोज्य जीवमथ दुर्गममध्यनाडीमा
 र्गणपुष्करनिविष्टशिवे सुसूक्ष्मे हंसे।
 न देहपमरेन्द्रपुरोगतेनेति योगिनीतं
 ब्रवचनात् सोहंमंत्रेण तामाघां नाघां
 नायां ते सिद्धभावितां ध्यात्वैव ब्रह्मरं
 ध्राच्च हृदि जीवकलां न्यसेदिति वसिष्ठ
 संहितावचनाच्च हंसमंत्रेण जीवस्यो।
 न्नपनं सोहंमंत्रेण पुनरापनं च ब्रवंति य
 यागुरूपदेशमत्र विधेयमिति अथ के
 चित् वायुबीजादिजपे चतुःषष्ट्यादि।
 संख्यामाहुः तत्र प्रमाणं चित्त्वं वस्तुत

शि. १
१३८

स्तुततत्कर्मभावनावधिरेवजपोवापु
बीजादीनां यदुक्तं कात्यायनीसंहितायां
ततोभूतात्मकं देहं वायुबीजेन वापुना
वायुमुत्तोल्य संशोष्य ज्ञात्वा मुदक्षयात्
जेदिति तथा योगिनीतंत्रेपि दक्षिणेव
ह्रिबीजेन प्राग्दमिति भावयेदिति च कुं
भसंभवः भूतशुद्धिविहीनेन कृता पूजा
भिचारवत् विपरीतं फलं दयाददभक्त्या
पूजनं पथेति अतएव विभावशपकीति
केचित्तु श्रीमच्छंकराचार्यचरणे योगप्र
कारणे प्रोक्तत्वाद्योगिपरंबदंति तन्न प्रत्य
वाप अवलगाणात् श्रीकुलार्णवे आत्म
स्थानमनुद्रव्यदेवशुद्धिश्च पंचमी याव
न्न कुरुते देहितावदेवाचनं न हि सुखा
न भूतसंशुद्धियामादिभिः प्रिये षडंगाद्य
स्वित्तन्यासैर्देहशुद्धिरिति रिते सारसं
ग्रहे भूतशुद्धिविधायेत्यंततो वैस्थाप
येदसूत्रं असूत्रप्राणानृतप्रकारः प्र

योगेवक्ष्यते तदुक्तवासनाक्रमोपिपुर
स्ताद्वक्ष्यतेत्रैलोक्यमोहनतंत्रेप्राण्या
मंततःकृत्वामातृकान्यासमाचरेत्कुं
भसंभवःवामपापूरयेदायुंस्वरैःकायैश्च
कुंभयेत्तरेचयेयादिभिर्वाणैस्ततःपिंग
लयापुनःप्राणयामंत्रयंत्वेवंकृत्वान्मा
पकमाचरेत्आकारादिक्षकारान्तेरा
पादतलमस्तकमिति मातृकान्यासप्र
योगेवक्ष्यतेगुह्यकल्पेएवंविन्यस्पदे
हेस्वेमातृकांविश्वमातरंप्राणयामंत्रयं
कृत्वांमूलमंत्रेणमंत्रवित्विन्यस्पतदृ
ष्टिच्छंदोदेवतानिमहामुनेकृत्वाकरां
गविन्यासंयोगपीठंन्यसेतनौश्रीरुद्र्या
मलेसगर्भश्चविगर्भश्चैस्त्रिःश्रप्राण्या
मोद्विधामतःयोगिनीतंत्रेऽयंप्राण्या
मःसकलदुरितध्वंसनकरोविगर्भःप्रो
क्तोसोशतगुणफलोगर्भकलितःजप
ध्यानायेतःसतुनिगदितोगर्भरहितः

शि १
१३५

सगर्भस्तपुक्तो मुनिपरिवर्तयोर्योगनिरतैः
ज्ञानार्णवे आसने सम्पगासीनो बामेना
पूर्वचोदरं कुंभकेन त्रिरावत्पदक्षिणेन तु
रेचयेत् कनिष्ठं नामिकां गुह्येर्पना सा पु
रधारणं प्राणायामः सविज्ञेयः तर्जनीम
ध्ये मविना आद्यमूलमंत्रत्रिरिति नृ
नसत्यावच्छेदकं कुंभसंभवः यावच्छ
क्यं मनुजपेदिति संभवः अतः कुंभकस
मपरावमंत्रजयो ज्ञेयः दक्षिणामूर्तिकल्पे
पि प्राणायानो समौ कृत्वा प्रविधाय च कुं
भकं हृत्पंकजे समासीनं मां ध्यायन् पत
मानसः मूलमंत्रं यथाशक्ति जपेद्वक्ति परा
यणः च्यतोत्रजपपूजांगभूत प्राणायामेषु
यथाशक्ति मूलमंत्रस्य जपपरावकार्यः न तु
मात्रदिगणना तस्यास्तु योगांगग्राण
यामपरत्वात् उक्तं च कात्यायनी तत्रे म
ध्यमूलाद्यावदग्रमंगुह्येन निपीड्यते
मात्रा सा प्रीच्यते सद्वियोगिभी ह्यं प्रपच्छ

तीति योगसास्त्रेपि जानुप्रदक्षिणी कुर्या
 धावत्कालेन हस्तकः तावत्कालमिता
 मात्रीस्वनिश्वाससमापिसेति कुलार्ण
 वे तपासितीर्थपात्रायामखदानवृत्ता
 दयः प्राणायामस्य तस्यैते कलां नार्हेति
 षोडशी मानसेवाविकंपापंकापिकंवा।
 पिपत्तकृतं तत्सर्वं निदेहेच्छीं प्रासाया
 मत्रयेण वै दह्यंते ध्यायमाना नां धातूनां
 हियथामत्नाः तथेन्द्रियाणां दह्यंते दोषा प्रा
 णस्य संयमात् प्राणायामविशुद्धात्मा य
 द्यत्कर्म करोति हि तत्तत्फलं तस्य संदेहः स्व
 प्रयत्नेन वा कृतं कुंभसंभवः प्राणायामे वि
 नापद्यत्कृतं कर्म निरर्थकं अतो यत्नेन क
 र्त्तव्यः प्राणायामाः शुभार्थिभिः अतः परं स्व
 यास्य मंत्रस्य स्रष्टादिकरषडंगन्यासान्
 कृत्वा योगपीठन्यासं कुर्यात् तत्र स्रष्टा।
 दिपदार्थानां न्यासासंभवात्तद्वाचकप
 दानामेव न्यासः कार्यः तथा न्वदिक्षिणा

शि. १
१३६

मुर्तिसंहितायां ऋषिस्तुदक्षिणामूर्तिर
हंशिरसिमान्यसेत् पंक्तिः छंदस्तुविज्ञे
यंमुखेविन्यस्पृशति देवतां हृदये वा
लां विन्यसेत्परमेश्वरीति न्यासप्रकारः
स्तुयोगिनीतंत्रे ऋष्यादि विन्यसेद्देवि च
तुथी हृदये पंक्तिः काविति ऋषये नमः छ
न्दसे नम इत्यादि प्रपंचसारे ऋषिर्गुरुत्वा
च्छिरसैव धार्यः छंदोक्षरत्वाद्भसनाग
तं स्यात् धियावर्गं तव्यतया सदेव हृदि
प्रतिष्ठा मनुदेवतायाः ऋष्यादिपदानाम
र्थास्तुसारसंग्रहे ऋवर्णादिस्तुगत्यर्थो धा
तुः प्रास्पृश्य कस्तथाः पिवणार्थस्तु विज्ञान
मतस्तत्प्रापकश्च सः अनयो रूपसंपत्तौ
ऋषिर्गुरु रितिः छंदीति धातुरिच्छायां
दादिदानार्थको भवेत् छंदो वक्ति मनो
वर्णनं हृदयोरिच्छाप्रदानतः क्रीडार्थका
न्ददातीति संपन्नं देवतापदांसाधकाय
मनो भावं ददातीति जगुर्पत इति करष

डंगत्यासमिति अत्र केचित् करत्यासे अत्र
 गुह्यभ्यां नमः तर्जनीभ्यां नमः इत्यादिभ्या
 संबदंति तत्र प्रमाणं चित्तं वस्तु तस्तु ज्ञाना
 र्णवादिना नातंत्र दर्शनात् तदज्ञानविज्ञं मि
 तमिति भाति यथा ज्ञानार्णवे मूलधियां
 द्दिरावत्पपंचांगुलितले उव षडंगक्रमयो
 गेन विन्यसेत् परमेश्वरीति षडंगक्रमयोगे
 न हृदयाय नमः शिरसे स्वाहात्यादि क्रमेण
 त्पर्थः शारदा तिलकेपि अयुष्मादिद्यंगु
 लीषु न्यसेदंगैः सजातिभिः अस्त्रं तत्तल
 योर्मस्येति सजातिभिः हृदयाय नमः शिर
 से स्वाहात्यादिभिरित्पर्थः जातिलक्षणं तु
 कारणंगमेन नमः स्वाहावषट्कं च वौषट्
 कारणवच जातिषट्कमिदं प्रोक्तं हृदय
 त्वात् संगतिमिति नारदं पचरात्रेपि अथ
 यश्चांगानियोजयेत् कनिष्ठाया सुचततो
 हृदयादि क्रमेण हृदयाय नमः शिरसे स्वाहा
 त्यादि क्रमेण त्पर्थयोगिनी तंत्रे उच्चरेत् प्र

शि।
१३७

एवंपूर्वमाकरंविडुसंयुतंस्वाहायहृदया
येतिनमोयुक्तंकनीयसि अंगुष्ठेनन्यसे
दितिशेषः ईकारंप्रणवादेविचंद्रविंवस
मायुतं मुखझायततोचांशिखायेवत
तःपरंबषउंतंप्रविन्यस्ये मध्ययामध्यमो
गुत्तौ मात्राद्वादशकातारात् बिंदुपाशाय
संयुता कक्वायहमित्येतत्तर्जन्यामय्य
नामया आकारादिविसर्गांतंयोजयेत्तव
एवात्परं असुरक्षयमायाच अस्त्रायतद्
नंतरं षडक्षरसमायुक्तंविन्यसेतत्तयो
र्द्वयोरिति स्पृष्टएवोक्तः अतएवनमः स्वा
हादीनांहृदयादिपदयोगेनैवाभिधानंन
उच्चादियोगे अन्यथातदस्यभिधीयते तु
त्यन्याधिरिदिति षडंगमात्राणांवासना
नुसारसंग्रहे बुद्धिगम्यंचहृन्मत्तं नत्वाप्र
णामउक्तोहिहृदासोक्रियतेधुना नमः
स्त्रियाबुद्धिगम्यात्पुच्छैरर्थशीरोमत्तं स्वा
हयावततः स्वस्वविषयाहरणंमत्तं न

तशिरोणनासम्पक्प्रोक्तोश्चैविवयाहति
रिति शिखामहोवषट्चागंशिखपात्मत
नुर्महे प्रोक्तंकवस्याद्भूतद्युक्तंकवचं
मतं हुंमहकवचेनास्पमहसागह्यतेततः
शरिरंमणिस्तदन्नेत्रंदृष्टिश्चदर्शनं वौषट्
वाच्यांश्चैवसिखस्तच्चदृशितेनस्पातन्म
हःस्मृतनेत्रंत्यसुक्षेपवाचीत्रसुखंचलना
र्थकःषट्काग्नितेनचानिष्टमाक्षिप्यप
रिपालयेत्त गोतमीयेपि ईदृशमानोहृदा
त्मायंहृदयेस्याद्विदात्मकःक्रियतेतत्पर
त्वंतुह्मंत्रेणततःपरंसर्वज्ञादिगुणोत्तुं
गेसचिद्रूपेचित्मनि क्रियतेविषमाहारः
शिरोमंत्रेणधीमता हृच्छिरोरूपविद्वाम
मयतोभावनादृढा क्रियतेनिजदेहस्य
शिखामंत्रेणसादरं मंत्रात्मकस्यदेहस्य
मंत्रवाच्येनतेजसा सर्वतोवर्ममन्त्राण
क्रियतेनन्यसंबन्धिःयददातिपरंज्ञानं
संचिद्रूपेपरात्मनि हृदयादिमयंतेज

शि।

१३८

१३८
स्यादेतन्नेत्रमंत्रके आध्यात्मिकादिरूपं
यत् साधकस्य विनाशयेत् अविधाजात
मंत्रस्त्वं तत्परंधामसमीरितमिति अत्रके
चित् षडङ्गन्यासेनेत्रत्रयापदोषडिति प्रयो
गं वर्दति तत्र प्रमाणं चित्तं वस्तुतस्तु हृद्
यशिसोशिरवायांकवचाक्षस्त्रेषु सहचतु
ष्मीमिति रिति प्रपञ्चसारवचनात् षडङ्गं।
विन्यसे मंत्री हतशिरश्च शिरस्त्राततः क
वचनेनेत्रमस्त्रं चेति दक्षिणमूर्तिवचनात्
हृदयं च शिरो देवि शिरवाकवचं ततः नेत्र
मस्त्रं न्यसेत् तत्रे तततिज्ञानार्णवाच्च चतु
र्थे कचनस्यैव दर्शनात् नेत्रयेति तत्त्वं च
तएव पवित्रमनलारूढं वामलंगोपनां
कितं केवलः शंकरश्चांते सरुक् पश्चिम
मुखं अजितं चामत्ताधारसंस्थितं प्रोद्ध
रेततः धरे शंकेवलं दयान्नेत्राय अक्षरं।
पदं तदंते चोषडित्युक्तं नेत्रमंत्रोष्पयं स्म
तइति नारदपञ्चरात्रे स्पष्ट एवोक्तः अ०

मथादिनेत्रदेवतापक्षेनेत्राभ्यामित्यादि
 पदांतरमक्षेपापत्तेः प्रपंचसारेः संदीक्षि
 तोमनुमिमंप्रतिजप्तुमिच्छनकुर्यान्निजे
 नचपुष्पेवतुयोगपीठं शंशोरुयुग्मपदस्य
 नननाभिभूलपार्थद्वयेर्विहितगात्रसमु-
 ज्वलंव मध्येनन्तायेरपिप्रज्ञानात्मांति
 कैर्पजेमंत्रि पीठाख्यमत्रपश्चिममिति
 आननवामपार्श्वनामभिभूलदक्षपार्श्वे
 रितिपञ्चपादाचार्याः ईशानः शिवः आ-
 धारारख्यं यच्छक्तिं हृदये शोचदक्षिणे ध-
 र्मज्ञानंचसव्यांशोऽर्वावीमान्ययोरपि
 वैराग्यसंग्रहमेश्वर्यमिति अनन्तायेरि-
 त्यादिपदेनपञ्चसूर्यसोमबन्धिसत्वर
 जस्तमआत्मांतरात्मज्ञानात्मज्ञानत-
 त्वमायातत्त्वमायातत्त्वकलातत्त्वविषा-
 तत्त्वपरतत्त्वानांग्रहणं सारसंग्रहे मू-
 लाधारेचमण्डकं रुद्रं कात्वाग्निसंज्ञ-
 कं स्वाधिष्ठानेयनाभ्यज्जेप्रकृतिं मू-

शि. १
१३५

लपूर्विकां आधारशक्तिं हृदये विन्यस्य म
नुवितमः कूमीनंतो वराहं च धरणी च सु
धारणी च सुधारणी च रत्नक्षपे च विन्यस्य
तत्र स्वर्णमहीधरं तदूर्ध्वे नंदनोद्यानंत
मध्ये मणिमण्डपं कोटि सूर्यप्रभं हेमप्रा
कारपरिवेष्टितं रत्नमण्डपमध्यस्थं वे
दिकां हेमनिर्मितां विन्यस्य तस्या मध्यस्थं
रत्नसिंहासनं शुभमाशा शीरे स्वस्य धर्मायै
पीठकल्पनमाचरेत् दक्षिणं सेतुं सेतु
मंज्ञानं वामं शकेन सेतुं वामोरुमूले वे
णायमैश्वर्यं दक्षिणेन सेतुं मुखे धर्मं वा
मपार्श्वे चाज्ञाननाभि मंडले वैराग्यं दक्ष
पार्श्वे चानैश्वर्यं न्यसेत् क्रमात् धर्मादीन्या
ऽप्यादांश्चागात्राण्यन्यत्र कल्पयेत् हृद्य
नंतं न्यसेदस्मिन् द्युतत्कर्णिकोपरि अ
र्कचक्रे सरसो मं पत्रे वह्नि ततो न्यसेत् त
थांकलान्यसेत् तत मंडले तत्र तत्र वे त
त्र तत्र तत मंडलान्या समप्य एवेत्यर्थः वे

शब्दस्त्वेवकारार्थवाची तथा न्यसेदुण
 त्रयंपश्चात्सत्वादिकमतः परं आत्मांतरा
 त्मपरमात्मविज्ञानात्मान्यसेत् ज्ञानमा
 याकलाविद्यापरतत्वा निचक्रमात् पीठ
 मंत्रं प्रविन्यसेत्ततो देशिकसत्तमः देहात्म
 केततः पीठे ध्यायेदित्यं च देवतां अथ पी
 ठारव्यं मंत्रं पश्चिममिति पीठमंत्रं नंतरा
 मिति पीठमंत्रं प्रविन्यसेदिति च प्रयंचतो
 मुद्राः प्रदर्शयेत् नारादपंचरात्रे एवं न्या
 संपुराकृत्वा करयोर्विग्रहेततः मूलमंत्रा
 दिसर्वस्य न्यस्तमंत्रगणस्य च मुद्राः प्रदर्श
 येत् सास्वध्यानं मंत्रसमन्विताः ततस्तु वि
 ग्रहे ध्यायेदात्मानं विश्वरूपिणम् सारसं
 ग्रहे ततः श्वेषास्य मंत्रस्य न्यासान् अष्टा
 दिकां न्यसेत् यस्य मंत्रयेनासाः कर्तव्याः
 सिद्धि मिच्छताः ततो मंत्रपुटैर्वर्णैर्मातृका
 यासविंदुभिः विन्यसेत् मंत्रवित्सम्पक्शा
 स्त्रदृष्टेन वर्त्माना अथर्षगकरन्यासास्त

शि. १
१४०

तोमुद्रः प्रदशयेत् श्रीकुलार्णवेः प्रागमो
क्तेन मार्गेण न्यासांनित्यं करोति यः देवता
भावमाप्नोति मंत्रसिद्धिं प्रजायते यो न्यासक
ववच्छन्तो मंत्रं जपति तं प्रियेः दृष्ट्या विद्याः
पत्न्या यंतो सिंहं दृष्ट्वा यथा गजाः श्रुत्वा न्या
सज्जातं यो मूढात्मा कुरुते जयम् विद्येः संघा
ध्यते नूनं व्याघ्रे मग शिशुर्यथा कालिका
सुराणे न्यासानां प्रवुरत्वे हि फलानामपि
भूरिता उक्तं न्यासो सारशारदा तिलकसा
रसंग्रहाणां वचनेः पीठशक्ति न्यासो नास्ती
ति प्रतीयते अथ मूलमंत्रन्यासः तत्र श्री
रुद्रयामले प्राणायामं च कृत्वा मूलपत्रेण
साधकः विन्यसेत्तदृष्टिच्छंदो देवतानि
यथाविधि करंग न्यासमुख्यास्तु न्यासान
न्यासमाचरेत् ततः कल्पोदितान् मंत्री
तनहि त्वाज्यस्त्वधिकं तु समाचरेत् उत
तरमंत्रे वाग्भवस्य द्वितीयेन कामराजे
नभैरव मुद्रायां बधनं कार्यं मूलमंत्रेण

दर्शनं परित्यागस्तुमुद्रयास्ताराबीजेन
चाचरेत् प्रांतादिचंद्रविंदुभ्यांषष्ठस्वरस
मन्वितंतीरोबीजमिति प्रोक्तमिति प्रांता
दिर्हि कारः सुगममन्यत् सारसंग्रहे ध्यानं
कुर्यात्ततो मंत्रीततत्कल्पोक्तवर्त्मना ध्या
नमात्पेष्टदेवस्य वेदनं मनसामतंतदपि
द्विविधं प्रोक्तं सगुणं निर्गुणं तथा आत्म
नो हृदयां भोजं कर्णिकाकेसरोज्वलं प्रफु
ल्लं सोमसूर्याग्निमंडलेन विराजितं स्वीये
ष्टदेवतां तत्र ध्यायेदागमबोधिनां एवं परे
वेदनं तद्वि सगुणं ध्यानमुच्यते यज्जीव।
ब्रह्मणो रेकं सोहं स्पामिति वेदनं तदेव
निगुणं ध्यानमिति ब्रह्मविदो विदुः ध्यानं
तु तत्तत्कल्पेषु वक्ष्यते योगिनीतंत्रे अ
थांतर्पजनं वक्ष्ये यथावदधारय वामना
डीसमाकृष्य किंचिदाकुंचयेद्भुदं रेचये-
त्सम्यग्मार्गेण जिह्वां तालुगतां चरेत् प्रा
क्तिः शिवपदे योज्या किंचिदाकुंचयेदध

शि० १८५१ अंतर्योगमिदं देविकचित्तंगुरुभाषितं
 फेत्कारिणीतत्रे आराध्यमनसाभक्त्या
 बाह्यपूजामथाचरेत् गौतमीये पूजां च
 मानसी कुर्यात्ततोषस्थापनं चरेत् सारसं
 ग्रहे ध्यात्वा त्वं तुर्यं तीर्त्वा स मार्गेण मं
 त्रचित्तं तस्मिन्पीठस्थितामिदं देवतामु
 त्तविग्रहं ध्यात्वा यजेच्चंदनाद्यैर्मानसेर्भो
 जनातिकैः भोजनावसारे चान्तर्वेश्य देवं
 समाचरेत् मूलाधारे स्मरत्कुंडं कुंडल्य
 ग्निसमुज्ज्वलं आत्मांतरात्मपरमज्ञाना
 त्मचतुरास्त्रकं धर्माधर्मादितेतत्रमूलं
 मंत्रपुरः सदैवमुजुहोमिस्वाहेति प्रत्येकं
 जुहुयात्ततः अहंता सत्यपेक्षान्यकामक्रो
 धादिकं हविः मन एव सुखः प्रोक्तः सुषुम्णा
 सुगुक्षरिती तदंते नमो भूत्वा यथाशक्ति
 जपेन्मनुं तज्जपं सर्वसंपत्तये देवतायै नि
 वेदयेत् जपनिवेदनमंत्रस्त्वग्रेव श्यते
 लक्षसागरे इत्थं जपं यथाशक्ति कृत्वा

देवीसमर्प्यतत्तगुरुं प्रणम्यविधिवत्
 जाचक्रं समुद्धरेत् सिद्धेश्वरीतंत्रे प्रणम्य
 श्रीगुरुं भक्त्या साधकः श्रद्धादिभिः स्वर्ण
 दिरचिते पीठे पूजाचक्रं समुद्धरेत् संस्पृश्य
 पुरतो देविशुभे पीठे सुरेश्वरी दद्यात् पुष्पाञ्ज
 लितंत्रमूलमंत्रेण साधकः दक्षिणामूर्ति
 संहितायां श्रीखंड रक्त श्रीखंड श्रीपणिसिंभ
 वेपथे चक्रं संस्थापयेद् देविशुभे पीठे सुरेश्व
 रीनाम्पत्रवरवर्णिनि श्रीरुद्रयामलेततः
 कुंकुमसिंदूरैः कार्यं पत्रं तु योगिना सोवर्णे
 राजते ताम्रे फाटिकैश्चैत्रुमेतथा चक्रे पथो
 कविधिना पूज्या देवी नरोत्तमै दक्षिणामू
 र्तिसंहितायां गंडकी भवपाषाणे स्वर्णीरुज
 तताम्रयोरिति रत्नसागरे पावज्जीवंसु
 वर्णराजते सुर्यदा विंशतिः प्रीये ताम्रे द्वा
 दशकं वर्षतद्वै भूजपत्रके सारसंग्रहे
 ताम्रे द्वादशकं वर्षे स्फाटिकादौ तु सर्वदा
 तेषां मध्ये स्फुटिकां तु सर्वसिद्धिप्रदं भवे

शि०। तत्तलक्षसागरे भूमिसिंदूररजसारचिंतं स
 १४२ वकामदं सुवर्णरवितं यंत्रं सर्वराजवशं
 करं रजतेन कृतं यंत्रमायुरारोग्यकामक
 संताम्रेण रचितं यंत्रं सर्वैश्वर्यप्रदं मन्त्रं यं
 त्रं हि स्फाटिके देवि मनोभिलक्षितप्रदं मा
 णिक्यरचितं यंत्रं एज्यदं भुक्तिदं मन्त्रं गोमे
 दं रचितं यंत्रं सर्वैश्वर्यप्रदं मन्त्रं कृतं मक
 रते यंत्रं सर्वशत्रुविनाशनं लोहत्रयेद्र
 वं यंत्रं सर्वसिद्धिकरं मन्त्रं लोहत्रयविभा
 गंतुकथयामित्त्वामभागादष्टासुवर्णस्य
 रजतस्य बषोडशा ताम्रस्य रविभागेन पी
 टं कुर्यान्महेश्वरि तस्मिन् पीटे तु निर्माणं
 पूजाचक्रं स्पकारयेत् शान्तिदं पुष्टिदं प्रो
 क्तं सर्वशत्रुनिवर्हणं आयुरारोग्यजन
 कं कांतिदं पुष्टिदं मन्त्रं तंत्रे राज्ञे सीसकां
 स्यादिषु पुनः पूर्वोक्तविपरीतकृत् फल
 कायां पटे भित्तौ स्थापयेन्न कदाचन स्या
 पित्तं यादिमोहेन लाभेनाज्ञानतोपि वा

कुलंति तं संपदं वानिर्मूलयन्ति सवथा
 कुलमूलावतारे अग्निरंगुलविस्तारं
 प्राक्प्रत्यक्षिणोत्तरं पलप्रमाणं कर्त
 वमर्चापीठमनोहरं यवाद्धे च प्रकुर्वीत
 चतुरस्रं समंततः तस्मिन्पीठे च निर्माणं
 पूजाचक्रस्य कारयेत् सौत्रामणी तंत्रे अ
 तुरेखा भवेत्क्ष्मीचक्रे खादरिद्रता ल
 क्ष्मागारे अग्निरंगुलहेमस्परजतस्य त
 थैव च स्मृता मस्य पूर्वसंख्येव माणि क्वा
 दौषथेच्छया अग्निरंगुलविस्तारस्य गुल
 विस्तारायामद्वयार्थः पलं पंचविंशत्युत्तर
 त्रिंशत्तु गुजापरिमितं अंगुलविस्तारं तु
 मानान्तरांगुलमानेन वेदे कापीठशिवि
 कारथादीनां विधिः पुनः मानान्तरांगुलेनै
 व भवेन्मान्येन चिदिति महाकपिलपंच
 रात्रवचनात् पूजाचक्रस्य पीठशब्दा
 द्वात्वात् मानान्तरांगुलं तु प्रागेव मंडप
 प्रकरणे प्रोक्तं तंत्रराजे चक्रे देव्यां तथा ॥

शि-१
१६३

शिष्यो प्रतिष्ठात्रिविधोच्यते सावतत्तवि
दाकार्यासंप्रदायानुरोधिना मूचक्रेपूजा
चक्रेदेव्यां देवीत्फवलक्षणांतेन स्पेष्टे
ववतामूर्तौ संप्रदाया नुरोधिना नित्यनेमि
तिकोपास्तनिरत्तेन तथा स्थिरे शुभप्र
होपेतेऽनुकूले गुणशालिनि मूर्ततेका
रयेदिति तथा शौद्रज्यदुग्धैः प्रथमं ना
लिके रोचंसाततः अभिम्यायतोयेन क
थितेनाक्षयधैः प्रावाह्याभ्यर्च्य तल
नेचक्रे संस्थाप्य पूजयेत्त गंधैः पुष्पेना
वेधूपैशैर्नैवेद्यतर्पणैः त्रिरात्रं चिरात्रं
पूजयेद्देवीमिति तथा एवं दिनत्रयं कृ
त्वा ततो नित्यक्रमं भजेत्त एवं देवीप्रति
ष्ठायां क्रमः सानिध्यकारकाईतिलक्ष।
सागरे देऽप्रादौ वेदोदितैर्मंत्रैः अभ्युत्तार
णमाचरेत्त धातुनिर्मितचक्राणामूर्तिनां
वविशेषत इति अग्न्युत्तारणप्रकारस्तु प्र
योगेव स्थितेनारदीये देवाग्रतः स्ववामा

त्रिकोणचंद्रनाभसा बतेनवेष्टितं वा ।
 ह्येचतुरस्रेण चैव हि विरम्यमुद्रयामस्य
 रूपयासाधको भुवि सारसंग्रहे त्रिकोण
 बतसंवीतंचतुरस्रेण वेष्टितं गंधलिसे
 स्ववामाग्रे विदध्या न्मत्स्यमुद्रया संपूज्य
 गंधैर्देवा र्थ्यं मंडलापनमो एतना श्रंगः ॥
 निचतुरस्रस्य कोणेषु पुरतस्तथा दिक्षु
 । वासंसमभ्यर्च्य शंखाधारं प्रविन्यसेत्
 ॥ कुलार्णवे आधारेण विनाभं शो न च
 ॥ तप्पंति मातरः तस्मादिधिवदाधारं क
 ॥ त्ययेत् कुलनापिके आधारे त्रिपदं प्रा
 ॥ ङ्गः षट्पदं वा चतुष्पदं अथवा वर्तुला
 ॥ कारकुर्याद्विमानो हरं सारसंग्रहे मू
 ॥ लेवशालितं शंखाधारं संस्थापयामि
 । च कालं सविंदुकंतदद्भुजगेशं समुद्धरे
 ॥ न्न वन्त्यंते मंडलायेति तथा धर्मप्रदेति
 । च दशाकलात्मने प्रोक्तानमोगंधादि
 । भिर्पूजितं बहे दशाकलास्तत्र प्रादक्षि

शि।
१४४

एतेन पूजयेत् कालोमकारः विंदुः अनु
स्वारः भुजंगशोरेफः तादशं विंदुयुतं ते
नमंरं इति यामले धूम्रादिर्विरूपा ज्व
लिनी ज्वालिनी विस्फुलिङ्गिनी मुग्धीः सु
रूपा कपिला हव्यहातया बन्हेर्दशका-
लाज्ञेया दशधर्मफलप्रदाः सारसंग्रहे
अस्त्रिणा क्षालितं शेषं तत्र संस्थाप्य पूजये
त् शंखमानं तु प्रादेशं चतुरंगुलमुद्धृतं
अर्घ्यपात्रमिति प्रोक्तोऽस्या मयामीति मंत्र
तः अहमर्घ्यप्रदायां ते वदेत् द्वादशादित्य
य कलात्मने पदं प्रोक्त्वा अर्घ्यपात्राय ह्रन्म
नुः अनेन शंखमभ्यर्च्य कलां सूर्यपूजयेत्
यामले तपिनी तापिनी धूम्रा मरी विज्वी
लिनी रुचिः सुषुम्ना भोगदा विश्वा बोधि-
नी धारिणी क्षमा एता द्वादशा धा पूज्यार
वे रर्घ्यप्रदाः कृताः सारसंग्रहे ततः सुधा
मेयैस्तोयैर्मूलांते मातृकां पठन् विलो
मां पूरयेत् तस्मिन् पूजको मनुना मुना अ

र्चपात्रं पूरयामीत्युत्कासपूजयेत्ततः प्रा-
 रदात्तिलके विंदुस्तुतमुधामयैः तोयैः सु-
 गंधिपुष्पधैः पूरयेत्तं यथाविधि विंदुः धू-
 मध्यां तत्र चंद्रमंडलस्य विधमानत्वा-
 दिति सारसंग्रहे कर्णचंद्रौ विंदुयुतौ-
 कामप्रदपदं ततः षोडशांते कलाशब्द-
 मात्मने नम इत्यथ गंधपुष्पैः समभ्यर्च्य
 कला षोडशकं यजेत् कर्णः उचंद्रः सः
 विंदुः अनुस्वारं तेन डं स इति यामले अ-
 मृतामानदा पूषा तुष्टिपुष्टी पुरतिर्धति
 प्राशिनी चडिकां कांतिर्ज्योत्स्ना श्रीः प्रीति
 रंगदा पूर्णा पूर्णा मृता कामदा यिन्यः स्व-
 रजाः कलाः सोममंडलमध्यस्था इति ना-
 रदाये प्राणप्रतिष्ठां कुर्वीत कलानां तत्र
 तत्र च तत्र तत्रेति ततः कलापूजनान्ते
 इत्यर्थं सारसंग्रहे प्राग्वतीर्थं समावा-
 ह्यमूलमंत्रेण तत्र च संयोज्य नेत्रमंत्रे-
 ण पुष्पं न्यस्य शिखाणां प्रदर्शनात्

शि. १
१४५

नीमुद्रांमुद्रयाधेनुसंज्ञया अमतीकृत्य
विधिवत्सुधावीजेनसाधकः ध्यात्वेह
देवतांतत्रसकलीकृत्यदेशिकः अंगं
न्यासेनचास्त्रेणकलयेच्चदिशोदश ने
त्रमंत्रेणसंवीक्ष्यमुद्रयाशंखसंज्ञयात्र
वहभ्यततोदीप्यमुद्रयोनिरूपया गं
धपुष्पादिभिस्तत्रपूजयेदित्येदेवतां ष
डंगानिवसपूज्यमंत्रेयेन्मूलमंत्रतः अ
हकृत्वस्ततश्चार्येच्छादयेन्मत्स्यमुद्रया
नारदीये वीक्षणंनेत्रमंत्रेणनचेन्मूले
नमंत्रवित् मूलेनेतिपंचांगपरंतंत्रे
त्रमंत्राभावान् अत्रापिसर्वत्रततदंग
मंत्राणामेवादानंहृदयापदैरिति अग
स्त्यःकवचेनावगुंठयेदितितन्मुद्रये॥
विशेषःसारसंग्रहे तच्छंखस्थंजलंकि
वित्कुंभतोयेविनिक्षिपेत् शारदाति
लके अर्चस्योत्तरतः कार्यपापसाचम
नीपकं शोभकः अर्चस्योत्तरदिग्भागे

या =

पादंसाचमनीयकं मधुपर्कं वसंस्थाप्य।
त्रिकोणेषु यथा क्रिमां एकैकपात्रं मंत्रे
एह्यह्यह्यत्वाभिर्मंत्रयेत् विष्णुधर्मा
तरे मधुपर्कं वसस्योदं दधिप्रोक्तमनी
षिभिः दध्यभावोपपः कार्यं मध्वभावे
तथा गुडः घृतप्रतिनिधिर्नास्ति तत्र
जलं समाचरेत् पात्रमुक्तमुत्तरतत्रे त
दद्यात्कांस्यपात्रेण शौक्वं श्येति भवेन
वा श्येत्तरूपं वाराहपुराणे परमं पत्स
दं राम मधुसंज्ञं तदुच्यते तदाप्यन्ते य।
दन्तेन मधुपर्कस्तदा स्मृतः पात्राणि च
श्यन्ते शारदातिलके दक्षिणो प्रोक्षणी
पात्रमाध्यायादिः प्रपूरयेत् किंचिदधो
बुसंगह्यप्रोक्षणं भसियोजयेत् पंच।
रात्रे पुनएवमनीयार्थं पात्रं संस्थापये
तत् प्रपंचसारे गंधपुष्पाक्षतपवकु
शाग्रतिलसर्षपाः दूर्वाचेति क्रमाद
र्घ्यं द्रव्याह्यकमुदीरितं अक्षतास्तंडुला

शि०।
१४६

नवनाक्षतैरर्वयेद्विष्णुमिति वचनवि
शेषः तस्य केवलाक्षता र्वा निषेधात्तना
रक्ष्यं चरात्रे श्रीविष्णोरर्धे सिद्धार्थका ॥
स्तिलादूर्वाः सयवाः सिततंडुलाः पोष
क्षीरघृतोपेतमिदमर्घ्यमुदाहृतमि
त्युक्तत्वात् सिद्धार्थाः सर्वपाः दूर्वापाः
पात्रत्रयान्विताः पत्रत्रयान्वितादूर्वाः
प्रशस्ताः सर्वकर्मणीति सोमशंभुवच
नात् प्रपंचसारे पाद्यं श्यामकद्वेवाज्व
विष्णुक्राताभिरुच्यते जामीतीलवंगकं
कोलेर्पतसाचमनीयकं जातीजातीफ
लं तथाचमनपात्रेपि दद्याज्जातीफलं
मुने इत्यगस्तिसंहितावचनान् जा
तिफलादीनि चूर्णितानि देयानि चूर्ण
यित्वा पयान्वासंक्षिपेद्यच्चमनीयके इ
ति फेत्कारि संतत्रवचनान् लिंगपुरा
ण वंशाग्राण्यक्षताश्चैव यवव्रीहिति
लानि च आम्नासिद्धार्थपुष्पाणि भसि

तंचार्घ्यात्रके कुशपुष्पपत्रव्रीहिवड्ड।
 मूलतमालकं दापयेत्पौष्णीयात्रम
 सितंप्रणवेनच उशीरंचंदनंचैवपाद्ये
 चपरिकल्पयेत् जातीकंकोलकर्पूर
 बड्डमूलतमालकं चूर्णयित्वापथ्याभ्या
 यंक्षिपेदाचमनीयके बड्डमूलंदूर्वा
 प्रपंचसारे शुद्धाभिरद्विर्विहितंपुन
 एचमनीयकं शुद्धाभिरित्युक्तेर्जी
 त्यादितत्रदेयमित्त्वगम्यते अर्चा
 दिद्रव्यात्नाभेतु शौनकः एषांप्रभावे
 पुष्पादिततश्चवनयान्यसेत् मंत्र
 तत्रप्रकाशेयि द्रव्याभावेप्रदातव्या
 शालतास्तंदुलाः शुभ्यः भसितंतुशि
 वपूजायामेव अर्चादिपात्राणितुतं
 त्रराजे त्रिलोहकावमत्यात्रेव्येक
 स्मिन्नर्घकल्पत्वं भैरवीतंत्रे पात्रं
 कांचनकाचरूप्यजनितंमुक्ताक
 पालोद्भवंविश्यामित्रंमयंचकाम

शि०।

१४७

फलदं हेमं श्रिये स्फटिकं तारं प्री॥
तिदमिह सिद्धिजनकं श्रीनालिके
रोद्भवं कापालं स्फुटमंत्रसिद्धिजनक
मुक्तिप्रदं मोक्तिकं हेमादिनिबुमुक्षू
णामिति कुलार्णवे स्वर्णरूपशि
लाताम्रकापालांबुजमन्मयं नालि
केरं च शंखं च मुक्ताशुक्ति समुद्भवं पु
ण्यवक्षस्तं रम्यं पात्रं सल्लोलितं शु
भं भैरवीधामले नरपात्रं वरारोहे
विज्ञेयं चोत्तमोत्तमं नालिके रोद्भवं
देविज्ञेयं चोत्तमं मध्यमं कावपात्रं तु
सुश्रोणिज्ञेयं चोत्तमं कन्यसे मध्यमोत्तम
कं हेमं तारं मध्यममध्यमं ताम्रपात्रा
दिकं चैव प्रोक्तं मध्यमकं न्यसे न्यसोत्त
मकं वैत्वं व्रह्मवक्षजमेव च कन्यसे म
ध्यमं प्रोक्तं मरामयं कन्यसाधमं महा
हारकतंत्रे शृणु देवि प्रवक्ष्यामि ना
सिकेरविधिं शुभं पुरा वै निर्मितं मात्रं

विश्वामित्रेण धामता

" विश्वामित्रकपात्रं तु सर्वपात्रोत्तमोत्त
 मं तस्मिन् संपूजयेच्चैव सिद्धदेवीश्च
 सर्वशः तस्य दर्शनमात्रेणैव कविंश
 तिकं कुला उद्धरिष्यत्यसंदेहो गृहशो
 भवति प्रिये ब्रह्महत्यादिपापानि तथा।
 विश्वासघातकः दृष्ट्वा पात्रं नालिकेरं स
 र्वपापं प्रणश्यति कन्याकोटिप्रदाना।
 नितथा हेमशतानि च यो ददाति महशा
 निराहुग्रस्ते दिवाकरे तत्फलं कोटिगु
 णितं नालिकेरार्घदानतः श्रद्धाभे तस्य
 पात्रस्य चान्यपात्रैस्तु पूजयेत् दृष्ट्वा र्वपा
 त्रं देवेशि ब्रह्माद्या देवतागणः नृत्यंति स
 र्वयोगिन्यः प्रीताः सिद्धिं ददाति च देवीपु
 राणे हेमराजताताम्राणि काष्ठमल्लैः
 जानि च रत्नादीनि त्रयात्राणि शुभरेखां
 कितानि च अर्घ्यैर्वैद्यपूजार्थं बलिदाने
 प्रकल्पयेत् शिवरहस्ये हेमपात्राणि
 सर्वाणि स ईहितानि भवंत्युमे अर्घ्यदत्त्वा

शि
१४८

तुपैष्येण आपूरा ज्यसुतानुलभेत् ता
मपात्रेण सौभाग्यं धर्मं भन्मयसंभवे
सचात्ना भेतु मोहेयं स्वहस्तघटितं य
दि आसनं वा च पात्रं च भग्नमासाद
येन्न तु सर्वत्र स्वर्णवता ममर्चपात्रे
ततो धिकं पात्राणा मादरः कार्यः पा
त्राण्येवोतमानितु वलिहोमक्रिया च
हिविना पात्रं न कारयेत् चतुर्विंशंगु
णं पात्रं मुत्तमं परिकीर्तितं मध्यमं तु
त्रिभागो नं कनिष्ठं द्वादशंगुलं वस्व
गुलं विहीनं तु न पात्रं कारयेत् कचित्
नाभीविवररूपाणि पुंडरीकाकृती।
निच शंखनीत्यलाभानि पात्रापरि
कल्पयेत् देवीयामले वश्या कषण
कमीणि हेमपात्रे सुरेश्वरि शान्तिके पौ
ष्टिके चैव राजतं कारयेत् सिंघे लोहपा
त्रं समानेयं मारणे च्छाटनं तथा स्तंभ
कार्येषु पाषाणं विशेषेण तु मंययंस

वर्कार्येषुकर्तव्यं वैश्यामित्रं च सुव्रते ।
काष्ठपात्रं विजायानीमंत्रा राधान ।
कर्मणि शारदातिलके आत्मानं या
गवस्तु निमंडलं प्रोक्षयेद्गुरुः प्रोक्ष
णीपात्रतोयेन मनुना न्यानपिक्रमा
त् श्रीकुलाशार्णवे पूजा इव्याणि
संप्रोक्षमूलाखेण विधानवित् २
शीये द्वेनुमुद्रं च इव्यशुद्धिः प्रकिर्ति
तारुद्र्यामले अहो प्रोक्षितं नैव द
यान्ना प्रोक्षितं समर्चयेत् शारदाति
लके न्यासक्रमेण देहे ह्येधर्मादीनपू
जयेत्तत् पुष्पधैः पीठमन्वंतं तस्मिंश्च
परदेवतां पंचकृत्वः पुनः कुर्यात्पुष्पं
जलिमनन्यधी उत्तमंगे हृदा धारेण
दसर्वांगके क्रमात् विनानिवेद्यं गंधा
द्यैरुपचारैः समर्चयेत् गुरुरपदि ह्यवि
धिना शोषमन्यत् समापयेत् सर्वमे
तत्प्रपुंजीत प्रोक्षण्य द्विः समाहितः ध

शि १४५ मंदिषुपलक्षणं तेन मंडकादिपीठं
 मंत्रासियोगपीठदेवतायोगपीठमा
 सस्थास्तेषु पूजा इत्यर्थं शेषं जयादि
 कं सारसंग्रहे मूलाधारगते कुंडेषु
 वीरुचतुरस्रके पूर्ववज्जुह्या मंत्री
 धर्मादिकं हविः प्रकाशोदये अथवा
 भ्यान्तरे कार्यमग्नि कार्यं ब्रवीमि तत्
 विदग्निं मंडले दंडमूल कुंडलिरूपि
 णि अस्रकुंडे हने दुद्यत्सूर्यमंडलव
 विषि वासने धनसंदीपे पंचभिश्च
 समीरणैः संधुक्षिते प्रजुह्या हस्र
 तीरनंतरं मूलविधांसमुच्चार्य हने तस्य
 प्राहुतीस्ततः मंत्ररूपं पठेत् श्लोकं प
 रंगुरुतरं परात् धर्माधर्महविर्दोष
 ष्वात्मा एनो मनमस्ववा सुषुम्नावर्त्म
 नानित्यमश्वतीर्जुहोम्यहं स्वाहोते ।
 नाहुतिंदत्वा हुने त्पूर्णहुतिं गुरुः मू
 लविसमुच्चार्य श्लोकं मन्यं पठन् मु

प्रकाशामर्शहस्ताभ्यामवलम्ब्य नमः
 नीलुचं धर्माधर्मकलासिंहं पूर्णबद्धो
 जुहोम्यहं स्वहं तेनाहुतिं दत्त्वा प्राण
 यमनिरोधतः निरस्त निरिच्छोपाधि
 धिमात्मानं चिन्मयं स्मरेत् हवनप्र
 कास्तु प्रयोगे वक्षते मंत्रतंत्रप्रकाशे
 अष्टोत्तरसहस्रं तु कृत्वा तर्पणमादरा
 त् जपेत्प्रति नमं त्रीति अंतर्देहे पागः
 पूजाः सारसंग्रहे आत्मपूजाविधाये
 त्येषां शक्तिमनुजयेत् त्वेह देवत
 मात्मानं भावयन्त्यतमानसः एतेनाष्ट
 तरसहस्रं तु शक्तपरं अथ योगपीठपू
 जातंत्र श्रीसारसंग्रहे अर्धोदकेन सं
 प्रोक्ष्य मूलमंत्रेण मंत्रवित् पूजाचक्रं
 ततस्तत्र पीठपूजां समाचरेत् देव
 स्यात्तरतः पूज्यागुरुपंक्तिस्ततपरं
 महागणपतिः पूज्यो दक्षिणे चंदना
 दिभिः उत्तरतः उत्तरादिशितेन देव

शि.।
१५०

सदक्षिणभुजसमीपदत्तायातं ३।
तरत्रतथावश्यति रुद्रयामले सर्वा
धोमंडुकाधारेरुद्रः कालनलोविभु
रक्षाकरोतुमेनित्यंयामूलप्रकृतिः स
दाततः आधारशक्तिर्योममरक्षाक
रोतुसाकूर्मस्तुसतनंपापादनंतोर
क्षयेत्सदा तस्यमूर्द्धि। स्थितः वक्त्रा
वाराहः परिक्षरतु दंतैतस्यस्थिता
पृष्ठापातुनित्यंबसुधराः समुद्रः स
र्वदापातुसेरिक्ताईति येस्यममले
त्वेरमतेजलेः रत्नदीपस्तुमेरक्षाक
रोतुस्वर्णयवतः पातुमानंदनोधा
नंरक्षंतुकल्पयादयाः अथस्तेषां स
दापातुविविन्नारत्नभूमिका अर
त्नमंदिरं पातुसततंपासुवेदिकईति
मेखयामले रत्नवर्णमहाकायंमंड
कंप्रथमंयजेत तत्रकालाम्निरुद्रं
वदप्रावाहसमन्वितं पंचवक्त्रंरक्त

रुक्मवर्णदक्षापरांगकं तदूर्ध्वमूल
 यकृतिबंधूकाभांवराभयो सारसंग्रहे
 अधःपीठस्परक्तान्नापाशांकुशवाहु
 समन्विराभयो हस्ताज्वैर्दधतीसम्पक्
 यजेदाधारशक्तिको तस्याउपरिसंपू
 ज्यः कर्मस्वर्णरुचिर्दृष्टः सहस्रशिरसं
 तत्रशुक्लवर्णमलंकृतं नीलवस्त्रं
 महाकायमनतंसम्पगर्चयेत् पीतांब
 रधरंतत्रनीलवर्णस्तुभूषणंचवचक्र
 गदापद्मधारिणं योत्रिणं यजेत् वीह्य
 ग्रशुकहस्ताज्वावराभयकरांशुभां
 तदंष्ट्रोपरिनीलाभ्यांधराधीरः सम
 र्चयेत् रत्नद्वीपः उत्तंचतंत्रराजे नव
 रत्नमथवीपेनवस्त्रंदविराजितं पुष्पं
 नीलंचवचुर्यं विदुर्ममोक्तिकंतथाई
 शान्मरकतंवज्रंगोमेदं पद्मरागकंदं
 शातईशानकोणैकैकतरन्मखंडं
 यथाभवति तथापश्चिमादिविलो

शि. १
१५९

मेनवरत्नमयानिखंडनिमध्यांतानिधे
यानीत्यर्थः तत्रैव कुरु कुल्पापदने प
श्चिमपुष्पाणं तु संप्राप्तावतरेतत्तद
तुक्तत्वात् रत्नमंदिरं नानारत्नमयं स्व
र्णप्रकारे वेष्टितं चोत्तमता ध्वे मणि
हीये कल्पवृक्षवनोज्वले स्वर्णप्रका
रसंक्षिप्तस्मरेण मणि क्यमंडपमिति दे
वीयामलवचनात् वेदिका स्वर्णम
यी विचित्रमंडपं तत्र पूजयेत् स्वर्णवे
दिका मितिसारसंग्रहात् सारसंग्रहे
रत्नसिंहासनं तत्र पूजयेन्मंडलान्वि
तं तस्यां देसु यजेत्सम्यगग्नेयदिशि
वातकं धर्मवृषतनुरक्तवर्णमादौ स
मर्चयेत् सिंहाकारं ततो ज्ञानं श्याम
वर्णं समाहितः भूताकारं च वैराग्यपी
तवर्णं यजेत्ततः कृष्णवर्णं गजाकार
मेश्वर्यं साधुपूजयेत् अग्निदेवांस
मारभ्य चतुर्दिक्षु समर्चयेत् अघर्मा

शि१

५२

कं यजेत कलातत्वात्मकं चैव क्रमेण
परिपूजयेत् चतुश्च मध्ये चेति प्रपं
चसारे मध्ये नंतं पद्ममस्मिंश्च सूर्यसोमं
बह्नि तारवर्णैर्विभक्तेः सत्वादीश्च त्रीन्
गुणानात्मयुक्तान् शक्तीः किंजल्केषु म
ध्ये यजेच्च सारसंग्रहे केसरेषु ततो म
ध्ये पूर्वादिषु यथाक्रमं तनून्मन्त्रोक्त
पीठस्पर्शनवशात्कीः प्रपूजयेत् पीठमं
त्रेण मन्त्रवित्तः यन्निटीमध्ये ततो यजेत्
सनत्कुमारः प्राणायामसुपत्रेषुकर्ण
कायां यजेन्मुने चतुर्थ्या नमसा युक्ते
स्वेस्वेरेव चतुर्नामभिः मध्ये पुष्पांजलिं द
यात्पीठमन्त्रेण मन्त्रवित्तं यजेत् प्रादक्षि
ण्येन एताः प्रदक्षिणं पूज्या इति मन्त्र
तंत्रप्रकाशवचनात् पूर्वादिष्वित्यत्र
पश्चिमस्यैव पूर्वत्वं स्वराः षोडशा देवे
श्रियुग्मयुग्मप्रभेदतः दत्ताष्टके तु
संलिख्य पश्चिमादिप्रदक्षिणमिति

क्षान्नाणेर्वियंत्रेवर्णाविन्यासदर्शनादा
 वरणाचीयां देवाग्नेप्राच्याभिधानाच्च
 लाघवाद्त्रापिकल्पनात् दक्षिणेच
 तथागुरुमिति संकर्षणवचनाच्च नार
 दपंचरात्रेपि गुर्वर्चायां मंडले देवदेव
 स्य दक्षिणे मंडलोपरि गुरुन समवर्चये
 दिति अतएव देवस्योत्तरत इति पूर्वो
 क्तस्यापि पूजामंडलस्योपर्येव पूजात्रे
 या धर्मादिपूजायामथैवमेव देवाग्ने
 कल्पितं प्राव्यनुसारेणैवाग्नेयादिक
 ल्पयेत् अत्र भाविनिभूतवद्रूपचार
 आवाह्यमंत्रेण मुने इत्यनंतरमावाह
 नोक्तेः भूताकारमिति भूतः देवयोनिः
 भूतोमी देवयोनय इति कोशात् तस्य
 रूपं तुरतवस्त्रधराः कृष्णानरवदंष्ट्रा
 मुदंष्ट्रिकाः कञ्चीखिडांगहस्ताश्चराश
 साक्षोररूपिणः भूतास्तथैव दीनास्पार्श्वे
 ति भूताडामरतत्रोक्तस्वरूपाः पीठश

शि०।
१५३

कयः मंत्राश्च तत्तत्प्रकरणे वक्ष्यंते सा
रसंग्रहे पीठशक्तीर्नवाभ्यव्येत्केसरे
पुचमध्यतः वरदाभयधारिणः पी
ठं पीठाणुनायजेत् मूलमंत्रे समुच्चा
र्य षष्ठ्यां तं देवनामव मूर्तिं च कल्प्या
यामीति मूर्तिं मध्ये विनिक्षिपेत् पुन
र्मुक्तं समुच्चार्य देवनामर्चपूर्ववत् मृ
र्तिं च पूजयामीति तां पुष्पोणं समर्चये
त् अथैह देवता प्रीते ये यजेदायत्ता
नान्यापि प्रापतनानि चतुरायत्तनानि
तानि तु मध्यायस्वरुदेवताया अंगभू
तानि तत्स्थापनक्रमाह तत्रैव तत्र
पंचायत्तनस्य वक्ष्ये संस्थापनं भा
क्तिविभेदाभिन्नं भास्वहूहाश्रीयति
पार्वतीशाविष्टेश्वरैर्कांगसुताह
रिश्च कस्मैकदंतेन नगेंद्रजे सामाये
श्वरे भास्कराजा दृशेन विघ्नाधिपश
क्तिरुत्सामध्याग्निर्कोणक्रमतस्तु

ननभा

पूज्याः तथा च वैष्णवागमे तस्याग्नेये
 गणेशानं सूर्यं नैऋत्यकोणके वायवे
 त्वं विकामीशमेशान्यै हरिपूजनमि-
 ति रत्नसागरे रविर्विनायकौ देवी।
 विष्णुः शंकरपूजने गणेशाकां वि-
 केशानां तथा नारायणार्चने विघ्नो ह-
 रिः कात्यायनी शिवसूर्यार्चने क्रमात्
 देवार्चने शिवो विघ्नः सूर्यो विष्णुस्तथै-
 व च शिवो रविर्भवानी च विष्णुर्विघ्नः।
 श्वराचने आग्नेयादिषु कोणेषु स्थाप्या
 श्रांगीणि भावतः पूज्याश्चैव महेशानी-
 ति अत्र सर्वत्र देवपूज्यायां तत्पूजा च।
 क्रूपं पंपं त्रं मुधत्त तत्र तत्कल्पोक्तविधि-
 नात्पीठपूजापूर्वकं पंचायतनदेवताः
 पूजयेत् अन्यथा पूजायां नैफलं स्यात्
 तंदुक्तं कुलाणविदिबस्पंपं त्ररूपस्य यं
 त्रव्याप्तिमजानतां कृत्वार्चनादिकं स-
 बंध्यर्थं भवति शांभवि पंत्रमपंप्रोक्तं

शि।
१५६

देवतामंत्ररूपिणी यंत्रेसंपूजितादेवि
सहसैवप्रसीदति कमक्रोधादिदेवो
त्यसर्वदुःखनिजंत्रणात् यंत्रपित्वा
दुरेतस्मिन् देवः प्रीणातिपूजितः शरी
रमिवजीवस्पदीपस्पलेहवत्प्रिये स
र्वेषामपिदेवानां तथायंत्रप्रतिष्ठितं
तस्मायंत्रं निरिवत्वा बाध्यात्वा वा भ
जते शिवं सात्वागुरुमुत्सर्वपूजयेद्दि
धिना शिवे एकपीठे पथकपूजां विना
यंत्रं करोति यः श्रृंगंगित्वमपित्यक्ता
देवता शायमाप्नुयात् एकपीठकुले
शानिस्वेस्वेयंत्रे पथकपथक यजे
दावरणोपेतान् देवान् स्तनदिधानतः
प्रापाह्य देवतामेकामर्चयेच्चान्यदेव
तां उभाभ्यां लभते शायं मंत्री वंचन
मानसः कुलप्रकाशतंत्रे खंडिते लु
टिते दग्धे प्रहेमान विवर्जित व्यंगत
हपशुस्पष्टे पतित दुष्टभूमिषु अन्य

मंत्रार्चितो वैवपत्तिस्तस्पर्शदृष्टिते २।
 शास्त्रेतेषु नो कुर्युः सन्निधानं दिवौकस
 इति अथ पंचायन पूजायामुक्तयुक्तेस्तु
 ल्यन्यायात् अत्र केचित् प्रधानदेवता वा
 हनानंतरमेव तदावरणपूजार्थं देवता
 प्रे प्राची कल्पनात् तत्पूर्वमेव चतुराय
 तनदेवतानां पूजायाः कार्यत्वात् तत्कल्प
 नयुक्तमिति यथा स्थिता ग्रैयादिदिशुव
 राय तनदेवताः पूजनीया इत्याहुः तत्र का
 म्यपूजासु उत्तराशामुखो भूत्वा पदावक्रं
 प्रपूजयेत् उत्तराशौ च पूर्वाशा ईशानं च
 हि कोणकमित्यादिज्ञानार्णववचनात् अ
 ग्निराक्षसवायव्यशभुकोणमुखोर्चये
 दिति कुलप्रकाशतंत्रवचनादन्यत्रापि
 वमनेकातंत्रेषु दर्शनं च यथा स्थितदि
 क्रमे कणपूजायामीशानेकाणस्थिता
 पाकदाचित् प्रधानदेवतायामभागे क
 दाचिदक्षिणे कदाचिदग्ने कदात्पश्चे

शि. १
१५६

तिस्थित्यनेष्यत्प्रशंगात् यथास्थि
ताग्रेयादिषु स्थापनासंभवात् प्रधान
देवतायाः पीठपूजानंतरमेव चतुराय
तनदेवतापूजनात् पीठपूजायामपि ध
र्मादिपूजने कल्पितप्राच्यानुसारेणैवा
येषां कल्पनात्वापवादत्रपितथा क
ल्पनाच्चतुरायततदेवतामंगत्वात् प्र
धानदेवतायामूर्तेः कल्पितत्वाच्च तद
ग्रे प्राची कल्पनसौचित्यादिति अत्र यं
चापतनपूजायां गणेशव्यतिरिक्तच
तुदेवतायासकैः प्रोक्तक्रमेण देवता
संस्थाप्य गणेशमारभ्य प्रादक्षिण्यक्रम
मप्रातर्देवताचतुष्टयं संपूज्य मध्ये त्वे
ष्टदेवतापूजयेत् गणेशोपासकैस्तु
सूर्यमारभ्य प्रादक्षिण्यक्रमप्रातर्देव
ताचतुष्टयं संपूज्यांते गणेशं पूजयेदि
त्यागमसिद्धांतः अत्र केचित् पंचाय
तनपूजायां देव्या एव केन सूर्यगणे

प्राशिवविष्णुनभ्यं च्यति देवी पूजयेदि
 ति स्मृत्युक्तमिति वदंति तदसंगतं प्रा।
 दिक्षिं णायते अन्यदेवतापजने अ
 प्रदक्षिणक्रमस्यायत्नाभतपा अतो
 काव्यस्तक्रमापतेश्च वस्तुतस्तुगणे
 शासूर्यविष्णीशदुर्गा मावाह्यपूजयेदि
 ति योगिनीतंत्रे देवी पूजायां पंचायत
 नपूजाक्रमदर्शनात् प्रादोगणपति
 देवं सूर्यविष्णुमुमापति दुर्गं च पूजये
 दिद्वाविति भैरवीतंत्रेऽपि पंचायतनपू
 जाक्रमदर्शनाच्चायमेव प्रां त्रिकसिद्धो
 तः तत्संप्रदायसिद्धश्च अन्यदेवतोपा
 सकैरपि तथैव गणेशादिक्रमएव का
 र्यैः एकं ब्रह्मन्यायात् इयं पंचायतन
 पूजात्ववशं कार्या शिवं भास्करमाग्निं
 च केशवं कौशिकीम मनसा न चर्चय।
 न्याति स्वर्गलोकादधोगनिमिति भ
 विष्णुपुराणे प्रत्यवायश्च वणतः म।

शि. १
१५६

नसाप्यनर्चयन्नित्यर्थः अग्निर्गणेशः
पावकः कार्तिकेयो विनायक इति भ
विष्णोतरपुराणवाचनात् १ तथा मध्य
प्रधानपूजांगत्वेन गणेशादीनां सिद्धादि
विचारो नास्तीह वै सवतंत्रे सिद्धादिशो।
धनं तेषामंगत्वे सति राजवत् पूजा प्रका
रः प्रधाने द्रष्टव्यो ग्रंथविस्तरादिति अ
थ मध्यस्थापितमूर्तौ स्विष्टदेवतामावा
ह्यपूजयेत् तत्र मूर्तिस्तु तत्तद्व्यानोत्तरू
प्यसात्तु शिवलिंगशालग्रामादावपि
भावनीया शिवलिंगादिभ्यो सर्वदेवत
पूजाधिकरणत्वात् तेषु सर्वाश्च देवता
पूज्याः तेषां लिंगे मणौ कुंभे मण्डे च प्रपू
जनं शालग्रामे च तद्दुधपत्रादौ च प्रपू
जयेत् भूमावेव कृता पूजा पुत्रायुर्धन
नाशिनीति रुद्रायामलवचनान् शा
लिग्रामशिलायां तु कद्दुध्या समर्च
येदिति सोमशंभुवचनात् लिंग

स्थंडिलतपोवन्होसूर्यकुशपटेषुच मंडले
 फलकेमूर्ध्निहृदयेदशकीर्तिता १ एषु
 स्थानेषुदेवेषामप्यज्ञतिपरमंशिवमिति
 कुत्सार्णववचनात् शिवमित्युपलक्षण
 तेषामित्युक्ते तेषांपंचायतनदेवतानां
 पंचादावित्यादिमदं प्रतिमापरं शाल
 ग्रामेमुणो मंत्रेस्थंडिलेप्रतिमासुच ह
 रेः पूजातुकर्तव्याकेवलेनतुभूतलेइ
 ति त्रैलोक्यसंमोहनतंत्रवचनात् ता
 दातुततध्यानोक्तरूपाप्रतिमाकार्या सा
 नुपानांगुलप्रमाणेनदशपंचदशंगुला
 गहहेतुप्रतिमापूज्यानाधिकातुप्रशस्य
 तइतिकपिलपंचरात्रोक्तरूपाप्रतिमा
 कार्यादशंगुलमितापंचशंगुलमिता
 वेत्पर्यः दशंगुलप्रमाणवानिष्ट्यंगु
 लमितिपिच न्रभस्याप्रतिमाविहो
 गहेषुगहमेधिमिश्रितहयशीर्षपच
 रात्रवचनात् मानांगुलनक्षणेनुप्रा

शिन

५७

१५७

गेवमंडपप्रकरणेभिहितं कालोत्तरे ।
लिंगमस्तकविस्तारोगिंगोच्छ्रायममो
भवेत् त्रिगुणः परिणाहः स्यात्तद्वर्ति
डीप्रतिहिता लिंगतुल्यप्रणालं स्या
त्पंचसूत्रस्य लक्षणं पंचसूत्रसमायु
क्तं शिवलिंगं समर्चयेत् भुक्तिदेववि
धनारोग्यसुतप्रदं शिल्पशास्त्रेपि लिं
गमस्तकमध्यातुसूत्रं स्यादाप्रणालं
कं लिंगप्रणालीपुष्टत्वं तावदेव प्रकी
र्तितं उच्चत्वेपितथापीडे पंचसूत्रं प्रच
क्षत इति हयशीर्षपंचरात्रे आदिमू
र्तिर्वासुदेवः संकषणमथासजत् प्र
धुमं चानिरुद्धं स्वयमेवासजत् प्रभु
चतुर्मूर्तिः परप्रोक्त एकोभिपत्ते त्रि
धा केशवादिप्रभेदेन मूर्तिर्द्वादशकं
स्मृतं पंचकजं दक्षिणे दद्यात्पंचजनं
तथोपरि वा यमोपरि गदायस्पचक्रं
वाधो व्यनस्य तं आदिमूर्तिस्तु भे

दोयं केशवेति प्रकीर्त्यते अधरोत्तरभावे
 न कृतमततु यत्रैवे नारायणस्यासामू
 र्तिः स्थापिता भुक्तिदा सव्याधः पंकजं
 यस्य पांचजन्यं तद्योपरिः दक्षिणे ध्वो
 गदाय स्पृशन् च बाधो व्यवस्थितं आदिमू
 र्तेस्तु मेदोयं भाधवेति प्रकीर्तितः दक्षि
 णाधस्थितं चक्रगदाय स्योपरि स्थिता
 वामोर्ध्वसंस्थितं पद्मं शंखं बाधो व्यव
 स्थितं संकर्षणस्य मेदोयंगोविंदेति प्र
 कीर्तिते दक्षिणे परिपद्यंतु गदा बाधो
 व्यवस्थिता वामोर्ध्वपांचजन्यं च चक्रं
 बाधो व्यवस्थितं संकर्षणमेदोयं विस्तु
 रित्रिधीयते दक्षिणे परिशंखं च चक्रं
 बाधः प्रदृश्यते वामोर्ध्वपांकजं यस्य ग
 दा बाधो व्यवस्थिता मधुसूदननामा
 यं मेदः संकर्षणस्य तु दक्षिणे ध्वगदा
 यस्य पंकजं चाप्यवस्थितं वामोर्ध्वसं
 स्थितं चक्रमधु शंखः प्रदृश्यते ब्रह्मो

शि०

१५८

१५८

ङ्गं वामपादं दक्षिणं शेषपदं वलिवं
चनसंसक्तं वामनं चाप्यधः स्थितं वामो
र्ध्वं कौमुदीयस्य पुंडरीकमधः स्थितं
यत्राप्यप्रकरावामपादौ यस्य व्यवस्थि
ता स्थितौ नाप्युपविष्टौ वासानुरागौ।
विलासवान् प्रद्युम्नस्य हि मेदोयंदा।
मोदरश्च धरेति प्रकीर्त्यते दक्षिणे ध्वे
महाचक्रं कौमुदीतदधः स्थिता वामो।
र्ध्वं नलिनं यस्य त्वधः शंखो विराजते
हृषीकेश इति ज्ञेयः स्थापितः सर्वका
मदः दक्षिणे ध्वे पुंडरीकं पांचजन्यम
धस्तथा वामोर्ध्वं संस्थितं चक्रं कौमुदी
तदधः स्थिताः पद्मनाभेति सामूर्तिः
स्थापिता मोदरायनी दक्षिणे ध्वे पांच
जन्यमधस्तात् कुशीशायं सव्याध्वं कौ
मुदीदेवी हो हितिराजमधः स्थितं अ
निरुद्धस्य मेदोयंदा मोदर इति स्मृतः
एतिषां तुरिन्त्रयो कार्ये पद्मवीणाधरेण

मे सिद्धार्थसंहितायांतु चतुर्विंशतिम्
 तयउक्ताःवासुदेवोगदाशंखंचक्रपञ्च
 धरोमतःपञ्चशंखंतथाचक्रंगदांवह
 तिकेशवःशंखंपञ्चगदाचक्रंधतेना
 रायणःसदाःगदांचक्रंतथाशंखंपञ्च
 वहतिमाधवःचक्रंपञ्चतथाशंखंगदा
 चपुरुषोत्तमःपञ्चकोमोहकीशंखंचक्रं
 धतेप्यधोसजःशंखंणोगदाशंखंपञ्च
 चक्रधरःस्मृतःचक्रंगदांपञ्चशंखोणोविं-
 दोद्भरतेभुजैःगदांपञ्चतथाशंखंचक्रवि
 ह्नुर्विभर्तिपःचक्रंशंखंतथापञ्चगदांच
 मधुसूदनगदांसरोजंचक्रंचशंखंधते
 व्युतःसदाःशंखंकोमोदकीचक्रमुपेंद्रः
 पञ्चमुद्धरेत्चक्रशंखगदापञ्चधरःप्र
 चम्रउच्यतेपञ्चकोमोदकीचशंखंधते
 वित्रिविक्रमःशंखंचक्रंगदांपञ्चवामनो
 महतेसदापञ्चचक्रंगदांशंखंश्रीधरोव
 हतेभुजैश्चक्रंपञ्चगदांशंखंनरसिंहोवि

शि-१
१५६

भर्तियः पञ्चसुदर्शनं शंखं गवा शंखं ध
ते दामोदरः सदा जनार्दनः अनिरुद्ध
श्रृङ्ग गदा शंख पद्म लसद्भुज हृषीकेश
श्री गदा चक्रं पञ्च शंखं च धारयन् प
सना भोवहेच्छं पञ्च चक्रं गदा तथा
पद्म चक्रं गदा शंखं धत्ते दामोदरः सदा
जनार्दनः शंखं चक्रं सरोजं च गदा
बहति यो हरिः शंखं कोमेदिकी पद्मं च
क्रं हृच्छो विभर्तियः राता श्रमूत पोत्रेया
दक्षिणाधः करक्रमादिति सुंदराचार्य
शिष्येण श्रीनिवासेन धीमता चंद्रिका
यां प्ररणीता पात्रकाशः सप्तमोगमनू
ति श्री सुंदराचार्य चरणारविंदे दद्यात्
वासिना श्रीनिवास भट्टविरचितायां श्री
वार्चन चंद्रिकायां सप्तप्रकाशः अथ
शालग्राम लक्षणं निस्कंदपुराणे हि
ग्धाकृष्णा पांडुराचपीतानीला तथैव च
रक्तारुक्ष्मा चक्राचमं हारस्यूता त्वत्वा

क्षिताकपिलाकवुराभगनावहचक्रैक
 चक्रिका बहमुखीबहचक्रालगनाच
 कायवापुनः १ बद्धचक्रायवापास्यात्
 भग्नचक्रालब्धोमुखी प्रयतासंवर्णा
 दिभेदेनगुणदोषोत्तरेव त्रिगधासिद्धि
 करीमंत्रेकृष्णाकीर्तिंददातिच पांडू
 पापदहनीपीतापुत्रफलप्रदा नीलासं
 दिशतेलक्ष्मीरक्तारोगप्रदायिनी रुक्षा
 वोद्देगदानित्यंचक्रादारिद्र्यायिकास्यू
 लानिहंतिचैवापुर्निःफलातुश्चलांछि।
 ना कपिलाकवुराभगनावहचक्रैकच
 क्रिका बहमुखीबहचक्रलग्नचक्रा।
 मवापुनः बद्धचक्रायवापास्याद्भग्नच
 क्रालब्धोमुखी पूजयेद्यः प्रमादेनदुःख
 मेवलभेतसः अग्निपुराणेच तथाव्या
 लमुखीभगनाविषमावद्धचक्रिका वि
 कारावतनाभिश्चनारसिंहीतयेवच
 कपिलाविभ्रमावर्तारैखावर्ताचपा

शि. १
१६०

शिलादुःखदासातु विज्ञेयासुखदानक
दाचन स्निग्धाश्यामातथामुक्तामाया
वासमचक्रिका द्योणिमूर्तिरनन्ताख्या
गंभीरासंपुटातथा सूक्ष्ममूर्तिश्चसंभु
रवीसिद्धिदायिका धात्रीफलप्रमाणा
याकारेणोभयसंपुटा पूजनीयाप्रपत्ते
नविशेषेणतुपुजयेत् पूजितेफलमा
प्नोतिइहलोकेपरश्चवैदति सूक्ष्माच
दोषाश्चेतेसकामार्चीनविष्टया एतदु
क्तं श्रीभगवतास्कंदे खंडितंस्फुटितंभ
गंशालग्रामेनदोषभाक् इष्टानुपस्य
यामूर्तिःसतांयतेनपूजयेत् तथा चक्रं
वाकेवलंतत्रपद्मेनसहसंपुतं केवले
वनमालाहरिलक्ष्यासहस्यितइति मु
ख्यास्निग्धादयत्तत्रमुख्यारक्तादयोम
ता मुख्याभावेत्वमुख्याहिपूज्याइत्यु
चतेपरैः अथतासामेवलक्षणाविशे
षेणसंज्ञाविशेषे वासेश्रीभगवत्प्रस

संवादे निचसामिसदाब्रह्मन्शालग्रामा
ख्यवेषमनि तत्रैवरथचक्रांकभेदेनामा
निमेष्यण दारदेशोसमेचक्रेदृश्यंतेनां
तरीयके वासुदेवःसविज्ञेयःशुल्काभ
श्रुतिशोभनःविचक्रेराकलनेसुपूर्व
भागेस्तुपुष्कलःसकर्मणख्योविज्ञेयो
रक्तश्चैवातिशोभनःप्रद्युम्नःसूक्ष्मचक्र
स्तुपीतदीप्तिस्तथैवच शुविरंछिद्रबहु
लंदीर्घाकारंतुतद्रवेत् अनिरुद्धस्तुनी
लाभोवर्तलश्रुतिशोभनःरेखात्रयंतु
तद्वरिपहंपप्रेनलांछितं सौभागंकेषा
बोद्धाच्चतुःकोणोभवेतुयःश्यामंना
रायणंविद्यान्नाभिचक्रंतथान्तं दीर्घ
रेखासमोपेतंदक्षिणेसुषिरपृष्ठं ऊर्ध्व
मुखंपिजानीयाद्वारेचहरिरूपिणं का
मदंमोक्षदंचैव अर्थदंचविशेषतःपर
मेष्टीचशुल्काभःपद्मचक्रसमन्वितः
विलंबाकृतिस्तथापह्येसुषिरंचापिपुष्क

शि. १
१६९

रं कृष्णवर्णतथाविह्नुःस्थूलचक्रसुशो
भने द्वारोपरितथारेखादृश्यते मध्यदे
शतः कपिलोनरसिंहस्तु पृथुचक्रसु-
शोभनः ब्रह्मचर्येधिकारी स्यान्मान्मया
पूजनं भवेत् ब्रह्मचर्येन पूज्यो सावन्म
याविघ्नो भवेत् कचिच्च नरसिंहः स्या
त् कपिलः पंचविंडकः ब्रह्मचर्येन पू-
ज्यः स्यादतथा सर्वविघ्नदः स्थूलचक्र
द्वयं मध्ये गुडत्नाक्षसर्वर्णकं द्वारोपरि
तथारेखा पूजाकारा सुशोभनाः स्फुटि
तं विषमं चक्रं नारसिंहं तु कपिलं संपू-
ज्य मुक्तिमाप्नोति संग्रामे विजयी भवेत्
पाशकार्तिकमाहात्म्ये च यस्य दीर्घमुखं
पूर्वकथितं तन्मणोर्युतः रेखाश्चक्रसरा
कारानारसिंहं तु कपिलं ब्राह्मे वाराहं
शक्तिर्लिंगे च विषमं स्मृते ईदृशी तन्नि
भं स्थूलं त्रिरेखात्माक्षितं स्थूलं पाप्मे
च वराहाकृतिराभुग्नश्च रेखा रत्नं कृ

तः वाराह इति संप्रोक्तः ब्राह्मे च दीर्घकां
चनवर्णापाविंदुत्रयविभूषिता मत्स्या
ख्यासशिलान्नेयाभुक्तिमुक्तिफलप्रदा
कचिच्च मत्सरूपं च देशं बदीर्घाकारं
तुडभवेत् विंदुत्रयसमायुक्तं कांस्पव
णं सुशोभनः ब्राह्मे हयग्रीवो कुशाका
रोरेखापंचभवंति हि बहुविंदुसमाकी
र्णो दृश्यते नीलरूपकः पापे च हयग्रीवा
यथा त्वं वारेखां कायाशिला भवेत् त
था सोम्या हयग्रीवः पूजितो ज्ञानदो भवे
त् किंच अश्वाकृतिमुखं यस्य सायमा
शिरस्तथा अपसाकृति भवेदापि हय
ग्रीवस्त्वसोमतः ब्राह्मे वैकुण्ठं तिलवर्णं
भंचक्रमेकं तथा ध्वजंदारोपरितथार
खापूजाकार्या सुशोभना श्रीधरस्तु तथा
देवचिंहीनो वनमालया कंदं वकुसुमा
कारोरेखापंचकभूषितः वर्तुलश्चातिह
स्वश्च वामनः परिकीर्तितः अतमीकु

शि।
१६२

सुमप्राख्यो विंदुनापरिशोभितः अन्यत्र
व वामनाख्यो भवेद्देवो हस्योपः स्यान्म
हाद्युतिः कर्ध्ववक्रो ध्यधः चक्रः शोभी
ह्यार्थप्रदोर्चितः ब्राह्मे सुदर्शनस्तथा दे
वः श्यामवर्णो महायुतिः वामपार्श्वो ग
दाचक्रे रेखे चैव तु दक्षिणे ब्राह्मे च च
क्राकारेण पतिः सायन्नरेखामयी भवे
त्त सुसुदर्शन इत्येवंख्यातः पूजाफलप्र
दः दामोदरस्तथा स्थूलो मध्ये चक्रं प्रति
ष्ठितं दूर्वाभंदारि संकीर्णपीतारेख्या
तथैव च पापे च उपर्यधश्च वक्त्रे देना
तिदीर्घमुखे विलं मध्ये च रेखा लं चेका
स च दामोदर स्मृतः अन्यत्र च स्थूलो द
मोदरो ज्ञेयः सूक्ष्मरंध्रो भवेत्तुपः चक्रे च
मध्ये देशस्थे पूजितः समुखः सदा नाना
वर्णो ह्यनंतारव्यो नागभोगेन चिह्नितः
अनेकचक्रसंभिन्नाः सर्वकामफलप्र
दः पापे च अनेकक्रो बह्वभिश्चिह्ने रण्यु

पलक्षितः अनंतः सत्तुविज्ञेयः सर्वपूजाफा
 लप्रदः ब्राह्मेविदुक्षुदिक्षुसर्वासुयस्योर्द्धदृष्ट
 शपतेमुखंपुरुषोत्तमः सविज्ञेयो मुक्तिमुक्ति
 फलप्रदः दृष्टपते शिखरे लिंगं शालिग्रामस
 मुद्रं तस्य योगेश्वरो नाम ब्रह्महृत्पां व्यपो
 हति आरक्तं पद्मनाभाख्यं पंकजच्छत्रं सं
 पुतं तुलस्यापूजयेन्नित्यं दरिद्रस्त्वीश्वरो भ
 वेत्तु चंद्राकृतिहिरण्यं रास्मिज्वालां विनिर्दि
 शेत्तु सुवर्णरेखा बहुलं स्फटिककृतिशोभि
 तं किंचपद्ये बज्रकीटोद्गारेखाः पंक्तीभू
 ताश्च पत्रवै शालग्रामशिलायासा विष्णुपं
 जरसंज्ञिता नागवत्कुंडलीभूतरेखापक्तिः
 सशेषकः पक्षाकारंतु पंक्तीद्वे मध्ये यं वाच
 रेखिकागरुडः सत्तुविज्ञेयः चतुश्चक्रोजना
 र्दनः चतुश्चक्रः सूक्ष्मदारो वनमात्मा कितो
 हरः लक्ष्मीनारायणः श्रीमान् भुक्तिमुक्ति-
 फलप्रदः अर्द्धचंद्राकृतिदेवो हृषीकेश उ
 दाहृतः तमर्च्य तु भते स्वर्गं विषयांश्च समी

शि. १

६३

हितान् वामपार्श्वे समेव के कृष्णवर्णः स
विंदुकः लक्ष्मीनसिंहो विख्यातो भुक्तिमु
क्तिफलप्रदः त्रिविक्रमस्तथा देवः श्यामव
र्णो महाकृतिः वामपार्श्वे तथा च के रेखा
वैवतुदक्षिणे प्रदक्षिणावर्तकतवनमा
लाविभूषिता याशिला कृष्णसंज्ञा सा धन
धान्यसुखप्रदा चतुरस्त्रो यत्र दृश्यते रेखा
पार्श्वसमीपगाः द्वे च के मध्ये रेखा तु सा शि
ला तु चतुर्मुखेति एतन्नाक्षिणायुक्तास्तु शा
लग्रामशिलाः शुभः पश्यता स्वपि सूक्ष्मा
सुक्ताः प्रशस्ततराः स्मृताः यथा च श्री भग
वद्ब्रह्मसंवरितत्रैव यथा यथा शिलासू
क्ष्मा महत्पुण्यं तथा तथा तस्मात्तां पूजये
न्निस्पंदधर्मकामार्थसिद्धये तत्राप्यामल
की तुल्या सूक्ष्मा चानिवया भवेत् तस्यामे
व सदा ब्रह्मन् श्रिया सह साम्यं हे श्रय श्री
शालग्रामशिलामहात्म्ये यः शृण्वे पात्रे
माद्यमाहात्म्ये यः पूजयेद्भरिचक्रे शाल

ग्रामशिलोद्भवे एजसूयसहस्रेण तेनेहं प्री
 तिवासरं यदा मनान्ति वेदांता ब्रह्मनिर्गुण
 मव्युतं तत्प्रसादो भवेद्दृष्टं शालग्रामशि
 लार्चनात् महाकाष्ठस्थितो बहिर्मध्यमा
 नः प्रकाशते अपि पापसमाचारा कर्मण्यन
 धिकारिणः शालग्रामार्चका वै शपन्ते वयांति
 यमालयं न तथारमते लक्ष्म्यां न तथा स्वपुरे
 हरिः शालग्रामशिलार्चक्रे पथा समरते सदा
 अग्निहोत्रं हुतं तेन दत्ता पृथ्वी स सागरा येना
 र्चितौ हरिश्च केशालग्रामशिलोद्भवे कामै
 क्रोधैर्मदैलोभैर्ग्याप्ता यो नरा धमः सो वि
 याति हरेर्तो कं शालग्रामशिलार्चनात् यः
 पूजयति गोविन्दं शालग्रामे सदानरः आभू
 तसंप्रबं पावनसप्रच्यवते दिवः १ विनाशा
 मीथे विनाशने विनायज्ञे विनामरेवेः मुक्तिं
 याति नरो वै शप शालग्रामशिलार्चनात् न
 रकंगमेवासंचतिर्यत्कुरुमि यो निकं नया
 ति वै शपमापो यि शालग्रामे व्युत्तार्चकः दीक्षा

श. १
सू. ६

विधानमंत्रस्तश्चक्रेयोवलिमाहेतु संयाति
वैहसंबंधामसत्पंसत्वंमयोदितं नैवेद्येर्वि
विधेः पुष्पैर्धूपदीपैर्विलेपनैः गीतवादित्र
नसैश्च शालग्रामशिलार्चनं कुरुते मानरो
यस्तु कलौ भक्तिपरायणः कल्पकाटिसहस्रा
णि निवसेत्स श्रद्धाहरे लिंगेस्तु कोटिभिर्द
द्याप फलं पूजितैस्तु तैः शालग्रामशिलाया
स्तु एकनापीहतफलं शालग्रामशिलारूपे
पत्रतिष्ठति केशवः तत्र देवा सुरायाश्चाभुव
नानि चतुर्दश शालग्रामशिलायां तु यः श्रा
द्धं कुरुते नरः पितरस्तस्य निश्चिंतिस्तु साः क
ल्पशतं दिवि शालग्रामसमीपे तु कोशमा
त्रसमंततः शाकटे पिमत्तो याति वैकुण्ठम
वनं नरः शालग्रामशिलार्चनं यो दधाह
नमुत्तमं भूचक्रं तेन दत्तं स्यात्स पौत्रवत
काननं स्फोटे कार्तिकमाहात्म्ये श्रीशिव
स्कंदसंवादे शालग्रामसमीपे तु कोशमा
त्रसमंततः शिलायां तु त्रैलोक्यं सचराचरं

मया सह महासेनानी नंतिवृत्तिसर्वदा दृष्टा
प्रणमितायेन स्तापिता पूजिता तथा यज्ञः।
कोटि समं पुण्यं गवां कोटि फलं भवेत् कामा
सक्तेऽपि यो नित्यं भक्ति भाव विविजितः शाल
ग्रामशिलां पुत्रसंपूज्यैवाच्युतो भवेत् शाल
ग्रामशिला विबुधैः सा कोटि विनाशनं स्मृतं
संकीर्तितं ध्यानं पूजितं च नमस्कृतं शालग्रा
मशिला दृष्ट्वा यांति पापाननेकशः सिंहं दृष्ट्वा
यथा यांति बने मृगगण भयात्तमनः करो
ति मनुजः शालग्रामशिलार्चने पापानि
विलयं यांति तमः सूर्यो द्यौष्यथाः कामस
क्तो यवाकुट्टः शालग्रामशिर्चनैः भक्त्वा वा
पदि वा भक्त्वा कृत्वा मुक्तिमवाप्नुयात् वैव
स्वत भयं नास्ति तथा मरणं नमनोऽपि क
था कुरुते विस्मोः शालग्रामशिलग्रतः
गीतैर्व्याधैस्तथास्तोत्रैः शालग्रामशिला
र्चनं कुरुते मानवो यस्तु कलौ भक्तिपरा
यणः कल्पकोटि सहस्राणि रमते विष्णु

शि।
६५

सप्रति शालग्रामेनमस्कारेभावेनापिनरै
कृते भयंनैवकरिष्यंतितद्रक्तायेनराभुवि
मद्रक्तिवलदरिष्यामतप्रभुंननमंतिपेवा
मुदेवंनतेज्ञेयामद्रक्ताःपापिनोहितो शा
लग्रामशिलायांतुसदापुत्रवसाम्पहं द
तंदेवेनतुहेनस्वस्थानंममभक्तितःपद्म
कोटिसहस्रेस्तुपूजितेमपिपत्फलं तत्फ
लंकोटिगुणितं शालग्रामशिलार्चने पू
जितोहनतेमर्त्यैर्नमितोहनतेनैःनृक
तंमर्त्यलोकेयैःशालिग्रामशिलार्चनं
शालिग्रामशिलाग्रेतुपःकरोतिममार्च
नं तेनार्चितोहंसततंयुगानामेकसस
तिःकिमर्चितैर्लिंगदानैर्विष्णुभुक्तिवि
वर्जिते शालाग्रामशिलार्चनार्चितं
पदिपुत्रकं नहंममनैवेद्यंपुत्रंपुष्पंफ
लंजलं शालग्रामशिलालग्नं सर्वपा
तिपवित्रतं योहिमाहेश्वरोभूत्वावेद्य
बंलिंगमुत्तमं दृष्ट्वेपातिनरकंपाव

दिशश्चतुर्दश सकदम्पचिते विंशे शालग्रा
 मसमुद्रवे मुक्तिं प्रयोजयति मङ्गलान्नसंख्येन
 वर्जिताः मल्लिंगैः कोटिभिश्चैर्यत्फलं पू
 जितैस्तुतैः शालग्रामशिलायां तु एकेनापि
 हितद्रवेत् तस्मात्प्राप्तमद्रक्तैः प्रीत्यर्थं म
 मपुत्रक कर्तव्यं सततं भक्त्या शालग्रामशि
 लार्चनं शालग्रामशिलारूपोपत्रतिष्ठति
 केशवः तत्र देवासुरापशाभुवनानि चतुर्द
 श शालग्रामशिलाये तु सकृत्संवेन तपि
 ताः वसन्ति पितरस्तत्पुत्रसंख्या तत्र विद्यते
 प्रम्पणमस्ति सर्वस्य सुकृतस्येहि पुत्रक फ
 लप्रमाणहीनं तु शालग्रामशिलार्चने यो
 ददाति शिलां विद्मोः शालग्रामसमुद्रवां वि
 प्राय विद्मो भक्ताय तेनेहं बहुभिर्मन्त्रैः मा
 नुष्ये दुर्लभा लोके शालग्रामोद्भवा शिला
 प्राप्तेन धिना पुण्यैः कलिकाले विशेष
 तः सधन्यः पुरुषो लोके सफलं तस्य जी।
 वितं शालग्रामशिला शुद्धा गृहे यस्य च

शि. १
१६६

पूजितासन्नियमैर्द्रियग्रामं शास्त्रग्रामशि
लार्चनं यः कुर्यान्मानवो भक्त्या स जातिपर
मंपदे भक्त्या वापदिवा भक्त्या यः करोति स
पुण्यभाक् देवेणापि चलोभेन दंभेन कपटे
नवा शास्त्रग्रामोद्भवंदेवदंष्ट्रापायाप्रमुच्य
ते अशुचिर्वा दुराचारः सत्यशौचविवर्जि
तः शास्त्रग्रामशिलां स्पृष्ट्वा स घरावशुचि
र्भवेत् नित्यप्रस्य शतं भक्ता यो ददति दिने
दिने तत्फलं समवाप्नोति शास्त्रग्रामशि
लार्चने पत्रं पुष्पं फलं मूलं तोषं दूर्वाक्ष
ताः सुत जायते मेरुणा तुल्यं शास्त्रग्रामशि
लार्पितं विधिहीनोऽपि यः कुर्यात्क्रियामं
त्रविवर्जितः चक्रपूजामवाप्नोति सम्पत्क
शास्त्रदितं फलं तत्रैवान्यत्र स्कंधे धत्वा
तु यो ध्यानं च हेतुशैलनायकं तेनो वंत्तु भ
वेत्सर्वत्रैलोक्तं स चराचरं ब्रह्महत्यादिकं
पापं पातकं चिकुरुते नरः तत्सर्वं निर्हृ
त्या शुशास्त्रग्रामशिलार्चनं न पूजनं न

मंत्राश्च न जयोन च भावना नस्तुतिर्नोपि
 चारश्च शास्त्रग्रामशिलाचर्चने शालग्राम
 शिलायत्रततीर्थेजोजनत्रयं तत्रदानं
 बहोमंचसर्वकोटिगुणं भवेत् शालग्रा
 मशिलायांतुपः श्राद्धं कुरुते नरः पित्त
 रक्तस्य तिष्ठंति तस्माः कल्पशान्तिरिवि
 शालग्रामसमीपे तु क्रोशमंत्रं समंततः
 कीकटेपि मृतो यतिवैकुण्ठभवनं नरः शा
 लग्रामशिलाचक्रं पौदयादानमुत्तमं शु
 चक्रं तेन दत्तं स्यात् सशैलवनकाननं
 गरुडपुराणे तिष्ठंति नित्यं पितरो मनु
 ष्यास्तीर्थाग्निगंगागवपुकराणि यज्ञा
 श्रमेधाह्यपि पुण्यशैलाश्चक्रं किताय
 स्य वसंति गेहे पात्रे कार्तिमाहात्म्ये य
 मश्रक्प्रासं वादे शालग्रामशिलायांतु
 ये नरैः पूजितो हरिः संशोध्यते सांपाया
 निमुक्तये विद्विदो भवेत् कार्तिके मथु
 रायांतु सारूप्यं दिशतो हरिः शालग्राम

शि.
१६७

167
शिलायां वै पितृनुदिश्य पूजितोः कृतः
समुद्ररेतस्यापितृन्नेतासलोकतां व
हन्नारदीयेचयज्ञध्वजोपाख्यानांतेः
शालग्रामशिलारूपीयत्रतिष्ठतिकेश
वः नवाद्यंतेऽसुरास्तत्रभूतवेतालकाद
यः शालग्रामशिलायत्रततीर्थंस्त्वपोवनं
शतंवापूजिताभक्त्यातदधिकंफलं अ
थातासांवाहल्येफलविशेषः पाप्मेमाद्य
महात्मेदेवदत्तविकुंडलसंवादे शाल
ग्रामायुगाः पूज्यायुगेषुदितयंतहि आ
युगमानैवपूज्यंतेविषमेह्येकरवहिशि
लाद्वादशभौवैश्यशालग्रामसमुद्रवा
विधिवत्पूजितायेनतस्यपुण्यंवदामि
ते कोटिद्वादशलिंगैस्तुपूजितैः स्वर्णपं
कजैः यस्याद्वादशकल्पैस्तुदिनैर्नैकेन
तद्भवेत् यः पुनः पूजयेद्भक्त्या शालग्रा
मशिलाशतं तत्फलंनैवशक्तोहंवक्तुं
कल्पशतैरपीत्याद्यास्तंविस्तारः इति

क्षणमाहाम्यं च अत्र केचित् शालग्रामे ।
 विष्णोर्नावाहनं कार्यमिति वदन्ति तत्र प्र
 माणं चित्तं वस्तुतस्तु स्कंदपुराणदिदर्श
 नादावाहनमवश्यं कार्यमिति प्रतीयते य
 था स्कंदपुराणे विष्णुः पूर्वं निजे देहे स्मृत्यु ।
 त्वेन न सेदुधः ततस्तु प्रतिमायां च शाल
 ग्रामे विशेषतः क्रमेण च ततः कुर्यात्पश्चा
 दावाहनादिकं आवाहयेच्च पुरतो ध्यान
 सेव्यं द्विजोत्तमेति अतएवावाहनाद्युद्ध
 सनांतमर्चनममिधा योक्तं बोधायनेन
 शालग्रामप्रतिमास्वप्नावप्णावाहनवि
 सर्जनमिति तथात्रैलोक्यसंमोहनतत्रे
 यि शालग्रामइत्युपक्रम्य विसर्जनांता
 पूजोक्ता अत्र शालग्रामशिलायानुप्र
 तिष्ठां नैव कारयेदिति प्रतिष्ठा मात्र निषे
 धादावाहनमवश्यं विष्णोरन्यदेवतानां
 चापिरुद्धमिति आवाह्यर्चादिषु स्थाप्य
 न्यस्तांगं मां प्रपूजयेदिति भागवतेऽपि भ

शि।
१६८

भगवतास्वयमभिधानात् प्रादिपदे
नशास्त्रग्रामपत्रादयोगह्यंते प्रावाह
नस्वरूपमुक्तं सिद्धांतशेषरे स्वतएवाभि
पूर्णस्पतत्वस्येहार्चनादिषु सादरं संमु
खीभावस्तदावाहनमिषत् इतितात्पर्य
यार्थमाह शारदातिलके मूलमंत्रं स
मुच्चार्य सुषुम्ना कर्मना सुधीः प्राणीयते ज
स्वस्थानान्नासिकारं ध्रु निर्गतं करस्य।
मातृकां भोजे चेतन्यं पुष्पसंचये संजोज
वत्सरंध्रेण मूर्तीवावाहयेत् सुधीः सुषुम्ना
चर्मनावत्सरंध्रेण दक्षिणनासारंध्रेण
निर्गतमिति गरुडपुराणे प्रागच्छेत्तिष्ठ
योगेण मूलमंत्रेण प्रांकरः प्रावाहनं
प्रकर्तव्यमिति रसिंहपुराणे प्रागच्छन्
रसिंहेति सारसंग्रहे प्रावाहनं स्थापनं
च सन्निधापनमेव च संनिरोधनमि-
त्युक्तं संमुखीकरणततः अथावगुंठ
नं प्रोक्तं सकलीकरणततः अमृतीक

रणंचेवपरमीकरणंतथा विधायस्वस्व
 मुद्राभिः प्राणस्थापनमाचरेत् सकली
 करणस्वरूपं च सिद्धान्तशेषरे अथि॥
 भिन्नस्वभावानां यदभिन्नप्रयोजनं अं
 गानामंगिनासाद्धं सकलीकरणं त्विदं
 मिति श्रीकुलार्णवे पीठदेवं प्रतिष्ठा
 प्य सकलीकृत्य मंत्रवित् मूलमंत्रेण
 दीपन्यं मानिन्या चोदकेन च प्रिवारं प्रो
 क्षयेद्दिद्वान् देवशुद्धिरियं प्रिये पंचशुद्धिं
 विधायेत्यं पश्चाप जनमारभेत् सा पूजा
 सफला देवि चान्यथा निष्फला भवेत्तत
 थाः वागमवं वदयुग्मांते वाग्वादिनिचवा
 ग्मवं कामराजततः। त्विन्नेत्केदिनि
 त्वेदयेति च महाशोभं कुरु युगं काम
 राजमतः परं तार्तीयं मोक्षशब्दांते कुरु
 युगं वदेत्ततः स्यान्नु स्यादपराचांते स
 पत्रिं पादिरक्षरेः दीपनीमनुरित्युक्तः स
 र्वसिद्धि करः प्रिये चकारात्कुरु युगमांते ता

शि. १
१६६

तीयंतदनुपराधासादवीजमित्यर्थः सप्त
त्रिंशदक्षरइत्युक्तेः वाग्भिचकामराजता
तीर्थावात्नाविद्यायाएव सात्वग्रेवाक्षंते
पराप्रसादवीजंतुपुरस्तात्प्रयोगस्यैवमं
त्रस्यांतेइह्यं तया सकलीकृत्यत।
त्याणांस्तदीयानीन्द्रियाणिच प्रतिष्ठाप्या
चयेदेवमन्यथानिष्फलंभवेत् अत्रके
चित् तस्मिन्प्राणप्रतीक्षंतुप्रतिमापू
जनोदते नक्वचितुबुधः कुर्यात्कृत्याम्
त्युमवाप्नुयात् इत्युतरतंत्रवचनात्प्रा
णप्रतिष्ठानकार्येत्याहुः तन्म तस्यव
चनस्याबाहनादिरहितस्यकेवलस्ये।
डित्वादेपूजनविषयत्वात् अतएवो
क्तं तत्रैव प्रतिमापूजननादतइतिप्रति
मामूर्तिः तस्यामंत्रमप्यामपितथात्वा
त् अन्यथा कथं सकलीकरणीमिति
सारसंग्रहे मुद्राः प्रदर्पणविधिवदुपचा
रान्प्रकल्पयेत् मुद्राः ततत्कल्पोरक्ता

तास्त्वग्रेवश्यंतेप्रपंचसारे आसनस्वाग
 तेसाचर्चापापेसाचमनीयके मधुपर्काच
 मत्नामवसनाभरणनिच सुगंधसुमनो
 धूपदीपनैवेद्यचंदनाः प्रयोजपदेचना
 यामुपचारांस्तुषोडश अर्घ्यायेसाचम
 नेप्रधुपर्काचमान्यपि गंधादयोनिवेद्यां
 ताउपचारादशक्रमात् गंधादयोनिवेद्यां
 तापूजापंचोपचारिका सपर्यात्रिविधा
 प्रोक्तातासामेकतमांशयेत् अत्रपंचो
 पचारपूजायक्षे अर्घ्यादिपात्रस्थापनं
 स्तिप्रयोजनाभावात् भैरवीतंत्रे एकैक
 स्यांततोमंत्रीप्रणम्यतुमिवेदयेत् तन्नि
 वेदनप्रकारमाह नारदपंचरात्रे प्रणवं
 तेत्रिधाकृत्वाप्राणं व्योमविभूषितं ३
 दमिदमिदं पश्चात्पदं दद्यात् षडक्षरं ग
 हाणचततः पंचदशाक्षरः पोज्यः सर्वापि
 चारैः शुपाद्यादिषु सदैव हिः प्राणं हका
 रः व्योमविदुः सारसंग्रहेः मूलेनैवास

शि।
१७०

नंदधातेन स्वागतमीरयेत् ततोर्ध्वमू-
र्ध्विदपाच्च स्वाहामंत्रेण मंत्रवित् पादज्वे
देवतापास्तुतदायायं प्रकल्पयेत् दधा-
दाचमनं वक्त्रे देवतायाः सुधा एना सुधा
मंत्रेण दपाच्च मधुपर्कं मुखांबुजे अत्र
वेदिको मिश्रितो व्यापि वित्रादीनां विधी-
यते तांत्रिको विप्रभक्तस्य शुद्धस्यापि प्र-
कीर्तित इति पद्यपुराणवचनात् व-
स्य एषा त्रिय वैशोर्ग एषादियं च देवता-
नां ततद्दैदिक मंत्रेण प्रथमं पूजां कृत्वा
तततांत्रिक मंत्रेण पूज्याकार्यं पश्चात्
तद्दैदिक मंत्रोत्तेतततांत्रिक मंत्रं कृत्वा
वा पूजाकार्यं केवलं तांत्रिक यजन-
स्य शुद्धविषयत्वात् उक्तवचनात् तत्र
वैदिक मंत्रास्तु गणानां त्वेति गणयतेः
गोरीर्मिमायेति भुवनेश्वर्यादिगीरीभेरा-
नां पद्मागिरिभरण्याः श्रीसूक्तलक्ष्माः
जातवेदसे सुनवा सम इति दुर्गायाः वि

शुःपुरुषसूक्तंखेराकृत्स्नेनेति शिवस्य
 नामःशंभवायेतिशंभुकंपजामहदिति
 वागणानांत्वेतिमंत्रस्पर्गत्समदःशुषि
 त्रिषुपुच्छंदःब्रह्मस्यतिर्गणपतिदेवता
 गोरीर्मिमायेतिदीर्घतमालगतीविश्वे
 देवाःप्राकृत्स्नेनेतिहिरण्यस्तुयस्त्रिष्टु
 प्रसविताःअथोपचाराःतत्रादावासं
 नानि उतरतंत्रेयोष्यंपुष्पादिरचितं
 कुशसूत्रादिसंयुतं प्रतिप्रीतिकरंद
 व्याममाप्यन्यस्यभैरव यज्ञदारुसः
 मुद्गूतंसासनंचाब्रणंशुभंअन्यदारु
 भवंचापिंदयादासनमुत्तमं संकटं
 कक्षीरयुतंदारुसारविवर्जितंवैजः
 पितृशमशानसंभूतंवर्जयित्वाविभी
 तकं चैत्यनामप्रसिद्धिहेतुभूतोमहा
 बक्षःदाहमयासनेविशेषमाह रुद्र
 यामर्त्तेशांडिल्यभद्रसारस्यचासनं
 हस्तमात्रकं सप्तांगुलोच्छितंदया।

शि-
१७१

विहरं वा विचक्षणः शोडित्यो विलेः
विले शोडित्य शैल्यो मापूरयू श्रीफ
लावपीत्यमरः भडसारश्चंदनः भडसा
रोमलपजो भडश्रीश्चंदनो त्रिपामित्य
मरकोशात् विहरो भटमुहिः डामरे
सप्तविंशतिदर्भाणं वेराय ग्रेग्रंथिभू
षिता विहरे सर्वपजेषु लक्षणं परिकी
र्तितमिति यद्वा विहराश्च स्वासनमा
त्रवाची विहरो विटपीदर्भमुहिः पीठा
घमासनमिति हि कोशः उत्तरतंत्रेः के
शजं वा लंकलं शालुणवास्त्रमेतद्वयं
स्यतं रोमजं कंकलं चैव वादरं च चतु
ष्टयं वास्त्रे घुकं बलं श्रेष्ठमासनं देव
तुष्टये वास्त्रमासनं चतुष्टयमित्यर्थः
वादरं कार्यासं कार्यासं वादरं च तदि
ति विश्वप्रकाशकोशात् तथा सिंह
व्याघ्रतरक्षूणां छागस्य महिषस्य च
गजानां नुरगाणां च कृत्स्नसारस्य च

मणः दं कचरोमजं श्रेष्ठं दारवं चंदनो
 इव एकवं रंकुना मामगः काश्मीरदे
 शप्रसिद्धः वतद्रोमजं यामरीतिलोके
 प्रसिद्धः कंबलविशेषः तथा पद्मासनं
 कुशमयतदासनमनुत्तमं योगपीठस्य
 सदृशं नासनं कौशमुच्यते तथाः सर्वे
 षां तेजसानां चाप्यासनं श्रेष्ठमुच्यते व
 जीयित्वा लोहमयं कांस्यसीसकमेव चे
 ति स्मरसंग्रहे देवस्य वामभागे तु दद्या
 न्मूलेन चासनं पौष्पदारुमयं वा स्त्रं चा
 र्मे कौशं च तेजसं आसनं च द्विधं प्रोक्त
 मिति अतः परमर्घदानं तच्च देवस्य शि
 रोहिण्यपे वा शिरसि देयं न च पित्रर्घ-
 व्याप्तिः विप्रकरे दानादिति वाच्यं तस्य
 पितृणां शिरोर्हण्यपे वतत्र दानादिति
 सोमशंभुः प्रागतापतथार्चायां स्नातु
 मासनगायत्र पूजातो गंतुं कामापद
 पादधी विचक्षणः प्रागते स्नानका

शि० १७२ लेचनेवेद्योपक्रमे तथा पापस्यापिस
 मुद्दिह्यः समपस्त्रविद्योबुधैः तर्णीपागे
 सुगंधतैलेरभ्यज्य सुगंधामलकादि
 मिः उद्धर्तने विधाया यत्नापयित्वा ह्य
 वारिणा गंधोदकैश्च मूलेन यथाशक्त्य
 भिषेचयेत् महाभिषेकं सर्वत्र शंखेनै
 व प्रकल्पयेत् सर्वत्रैव प्रशस्तो ज्वः ॥
 शिवः सूर्यार्चनं विनाः ज्ञानमालायां
 पाद्ये च मधुपर्के च स्नाने वस्तोपवीतपो
 भोजने वा च मंदघादिति यामले पीतं
 कौशेयवसनं विदुः प्रीत्यै प्रकल्पितं र
 तं शक्त्यर्क विघ्नानां शिवस्य च शितं
 प्रियं मलहीनं तथा छिद्रं शौमं कार्या
 समेव च मंत्रतंत्रप्रकाशे तेलादिदू
 विताद्वेगः सच्छिद्राद्यव्यता भवेत् जी
 र्णादरिता कर्तुर्मलिनात्कांतिहीनता
 कालिकापुराणे निर्देशं मलिनं जी
 र्णं छिन्नं गात्रावलंबितं परकीयं

चारबुद्धं सूची विघ्नं तथा सितं असके
 शमधौ त्वंच श्लेष्म मूत्रादिदूषितं प्रत्य
 ने देवताभ्यश्च देवे पित्रे च कर्मणि वर्ज
 येत्स्वोपयोगे च पश्चादाबुपयोजने सार
 मंग्रहे यज्ञोपवीतं दत्त्वा यभूषणानि स
 मर्पयेत् नानि नानाविधानि स्युर्मुकुर्या
 दिप्रभेदतः स्त्रीपुं प्रभेदतश्चापि विज्ञेया
 निचक्षणैः योगिनीतंत्रे गंधः पुष्पं तथा
 धूपो दीपो नैवेद्यमेव च यस्य पदीयते
 वस्त्रमलंकारादिकंचनं तेषां देवत
 मृच्चार्यं कृत्वा पोक्षणपूजने उत्सज्य
 मूलमंत्रेण प्रतिनाम्नानि वेदयेत् च
 रुणा स्पृशेत्तु बीजेन तेषां प्रोक्षणमाचरे
 त् अन्नस्य देवता लक्ष्मीरथवापि प्र
 जापति सुवर्णं चाग्निदेवत्वं रजतं च
 इदेवतं हीरकं चारुणं स्यं रसानां प
 थितथा जतस्पृशेत्तु देवः पेयानां
 वरुणस्तथा रुसरस्परमा देवी पर

शि. १
१७३

मानस्यैव हि घृतप्रदीपके विष्णुस्तैल
योरोवनस्पतिः गंधर्वश्च तथा धूपो ह्य
ज्यैवैवग्निदेवतं मधुवैवारुणं ज्ञेयं द
धिक्षीरं च वैष्णवं वानस्पत्यं तथा पुष्पं
वैष्णवो गंधर्धरितः मालायाश्च तथा दु
र्गा सर्ववा विष्णुदेवतं अत्र पूजन एव
देवतोच्चारः तेषां देवतमुच्चार्य पूजयेत्
विचक्षण इति स्वयमभिश्चानात् उत्स
र्गस्तु मूलमंत्रेण इह्येन मूलमंत्रेण त
थोत्सर्गनिवेदने इति स्वयमभिधाना
त् कालिकापूराणे चूर्णं कृतो वा घृह्यो
वा दाहकं धित एव वारसः संमर्दजो वा
पि प्राणपंगोद्भव एव च गंधपंचविधः
प्रोक्तो देवानां प्रीतिदायकः गंधचूर्णं
गंधपत्रं चूर्णं सुमनसस्तथा प्रशस्तं
गंधयुक्तानां पात्रचूर्णं नित्या निवृत्ता
निगंधाद्वा हा निष्पुः शूर्णजाः प्रथमाः
स्मृताः घृह्यो मूलपत्रजो गंधः सरल

शनमेरुणः अगुरुप्रभृति श्रेवघृष्टपंक
 प्रदीयते घृष्टेनघृष्टेगंधोपंद्वितीयः प
 रिकीर्तितेः शारदातिलके गंधश्चन
 कस्तूरीकात्कागुरुभिरीरितः तथादेव
 दार्वगुरुब्रह्मसानसारानुचंदनात् प्रि
 यादीनांचयोद्ग्राह्यतेदाहजोरसः
 सदाहकषितोगंधस्तृतीयः परिकीर्ति
 तः सुगंधकरवीराद्यगंधत्वतिकात
 या सुगंधान्परसोपोसौनिष्पीअपरि
 ग्रह्यते समंमर्दोद्भवोगंधः समर्दजइती
 ष्यते मृगनाभिसमुद्भूतस्तत्कोशोद्भव
 एववा गंधः प्राण्यगंधः प्रोक्तो मोददः
 स्वर्गवासिनां मंत्रतंत्र पुष्पंपंचविधं
 प्रोक्तं मुनिभिर्नीरदादिभिः परापरोत
 मंचेवमध्यमंचतथाधमं सौवर्णपर
 मितुक्तमपरंचित्रवस्त्रजं वक्षगुल्म
 लतापुष्पमुत्तमंपरिकीर्तितं अधमं
 पत्रतोयादिमध्यमंतुफलास्मकं ३

शि०
१७४

१७५
सह्यं न क्रिया योगं सदा योगे परा परे ए
षु षडसह्यं यदेवेभ्यो दत्तं तत्पुनः क्रिया
योगं न भवतीत्यर्थः परा परे परं सौवर्णं
अपरं वस्त्रं ते चाउत्सह्ये चेत सदा योगे भ
वतः देवतोपरि सदा धार्ये इत्यर्थः तपो
रेकतरमप्युत्सह्यं यदि भवति तदा तत्पु
नः क्रिया योगं देवपूजा योगं न भवती
त्यर्थः तद्भुक्तं शानाणं वेपुष्यैः पर्युषिते
देवि नार्चयेत्स्वर्णजेरपि निर्माल्यभू
तैः कुसुमैरुच्छिष्टैः परमेश्वरीति निर्
माल्यभूतैः उत्सह्यैः दत्तैरिति यावत्
उच्छिष्टैः पूजावशिष्टैः उत्तमपुष्पाणि
सारसंग्रहे शुल्का रुक्षा च तुलसी शु
ल्कं रक्तं च पंकजं केतकी पुगुलं जा
तीद्वयं हं हं हं पारिजं पुष्पं णंदशकं ह्ये
तत्तषशस्तपरिकीर्तितं रक्तनीतपले
शस्ते माल्लिकाकुमुदं तथा कुमुदं क
ल्हारकं चैव मुंदारं तगरं पुन अर्चनं

किंशुकं रक्तं मंदारं नागचंपकं श्लोक
 विल्वपुष्पाणि पाटलीनचप्राल्लिका
 पंचकंकर्णिकारंच पारिजाततरुद्रव
 शतवर्गोद्भवपुष्पकोरंदकुसुमानि च
 इत्यादीनि सुपुष्पाणि गंधवंतिलसंति
 च ततः मंत्रविधानेषु विहितानि सम
 र्पयेत् शान्तानि चो गलग्नानि शीर्णानि
 क्षमागतानि च इत्यादीनि सुपुष्पाणि गं
 धवंतिलसंति च ततः मंत्रविधानेषु वि
 हितानि समर्पयेत् शान्तानि चो गलग्ना
 नि शीर्णानि क्षमागतानि च यानि पर्युषि
 तानि स्युः क्रिमिभिर्भक्षितानि च कोर
 काणि च दुष्टानि समाघातानि नार्पये
 त् मंत्रतंत्रप्रकाशे पत्रेषु तुलसीश्रे
 ण विल्वं दामनकं शुभं मरुको देवक
 ल्हारी विष्णुक्रांता तथैव च अपामार्गो
 यगांधारी पत्री सुरभिसंज्ञका नागव
 ल्लीदलं दूर्वा कुशव्रंत यामलं पत्रं

शि ।

१७५

चागस्तिवक्षस्पुणंधात्रीदलंतये
ति ज्ञानमालायां नाक्षत्रैरर्चयेविहसुं
ननुलस्यागणाधिपे नदूर्वपापजेदु।
गोविल्वपत्रैर्दिर्वाकरं देवीनामर्कमं
दाएवादित्येत्तगरंतथा गणेशायचसू
र्यायरक्तपुष्पमतिप्रियं शिवेकुंदमदे
तीचंपूचीबंधूककेतके जयां रक्तोत्रि
सध्येदेसिंदूरंकुटाजानिच मालतीषु
सणंरक्तहयारिंबवरीत्यजेत्त उग्रगंध
मगंधंचक्रिमिकेशादिदूषितं शुशुद्ध
पात्रपाणंगवासाभिः कुशितात्मनि
आनीतंनार्पयेच्छेभोः प्रमादादविदो
षकृत् कलिकाभिस्तथानेज्यंविना
चंपकपंकजैः नशुक्लः पूजयेच्छेभुं
त्रैः पुष्पैः फलैरपि स्वात्वानीतैः पर्युष
तेर्यावितैः कृत्स्नवर्णकैः स्वयंविका
शितैः पुष्पैः स्वयंचपतितैर्भुविः वा
जयेद्दहतीपुष्पंकोचनारंकुरंटकं स

वपुष्पैः मद्यपूजाविहितैरपि कर्तव्यास
 वैदेवानां भाक्तिरेवान्नकारणं अत्र त्वा
 त्वानीतैः मध्याह्नान्नोत्तरमानीतै
 रित्यर्थः आनरुस्थानादिशतः काली
 नपूजांतं प्रथमप्रहरकृत्य मुत्काततः
 पुष्पफलादीनामुस्यावार्जनमाचरे।
 इति द्वितीयप्रहरकृत्यत्वेन नारदपंच
 रात्रे पुष्पाहरणस्योक्तत्वात् तथा प
 त्रं वा यदि वा पुष्पं फलं नेष्टु मधोमुखं
 दुःखदेतत्समाख्यातं यथोत्पन्नं तथा
 र्पणं चित्तपूजासु सर्वासु न विरुद्धस्य
 दूषणं अधोमुखार्पणं नेष्टुं पुष्पाज
 लिविधौ न तत् लक्षपूजासु सर्वासु
 पुष्पमेकैकमर्पयेत् समुदायेन चेत्
 जालक्षपुष्पार्पणं न तत् न पर्पुषित
 दोषोऽस्ति जलपोतप्लवंपके तुलस्य
 गस्तपवकुले विल्वगंगाजले तथा अ
 त्रकोचित् उत्पलपददर्शनाज्जलप

शिन

५६

१७६
देनकमलमात्रं ग्राह्यमिति वदन्ति त
नतुलस्यां विल्वपत्रे च जलजेषु च
सर्वशः न पर्युषितदोषोक्तिमात्ना
कारणहेषु वेति भविष्यपुराणवचः
नादिति सारसंग्रहे परारोपितवक्षे
भ्यः पुष्पाण्यानीपचार्चयेत् अविज्ञा
यचैतैर्यस्तु निष्फलं तस्य पूजनं श्रा
नमात्नायां फलेष्वामलकं श्रेष्ठं चाद
रंति ततिशयं फलं दाडिमं मातुलुंगव
जं वीरं पनसोद्वं कदली चूतसंभू
तेश्रेष्ठं जंबूफलं तथा पजेतैतैः सदा
विष्णुपत्रैः पुष्पैः पलैरपि दिवसे दिव
सौकुलैः पुष्पैः पूजातया निशि पुष्पा
वमावेप्रवालैर्वा कारयेच्च न कोरकैः
अतः परमावरणपूजा तत्र पुष्पोप
चारांते सारसंग्रहेः मंत्रसंपुष्टितैर्वर्णै
मानकायाः सर्विन्दुकैः क्रमेण गंधपु
ष्पाद्यैर्देवस्यांगे समर्चयेत् त्रयांगम

चयेदेहेदेवस्यपनुवितमः श्रानार्णवे
 पितृपांगमच्चयेदेहेति पधवाहिन्या
 मपि लपांगमचयेदेहेन्यासस्यानेषु
 मंत्रावित् इति शारदातिलके श्रंगादि
 लोकपालानंततपजेदावरणन्यपिः
 केसरेखग्निकोणादिहृदयादीमिपूज
 येत्त नेत्रमग्नेर्दिशास्त्रं ध्यातव्याश्चां
 गदेवताः तुषारस्फाटिकशमामलील
 कृष्णारूपाविषः वरदाभयधारिणः
 प्रधानतनवः स्त्रियः श्रंगादीतिविशेषा
 नभीधाने लोकपालशब्देनतदस्त्रा-
 णामप्यादानं श्रवाग्निकोणादीत्यादि
 पदस्यक्रमग्राहित्वादग्निराक्षसवापवे
 शानकोणेष्वंगचतुष्टयं पजेदिति वदं
 ति तन्न श्रग्नीशासुखायव्यमध्यदि
 शंगपूजनमिति श्रानार्णवेदक्षिण
 मूर्तिस्मंहितयोर्वचनात् हृदयं चाग्नि
 दिग्भागे ईशान्यांचशिरोयजेत् शिखां

शि. १
१७७

निर्ऋतिदिग्भागे व्यापयेकवचं तथा
अस्त्रमंत्रं तथा दिक्षु नेत्रमग्ने प्रपूजये
दिति दक्षिणमूर्तिकल्पवचनात् वन्द्यो
हृदयमीशान्यां शिरो त्रिचरो शिखां
वायो वर्मपुरो नेत्रमरुजं दिक्षु चतुर्ध्वं
पीतिकपिलपंचरात्रवचनात् इत्या
हृदयमाग्रे यामीशान्यां च शिरो जजेत
नेत्राभ्यां च शिखा पूज्या वायव्यो कवचं
यजेत अर्भ्यर्च्य पुरतो नेत्रमस्त्रं दिक्षु स
मर्चयेदिति सोमशं भुक्वचनात् पूर्वया
म्यन्तरे विहो हृदयं विनिवेशयेत् शि
रः पूर्वोत्तरे दद्याच्छिखा पश्चिमदक्षणे
पश्चिमोत्तरे दिग्मध्ये कवचं विन्यसेद्धरेः
अतः प्रेक्षेत् सरोदशे नेत्रं दिक्ष्वराट् तथे
ति नारदपंचरात्रवचनाच्चेति अत्र व
रणपूजास्य पुरः प्रची प्रकात्येत् त
दादि परिवाराणां प्रादक्षिण्येन पूजन
मिति न सिंहकल्पवचनात् पट्टु र

भिमुखादेवाभिमुखतोदश प्राच्यादि
 हरितोन्नेया पूजाहोमादिकर्मस्वितिः
 सारसंग्रहवचनात् यत्रैव भास्वानुदयं
 प्रयाति प्राचीमिमां वेदविदो वदेति म
 ध्येतुसा पूजक पूज्योश्च सदा गमने
 सततं विचिंत्येति भैरवी तंत्रवचनाच्च दे
 वाग्नं प्रीचीय रिक्कल्पतदनुसारेण ग्रेया
 रिक्कल्पयित्वा गानि पूजयेत् प्रावण
 देवताश्चैव मेव पूजयेदिति महाकपी
 लपंचरात्रेशिरः प्रभृति मंत्रेषु पूजायां
 तु नमो नता शिरोभिन्नेषु होमे स्वाहांत
 ता भवेत् तथा चोक्तं प्रणवाद्यौ तज्जेता
 रं स्वाहांते वह्निवत्तमां वषटंते वषट्
 त्याज्यां नमो नते च नमस्तज्जेदिति प्राव
 णदेवतास्ततत्कल्पे च श्यंते मालिनी
 तंत्रे स्पृश्याने स्याभिमुखान् पूजयेत्
 त्प्रोक्षणदिभिः अभिमुखान् देवस्पर्श
 विधावरण पूजायां दक्षिणामूर्तिसहि

शि० १ तायां श्रीविधासंमुखीस्मरेत्तः इत्युक्ते
 १७८ तथासिद्धेश्वरीतंत्रे अष्टप्रश्नसमा
 र्थश्रमातंडः स्वमरीचिभिः तद्द्वंद्वौ
 निर्जेदेवीध्यातव्यः स्वमरीचिभिः तू
 र्णयागेरेदेवो ध्यात्वा तच्छरीरान्मपू
 र्णानि करं वदति विभिः सत्पस्थीरीभूतं
 परिचारे विचिंतयेत् अथर्वावरणं
 त्वाद्यं मूलमुच्चार्य मंत्रवित्तं संपूज्य देवं
 संबोध्य वदेन्मन्त्रमिमंततः अभीष्टसि
 द्धिमे देहि शरणागतवत्सल भक्त्या सा
 मर्पयेत्तुभ्यं प्रथमावरणात्वनं इति पु
 ष्पां जलं दत्वा प्रणमेदति भक्तितः प्र
 त्यावरणमेवं तु तत्तन्नाम्ना समर्चयेत्
 इत्येवावरणं सम्पश्य मन्त्रमनुवित्तमः
 अन्ते यजे लोकपालां स्तेषामस्त्राणि च
 क्रमात् ईदं सुराधिपं पीतं वज्रहस्तं स
 बाहनं अग्निं तेजोधिपं रक्तं शक्तिहस्तं
 सुभूषणं यमप्रेताधिपं रुद्रहस्तं

समर्चयेत् रक्षोधिपंचनिर्ऋतिं खड्गं
स्तंसुषुक् पाशहस्तं सुशुभ्रांगं वरुणं
यादृशं पतिं वापुष्माणधियं धूम्रमं कु
शाग्रकरं जजेत् पश्यः पतिकुवेच शु
ल्कवर्णगदाकरं विद्याधिपंत्येषानं
स्वस्थं शूलकरं यजेत् नागाधिपंत्या
नंतं गौरचक्रकरं यजेत् लोकाधिपं
विधातारं रक्तं पद्मकरं यजेत् ऐरावते
तथा मेघे महिषं मत्तपूरुषं मकरं मग
मत्स्योच्चवर्षं च विपहंसकौ ईशदिलो
कपालानां बाहूनां निविडुर्बुधाः वज्र
पतितं तं शक्तिदंडं कृत्स्नं समर्चयेत् ख
ड्गमाकाशसंकाशं पाशं विद्युन्निभं यजे
त् शंकुशं रक्तवर्णं च शुल्कवर्णगदां
यजेत् त्रिशूलं नीलवर्णं च यजेन्मन्त्री
ततः परं रथांगं करवन्दाभं पद्मं रक्तं स
मर्चयेत् लोकपाला पुधान्येव क्रमे
परिपूजयेत् पुनर्मूलं समुच्चार्य सांगं

शि० १ यमपरीतिच काणपदेवनोमायचतु
 १७६ र्थतमुदीर्यच नामइत्यर्चयेद्गंधपुष्पा
 धैःसाधकस्त्रिधा ततोयजेद्दृपदीपा
 नैवेद्यैःसुमनोहरैःप्रपंचसारे सगुण
 त्वागुरुशीरसिताज्यमधुचंदनैःसारं
 गारविनिसेमंत्रीनंदच्चैःप्रधूपयेत्तशो
 वागमे धूपभानवमस्त्रेणप्रोक्षाभ्यर्च्य
 हृदाएतना अस्त्रेणपूजितोद्यंष्टावाट
 यनगुणुलुंदहेत नारदपंचरात्रे आ
 वाहनेर्ध्वधूपेचपुष्पनैवेद्ययोजने नि
 त्तमेवंप्रयुंजीततन्मंत्रामंत्रितामपि
 चकारादीयेपि तथा पूजाकालेविना
 न्यत्रहितंनास्याःप्रबालनं नानपाच
 विनापूजांकारयेत्सिद्धिलक्ष्मःदद्या
 तारावसानेचगजध्वनिपदंततःमं
 त्रमातःपदंचैवस्वाहास्करसमन्वितं
 एकादशाक्षरोमंत्रोद्यंष्टायाःसर्वसि
 द्धिदः१ उद्धारःसुगमःकालिकापुरा

ए कामतस्तुतथाधूपमग्नेवानत्तुदक्षि
 ए नधूपं वितरेत्तभूमौ नासनेन घटेन
 या पथा तथा धारगतं कृत्वा तं विनिसे
 वेदयेत् मेदोमज्जासमात्मानधूपानि
 निवेदयेत् नयक्षधूपं वितरेन्माधवा
 पकदाचनक्षायं धूपस्तुरालितिलोके
 प्रसिद्धिः विष्णुः धूपार्थेन जीवजातमि
 ति प्रपञ्चसारे गोसर्पिषावातैलेन वा
 त्पाचलघुगर्भया दीपितं सुरभिं शुभ्रं
 शुभ्रं दीपमुच्चैः प्रदीपयेत् वाशाब्दे नोभ
 योरमिश्रतत्त्वमुक्तं नमि श्रीकृत्यदघातु
 दीपस्तेहानघतादिकान् कृत्वामिश्रीकृ
 तं स्तेहंतामिश्रं नरकं व्रजेत् इति काल
 कायुचमन्त्रराणवचनात् तूर्णपागे
 पारावतभ्रमाकारं दीपनेत्रादिदर्शयेत्
 दक्षिणे सर्पिवादीयं तिलतैलेन वामत
 सितावर्तिं दीक्षिणतोरक्तावर्तिं स्तुवाम
 तः कालिकापुराणे वक्षेऽपुदीपोदातन्यो

शि० ॥ नत्वभूमौ कदाचन कर्वेस्तु पश्चिन्ता
 १८० पयो दीपमुत्सजेन्नरः सताघतापेन
 १९६० रकमाप्नोत्वेव शतं समाः रुद्रपामले
 नेवनिर्वापयेदीपं साधकस्तु कदाच
 न यस्तु निर्वापयेदीपं तस्य लक्ष्मीर्विन
 शति कूष्मांडच्छेदिकनारी दीपनि।
 वापकः पुमान् विधवा शरीरिद्रश्च
 भवेत्सप्तसुजन्मसु सनत्कुमारकल्पे
 इत्यंशुसंभ्रमभ्यर्च्य पंचावरणसंयुतं
 कदलीफलसंयुतं पापसंविनिवेद
 येत्तसारसंग्रेहे सघृतं पापसंशुद्धं सुप
 ष्कं श्रद्धया सह सर्करादधिसंयुतं सोप
 दंशं समोचकं सुसंस्कृत्य विधानेन नै
 वेद्यं तु समर्पयेत् तानार्णवे शुद्धस्फ
 टिकसंकाशं चंद्रमिसमप्रभं लसत्
 सुवर्णजेपात्रे चारुमृदोदनं प्रिये हिं
 गुजीरमरीचाघैराद्रिकैरचितः शुभः व
 टकः कुंकुमाकारः पापसंहर्ता सन्निभं

५

दुग्धमावर्तितं सम्पक्वशर्करासारपूजि
 तं कपिलाघृतसंपुक्तं मेज्जित्व कशो
 भिमंडकाः शर्कराफाणि ताश्चैव सूपं मु
 द्गेद्वन्तथा नानाविधानि पेयानि व्यंज
 नानि बहुनिचसारसैग्रहे निधाय स्व
 र्णपात्रे साधारं जलं च मंडले संस्थाप्य च
 तुरस्त्रे च संस्कर्ष्याच्छास्त्रमार्गितः प्रस्त्रमं
 त्रेण संप्रोक्ष्य च क्रमुद्राभिरक्षितं वायु
 बीजेन संशोष्य वह्निबीजेन तंदहेत् स्प
 शान्दक्षकराग्रेण सुषाबीजेन मंत्रवित
 त्प्रमतीकृत्य तत्सर्वं मूलमंत्रेण तत्पुनः
 स्पशान्दकराभ्यां विधिवदृष्ट्वा भिमंत्रये
 त् धेनुमुद्रां प्रदर्श्या श्रृंगंधपुष्पैः समर्च्य
 येत् देवमभ्यर्च्य कुर्यात्तु पुष्पं जलिमन
 न्यधीहि मपात्रस्थितं दिव्यं परमान्नं सु
 सस्कृतं पंचधा षट् रसोपेतं गृहाण मम
 सिद्धये मूलमंत्रं समुच्चार्य स्वाहांतं जल
 मर्पयेत् कराम्पांतत्समुद्भूतपूजितं च

शि० सुधात्मकं निवेदयामि भवते सानुगा
 १८१ यजुषोणतत् सर्वपूजामुत्तमानैवेद्य
 १४१ स्पमनुस्त्वयं प्राणसंस्तथापानोव्या
 नोदानमनुस्ततः समानो डिपुताः सर्वे
 प्राणवाधादि तकाः पंचमंत्रा भवन्तीह
 क्रमेण परिकीर्त्तिताः प्राणादीनां सुद
 तुवक्ष्यन्ते नैवेद्यसंस्कारस्तन्निवेद
 नप्रकारश्चाये प्रयोगे वक्षन्ते ज्ञाना
 एवे संकल्पपरमेशान्ये नित्यहोम
 विधिंचरेत् संकल्पनैवेद्यं सारसंग्र
 हे इत्यंतु संस्कृते बहो देवमावाह्यमंत्र
 वित् संपूज्य मूलमनुना पंचविंशति
 माहुती हुनेदज्येन हविषा तिलैर्वा
 पापसैः शुभैः तडुलैस्तिलमिश्रैर्वीथ
 पुष्पकैः अंगावरणदेवानामेकैकामा
 हुतिं हुनेत् उद्वास्पदेवं बान्हिवपूजा
 स्थानव्रजेततः उपविश्या सने मंत्रीद
 घातभूतवलिंततः ईशाने मंडलं कुरु

त्वासाधारंतत्रनिक्षिपेत् अन्नं व्यंजन
 तोष्यं पात्रं पुष्पादिपूजितं ध्यात्वा भूता
 निसंपूज्य ततस्तेभ्यो बलिं हरेत् तत्र त्वि
 मंजो वल्युत्सर्गप्रकारश्च प्रयोगे वक्ष्य
 ते उद्दस्य पूजाचक्रे देवं स्वात्मनि वह्निं
 चेति अग्नि संस्कारः प्रागेव दीक्षा प्रका
 रणो मिहितः ततोऽपि संक्षेपप्रकारस्तु प्र
 योगे वक्ष्यते वसिष्ठः अग्न्याधानादि
 कं कर्म नित्यहोमेन विद्यत इति नारदी
 ये पुनराचमनं दद्यात्करोद्धर्तनमेव च
 पुनराचमनं उत्तरायणं शानं च काराहं दू
 षटं तशोधनारी न्युक्तानि प्रपंचसारे
 पुननिवेशसुद्धत्युपुरोवत्यरिपूजचमु
 खवासादिकंदत्वेति तत्रान्तरे गंड्या
 दिततो दत्त्वा तां बूलादिनिवेदयेद्दि
 ति तथा नारायणीये सकंपूरं च तां
 बूलं दधात्री राजनं तथा समर्प्य मु
 कुटादीनि भूषणानि विचक्षणः श्री

शि०। दर्शयेत्तथादर्शकल्पयेच्छत्रचामरेषु
 १८२ गस्त्यः कर्पूरशंकतो ग्निसंनगावल्ली
 दलेर्युतं सुधाविंदुसमायुक्तं पूर्णफल
 महारं तांबूलं रघुनाथापदत्वा कामा
 नवापुयात् सुधाविडं चूर्णं नीराजन
 माहसोमशंभु शिरस्यारोप्य देवेस्पृष्ट
 वीक्षतपवित्रकमिति अत्र नीराजन
 शब्देनारात्रिकमप्युच्यते तत्रज्ञानाव
 र्णवे आरात्रिकं ततः कुर्यात्सर्वकाया
 र्थसिद्धये सौवर्णराजतेकां स्पृष्ट्वा लोक
 नेत्रमनोरमं कंकमेन लिखेत्पद्मं व
 सुपत्रं वरानने दीपमेकं कर्णिकायां व
 सुपत्रे हृदीपकान् यवगोधूमरविता
 न्शार्करादुग्धसंपुत्तान् बलपौचित्त
 शोभाभिः शोभीतान् घृतपूरितान् अ
 भिमंज्य ततो मंत्रीरत्नेष्वपाततः परं
 मूलमंत्रेण चाभ्यर्च्य ततश्च आरात्रिक
 कंचरेत् तत्पात्रं तु समुधत्पमस्तकां

स्थालके परमेश्वरि

ते पुनः पुनः नववारं महादेव्यास्ततो
नीराजनं चरेत् आरात्रिके महादेव्यो
श्चक्रमुद्रां प्रदर्शयेत् श्रीबीजं संस्तिखे
मंत्रवित्तमः गसौचमपनापश्चादिंदु-
स्थानक्रमतो लिखेत् वामकर्णसमा-
युक्तान् बिंदुनादविभूषितान् बीजपं-
चकमेतद्विपंचरत् मुदीरितं पूर्वबीज-
विलोमेन रत्ने शीयेन्वाक्षरी परावी-
जं भुवनेश्वरी बीजं गसौचमपनाई।
तिगकारसकारमकारनकार एते प्र-
त्येकं लकारोपरि स्थिताः उकारबिंदु-
नाद युक्ताः पंचरत्नबीजानि भवंति ता-
नि तु स्लूं स्लूं म्लूं म्लूं त्वूं पूर्वबीजविलोमे-
न माया श्रीक्रमेण का त्य य नी तं त्रे ई
त्यमारात्रिकं कृत्वा प्राणायामपरदेवतां
प्राणायामं त्रयं कृत्वा मूलमंत्रेण सा-
धकः पासं कृत्वा यथापूर्वं ध्यात्वा दे-
वी हृदंबुजे मूलमंत्रं यथाशक्ति जपे

शि० तद्गतमानसः कुलार्णवे ग्रंथित्वामा
 १८५ तत्कावरणैर्मूलमंत्राक्षराणि च क्र
 मोत्क्रमविशेषात्पुनर्मंत्रशुद्धिरिति रि
 ता शारदातिलके सहस्रकृत्वा सं
 जप्य मूलमंत्रमनन्यधीः तजप्यं सर्व
 सपश्येदेवताये समर्पयेत् नित्य
 होमेकलांतरमाहः दक्षिणामूर्तिः
 यथाशक्ति जप्यं कृत्वा नित्यहोमं समा
 चरेदिति शौवागमे अष्टोत्तरसह
 स्रं तु तद्वद्विंशतं तु वा अष्टोत्तरश
 तं वापि जपे नित्यमंतर्हितः जपोज
 पसमर्पणप्रकारश्च पुरश्चरणप्रका
 रणो वक्षते तथा इत्यंजप्यं समर्प्य
 घंटावादनपूर्वकं स्तुचीतस्तुतिभिः
 समक्साधकैर्मक्ति संयुतः उत्तरं
 त्रे यो ह्येकैवेदिकैश्च पुरश्चरे मूल
 मंत्रेणैव वाहि प्रदक्षिणं प्राणमं च कु
 र्याद्दर्माय साधकं ततः समापयेत्

त्रैवक्ष्यमाणोर्महेश्वरीक्षमापनमंत्रा
 प्रयोगेवक्ष्यन्तेऽत्रयौएणिक्कैर्वादिक्
 रितित्रैवर्णपरं मूलमंत्रेणतिशब्द
 परंज्ञेयं शूद्राणंपौराण्यदिसूक्तपा
 ठेपिनिषेधात् यदुक्तं कालिकापुरा
 णेमोहादाकामतः शूद्रः पुराणसंहि
 तांस्मृतिंपठन्नरकमाप्नोतिपितृभि
 सहपापकृदितिपंचरात्राणंतुश्रव
 णोपिनाधिकारः यदुक्तंनारपंचरात्रेः
 ब्रह्मणस्त्रियविशंपंचरात्रंविधीये
 ते शूद्रादीनानततश्चोश्रुत्रपदवीम
 धिरोहतीति शैवागमेऽर्घ्यपात्रसमु
 द्द्युतमूलमुच्चार्यमंत्रवित्त साधुवासा
 धुवाकर्मपटादाचः॥तंमया तत्सर्वं
 भगवन्प्रभोगहाणाराधनंपरंइत्य
 द्वादकमुत्सृज्यकिंचिद्देवस्यदक्षिण
 करेसमर्पयेद्विद्वान्कृतमाराधनं।
 शिवे श्रीकुलार्णवे कृत्यार्चनादि

शि

१८४

कंसर्वसमत्रोदरपुरःसरं इतः पूर्वा ।
 दिमनुनादेवतापैसमर्पयेत् सार
 संग्रहे वदेदितः पदं पूर्वप्राणबुद्धि
 ततो वदेत् देहधर्माधिरंचततो जा
 यत्सुषुप्तिच वदेदवस्थासुमनसा
 वाचापदमुच्चरेत् कर्मणा वदहसा
 भ्यां पभ्यामुक्तोदरेण च देहस्थिम्ना ।
 च यच्छब्दं स्मृतं यत्पदमुच्चरेत् उक्तं
 च यत्कृतं तच्च सर्वं ब्रह्मार्पणं भवतु
 स्वहोतुश्च संप्रोक्तो ब्रह्मार्पणमनूत
 मः मंत्रः प्रयोगे स्वहृदि तव्यः स नत्कु
 मारः उदासयेत्ततो देवं परिवारगणे
 सहः प्रपंचसारे स्तत्वेन्दुखं उपरिमं ।
 दित्तमो लिमेव मुदा सयेत्सुनरमुह
 दयं बुजेस्वे शिवरहस्ये रश्मिरूपा
 महेशस्य पूजितायाश्च देवताः श्रीशि
 वांगे विनीनास्ताः सन्तु सर्वशुभाव
 हाः इति पुष्पांजलिं दत्वा प्रणम्य प

रिभावयेत्त देवस्यांगेविनीनंततद्रस्मिन्
 दमशेषतेःतेजोरूपंशिवंध्यात्वाक्षम
 स्येतिपुनःपुनःक्षमाप्यारोपयेत्स्वीय
 हृदंभोजंमहेश्वरं गच्छगच्छपरंस्था
 नंपरमेश्वरयत्रब्रह्मादयोदेवानपि
 दुःपरमंपदं विसृज्यानेनमंत्रेणततः
 पूरकवायुना ध्यायेत्तुमंत्रेणानेनन्वा
 तंस्थापयेद्ददितितितित्तिह्यपरेस्थानेपर
 मेश्वर यत्रब्रह्मादयःसर्वसुरांतिष्ठंति
 मेहृदि विसृजेत्तसंहारमुद्रांबध्वाथ
 तेजोरूपंमहेश्वरी विभाव्यपुष्पेणो
 द्रुत्पवहच्छासाध्वनाशिवे प्रवेश्यद्वाद
 शांतस्थसहस्रारसरोरुहे विश्राम्यम
 ध्यनाद्रातामानीयहृदयोंबुजेसंस्था
 प्यसम्यक् सपूज्यत्वात्मानंतन्मयंस्म
 रेदितिहंसपारमेश्वरवचनात् कुल
 मूलावतारे ऐशान्यामंडलंकुर्याद्द्वार
 पद्मविवर्जितं विसर्जनाद्यनिर्मात्य

शि-१
१८५

धारिणः पूजनाय वै निक्षिप्य तस्मिन्नि
र्मात्पुंमंत्रेण तु समर्चयेत् चंडेश्वरीम
हादेवि निर्मात्पुंमंत्रेणादिभिः लेह्यवो
ष्यान्नपानादिभिर्मात्पुंमंत्रेण विविक्तेषु
निर्मात्पुंभोजिने तु भ्यं ददाति श्रीशिवा
क्षया इति नैवेद्यपशेषतु दत्त्वा नत्वा वि
शर्जयेत् गणेश्वरपरमर्षिन्यां लंबो
दरापनिर्मात्पुंमंत्रेणां मंडलेन्यसेत्
संमोहनपंचरात्रे विश्वकसेनाय नि
र्मात्पुंमंत्रेण नैवेद्यवनिवेदयेत् शैवागमे
पूर्वांतरादिशि प्राज्ञचंडेशं मंडले चर्चये
त् देवदेवस्य निमील्येर्द्धायं तं चंडेश
वरं वामदेवतंत्रे तेजश्चंडोत्थलिर्मा
त्पुंभोक्ता देवेशितततः तस्मै सपर्पये
नित्यं नाजिषेन्नाक्रमेच्च तत् उत्तरतं
त्रे ततो भास्करबीजिनसहितेनामुना
पुनः मंत्रेण भास्करा पार्थमर्द्धिद्वयं
निवेदयेत् उन्नमो विवस्वते ब्रह्म न

भास्वतेविहसुतेजसे जगत्सवित्रेशुचये
 सवित्रेकर्मदायिने नतःकृतांजलिभू
 त्वापठित्वामंत्रमीरितंएकाग्रमनसावा
 ग्भिरच्छिद्रमवधारयेत् जोषक्षच्छिद्रं
 पःच्छिद्रं पाच्छिद्रं पूजनेममःसर्वतदच्छि
 द्रमस्तु भास्वरस्य प्रसादतः भास्वरवी।
 जंअक्षरमंत्रः पूर्वमर्चदानप्रकरणे प्रो
 क्तः विजयमालिनीतंत्रे अर्चतोयेन दे
 वेशिगंधपूजावशेषि आत्मा अकिंचि
 न्मूलेनमंत्रयेदसृधाशिवे प्रोक्षयेत्
 नतोयेन स्वात्मानं मूलमंत्रतः निर्मा
 ल्यं सस्तु के धार्यं मूलमंत्रेण मंत्रिणा प्रा
 णपादोदकं देवि नैवेद्यं विभजेत्प्रिये
 तद्भक्तेभ्यः स्वयं भूत्वा तन्मयो विहरेत्सु
 खं ननु शिवारिप्रसादस्वीकारनिंदाव
 चनविरोधः तस्या शुचिपरत्वात् स्कंद
 पुराणेन निर्माल्यस्वीकारस्योक्तत्वात्
 स्कंदपुराणेन निर्माल्यस्वी यथाव्रत्य

शि। हापि शुचिर्भूत्वा निर्मोत्पंस्तुधारयेत्
१८६ तस्य पापं महत्तश्चिद्वनाशपि ष्ये महा
व्रते स्नापयित्वा विधानेन तयोर्लिंगं स्तन
योदकं त्रिःपिबेन्निविधं पापं तस्येहापि
प्रणशयति लिंगस्तपनवाभिर्घः कृपा-
न्मूर्ध्नि भिषेचन गंगास्नानफलं तस्य जा
यते तत्र विपाप्मनः इति तथा निर्मोत्पं हि
तुयो भक्त्या शिरसा धुरमिष्यति अशुचि
भिन्नमर्यादो नरः पापसमनितः नरके
पतते धारेति र्थयोग्यो नो प्रजायते ई
ति च कालिकापुराणे फलं पुष्पं च
तामूलमन्नपानादिकं च यत् अद
त्वात् महादेव्येन भोक्तव्यं कदाचन
पथि वा पर्वताग्रे वा समाया मपि साध
कः तथा तस्ये निवेद्येव स्वमपमुप
कल्पयेत् बाराहपुराणे विसुरुद्रो त
रं वृषात् श्रीगोपो रं तरं तथा नासिका
नाहि मूर्खाणां वाक्यं शास्त्रविगर्हितं

भविष्यपुराणे यथाशिवस्तथाविद्युर्य
 थाह्यमा उमायथागंगाचतुरूपं न विद्य
 ते विद्युरुद्रांतरं पञ्चश्रीगौर्यो रंतरं तथा
 गंगागौर्यो रंतरं च यो ब्रूते मूढधीस्तु सः शै
 रवादिषु घोरैषु पतत्यधः भविष्योत्तरे
 यो ब्रूह्मासहरिः प्रोक्तो यो हरिः समहेश्व
 रः महेश्वरः स्मृतः सूर्यः सूर्यः पावक उ
 च्यते पावकः कार्तिकेयो सौ कार्तिके
 यो विनायकः गौरीलक्ष्मीश्च सावित्री श
 क्तिभद्राः प्रकीर्तिताः देवदेवी समुदिश्य
 यः करोति व्रतं नरः न भेदस्तत्र मंतव्यः
 शिवशक्तिमयं जगत् पद्मपुराणे सौ
 राश्चरौ वागमणेशा वैस्त्रवाः शक्तिपू
 जकाः मामेव ते प्रपद्यन्ते वर्षायः साग
 रं यथा एको हं पंचधा जातः क्रीडयाना
 प्रभिः किल देवदत्तो यथा कश्चित् पुत्र
 काहननामभिरिति विष्णुवचनं गी
 तासु अहं हि सर्वघ्नानां भोक्ता च प्र

शि० १८७ भुरेवचप्रभुः फलदाता विष्णुपुराणेः
 पुजनपञ्चानपजन्त्येनं जपननृपः घ्नं
 स्तथान्यंहिनस्तेवं सर्वभूताय तो हरि
 इच्छं सर्वत्र सर्वरूपेण श्रीविष्णोरेव द्वा
 दुना मीष्टदेवता प्रसादस्वीकारो दोष
 बह इति भाति विचारकारणमिति अत्र
 त्र अदत्त्वात् तदित्यनेन निवेद्यैवेत्यनेन
 च किंचिदेयं किंचिद्भोक्तव्यमिति वा
 देयं भोक्तव्यमिति वा विधीयते अत्र
 केचित् त्रिनिपुक्तवियोगदोषादन्ताप
 हारप्रसंगाच्च पूर्वपक्षः श्लाघ्य इति वे
 दंति वस्तुनस्तु किंचिदग्रशोषादिषा
 दाभावात् कर्मान्तराश्रुतेः निवेदनमो
 जनयोरेककर्मकत्वात् श्रुतिसंवा
 दान्तरदेशान्तराच्चोत्तरपक्ष एव श्रेय
 निति श्रुतिः तस्मादिदं सो विरूपदूतं
 भक्षयेपुरिति नारदपंचरात्रे यत्र किं
 चित् तस्य पमश्रीयात्पुरोविप्रानि वेदि

ते विहोर्वाकौ यमनसामूलं साष्टशतं
 जयेदिति प्रापश्चित्तमथुक्तमिति विप्रे
 तिनारदसंबोधने नित्यपूजायां संक्षेप
 प्रकारः प्रयोगे बक्षते अथ नित्यपूजाया
 मति संक्षेपियावत्पावश्रकी क्रियतां ।
 माह प्रपंचसारे अथ पुनराचम्यगुरुः ।
 प्राग्बदनो विष्टरो यविष्टः सन् प्राणया
 मंसति पि न्यासं कृत्वा न्यसेत्तदष्टादी ।
 ति अतएव प्राणायाममातृका न्यास
 ऋष्यादिकरांग न्यास ऋष्यादिकराग
 न्यासानभिधा प्रोक्तं तत्रैव जपारंभे म
 नूनां तु सामान्येयं प्रकल्प्यते इयं प्रा
 यामादिक्रिया प्रकर्षणकल्प्यते सम
 र्थ्यते अधिका र्यते प्रकल्पना अधि
 कारसंवादाना सामान्या सर्ववरणश्च
 मसाधारण तेनैतैरेव सर्वेषां पूजा ।
 धिकारः अतएव तेषामकरणे निंद
 श्रूयते पञ्चागस्त्यसंहितायां प्राणया

शि।

१८८

मैर्विनायपघत कृतंकर्मनिरर्षकं अ
तोयत्वेनकर्तव्याः प्राणामाः शुभार्थिभि
रिति दक्षिणामूर्तिकल्पे जयार्थं सर्व
मंत्राणां विन्यासेन लिपेर्विना कृतेत
न्निःफलं विधात तस्मादादौ लिपिं न
सेत कपिलपंचरात्रे आधिः छंदो देव
तानां विन्यासेन विना यदा जप्यते सा।
धितोप्येष तत्र तुच्छफलं भवेत् गौत
मीये ध्यानं जयोर्चना होमाः सिद्धमंत्र
कृता अपि अंगविन्यासविधुरानदा
स्यंति फलान्यपी अतएव विधिहीना
नुष्टाने दोषमाह पाञ्चवत्यः विधिदृ
ष्टं तु यत्कर्म करोत्यविधिनानरः फ
लन किंचिदप्रोतिल्ले शमात्र हितस्य
तत् इति उत्तरतंत्रे प्रवासे पथि गुर्गे
वास्याना प्राप्नोति जले पिवा कारणा
रनिबद्धो वा प्रायो वेशगतो पिवा मनो^{स्ये}
जपे समुत्पन्ने सिंहव्याघ्रसमाकुले प

रचक्रागमेवैवकुर्यान्मारेनसपूजनं म
 नसाहृदयस्यांतर्ध्यात्वायोगारूपपीठं
 तत्रैवपृथिवीमध्येपूजांतत्रसमाचरेत्
 मैत्रप्रसाधनस्मानंदंतधावनकर्मवैश्र
 न्यञ्चसर्वमनसाध्यात्वाकुर्याच्चपूजनं
 पथापुष्पादिभिः पूजाबहिर्देशेविधीय
 ते तथाहृदयिकर्तव्याः सर्वाश्चप्रतिपत्त
 पः जलेप्रवहणादौप्रायोवेशगतः गृही
 तानव्रतः अन्यञ्चसर्वमिति मैत्रप्रसाध
 नंदंतधावनव्यतिरिक्तमित्यर्थः मैत्रा
 दीनां मानसासंभवात् नारदपंचरात्रे
 ब्राह्मन्मुहूर्तादारव्यप्रागंशंविप्रवास
 रात् जपध्यानार्चनस्तोत्रैः कायवाक्
 मनसायुतैः अभिगच्छेज्जगयोनिंत
 चाग्निगमनंस्मृतंततः पुष्पफलादी
 नामुत्थापार्जनमाचरेत् भावधागनि
 ष्यत्तिकारणंप्रहरंपरं ततोप्यांगेनया
 गेनपूजयेत्परमेश्वरं सोधकः प्रहरं

शि. १ विप्रदत्ताकालो हि सस्मृतः श्रवणविं
१८८ तनं व्याख्याततः पाठसन्विता माध्या
यकालंतदिद्विकालांतं मुनिसत्तमा
दिनावसाने संप्राप्ते पूजां कृत्वा समभ्य
सेत् मियोगं निशावसाने पश्चामैरंत
रीकृतं विप्रेति नारद संबोधनं आदि
पदेन समिदाधारणं समितुष्य कुशा
दीनां सकालः समुदाहृते इति दक्षव
चनात् श्रंगेन योगेनिति स्वयमेव विद्
णोति मध्वाज्याक्ते नदषाच पूजाच प
शुनाच पात्रितयंत च पाणां गंतुं मने
च पूजने मध्याह्ने नमधुपर्क उक्त
पशुस्तदंगं विहसुधमतिरे माधुपर्कि
कपश्चर्येततो मन्त्रानि वेदयेत् सहि
रणं प्रवीजपात्रं श्रविणेन सदेवतु पशुः
कलो न कर्तव्य इत्याह भगवान् भगुः
श्रविणं दक्षिण एतन्मध्याह्न पूजनं
तरं सति संभवे कार्यं तथा तत्त्वसा

रसंहितायां प्रातुरीसौतकीचैव त्रासी
 दोषेधिकी तथा साधनाभाविनीचेति
 पंचधामिधते पुनः पदितं घनपर्यंतो
 माधिरात्मनि दृश्यते तदा पूजानकर्तव्य
 स्थंडिले प्रतिमासु च स्नानं दंतकाष्ठं वा
 कुयोद्घोषयापि वा रविमंडलमात्म्यो
 क्यप्रतिमामथवा पुनः मूलमंत्रं स्पृह
 ज्ञत्वा पुष्पं साक्षतमुत्तुक्षिपेत् शान्तो
 व्याधिरत्पुत्रैः क्रांतश्चैवोपवासकैः नि
 जसामपि कैर्वापि स्वकर्तव्यं समायेत्
 स्नात्वा देवमथाग्नीश्वरं गुरुं विप्रान् ए
 तां च कालविचित्रां पूष्यं तपसा दत्तः न
 दोषोऽस्त्विति संप्रार्थ्य जपे होमादिकं च
 कार्यं यस्तु रोगवशा मोहवशा मोह
 वशा दोषउपागतेः जपेन क्षालनीय
 स्पाहनेन हवनेन च ध्यानेनापि सु
 निश्चेष्टस्नात्वा कर्मबला बलमिति ना
 रदपंचरात्रवचनात् तथा अथ सूत

शि. १ किनः पूजां वदाम्पागमवोधतां स्नात्वा
१८० नित्वंच निर्वर्त्यमानस्याक्रियया तु वैवा
ह्यपूजाक्रमेणैव स्थानयोगे पूजयेत् य
दिकामी नचेत्कामी नित्यं पूर्ववदाचरे
तत्रासिनो वक्षते पूजायथैवागमवो
धिता लब्धं वा यदि बाललब्धमर्थपात्रा
दिमाधनं पूजोदकेन कर्तव्यानचतो
पंचविधते तदा संपूजयेद्देवं भावना
कुसुमादिभिः दोर्वोधकी प्रवक्षामि पू
जाभागमवोधितां मूर्खस्त्री बालवृद्ध
यादुर्वोधा इति भाविताः रत्नमंडपध
र्मादि चतुर्गुणैर्गोबुजं मूलमूर्तिः
षडंगानि तेषां पूजाविधीयते अन्ये
षां प्रोक्ता संक्षेपकर्मणि सर्वेषामेव
वसूनामलाभे भावनैव हि निर्मले
नोदके नाय पूर्णं तेत्याह नारदः तथा
पुनत्रिधा पूजा उत्तमा धम मध्यमा अ
धिकारिनिमित्ताभ्या विभिधैः तैः प्रातः

धापुनः पागोपकरणैः कृतैः क्रियमा
 णोत्तमामता यथा तद्धेर्विनिष्पाद्याद्
 व्यैः पूजातुमध्यमापत्रपुष्पांबुनिष्पाद्या
 पुजायममसंतका विदिताविलवेदा
 र्थे ब्रह्मर्षिभिरकल्मषैः क्रियमाणानुया
 पूजासात्विकीसावित्तिदा राजर्षिभिस्त
 पोनिष्टे भगवत्तत्त्ववेदीभिः पापूजाक्रि
 यते सम्प्राजसीसासुखप्रदा स्त्रीबाल
 वद्धमूर्खीयैभक्तैरशुद्रमानसैः पापूजा
 क्रियते नित्यं तामसीप्रकीर्तिता तथा
 श्रद्धाधना समर्प्य श्रेयसादधनसाधनं यो
 जयतु नैव शक्तिकुर्यादधनदर्शनं नै
 कतुपस्पविधेत्तसो धोपात्पवना न्यथा
 यस्तु भक्तप्रपत्तेन स्वयंपापचारिविलं
 साधनं चार्चयेद्दिद्वानुसमसमफलं ल
 भेत् योर्चयेद्दिधिवभक्त्या परानीते
 च साधनैः पूजाफलार्द्धमेवास्पनसम
 नफलं लभेत् कुंभसंभवः सुस्थः सम

शि। र्थः कुर्वीत बोतमैरेव साधनैः मध्यमो
 १८९ मध्यमैरेव तू नो नूनैस्तपो धन आष
 न्नश्चेत्समर्थोऽपि नूनैरेव समाचरेत्तू
 जाकर्मविशेषेण देशकालानुसारतः
 भविष्यपुराणे विभवे सतियो मोहान्न
 कुर्यादिधि विस्तरं नतत्फलमाप्नोति
 प्रलोभाक्रान्तमानसः सुंदराचार्यशि।
 ष्येण श्रीनिवासेन धीयता प्रणीतायां
 चंद्रिकायां प्रकाशो गमदह्यमः इति श्री
 सुंदराचार्यचरणविंदद्दंतेवासिना
 श्रीश्रीनिवासभट्टेन विरचितायां श्री-
 शिवार्चनचंद्रिकायां मष्टप्रकाशः नि
 त्सपूजाप्रयोगः तत्र श्रीमान्साधके।
 द्ये ब्राह्मे मुहूर्तेशयनात्तदक्षिणंगे
 न समुत्थायावप्यंकं कृत्वा हस्तौ पा
 दो प्रक्षाल्य रात्रिवासः परित्यज्य धौ
 तेवाससी परिधाया च म्पदेव तायाग
 मंदिरं समाज्यं गोमयेनोपतिष्ठ्य वि

मू=३

ता

कृत्वा

तगनादिभिरलंकृत्य तत्र स्वासने समु
 विषयपूजामुद्गते निर्माल्यमपकृष्य प्रा
 णायामत्रयं स्रष्ट्यादिन्यासत्रयपूर्वकं पू
 र्वादिनपूजावशिष्टपुत्रादिनामूलमंत्रे
 ण त्रिरभ्यर्च्य पाद्याचमनीयेदत्त्वा देवा
 यदंतधावनगंडूषमुखप्रक्षालनादि
 दत्त्वा पुनराचमनीयेति वेधकरास्य प्रोच्य
 नापसूक्ष्मनिर्मलवस्त्रंदत्त्वा त्वशिरसि
 श्वेतसहस्रदलकमलकर्णिकायां श्री
 गुरुं श्वेतवस्त्राभरणभूषितं वराभय-
 ज्ञानमुद्रापुस्तककरं चंद्रकोतनिभं
 सुप्रसन्नं श्वेतगंधानुलेपनं श्वेतमा
 ल्यविभूषितं वामांकगतयारक्तवर्णं
 यारक्तवस्त्राभरणगंधमाल्यविभूषि
 तया वामकरधृतलीलाकसंघादेव्या
 दक्षिणभुजेनालिंगितं त्रिनेत्रं शान्ति
 तमुखं शिवरूपिणं ध्यात्वा तच्चरण
 रविंदयुगलस्तुतपीपूषधारया स्वदेह

ल=

रु

शि० ॥ मभिषिक्तं संचिंत्य श्रीश्रमुकानंदना
 १६२ यश्रीपादुकां पूजयामि तद्गुरुणा
 कृतसंकेतेन नाम्ना तदज्ञाने श्रीगुरु
 भ्योनमः गुरुपादुकाभ्योनमः इति मंत्रे
 एवागंधादिभिर्मनिसैर्वाह्यैर्वा संपूज्य
 आनंदमानंदकरं प्रसन्नज्ञानस्वरूपं
 निजभावयुक्तं योगीश्वरीं भवरोगवै
 यं श्रीमद्गुरुं नित्यमहं नमामि इति प्रण
 म्यहृन्मंत्रेण स्वहृदिलपं भावयेत् ततो
 मूलाधारादिब्रह्मरंध्रात्तमुष्णसूर्यस
 हस्रप्रभं सुषुम्नात्तस्तेजोदंडं निभं मूल
 मंत्रं ध्यात्वा तत्तेजसा व्याप्तं स्वशरीरं
 संचिंत्य वक्ष्यमाण विधिना मूलमंत्रे
 ण प्राणायामत्रयं कृत्वा वक्ष्यमाण अ
 ष्टादिकरषडंगन्यासान्निव्यस्य हृदय
 कमले वक्ष्यमाण रूपं देवं ध्यात्वा मान
 सेरुपचारैः संपूज्य मूलमंत्रं यथाशा
 न्तिजपित्वा देवाय जपं समर्प्य कृत्वा

ॐ

प्रणम्य त्रैलोक्यचेतन्यमयादिदेवश्री
 शंकरत्वन्नरण्ययेवा प्रातःसमुत्था
 पतवप्रियार्थसंसारयात्रामनुवर्तयि
 ष्ये संसारयात्रामनुवर्तमानं त्वदाश्रयं
 शंकर ~~विश्वेश्वर~~ देवदेव स्पर्द्धतिर।
 स्कारकलिप्रमादभयानिमाभिभवंतु
 नाथ॥ जानामि धर्मं न च मे प्रवृत्तिर्ज्ञाना
 म्यधर्मं न च मे निवृत्तिः त्वयेंद्रियाणाम
 धिदेव तै न यथानियुक्ते स्मितथाकरो
 मि एते प्रार्थनश्लोकांगणेशाधुयास
 कैर्यथायोग्यमूहनीयाः इति प्रार्थ्य दे
 वात्तामादाय समुद्रमेखले देवि पर्वत
 स्तनमंडले विष्णुपतिनमस्तुभ्यं पाद
 स्पर्शं समस्वमे इति भूमिं प्रार्थ्य स्वासा
 नुरेण तस्यां पादं निधाय श्रीशिव इत्यु
 दीर्योऽस्याप्यपदे पदे स्त्रमंत्रं स्मरन् प्रा।
 मादहि नैः सत्यां याम्पां वादिशि शरप्र
 क्षोपदूरम तत्प्रयथाविधि मलमूत्रे

श्रीविप्रेमहोशी

मातः

स्तौ

बाले त्रिपुरे

त्रो

शि. १। सर्गशौचाचमनादिकं विधायानि विद्व
 १५३ दिनेषु विहितं दंतकामादाय लंकीकाम
 देवाय सर्वजनप्रियाय नमः इति मंत्रेण
 दंतधावनं विधाय दंतकाष्ठं प्रक्षाल्य
 पुरतः शुद्धदेशे परित्यज्य मूलमंत्रेण मु
 खं प्रक्षाल्य कुशतिलपत्रगंधाक्षतकु
 सुमधौतवस्त्राणां दाय अस्त्राभिर्मंत्रित
 शंकुना शुचिस्थानात् मृतिकं च गृहीज
 ता प्रायंगत्वा स्त्रं मंत्राभिर्मंत्रितजलेन
 तीरंगत्वा स्त्रं मंत्रेण मृतिकामादाया स्त्र
 मंत्रेणैवाभिर्मंत्र्य शिखामंत्रेण तृणादि
 कं निरस्पमूलमंत्रेण अभिमंत्रयाम्
 तिकयामूर्द्धदिपादांतं विलिप्य आधा
 रः सर्वभूतस्य विह्वोरत्तुलतेजसः तद्
 पाश्चततो जाताः प्रायः स्ताः प्रणमाम्यहं
 इति तीर्थजलं प्रणम्य बक्ष्यमाणं संमु
 खीकरणमुद्रां बध्वा प्राणवायुं निरुंध
 नृजलांतः प्रविशतृक्ष्णी निमज्ज्यो नमः

शौः ७५ ह्यायफट्
 इति

प्रक्षाल्य तत्रास्त्रम
 भिमंत्रितं कुशादिकं
 निधायोद्धृतजलेन
 तीर्थद्विः कटिशौचं
 कृत्वा स्वशरवोक्तवि
 धिना वैदिकस्नानं वि
 धाय तदुद्धृतं पत्रां
 कृत्वा तीरं गच्छ

नाभिमात्रेजलेस्थित्वाऽधैत्यादिश्रीशि
 वप्रीत्यर्थं तान्त्रिकस्नानमहं करिष्ये इति
 सेकल्यं कृत्वा मूलमंत्रेण प्राणायामत्रयं
 मूलमंत्रस्य ऋष्यादिकरषडंगन्यासांश्च
 कृत्वा स्वपुरतो जले हस्तमात्रं चतुरस्रं ती
 र्थं परिकल्प्य ब्रह्मांडे इदं तीर्थं नि करे
 स्पृष्ट्वा निते वे ते न सत्ये न देवेषा तीर्थं दे
 हि दिवा कर इति सूर्या तीर्थं प्रार्थ्य क्रो
 मित्यं कुशमुद्रया सूर्यमंडलं भित्त्वा गंगे
 च यमुने चैव गोदावरि सरस्वति नर्मदे
 सिंधुकावरि जले स्मिन् संनिधिं कुरु इ
 ति सूर्यमंडला तीर्थमावाह्य पुरः कल्पि
 त तीर्थमंडले संयोज्य बक्षमा एतीर्थ
 शक्तिमंत्रेण शक्तिमावाह्यतां ध्यायेत्
 तत्र सर्वानंदमयी मणोषादुरितध्वंसा
 म्णां कप्रभां ज्येष्ठां चोर्द्ध्वं करद्वयेन दध
 तीष्ठां शंखं चक्रमात् दोर्ध्वं चामृत
 पूर्णहेमकलशं मुक्ताक्षमालां वरंगं

त्र

६५१०१५१२१३१४१५१६१७१८१९२०२१२२२३२४२५२६२७२८२९३०३१३२३३३४३५३६३७३८३९४०४१४२४३४४४५४६४७४८४९५०५१५२५३५४५५५६५७५८५९६०६१६२६३६४६५६६६७६८६९७०७१७२७३७४७५७६७७७८७९८०८१८२८३८४८५८६८७८८८९९०९१९२९३९४९५९६९७९८९९

ॐ ह्रीं क्लीं ह्रीं क्लीं ॥ २ ॥

शि-१ गासिंधुसरिदयोदिसहितं श्रीतीर्थश
१८४ तिं भजे इति तीर्थशक्तिं ध्यात्वा कोक्की
१९५ देवैः सर्वानंदमये तीर्थशक्तिरह्ये
हि स्वाहा तीर्थशक्ते नम इति तीर्थश
क्तिं पूज्य गौं नमो भवगवति श्रंवे श्रंवि
के श्रंवा त्तिके महामा त्तिन्ये ह्ये हि भग
वति श्रशेषतीर्थालवात्ते न्ही श्रीशिव
जटाधिरूढे गंगे गंगां वि के स्वाहेति मंत्रे
णाष्टवारं मभि मंत्रं तत्र ह्रीं कारेणा लोड
वमिति धेनुमुद्रयामती कृत्य कवच
मंत्रेणा वगुं नमुद्रया वगुं व्याख्य मंत्रे
णाष्टोदिकाभिः संरक्ष्य तत्र सचक्रं सो
गावर्णां देवं ध्यात्वा जलमप्यैः पंचोप
चारैः संपूज्य मूलमंत्रेणाष्टवारं मभि
मंत्रं तत्र मूलमंत्रं जपन् हृदि देवं स्म
रन् त्रिनिर्मज्यो न्मज्यकुं भं मुद्रां बध्वा
मूलमंत्रेणा स्वशिरसि त्रिवारं भिषिष्य
गं वसि ससो निर्खिलं विश्वं मुहुः शु-

५

क्रं प्रजायतेः मतिरः सर्वभूतानामापो दे
 व्यः पुनंतुमां बंडे इति स्वशिरः प्रोक्ष्य
 अलक्ष्मीर्मलरूपाया सर्वभूतेषु संस्थि
 ता क्षालयंति निजस्पर्शादापो नित्यं पु
 नंतुमां इति मंत्रेण चात्मानमभ्युक्ष्य य
 मेकैशेषु दोर्भाग्यं सीमंते यच्च मूर्धनिल
 लाटे कर्णयोरक्षणे रापस्तं धृतुवान
 मः इति प्रणम्य मूलमंत्रेण स्वाहांतेन
 त्रिराचम्य मूलेन च त्रिः संतर्प्य देवं चि
 स्रज्यतीमागत्य धौते चामसीपरिधाया
 रुकरोचमदादिश्च प्रक्षाल्याचम्य स्व
 वर्णविहितं तिलकमादौ विधाय शि
 वभक्त्यंगभूतं भस्म त्रिपुरद्वारणं कु
 र्यात्तत्राग्निहोत्रोद्भवैवाद्यान्युद्भवैवा
 पूर्वोक्तविधिनावश्यमाणविधिना वा
 संस्कृतं शिवाया वंतरिक्षे गृहीतकपि
 लागो मयपिं डं शुक्लं मूलमंत्रेण दग्धं
 देवोदासनात् पूर्वमेव गृहीतमपक्वा

शि०।

१८५

शक्तस्तुतुगन्ध
न्यादिनात्रिपुरा
धारण

निपक्करहितं वस्त्रेण शोधितं कर्पूरादि
सुवासितं भस्मसंगह्य संस्थाप्य तेन वा
त्रिपुंड्रधारणं कुर्यात् तत्र कारस्तुमू
लमंत्रेण प्राणायामत्रयं कृत्वा शिरसि
पिप्पलादस्त्रसंघेन नमः मुखे गायत्री च
दसेन नमः हृदये श्रीरुद्राय देवताये नमः
गुह्ये अग्निबीजाय नमः पादयोः भस्म
शक्तये नमः मम मोक्षार्थं भस्मधारणे
विनियोगः इति स्रष्टादिन्यासं विधाय
अंगुष्ठयोः कलाय नमः हृदयाय नमः
तर्जन्योः कलविकरणाय नमः शिर
से स्वाहा मध्यमयोः बलविकरणाय
नमः शिखायै वषट् अनामिकयोः व
लप्रमथनाय नमः कवचाय हुं कनि
ष्ठयोः सर्वभूतक्षमनाय नमः नेत्राय वो
षट् करतलपृष्ठयोः मनोन्मनाय नमः
अस्त्राय फट् इति विन्यस्य हृदयशिरः
शिखा कवचनेत्रेषु प्रागुक्तान्यं च मं

ब्रानुविन्यस्यास्त्रमंत्रेण तातयंदशादिग्वं
 धनं चकृत्वा विभूतेभूतिमाना सिद्धा
 मदेवः सदा शिवः रक्षाबंधस्त्वपादेविर
 क्षमामनघे सदा इति विभूतिं प्रणम्यर्चुं
 सद्योजातं प्रपद्यामि सद्योजाताय वै न
 मो नमः भवे भवे नादि भवे भज स्वमां भ
 वोद्भवाय नमः वामदेवाय नमो ज्येष्ठा
 य नमो रुद्राय नमः कालाय नमः कल
 विकरणाय नमो बल विकरणाय नमो व
 लाय नमो बलप्रथमनाय नमः सर्वभूत
 दमनाय नमो मः नो नमनाय नमः प्रचोरे
 भ्यो घोरैः भ्यो घोरघोरतरेभ्यः सर्वतः श
 र्वसर्वेभ्यो नमस्ते अस्तु रुद्ररूपेभ्यः तस्य
 रुषाय विद्महे महादेवाय धीमहि तन्नो
 रुद्रः प्रचोदयात् ईशानः सर्वा विद्यानामी
 श्वरः सर्वभूतानां ब्रह्मादिपतिर्व्रह्मणेधि
 पतिर्व्रह्मशिबो मे अस्तु सदा शिवो इति मं
 ब्रानुपठित्वा विभूतिमादाय वामकरे नि

शि० १ धायभस्माभिर्मंत्रेणमंत्रस्य त्रसप्तादि
 १८६ न्यासंकुर्यात् ततः शिरसि अथर्व
 १९६ त्रसयेनमः मुखे गायत्री छंदसे नमः
 हृदये श्रीरुद्राय देवतायै नमः इति वि
 न्यस्य अग्निरिति भस्मवापु रिति भस्म
 जलमिति भस्म स्थलमिति भस्म व्यो
 मेति भस्म सर्वे हवा इदं भस्म मन इत्ये
 तानि चक्षुषि भस्मानि इत्यभिर्मंत्र्यते ॐ
 आपो वादं सर्वं विश्वा भूता वायुः प्राणा
 वायुः पशव आपो मत्तमापो न्तमायुः
 संस्राडापो विराडाप छंदा स्यापो ज्यो
 तीष्मायुः सत्समायुः सर्वा देवता आपो
 भूर्भुवः स्वराप उ इति मंत्रेण इति संसि
 व्यमानस्तोके तनस्ते आपुषि मा
 नो गोषु मानो अश्वेषु रीषः मानो वी
 रानुद्भामिनो वधीर्हविष्मन्तः सदमि
 त्वाहवामहे इति मंत्रेण संमूर्धदिधा
 कृत्वा एकेन भागेन ईशानः सर्वविधा

ये मान =

ज्य

नामिति प्रागुक्तमंत्रेण शिरसि न त्पुषा
येति मंत्रेण मुखे अघोरेभ्य इति मंत्रेण
बाह्वोः वामदेवायेति मंत्रेण कंठादिना
भ्यन्ते सघोजातं इति मंत्रेण कुरु मूला
दिपादभ्यर्पयंतं इति सर्वांगेषु भस्मोद्धू ^इ
लनं कृत्वा हस्तौ प्रक्षाल्य द्वितीयभाग
मादाय तस्मा ब्रह्म तदेतत्पाशुपतं प
शुपाशा विमोक्षाय इति मंत्रेण एकाद
शवारमभि मंत्रं शिरसि उरें ह्रीं हरं ओं ^ह
नमः शिवाय ललाटे ब्रह्मणे नमः ह
दये हव्यवाहनाय नमः नाभौ स्कन्दाय
नमः कंठे पूषे नमः दक्षिणबाहु मूले
रुद्राय नमः बाहुमध्ये प्रादित्याय नमः
मणिबंधे चंद्राय नमः वामबाहु मूले वा
मदेवाय नमः इति त्रिपुंड्रधारणं कृत्वा [॥]
वैदिकं संध्यां कृत्वा तं त्रिकं संध्यां कुर्या
त् अथ पंचमस्मधारणविधिं त्रैवर्णिका
नामेव अथैस्तु पंचाक्षरेण मूलमंत्रे

शि० ॥ एवात्रिपुंड्रधारणं कार्यमिति अथ तं
 १८७ त्रिकसंध्या तत्रमूलमंत्रेण शिखां व
 ध्वामूलेनैव प्रणयामत्रयंकृत्वा मूल
 मंत्रस्य ^१ ध्यादिकरषडंगन्यासान्वि
 त्स्य स्वपुंरतो धेनुमुद्रया जलममृती
 कृत्य मूलमंत्रेण ह्यवारमभिमं ^२ त्र्या
 तज्जलविंदुभिः कुशोरकारादिक्षका
 रान्तैरेकपंचाशदक्षरैः सविंदुभिः प्र
 तक्षरं स्वशिरः प्रोक्ष्य मूलेन च त्रिः प्रो
 क्ष्य सूर्यमंडले यथोक्तं रूपं देवं ध्यात्वा
 दक्षिणकरेण जलमादाय वामकरा
 ग्रेण स्पृशन् तं वरं यंहं इति पांचभोति
 कबीजैः सप्तवारमभिमं ^३ त्र्यमूलमंत्रे
 ण च त्रिरमाभिमं ^४ त्र्यतज्जलं वामकरे
 निधाय तज्जलितविंदुभिर्मूलमंत्रेण
 दक्षिणकराग्रेण स्वशिरसि त्रिः प्रोक्ष्य
 वशिष्टं वामकरस्य जलं वामनासास
 मीषं नीत्वा तेजो मय वामनासारं ध्रु

तः प्रविष्टं ध्यात्वा तेन जलेन स्वदेहां = १

एष्वदेहांतस्थंसकलकलुषंप्रक्षाल्य
कृत्स्नवर्णं तज्जलं दक्षिण नासारंध्रं
विनिर्गतं विभाव्य दक्षिण करेणादा
यस्व वामप्रभागे वज्रशिलायां ^{उ०} श्री ^{३०}
पञ्चफट् इति पाशुपतास्त्रमंत्रेण मास्फा
ल्यहस्तौ प्रक्षाल्य पुनर्दक्षिण करेण ज
लमादाय दक्षिण नासारंध्रेण प्रविश्य
ब्रह्मरंध्रस्थचित्त्वं इमं डलमध्यगतपी
यूषसिं धौ मितित्वा तन्मयेन राजदंतं
विवरान्नेत्राभ्यां विनिर्गतं विभाव्य तज्ज
लं वामकरे निधाय तज्जलविंदुभिः ^{३०}
अमृतमालिनि स्वाहा इति मंत्रेण स्वशि
रस्त्रिः प्रोक्ष्य मूलमंत्रेण ~~विनिर्गतं विभाव्य तज्जलं~~
~~मूलमंत्रेण~~ त्रिराचम्य जलिना जल
मादायोऽथाय मूलमंत्रं वक्ष्यमाणाय
त्री वासमुच्चार्य श्रीमहादेव एष ते अर्घः
स्वाहा इति त्रिरर्घं जलिं सूर्याभिमुख
मुत्क्षिप्य मूलमुच्चार्य श्रीरुद्रं तर्पयामि

स्वाहा तामिति भैर
वपरिजाते

शि।

१८८

नमश्चेति त्रिः संतर्प्य प्राग्वत्त प्राणायामा
दिकं कृत्वा सूर्यमंडले देवं ध्यायन् न
तत्पुरुषाय विद्महे महादेवाय धीमहि
तन्नो रुद्रः प्रचोदयात् इति रुद्रगायत्री
पथा शक्तिजपित्वा मूलमंत्रं चाहोत
रशतं जपित्वा जपं समर्प्य कृत्वा प्राण
म्यसूर्यमंडलादेवं स्वहृदिविस्मृत्य श्री
गुरुं प्राणमेदिति त्रिषु कालेषु तान्त्रिक
संध्याविधिः गणेशायुपासकैरप्युक्त
रीत्या तत्तन्मंत्रेण संध्याकार्या तत्तस्त
यत्रार्घदानजपतत्तन्मूलमंत्रजपश्च
विशेषः ^{तद्} ततगायत्रीतत्तत्कल्पे इष्टव्या
अत्र संध्यालोपो न कर्तव्यः प्रोभोशज्ञे
वमेव हि दीक्षितः संध्याया हीनो न दी-
क्षाफलमश्नुते इति शिवरहस्यवच-
ना त्संध्यात्रयमावशकमिति ततः
प्रातः संध्यानंतरं वैदिकतर्पणं निर्व-
र्त्य स्वपुरतो बंधे तु मुद्रया जलममृती

मिति

कृत्यतत्रसचक्रंसांगावरणंदेवंध्यात्वा
 मूलमंत्रमुच्चार्यश्रीरुद्रंतर्प्यैष्येयामि
 नमइत्यष्टोत्तरशतवारंतदधर्ममहाविं
 शतिवारंवादेवस्यमुखकमलेपरमाम
 तबुध्यात्तीर्थजलेःसंतर्प्यावरणदे
 वताश्चप्रमुक्तंतर्प्येयामिनमइतिप्रत्ये
 कमेकैकांजलिनासंतर्प्यदेवंस्वहृदिवि
 सृज्यतीर्थंचसूर्येविसृज्यगुरुंदिक्यति
 ग्रहानुप्रणम्यशुद्धोदकपूर्णपात्रमादा
 यहृदिस्वेष्टदेवतांस्मरन्मोनीस्वयदमा
 ब्रह्मिःस्तोत्रादिकंपाठनस्वगृहंगच्छेत्
 ततोद्धारिस्थितउदेवत्वंप्रकृतंचिंतंषा
 पाक्रांतमभून्मम तन्निःसारयचिन्ताने
 पापंपट्टफट्तेनमःसूर्यःसोमोयमःका
 लोमहाभूतानिपंचच एतेशुभाशुभस्ये
 हकर्मणोनवसाक्षिणःइतिपठित्वाहुं
 फडितिर्क्रेधदस्यापार्श्वद्वयमूर्द्धम
 धश्चावतीक्यसुमनाभूत्वागृहंतातः

शि। प्रविश्यांगणोस्थित्वापादौप्रक्षाल्याच।
 १५५ म्यांगणभूमौगोमयेनोपलिप्तायांसि
 १९९ दूरादिनारचितवृत्तमंडलमध्येस्था।
 सनमास्तीर्य हीं आधारशक्तिकम-
 लासनायनमइत्यासनं संपूज्यतत्र
 प्राञ्जुरवउपविश्य। वक्ष्यमाणसूर्य-
 मंत्रेण प्राणायाममंत्रयंकृत्वा शिरसि
 शिखात्कवचने प्रजन्मषयेनमः मु-
 खे गायत्री चंदसेनमः हृदये श्रीसू-
 र्यदेवतायेनमः इति विन्यस्य सूर्यार्घ-
 दाने विनियोगः इति कृत्वा जलिवदे।
 त हे अस्त्राय फट् इति करयोर्विन्य-
 स्येता नैवमंचान हरे प्रगुह्योः हो ह-
 दयानमः तर्जन्योः हो शिरसे स्वाहा म-
 ध्यमयोः हूं शिखाये वषट् अनामि-
 कयोः है कवचाय हुं कनिष्ठिकयोः
 हौं नेत्राय वोषट् करतलपृष्ठयोः हूं
 अस्त्राय फट् इति करयोर्विन्यस्येता

न

नेवमंत्रान् हृदये शिरसि शिखा कव
चने त्रस्थानेषु विंस्यान्त्रमंत्रेण ताल
त्रयं दशादि विंधनं च कृत्वा रक्तं बुजा
सनमशेषगुणैक सिद्धुं भानुं समस्त
जगतामधिपं भजामि पद्मदयाभय
वरान् दधतं कराब्जे मार्गिण क्वमोलि
मरुणां गुरु विं त्रिनेत्रं इति सूर्यं तन्मं
डले सांगावरणं ध्यात्वा स्वपुरश्चतुर
स्रवत् त्रिकोणात्मकं मंडलं कृत्वा श्री
सूर्याधीधारमंडलाय नम इति मंडलं
संपूज्य तत्र साधारं प्रस्थजलग्राहिता
घपात्रं निधाय सूर्यमंत्रेण शुद्धोदके
नापूर्यति लयवसं षषपश्यामाकतं दु
लकुशाग्रगंधाक्षतरक्तपुष्पागिरक्त
चंदनं च निक्षिप्य कुशोराच्छाद्य तत्पात्रं
कराभ्यामाच्छादयन् सूर्यमंत्रमष्टोत्त
रशतं जपित्वा जानुभ्यामवनीगतत
त्पात्रं कराभ्यामामस्तकमुद्धृत्य पूर्वो

शि १

२००

२००

जा

या = ४

मध्ये

करूपं सूर्यं निजे ह देवता मे देन ध्या-
 यन् ह्रीं ह्रीं सः सग्रहरा शिनक्षत्रयोग
 करणपरिवृत्ता मनसं स्थिं श्रीसूर्येण
 षत्ते अर्घः स्वाहा इति सूर्यार्घ्यं दत्त्वा त
 मत्रं पथा शक्तिजपित्वा सूर्यं कृत्वा
 प्राणम्पपूं मंडपद्वारं गत्वा तत्र वक्ष्यमा
 णविधिना सामान्यार्घ्यं संस्थाप्य तद
 शक्तौ ताम्रादिपानिस्थं जले धेनुमुड
 यामती कृत्य तेन जले नवा पूजा मंड
 पस्य द्वारं प्रोक्ष्य द्वारस्योर्द्वशाखायां उ
 विधाय नमः तदक्षिणे महालक्ष्मणे नमः
 वामे सरस्वत्ये नमः पुनर्मध्ये द्वारं श्रि
 ये नमः द्वारस्य वामदक्षिणोर्द्वयोः
 गणपतये नमः संक्षेत्रपालाय नमः
 शंखनिधिवसुधाराभ्यां नमः पद्म
 निधिवसुमतीभ्यां नमः मायाशक्तौ
 नमः विष्णुतैवे नमः गंगायै नमः यमु
 नायै नमः धात्रे नमः विधात्रे नमः इ-

भृं द्विरिटयेनमः ह्यन्यथम इति द्वारपालौ संपूज्य दक्षिणद्वारं
गत्वा तथैवाध्वं विष्णुभिरभ्युक्ष्य विष्णादिदेहल्यंतमभ्यर्च्य द्वारपालौ
योः

तिद्वंद्वक्रमेण संपूज्य अथ चंदेहल्यंतम
तस्याः वामदक्षिणयोः नंदिनैः नमः
महाकालाय नमः इति द्वारपालौ संपू
ज्योत्तरद्वारं गत्वा तदध्वं बुनाभ्युक्ष्य वि
ष्णादिदेहल्यंतं प्रोक्तक्रमेण संपूज्य द्वा
रपालौ श्रव्योः गणेशाय नमः वषभाय न
मः इति द्वारपालौ संपूज्य पूर्वद्वारं ग
त्वा तथैवाभ्युक्ष्य विष्णादिदेहल्यंतम
भ्यर्च्य द्वारपालौ श्रव्योः उमायै नमः चंडे
श्वराय नमः इति द्वारपालौ संपूज्य वै
ष्णवेस्तु नंदचंडप्रचंडवलप्रवल
भद्रमुभयद्वार्याः प्रतिद्वारं द्विद्विक्रमे
ण पूज्याः गणपतैस्तु वक्रतुंडैकदं
दमहोदरगजाननलंबोदरविकट
विघ्नराजधूम्रवर्णार्याः प्रतिद्वारं
पूज्याः शाक्तसौरैस्तु ब्राह्मणैश्च मात
रः प्राग्वत्पूज्याः पुनः पश्चिमद्वारं ग
त्वा त्रिमंत्रेण तालत्रयपूर्वकं द्वारम्

शांते वाराहो माहेष्ट्ये

शां- कोमायै वैष्णवो

शां- चामुण्डायै २ श्रियै २

सुनन्द

शि-१
२०१

द्वयसर्षपाक्षतकुसुमान्यादायास्त्रमे
त्रेणसप्तधाभिमंज्यप्रपक्रामंतुभू
तानिपिशाचाःप्रेतगुह्यकाःयेचात्र
निवसंत्येदेवताभुविसंस्थिताःअ
पसर्पंतुतेभूताभुविसंस्थिताःयेभूता
विघ्नकर्तारस्तेनश्यंतुशिवास्तया इ
त्यंतेस्त्रमंत्रंजपन्नराचमुद्रयामंड
पांतःप्रक्षिप्यन्तस्मान्निर्गच्छतांविघ्न
संघानांस्त्रवामांगसंकोचेनमार्गं द
त्वास्त्रमंत्रंस्मरन्वामपात्रये
णभोमानकृद्द्वैतान्नत्रयेणानरि
क्षणातिगमदृष्टावलोकनेनदिव्या
न्विघ्नानुत्सार्यदक्षिणापादपुरस्सरं
देहलीमुल्लंघ्यवाससादारमाच्छाद्य
घपंचगव्यार्घ्यतोपाभ्यांघटावादन
पूर्वकंमंडपाभ्यामंतरं प्रोक्षमंडपस्य
नेर्त्ततकोणेवास्तुपुरुषायनमःत
त्रैववास्तुधीशापब्रह्मणेनमःइति

ह्मिघात

संपूज्यमंडपस्येशानकोणेरक्तवर्ण
परक्तदादशशक्तिसहितायश्रीदीप
नाथायनमःइतिदीपनार्थसंपूज्य
अतितीक्ष्णमहाकायकल्पांतरह
नोपमभैरवानमस्तुभ्यंअनुशंदा
तुमर्हसि इतिभैरवांशंगृहीत्वाअः
फडितिमंडपमध्यस्थांपूजावेदीग
त्वातत्रस्थासनस्थानंमूलमंत्रेणवी
क्ष्यास्त्रमंत्रेणप्रोक्ष्यतेनैवमंत्रेणकु
शोस्त्रिःसंताड्यकवचमंत्रेणाभ्युक्ष्य
तत्रचैलाजिनकुशोत्तरंहस्तद्वयमा
त्रंचतुरखंचतुरैलौछितंस्वात्मास गु
नमास्तीर्यमूलमंत्रेणदादशधामि
मंत्रितजलेनाभ्युक्ष्याशिरसिमेरु
हृत्सप्तपदेनमःमुखेसुतलच्छंदसेन
मः हृदयेपृथिव्यैदेवतायेनमः
आसनेविनियोग इति कृतांजलि
वर्ददिति सध्यादिकं विन्यस्य पृथि

शि। त्वया धृता लोका देवित्वं विद्मना धृ
 २०२ ता त्वंच धारय मां नित्यं यवित्रं कुरु
 चासनं इत्यासनमभिमंज्य ह्रीं आ धा
 २०२ रणातीक मला मनाय नम इति आ
 सनं संपूज्य तत्र प्राञ्च ख उ द अ नु खो
 वा प म स्वस्तिक वीर सिद्ध न्य त मे ना
 सने नो य वि श प आ स न स्य स्व स्ति द
 क्षिणाग्रकोणादि चतुर्कोणेषु प्राद
 क्षिणेन गंगण पतये नमः दुर्दुर्गायै
 नमः संसरस्व त्पे नमः संक्षेत्रपाला
 य नमः इति संपूज्य गंध पुष्पाक्षता
 दानि पूजा इत्यादि स्वदक्षिणाग्रको
 भागे निधाय हां हूं फट् इति दिव्य द
 क्ष्य विलोक्य कर्पूरं दिवा सितं शुद्ध
 द क पूर्णं वाम भागस्थं कुंभं आं इति
 वाम पाणिना स्पर्शान् दक्षिण करं
 गुल्फेन ह्रीं इति कुंभस्थं जलं सं
 स्पर्श परं इति दीपशिखां स्पृश्या करं

२०३

वालायाः पूजये
श्रीनिवालायै
त्रिपुराये नमः
इति चाम

प्रक्षाल्य कृतोज्ज्वलिर्वा मे गुरुभ्यो न
मः दक्षिणो गणपतये नमः अग्रे श्री
महादेवाय नमः इति प्रणम्य चंदन
सुगंधपुष्पाण्यस्रमंत्रेण मर्दयित्वा क
रो सु रभी कृत्य तत्पुरुषं इति दीयति तो
स्वो वामकरेण स्वमूर्ध्नि न परिभ्रमयि
त्वा घ्रायते तेभ्यो सर्वे विलयं यांतु मे
मां हि संति हिंसकाः मत्पुरोगभयके
शाः पतंतुरिपुमस्त इति पठित्वा स्त्रमं
च त्रेण नारा मुद्रये शानदिशि हरे प्रक्षि
प्त्वा स्त्रमंत्रेण पुनः कराव न्योन्यमार्ज
नेन संशो ध्यास्त्रमंत्रेण हृद्दं तालत्र
यमंगुष्ठतर्जन्युत्थय शब्देन दशदिग्
च धनं कृत्वा स्त्रमंत्रेण त्रिप्रालम्बमुद्रादि
मुद्रितो व्यसस्तो मणिवंधेनान्योन्यमं
पृक्तौ करो स्वमूर्ध्नि न परितः प्रादक्षि
णेन त्रिभ्राम्यन्नग्निप्राकार त्रिपं वि
धाय तन्मध्यगतमात्मानं संचिंतय

शि०। २०३ समाणविधिनामूलमंत्रेण प्राणायाम
मंत्रपेक्षत्वाभूतशुद्धिकुर्यात् तत्र
त्रयादादिजानुपपत्तं पृथिवीस्थानं
चतुरस्रं वज्रलं छित्तं पीतवर्णं ब्रह्म
दैवतं निवृत्तिकलाधिष्ठितं लंबी
जपुक्तं ध्यात्वा जान्वादिनाभिपपत्तं
मण्डपस्थानमर्द्धचंद्राकारं शुक्लवर्णं
शृंगद्वयेऽपि पद्मलोच्छित्तं विष्णु
दैवतं शिवाय प्रतिस्य कलाधिष्ठितं वंबी
जपुक्तं ध्यात्वा नाभ्यर्द्धिकं पपत्तं व
ह्निस्थानं स्वस्तिकोपेतं त्रिकोणाका
रं रक्तवर्णं रुद्रदैवतं विद्याकलाधि
ष्ठितं रंबीजपुक्तं ध्यात्वा कंठादिभू
मध्यपपत्तं वायुस्थानं द्वाणकारं ध
दिंदुलोच्छित्तं वज्रवेष्टितं रुद्रवर्णं
मीश्वरदैवतं शांतिकलाधिष्ठितं यं
बीजपुक्तं विचित्रं भूमध्यादिब्रह्मरं
ध्रान्तमाकाशस्थानं वज्राकारं ध्वज

लांछितं धूमवर्णं सदाशिवदेवतं शो
 त्पतीतकलाधिष्ठितं हं वीजं युक्तं ध्या
 त्वा तत्र पंचभूतमये देहे धर्मकंदसंभू
 तं ज्ञाननालकं मे श्वयी घट्टदलोपेतं
 परवैराग्यकर्णिकं सहृदयारविंदं वि
 भाव्यतत्कर्णिकायां जीवात्मानमारा
 प्रमात्रं प्रदीपकलिकाभासुरमनादि
 मलसंछन्नपरचिद्रूपं संचिंत्य प्रागु
 क्तरूपेण मूलाधारात्कुंडलिनीमु॥
 त्याप्यसुषुम्णावर्त्मना मूलाधाराद्य
 नाहतांतं तच्चक्रगतवर्णं वर्णाधिदे
 वताः प्रसंती हृदयकमलमानीयत
 याकवलीकृतं जीवात्मानं ध्यायन् सु
 षुम्णावर्त्मना विरक्तुं दिवचक्रस्ववर्णं
 वर्णाधिदेवताकंदं वक्त्रं जीवात्मानं सं
 पोष्य कुंडलिनीं संस्थानमानीयत
 त्वसंहारं कुर्यात् तत्र पृथ्वीस्थाने
 पादेंद्रियगमनक्रियागंतव्यगंधघ्रा

मूलाधार लांछितान मारी
 पूरकानाहतय

अथा

ग्रसन्ती ब्रह्मरन्ध्रं नीत्वा तत्र स्थित सहस्रदलकमलकरिका मध्यवर्तिनि
 परमात्मज्योतिषि एवमविष्णोर्देवता - ४

शि।

२०४

२

२०५

त्वक्

एषा^यश्च ब्रह्मानिबन्तिसमानवान्सं-
स्मृत्य ॐ ह्रीं ब्रह्मणो पृथिव्यधिपतये
निबन्तिकलात्मने हुं फट् स्वाहा इति
मंत्रेण तान् सर्वां कुंडलिनीद्वारा
अपामध्ये संहरेत् ततो पास्थाने ह।
स्तदानदात व्यरसरसनाजलविह्व
प्रतिष्ठादत्तानां चित्त्य ॐ ह्रीं विह्व
जलाधिपतये प्रतिष्ठा कलात्मने हुं
फट् स्वाहा इति तान् सर्वां न कुंडलि
नीद्वारा बह्नि तत्वे संहरेत् ततो ब
हिस्थाने पापु विमर्ग विमर्जनीपु
रूपचक्षुर्वह्नि रुद्रविधा व्यानान्सं
स्मृत्य ॐ ह्रीं रुद्राय ते जोधिपतये वि
धा कलात्मने हुं फट् स्वाहा इति मं-
त्रेण तान् सर्वां न वायुमंडले संहरेत्
ततो वायुस्थाने उपस्थानं दत्तं द्विष
पस्पर्शं स्पृष्टव्यं वाय्वी श्वरं शांत्यया
नान् संस्मृत्य ॐ ह्रीं ईश्वराय वाय

१२४

२

धिपतये शान्तिकलात्मने हुं फट् स्वा
 हा इति तान् सर्वा नाकाशस्थाने सं
 हरेत् ततः प्राकाशस्थाने गवद न
 वक्तव्यं शब्दो नाकाशसदा शिवशं
 त्वा तान् प्राणान् संस्मृत्य उँ ह्रीं सदा
 शिवाय काशाधिपतये शान्ततीतक
 लात्मने हुं फट् स्वाहा इति तान् सर्वा
 न् कुंडलिन्यां सहत्य तां विंदुशक्तौ विं
 दुशक्तिं नादशक्तिं परशक्तौ प्रणवेन
 सं हृत्य उँ ह्रीं हुं फट् स्वाहा इति तां पर
 शक्तिं पूर्वोक्त परमात्मनिसंयोज्य के
 वलशरीरे वामकुक्षौ पापपुरुषं चिंत
 येत् यथा वामकुक्षिस्थितं पापपुरु
 षं कज्जलप्रभं ब्रह्महत्याशिरस्कंधं
 स्वर्णस्तेयमुज्ज्वलं सुरापानहृदायु
 तंगुरुतल्पकटिद्वयं तत्समर्गपद
 द्वद्वमंगप्रसंगपातकं उपपातक
 रोमाणं रक्तशमश्रुविलोचनं खड्ग

कौनादश

ललाटमध्यं नीत्वा
तत्रत्य इति तन्मास्ते

शि। चर्मधरं कुङ्कुमं कुक्षौ पापं विचिंतयेत् ३
 २०५ तिपापपुरुषं संचिंत्य वामनासारं ध्रु-
 एवायुमापूर्य नाभिस्थषट्कोणाका-
 रे वायुमंडले संयोज्य तत्र यमिति वायु^{वी}
 जं हृत्स्ववर्णं संचिंत्य कुंभकेन यं वी^{वी}
 जमावर्तयन् तदुद्भूतेन प्रचंडवायु-
 नासपापपुरुषं स्वदेहं संशोष्य तं वायुं
 दक्षिणनासया विरेच्य पुनर्दक्षिणा-
 सया वायुमापूर्य मूलाधारे संयोज्य त-
 त्र स्थवन्निमंडले रमिति वह्निं विजं
 रक्तवर्णं विचिंत्य कुंभकेन रमिति वी-
 जमावर्तयंस्त। दुस्थितेन महावह्नि-
 नासपापपुरुषं स्वदेहं संदह्य पापपु-
 रुषभस्मना सहितं वायुं वामनासया
 विरेच्य पुनर्वामनासया वायुमापूर्य-
 ब्रह्मरंघ्रे संयोज्य तत्र स्थित। चंद्रमंड-
 ले वामित्यमृतवीजं शुक्लवर्णं सं-
 चिंत्य कुंभकेन वंदी जमावर्तयंस्त

त्रिःसतामृतधारयास्वदेहभस्मसंसि
 व्यतंवायुंदक्षिणनासयाविरेच्यपुन
 र्दक्षिणनासयावायुमापूर्यमूलाधा
 रस्थपार्थिवमंडलेसंयोज्यतत्रलमि
 तिपृथ्वीबीजंपीतवर्णंसंचित्सकुंभ
 केनलंबीजमावर्तयैस्तदुद्भूतेनते
 जसामृतप्राचितंभस्मघनीकृत्यतं
 वायुंवायुमनासयाविरेच्यपुनर्वायुमना
 सयावायुमापूर्यमूलाधारस्पृष्टुम
 ध्येमायाबीजंस्फुरत्वालाकवर्णंसंचि
 त्सकुंभकेनमायाबीजमावर्तयन्ते
 नकरचरणायवसमेतंस्वदेहंनिष्प
 न्नेविमाव्यतंवायुंदक्षिणनासनाया
 विरेचयेदितिस्थूलशरीरंनिष्पाद्यस्
 क्ष्मशरीरंनिष्पादयेत्तत्रयथा तत्र
 पूर्वोक्तसहस्रैकमलस्यपरमात्मनः
 सकाशात्सकलजगत्सिद्धाविजं
 भितपरब्रह्मेच्छारूपिणीपरशक्तिर्गो

शि-१
२०६

हीनमः इति परमात्मनः सकाशा
तस्वस्थानमानीयततो नादशक्तिं
ततो बिंदुशक्तिं प्रणवेन स्रष्टुं विं
दुशक्तेः सकाशात् सकलजगत्स
हि हेतुभूतां कुंडलीं प्रणवेन निः
सार्यततः ॐ ह्रीं सदा शिवाया काशा
धिपतये शांतिं कलात्मने न
म इति प्राणं शांतिं तसदा शिवा
काशा श्रोत्रशब्दवत्कव्यवदनवा
च आकाशस्थाने स्थापयेत् तत्
आकाशमंडलात् ॐ ह्रीं ईश्वराय
वायुधिपतये शांतिं कलात्मने न
म इति मंत्रेणान्नं शांतीं श्वरवायु
स्रष्टुं व्यस्पर्शतद्विषयानंदोपस्था
न्वायुस्थाने स्थापयेत् ततो वायु
मंडलात् ॐ ह्रीं रुद्राय ते जोधिपत
ये विष्णो कलात्मने नमः इति मंत्रे
ण व्यानविधारुदत्ते अक्षुषं विस

ज

रु

जनीयविसर्गपापूनग्निस्थानेस्था
पयेत् ततोऽग्निमंडलात् ॐ ह्रीं वि।
ह्रस्वेजलाधिपतये प्रतिष्ठा कला।
त्मने नम इति मंत्रेणोदानप्रतिष्ठा
विष्कजलरसनारसदातव्यादानह
स्तानपांस्थानेस्थापयेत् ततो जल
मंडलात् ॐ ह्रीं ब्रह्मणे पृथिव्यधि
पतये निवृत्तिकलात्मने नम इति
मंत्रेण समाननिवृत्तिब्रह्मपृथिवी
घ्राणगंधगंतव्यगमनक्रियापादे
द्विषाणि पृथिवीस्थानेस्थापयित्वा
नादशक्ति विंदुशक्तिपरशक्तिनां।
प्रणवेन स्वदेहे व्याप्तिं विभाव्य सोह
मिति मंत्रेण ब्रह्मरंध्रस्य परमात्म
नः सकाशात् कुंडलिन्या जीवात्मा
नं संहतवर्णाधिदेवता सहितमा
ज्ञाद्विचक्रेषु ततश्च वर्णाधिदेव।
ताः स्थापयन् हृदयकमले जीवात्मा

हृदयकमलमानीय

शि।
२०७

नंस्थापयित्वाकुंडलिनीसुषुम्णामा
र्गेणमणिपूरकादिचक्रेषुततद्दर्श
वर्णाधिदेवताःस्थापयन्मूलाधा
रंनीत्वातत्रतांस्थापयेत् ततःस्व
शरीरंनिरस्तमकलकलुषंतेजोरू
पंदेवताराधनयोग्यंविभाव्यप्राणप्र
तिष्ठांकुर्यात् अथप्राणप्रतिष्ठासाप
था शिरसिब्रह्मविष्णुशिवेभ्यःऋ
षिभ्योनमःमुखेऽस्यजुःसामभ्यः
छंदोभ्योनमःहृदयेपरप्राणशस्त्रे
देवतायेनमःगुह्येऽंवी जायन्
मःपादयोःह्रीशक्तयेनमःनाभौको
कीलकायनमःइतिविन्यस्यमम
प्राणप्रतिष्ठार्थंविनियोगः इतिह्र
तांजलिर्वदेत् ततःॐऽंहीक्रौंऽं
कैःखंगंधंॐऽंआकाशवायुःपृथिवी
लपथिव्यात्मनेऽंहृदयायनमःॐ
ऽंहीक्रौंऽंशब्दस्पर्शरूपरसगं

इंचंजंजंजं

ॐ

ॐ टं ठं डं ढं सां

धामात्मने ईश्वरसे स्वाहा ॐ श्रीं ह्रीं क्रीं
श्रीं त्रत्वचक्षुर्जिह्वाघ्राणात्मने ॐ
शिखाये वषट् ॐ श्रीं ह्रीं क्रीं एतं वा
क्वाणि पादपापूपस्थानैकवचाय
हं ॐ श्रीं ह्रीं क्रीं श्रीं पंचवचनादानवि
सर्गगमनानंदात्मने श्रीं नेत्राय वौष
ट् ॐ श्रीं ह्रीं क्रीं प्रपंचमनोबुद्धहंकार
चित्तात्मने श्रीं अस्त्राय फट् इति मंत्रा
नंगुच्छादितलांतं करयोर्विन्यस्य ह
दयादिषडंगेष्वपिन्यसेत् ततो ना
भ्यादिपादद्वयाग्रांतं श्रीं नमः कंठदि
नाभ्यांतं ह्रीं नमः मूर्द्धादिकंठांतं क्रीं
नमः ततो हृदयकमले वायव्यद
लेयं नमः आग्नेयेरं पूर्वतं पश्चि
मेवं ईशानेशां नैऋतं षडंतरे सं
दक्षिणेहं कर्णिकायां क्षं नमः इ
ति न्यसेत् ततो ध्यानं रक्ताधिपो
तारुणपद्मसंस्थां पाशांकुशवि॥

धंदधनं

म = ४

पं वं भं मं

रं ले वं शं षं हं हं

訓

श्री-

३०८

四

क्षप्रसवाणां प्रलं कपालं दधती
 करग्रेरक्तं त्रिनेत्रं प्रणमामि देवी वा
 मा धूर्द्धयो राघेतदा घेधस्थयोरन्येत
 दां घस्थयोरपर इत्यायुधध्यानं प्रा
 राशोधनुः इति ध्यात्वा हृदि हस्तं नि
 धापयेत् ॐ प्रां ह्रीं क्रों यं रं लं वं शं षं सं हं
 सः सो हं मम प्राणा इह प्राणा आसि
 त्पादि मम जीव इह स्थितः अमित्पा
 दि मम सर्वेन्द्रियाणि अमित्पादि म
 म वायु नश्चक्षुः श्रोत्रघ्राणप्राण
 इहागत्य सुखं विरंति हंतुं स्वाहा ॐ
 मिति प्राणप्रतिष्ठा मंत्रं जपित्वा नि
 जं वपुर्ज्योतीरूपं ध्यायेदिति प्राण
 प्रतिष्ठाविधिः अथ मातृका न्यासः
 तत्र मातृकार्णैः प्राणामंत्रं यंकृ
 त्वा मातृका न्यासं कुर्यात् तत्र स्व
 रैः पूरकः कादिभिः कुं भ को या दि
 भी रे च क इति प्राणायामः क्रमो ज्ञे

बोडु शांतं कावार्थं बोडु
शकारं प्रसादनं पोषि
कार्यं शान्तिमन्त्रं वरुणादे

[illegible]

यः इत्थं प्राणायामत्रयं कृत्वा शिरसि
 ब्रह्मणेऽसृषये नमः मुखे गापत्री चंद
 से नमः हृदये श्रीमातृका सरस्वती देव
 ताये नमः गुह्ये हल्भ्यो नमः पादयोः स्व
 रेभ्यः शक्तिभ्यो नमः नाभौ व्यक्तये की
 लकाय नमः इति विन्यस्य मातृकान्या
 से विनियोग इति कृत्वा जलिर्बदे
 त ततो दक्ष करतलेऽनमः तत्स्थे
 आं वामं करं मेरुं दक्षां गुह्यं दिवामागु
 ह्यं तेषु तुरीयं स्वरादि औंकारांतं वि
 न्यस्य वामं करं भूतत्स्थे तलेषु औंका
 रादि विसर्गांतं न्यसेत् अयं केवलो दि
 न्यासः ततो वामं करतलादि दक्ष कर
 तलांतं विसर्गां धकारांतं सविंदुं न्य
 सेत् अयं संहार न्यासः दक्ष करतलां दिवामकरतलां
 लांतं सविर्गान् स्वरां न्यसेत् अयं सृष्टि
 न्यासः दक्ष करतलादि तत्क निष्ठा
 तमह्यो स्वरान् अकारं विन्यस्य वा

वीजेभ्यो नमः

मणिबंधा
 शकनिष्ठ
 करस्थकर
 भोवहि

र=

अः

नंतरा

दिवामकरतलां

रादी

शि० मकरतलादितत्कनिष्ठोत्तत्कारादि
 २०६ विसर्गात्तानह्योस्वरान्विंदुविसर्गयु
 तानन्यसेदिति अप्यस्थितिन्यासः ई
 का तिमात्स्वरान्विन्यस्पककारादि कारान्ता
 न्दक्षिणंगुह्यमूलादितत्कनिष्ठाग्रप
 वंतेषुपंचदशस्थानेषुविन्यस्पवामां
 गुह्यादितत्कनिष्ठाग्रंतेषुतादिशोता
 विन्यस्पकरद्वयेष्वंगुह्यादिकनिष्ठं
 प= तंयुगदेवषादिक्षांतान्यंचवर्णानन्य
 सेदितिमात्कावर्णेकरशुद्धिविधा
 यांगुह्ययोः अंकंस्वंगंधं अं ह्रदया
 यनमः तर्ज्जन्योः ईचंछंजंरंजंइशिर
 सेस्वाहा मध्यमयोः उंउंउंउंउंउंउं शि
 खापैवषट् करतलपृष्ठयोः अंपंरं
 लंबंशंसंहंलंक्षंअः अस्त्रापफट् इ
 तिकरयोर्विन्यस्पेतान्येवमंत्रानह
 दय शिरः शिखाकवचनेत्रेषुविन्य
 सस्त्रिमंत्रेणतालत्रयंदशदिग्वंधनं

आशा च दितु अक्षिष्य को रोष
 यो मे द्वा वि ति अ यं श्च द दानि ल क स्य षष्ठे पटले स्थितः अस्या र्थः यो महकारः इन्द्र-सका
 रः जै स्वरूपं रसना र्गः निह न्य स नीयः हरो विसर्गः इन्द्र सर्वं मिलित मे कवी ज भावा प न्नं
 सौ इति क रिका य स्य तत् तयो के सरे पु दिशः अचो इन्द्रैः द्वाभ्यां द्वाभ्या म् चो स्फुरत् शो भा न के स रं य स्य
 तत् पत्रे षष्ठे अन्तर्गतिः पञ्च वर्गः कादयः यश ला गा दि क्षि वर्गः यरल व इत्ये को वर्गः शष सह इति
 द्वितीयः लव गो दिवराः लव रूपः इत्येवं रा=१ अष्ट वर्ग य स्य तत् ला नो वः लाङ्गलीठः
 ताभ्यां यु केन तो रणी पुरेण भू ज हे रा व तं रा=१ वकारः आवे न्या चतुर्षु दिक्षु ख्यः उकार
 ताभ्यां यु केन तो रणी पुरेण भू ज हे रा व तं रा=१ वकारः आवे न्या चतुर्षु दिक्षु ख्यः उकार

चकृत्वा योमंदौ रसना कर्णिक
 मचांदेहैः स्फुरत्किसरंपत्रांतर्गतपंच
 वर्गयंशलाण्णदित्रिवर्गकिमात्र आ
 शास्वश्रिषुलांतलांगलिपुजाक्षोणी
 पुरेणावतवर्णं च शिरसि स्थितं विष
 गदप्रध्वंसिमत्पुंजयं इति ब्रह्मरंध्रे व
 णरविंदे वक्ष्यमाणरूपंध्यात्वांत श्री
 सपूर्वकं बहिर्न्यासं कुर्यात् उक्तं च मंत्रं
 तत्र प्रकाशे आदाभ्यंतरे न्यस्पष्टाधा
 रेषु पार्वति अकादिक्षकारांतांस्ततो
 देहे बहिर्न्यासेदिति तत्रांतर्न्यासे च क्र
 मा माह दक्षिणमूर्तिः कलापत्रां बुजे
 कंठे स्वरा न्यस्य क प्रविन्यसेदिति ह्य
 कपत्रे तद्दक्षिण ननाभौ दशदले न्यसेत्
 दशावर्णां लिंगमूले षडदले षट् चैष
 रि चतुर्दले तथा धारे चतुर्वर्णांस्ततो
 न्यसेत् भूमध्ये हि दले हक्षा विंत्पंतर्मा
 त्रकां न्यसेदिति तद्वर्णं नृदादशावर्णा

दित्र = को रोष

न्या=७

दक्षिण

चैष

शि०
२९०

नूकादिहंतानित्यर्थं दशवर्णान्ज
दिफांताननषड्वर्णान्वादितांतान
चतुर्वर्णान्वादिसांतानिनाविंदुपु
कात्पसेत् विंदुपुकाक्षराणीतिज्ञा
नार्णवचनात् अथैतत्प्रयोगः तत्र
मूलाधारध्वनिंश्रुत्वाप्रबुद्धाशक्ति
केंडलीक्षलत्वावकसंकाशाक्षमतेजः
स्वरूपिणी मूधारास्थिरः पद्मंस्पृशं
तीविधुदाकृतिः तयास्पृष्टशिरः प
द्मारमत्तोद्यस्वरूपिणः निर्गतान्मा
तकावर्णानसुषुम्णवित्मना तनुं
व्यापयित्वास्थितान्सर्वानिवंधात्वाप्र
विन्यसेत् इति सूक्ष्मरूपावर्णतनुधा
त्वाकंठे विशुद्धिचक्रं षोडशादलक
मलमूर्द्धमुखं ध्यात्वा तदलेषु पूर्वा
दिप्रादक्षिणेन उग्रं नमः ॐ नमः
उं नमः उं नमः ॐ नमः ॐ नमः
मः ॐ नमः ॐ नमः ॐ नमः ॐ नमः ॐ

ॐ नमः

नमःॐ नमःॐ नमःॐ नमःॐ नमःॐ
 नमःॐ नमःॐ नमःॐ इति विन्यस्य हृद
 येनाहतचक्रं द्वादशदलकमलं ध्या
 त्वा तददलेषु पूर्वादिप्रादक्षिण्येन उ
 कं नमःॐ एवं नमःॐ एवं गंधं पुं च चं जं
 जं जं टं टं ततो नाभि मंडले द्वाद
 लकमलं मणिपूरकचक्रं प्राग्वध्या ५
 त्वा तददलेषु पूर्वादिप्रादक्षिण्येन उ
 डं एवं टं रं तं यं दं धं नं पं फं इति
 विन्यस्य लिंगमूले स्वाधिष्ठानचक्रं
 षडदलकमलं ध्यात्वा तददलेषु प्राद
 क्षिण्येन उ नमःॐ एवं भं मं यं रं लं ततो
 मूलाधारचक्रं चतुर्दलकमलं गुदमे ६
 तरे ध्यात्वा डं नमःॐ एवं शं षं सं
 ततो भ्रूमध्यप्राज्ञाचक्रं द्विदलक
 मलं ध्यात्वा तददले योर्हं नमःॐ क्षं न
 मःॐ इत्यंतर्मातृकां विन्यस्य बहिर्मातृ
 कां न्यासं कुर्यात् अत्रांतर्मातृकां न्या

नामः

ॐ

छुया अदुष्टानामिकाभ्यां
 तुन्यासः सर्वत्रसंमत इति पद्यवाहिनी
 वचनात् इति लघ्यादिक्रमः कन्यासूच्यति
 तैष्वियं वद
 स्यात्तेयातत्रा
 नेगुल्लं

शि। सोमनसेवकार्यः पुष्पैरनामपावापि
 ३११ मनसावान्मसेदण्मिति श्रीदक्षि
 णामूर्तिसंहितावचनात् अत्रवास
 मुच्ये अण्मन्त्रान् अत्रैवं व्यस्था
 पुष्पैर्देवतामूर्तौ अनामपास्वदेहेम
 नसामूलाधारादिषु चक्रेषु तत्रक
 रस्पर्शासंभवात् अनामपासांगुष्ठा
 नां सर्वांगुलीनां विहितत्वात्तथैवसं
 प्रदायात्तषडंगमुद्राणामपि पृथक्
 प्रतिपादनाच्चेति अथवहिन्यासः
 तत्र ध्यानं पंचाशद्वर्णभेदैर्विहितव
 दैः पादपुक्कुक्षिदेशां भास्वत्कप
 र्दकलितशशिकलामिंदुकुंदाव
 दातां अक्षस्रकुंभचिंतालिखितव
 रकरां त्रीशणं पद्मसंस्थामस्थौ क
 ल्यामनुच्छस्तनजघनभरां भारती
 तां नमामि चिंतालिखितं पुस्तकं
 दक्षिणोद्भूकरमारभ्य दक्षिणाधः

२१

व

वक्तो

कू

छा

तु

करपयंतमायुधध्यानं इतिपूर्वोक्तेष्व
 ह्यरंघ्रस्थवर्णारविंदेमातृसरस्वतीध्या
 त्वा शिरसिञ्चनमःमुखवत्तेज्ज्ञानमः
 दक्षिणनेत्रेऽनमःवामेऽनमःदक्षि
 णकर्णेऽनमःवामकर्णेऽनमःदक्षि
 णनासापुटेऽनमःवामेऽनमःदक्षि
 णगंडेऽनमःवामेऽनमःश्रोत्रेऽन
 मःश्रद्धेरेऽनमःउर्ध्वदंतेऽनमःश्र
 द्धोदंतेऽनमःतालुमूलेऽनमःजि
 ह्वाग्रेऽनमःदक्षिणबाहुमूलेऽनमः
 मध्योऽनमःमणिवंधेऽनमःश्रं।
 गुलिमूलेऽनमःश्रंगुल्यग्रेऽनमःवा
 हुमूलेऽनमःमध्येऽनमःमणिवंधे
 जंनमःश्रंगुलिमूलेऽनमःश्रंगुल्य।
 ग्रेजंनमःदक्षोरुमूलेऽनमःजानु
 लिऽनमःगुल्फेऽनमःश्रंगुलिमूलेऽन
 मःश्रंगुल्यग्रेऽनमःवामोरुमूलेतं
 नमःजानुनिधंनमःगुल्फेऽनमःश्रं

मवा

शि॥ गुलिमूलेधनमःअंगुल्यग्रेननमः२
 २१२ क्षिणपाश्वर्येनमःवामेफेनमःपृष्ठे
 २१२ बंनमःनाभौभंनमःजठरेमंनमःहृद
 येयंनमः२क्षिणंसेरंनमःचक्रुदिले
 नमःवामांसेनमः२हृदयादिदक्षिणा
 कराग्रेपर्यंतंशंनमः२हृदयादिवामक
 राग्रपर्यंतंघनमः२हृदयादिदक्षिणया
 दाग्रपादाग्रपर्यंतंसेनमः२हृदयादिवा
 मपादाग्रपर्यंतंहेनमः२हृदयादिनाभ्यं
 तंलंनमः२हृदयादिमूर्द्धांतंक्षंनमः ३
 तिकेवलमात्रकान्यासःअत्रकेवले
 पिबिंदुयुक्तत्वमक्षराणांवीर्ययोज
 नार्थमिति संप्रदायःअथबिंदुमात्र
 कान्यासःतत्रसारसंग्रहे न्यसेद्विंदु
 तिकामेतांसंहारेणविलोमतःपूर्वा
 त्कारवमुन्याधाःषडंगंचतथाभवे
 दिति अथप्रयोगःतत्रअष्टादिक
 खडंगन्यासास्तुप्रागुक्तकारवध्यानं

ज

नु अक्षस्रजं हरिणयोतमुदघटं कं वि
 द्योकरैरविरतंदधती त्रिनेत्रां अर्द्धे दु
 मोत्तिमरुणमरचिंदवासां वर्णेश्वरी
 प्रणमतस्तनभारनमः विद्यापुस्तकंद
 क्षाधूर्द्धकरपोराघेतदाद्यधस्थयोरन्ये
 इति वर्णो रविंदे ध्यात्वा मूर्द्धादिहृदयां
 तं संनमः नाभ्यादिहृदयांतं तं नमः
 वामपादाग्रादिहृदयांतं हं नमः दक्षि
 णपादाग्रादिहृदयांतं संनमः इत्यादि
 शिरसि अं नमः इत्यंतं संहारक्रमेण
 यस्य वर्णस्य यत्र स्थानं तत्र तत्र तदक्ष
 रं न्यसेत् अथ विसर्गमात्रं न्यासः सा
 रसंग्रह एव संचित्य स हि मार्गेण वि
 न्यसेत्सर्गसंयुतामिति अथ प्रयोगः
 तत्र अस्यादि ध्यानांतं केवलमात्रं का
 न्यासोक्तमेव अः नमः आः नमः इत्या
 दि विसर्गां तान् वर्णान् केवलमात्रं
 का न्यासस्यैव न्यसेत् इति वि।

शि०। सर्गसंस्थिमात्रकान्यासः अथ विंदुवि
 २१३ सर्गयुक्तस्थितिमात्रकान्यासः तत्रैव
 विंदुविसर्गयुतां स्थित्वा डादिपाणंति
 कं न्यसेत् पूर्वोक्ता एव मुन्याषाः षडे।
 गंचतथा भवेदिति अथ प्रयोगः तत्र
 अष्टादिकर षडे गन्यासाः केवलमा।
 त्रकान्यासवदेव ध्यानं तु सिंह रकोत
 ममिताभरणं त्रिनेत्रं विद्या ससूत्रम्।
 गयोत्तवरं दधानं यार्ध्वं स्थितां भगव
 तीमपि कांचनाभां ध्यायेत्कराग्रधत्त
 पुस्तकवर्णमात्रां वामाद्यधः करयो
 राद्येतदापूर्वयोरन्ये इत्यायुधध्यानं
 इति वर्णारविंदे ध्यात्वा दक्षिणगु
 ङः ॐ नमः अंगुलिमूले हं नम
 अंगुल्यग्रेण नमः वामोरुमूले तं न
 मः इत्यादि हृदयादिमूर्द्धांतं सं नमः इ
 त्यंतं केवलमात्रकास्थाने खेव विन्य
 स्य पुनः शिरसि अं नमः मुखवत्ते अं

नमः इत्यादिदक्षिणजानुनिहंनमः इ
 त्तंतं विंदु विसर्गयुक्तान्वर्णान्वेव
 लमात्रकान्यासस्थानेष्वेव न्यसेत् इ
 ति स्थितिमात्रकान्यासः अत्र यतिवैखा
 नसेः कार्यः संहारस्तः कुले श्वरे न्यासो
 गृहस्थैः स्थित्यंतः सुप्तो वर्णिनां भवे
 दितिकुलार्णववचयतिवानप्रस्थो रा
 दो संहिस्ततः संहार इति क्रमेण कार्यः
 गृहस्थैस्तु प्रथमं संहारस्ततः संहि स्थि
 ती च कार्ये तेन स्थित्यंतता स्यात् एवं ब्र
 ह्मचारिभिः संहि स्थिति संहारानंतरं पु
 नः संहिः कार्या एवं कृते स्थित्यंतता स
 हंतता संहारता च भवतीत्याहुः अत्र प
 थागुरुपदेशं कार्यमिति सुंदराचार्यः
 शिष्येण श्रीनिवासेन धीमता चंडिव
 कायां प्रणीतायां प्रकाशानवमोगम
 त इति श्रीसुंदराचार्यचरणारविंदद्वं
 दान्तेवासिना श्री श्रीनिवासभट्टेन विर

स्ततः स्थिति

अत्र

इत्युक्तं संहि स्थिति संहारानंतरं पुनः संहिः कार्या
 एवं कृते स्थित्यंतता संहंतता संहारता च भवतीत्याहुः

शि०। चितायां श्रीवार्चनचंद्रिकायां नवमः
 २१४ प्रकाशः अथ तारोत्थैकपंचाशत्क
 लामातृकामासः तत्र सारसंग्रहे प्रा
 णवोत्थकलायुक्तं मातृकां विन्यसे
 ततः वर्णदिकानमोतास्तान्यस्तत्या
 धुवसंयुताः अषिः प्रजापतिः प्रोक्तो गा
 यत्री छंद ईरितं सरस्वती कलारूपा दे
 वता परिकीर्तिता नृस्वदीर्घस्वरद्वंद्व
 गतैरंगंधवैर्भवेदिति तत्र शिरसि प्र
 जापतये अषये नमः मुखे गायत्री छंद
 से नमः हृदये कलारूपिणी मातृका
 सरस्वती देवता ये नमः इति विन्यास्य
 न्यासे विनियोग इति कृतं जलिर्वदे ॐ
 त्रं ॐ ॐ ॐ हृदयाय नमः इति शिरसे स्तु
 त्वा ॐ ईं ॐ शिखायै वषट् ॐ ईं ॐ कवचा
 य ॐ ॐ ॐ नेत्राय वोरुट् ॐ ॐ ॐ
 अस्त्राय फट् ॐ इति करंगन्यासः ततो
 ध्यानं हस्तैः पद्मं रथांगं गुणमथ हरि

८

एणुस्तकं वर्णमालां टंकं शुभ्रं कपालं
 दरममतलसद्वेमकुं भवहंतीं मुक्तावि
 धु तपोदस्फटिकनवजपावकैः प। २८
 वक्रैस्त्रक्षैर्वक्षोजनमांसकलशशि
 निभांशारदांतां नमामि २९ शोखः चामा
 घधः करपोराधै तदा ३० हृदयोरन्ये तदा ३१
 हृदयोरपरतदा हृदयोरितरे तदा ३२ हृद
 योरंत्ये इत्यापुधध्यानं इति वर्णरविंदे
 ध्यात्वान्यसेत् तपथा उंचं निवत्येनमः
 उंचां प्रतिष्ठायेनमः उंचं विद्यायेनमः
 उंचं धिकायेनमः उंचं दीपिकायेनमः
 उंचं रेचिकायेनमः उंचं मोचिकायेनमः
 उंचं परायेनमः उंचं सूक्ष्मायेनमः उंचं
 सूक्ष्मा मतायेनमः उंचं ज्ञानामतायेन
 मः उंचं ज्ञाप्तापि न्येनमः उंचं व्यापि
 न्येनमः उंचं व्यामरूपिण्येनमः उंचं
 अनंतायेनमः उंचं सद्येनमः उंचं स्वप्न
 ध्येनमः उंचं स्मृत्येनमः उंचं मेधायेन

उंचं शांत्येनमः
 उंचं शान्तिकायेन

शि० मःॐ३०कांत्येनमःॐचलक्ष्म्येनमःॐचंद्र
 २१५ धैत्येनमःॐजंस्थिरायैनमःॐऊंस्थि
 त्तेनमःॐजंसिध्येनमःॐदंजरायैन
 मःॐहंमालिन्येनमःॐदंशांत्येनमः
 ॐदंऐश्वर्यायैनमःॐतंकामिकायैनमः
 ॐयंवदायैनमःॐदंल्लादित्येनमःॐ
 धंप्रीत्येनमःॐनंदीर्घायैनमःॐपं
 तीक्ष्णायैनमःॐपंरौद्रायैनमःॐबंभ
 पायैनमःॐभंनिद्रायैनमःॐमंतंद्रा
 यैनमःॐपंशुद्धायैनमःॐरंक्रोधायै
 नमःॐलंक्रियायैनमःॐवंउत्कायै
 नमःॐशंमत्पुरुषायैनमःॐषंपीता
 यैनमःॐसंश्रितायैनमःॐहंअरु
 णायैनमःॐलंअसितायैनमःॐसं
 अनंतायैनमःॐतिशुद्धमातृकायै
 स्थानेषुन्यसेत् अत्रनादात्मनःस
 दाशिवात्संभूताःस्वरकालाश्चेता
 अक्षसंस्तकपाशकपालकरा

ध्येयाः प्रकारातवह्मणस्तन्नाः पीताः
 अक्षस्रकं कजोभयकमंडपकराध्ये
 याः रतवर्गजाडकरेद्विहो रुसन्नां प्रपा
 माप्रभयशोखचक्रवरहस्ताध्येयाः पप्र
 वर्गजामकारादुद्रादुत्पन्नाः शरच्चद्विनि
 भाप्रभयशूलकपालवरहस्ताः ध्येयाः
 षादिपंचवर्णजाईश्वरदिंदोरुत्पन्ना
 रक्ताप्रभयहरिणटेकवरहस्ताध्येया
 इति तारोत्थकलामातृकान्यासः प्र
 थकेशवादिमातृकान्यासः सारसंग्रहे
 केशवादिहृदायुक्तान्यसेत्तां कामपूर्व
 विंकोपादिनृधानुयुक्तान्यसेत्तप्रा
 णशक्त्यात्ममूर्तिभिः साध्यनारायण
 सविर्गायत्रीच्छंद उच्यते लक्ष्मीनारा
 यणो देवतापरिकीर्तितः षट्दीर्घयु
 क्तकामांतेः प्राग्वद्गैः षडंगकमिति
 अथ प्रयोगः तत्र साध्यनारायण रु
 धिर्गायत्रीच्छंदः श्रीलक्ष्मीनारायण

देवि

३५

लंकीरुंगोविंदायपुष्ट्येनमःरावंडेविस्व
 वेधत्येनमःउमधुसूदनायशांत्येनमः
 अत्रिविक्रमायक्रियायैनमःलंकीश्री
 नारायणायकांत्येनमःरुचामनाय
 दयायैनमःलंश्रीधरायमेधायैनमः
 लंहृषीकेशायहर्षायैनमःएंपञ्चाना
 भायश्रद्धायैनमःऐंदामोदरायतज्जायै
 नमःउंवासुदेवायतनश्मैनमःउंसक
 षणायसरस्वत्येनमःअंप्रधुम्रायप्रीत्ये
 नमःअःअनिरुद्धायरत्येनमःकैचक्रि
 एजयायैनमःस्वंगदिनेदुर्गायैनमःगं
 शाङ्किणप्रभायैनमःचंखड्गिनेसत्यायै
 नमःहंशं^{रि}षिण^{ने}चंडायैनमःचंहलिने
 वारायैनमःचंमुसलिनेविलासिन्ये
 नमःजंशूलिनेविजयायैनमःकंर्षशि
 नेविरजायैनमःअंअंकुशिनेविश्वा
 यैनमःटंमुकंदायविनदायैनमःटंनं
 दजायसुनंदायैनमःडंनंदिनेस्मृत्येन

भुक्ते

शि. १

२१७

बुद्धौ

२१७

वसुधावै

म

३५

मः देवरायणरुद्धेनमः शानरकजि
तेसमध्येनमः तं हरये शुद्धेनमः चं
कृष्णाय भुक्तेनमः देसत्पापवृद्धेन
मः धंसात्वात्ताय मत्पेनमः नं शौरये
समायेनमः पंशूराय परमायेनमः पं
जनार्दनाय उमायेनमः बंभूधराय कृ
दिन्येनमः भंविश्वमूर्तये लिक्नार्यै
नमः मंचैकुंठाय नमः पंत्वगात्मनेषु
रुषोतमाय वसुधायेनमः रं प्रसगा
त्मने बल्लिने परायेनमः लं मांसात्म
ने बल्लानुजाय परायणायै नमः बं मे
दं प्रात्मने वाल्नाय सूक्ष्मायेनमः शं श्र
स्थानि वषट्पाय संध्यायेनमः पं मज्जा
त्मने वषाय प्रज्ञायै नमः सं शुक्रात्मने
हंसाय प्रभायै नमः हं प्राणात्मने वरा
हाय निशायेनमः लं शतत्वात्मने वि
मलाय मोंघायै नमः क्षं परमात्मने
नसिंहाय विद्युत्तायेनमः इत्येवं पं

चाशान्मूर्तिशक्तीः केवलमात्तकान्यास
 स्थानेषु न्यसेत् केवलमात्तकान्यासः
 केशवाधारमेशपामाश्चक्रशंखचक्र
 त्वराः शक्तयस्तु प्रियां केषु निषण्णः स
 स्मिताननाः विपुलमसमानाङ्गः पंक
 जभयवोहवः इति केशवादिमात्तका
 न्यासः अथ श्रीकण्ठादिमात्तकान्यासः
 सारसंग्रहेन्यसेत्तातीर्थसंयुक्तां हृदं
 रुद्रपूर्वविकं यादीन्धातुसमायुक्ता
 न्प्राणशक्त्यात्मभिः सह मुनिस्तदक्षि
 णामूर्तिः छंदोगायत्रमुच्यते अर्द्धनारी
 श्वरो देवो देवता देविकीर्तितः षट्दीपु
 त्ततार्तीयप्रांतवर्गेः षडंगं कंकुत्वा सं
 चितये देवमिति तार्तीयं भैरव्याः अथ
 प्रयोगः तत्र दक्षिणामूर्तिं क्षुब्धिर्गायत्री
 छंदः श्री अर्द्धनारीश्वरो देवतान्यासे वि
 नियोगः इति स्तुत्यादिस्मृत्वा विन्यस्य
 करखड्गन्यासं कुर्यात् तद्यथा अंकं खं

श्रीकण्ठमात्तकाया

रेफः

हकारः सकारः ओंकारः
 रः मिः अनुस्वारः इति
 सर्गः इति भैरवी तृती
 यवी जं सारसंग्रहणम्
 तिलकं मते। शान्तारावि
 दिमतेषु विसर्गे
 नालोव। अनुस्वा
 रान्तमेव

13

शि। गंधं डं ॥ ओं हस्त्रां हृदयाय नमः ॥ इंचं छं जं
 २२८ जं डं जं डं हस्त्री शिरसे स्वाहा डं डं एं कुं
 हस्त्रं शिखायै वषट् एतं चंदं धनं रं स्वे। हस्त्रं
 कवचाय हुं कं यं फं वे भं मं ॥ ओं हस्त्रो ने न
 या त्राय वौषट् ॥ अं यं रं लं वं शं संहं लं क्षं ॥
 अं हस्त्रः ॥ अस्त्राय फट् ॥ इति षडंगं मे त्रा
 नंगुह्यादित्तत्वांतं विन्यस्य हृदयादि
 क्षपि षडंगेषु विन्यस्येत् ततो ध्यानं
 बंधूककांचननि^५रुचिराक्षमालाया
 शां^५चवरदं निजवा^५दंडैः विभ्रामं मिंड^५
 शकलाभरणं नेत्रिनेत्रमं द्वीविकेशा
 मनिशं वपुराश्रयामः दक्षाधः करमा
 रभ्यवामाधः करपर्यंतमायुधध्यानं
 इति ध्यात्वा न्यसेत् तं यथा स्त्रीः ॥ अं श्री
 कंठे शापपूर्णं द्रष्टुं नमः स्त्रीः ॥ ओं अनं
 तेशापविरजाये नमः स्त्रीः ॥ इंसूक्ष्मेशा
 नाय शात्मस्यै नमः स्त्रीः ॥ इन्निमृतीशा
 यलोलाक्ष्यै नमः स्त्रीः ॥ लं स्या रावीशा य

कुश

लो ॐ अमरेशाय वनं ला द्यै ॥ अर्घी शिवा दीर्घो रामायै नमः
 स्त्री ॐ भारभूतीशाय दीर्घमुखै नमः

पक्षर्घजिह्वायेनमः स्त्रोः लं हरे शायकुं
 ओदयेनमः स्त्रोः एं हिं दी शायो ह्व के शैपे
 नमः भ्रौः एं भौतिके शायविकृतमुख्ये
 हस्त्रोः उंसघोजातेशायज्वालामुख्ये
 हस्त्रोः प्रोः अनुग्रहे शायउल्कामुख्येः स्त्रोः
 अं प्रकूरे शायघ्रीमुख्ये स्त्रोः ह्रः महा-
 सेने शायविद्या^{या}मुख्ये स्त्रोः कं क्रोधी शा ह
 का यमहाल्येः स्त्रोः खंचंडे शायसरस्वत्यैः
 स्त्रोः गंपंचांतके शायसर्वसिद्धिगौर्यैः
 हस्त्रोः घं शिवोत्तमेशायत्रैलोक्यवि-
 धायैः स्त्रोः उं एक रुद्रेशायमंत्रशक्त्यैः
 स्त्रोः चं कूर्मेशायाम्नातये स्त्रोः छं एक
 नेत्रेशायभूतमात्रे स्त्रोः जं चतुर्शरानने
 शायलम्बोदयैः स्त्रोः उं प्रजे शायद्रवि-
 ण्ये स्त्रोः अंसर्वेशायनागयैः स्त्रोः टं सोमे ह
 शा^{धृ}त^तसायखेवयैः स्त्रोः ठं लो गली शाय
 ह संजयै नमः स्त्रोः डं रुद्रो के शायरूपिण्यै
 ह स्त्रोः ङं प्रद्वनारीश्वरायवारिण्यैः एं डमा

शि१ कान्तेशायकाकोदयैः स्त्रैः तन्प्रासादीश
 २१६ शायपूतनायैः स्त्रैः चंदडीशायम
 इकात्येनमः स्त्रैः दंश्रीशाययो
 गिन्येनमः स्त्रैः धंमीनेशायशंखिन्ये
 नमः स्त्रैः नंमेषेशायगर्जिन्येः स्त्रैः पं
 लाहितेशायकाक्षरात्रैश्चैः फंशिरवी
 शायकुदिन्येहस्त्रैः रंभंविण्डेशायव
 ज्ञायैः स्त्रैः मंमहाकालेशायजयायैः
 स्त्रैः यंत्वगात्मनेवालीशायसुमुख्येः स्त्रैः
 रंश्रसगात्मनेभुजंगेशायरेवत्येः स्त्रैः स्त्रैः
 मांसात्मनेपिनाकीशायमाधव्येः स्त्रैः
 वंमेदश्रात्मनेखकीशायवारुण्येः स्त्रैः
 शंश्रस्यात्मनेवकेशायवायव्येः स्त्रैः
 षंमजात्मनेश्वेतेशायरक्षो^{वि}व^{दा}धारिण्ये
 स्त्रैः संशुक्रात्मनेभृग्वीशायसहजायैः
 स्त्रैः हंप्राणात्मनेनकुलीशायमहाल
 क्ष्मैः स्त्रैः लंशक्त्यत्मनेशिवेशायव्या
 पिन्येः स्त्रैः संपरमात्मनेसंवर्तेशाय

महामायेनमः इति केवलमातृकास्था
 नेषु न्यसेत् अत्र रुद्रः स्रुतारकाद्यत
 शूलकपालिकाः शक्तयोरुद्वीपस्थः
 सैद्वरारुणविग्रहाः स्तोत्रसुलकपाला
 भ्यामलंकृतकरांबुजाः इति मूर्तिशः ।
 कीनां ध्यानं इति श्रीकण्ठदिन्यासः अत्र
 यमुबनेश्वरीमातृकान्यासः सारसं ग्र
 हे मायाधां मातृकां देवि न्यसेत्साधक
 सतमः मुनिः शक्तिः समाख्यातो गायत्री
 छंद उच्यते देवताजगतामादिर्मातृका
 भुवनेश्वरी षट्दीर्घयुक्तमापां तैर्वर्गैः प्रा
 ग्वत्सुडंगक इति अथ प्रयोगः तत्र शक्ति
 ऋषिः गायत्री छंदः श्रीमातृकामयी भुव
 नेश्वरी देवतान्यासे विनियोगः इति अत्र
 षादिकं स्मृत्या मूर्द्धादिषु चतुर्थानि मों
 तेन विन्यस्य अंकं खंगं घं डं आं हूं द्या ह
 यनमः इंचं छं जं ङं ईं हूं शिरसे स्वाहा
 डं टं उं टं एं ॐ हूं शिखाये वषट् शं तं

सि व

शि०। षं दं धं नं ऐं ह्रै क व चा य हं डों पें पें वं भं मं
 १२० श्री हों ने त्राय वौ षट्ः श्रं यें रं लं वं शं षं
 सं हं लं सं श्रः ह्रः श्र स्वाय फट्ः इति ष।
 १२० डंग मत्रैः कर ष डंग न्या सं वि धायः उयै
 त्को टि दि वा कर प्रति भटो त्तुं गोरु पी न
 स्त नी वे द्वा र्हे के री ट हार र श ना मं जी
 र सं शो भित्ता वि भ्रा णा कर पं क जै र्ज प
 वे टी पा शो कु शो पु स्त कं दि श्पा न्नो जग
 द श्च री त्रि न य ना प ये नि ष स्स सु खे द
 शा धः कर मा र भ्य वा मा धः कर प र्यंत
 मा यु ध ध्या नं इति वर्ण र विं दे ध्या त्वा
 हीं श्रं नमः ही ई नमः इत्या दि हीं सं नमः
 इत्पंत के व मा त्त्वा स्थाने ह्ये व व न्य से
 श्री त् अथ वी जा दि न्या सः श्री यु तां मा त्त्वा
 कां न्य सो दि धि व त्प र मे श्च रि मु नि र्भृ
 गुः स मा र व्या त्तो गाय त्री छं द ई रि त्तं दे व
 ता ज ग ता मा दि र्त्त स्मी प्रो क्ता तु मा त्त्वा
 कां न्य षट् दी र्घ मि न्न श्री वी ज यु ते र्वा

हीं प्रां नमः हीं
 नमः

श्री

गैः षडंगकंद इति अथ प्रयोगः तत्र भृगु
 ऋषिः गायत्री छंदः मातृरूपिणी ल
 क्ष्मीदेवता न्यासे विन्ययोगः इति ऋ
 ष्यादिकं स्मृत्वा प्रागुक्तविधिना त्रिन्य
 स्प अंकं स्वंगंधं अं श्रीं हृदयाय न
 मः इच्छं चं जं ऊं जं ईं श्रीं शिरसे स्वाहा उं
 टं उं टं णं ऊं श्रीं शिखायै वषट् एतं यं
 दं धनं ऐं श्रीं कं क्वाय हं उं पं पं वं भं मं
 श्रीं श्रीं नेत्राय वौषट् अं पं रं लं वं शं षं
 संहं लं क्षं प्रः प्रः प्रः स्त्राय फट् इति ष
 डंगमंत्रैः करषडं न्यासान्विधाय विकं
 दा मसु मप्रभां हि मगिरिप्रख्ये अतुर्भि
 र्गैः जैः शुंडादंडसमुद्भूता मत्तघटे रासि
 च्यमाना मिमां विभ्राणां करपंकजैर्जप
 वं टीपद्यदयं पुस्तकं भास्वद्वलसमु
 ज्ज्वलांकुचनतां ध्यायेज्जगत्स्वामि
 नी दक्षाधः करमारभ्य वामाधः क
 रपर्यंतमायुधध्यानं इति वर्णारवि

शि०। देध्यात्वा श्रीऽनमः श्रीऽनमः श्रीऽ
 २२१ नमः इत्यादिमातृकान्यासस्थानेषु न्य
 सेत् इति श्रीवाजादिमातृकान्यासः
 २४१ सारसंग्रहे कामबीजयुतां न्यस्ये मातृ
 कां कमलेश्वरे संमोहनीमुनिच्छेदो
 गायत्रीदेवताप्राये संमोहनीसमाख्या
 तामातृकाविश्वमोहिनीदीर्घयुक्तेन
 कामेन युतैर्वर्गैः षडंगकंद इति अथ प्र
 योगः तत्र संमोहनरू ^{षि} षिर्गायत्रीच्छेदः
 मातृकामयी संमोहिनीदेवतान्यासे
 विनियोग इति रूपादिकं स्पृत्वा वि
 न्यस्य प्रागुक्त विधिना दीर्घह्रस्वस्वरसं
 पुटितं षड्वर्गैः षट् दीर्घयुक्तं कामबी
 जान्वितैः कर षडंगन्यासं विधाय बा
 लार्ककोटिरुचिरां स्फटिकाक्षमालां
 कोदंडमिश्रजनितं स्मरपंचवर्णान्
 विधांच हस्तकमलैर्धर्तुं त्रीनेत्रांध्या
 येत् समस्तजननीं नवचंद्रचूडं वामा

^६पूज्ज करयोः पुस्तककोदंडे दक्षोर्द्धधः
 करयोः पंचवाणाक्षमाले इत्यापुंज्ज^६
 नं इति वरणां रविंदेध्यात्वा ल्कीं प्रन
 मः ल्कीं प्रानमः इति आदिमातृका विन्य
 सेऽपि स्थानेषु न्यसेत् इति कामबी
 जादिमातृकान्यासः अथ शक्ति श्रीका
 मबीजादिमातृकान्यासः सारसंग्रहे
 माया लक्ष्मी स्मरारूढा मातृका विन्यसे
 त्पिये महासंमोहनोऽस्य स्यान्मुनिः छंद
 स्तुकीर्तितं गायत्री देवता देवि महासं
 मोहिनी रित्तादिरुक्त बीजत्रितयं प्राप्ते
 बर्गेः षडंगकं इति अथ प्रयोगः तत्र म
 हासंमोहन रुचिः गायत्री छंद मातृका
 मयी महासंमोहिनी देवता न्यासे विनि
 योगः इति कृष्णादिकं स्मत्वा प्राग्वदि
 न्यस्यां प्रकं खंगंधं अं ह्रीं ह्रस्वाय
 नमः इंचे छे जं जं जं इं श्री शिरसे स्वाहा
 उं टं टं टं एं ऊं ल्कीं शिखायै वषट् एतं

शि०। चंदधनंरैह्रीकवचापहं नुपंपंवेभं
 २२१ मे श्रीं श्रीनेत्रायवोषट्ः श्रीं श्रीं
 लंबंशंषंसंहंलंक्षंः श्रीं श्रीं श्रीं श्रीं
 फट् इतिषंडंगमंत्रैकरषंगन्यासंवि
 धाय ध्यायेत्समक्षबलयेक्षुशारास
 पाशपद्मद्वयाकुशारान्नवपुस्तकंच
 आविभ्रतीनिजकरैररुणंकुचार्तं सिं
 मोहिनीं विनयनांनवचंद्रचूडं वामा
 धः करमारभ्यदक्षिणाधः करपर्यंत
 मायुधध्यानंइवर्णारविंदेध्यात्वाह्री
 श्रीं श्रीं श्रीं श्रीं श्रीं श्रीं श्रीं श्रीं श्रीं
 त्यादिमातृकान्यासस्थानेषुन्यसेत्
 इतित्रिवीजादिमातृका^{न्या}सः प्रथमप्रपंच
 यागमातृकान्यासः तत्रसारसंग्रहे
 प्रपंचयागकर्माथवक्ष्यतेभुक्तिमुक्ति
 देपंचमंत्रमयंसर्वसिद्धिसंपत्प्रदाय
 कं महागणपतित्वादौसकृद्विच्छंद
 देवतं सांगन्यासंसावरणं ध्यात्वात

त्वा

मंत्रमष्टधा जपेद्वाणपतं वीजं सरू
षिच्छंददेवतं चत्वारिंशच्च चत्वारित
थैव प्रजापेततः सरूद्वाणपतं मंत्रं ज
त्वा वैदिकमुष्यथ मालामंत्रं चतुर्वारं
सरूष्पादिं जपेततः रूष्पादिसंहितां
न्यसेत् मातृकां पूर्ववत्त्रिधा स्वरादिस
प्रवर्गे स्तुतग्रहान्सप्तप्रविन्यसेत् मुखे वा
होपादयोश्च जहरे हृदये क्रमात् तयो
माया च हंसश्च सोहं स्वाहेति वैमनुः प्रप
चयागमंत्रो यमद्वयार्णः समुदीरितः प्र
पंचयोगामंत्रस्य मुनिर्व्रह्मासमीरितः
परमाया समाख्याता गायत्री छंद उक्त
ममहः परं समाख्यातं देवता चिन्मयं
प्रियो त्रयं ते बोधितं नितं सर्वपापिनि
रंजनं विलोमगैः पंचमंत्रैः सार्द्धं हरि
हरक्षरैः प्राग्वद्गर्गवसानस्थे स्तारमा
यदिकैः क्रमात् श्रवणं निप्रकुर्वीत
जातिपुक्ता निपातीति वेदादिमापयो

हरात्तै

शि०। रंतेदत्त्वादीनक्रमतस्ततः मंत्रशेषं स
 २२२ मुच्चार्य होमं कुर्यात्समाहितः प्रपंचया
 २४ गनामायं होमः सर्वसमृद्धिदः इति ध्या
 नादिकं प्रयोगे बक्ष्यते **अथ योगः** तत्र
 महागणपतिमंत्रेण प्राणायामत्रयं
 कृत्वा शिरसि गणकरूपेण नमः
निम्नं मुखे निच गायत्री च
 दसे नमः हृदये श्रीमहागणपतये दे
 वताये नमः गुह्ये गं बीजाय नमः पा
 दयोः स्वाहा शक्तये नमः मम प्रपंच-
 पागांगत्वेन जपे विनियोगः इति रू
 ष्यादिन्यासं विधायां गुरुर्योः उंगां ह
 दयानमः तर्जन्योः श्रीगं शिरसे स्वा
 हाः मध्यमयोः हांगूं शिखायै षड्
 अनामिकयोः कीगैं कक्वाय हंक नि
 श्चिकयोः लौंगौ नेत्राय वौ षट् करत
 लपृष्ठयोः गंगं प्रस्त्राय फट् इति षडं
 गमंत्रानं गुरुरादितत्त्वांतं कर्योर्विन्य

स्पहृदयशिरःशिखाकचचनेत्रेषुच
 विन्म ^यस्पास्त्रमंत्रेणतालनयंकृत्वात
 र्जन्मगुच्छशब्देर्दशादिग्वंधनंचविधा
 य हस्तीद्राननमिंदुचूडमरुणच्छायं
 त्रिनेत्रंरसादासि ^यसंप्रियासपत्नम
 करपात्वांकस्थपासंततं [॥]बीजापूर-
 गदाधनु ^यस्त्रिशिखपुक्चक्रा ^यब्रुपाशो
 त्पलव्रीह्यग्रखविषाणरत्नकलशान्
 हस्तेर्वहंतंभजे ^यगंडमितिगलनदानपू-
 रत्नालसमान् ^यद्विरेफाक ^यर्णतालनाभ्यां
 वारयंतंमुहुर्मुहुःकराग्रधत्तमाणिक्य
 क्वक्वंभवक्त्रविनिर्गतैःरत्नवर्षैःप्रीण
 पंतंसाधकान्मधविह्वलंमाणिक्यमु
 मुकुरोपेतंरत्नाभरणभूषितं युगपत्स
 वित्तंदैवैरसुरैश्चमुहुर्मुहुः ^यवामधःक
 रमारभ्यदक्षाधःकरपंर्यंतं [॥]आयुध॥
 ध्यानंरत्नषट्श्रुडाग्रे इतिगणपतिंध्या
 त्वाडंश्रीह्रींकीर्त्तीगंगाणपतयेवरद

धनकोशे भैरवा
 = विज्ञातेव
 धनु

शि०। सर्वजनमेवशमानयस्वाहा इतिमंत्रैः
 २२४ मष्टधाजपित्वागणपतिबीजंस्पृश्या
 कऋषिर्निवच्छेदःविघ्नेश्वरोदेवता
 प्रपंचयागांगत्वेनजपेविनियोगःइति
 ऋष्यादिकंस्मत्वाविन्यस्पृश्यांगीगूंगैर्गो
 गःइतिमंत्रैःकरषडंगन्यासंविधाय
 सिंदूरामंत्रिनेत्रंपुषुतरजःरंहस्तपद्मे
 र्दधानंदन्तंपाशांकुशेष्टानुरुकरवि
 लसंबीजपूरार्तनसं बालेन्दुमौलिक
 रिपतिवदनंदानपूराईगंडंभोगीश्वर
 द्वभूषंभजतगणतिरक्तवस्त्रागरागंवा
 माधःकरमारभ्यदक्षाधःकरपर्यंतमा
 पुधध्यानंइहंवरं गुरुकरःशुभ्रदंडः
 इतिध्यात्वागं इतिगणपतिबीजंचतु
 श्रत्वारिंशद्द्वारंजपित्वाडंगणांतांत्वा
 गणपतिश्च हवामहेप्रियाणंत्वाप्रि
 यपतिश्च हवामहेनिधीनांत्वानिप
 तिश्च हवामहेवसोममःआहमजानि

द्योति

जो

धि

शि०। ए० स्वप्रकाशसचिदानं परज्योतिः परमा-
 २२५ त्मादेवताप्रपञ्चपागमात्तकान्यासेविनि
 योग्यः इति ऋष्यादिसमत्वाच्चतुर्थी नमो
 २२ नामूद्गादिषु ऋष्या दीनू विन्यस्य ॐ ह्रीं
 ॐ कं खं गं घं उं आं स्वाहा हृदयाय ॐ ह्रीं
 चं छं जं ङं ञं ईं सोहं शिरसे स्वाहा ॐ ह्रीं उं टं
 ॐ उं ङं ङं हं सः शिखायै वषट् ॐ ह्रीं ऐं
 तं थं देधं नो ह्रीं कवचाय हं ॐ ह्रीं ऐं पं फं
 ॐ बं भं मे श्रौं नेत्राय वषट् ॐ ह्रीं प्रं पं रं
 लं वं शं षं सं लं क्षं श्रं हं रिहरास्त्राय फट्
 इति षडंगमंत्रैः करषडंगन्यासं कृत्वा ता
 रादिपंचमनुभिः परिवीर्यमानं मानैराग
 म्यमनिशं जगदेकमूलं सच्चित्संगमन
 स्वरमच्युतं तत्तेजः परं भजत सां ह्यकृपां
 बुराशिः इति सकलप्रपंचातिरिक्तः परि
 पूर्णसच्चिदानंदो ह्यमिति स्वात्मानं ध्या
 त्वा परमात्मवद्भूतं तत्स्थानयुतानुव
 र्णानुजुहोमीति धिया ॐ ह्रीं सं हं सः सोहं

ॐ हंसः

स्वाहा ॐ ह्रीं लं हंसः सो हं स्वाहा इत्यादि ॐ
ह्रीं सो हं स्वाहा इत्यंतं संहारक्रमेण विन्य
स्य पुनः ॐ ह्रीं ॐ हंसः सो हं स्वाहा इत्यादि
ॐ ह्रीं सः हंसः सो हं स्वाहा इत्यंतान् सवि
सर्गान् बर्णान् केवलमात्मकान्यासस्था
नेष्वेव न्यसेदिति प्रपञ्चयागन्यासः अथ
मूलमंत्रेण प्राणायामं त्रयं कृत्वा योग
पीठन्यासं कुर्यात् अथ प्राणायामविधिः
तत्र बद्धापश्चासनः ऋजुकायः समुपवि
श्य दक्षिणं गुह्येन दक्षिणानासुते निध्वा
वामनासापुनर्वायुमाकृष्य सोदरं पूरयि
त्वा कनिष्ठानामिकाभ्यां वामनासापुटे
च निरुध्य हृदि देवं ध्याय मूलमंत्रं जपन्
पावच्छब्दं वायुं कुंभकेन धृत्वा पुनर्दक्षि
णनासापुटे न शनैः शनैस्तं वायुं त्यजेदि
त्येकः प्राणायामः पुनर्दक्षिणपुटे न वायु
माकृष्य तथैव कुंभयित्वा तथैव वाम
नासारंध्रे वायुं त्यजेदित्यन्यः पुनर्वा

शानासा

शा

शि॥ मानासारंध्रेण प्राग्वद्वायुमापूर्यतथैव
 २२६ कुंभपित्वातथैव दक्षिणा नारासारंध्रेण
 तं वायुं तज्जैदित्यपरः इत्थं प्राणायामत्रये
 कृत्वा मूलाधारे मंडकायनमः स्वाधि
 क्षानेकात्वाग्निरुद्रायनमः मणिपूरे मू-
 लप्रकृतेनमः हृदयेऽप्राधारशक्त्येनमः
 हृदयेऽवकूर्मायनमः श्रनंतायनमः वा
 राहायनमः पृथ्व्येनमः सुधार्णवायनमः
 रत्नद्वीपायनमः स्वर्णपर्वतायनमः
 नंदे नोद्यानायनमः कल्पवृक्षेभ्योनमः
 विचित्ररत्नभूम्येनमः स्वर्णप्रकारायनमः
 रत्नमंडपायनमः स्वर्णवेदिकायैनमः र-
 त्सिंहासनायनमः इत्येतत्सर्वतत्तत्स्था-
 नभावनपाविन्यस्य स्वशरीरमंसद्वयोरु-
 द्दपकल्पितपादचतुष्टयं मुखनाभिपा-
 र्श्वद्वपकल्पितगात्रचतुष्टयं रत्नसिंहास-
 नमूर्धनध्यात्वा दक्षिणां सैधर्मायनमः
 वामां सैज्ञानायनमः वामोरौ वैराग्याय

नमः। दक्षिणोरो श्रव्याय नमः मुखे च
 धर्माय नमः चामपाश्वे च ज्ञानाय नमः
 अ नाभौ वैराग्याय नमः दक्षिणपार्श्वे च ने
 श्रव्याय नमः इति विन्यस्य पुनर्हृदये मा
 यायै नमः विद्यायै नमः इति मायाविज्ञे
 तप्रोत्तरूपे विचिंत्य तदुपरि सिंहासनं
 ध्ये पद्याय नमः श्रानंदकंदाय नमः सं
 विन्नासाय नमः प्रकृतिमप्यपत्रेभ्यो नमः
 विकारमयकेसरेभ्यो नमः पंचाशद्
 एवीजाह्यसर्वतत्त्वरूपायै नमः कर्णा
 कायै नमः श्रं श्रृं मंडलाय नमः उंसोम
 मंडलाय नमः मं बहि मंडलाय नमः सं
 प्रबोधात्मने सत्त्वाय नमः रं प्रकृत्यात्मने
 रजसे नमः श्रं श्रात्मने श्रं श्रं तरात्मने
 नमः यं परमात्मने नमः ह्रीं ज्ञानात्मने नमः
 सिंहासनस्य चतुर्दिक्षु मध्ये च ज्ञानत-
 त्त्वात्मने नमः मायातत्त्वात्मने नमः कला
 तत्त्वात्मने नमः विद्यातत्त्वात्मने नमः

ये

अनन्ताय
नमः

तं मोहात्मने
तप्तसे नमः

शि१ परतत्वात्मनेनमः इति विन्यस्य उं नमो

२२७ भगवते सकल गुण त्मशक्तियुक्ताया
नंतर्पियोगपीठपुनमइति मूर्द्धादिपाद
पर्यंतं व्यापकं न्यसेदिति योगपीठन्यासः

सुखमल आशा
नंतरमित्यर्थः

अथ मूलमंत्रन्यासः सचायेतत्तत्कल्पे
षु बक्ष्यते तत्तत्तत्कल्पोक्तमुद्गारच।
न पूर्वकं स्वेष्टदेवं तत्तत्कल्पो रूपं स्वाभे
देन ध्यात्वा स्वशिरसि मूलमंत्रेण पुष्पा
जलिंदत्वा पुनर्हृदयकमले ध्यात्वा ब
क्षमाणयोगपीठपूजापुरस्सरं मानसे
रूपचारैर्देवं सांगं सावरणं संपूज्यमान
समेव नैवेद्यं दत्त्वा देवं भुजानं ध्यायन्
मूलाधारे आत्मांतरात्मपरमात्मज्ञाना
त्मा चैसात्मचतुष्टयाकारचतुरस्त्रकुंड
लुमध्ये चिच्छक्तिं कुंडलिनीं बहिरूपं
ध्यात्वा मूलमंत्रमुच्चार्य अहंतां जुहो।
मिस्वाहा पुनर्मूलं असत्पं जुहो मिदित्यं
हंतां सत्पेषु न्यकामक्रोधलोभमोह

अहंता शब्दार्थो
हंताः

सु

सु

मदमात्सर्पाणित्रमेणमुषुमाणस्तुगुक्त
 मनवेणहृत्वाप्राणायामस्तृष्णादिक
 रषडगन्यासंकृत्वामूलमंत्रमहोत्तर
 शतवारंजपित्वावक्षमाहाविधिनाज
 पंसमर्प्यश्रीगुरुं प्रणम्य स्वपुरतश्चंदना
 नुत्तिप्रेश्रीपरार्थादिपीठसौधादितिर्मि
 तेस्थंडिलेवाकुंकुमादिनावक्ष्यमाणं
 ततत्कल्योक्तं॥ जाचक्रं निर्मापतत्रमू
 लमंत्रेण पुष्पांजलिंदद्यात् यद्वा स्वर्णं
 दिभिः शिल्पिवरे निर्मितं पूजाचक्रं चंद
 नादिमंडितं प्राग्बत्पीठे संस्थाप्य पुंलिंदधा
 तं अत्र स्वर्णं रुपादिधातुनिर्मितस्य
 पूजाचक्रस्यास्तरसना संशुद्धस्यादौ वै
 दिकमंत्रेण ग्युत्तारणं कारयित्वा म
 धुतंगो दुग्धवानादिभिरिक्ते जलेः पृ
 थक् पृथक् मिश्र्य पंचशद्वर्णैः षाधि
 कायजले स्तनमंत्रवर्णैः षाधिकाय
 लेस्तनमंत्रवर्णैः षाधिकायजले

प्राञ्ज

दि

धृ

अथयोगः कृत्यं नित्यक्रियः आचम्य प्राणाना यम्य श्रीगुरुं संमुख्ये त्वादिनादेशकाले सं
 कीर्त्य अमुकं गोत्रं अमुकं वामहिं श्रीबालविपुला पूजार्थं अमुकं द्रव्यमयं यन्त्रसंस्कारं करिष्ये इति संक
 ल्प्य

शि०

२२८

वाभिधिचेतः प्रत्रमंत्रवर्णौ विधिग्रह
 णेमंत्रवर्णौष्वपुरुक्तवर्णौषधौग्राह्याः
 तास्तपुरश्चरणप्रकरणेवक्ष्यंते ततः शु
 शुद्धजले ~~वाभिधिचेतः प्रत्रमंत्रवर्णौषधौग्राह्याः~~ प्रक्षा
 ल्यचंदनागुरुकर्पूरकस्तूरीकुंकुमादिपै
 कैरालिप्पपुरतः शुभेपीठसंस्थाप्यतश्च
 क्रंस्पृष्ट्वा मूलमंत्रमष्टोत्तरसहस्रं जपित्वा
 संशुद्धस्य तस्य प्रागुक्तप्राणप्रतिष्ठा मंत्रे
 ममपदस्थानेश्रीरुद्रपूजाचक्रस्येति प
 दं प्रयोजयन् चक्रं स्पृशन् प्राणप्रतिष्ठा
 मंत्रं जपन् प्रागुक्तप्राणशक्तिध्यानपूर्व
 कं प्राणप्रतिष्ठं कृत्वा तत्र पीठपूजापूर्व
 कं देवमावाह्यसांगं सावर्णं संपूज्य वक्ष्य
 माणमहानैवेद्यबलिदानादिपूर्वकं म
 होत्सवं प्रत्यहं दिनत्रयं यत् कुर्यात् दि
 नत्रयमपि प्रथमदिने आवाहितं देवं न वि
 सर्जयेत् चतुर्थदिने नित्यपूजां ते देवं
 विसर्जयेत् इति प्रतिष्ठिते चक्रे नित्य

बाला

शुद्ध

नैमित्तिकादिपूजनं कुर्यात् प्रसूतार
 एतुस्तु वेदोक्ता विमसूक्तेन कार्पेसूक्त
 स्तुः प्राग्निः सपिंवाजं भरं ददात्यनवीरं
 शुत्यं कर्मनिहं अग्निरोदसी पिब रत्स
 मेजन्नग्निर्नारीषीरकुक्षिपुरंधिः प्रमे
 रप्रसस्समिदं स्तु भद्रग्निर्महीरोदसी आ
 ग्निविषेश अग्निस्कं वोदपत्समत्स्व
 ग्निर्वत्राणि दयते पुरुणि अग्निर्हृत्यंज
 रतः कर्णवामाग्निरभ्छोनिरदजलरूपं
 अग्निरात्रिंधर्मंडरु अदंतरग्निर्नृमेषं प्र
 जया प्रजन्म अग्निर्दोरुद्रविणं वीरये शा
 अग्निर्ज्जिषिंयुः सहस्रासनोति अग्निर्दि
 विहव्या मातता वाग्नेर्धामानि विभक्ता पु
 रुत्रा अग्निमुक्थ्ये चैत्राषयो विद्वयंते
 ग्निर्नरोपामलिवाधितासः अग्निं च यो
 अंतरिक्षे यत्तं तोऽग्निः सहस्रापरिपाति
 गोनां अग्निं विशा इलति मानुषार्या अ
 ग्निमनुष्यो नृहो विजाताः अग्निर्गंध

शि० १ वीपथ्यामतस्याग्रेगव्यतिधत्त अनिषता
 २२६ अग्नये ब्रह्मन्सभवस्तत्तक्षरग्निमहाम
 वोवामासुवर्त्ति अग्नेप्रावजरितारं प-
 विष्ठाग्नेमहिद्रविणमायजस्व अथैत
 स्पप्रयोगः तत्र एभिर्मन्त्रैः प्रथमं प्रतिष्ठि-
 तव्यचक्रादिकमग्निशब्दरहितैः प्राप्ता
 वत्पाशुद्वजलैरभिधिच्यानंतरमग्निश-
 ब्दसहितैः प्राप्तावत्पाभिधिचेदित्पग्नुता
 एणविधिः अग्निः सप्तिमित्पस्पसप्ति-
 र्दृष्टादि अग्निर्देवता त्रिषु पृच्छेदः सप्त
 सप्तर्वसूक्तं ततः प्रत्यहेतुः अम्लादिभिः
 शुद्धजलेन प्रक्षालनं धातुमयचक्रस्या
 स्फाटिकस्य जलेनैव क्षालनं कार्यमिति
 इत्थं प्रतिष्ठितं प्रक्षालितं चंदनादिमंडितं
 पुरतः प्रोक्त पीठे संस्थाप्य तत्र मूलमंत्रेण
 पुष्पांजलिं दत्त्वा स्वपुरतः किं विद्वा माग्रे
 चतुरस्रवत्तत्रिकोणात्मकं मंडलं चंदना
 नुलेपे भूतले मत्स्यमुद्रया विधाय श्री

ज्यु

रुद्रस्पाद्योधारमंडलायनमः इति मंडलं
 संपूज्य तत्र वायव्ये नैऋत्ये शानाग्नेयको
 णेषु हृदयाय नमः शिरसे नमः शिरसायै
 नमः कवचाय हं नमः इति संपूज्य पुरतः
 नेत्राय नमः देवाग्नादिचतुर्दिक्षु
 अस्त्राय नमः इति ततः तत्काल्योक्तानि षडे
 गानि संपूज्य तत्र मूलमंत्रेण प्रक्षालितम
 च पात्राधारं श्रीरुद्रार्धपात्राधारं स्थाप
 यामीति संस्थाप्य मंदरं धर्मप्रददशकला
 त्मने बहिः मंडलाय श्रीरुद्राधाराय नमः इ
 ति संपूज्य स्वाग्रादिप्रादक्षिणेन वक्ताका
 रेण यंधूमाब्धिषेनमः रं कृष्णायै नमः ले
 ज्जतिन्येनमः वंजातिन्येनमः शंविष्फु
 लिंगिन्येनमः षंसुश्रियेनमः संसुरूप्या
 येनमः हंकपिलायेनमः लंहव्यवाहाये
 नमः शंकव्यवायेनमः इति बह्विकलाः
 संपूज्य पूर्वोक्तप्राणप्रतिष्ठा मंत्रेण ममप
 दस्थाने धूमाब्धिं रादीनामिति पदं प्रयु

र्चा

ह

शि० ॥ २३० ॥ ७३० ॥
 जाधारं स्पृशन् प्राणप्रतिष्ठा मंत्रं जपन्
 तासो प्राणप्रतिष्ठा विधायास्त्र मंत्रेण
 स्वर्णादिनिर्मितं पात्रं प्रक्षाल्य श्रीशिवा
 र्घपात्रं प्रतिष्ठापयामीति तस्मिन्नाधा
 रे संस्थाप्य अहं प्रथमं प्रददादशकलात्म
 ने सूर्यमंडलाय श्रीशिवा र्घपात्राय नमः
 इति तत्पात्रं संपूज्य तत्र भूमिस्थं मंडल
 वन्मंडलं विभाव्य तथैव षडंगैः संपूज्य
 तत्र वक्ताकारे प्रादक्षिणेन कंभं तपि न्ये
 नमः स्वेवं तपि न्ये नमः गंपं धूम्राये नमः
 घंपं मरीच्ये नमः जेंनं ^{ज्वा} ~~स्वा~~ लिन्ये नमः चं
 धं रुच्ये नमः छंदं सुषुम्नाये नमः जंपं भोग
 दाये नमः ऊं तं विश्वाये नमः जं गं वाधि
 न्ये नमः टं छंधारिणे नमः ढं डं क्षमाये नमः
 इति संपूज्य प्राणवत्प्राणप्रतिष्ठा मंत्रेण तपि
 म्यादीनामिति पदं योज्य तासो प्राणप्रति
 ष्ठा विधाय विंदुं युतं पीयूषभावनपाशं
 लंहं सं षं शं वं लं रं यं मं भं फं पं नं सं षं दं धं दं थं
 त्रि वं

ॐ

तंणं छंडं जं उं जं छं चं डं घं गं खं कं प्रं प्रं
श्रौं ऐं एं लृं लृं रूं रूं कं उं ईं इं प्रो प्रं इत्पं ते
मूलमंत्रं त्रिजपनशुद्धोदकैः श्रीवार्षपात्रं
पूरयामीति बिंदुस्तुतपीमूषभावनपासं
पूर्यतत्र गंधपुष्पाक्षतपवशुकुशान्तिस
षपद्द्वी इत्पद्यं इव्याहकं निक्षिप्य उंसं
कामप्रदषोडशकलात्मने सोममंडलाय
श्रीवार्धामताय नमः इति जज्जलं संपूज्य
तत्र प्राग्वत् भूमिस्थं मंडलं विभाव्य तथैव
षडंगैः संपूज्य तत्र वज्रकाण प्रादक्षिणे
नमः श्रमताये नमः श्रामानराये नमः इं
पूषाये नमः इत्तुह्ये नमः उंपुह्ये नमः कं
वत्ये नमः रूं धत्ये नमः रूं धित्ये नमः
लृंचंद्रिकाये नमः लृंकां तये नमः रं ज्योत्स्ना
ये नमः रं श्रिये नमः उंप्रीत्ये नमः उं श्रंगरा
ये नमः श्रंपूर्णायै नमः श्रः पूर्णामताये न
मः इति संपूज्य प्राग्वदमतादीनामिति प
दं प्राणप्रतिष्ठा मंत्रं नियोज्य जपनृतासां

शि

ल

शि

रे

शशिने

शि० ॥ प्राणप्रतिष्ठा विधाय प्राग्वत् सूर्यमंडला
 २३९ तत्तान्नप्रकरणे कविधिना तीर्थमावा
 ह्यमूलमंत्रेण तदर्थं जले संयोज्य शि०
 ३१ स्वामंत्रेण गालिनीमुद्रां प्रदर्शयामिति
 धेनुमुद्रायामतीकृत्य तत्र देवं ध्यात्वा ष
 डंगन्यासमंत्रान् देवस्य देहे हृदयादिषु
 विन्यस्य कवचेनावगुं च नेत्रमंत्रेण
 वीक्ष्य स्त्रेण संरक्ष्य शंखमुद्रया तत्प्रात्र
 मवधुभ्यो निमुद्रया तज्जलं स्पृष्ट्वा
 नृतेजो मय भावनं यं मुदीप्य मूलं तजलं
 मंत्रेण हीदेवं गंधादिभिः संपूज्य प्राग्वत्
 डंगानि चतुरस्त्रेण संपूज्य मूलमंत्रेण
 सवारमभिर्मंत्रमुद्रया दयेत् इत्यर्चा
 त्रसंस्थाप्य तत्प्रात्रस्योत्तरतः पंत्याका
 रेण त्रिकोणमंडलत्रयं कृत्वा तेषु मंड
 लद्वये साधारं सजलं किंचिद्वत्वा पात्र
 द्वयं तृतीयं मंडले घृतं मधुपर्कपात्रं च
 तिपात्रत्रयं स्थाप्य मूलमंत्रेण गंधादि
 दधि मधुयुक्तं कांस्यं

मिःपृथक्पृथक् गभ्यर्च्यतेषु पात्रांत
 रेणो धत्पा र्धजलं किं चिद्वत्त्वामूलमंत्रे
 ण पृथक्पृथक् गृह्यवारमभिमंत्रं मु
 द्र्याच्छादयेत् इति याथाचमनीयमधु
 पर्कपात्राणि संस्थाप्य पात्रे स्थामा
 कदूर्वा ब्रविह्वुक्रांतानि क्षिप्याचमनी
 यपात्रे जातीफललवंगकंकोलचूर्णा
 नि निक्षिपेत् अत्रार्घादिद्रव्यानामे प्र
 क्षालितान् तंदुलान् पुष्पाणि चादद्या
 त ततः पूजाचक्रस्य दक्षिणे कोणे मंड
 ले साधारं सजलं पुनराचमनपात्रं
 निधाय तत्र त्रार्षपात्रजलं किं चित्पात्रां
 तरणो धत्पद्वत्त्वामूलमंत्रेण गृह्यवारम
 भिमंत्र्य तथैव तत्समीपे प्रोक्षणार्थं पा
 त्रांतरं संस्थाप्य जजलं किं चित्पात्रांत
 रेणो धत्पतेन जलेन स्वात्मानं पूजाच
 क्रं पूजाद्रव्याणि च मूलमंत्रेण प्रोक्ष्य
 स्वदेहं गंधपुष्पैरत्नैकृत्य स्वैरुदेवता

मत्स्य

३

शि॥ रूपं संचिंत्य प्रागुक्तयोगपीठदेवतास्त
 २३२ तन्त्यासस्थानेषु संपूज्य हृदयकमले^{के}
 २३२ सरेषु वक्ष्यमाणतत्तत्पीठशक्तीश्च संपू
 ज्य तत्तत्पीठमंत्रेण सर्वांगेषुष्पाजलिंद
 त्वास्वेह देवतारूपं स्वात्मानं ध्यायन् मू
 लमंत्रं मूर्द्धि हृदये गुह्ये पादयोः सर्वांगे च
 पंचस्थानेषु पंचपुष्पांजलीनंदत्वा धू
 पदीपौ निवेद्य प्राग्वन्मूलाधारे च रत्न^{तु=}
 कुंडं संचिंत्य तत्र कुंडल्यात्मकपरमा
 त्मवर्णिहंसचिंत्य मूलमंत्रं मुच्चार्य धर्माध
 र्महविर्दीपे आत्मानो मनसा सुखा सुषु
 णावर्त्मनानित्यमक्षयं तर्जुहो म्पहं
 पुण्यं तर्जुहो मिस्वाहा पुनर्मूलं प्रागुक्तम
 श्लोकमंत्रं च पाठिष्यं तर्जुहो मिस्वाहा इ
 त्यं पुण्यपापैक^क त्याकृत्य संकल्पं वि
 कल्पो धर्मं च पृथक् पृथक् कृत्वा पुनर्मू
 लं प्रकाशमर्शहस्ताभ्यामवलंब्यान्म
 नीस्त्रुचं धर्माधर्मकलास्त्रेहं पूर्णवन्द्ये

अत्र पुरायाद्याः
 सप्तहृतयः

त्वा

त्या

रत्ननि

तथा

न्या

नमः

नमः
वायव्यादिकोराचतुष्टय

रा नायनमः

जहोम्यहे इति धर्मा धर्मात्मकं सकलप्र
पंचपूर्ण इति त्वेन हत्वा निखिलोपाधि।
नो निरतिशयमुखानंदविद्वित्तासात्मकं
स्वात्मानं ध्यायन् प्राणायामऋषादि स
पूर्वकं मूलमंत्रमष्टोत्तरशतवारं जपित्वा
जपं समर्प्योच्च जत्वेन पूजाचक्रमभ्युक्ष्य पू
जाचक्रस्योत्तरभागे ऐंगुरुभ्यो नमः दक्षि
णो गंगायामये नमः इति संपूज्या पूजाच
क्रस्याधस्तादतत्तादिसप्रपातात्तभाव
नयाडमड्कायनमः कलाग्निरुद्राय नमः।
मः मूलप्रकृत्ये नमः आधारशक्त्यै कूर्मा
यनमः अनंताय नमः वराहाय नमः दृष्ट्याग्रे
पृथिव्यै तस्यां सुधारणाय नमः तस्मिन्
वरत्नमय हीपाय नमः स्वर्णवेदिकायै
तदुपरिरत्नासिंहाय नमः इति तत्तत्भाव
नया संपूज्या पूजाचक्राधारपीठं सिंहास
नत्वेन परिकल्प्य तस्य चाग्नेयादिकोरा
चतुष्टयस्य पादचतुष्टये धर्माय नमः चै

तन्मध्ये स्वर्णवर्तिकाय तदुपरि नन्दनोद्यानाय नमः तन्मध्ये कल्पवृक्षेभ्यो नमः
तेषां मध्ये विचित्ररत्नभूष्ये तन्मध्ये स्वर्णप्राकाशाय तन्मध्ये रत्नमण्डपाय
तस्यान्तः = ५

शि। रागायनमः शेष्वर्यायनमः इति प्राद

२३३ क्षिणायनसंपूज्यस्वर्गादिपीठस्य गात्र

चतुष्टये प्रधामाय अज्ञानायनमः प्र

वैरागायनमः प्रनेश्वर्यायनमः इति प्रा

दक्षिणायनपूज्येत् तत्तंसिंहासनस्य म

या ध्ये मायेनमः विद्यायेनमः इति मायावि

धेयपदसूत्रमप्यपट्टिकारूपेण लौकिकम

पेशा) च्चवदेतत्प्रोत्तररूपं चित्तस्थि ध्यात्वा संपूज्य

दितीयादि
वचने इमे

तदुपरि प्रनेतायनमः इति तत्प्राकार

तदर्थः

मनंतं संपूज्य तस्य मूर्ध्नि ध्यायनमः प्र

नंदकंठायनमः संविन्नालायनमः तद्

कृ तेषु प्रक्षितिमप्यपत्रेभ्योनमः तत्केसरेषु

विकृतिमप्यकेसरेभ्योनमः तत्कर्णिका

पञ्चाश

यां षट्त्रिंशद्वर्णवीजाणां सर्वतत्त्वरूपा

लिङ्गपुराणे कर्णिकासो
मउच्यते सोमसाधलेषा
हृद्यं स्यात्तः पावकः स्वयं

ये कर्णिका ये केसरेषु अंशवर्क मंडलाय

कर्णिकायां संसोमंडलाय पत्रेषु मं वन्हि

मंडलाय तथैव ब्रह्मणे विष्णवे रुद्राय

तथैव संबोधात्मने सत्वाय रं प्रकृतात्मने रज

रामपूजापद्धतौ सारसूत्रे पञ्चकोशेषु पञ्चसत्त्वादीन् क्रमतो यजेत् सत्त्वपूर्वाङ्गं गुणान्तर्यै द्वितीयं रजः
राजलाभिव ब्रह्मविष्णुमहेशाख्यानमादीन् स्त्रीन्यथाक्रमेण यजेत् इति पुरा विदो वरा

सेतं मोहात्मने तमसे - ओं आत्मने - ओं
 तरात्मने स्वपं परमात्मने - ही ज्ञानात्मने
 नमः इति संपूज्य सिंहासनं स्वाग्नादि
 चतुर्दिक्षु मध्ये च ज्ञानतत्त्वात्मने नमः
 मायातत्त्वात्मने किलातत्त्वात्मने विधा
 तत्त्वात्मने परतत्त्वात्मने - उं नमो भगव
 ते सकल गुणात्मशक्तियुक्तां पानंता प्रयो
 गपीठाय नमः इति संपूज्य तत्केसरेषु स्वा
 ग्रादिप्रदक्षिणैः नू गुणेशादित्तत्त्वात्मने
 नवशक्तीः पीठमंत्रं च संपूज्य तत्तन्मूलं
 मंत्रमुच्चार्य श्रीशिवादिमूर्तिपरिकल्प
 यामीति पीठमध्ये शिवलिंगादित्तत्त्वात्मने
 त्तत्त्वाभावेऽप्युपुष्पादिकं वा निक्षिप्य ध्या
 नोक्तां मूर्तिं विभावयेत् सुंदराचार्यशिष्ये
 ण श्रीनिवासेन धीमता चंद्रिकायां प्रणीता
 यां प्रकाशेदशमोगमन्त्र इति श्रीसुंदराचा
 र्यचरणारविंदद्वंद्वान्तेवासिना श्री श्रीनि
 वासभट्टेन विरचितायां श्रीशिवार्चनचं

मध्ये

शि०॥ द्विकायां दशमः प्रकाशः अथ पंचापत
 २३४ नीचे तदेव स्पृशानादिकोणचतुष्टय
 ये विष्णुसूर्यगणेशदुर्गाः संस्थाप्य गणेश
 शादिक्रमेण तत्तत्कल्पोक्तविधिना तत्त
 घं त्रेतत्पीठपूजापुरःसरं पृथक् संगोव
 रणान्सर्वोपचारैः संपूज्य तत्तन्मंत्रजप
 स्तोत्रपाठप्रणामादिभिः परितोषयेत्तत्र
 त्रपंचापतनपूजायामपि पूज्यपूजकयो
 र्मध्ये पूर्वदिशं परिकल्प्य तदुत्तरेणोशा
 नादिकं कल्पयेदिति पुनर्मूलमंत्रेण प्रा
 णायामत्रयं मूलमंत्रस्य रूपादिकं रघ
 ड् न्यासांश्च कृत्वा कराभ्यां पुष्पांजलिमा
 दापयन् मुद्रां बद्ध्वा पूर्वात्कृत्वा कांभोज
 त्वेन ध्यात्वा पद्मासनेनोपविष्टो रुजु
 कायां तर्मुखो मुदमेदयो रंतराले सुषु
 म्णां तश्चतुरस्रमध्यस्थ चतुर्दलपंकज
 त्रिषु विधौ तत्तत्रावसावर्णचतुष्टयं स
 केसरं पीतवर्णं मूलाधारं संचित्तनम

शि०

२३५

वगुंठनमुद्रया

नीमुद्रया समावाह्यत ब्रह्मरंध्रेण प्रवि
हं संचिंत्य शिवरूपेण परिणतं ध्यानो
त्तरूपं तं ध्यायन् मूलमंत्रं चार्प्य श्री श्री
शिव इह तिष्ठ तिष्ठ इति स्थापनी मु-
द्रां प्रदर्शय देवेशाक्ति सुलभ सर्वा वरं
संपुन यावत्वां पूजयिष्यमि तावत्वं सु-
स्थिरो भवेति प्रार्थ्य पुनर्मूलमंत्रमुच्चा-
र्य श्री शिव इह संनिधेहि संनिधेहीति
संनिधाय न मुद्रया निधाप्य मूलमुच्चा-
र्य श्री शिव इह संनिरुद्धो भव पुनर्मूलं
श्री शिव इह संमुखो भव इति तत न मु-
द्रया विधाप्य पुनर्मूलं श्री शिव इहा व-
गुंठितो भव इत्येव गुंठ देवस्य हृदया
दिषडंग न्यासस्थानेषु षडंगमंत्रान् वि-
न्यस्य मूलं चार्प्य श्री शिव सकलीकृतो
भवेति सकलीकृत्य धेनुमुद्रां च दे-
वस्य मूर्द्धि प्रमत्तवर्हि ध्याप्य न मूलं
मुच्चार्य श्री शिव प्रमत्तीकृतो भवोत्यम

तीक्तुत्पमहामुद्रां च ध्यामूलमुच्चार्य श्री
 शिवपरमामतीकृतो भवेति देवस्य मू-
 र्ध्नि परमामतत च धिंध्यात्वा मूलमंत्रं ततः
 ऐं वद च दवाग्वादिनि ऐं ह्रीं क्लीं ने के द्य
 महाशोभं कुरु क्लीं सौः मोक्ष कुरु रसोः
 ह्योः इति दीपनी मकारादि सकारान्तां
 मानकां चोच्चार्या यो दके न देवैः देवैः त्रिः
 प्रोक्ष्य देवस्य हृदयं स्पृशन् पूर्वोक्तप्राण
 प्रतिष्ठा मंत्रे मम पदस्थाने श्रीशिवस्य
 तिपदं प्रक्षिप्य प्राण प्रतिष्ठा मंत्रं जपन्
 देवस्य प्राण प्रतिष्ठां विधाय मूलमंत्रः
 मुच्चार्य श्री श्री वायनम इति त्रिः पुष्पांज
 लिंदत्वा लिंगयोनि त्रिशूला समालाव
 राभयमगरव द्वांगकपाल उमरु का
 ख्यादशमुद्राः प्रत्येकं का भवीजेन विप्र
 त्यमूलमंत्रेण प्रदक्ष्य हं इति मुंचेदिति
 प्रोक्तदशमुद्राः प्रदक्ष्य मूलमुच्चार्य श्री
 वरानने आसनं नमः इति वार्क्षं चार्मं वा

दिनिके

ॐ

कुरु

शि।

२३६

२३६

३६

जलं

स्त्रयौष्पवाययासंभवमासनंदेवस्यवा
मभागेविन्यस्य उँहं हं हं इदं मिदं गहाण
स्वाहा इति निवेद्य मूलमुच्चार्य श्रीशिवा
यनमः इति पुष्पांजलिं दत्वा पुनर्मूल
मुच्चार्य श्रीशिव एष तेऽर्घ्यः स्वाहा इ
ति पूर्वस्थापितार्घपात्रात्तु गंधपुष्पाक्ष
तयवकुशाग्रतिलसर्षपदूर्वा न्विते पा
त्रांतरेणोत्पदेवस्य शिरसि दत्वा उँहं
हं हं इदं मिदं मिदं गहाण स्वाहा इति नि
वेद्य मूलमुच्चार्य श्रीशिवाय नमः इति
पुष्पांजलिं दत्वा पुनर्मूलमुच्चार्य श्रीशि
वरत्तते पाद्यं नमः इति पाद्यपात्रात्तु शपा
माकदूर्वा च विष्णुक्रांता न्वितं जलं पात्रां
तरेणोत्पदेवस्य पादयोर्दत्वा उँहं हं हं
इत्यादि मंत्रेण प्राग्वन्निवेद्य मूलमंत्रेण
प्राग्वत्पुष्पांजलिं दत्वा प्रत्युपचारं कृ
यादिति ततः प्राचमनीयपात्रात् जा
तीफलवंगकं कोलचूर्णं पुनंजलं पा-

ले

त्रान्तरेणोद्धृत्य मूलमुच्चार्य श्रीवशिवा
 ततेऽप्राचमनीयं सुधेति देवस्य मुखक
 नः मलेदत्वा प्राग्वन्निवेद्य पुष्पांजलिं द
 त्वा मधुपर्कपात्रमुद्धृत्य मूलमुच्चार्य श्री
 शिवराष्ट्रे मधुर्के पं सुधेति देवमुखे द
 त्वा प्राग्वन्निवेद्य पुष्पांजलिं दत्वा पुनरा
 चमनीयपात्रात् पात्रान्तरेण जलमुद्ध
 र्त्त्य मूलमुच्चार्य श्रीशिवराष्ट्रे ततेऽप्राचम
 नीयं सुधेति पुनराचमनीयं दत्वा
 रत्नपादके उपनीय पादुकायुगमारुह्य
 भगवन् रत्ननिर्मितं स्नानमराडपमाया
 हि स्नानार्थं शक्रदिगात् मित्रिप्रार्थ्य पू
 र्वस्यादिशिविरचितं स्नानमंडपं नीत्वा
 प्राग्वदासनं दत्वा र्घपाद्याचमनीयानि
 प्राग्वन्निवेद्य सुगंधतैलादिकमुपनीय मू
 लमुच्चार्य श्रीशिवराष्ट्रे सुगंधतैलाभ्यं
 गसुगंधामकौलं युद्धर्तनस्नानादिकं
 नमः सुगंधतैलाभ्यंगसुधामलकायु

नि

उ

शि. १ हर्तनंचविधायमहाराजोपचारवन्ना

२३७ विधैर्जलैरभिषिब्यगंगादितीर्थादाह

तजलपूर्णकनककलशसहस्रेर्देवं

कन्याभिरुक्तं मत्वा प्राग्वदाचमनीयं

दत्वा जलापर्षणार्थं वस्त्रं दत्वांगप्रो

क्षणां परिकल्पयेत्तदुकूलयुग्ममानी

यवमिति वरुणबीजेनाभिमेतरेतजले

नास्त्रमेतरेण प्रोक्ष्य बहस्पतिदेवताभ्यां

वासोभ्यां नमः इति संपूज्य मूलमुच्चार्य

श्रीशिवएतेति वाससी नमः इति वास

सीपरिधाप्य पूर्ववन्निवेद्य पूर्ववदा

चमनीयं दत्वा स्वर्णादिनिर्मितं यज्ञोप

वीतमानीय मूलमुच्चार्य श्रीशिवएतते

यज्ञोपवीतं नमः इति यज्ञोपवीतं दत्वा

प्राग्वदाचमनीयं निवेद्य रत्नपाडके उ

पनीय पाडकायुगमारुह्य भगन्नत

निर्मितं आगच्छन्निष्ठा देवैर्मितं या

म्यामलंकारस्य मण्डपं इति दक्षिण

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

शि। धमानीयप्राग्वत्प्रोक्ष्यगंधर्वदेवत्पाप
 २३८ गंधायनमः इति संपूज्यमूलमुच्चार्य श्री
 शिवइससते गंधोनमः इति देवाय गं
 धं समर्प्य प्राग्वन्निवेद्य पुष्पाणि प्राग्व
 त्प्रोक्ष्य वनस्पतिदेवताभ्यः पुष्पेभ्यो न
 मः इति पुष्पाणि संपूज्य मूलमुच्चार्य
 श्रीशिवइमानिते पुष्पाणि बोधडिति
 नानाविधा निसुष्पगंधशुभ्रपुष्पा
 णि समर्प्य प्राग्वन्निवेद्य देवस्य हृदे व
 स्पर्शहृदयादिषडंगन्यासस्थानेषु षडंगा
 नित्ययांगत्वेन संपूज्य श्रीशिवपरिवा
 रदेवतापूजनार्थमनुज्ञां देहीति देवं
 प्रार्थ्य ततः कल्पोक्तांगावरणदेवतापू
 ज्येत् तत्रादौ देवस्य देहमस्तकं दि
 शुभातकाक्षरन्यासस्थानेषु मूलपुटि
 तैर्मातृकावर्णैः संपूज्य पश्चाद्वाह्यांगा
 वरणदेवतां पूजयेत् तत्र देवाग्रं प्राचीं
 परिकल्प्य तदनुसारेणाग्रेयादिकं क

लपित्वा पूजयेत् अत्राग्नेयैशा ननेरु
 त्पवायव्येष्वांगचतुष्टयं हृदयादिकवचा
 नं पुरतो नेत्रं चतुर्दिक्षु चास्त्रं पूजयेदि
 त्तर्यः इत्थं मंगलवराणां देवताः संपूज्य तद्वा
 ह्येयथा स्थितास्ते वप्राद्याद्यस्तु दिक्षु
 क्रमेण तं देवाय नमः रं अग्नये नमः
 यमाय नमः सनिरुतये नमः वं वरुणा
 य नमः यं वायवे नमः सं सोमाय नमः हं
 ईशानाय नमः इति प्रादक्षिणेन संपूज्ये
 देशानयोर्मध्ये आब्रह्मणे नमः निरुति
 वरुणायोर्मध्ये हो अन्ताय नमः इति ऊ
 र्ध्वमुखो धो वुद्ध्या संपूज्येन्द्रादीनां समी
 पेषु ब्रह्माय नमः शक्तये नमः देवाय नमः
 खड्गाय नमः पाशाय नमः अंकुशाय नमः
 गदायै नमः त्रिशूलाय नमः पद्माय नमः
 चक्राय नमः इति लोकपालाय नमः मायु
 धानि च पूजयेत् अत्र सर्वत्रावरणा पूजा
 यां प्रथमावरण पूजांते मूलमंत्रेण देवं

शि१ संपूज्यमूलमुच्चार्य श्रीमहसिद्धिमेदि॥
 २३६ हिशरणगन्तवत्सल भक्त्यासमर्पयेत्तु
 भ्यंप्रथमावरणार्चनं इतिदेववरणयो
 र्घोदकपुष्पादिकंदयात् एवंद्वितीया
 वरणादिष्वमूहनीयं ततोमूलमुच्चार्य
 सांगायसावरणायश्रीशिवायनमः इ
 तित्रिःपुष्पांजलिनासंपूज्यस्त्रिमंत्रेणधू
 यभाजनंप्रोक्ष्यहृदयमंत्रेणगंधादिभि
 र्धूपभाजनमभ्यर्च्यतत्रसारंगारान्नि
 धायवमितिधेनुमुद्रयामतीकृत्यकुं
 सुरभित्तेजसेस्वाहा इतिमंत्रेणगुणगुला
 दिधूपंनिक्षिप्यगंधर्वदेवतानम इतिधू
 पंसंपूज्यमूलमुच्चार्य वनस्पत्तिसोत्पन्ना
 गंधायोगंधउत्तमःश्रीश्रेयःसर्वदेवा
 नाधूपोयंप्रतिगृहतां इतिधूपमुत्स
 ज्यवामभागेघंटानिधायास्त्रिमंत्रेणप्रो
 क्षतेनैवमंत्रेणत्रिरभ्यर्च्य उगजध्वनि
 मंत्रमातःस्वाहाइतिघंटामंत्रेणत्रिर

य धूपाय

ति

श्रीशिवदेवतेधूपोनम

^{न्य}
 भिमज्ज्वामकरेण तांघंटांवाद्यन् ॐ।
 हं हं हं इदमिदं गृहाण स्वाहा इति मंत्रेण
 नाचैर्धूपं निवेश्य धूपभाजनं देवस्य वा
 मभागे निवेश्य दीपग्राहिण्यंगोष्ठं तंति घृ=४
 तस्ते हं वां क्षिप्पन् तत्र कर्पूरं गर्भिर्वर्तिनि रंति
 धाय ह्रीमिति प्रज्वाल्य विष्णुदेवत्वाय घृ
 तप्रदापाय नमः तैलदीपश्चैव न स्पृति दे
 वत्वाय तैलदीपाय नमः इति संपूज्य वमि
 ति धेनुमुद्रयामती कृत्य मूलमुच्चार्य सुप्र
 काशो महादीपः सर्वत्रिमिराग्रहः स वा। ति
 ह्याभ्यं तरं ज्योतिर्दीपो यं प्रतिगृह्यतां इत्यु
 च्चार्य श्रीशिवाय तैलदीपो नमः इति दीपमु
 त्सृज्य प्राग्वत्पंटांवाद्यन् देवस्य पादादि
 मूर्ध्नि नमुञ्चे दीपं प्रदर्शय च तदीपश्चैव तदे
 वस्य दक्षिणभागे तैलदीपश्चैव तदेव स्पृवा
 मभागे दीपं निवेश्य प्राग्वत्तदेव स्पृवाया च
 मनीषे दत्वा स्वर्णादिपात्रे भस्मभोज्यत्वे
 ह्यचोष्पयेयात्सकंच विधमन्नं कङ्कमूल

शि० वण० तित्तकषायमधुरात्मकैषड् सोपे
 २४० तनानाविधं व्यजनसमेतं नैवेद्यमानी
 पवित्रं देवताय नैवेद्याय नमः इति नै-
 वेद्यं संपूज्य देवस्य पुरतश्चतुरस्रप्रण्ड
 ले साधारं तत्पात्रं निधाय मूलमंत्रेण
 वीक्ष्य त्राम्यफट् इति तत्तत्प्रस्त्रमंत्रेण
 प्रोक्ष्य एव यजलेन प्रोक्ष्य तै नैवमंत्रेण
 कुशोत्त्रि संताड्य कवचमंत्रेण भुक्ष्य
 अधोमुखं दक्षिणहस्तोपरित्तादृशं वा
 मेहस्तं निधाय पमिति वायुबीजेनाह
 वारमभि मंत्रं यन नैवेद्यगतस्य शोदि-
 दोषान् शोषयित्वा पुनर्वामस्योपरदक्षि
 णकरं निधाय अधोमुखं वामहस्तो ना
 द्वाद्यनुरमिति वह्निबीजमह वारं ज
 पत् तद्गतदोषान् दध्याधेनुमुद्रां दर्श
 यन् वामित्पमत्तबीजमह धाजपन नै
 वेद्यममतीकृत्यास्त्रमंत्रेण नैवेद्यस्योप
 रिचक्रमुद्रां दर्शयन् तत्सरस्य मूलमंत्रे

णाह्वारमभिमंत्र्य दक्षिणहस्ते जलं गृही
 त्वा हेमपात्रगतं दिव्यं परमान्नं सुसंस्कृ
 तं पंचधा षड् सोपेतं गृह्णाण परमेश्वर
 इति नैवेद्यस्योपरि चतुर्कोटकं निक्षि
 प्य मूलमुच्चार्य श्रीशिव एतत्ते नैवेद्यं नमः
 इत्युत्सृज्य करभ्यां तत्पात्रं स्पृशन् पूर्वो
 क्तं निवेदनमंत्रेण निवेद्य पात्रान्नरेधे
 नुमुद्रया जलममृतीकृत्य देवस्य दक्षि-
 णहस्ते तज्जलं किं विदुत्वा अमृतोपस्त
 रणमसि स्वाहेति देवमाचामपित्वा वा
 महस्तेन विकचोत्पलसंनिभां ग्रा
 समुद्रां दर्शयन् दक्षिणाकरेणाकनि-
 स्तानामिकांगुल्युयोगेन उंप्राणाय स्वा
 हा^१ एवं पुनस्तर्जनीप्रध्यमांगुल्युयोगे
 न^२ अथ पाना स्वाहा पुनर्मनामिकांगुल्यु
 योगे न व्यानाय स्वाहा पुनस्तर्जनीम
 ध्यमानामिकांगुल्युयोगे न उदानाय
 स्वाहा^३ एवं पुनस्तैजोपंचांगुलिभिः

य

ध्यमा

शि०१ समानाय स्वाहा इति प्राणादिपंचमुद्राभिः
 २४९ पंचग्रासान् ग्राहयित्वा स्वर्णादिपात्रे ज
 न्धेनुमुद्रायां मृतीकृत्य नमस्ते देवदे
 वेश सर्वतः प्रिकरं वरं अन्यानि वेदितं
 शुद्धं प्रकृतिस्थं सुशीतलं परमानन्दसं
 पूर्णं गङ्गाणजलमुत्तमं इति देवस्य वा
 मभागे जलपात्रं निवेशयन् जलं निवे
 द्य पुष्पांजलिमादाय सत्पात्रं विद्विः
 सौख्यं विविधानेकभक्षणं निवेदय
 मिते देवसानुगाय जुषाणात्तत् इति पु
 ष्पांजलिं दत्वाऽस्त्रमंत्रेण दिग्बन्धनं कुर्व
 न् देवं परितो जवनिकां विभाव्य बन्धं प्रवा
 त्मकं नैवेद्यं नमः इत्थं गुह्यनामिकायोग
 रूपांकरद्वयेन नैवेद्यमुद्रां प्रदर्शय देवं
 भुञ्जानं ध्यायेत् तथा ब्रह्मेन्द्राद्यैः सरस
 मभितः सूपविष्टैः समेतो देव्यां शिंजद्वल
 यकरया सादरं वीज्यमानः नर्मकीयाडा
 प्रहसनपरोहासपनयंति भो कृ न भुंक्ते

त्रिह्रिं सुह्रि
 वि- इति संवर
 त्मा वलीपाठः

५ प्राप्ते प्राणायामादि कवि धाय मन्त्रेन वीतरागे कडित्वो लरा कडित्विकु शै लाडने
हुमिल्य म्भुहराम्

पात्रेकनघटितेषड्रसान्देवदेवः इति
ध्यायनमूलमंत्रंदशधाजपित्वा जपं स
मर्प्य नित्यं होमं कुर्यात् तत्र पूजास्थानस्ये
शानभागे कुण्डस्य एडलबेदिकाद्यन्यत
मेगोमयेनोपनिषे प्रागुक्त लक्षणादि च
तु संस्कारैः संस्कृतैः हन्मंत्रेण विष्णुरुद्रं
इदेवताकाः प्रागप्राप्ति त्वोरेखा ब्रह्म
यमचंद्रदेवताका उत्तराग्राप्ति त्वोरेखाः
कुशमूलेन विनिस्त्रमध्वे प्रावसस्यं
पूर्वे सभ्यं पश्चिमेऽप्राहवनीयं उत्तरेऽप्रा
न्वाहार्यं दक्षिणे गार्हपत्यमिति यंच व
हिस्थानानि संचिंत्य कुशांबुना स्त्रमंत्रे
ण संप्रोक्ष्यं ह्रीं सर्वशक्ति कमला सनाय
नमः इति तन्मध्ये योगपीठं संपूज्य तत्र
भुवने शीरुतुमती विचिंत्य तद्योना वा
वस्थाने शिवबीजधिया सूर्यकांता
दिभवं मणिं प्राणवेन संस्थाप्य चित्पंग
लहनहनदहदह पंचपंच सर्वज्ञां

सहस्राविधे
दयाय नमः

धनुर्धराय
प्रस्ताय पठ

स्थ

स्यु

जिह्वावीनेषु रेफ य कार ऊ कारः अनुस्वारः ए
ने क्रमात् चत्वारो वर्णाः क्रमो वेत्ताः स प्रसु संति
नथा हिर ग ग र क्त - कृष्णा मु प्रभा वं रुपा अनि
विकेति जिह्वा नाम क जिह्वा नां वी जै निष्पा दो क मेरा

हृषशवलरयै निवराः
क्रमेण पूर्वोक्त वर्णान्
एवे रेफा त प्राग्योऽप्यः
तेन साकाररूपेणादेवतुष्ट
यमितिमिति (तो) तं हिर
ग्यावीजं वकारतनस्य
उच्यते इति गगनावीज
मित्यादि

शि। पयस्वाहेति मंत्रेण कुशो मुखपूत्कृत्या
रधर निप्रज्वाल्य काष्ठैः पट्कृत्य अग्निं प्र
ज्वलितं दत्वा जातवेदं हताशनं सुवर्ण
वर्णममलं समिद्धं सर्वतोमुखं इति।
निष्ठनृकृतां जलिरुपस्था योपविश्य
लिंगे शुहिरणा येन नमः गुदे षूं गगना
येन नमः शिरशिश्नै रक्ता येन नमः मुखे
बृहस्पत्या येन नमः नासिकायां ल्युं सु
प्रभायेन नमः नेत्रयोः षूं प्रतिरक्तयेन नमः
सर्वांगे षूं बहुरूपा येन नमः इति सजि।
हाः विन्यस्य सहस्राचिषेत्तदपायनमः
स्वस्ति पूर्णाय शिरसे स्वाहा उत्तिष्ठ पुरु
षाय नमः शिखायै वषट् धूमव्यापि प्र
नेकवचाय हुं सप्तजिह्वा विन्यस्य नेत्र
यां वौषट् धनुर्धराया स्वाय फट् इति
षंडं गमंत्रानं गुह्यादि तत्त्वान्तं विन्यस्य
हृदयादि षंडं गोष्ठ्यपि विन्यसेत् ततः
मूर्द्धि अग्नये जातवेदसे नमः वामांसे

ॐ

अग्नये सप्तजिह्वाय नमः वामपाश्वर्ये अग्नये
ये हव्यवाहत्राय नमः वामकर्त्तुः अग्नये
अश्वोदराजाय नमः त्रिंशे अग्नये वैश्वान
राय नमः दक्षिणकर्त्तुः अग्नये कौमार
तेजसे नमः दक्षिणपाश्वर्ये अग्नये विश्व
मुखाय नमः दक्षिणसे अग्नये देवमुखाय
नमः इति मूर्तिरहो विन्यस्या भूरहिते
र्भैरग्निं प्रागादि क्रमेणोत्तराग्नेः पूर्वाग्ने
श्चपरिस्तीर्यैव हेर्मुखेषट्कोणं विभा
व्यतत्र मध्ये षट्कोणेषु मध्यादि प्रादक्षि
ण्येन प्रागुक्ताः सप्तजिह्वाः संपूज्यत इति
रह्यदलं कमलं विभाव्यतत्केसरेष्वाग्नी
शाननिर्ऋतिवायुकोणेषु वहेरयेतद
प्रादिचतुर्दिक्ष्वषडंगानि प्रागुक्तानि संपू
जाह्यदलेषु स्वाप्रादि प्रादक्षिणेनाह्य
मूर्तिप्रागुक्ताः संपूज्य च सुरस्त्रेदिक्पालौ
स्तदा पुधादिनिच संपूज्य मध्ये उँ वैश्वा
नरजातवेद इहावहलोहिताक्षि सर्वक

शि०। मीणिमाधयस्वाहा इति मंत्रेण निगंधा
 २४३ दिमिः संपूज्य प्रस्त्रमंत्रेण क्षालितायामा
 ज्यस्यात्पामाज्यं निक्षिप्य मूलमंत्रेण ह
 वारममिमं ज्यवमिति धेनुमुद्रयामती।
 कृत्यदर्भद्वयं अग्नौ प्रज्वाल्य हृदयमंत्रेण
 तेनाज्यं पर्यग्निकृत्य दर्भयुग्ममग्नौ नि-
 क्षिप्य कवचमंत्रेण प्रदीप्तदर्भद्वयेन तत्
 घृतं नीराज्याग्नौ दर्भद्वयं निक्षिप्य पुनर्
 भां प्रज्वाल्य प्रस्त्रमंत्रेण घृते प्रदर्श्याग्नौ
 तान् निक्षिप्य श्रुकसुवौ नदभावे पलाश
 स्य मध्यपत्रद्वयमथ त्वयपत्रद्वयं वागृही
 त्वाग्नौ दर्भद्वयं प्रताप्य कवचमंत्रेण दर्भैः
 संमार्ज्य पुनः प्रताप्या प्रस्त्रमंत्रेण प्रोक्ष्य दर्भैः
 पुनिधाय मार्जनदर्भां नग्नौ निक्षिपेत्तत्र
 वेण ज्यमादाय अग्नये स्वाहा इत्यग्नेर्द
 क्षिणनेत्रे हुत्वा अग्नये इदं नमम इत्युदे
 प्रात्यागं कृत्वा एवं सर्वत्र तन्नान्मोदि प्रा
 त्यागं हुत्वा ततः उभूः स्वाहा अग्नये

ऊ हनीयः ततः पुनराज्यमादाय ॐ सोमा यत्ता हेति बह्वर्वा तनेत्रे हुत्वा पुनरादाय
 पुनर्मध्यमाग्रादाय अग्नीषोमाभ्यां स्वाहे वह्नेर्भां लेनेत्रे हुत्वा पुनरादाय अ
 ग्नये स्विष्टकृते स्वाहा इति वक्त्रे जु-१

इदं नमः। उँ भुवः स्वाहा चायवे इदं नमः। उँ
 स्वः स्वाहा सूर्यायै नमः। उँ भू भुवः स्वः।
 स्वाहा प्रजापतये इदं नमः। इति चतुष्टु
 यं हुत्वा उँ वैश्वानरजातवेद इहा बलोहि
 ताक्षसर्वकर्मणि साधय स्वाहा इत्यग्नेर्मन्त्रे
 ण इति त्रयं हुत्वा अग्नेर्गर्भाधानं संपाद
 यामि स्वाहेत्यादि गर्भाधानं पुंसवनसीमन्तो
 न्ययनजातकर्मनामकर्मान्नप्राशनचूडा
 करणोपनयनसमावर्तनविवाहारव्या
 नसंस्कारान् पृथक् पृथक् गृह्णतिभिः
 कृत्वा पूर्वोक्तजिह्वादिमूर्त्यन्तदेवतानां स्मृ
 हिरण्पाये स्वाहा इत्यादितत्तन्नामभिश्चतु
 र्धौ स्वाहानैरेकैका इति हुत्वा उँ स्वाहा उँ
 श्रीं हो स्वाहा उँ श्रीं हो ल्कीं लो स्वाहा उँ श्री
 हो ल्कीं लो गंगणपतये स्वाहा उँ श्रीं हो ॥
 ल्कीं लो गंगणपतये वरवरदस्वाहा उँ श्री
 हो ल्कीं लो गंगणपतये वरवरदसर्वज
 नं मे स्वाहा उँ श्रीं हो ल्कीं लो गंगणपत

ल्कीं स्वाहा उँ श्रीं हो = ५

शि०। येवरवरदसर्वजनमेवशमानयस्वाहा
 २४४ इतिमहागणपतिमंत्रंदशधाविभज्यहु
 त्वापुनःसमस्तेनमहागणपतिमंत्रेण
 चतुर्वारंजहुयात् इतिसंस्कृतेगौदेवं
 ध्यात्वामूलमंत्रेणगंधादिभिःसंपूज्य
 वह्निदेवतयोरैक्यंविभावयन्मूलमं
 त्रेणस्वाहान्तेनाज्यपायसतिलतण्डु
 लब्राह्मिपुत्रभक्तानामन्यतमेनघृत
 त्वापरिक्तद्रव्येषुत्रिमधुयोगंकेवलंघृ
 तयोगंवाकृत्वापंचविंशत्याहुतीहु
 त्वाहुदयायस्वाहा शिखायैस्वाहा क
 वचायस्वाहा नेत्रायस्वाहा अस्त्राय
 स्वाहा इतितत्कल्प्योक्तैःषडंगमंत्रैः
 षडंगमंत्रैःषडाहुतीहुत्वावरणदेव
 तानांततन्नाममंत्रेणस्वाहान्तेनैकै
 कामाहुतिंहुत्वा उभूरग्नेयचपृथिव्ये
 चमहतेचस्वाहा भुवोवायवेचांत
 रिश्वायचमहतेचस्वाहा सुवरादित्या

इतिस्वाहा।
 शि

यचदिवेचमहतेचस्वाहा भूर्भुवःस्वः चं
 इममेचनक्षत्रेभ्यश्चदिग्भ्यश्चमहेतेच
 स्वाहा इतिचतस्रज्याहुतिर्हुत्वा उँ इ
 तः पूर्वप्राणदेहबुद्धिधर्माधिकारतो। प्र
 जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिवस्थासुमनसावाचा
 कर्मणाहस्ताभ्यां पद्भ्यामुदरेण शिश्ना
 यत्स्मृतं पदुक्तं यत्कृतं तत्सर्वं ब्रह्मार्प
 णं भवतु स्वाहा इति मंत्रेणाष्टावाज्या
 हुती हुत्वा बहिः प्राग्बत्संपूज्य मृनाति
 रिक्तसिद्धार्थं ददामि सघृतं तिलं उँ हं
 सांगं कुरु कुरु स्वाहा इति तिलैरेकामा
 हुतिं हुत्वा उँ सहस्राविर्महते जानम। ने
 स्ते बहु रूपधृक् सर्वशिः सर्वगतपाव
 कायनमोस्तुते त्वं रोद्रघोरकर्मचवै ॥५॥ धो
 रहा त्वं नमोस्तुते विष्णुस्त्वं लोकपा
 लोऽक्षिशान्तिमन्नप्रपञ्चमे इत्यग्निं प्रा
 र्थ्य घृतेन स्तुवमापूर्यते तडपरिपुष्पं द
 त्वा अर्धो मुखेन स्तुवेण तन्मुखोपि धा

शि० यशस्ववत्संपुटाभ्यांकराभ्यांगहीतो
 २४५ त्यापमूलमंत्रेणवोषडंतेनाहुतित्रपे
 हुत्वाप्रोक्षणीजलेनबन्धिपरिषिच्य
 मूलमंत्रेणतत्रदेवंसंपूज्यसंहारमुद्र
 यापूजाचक्रेविस्रज्याग्निंसंपूज्य भो
 भोबन्हेमहाशक्तेसर्वकर्मप्रसाधक
 कर्मोन्तरेपि॥संनिधिंकुरुसादरं इ
 त्यग्निंप्रार्थ्यसंहारमुद्रयास्वहृद्येदास
 येदितिनित्यहोमविधिः॥अत्रैवंविस्ता
 राशक्तौअग्न्याधानादिकंकर्मनित्यहो
 मेनविद्यते इतिवसिष्ठसंहितावचना
 ल्लौकिकाग्नावेवदेवंध्यात्वासंपूज्यमू
 लमंत्रेणपंचविंशत्याहुतीषडंगमंत्रै
 श्चषडाहुतीरावरणदेवतानामेकैकामा
 हुतिंजुहुयात् आवरणहोमाशक्तौ
 मूलमंत्रेणषडंगमंत्रैश्चोक्तसंख्यांजु
 हुयात् इतिनित्यहोमंविधायपूजा
 स्थानंगत्वास्वासनेसमुपविश्यमूल

प्राप्ते
 धु

च

मंत्रेण प्राणायामत्रयं कृत्वा ऋष्यादिक
रषडंगन्यासपूर्वकं मूलमंत्रेण पुष्पांज
लित्रयं कृत्वा पूजाचक्रस्येति शानको
णे चतुरस्रवत्तत्रिकोणमंडलं कृत्वा त
त्रसाधारं सव्यं जनान् तोदकपूरितं ताश्रा
दिपात्रं निधाय सर्वभूतानि इह आगच्छत
इह तिष्ठत इत्यावाह्य सर्वभूतेभ्यो नमः
इति पुष्पादिभिः संपूज्य ये रौद्रारौद्रकर्मा
णारौद्रस्थाननिवासिनः योगिनोऽप्यग्न
रूपाश्च गणानामधिपाश्च ये भूचराः ख
चराश्चैव नृपाश्चैवान्तरिक्षगाः सर्वे ते
प्रीतमनसो भूतगृहं त्विमं बलिं इति
वामकरांगुलिभिरर्घपात्रात्पात्रांतरे
णे दत्तजलधारां बलिपात्रे निक्षिपन्
बलिमुत्सृज्य पुष्पांजलिमादाय भूता
नियानीह वसंति भूतले बलिं गृहीत्वा
विधिचतुष्टयं संतोषमासाधयन्नु
सर्वक्षमन्तु तान्यत्र नमोस्तुभ्यः इति पु

भूतानि

ते

शि। १ ॥ २४६ ॥ ॥
 षां जलं दत्वा प्रणम्य यथा सुखं वि
 हरं न्तु भूतानां नीतिना राचमुद्रया विसृ
 ज्यास्त्रमंत्रेण शुद्धजलेः स्वात्मानं प्रो
 क्ष्य देवं तत्र प्रधात्वा पात्रान्तरे वमिति
 धेनुमुद्रया जलममतीत्यमृतापि
 धानमसि स्वाहेति देवा यो त रापो शा
 नं दत्वा नैवेद्यं गतसारमुद्धृत्य नैऋ
 त्यां नैवेद्यपात्रं निधाय गोमया द्विर
 स्त्रमंत्रेण तर्ह्यनं शोधयित्वा तस्यात्किं
 चिच्छेषमादाय निर्माल्य भोजिने नमः
 इति शान्त्या निक्षिप्य हस्तं प्रक्षाल्य देवा
 य करशोधनार्थं सुगंधचूर्णादिकं क
 रक्षालनाय जलं दत्वा सूक्ष्मवस्त्रेण
 पादोहस्तौ च प्रोक्ष्य सुगंधचूर्णादिभिः
 करो सुप्रभितौ कारयित्वा तां बूलमा
 दाय मूलमुच्चार्य श्रीशिवांतमालं दत्त
 कर्पूरपूगभाग्तरंगितं संशोधितं सु
 गंधं च तां बूलं प्रतिगृह्यतां एतत्तेतां

बृहन्नमः इति तां बृहन्नं समर्प्य प्रागुक्तं नि
 वेदनमंत्रेण निवेदनमंत्रेण मूलमंत्रमु
 च्यैर्यसुप्रसन्नाय श्रीशिवाय नमः इति।
 त्रिः पुष्पांजलिना संपूज्य पुनर्मूलमुच्चा
 र्य सुप्रसन्नाय श्रीशिवाय एष गंधो नमः
 एव गंधपुष्पधूपदीपैराराधयेदिति प्र
 सन्नपूजां कृत्वा मुकुटं परिधाप्य दर्शं
 दर्शयित्वा मुकुटं परिधाप्य अत्र चामर
 वज्रनादिना नाविधराजोपचारान् प
 रिकल्प्य दूर्वाक्षतकुशजलान्यादयाम्
 तमुच्चार्य श्रीशिव एतत्ते नीराजनं नमः
 इति देवस्य मुकुटोपरि दूर्वादिकं निक्षि
 येत् अत्र नीराजनशब्देनारात्रिकम
 षुच्यते तत्र कांस्पदि बृहत्स्थाल्यां चन्द्र
 नादिनाऽहदलं कमलं कृत्वा तत्र मध्ये
 ऽहसुदलेषु च पिष्टमयान्नवदीपान् व
 तपूर्णान् कर्पूरां भवति सहितान् निः
 क्षिप्य ही इति प्रजापत्यं विब्रतुरात्म

६

मेदेवत्वत्प्रसादात्त्वयिस्थितेतिदेवस्य
 दक्षिणहस्तेगृहीतोदकदानेनजपेसं
 मर्षवक्ष्यमाणप्रकारेणजपमालां
 पूज्यरहसिनिधापयेत् अत्रजपमाला
 भावेगुलिभिर्जपगणनाकार्या इत्यंज
 पंचविधापघंटावादनपूर्वकंशिवसह
 स्रनामस्तोत्रादिभिर्कृत्वाप्रदक्षिणन
 मस्कारैःपरितोष्यर्चयेत्तंभक्तिमात्रे
 णपत्रंपुष्पंफलंजलंनिवेदितंचनैवे
 द्यंतुगृहाणानुकंपया आवाहनंजाना
 मिनजरनामिविसर्जनं पूजांचैवन-
 जानात्वंगतिःपरमेश्वरःकर्मणामन
 सावाचात्वत्तोनान्यागतिर्मन अन्तः
 श्वरेणभूतानांद्रष्टात्वंपरमेश्वरःनाथ
 योनिसहस्रेषुपेषुपेषुबुजाम्पहं तेषुते
 ष्वचलाभक्तिरव्ययास्तुसदात्वयि देवो
 दाताचभोक्ताचदेवःसर्वमिदंजगत्तदे
 वो जयतिसर्वत्रयोदेवःसोहमेवहि इ

तु=

न

र

मि

शि१ ति० कृतो जलिः क्षमाप्य पुनः पुनः प्र
 २४८ णाम्पस्वेष्टार्थं प्रार्थनां कृत्वा अर्घपात्र
 मुधत्संसाधुवासाधुवाकर्मयधदाच
 रिते मयान्त सर्वे भगवन् शंभोगहाण
 राधनं परम् इति कृतमाराधनं किंचि
 दर्चोदकदानेन समर्प्य पुनः प्राग्बद्धं
 दत्वा तन्मात्रं स्वस्थाने निवेश्य पुष्पांज
 लिमादाय उँ इतः पूर्वप्राणदेहि बुद्धिधा
 र्माधिकारतो जयस्व प्रसुषुष्य वस्था । देह
 सुमनसा वाचा कर्मणा हस्ताभ्यां पद्मा
 मुदरेण शिरसा यत्तस्मत्तं मुदुक्तं यत्क
 तंतत्सर्वं ब्रह्मार्पणं भवतु स्वाहा श्रीगु
 रुदेव समर्पितमस्तु इति देवस्योदयोः पा
 पुष्पांजलिं मादाय मूलमुच्चार्य रश्मि
 रूपामहेशस्य पूजितायाश्च देवताः
 श्रीशिवाङ्गे विलीनास्ताः संतु सर्वसु
 खावहा इति पुष्पांजलिं निक्षिप्य द्वार
 देवतार्घाणावरणादिदेवताश्च देव ।

निक्षिप्य प्रणम्य पुनः पुष्पांजलिः ५

स्यांगेविलीना इतिविभाव्यदेवंतेजोरूपं
 विभाव्यश्रीशिवक्षमस्वेतितालत्रयंद
 त्वासंहारमुद्रांबध्वा गच्छगच्छपरंस्था
 नंस्वस्थानंपरमेश्वर यत्रव्रह्मादयो
 देवानविदुः परमंपदं इतिपठित्वानि
 र्मात्यपुष्पेणसहत्तेजःसमुधृत्याघ्रा
 यवहन्नासाध्वनात्तेजोव्रस्मरंध्रंनी-
 त्वासुषुम्णामार्गेणहृदयंकमलमानी
 यउंतिहृतिहृपरस्थानेस्वस्थानेपर
 मेश्वर यत्रव्रह्मादयः सर्वसुरास्तिहं
 तिमेहृदिसंस्थाप्यतत्रयथोक्तरूपंदेवं
 ध्यात्वामानसैरुपचारैः संपूज्यस्वामे
 देनध्यायन्प्राणायामत्रयंऋष्यादिषु
 डंगंन्यासान्विधायईशानकोणेचतु
 रस्रवेष्टितंत्रिकोणंमंडलंरुत्वात्तत्रयं
 चापत्तनीवेदीशानादिकोणचतुष्केप्रा
 दक्षिणेनलम्बोदरायचण्डेश्वर्यौविष्णु
 सेनाय तेजश्चाण्डायनमः इतिगणेशादी

इतिहृदि

श्रीगणेशाय नमः इतिशिवः विष्णुः सूर्यः विष्णुः

शि० १ नमो निर्माल्येन संपूज्य मध्ये वरणे श्र राय
 २४६ नमः इति देवस्य निर्माल्यपुष्पादिकं नि
 क्षिप्य नैवेद्यशेषं किंचिदादाय लेह्यवो
 ष्यान्तपानानि तांबूलं गविलेपनं निर्मा
 ल्यभोजने तु भ्यंददामि श्रीशिवाज्ञया
 इति तत्रैव निक्षिप्य करं प्रक्षाल्य तां
 दिपात्रे गंधपुष्पानि तं जलमापूर्य सूर्या
 ।भिमुखं स्थित्वा उन्नमो विवस्वते ब्रह्म
 न्मास्वते विष्णुते जसे जगत्सर्वित्रेषु
 च ये सवित्रे कर्मदायिने इति पाठित्वा
 हां ह्रीं सः श्रीसूर्य एष ते अर्घः स्वाहा इ
 ति सूर्याय धंदत्वा कृतां जलिः पयश्चै
 च्छिद्रं तपच्छिद्रं पच्छिद्रं पूजने मम स
 र्वन्तदच्छिद्रमुक्तं भारस्करस्य प्रसादत
 इत्यच्छिद्रमवधार्य पूजास्थानं गत्वा व
 शिष्ठं गंधं किंचित्स्वबामकरे निधाप्य
 तत्रार्घपात्रोदकं किंचिन्निक्षिप्यालो
 अमूलमंत्रेण ह्यवारमभिमंत्र्य ते नज

स्व

लेन स्वात्मानं प्रोक्ष्य मूलमंत्रेण निर्मा-
 ल्य पुष्पं शिरसि निधाय मूर्त्तार्घपात्रोदि-
 कं लेनैव चरणेदिकं प्राशय नैव घं शिव
 भक्तेभ्यो विभज्य दत्त्वा स्वयमपि मुक्ता श्री
 व=५ शिरः रूपः सुखं विहरेत् इति नित्यपूजावि-
 धिः अत्र ब्रह्महायि शुचिर्भूत्वा निर्माल्य
 पस्तुधारयेत् तस्य पापं महच्छिर्घनाश
 पिष्ये महाव्रते लपयित्वा विधानेन यो-
 लिंगं त्रयं नोदकं त्रिःपिबेत् त्रिविधं पापं
 तस्य हायि विनश्यति लिंगस्नयनवा-
 र्भिर्यः कुर्यान्मूर्ध्नाभिषेवने गंगास्नान
 फलं तस्य जायेत तत्र विपाप्मानः इति सू-
 दपुराणे शिवनिर्माल्यधारणं तन्नैवेद्य
 भक्षणं च तद्रक्तैः कर्तव्यमित्युक्तत्वाद्
 वश्यं कार्यमिति यतु शिवनिर्माल्यधा-
 रणं तन्नैवेद्यभक्षणादौ निषेधवचनं त-
 दशुचिपरं निर्माल्यं हितुयो भक्त्या शिर-
 साधारपिष्यपि अशुचिर्भिन्नमर्पादेन

शि।

२५०

रः पायसमन्वितः नरके पतते घोरेति र्य
क्योनो प्रजापत इति स्कंदपुराणे देवः
अत्राशुविरनधिकारी प्रदीक्षित इति पा
वत् द्विजानां मनुषेतानां स्वकर्मापनादि
षु यथाधिकारो नास्तीह स्यादोपनयना
दनु तथावादीक्षितानां वमंत्रदेवार्चना
दिषु नाधिकारोऽस्ति कुर्यादात्मानं शि
वसंस्कृतमिति कालोत्तर एव च नात् अ
थेवं विस्तरतो नित्यपूजां कर्तुमशक्तश्चेत्
प्रातरुत्थाय श्रीगुरुं स्मृत्वा प्रणम्य शौचा
दिकं विधायोक्तविधिना स्नात्वा स्नाने पि
विस्तारा^शक्तो निर्मलादिस्नानानन्तरं
कुंभमुद्रया स्वशिरसि त्रिरभिषिच्योक्त
विधिना त्रिपुंड्रं विधाय तत्रापि विस्तारा
शक्तो मूलमंत्रेणाभिमंत्रित भस्मना वि
धायोक्तविधिना संध्यातर्पणसूर्यार्घ्यदा
नानि कृत्वा तर्पणोपि विस्ताराशक्तो मू
लमंत्रेणाहं विंशतिवारं देवं संतर्प्य स

हलेन

शारदा १ व्याख्या शब्दार्थचिन्तामसो (पूजापटले) दैर्घ्यार्थकी प्रवक्ष्यामि पूजा मार्गमोदिताम्
 मूलस्त्रीबालयुद्धाद्यादुबोधा इति भाविताः रत्नमंडपधर्मादिचतुष्टयमुरगोत्सुजम् मूलमूर्तिं ह्यथा हानि
 तेषां पूजाविधीयते अन्येषामपि सर्वेषां प्रोक्ता संक्षेपकर्मणि इति अयमर्थः पीठपूजायां रत्नमण्डप
 मात्रं धर्मज्ञानैः स्वयं वैराग्यसंस्कारानां चतुरंगोपादयीतानां शेषनागसुकमलस्य च पूजां कृत्वा प्रधानदेवता
 याः पूजां विधायाद्देवतानां पूजाकरणीया इति अन्येषां दुबोधातिप्रिकानां पितृ आलम्ब्य पूजां तोषावश्यमा
 गदिवशात्संक्षेपतः पूजायाऽधिकी विताया माधेयेत्येवप्रकारेण सुखं रत्नमण्डप इति

र्घ्यदनेविस्ताराशक्तौकेवलसूर्यमंत्रे
 णैवार्घ्यदत्वागृहंगत्वाप्रागुक्तविधिना
 पश्चिमद्वारमेवसंपूज्यप्राग्वत्प्रविश्या
 सनंकल्पयित्वाश्रानेपिविस्ताराश
 तौह्रींश्राधारशक्तिकमत्नासनायनम
 इत्यासनंसंपूज्योपशेषप्राग्वत्तद्व्याख्या
 साधमृतशुद्धिविधायमृतशुद्ध्यामपिवि
 स्ताराशक्तौप्राग्वत्तद्दयेजीवात्मानंध्या
 त्वातथैवब्रह्मरंध्रेसंयोज्यप्राग्वत्पापपु
 रुषंध्यात्वातथैवयंवीजेनसंशोध्यरंवी
 जेनसंदह्यवंवीजेनाप्राग्वत्पुनर्ब्रह्मरंध्रा
 जीवात्मानंहृदयमानीयप्राग्वत्प्राणप्र
 तिष्ठंमातृकान्यासांश्चकृत्वासमस्तमा
 तृन्यासकरणाशक्तौकेवलमातृकान्या
 समेवकृत्वाप्राणायामयोगपीठन्यास
 मूलमंत्रन्यासांश्चकृत्वा ध्यानार्घ्यस्थाप
 नादिसर्वप्राग्वत्समापयेत् पाद्यादिपा
 त्रस्थापनाशक्तौश्रर्घपात्रंप्रोक्ष्य

(राज) तत्रैव
 सर्वेष्वप्युपचारेषु मा
 धेयेमध्येजलं दद्यात्
 पुष्पांजलिं दत्वा हस्तौ
 प्रदालयेदित्यपि सर्वेषु
 पचा ३० बोधाः
 संक्षेपेण

राया

रत्नी

शि०। त्रैलोक्यसंस्थाप्यप्रोक्षणीजलेनैवपाद्यादी
 २५१ निवकल्पयेदिति अथनित्यपूजायाम-
 निसंक्षेपेपिपावत्यावश्यकीक्रियाता
 माह। प्रपंचसारे। अथपुनराचम्यगुरुः
 प्राग्बद्धनौविहरोपविष्टः सन् प्राण
 यामंसलिपिन्यासंकृत्वान्यसेत्तदृष्ट्वा
 दीनिति अतएवप्राणायाममातृकाक
 रंगन्यासानभिध्या^{६४} योक्तं जपारंभेमनू
 नांतुसामान्येयंप्रकल्प्यते इयंप्राण
 यामादिक्रियाप्रकर्षेणकल्प्यतेसमा-
 र्थ्यते अधिकार्यतेप्रकल्पना अदि
 कारणसंपादनासामान्यसर्ववर्णाश्च
 मसाधारणं तेनैतैरेवसर्वेषांपूजाधि
 कारः अतएवैवामकरणेनिंदाश्रूयते
 यथागस्त्यसंहितायां प्राणयामैर्विना
 पद्यत् कृतंकर्मनिरर्थकं अतोयत्ने
 नकर्तव्याः प्राणायामाः शुभार्थिभिरि
 ति तथा जपार्थं सर्वमंत्राणां विन्या

सेनलियेर्विना कृतेतन्निःफलंविद्यात्
 स्मादादौत्त्रिपिंन्यसेत् तथा ऋषिःछंदो
 देवतानांविन्यासेनविनायदा जप्पते
 साधितोप्येषतत्रतुच्छफलंभवेत् तथा
 ध्यानंजयार्चनाहोमाःसिद्धयेत्राकृता
 अपि अंगविन्यासविधुरानदास्यंतिफ
 लान्यपिमीति अतएवात्रसर्वत्रविधि^{ही}
 नानुष्ठानेदोषमाह भविष्योत्तरे विधि^ह
 हंतुपत्कर्मकरोत्यविनानरत्नत^वफलं^य
 मावाप्नोति केशमात्रंहितस्यतदिति इ
 तोपिसंक्षेपप्रकारःशास्त्राफुरुमुखाद्व
 गंतव्यःइयंसंक्षेपपूजाविस्तरतःकर्तुम
 शक्तानामेव शक्तैश्चेदालस्यादिनाविस्ता
 रंत्यत्कासंक्षेपेनक्रियते तदादोषायभ
 वतीति सुंदराचार्यशिष्येणश्रीनिवासे
 नधीमताचंद्रिकायांप्रणीतायांप्रकाशे
 कादशोगमत् इतिश्रीसुंदराचार्यचर
 णविंददंदांतेवासीनाश्रीश्रीनिवासभ

शि०। हेनविरचितायां श्रीशिवाचनचंडिकाया
 २५२ मेकादशाप्रकाशः अथपुश्चरणविधिः
 तत्रपुरणसंपन्नो मंत्रो हि फलदायकः
 किं होमैः किं जपैश्चैव किं मंत्रं न्यासवि
 स्तरैः रहस्यानां च मंत्राणां पदिनस्यात्पु
 रस्त्रिया हि मंत्राणां प्रधानं बीजमुच्यते
 बीजहीनो यथा देही सर्वकर्मसु नक्षमः
 पुरश्चरणहीनो हितया मंत्रः प्रकीर्तितः
 इति वेशां पापनेन पुरश्चरणस्यावश्य
 कत्वाभिधानात् तस्य तु निरुक्तिविधि
 हीनानां फलं हंतितुं कर्मणामिति विधि
 हीनानुष्ठाने निराश्चरणतदनुष्ठान
 विधिर्विचार्य लिख्यते तत्र पुरश्चरण
 शब्द निरुक्तीर्वायसंहि संहितायां सा
 धनं मूलमंत्रस्य पुरश्चरणमुच्यते पुर
 तश्चरणीयत्वादिनियोगारव्यकर्मणं
 पुरतो वियोगस्य चरणद्वयतयादित
 मिति विनियोगलक्षणं तु मंत्रतंत्र

प्रकाशो धर्मार्थकाममोक्षाणं शास्त्रमा-
 र्गणयोजनं सिद्धिमंत्रस्य संप्रोक्ता विनि-
 योगो विक्षणेः पुरश्चरणपूर्वो विनियो-
 गो विनिर्मितः फलाय मंत्रसेवायाराजसेवा
 यथा तथा चरणात्पूर्वमेवा सो पुरश्चरण
 मुच्यत इति एतेन विनियोगारब्धकर्म
 सामर्थ्यजनकक्रिया ऐहिकामुष्मिकमंत्रा-
 त्मशुद्धिहेतुक्रीया वा पुरश्चरणमित्युक्तं च
 त्रके वित्तप्राप्तये नां जपविधिरादरेण का-
 र्यो विदुर्द्विः सहस्रविधिर्निजे ह सिध्येः इति
 दोक्षाप्रकारेण भिधायमध्ये मध्ये पित्ततक्ष-
 त्रकरणे पूजा जप होमाने वा भिधाय मंत्रै-
 स्तदेवता भिरुतिभिरपि जप ध्यान होमा-
 र्चनाभिरित्युक्तपसंहारे प्रपञ्चसारका-
 रैरभिधानात् शारदा तिलककृतापि-
 सर्वत्र पूजा जप होमानभिधायप्रयोगा-
 भिधानात्रा जयास्ति ध्यते मंत्रो नाहुता-
 च फलप्रदः अनर्चितो हरेत्कामात्-

शि। स्मात्रितयमाचरेत् इतिकुलप्रकाशते
 २५३ त्रवचनाञ्चांगत्रयात्मकपुरश्चरणं व
 दन्ति अन्येतुसंसारदुःखभूयिष्ठेयदी
 १५३ च्छेयदीप्रात्मनः पञ्चागोपासनेनैवमं
 त्राजापीसुखं व्रजेत् पञ्चाङ्गानिमहादे
 विजयो होमश्च तर्पणं स्वाभिषेकश्च वि
 प्राणामारोधनमपीश्वरि पूर्वपूर्वदशं
 शोनपुरश्चरणमुच्यते इतिकुलमूला-
 वतारवचनात्पञ्चाङ्गं वदन्ति अपरे तु
 मूलमंत्रादशं शंस्यादंगमंत्रजयादिक
 मितीकपिलवचनात् जयौगानां दशं
 शोनकर्तव्यः सिद्धिमिच्छतेति वायवी
 यसंहितावचनाच्च षडङ्गं वदन्ति इत
 रे तु जयो होमस्तर्पणं च स्वाभिषेको घ
 मर्षणं सूर्यार्क्षजलपानं च तुर्यं प्राण
 मंदेवपूजनं ब्रह्मणानां भोजनं च पूर्व
 पूर्वदशं शतः दशांगोसनं भक्त्या पुर
 श्चरणमुच्यते इति सारसंग्रहवचना

दृशांगवदन्ति तथा जह्यजपचतुथांशं
 स्वाहातं मंत्रमुच्चरन्ति त्रिवेशं पायनव-
 चनात् वर्णलक्षं जपे मंत्रं तत्सहस्रं घृ-
 तस्सुतैः पायसान्नैः प्रजुहुयादिति शार-
 दतिकवचनात् क्षेत्रान्तरे जपस्याहमा-
 गहोमेन सिद्ध्यतीति दक्षिणमूर्तिकल्पव-
 चनात् तर्पयेत्तावदन्त्येषां मनुहुपातदृशां
 शोनघृतैस्तिलतंडुलैरितिसारसंग्रहव-
 चनाच्च होमस्यानियतत्वात् तत्तर्पयेत्त-
 दृशां शोनसहृतेन पयोधसा कुर्याद्दृशां
 शतो होमं ततः सिद्धे मिति दक्षिणमवेन्म-
 नुरितिसनत्कुमारवचनात् तर्पयेत्ता-
 वदन्येषां मन्त्रानाहुतसंख्याया तर्पणं वि-
 हितं नित्यमिति शेषागमवचनाच्च तर्प-
 णस्याप्यनियतत्वाच्च तत्तत्कल्योक्तमे-
 व पुरश्चरदृशां युक्तं नित्यं स्मसिद्धांतः
 यजपनिर्णयः तत्र त्रिवेशं पायनः यस्मिं
 शनिगदेनैव मंत्रे संख्याविधियते त

शि॥ त्रसर्वत्रमंत्राणां संख्या च द्विर्गुणकमात्र
 २५४ कल्योक्तैर्वक्तुं संख्यात्रेतायां द्विगुणा
 भवेत् द्वापरे त्रिगुणा प्रोक्ता कलौ संख्य
 चतुर्गुणेति यामले प्रजयेदुक्तसंख्यया
 चतुर्गुणे जपं कलाविति अत्र केचिदे
 तेन प्रपंचसारशारदायुक्तजपस्यापि
 चतुर्गुणादिना कलौ पुरश्चरणमिति व
 दन्ति तन्न नारदपंचरात्रादिर्शनात्
 पंचसाराद्युक्तजपश्चतुर्गुण एव यथा
 नारदपंचरात्रे मागशीर्षे स्पमासस्यत्री
 एषहान्येकमेव वा उपोष्य शुल्कद्वार
 श्यामरिभ्याश्चक्षरं जयेत् अथ लक्ष्म
 विच्छिन्नं पुरणं कृद्भिजः शुल्काचारः
 शुचिः स्नातो वाग्यते विजितेन्द्रियः त्रे
 तायां द्विगुणः प्रोक्तो द्वापरे मंत्रसिद्धिर
 दृष्टार्थं लक्षरद्वयजयाद्रवेत् ततोपि
 द्विगुणभ्यासादेहिका मुषिकी च सा ए
 वमेवात्मशुद्धिः स्यादेव तावान्प्रथमे

युगे त्रेतायां द्विगुणः प्रोक्तो द्वापरे त्रिगुणः
 आस्तथा कलौ चतुर्गुणः प्रोक्तो द्वात्रिंश
 लक्षलक्षणः अदृष्टार्थमंत्रसां मुख्यक
 री ऐहिकी इहलोकमुखदा आमुष्मिकी
 स्वर्गादिलोकदा आत्मशुद्धितत्त्वज्ञान
 साधनभूता सिद्धिरिति इदं त्रिंशलक्षं द्वा
 विंशलक्षमानेन सत्तु मंत्रं जयेत्पुनरित्या
 चार्यचरणैरप्युक्तं तथा ज्ञानार्णवे वाला
 प्रकरणे वर्णलक्षं जयेन्मंत्रं तदृशां शंङ्ग
 नेत्प्रिये इति वालायामभिधाय न्यासपू
 जादिकं सर्वमस्या पूर्ववदाचरेदिति मै
 रव्यामतिदिष्टं लक्षजयजये चतुर्गुणीकृ
 त्पदीक्षायाम्प्यजयेन्मंत्रं तत्त्वलक्षं जिते
 द्विप इति मै रव्यामभिधाय वालायां ताव
 देषावालेति विख्याता त्रैलोक्यवशाका
 रिणी जयपूजादिकं सर्वमस्या पूर्ववदा
 चरेत् इति शारदातिलककृतादिष्टं त
 त्वलक्षं द्वादशलक्षं अतो द्वादशतत्त्वा ।

शि ॥ निवदन्ते के विपश्चित इति प्रयोगसार
 २५५ वचनादिति तत्त्वाप्रपञ्चसारभैरवीप्र
 करणे दीक्षां प्राप्य विशिष्टलक्षणपुनः स
 त्वं प्रदाया रुरोर्लब्ध्वा मंत्रममुं जपेत्सुनि।
 यतस्तत्त्वाद्द्वैलक्षं वशी इति द्वादशालक्ष।
 मुक्तं तथा लक्षत्रयं जपेन्मंत्रमित्युक्तस्य
 त्रिपुरामंत्रस्य जपे च मंत्रमादिपलक्ष
 मिति भानुल्लं जपेदेन मिति च प्रपञ्चसा
 रदा तिलकयोश्चतुर्गुणजप एवाभिहि
 तः तेनैकत्र निर्णीत इति न्यायेन सर्व
 त्रचतुर्गुणजप एवाभिहित इति निर्णी
 ते नवतदर्धसंख्यकं वापि शुद्धाचारो
 जितेन्द्रिय इति प्रपञ्चसारे द्वैजपाभिधा
 नविरोध इति वाच्यं उक्तानां रदवचने
 वास्येहिकसिद्धिपरत्वादा मुष्मिकपर
 त्वाद्वा विरोधाभावादिति प्रपञ्चसारे।
 समुद्रतीरेष्वथवा द्रिश्यंगे समुद्रयाणं
 सरितां च तीरे जपेद्वि वित्ते निज एव

गेहेविहसोर्गहेवापुरुषोमनस्वी समुद्र-
 गासाक्षादेव अन्यथासवीसामपिपरं
 परयातथात्वादिशेषवैयर्थ्यादिति मन-
 स्वीश्रद्धवान् सनत्कुमारः नद्याः समुद्र-
 गामिन्यास्तीरेगोष्ठेयवामुने अश्वत्था-
 वित्त्वमूलेवासिंधुतीरेजलाशये पश्चि-
 माभिमुखेदेवगहेवाशैलमस्तके देवः
 शिवः प्रत्पंमुखशिवस्थानेवषभेणैव-
 वर्जिता इति कुंभसंभववचनैकवा॥
 क्वात् नारदपंचरात्रे गिरिगोष्ठप्रविश्ये
 दनघरणाश्रमाहृदाः देशाः पुण्याजप-
 स्येतेयत्रवाजायतेरुचिः प्रविश्यंदः प्रस-
 वणं नदीपुण्यनदीतीरं अरण्यंपुण्या-
 रण्यं पुष्करावुदादि पावनंवनमितिशा-
 रदातिलकात् त्रैलोक्यसंमोहनतंत्रे
 वित्त्वच्छायांसमाश्रित्यमूलेश्वरस्य
 वाप्रिये गुरोवासंनिधौगोष्ठेवषशुभे
 शिवात्मने नदीतीरेद्रिश्यंगेवातुलसी

शि० काननेपिवा अभीष्टदेवसांनिध्ये जपे
 २५६ मंत्रं समाहितः नदीतीरेषु एष नदीती
 रे अन्यनदीतीरस्य निषिद्धत्वात् क
 पितृपंचरात्रे क्षेत्रतीर्थवनारामदेवा
 लयनदीहृदाः कुटीविचित्रकइत्येते दे
 शाः सुर्मंत्रसिद्धिदाः वायवीयसंहिता
 यां सूर्यस्याग्नेगुणोरिंदो दीपस्य ज्वलित
 स्यवा विप्राणां च गवां चैव संनिधौ शा
 स्यते जपः अथवा निवसेत्तत्र यत्र चितं
 प्रसीदति गृहे जपः समः प्रोक्तो गोष्टे द
 शगुणस्तु सः आरामे च तथा रणे सहस्र
 गुणस्तु अयुतं पर्वते पुण्ये नद्यां लक्ष
 गुणस्तु सः कोटिं देवालये प्राहरन् नम
 मसान्निधौ मम शिवस्य तथा शंखः अ
 नन्तं विष्णुसन्निधौ यामले श्लेक्षदुष्ट
 मृता बालशंकां तं कवि वर्जिते एका
 न्ते पावने निंदारहिते भक्ति संयुते सु
 देश धार्मिके राष्ट्रे सुभिस्ते निरुपद्रुते र

म्पेभक्तजनस्थानेनिवसेत्तत्पराश्रये
 राजानःसचिवाराजपुरुषाःप्रभवोज
 नाःवरन्ति येनमार्गेणनवसेत्तत्रतत्त्व
 वित् जीर्णदेवालयोधानगहवक्षत
 लेषुच नदीकूलादिकूलेषुभूच्छिद्रा
 दिषुनोवसेत् पुण्यछेत्रादिकंगत्वाकु
 र्याद्भूमिपरिग्रहं ब्रूयादमुकमंत्रस्यपु
 रश्चरणसिद्धयैमयेयंगद्यतेभूमिमंत्र
 मेसिद्धतामितिभूमेःपरिग्रहंकृत्वाप
 रिमाणंचसर्वतःनदीपर्वततीर्थादौ।
 परिमाणेनखंडितं ग्रामेक्रोशामित
 स्थानंनगरेद्वयंस्मृतं क्षीरवक्षमया
 न्कीलानस्त्रमंत्राभिमंत्रतान् निखने
 दशादिग्भागेतेष्वस्त्रंचपूजयेत् क्षेत्रे
 तुकीलितेमंत्रीनविप्रेः परिभूयते शे
 त्रपालादिकंस्तत्रपूजयेविधिवततः
 दिक्वतिभ्योवलिंदत्वाततःक्षेत्रंसमा
 श्रयेत् क्षेत्रमभ्यंसमाश्रित्यकूर्मचक्रं

शि०। विचिंतयेत् कर्मवक्रमविज्ञापयः कु
 २५७ र्वाज्ञापयश्चकम् तज्जपस्यफलं ना-
 स्ती सर्वनार्थाय कल्पते सारसंग्रहे कृ
 मस्थितिं परिज्ञाय योजयादिविधौ स्थि
 तः संप्राप्नोति फलान्मुक्तान्यन्यथाना
 शमेति च तस्मात्कर्मविभागं तु विज्ञा
 यारिवत्तमाचरेत् सचतुर्दशस्थितो-
 लोके तत्प्रकारस्तथोच्यते प्रमस्तु परः
 कर्मस्ततो देशगतस्तथा ग्रामगो गृह
 गश्चेति चतुर्दशव्यवस्थितः देशग्रामं ग
 हं वा स्वं नवधा विभजेत ततः प्रागादिषा-
 श्रिमान्तन्तुकादिमान्तानि विन्यसेत्
 ईशान्ता सुदिशः पश्चान्नामा पश्चरतो भ
 वेत् तन्मुखं पार्थवोपाणी कुक्षिपादौ
 ततस्ततः पुच्छमेकमथो मध्यं पृष्ठमे
 वं षडंगवान्मुखे सर्वार्थसिद्धिः स्यात्क
 रयोरल्पसिद्धयः कुक्षौ तु नित्यनैष्क
 ल्यं पादयोर्नैव सिद्धयः पुच्छे मत्सु

नियतोपष्टेसर्वार्थसिद्धयः तस्मात्तस्मा
धुविज्ञायकुर्यात्सर्वजपदिकं तंत्रराजे
व्यंजनं देशकूर्मस्यात्गृहकूर्मस्वरास्त
था ग्रामकूर्मं तद्विज्ञायं परकूर्मं न तु द्वयं
नित्यं पूर्वमुखोपस्मात्तेन तत्सिद्धिरीति
रित्येति स्वरव्यंजनपुक्तेऽपि देशानामनि
व्यंजनप्राधान्यं देशकूर्मस्योक्तं गृहकूर्म
स्वसंस्तंषां श्रौतं तथा ग्रामकूर्मस्य स्व
रस्येति केवलस्वरपुक्तेस्तु सर्वत्र स्वरस्य
दिकोऽयं मुखं ज्ञेयं देवीयामलो कुरुक्षेत्रे
प्रयागे च गंगासागरसंगमे महाकाले च
काशं च दीपस्थानं न चिन्तयेत् एतत्तत्र
करचनाप्रकारः प्रयोगे वक्ष्यते सिद्धेश्व
रीतंत्रे तस्मान्मुखं समाश्रित्य सर्वकार्यं
समारभेत् तदलाभे करं वापि कूर्मस्था
नं समाश्रयेत् कालिकोद्भवे स्थानसा
धकयोर्नाम्नोरित्वं पत्रविद्यते तदक्ष
शास्त्रतो ज्ञात्वा तत्तत्सम्पत्तिरित्येते तत्र

शि०। शसास्त्रे अरित्वमद्वयस्योक्तंगकारे
 २५८ एरूपस्परं अद्वयस्वकारेण ङका
 रस्यातेन च लद्वयस्वकारेण षका
 रस्यापि लद्वयं औद्वयस्वकारेण।
 षकारस्योयुगेन च जकारस्य टकारेण
 ङकारस्य खकारतः उकारस्य तकारेण
 फकारस्य धकारतः तकारस्य तुरेफै
 णयकारस्य सकारतः अरित्वमेघां वर्णा
 नामन्येषां मित्रभावना कूर्मचक्रे रिपु
 स्थानं साधको यत्नतस्त्यजेत् यथागर्ग
 स्य वैरि स्याद दृहासं प्रहृत्पुरम् गयामरे
 । श्वरस्यैव मकाराधेषु योजयेत् ॐ जु
 भट्स्य ङकारव्यं लतक स्या रिपु यकं उ
 डिपाणं षरायुः ॐ रापरयस्य औद्वयस्य
 णकस्य च जयमीनीं कं राणस्य रिः खं
 धारं तुं तुणस्य तु डाकदेवस्य ताराख्यं ध
 मीख्यं फं जिभटतः भट्स्य रम्यकं वैरिपु
 न्नदतस्य सोमका एवं क्रमेण संशोध्य

वैरिस्थानं त्यजेद्बुधः क्षेत्रसाधकमंत्राणां
 मेकमेवायमश्वरं पदिस्थात्सधुबंमंत्रः
 सर्वसिद्धिफलप्रदाः अथ जपमाला सा
 तु द्विविधा मातृकाक्षरमयी रुद्राक्षा-
 दिमणिमयी चेति तत्र प्रथमामाह सा
 रसंग्रहे अकारादिक्षकारान्तेर्विन्दु
 वन्मातृकाक्षरेः अनुलोमविलोमस्थेः
 कृत्यपावर्णमालया प्रत्येकवर्णपुक्
 मंत्राजप्ताः सुः शिप्रसिद्धिदा वैरिमंत्राश्च
 पिन्दुणं सुसिद्धास्तु किंपुन्यरिति तत्प्र
 कारमाह कुलमूलावतारे ब्रह्मनाडीग
 तानादिक्षां तवर्णान्विभाव्य च अ
 णं विन्दुयुतं कृत्वा स्वेष्टं मंत्रं जपेत्सुधीः
 प्रकारादिषु संयोज्य तथा कादिषु चक्र
 मात्रा क्षाणं मेरुमयो तत्र कृत्यये जग
 दीश्वरी तदा लिपिर्भवेदक्षमालाईश
 तसंख्यया अनया सर्वमंत्राणां जपः स
 र्वायसाधकः क्षकारं मेरुसंस्थाने लका

शि०। रादिविलोमतः एकैकांतरितं मंत्रं जपे
 २५६ देवं फलप्रदमिति अत्राद्योत्तरसहस्रं।
 वाद्योत्तरशतं वापदाजयः कार्यस्तदाव
 गंष्टकविभेदेन भवेदद्योत्तरं शतमिति
 अक्षमालाशब्दस्तत्रैवमुखः उक्तं च शा
 रदातिलके आदिशान्तार्णयोगित्वाद्
 समालेति कीर्तितं तेषु शान्तार्णवेपि अ
 कारः प्रथमो देवि शकारो न्यस्ततः परं
 अक्षमालेति विख्याता मातृका वर्णरू
 पिणीति अत्र वर्णष्टकजपस्तुष्टिश्चा-
 तादिसंख्यावसाने कार्यः तदुक्तं मातृका
 र्णवेपि प्रकारः प्रथमो देवि शकारो न्य
 स्ततः परं अक्षमालेतिः आरम्भाकार
 मादौ मनसि परिजपेन्मातृकां सावसा
 नां धत्वा तच्चावसानं पुनपि पठेदन्त
 मेवावराहे लान्त न ह्येव वर्गास्तदनुप
 रिजपेद्भूय एवावसाने त्वान्तं संहारयु
 क्तं पशुपतिगदितायामले मालिकेयं

धत्वा मेरुस्थाने अवसानं शकारं लान्ता
 न कचटतपयशालारव्यान् न दनुवृद्धि-
 ह संख्यासमाम्पनंतरं अवसानो उदी
 ह्यशतादिसंख्यावसाने एवावधारणे
 द्वितीयानुसारसंग्रहे अथ वक्ष्ये क्षमाया
 लाविधानं मंत्रकाम्यया पंचविंशति-
 भिः प्रोक्ता मणिमिर्मुक्तिदायिनी त्रिंश
 द्विर्पर्मदासप्तविंशत्यक्षैस्तु सर्वदा अ
 भिचारकरीयं च दशभिः कल्पिता तु सा
 चतुःपंचाशदक्षैः सा काम्यकर्मसु सि
 द्विदा अष्टोत्तरशतैः कृपासर्वाभीष्टप्र
 दामता मणयः शंखसंभूताः प्रोक्ता ल-
 क्ष्मीप्रदायकाः मुक्तिप्रदाः स्फटिकजाः
 पद्माक्षाः पुष्टिवर्द्धनाः भुक्तिमुक्तिप्रदाः
 प्रोक्ता रुद्राक्षाः सर्वसिद्धिदाः पुत्रजीवभ
 वाः पुत्रयशुधान्यसमृद्धिदाः विद्रुमास्या
 स्तुमणयो धनसौभाग्यवश्यदाः मोक्ति-
 कामुक्तिदाः प्रोक्ताः सर्वसंपत्समृद्धिदाः

शि। पापापहाः कुशमयाः कामदाः स्वर्णरू
 २६० प्याजाः शारदातिलके रुद्राक्षनिर्मका
 मृतेजयेन सुमनोरथान् यथा शौर्ध्वम्
 हितामालाशान् शान्तिशिनीमता कुश
 ग्रंथिमयीमालासर्वपापप्रणाशिनी
 पुत्रजीवफलैः त्वासा कुरुते पुत्रसंय
 दं निर्मितारूप्यमणिभिर्जयमालेशि
 तप्रदाहिरण्मयैर्विरचितामाला काम
 न्प्रयच्छति प्रवालैर्विहितामाला प्र
 यच्छेत्पुष्कलं धनं सौभाग्यं फटिकी
 मालामौक्तिकैर्विहिताश्रियं निर्मिता
 प्राखमणिभिः कुरुते कीर्तिमव्ययो स
 वैरतेर्विरचितामाला स्यान्मुक्तये नृणां
 सर्वैरिति एकेन पञ्चभिरितिकेचित्तः
 मिश्रणो नु निषेधमाह उत्तरतन्त्रे ईश
 क्षेयदिजयेत्तरुद्राक्षैस्फटिकैस्तथा
 नान्यन्मध्ये प्रयोक्तव्यं पुत्रजीवादिकं
 वयत्र यद्यन्यन्तु प्रयुंजीतमालायां ज

एके कल्पे च यं च मशाय
 इति यदा धिदिशे

यकर्मणि तस्य कामंचमोक्षंचनददा
 तिप्रियंकरी जन्मान्तरेजायतेसोवेद
 वेदंगपारगःमिश्रीभावंततोयान्तिचरा
 डालैःपापकर्मभिरिति वृहस्पामले ख
 रुश्रंगस्ययामालापितृणामोक्षदायिनी
 निशादवीकृतावशेषेलाक्षयाज्वरकर्म
 णि अर्कस्योच्चाटनेकायीश्रीफलेशान
 साधने गजदन्तस्यमणिभिःकुयात्सर्वा
 र्थदायिनी राजतीसर्ववशेषुमोहनेता
 म्रजास्मृता मारणेचायसीप्रोक्ताति सार
 संग्रहे सापुनस्त्रिविधाप्रोक्तासात्विकी
 राजसीतथा तामसीवेतिता स्वायाशानै
 ररुतेतैःशुभैःमणिभिःशंखसंभूतैःस्वै
 तपस्यसमुद्रवैःकुशाशग्रंथिभवैःत्क्षणा
 राजसीचतुरुतैःपंचाशद्भीरुपद्मवर्जि
 रारक्तचंदनैःसौवर्णैरक्ततरुजैःपीतसा
 रसमुर्भद्रवैःपद्मकाष्ठसमुद्रतैरजनीका
 ष्टसंभवैःदेवदारुसमुद्रतैःकुसुमाक्ष

शि०। समुद्रवैः मणिमितामसीचाष्टाविंशति-
 २६९ द्विर्मणिभिः कृता साशमीति वविंवाख
 डंडुमडुसमुद्रवैः कपिशार्दूलरूक्षाणां
 जंतनामस्थिसंभवैः नराश्वरासमेभानां
 स्नायुभिग्राथितैरपि ततत्कार्यविभेदे।
 नसासाकार्यविपश्चिता इति कुशग्रं-
 थिमात्नातुब्राह्मणानामेव कुशग्रंथा
 जपेद्विप्रः सुवर्णमणिभिर्नयः पुत्रजीवै
 जपेद्वेश्मः यथाशैः सर्वएववेति नारद्व
 चनात् गोपालस्पतुपद्मासमन्तीवप्रश
 स्तं गौतमेन तन्मात्रविधानात् यथास
 माहितमना भूत्वा पद्मबीजा समालया
 जपेदिति नारदपंचरात्रेपि जपस्य गण
 नां प्राहुः यथाशैर्भक्तिवद्देवैरिति वैष्ण
 वानामपिरुद्राश्च समालातीवप्रशस्तपे
 तुभागवतो भूत्वेत्पुपक्रम्य रुद्राश्चैश्वर्य
 मामिति वराहवचनात् अथमालासं
 स्कारकालः तत्र योगिनीतंत्रे द्वादश्या

वैष्णवीमालाकर्तव्यासाधकोत्तमैः मंत्र
 शैर्विष्णुमंत्रेण दिव्यभागे प्रयत्नतः शक्ती
 नामपि कर्तव्या भुक्कारात्रायथाविधि
 अष्टाभ्यां वनवभ्यां चतुर्दशपंतथैव च त्र
 योदशपंतथा कुर्याच्चि वस्यापि सुरेश्व
 रि चतुर्थ्यां गणनाय स्पमध्याने भारस्व
 रस्य तु पूर्वाह्ने। देविकर्तव्या सप्तमं जग
 दीश्वर इति अथ सूत्राणि तत्रैव पट्टसू
 त्रकृत्वामालादेव्याः प्रीतिकरी सदा का
 र्या शैवेष्णवीमालाय ससूत्रैरथपि बाहु
 णभिर्वा त्वत्तैवीपिशैवीमालाप्रकीर्ति
 ता कार्या ससूत्रैरन्येषां विदध्या जपमा
 लिकां कार्या ससूत्रैर्विशेषस्तत्रैव ततो
 द्विजेन्द्रपुण्यस्त्रीनिर्मितं त्रिगुणं त्रिगुणी
 कृत्यसूत्रं प्रक्ष्यात्ययत्नतः कालोत्तरे स्कं
 दउवाच देवदेव महादेव साष्टिस्य तिल
 येश्वर रुद्राक्षैर्जपमाला तु कथं कार्या म
 हेश्वर संस्कारकथं नाथ कर्तव्यः कीट

शि०। योफलं ईश्वर उवाच शृणु धरामुख च।
 २६२ श्यामिरुद्राक्षैः क्रियते यथा जपमाला
 विधानेन सा जपसिद्धिदा एकवक्त्रैर्द्वि
 वक्त्रैश्च पंचभिः षड्वक्त्रैर्वाथ कर्तव्या मिथो
 मिथो स्तुवर्जयेत् मुखे मुखं तु कर्तव्यं मु
 खं मुखे विवर्जयेत् रुद्राक्षस्योन्नतं प्रोक्तं
 मुखं पृष्ठं तु निम्नं धात्रीफलप्रमाणेन
 श्रेष्ठमेतदुदाहृतं बदरान्नप्रमाणेन च
 एकान्मध्यमाध्यवे ऊर्ध्वं वक्त्रं तु मेर्वा
 खं कर्तव्यं तन्नलघयेत् नवत्रितुं तु ना
 श्रेतद्गुणिनीयमसंस्पृशन् अस्पृशस्त्व
 न्योन्यस्य उत्तरतंत्रे एकोमिरुस्तत्र देयः
 सर्वेभ्यः स्थूलसंभवः प्राद्यं स्थूलं ततस्त
 स्मान्पूतं न्यूनतरं तथा विन्यसेक्रमशः।
 तस्मात्सर्पाकारावसायतः ब्रह्मग्रंथिषु
 तं कुर्यात्प्रतिबीजं यथाविधि अथवाग्रं
 थिरहितं टट रज्ज्वसमन्वितं त्रिरावत्पा
 यमध्येन वाईवत्यांतदेशतः ग्रंथिः प्रद

२६२
 चतुर्वक्त्रैश्च

क्षिणावर्तः स ब्रह्मप्रथिसंज्ञितः तथा
 कालोत्तरे एवैवमक्तं विधायायसाध
 कोप्रथयेत्स्वयम् कृतनित्यक्रियः।
 शुद्धउक्तेष्वक्षेषुमंत्रवित् यथाकामं
 यथात्नाभमक्षानीनीययत्नतः वक्रमां
 कर्षाकरणेयत्नउक्तः प्रन्योन्यसमरू
 पाणिनातिस्थूलकृशानिच कीटादि
 भिरदुष्टानिनजीर्णानिनवानिच ग
 व्यैस्तुपंचभिस्तानिप्रक्षाल्यतुपृथक्पृ
 थक् प्रादौपूर्वादिने प्रक्षान्द्रुद्राक्षान्
 यथाकामंवक्रमैदेफलंभेदश्रवणात्तश
 क्तिव्यतिरिक्त एकमुक्तंश्रेयं पंचगव्यंतु
 नृसिंहपुराणे दुग्धंकाचनवर्णयाःस्वे
 तायाश्चैवगोमयं गोमूत्रंताम्रवर्णयानी
 लायाश्चभवेदधि घृतं वैकृत्स्नवर्णयाश्च
 त्येतत्पंचगव्यकम् गवांवर्णस्तुसुलभा
 संन्तिदेशेषुयत्रचतत्रवर्णविभागेनपंच
 गव्यानिचाहरेत् वर्णान्नाभेनदोषोस्ति।

शि. १

२६३

२६३

मात्राहीनं तु वर्जयेत् गोशकृदिगुणं मूत्रं
त्रेसर्पिर्दद्याच्चतुर्गुणं शीरमहगुणं प्रोक्तं
पंचगव्येन यादधि गायज्यादाय गोमूत्रं
गंधद्वारेति गोमयं आप्यायस्वेति च क्षी-
रं दधिक्रावन्नचादधि तेजोसि शुक।
मित्याज्यं देवस्य त्वाकुशोदकं इति प्रश्ना-
त्येतुक्तं विद्येणेति स्वयमेव सद्योजाते-
ति मंत्रेण शालयेत् पंचगव्यकैः पंचगव्ये-
जे लैश्च शालयेत् पंचगव्येन सद्योजातेन
सज्जलैरिति तत्त्वसारवचनात् चन्दना-
गुरुगन्धाद्यैवापदेवेन चर्षयेत् धूपयेद-
प्यघोरिणकृष्णागुरुसुगुणतः तत्पूरुषा-
स्वमंत्रेण लेपयेत् श्रंदनादिभिः प्रादि-
पदेन कर्पूरकस्तुरीकुंकुमादिनिगृह्यते-
मंत्रयेत् पंचमेतेव प्रत्येकं नुशतं शतं मे-
रुचपंचमेतेव तथा घोरिणमंत्रयेत् शेषा-
गमे अश्वत्थपत्रनवकैः पञ्चाकारेण क-
ल्पयेत् सूत्रं मणिं च गंधादिः क्षालिता।

सत्रनिक्षिपेतातारंशक्तिमातकांचिसूत्रे
 रुद्राक्षकेचय विनस्पपूजयेदाज्यैर्जुह
 पाच्चैवशक्तिःमणिमेकैकमादाय—
 सूत्रेनत्रतुयोजयेत् गोपुच्छसदृशीका
 पाएकाग्रावासमेरुका एकाग्रासमरू
 पाःपुमुद्राष्टकंदशीपित्वाप्रत्येकंपूज्य
 येत्यैर्जुहोसाच्चैवशक्तिःक्रमात्प्र
 थितंपंचभिर्मन्त्रैःपूर्ववज्रयथाशिवः
 मंत्रैःसयोजातादिभिःपंचभिःहोमेष्वे
 वभिरेवमंत्रैःपूजाहोमयोरेकमंत्रस्या
 वक्तृत्वात् मुद्राष्टकं कृत्वा वाहनादि
 अनंतरंपूजाभिधानात् अन्यमणिष्व
 प्यप्यंसंस्कारइति वदंतितदज्ञानविजं
 भितं रुद्राक्षाणामयंप्रोक्तःसंस्कारःश्रु
 तिदेशितःइतरेषुतुतंत्रोक्तःकर्तव्येषु
 हसांकेरितिकालोत्तरवचनादेव अथ
 रुद्राक्षमाहात्म्यंतदुत्पत्तिस्तन्मुखमेव
 सत्फलानिचनानापुराणेषु तत्रस्कंद

श्य

शि. १
२६६

पुराणे त्रिपुरो नाम देत्यस्तु पुरासीदति
दुर्जयः जिज्ञास्तेन सुराः सर्वे ब्रह्मवि ॥
द्वित्वन्देवता त्रिपुरस्य वधार्थाय देवा
नां त्रोणनायक लोका नां भयनाशायक
तु कर्मप्रवर्तये सर्वदेवमयं दिव्यं ज्वलि
तं घोररूपकं चिन्तितं स्यान्मया पुत्रत्र
घोरास्त्रमनुत्तमं निहत्या तस्य भाषाया
स्तावदघावददृश्यत दिव्यवर्षसहस्रा
णि च क्षुरुन्मीलितं मया पुटभ्यामाकु-
लाक्षिभ्यां पतिता जलविन्दवः तत्राशु ॥
विन्द्वोजाना महारुद्राश्च वक्षकाः स्था
वरत्वमनुप्राप्य मर्त्यानुग्रहकारणात्
फलंति सर्वकालं हि त्रिविच्छिन्तं फलप्र
दाः वाशिष्ठ्यैर्लिंगे ब्रह्मेन्द्रमुखसकलार
मररक्षणार्थं शंभोः पुरासुरविमर्दनक
ल्पकाले तत्रेपुरेक्षणनिरोधभवाक्षि
वारिरुद्राश्च वक्षनिकराणि तदा बभूवु
रुद्राश्चानर्कं तद्देशे दशानपरिमितान्म

सके विंशतिद्वेषट्कर्मप्रदेशेकरयुगल
 गतानद्वादशैव बाहोरिंदोः कलाभिः पृ-
 थगितिगदित्तैकमेकं शिखायां वक्षस्पृष्ट
 धिकंपः कलयति शतकं सख्यं नीलकं ८ः
 रुद्राक्षबीजमितियेभुविधारयनितहस्तेषु
 चमूर्द्धनितयोरसिभूमिभागे तेषानशान्ति
 सदृशायमपयनेत्रपद्याशानेन्द्रसुरकिन्न
 रपटणेसु शिरोमालाचषड्विंशत् द्वात्रिंश
 त्कंठमालिका कूर्परैषोडशप्रोक्ता द्वित्रिंश
 मणिवंधयोः श्रेणैतरशतैर्युक्तमुपवीतं
 विधीयते तदर्थं मुरसोमालाशिखायामे
 कमुच्यते कर्णयोश्चापिषट्संख्याधारण
 कर्मरितिः संख्याहीनं न कर्तव्यमधिकं
 नैव दुष्यति संख्याभेदं प्रवक्ष्यामि जपमा
 लातुपाभवेत् मोक्षार्थं पंचविंशत्याशप्त
 विंशतिपौष्टिके त्रिंशच्च धनसंपत्तये पंच
 दशमिचारके ब्राह्मणः शत्रियो वैश्यः
 शूद्रश्चेति चतुर्विधः स्वितारक्तसुवर्णम

शि०। १६५
 २६५
 कृष्णवर्णः क्रमादमी एतेषु ब्राह्मणः श्रे-
 ष्ठो जपमालाकृते भृशं अलाभे तु द्विजा-
 तीनामपि वास्वस्वजातयः अतिस्थूलो-
 तिसूक्ष्मश्च फटितो भंगुरो लघुः भिन्नः
 पुरा धृतो जीर्णो रुद्राक्षो नवरः स्मृतः म-
 णो यदुन्नतं तस्य नमः मुखं पृष्ठं तु निम्नकं
 घटयेदेकदिग्बत्समणी न स रक्षापंक्तिव-
 त् अथो न्यक्षर्षणदेवजपहानिर्भवेद्भु-
 वं श्रेष्ठे न रज्जुना तेन वर्तनत्रय रूपतः
 अन्योनमध्यदेशे तु कर्तव्या ग्रंथयः प्रु-
 भाः चतुर्दशान्नवक्राणि रुद्राक्ष्याणां क्र-
 माद्भवन्ते त्रधारणस्य फलं तेषां वक्षतेषां
 विधिक्रमात् एकवक्रं शिवः साक्षात्
 ह्रह्मणा व्यपोहति द्विवक्रं देवदेवो तु गो-
 बधं नाशयेद्भुवं त्रिवक्रमनलः साक्षा-
 तस्त्रीहत्या हरति क्षणात् चतुर्वक्रं स्वयं
 ब्रह्मा गुरुहत्या व्यपोहति पंचवक्रं शि-
 वः शाक्षात् सर्वपापैः प्रमुच्यते षड्वक्रं

कार्तिकेयस्तुधारयेदक्षिणेकरे ब्रह्मह-
 त्यादिभिः पापैः मुच्यन्ते नात्र शंसयः सप्तव-
 क्रं महानागो ह्यनन्तो नाम नामतः गोव-
 धस्वर्णचार्याभ्यां मुच्यन्ते सर्वदानरः अष्ट-
 वक्रो सेनसाक्षादेवोगणाधिपः विघ्नास्त-
 स्य प्रणश्यन्ति सो नो याति परा गतिम् न
 ववक्रं मेरुवः स्पाद्वारयेदामहस्तके भुक्ति-
 दं मुक्तिर्दंप्रोक्तं मम तुल्यो बली भवेत् दश-
 वक्रां भवेदुत्ससाक्षादेवोजनार्दनः पिशा-
 चग्रहे वेतालव्रह्मराक्षसपन्नगैः संभवा-
 नि वदोषानि सिप्रं नश्यन्ति धारणात् वक्रै-
 कादशारुद्रा संरुद्रा एकादशास्मृताः शि-
 खायां धारयेन्नित्यं तस्य पुण्यफलं शृणु-
 अश्वमेधसहस्रस्य वाजयेयप्रातस्त्यचः-
 गवां प्रातस्तसहस्रस्य सम्पक्वदत्तस्य पत्फल-
 म् तत्फलं समाप्नोति वक्रैकादशाधार-
 णात् वक्राद्वादशारुद्रा संभास्करद्वादशा-
 त्मकं बहुश्वर्णाश्वगोमेधफलं प्राप्नोति

शि० धारणात् वक्रत्रयोदशं वत्सरुद्राक्षया
 २६६ विधारयेत् पूज्यते स ततं देवैः प्रार्थ्यते पु
 ण्यमुत्तमं चतुर्दशसु वक्रवैरुद्राक्षं घा
 रयेद्यदि मूर्द्धि स्थिते तु चेन्नित्यंतस्मिन्ने
 म्रियते नरः पवित्रप्रयवक्रस्तु शशिरवण
 शिराः स्वयं बंधते स ततं देवैः सत्पंचशृणु
 षरामुखः बहुलं प्राप्नोति पुण्यं भाग्यवान्
 जायते नरः स्नानेन दानेन जपेन होमेन वैश्वदे
 वे सुराचर्ने प्रायश्चित्ते तथा श्राद्धे दीक्षाका
 ले विशेषतः रुद्राक्षधारी मृताचयत्किं
 चिन्कर्म वैदिकं यो विप्रः स ततं कुर्यात्
 तत्कर्म सफलं भवेत् पद्मपुराणे कंठे
 शिरसि हस्ते च कर्णयो रूपवीतके रुद्रा
 क्षधारणे देव रुद्रो भवति मानवः शिवपु
 राणे रुद्राक्षान्धारयेद्विप्रः संध्यादिषु
 च कर्मसु तत्सर्वं सफलं प्राक्तं लक्षको
 टिगुणं ध्रुवम् लिंगदर्शनं च त्पुण्यं भवे
 रुद्राक्षदर्शनात् ततो कोटिप्रातं पुण्यं

लभते धारणान्तरः शिरसाधारणात्को
टिः करनयोर्दशकोटयः गले बद्धा काट
शतं मूर्द्धिकोटसहस्रकं आयुतं वोपवी
तं बलक्षकोटिर्भुजद्वये अप्रमेयफलं ह
स्तो मुरुद्राक्षधरो भवेत् लैंगे वसिष्ठे खा
दन्मासं पिबन्मघं सगच्छन् न न्यजातिभिः
सद्यो भवति पूतात्मारुद्राक्षे शिरसि स्थिते
स्कन्दपुराणे रुद्राक्षकंठमाश्रित्य श्वनो
पि म्रियते यदि सोऽपि रुत्वमाप्नोति किं पु
नर्मानुषादयः उच्छिद्ये वा विक्रमस्थायु
क्तो वा सर्वपातकैः मुच्यते सर्वपापेभ्यो न
रो रुद्राक्षधारणात् रुद्राक्षमालिकां कं
ठधारयन् भक्तिवर्जितः पापकर्मापियो
त्पं रुद्रलोके महीयते शेषपुराणे रुद्रा
क्षधारो भूत्वा पत्किंचित्कर्म वैदिकं का
र्यादि प्रस्तुयो मोक्षान्नासावाप्नोति तत्फ
लं वासिष्ठे लैंगे रुद्राक्षधारणे लज्जाये
षामस्ति महामुने संकीर्णसा भवेद्दृष्ट

शि०। नृतेषा वंशपुरं पुण अथान्येषामक्षविशे
 २६७ षाणांतुयोगिनीतंत्रे उक्तेष्वक्षेपूक्तसूत्रे
 ग्रंथितांसाधकोत्तमःमालाविधायवै।
 पात्रेभिश्च ~~षष्ठ्यप्ये~~ चिचिइंधादिच।
 विंतां भूतशुद्धादिकांपूजां समाप्य तत्र
 पूजयेत् गणेशसूर्यविद्वन्नीषादुर्गाश्चा
 बाह्यमंत्रवित् पंचगव्येयतां क्षिप्त्वा हौं
 मंत्रेण च मंत्रवित् तस्मादुत्तोल्वतां मा
 लां स्वर्णपात्रे निधाय च ययोदधि च त
 शौडशर्कराधैरनुक्रमात् तोयधूयांतरे
 कृत्वा पंचामृतविधिं बुधः क्रमात् तत्रैव सं
 स्थाप्य स्थापयेत् शीतले जले ततश्च दत्त
 सौगंधिकस्तूरीकुंकुमादिभिः तामालि
 प्य स्तोमं त्रमहोत्तरशान्तं जयेत् तस्यानव
 ग्रहांश्चापि दिक्पालाश्च प्रपूजयेत् ततः
 संपूज्य च गुरुं गृहीत्वा न्मालिकां प्रभां मे
 रवितंत्रे आदौ गणपतिं देवं सूर्यं विष्णु
 मुमापतिं दुर्गां च पूजयेद्दिदानीं मालायां

सुसमाहितः पंचगव्ये क्षिपेन्मालां प्रासादे
नामिमं त्रितां प्रासादेन अत्रैव वक्ष्यमाण
प्रसादतपरामंत्रेण ततस्तूल्वोत्तोत्यतो।
मालां स्थापयेद्देमपात्रके पंचामृतेन सं-
स्नाप्य शीतलेन जलेन व चंदनेन सुगंधे
न कस्तूरी कुंकुमादिभिः आभिषेकं ततः
कृत्वामंत्रेणानेन मंत्रवित् प्राणं जीवस
मारूढं कोमारस्वरभूषितं विंडनादसमा
युक्तं मंत्रराजं प्रविन्यसेत् नवग्रहान्मूज
यित्वा ततो दिक्पालपूजनं तिलघृतयु
क्तेन प्राक्तितो होमयेत्ततः स्वर्णं तु दक्षिणं
दद्यादि प्रास्तुतोषयेत्ततः दक्षिणामाचा
र्याय अनेन प्रसादेन विन्यसेत् अष्टौ त
रशतं जयेदित्यर्थः प्राणो हकारः जीवः
सकारः स्वर्णपात्राभावे श्वत्थपत्रं ग्राह्यं
उक्तयोगिनी तंत्रवचनात् प्रकारान्तर
स्तु कुज्विका तंत्रे शिल्पिनं पूज्ययेदशदे
वस्त्रगंधानुलेपनैः सहस्रकारयेन्मा-

968

देवस्योक्तं तेन होमयेदित्युक्तं ततो मण्ड
 मध्ये तु तां मालां स्थापयेद्बुधः अस्त्रमंत्रं त
 तो न्यस्य मूलमंत्रं ततो न्यसेत् अंगानि ता
 नि विन्यस्य देववत्परिविन्तयेत् अमेदरू
 पमासाधमालां कुर्यात्तदात्मिकां ततो व
 ल्मिं यथा न्यायं दधातेः साधको तमैः एवं प्र
 तिष्ठा मायाधमालाया मिष्टदेवतां आवा
 र्य पूजयेत् मंत्री शिल्पिनं च यथाविधि ना।
 न्यमंत्रं जपेत् तत्र यदीच्छेत् सिद्धिमात्मनः अ
 त्वादिर्जप्यं मंत्रं स ग्राहः बलिं मालायाः
 तैः होमश्चैः तथा उत्तरतंत्रे दृढं सूत्रं नियुं
 जीतजयेत् त्रुस्यति नो यथा जीर्णं सूत्रं पुनः
 सूत्रं ग्रंथयित्वा शतं जपेत् शौवाणमे यदा
 संचुह्यते मालाग्रं थयित्वा थ पूर्ववत् प्रति
 स्तितां पांतस्यांतु मंत्रं जप्त्वा दनमधीः तथा
 तर्ज्या नस्य शोत्सुत्रं कं पयेन्नैव धूनयेत्।
 नस्य शोदामहस्तेन करभ्रंशनकायेत् अ
 क्षाणं चालनैर्गुहेनान्यमक्षं न संस्पृशेत्

शि०। जपकाले सद्यः विद्वान्मैरु नैव विलंघयेत्
 २६५ परिवर्तनकाले तु संवहं नैव कारयेत् क।
 लिः स्वदृष्टाशब्दे लमाने चलन्मतिः च
 लिते चैव विद्वेषः स्फुटिते व्याधिसंभवः ह
 स्तच्युते महाविघ्नः स्वत्रच्छेदे विनश्यति
 त्रपुरश्चरणेऽपि जपमालाभावे करेण वा
 जपगुणानां कार्या उक्तं च नारदपंचरात्रे
 षांगुलिभिरेवपि जपकर्मसमारभेत् इति
 प्रपंचसारेऽपि पद्मासनः प्राग्बद्धनो प्रला
 पीतमानसस्तर्जनवर्जिताभिः श्वसज
 बांगुलिभिर्जपेत्तनातिद्रुतं नान्ति विलं वि
 तं चेति मंत्रतंत्रप्रकाशे जपस्य गुणानां
 कुर्यादथ बांगुलिपर्वभिः इति सूत्रकारमा
 ह श्रीभैरवीतंत्रे अनामामध्यमारभ्य क
 निष्ठानुक्रमेण तु मध्यमामूलपर्यन्तां क
 रमालाप्रकीर्तितेति गौतमोप्याह कनि
 ष्ठानामिकांगुलमध्यमाभिर्जपेत्संदेति
 तदानामामध्यमूलकनिष्ठामूलमध्या

ग्रानामध्यमाग्रमध्यमूलपर्यंतमिति नव
 सुगणनायां कृतायां नववारं मंत्रजपो भ
 वति इत्यमयुतादिष्वपूहनीयं वास्तुत
 स्तुतत्रान्तरदर्शनीसहितांगुलिभेरे वज्र
 पः कार्यः यदुक्तं कुलमूलावतारे अक्षेय
 वक्ष्ये महेशानिजय्यस्य गणनाफलं अं
 गुलीजयसंख्याजं फलमेकगुणं स्मृत्तरे
 खयाद्यगुणं विद्यात्पुत्रं जीवेदशाधिकं
 शतं स्याच्छेखमणिभिः प्रवालेस्तु सहस्र
 कं स्फाटिकैर्दशासाहस्रमोक्तिकैर्लक्षमु
 च्यते पद्माक्षैर्दशलक्षंतु सोवर्णैः कोटि
 रुच्यन्ते कुशग्रथावरुडाक्षैरनन्तगुणि
 तं भवेत् ज्वेतपद्माक्षमालाभिर्जपे स्याद
 मितं फलं अंगुलीभिर्जपेत् अंगुलेन वि
 नाजपं विफलं भवति प्रिये पर्वभिर्वांगु
 लीनां तु जपेदनुदिनं प्रिये मध्यमानामि
 कामध्यपर्वद्वयमिह प्रिये मेरुप्रकल्पतं
 कुर्वन् प्रदक्षि मनुक्रमान् अनामामूल

शि॥ पर्वदिकनिष्ठानुक्रमेण तु तर्जन्यादि
 २७० तोदेविमध्यामूलावसानकं गणयेच्च।
 क्रमेणैवं किंचित्संकोचयेत्तत्तं अंगुली
 नविपुंजीतजपकाले महेश्वरि अंगुली
 नां वियोगे तु छिद्रेषु स्रवते जपः उत्तम
 गणनां देवि नमंत्रं प्रजपत्कचित् पतस्त
 जपमीशानिबलाद्गृह्णति राक्षसाः अ
 थ वाममध्यमामध्यमूलपर्वद्वयं प्रिये मे
 रुं कृत्वा जपे देवितर्जनीमूकाविधिः अ
 नामध्यपर्वदिप्रदक्षिणक्रमेण वैशति
 अत्रांगुलिजयोरेखाजपः पर्वजपश्चेति
 त्रिविधाकरमालाजपः तत्र कनिष्ठाद्यं
 गुह्यपर्यन्तं पुनः पुनर्गणनांगुलिजपः
 कनिष्ठायंगुलिगतरेखाजपः पर्वजपः
 स्तुप्रोक्तलक्षण एवेति अथ पुरश्चरण
 काले विहितानि तत्र नारदः मनःसंहर
 णं प्रोचं मौनं मंत्रार्थचिंतनं अव्यग्रत्व
 मर्निवेद्यजपसंपत्तिहेतवः त्रैलोक्य ॥

मोहनतंत्रे लोभमोत्सर्परहितः कामक्रो
धविवर्जितः सर्वथा लभते सिद्धिं मन्यथा
निष्फलं भवेत् कुंभसंभवः नित्यं नैमिति
कं यषु त्ववीतैः चाश्रमोदिते तदेव कर्म
कुर्यात्वीततन्मनास्तपरायणः दान्तरि
षवणस्नायी मोनी संमानिता परः यतेत
वैष्णवकर्मस्थिरधीर्नियतेन्द्रियः गौतमः
स्वकर्मनिरतियस्य तस्य सिद्धिरद्वयः दूर
तां पिनसिद्धिस्तदितरस्य हि जेतमा कूर
स्यापि नसिद्धिस्तदितिसत्यं न संशयः इत
रस्य स्वधर्मरहितस्य दूरतोपि चिरकाले
नापि मंत्रार्णवे भूषाया ब्रह्मचारित्वं मो
नं चार्पानुसूयता नित्यं त्रिषवणस्नानं शु
द्धकर्मविवर्जितं नित्यपूजानित्यदानं दे
वतास्तुतिर्किर्तिनं नैमित्तिकार्चनं चैव
विश्वासो गुरुदेवयोः जपनिष्ठा द्वादशोते
धर्माः स्युर्मंत्रसिद्धिदाः ब्रह्मचर्यं अविध
मेषु न विवर्तिः तदुक्तं दक्षिणेन स्मरणं

शि०१ किर्तनंकेलिः प्रोक्षणं गुह्यभाषणं सक
 २७१ ल्योध्यवसायश्चिक्रियामिव्यतिरेवचण
 तन्मैथुनमह्यंगं प्रवदन्ति मनीषिणः वि
 परीतं ब्रह्मचर्यमेरतदेवाहृतक्षणं अ
 भिलाषपूर्वकं स्मरणं कीर्तनं प्रेक्षणं नि
 निषिद्धानिकेलिः परिहासादिवाह्यचे
 क्ष गुह्यभाषणं संभोगार्थं रहोमंत्रणं सं
 कल्पः मानसं कर्म अध्यवसायं संभोगा
 निश्चयः त्रिषवसात्मानं तु शक्तपरं त्वा
 नं त्रिषवणं प्रोक्तं मशक्त्या द्विः सकृच्चरेदि
 ति वैशाखायनवचनात् शकृदकर्म तु देभ
 त्दैद्वैषौतपोत्साद उच्चाटौ भ्रममारण्ये व्या
 धिश्चेति स्मृतं शकृदिति नारायणं प्रो
 क्तं निज्यपूजात् पूर्वकमेव जपविधाना
 त् नैमित्तिकार्चनं अथ नादौ विशेषपू
 जा तदुक्तं मंत्रतंत्रप्रकाशे अहोतरस
 हसंतु कृत्वानार्यागमादरात् जपेत्पूदि
 नं यत्तु नित्यं षडः स्मृतः अथ ते विषुवे

चैवग्रहणेचंद्रसूर्ययोः द्वादशपांयौर्णिमा
 पांतुतेषुनेमिति कोजपः नित्यात्रिगुणि
 तः सोऽथ पूजावैवहरेस्तथैति कपिल
 पंचरात्रेः मंत्रश्च देवता तारा तिथि वारेषु
 जप्यतामिति तथा गोतमः ततो गुरोः पा
 द्यं पुष्पां जलिभिर्चयेत् तस्मादाशी
 सदाग्राह्या ततः सतोषमाचरेत् संतुष्टेन
 गुरौ देवः संतुष्टो नान्यथा भवेत् तथा श्री
 भगवद्वाक्यम् संतुष्टो हि गुरुर्यस्य तुष्टं ज
 गन्नयम् नास्त्यसाध्यं जगत्प्रसन्ने तु गु
 रौ मुने हृदि न्यहरोर्वाक्यं न कदाचिद्विक
 ल्ययेत् कुंभसंभवः स्नायाच्च पंचगव्येन
 केवला मलकेन च श्रुतिस्मृतिपुराणाः
 कर्मत्रेः स्नायादनंतरं अनुतिष्ठेदनुष्ठेयं
 शुचिव्रततमो निशाम प्रपंचसारे अथ तु
 हविष्यप्राशीनकाशीवाजयेन्मंत्रमिति
 वाशब्दः समुच्चये फेत्कारातंत्रेरे गुरुगो
 विंदप्रवालेषु दीनां घृणेषु च भवे

शि०। दार्यमतिमं त्रीनच डोहं समाचरेत् पश्चा

२७२ डोभ्यः समभ्यचग्रासं दद्यात् सुशोभनं गो

तमः गोषु भक्तिः सदा कार्या गोषु शुश्रूष

एतथा भैक्षादिनिमाहारः सकृद्वात्रो वि

धीयते दद्यात् मूलफलैर्वापि कुर्यादशन

मन्वहमिति त्रैलोक्यसंमोहनं तत्र नि

त्यं गोषु प्रसंनसु गोपालोऽपि प्रसीदति॥

अथ निषिद्धानि तत्र त्रैलोक्यसंमोहन

तत्रे नाप्रियं कस्यचिद्भूयान्नानृतं वाक

दाचन नर्छया माक्रमेद्दिद्वान्विभीतक^क

रंजयोः न कुर्यात्कस्यचित्किंचिन्नगह्नी

याज्जयातरे तैलाभ्यगं न कुर्वीत मधु-

मांसं विवर्जयेत् स्त्रीषु संभाषणं नैव कु

र्याद्देवि विमोहितः न नयानस्रगंधयो-

गीतवाद्ये विवर्जयेत् नगह्नीयादि।

तिसंति संभवे असंभवे तु दिनभक्ष्यमा

त्रे ग्राह्यं वक्ष्यमाणपुक्ते विमोहीतः-

कामपरवशः प्रयोगसारे विभीतकार्क

गंधादो

कं रवेऽश्रुहीच्छायां न संश्रेयेत् कं भसंभवः वा
 अनः कर्मभिर्निर्त्यन्ति स्य हो वनितादि।
 पु स्त्रीशूद्रयतिव्रातनास्तिकोच्छिष्टभाष
 णं असत्यभाषणं परिवर्जयेत् सप्येऽपि न
 भाषेत जपहोमार्चनादिषु वर्जयेद्भीतगया
 दिश्रवणं न तपदर्शनं तावूलंगंधलेपंचपु
 षधारणमवेच मेषु नंतत्कथात्नापंडोऽंही
 परिवर्जयेत् असद्भाषमत्यर्थं वर्जयेदन्य
 पूजनं कौटिल्यं शौरमभ्यंगमनिबदितभो
 जनं असंकलितकृत्यंच वर्जयेद्मर्हनादि
 कं त्यजेदुद्धोदकं स्नानं सुगंधामलका
 दिकं सभ्यैरिति तत्र प्रायश्चित्तमाह नार
 दः सकृदुचरितेशब्दे प्राणवंसमुदीरयेत्
 प्रोक्ते मापरशब्देऽपि प्राणायामं सकृच्चरेत्
 रुति बहुप्रत्नायेचावर्षं न्यस्यां गानित
 तो जयेत् क्षुतेऽप्येवं तथा स्पृश्यानां
 स्पृशीनेन व तथेति योगियाज्ञवल्क्यः य
 दिवागपमलीयः सा ज्ञयादिषु कथंचन व्या

शि। हारेद्वैतं मंत्रं स्मरेद्वा विष्णुमव्ययं वाय।
 २७३ वीयसंहितायां प्रतिज्ञानामन्त्रजानां दर्श
 २७३ नेभाषिते श्रुते श्रुते घोवायुगमने जंभिणे
 जपमुत्सजेत् प्राप्तावाचम्य चैतेषां प्राणा।
 यामं षडंगकम् कृत्वा सम्पक्व जयेच्छेषं य।
 दा सूर्यादिदर्शनं मार्जारं कुकुटे चैव श्वानं
 गधुं खरं कपिं दृष्ट्वा च म्याचरेत्कर्मस्य क्क्षा
 स्नानं विधीयते एवमादींश्च नियमानुरश्चर
 ण कृच्छरे तदिति तथा शिववचनं क्रोधं श्रु
 तं मदेव्रीणि निहीयन् विजंभणे दर्शनं स्व
 स्पर्शनीचानां वर्जयेज्जपकर्मणि प्राचान्तः
 संभवे तेषां स्मरेवामो त्वया सह योती विव
 प्रपश्येद्वा कुर्याद्वा प्राणसंयमं मोमहे शंत्व
 या पार्वत्या लिंगपुराणे सूर्याग्निश्चन्द्रमा
 श्चैव ग्रहनक्षत्रतारकाः एते ज्योती विवो
 क्तानि विद्वद्भिर्वा त्मणैस्तथेति तथा क्रोधे
 मदः श्रुत्वा तान्द्रा निहीयन् विजंभणे स्वीन
 च दर्शनं निद्राप्रलापास्ते जपद्विषः तथा।

विष्णुधर्मोत्तरे उपविष्टो जपन् स्नातः शुतप्र
 स्रवलितादिषु पूजायां नाम कृत्स्नस्य सप्तवा
 राभ्यर्तयेत् यदा चैवं भवेन्मन्त्री स्वयमप्यशु
 चिः पुनः स्नात्वा च मयथा पूर्वम् आसंकृत्वा
 पुनर्जयेदिति न्यासं प्रधिकारसंपादकं ए
 ॥ तेन मूत्रोत्सर्गादवशुचित्वसंभवश्चेत् स्ना
 नं प्रन्यथा प्राणायामषडंगन्यासात्कृत्वा शो
 षं समापयेदिति प्रीतियते वैशंपायनः प्रस्ता
 तस्य फलं नास्ति तथा तर्पयतः पितृन् नाप्य
 तर्पयतो देवान् नासत्यमभिजल्पतः नैक
 वासाजयेन्मन्त्रं बहुवस्त्राकुलोपि वा त्यजेदु
 र्जनसंस्पर्शमशकादिभयं त्यजेत् वायवी
 संहितायां उह्सीषीकं चुकीनग्नो मुक्तकेशो
 गलावतः प्रपवित्रकरो शुद्धः प्रलयन्नजये
 त्कचित् प्रसंवत्तौ करौ कृत्वा शिरसि प्राव
 तोपि वा चिंता व्याकुलचित्तो वा क्रुधो भ्रान्तः
 क्षुधा न्वितः प्रनासनः शयानो वा गच्छन्नु
 त्थित एव च रथ्यायामशिवस्थानेन जयेति

शि०॥ मिसन्तरे उपान ऊपादोवापानशय्याग
 २७ध तस्तथा प्रसार्यनजपेत्पादावुत्कुरासनः
 एववा कपिलपंचरात्रे त्रिक्षेपादथवा
 लश्या जपहोमार्चनान्तरा उत्तिष्ठति
 तदान्यासंघडेगं विन्यसेत्पुनः प्रपवित्रं
 करः प्रपवित्रं कुशं विनादर्भेण यत्कर्म
 त्रिनासूत्रेण वा पुनः राक्षसं तद्रवेत्सर्वं
 नेहामूत्रफलप्रदमिति कर्मपुराणवच
 नेन तस्यावश्यकत्वाभिधानात् सूत्रं य
 शोपवीतं तत्र विष्णुः स्नातः सुप्रक्षालित
 पादः शुचिः बद्धशिखी दर्भपाणिराचान्तः
 प्राञ्जुख उदञ्जुखो बोपह्यो मौनी ध्यानी
 देवताः पूजयेत्तदिति तत्र वामे बद्धकुशा
 दक्षिणे परिरिभाषिकं पवित्रं तथा संध्यो
 पक्रमेकात्पायनः सर्वपाणौ कुशान् कृ
 त्वा कुपादावमनक्रियां ह्रस्वाः प्रचुर
 णीयाः स्फुः कुशादीर्घाश्च बर्हिषः दर्भाः
 पवित्रमित्पुक्तमतः संध्यादिकर्मसु स

व्यः सोपग्रहः कार्यो दक्षिणः सपवित्रक।
 सव्ये वामेः ननु कीदृशा धार्याः दक्षिणे धा
 र्या न वेत्स्यतः प्राह ह्रस्वाः पार्वणपचयज्ञा
 दिप्रवारा र्याः दीर्घाः वर्हिः संज्ञकाः प्रस्ता
 रपरिस्तरार्थाः प्रावारा घन्येषु संध्यादिषु
 दर्भावहवरावधार्याः विशेषरहिताः कर्म
 सुशुद्धि साधनं त्वेकः कुशोपग्रह इति कु
 शहस्तः समाहित इति अशून्यं तु करं कु
 र्यात्सुवर्णं रजतैः कुशैरिति पारस्करगो
 मिलादिभिरप्युक्तं अतो विशेषाभावात्
 संध्यादिषु सव्यः सकुशमुष्टिः दक्षिणः अ
 नन्तगर्भिणं साग्रं कौशादिदलमेव च प्रा
 देशमात्रं विज्ञेयं पवित्रं यत्र कुत्रचित् ई
 ति स्वोक्तलक्षणपवित्रयुक्तः अन्तर्गर्भि
 मिन्नं गर्भं गर्भिद्वितीयं अन्तर्गर्भितृती
 पंचविहाय चतुर्थं ग्राह्यं लधुहारीतः ज
 पेहोमे तथा दाने स्वाध्याये पितृर्पणे अ
 शून्यं तु करं कुर्यात्सुवर्णं रजतैः कुशैः।

शि। रितिः सुवर्णधारणं तु दक्षिणानामिकायां
 २७५ अनामिकायां तद्धार्यं दक्षिणस्य करस्य वे
 ति हे मै धारणस्य देवीपुराणवचनात्तर
 जतंतु ततर्जन्यां धार्यं यत्रोपादिश्यते क
 र्मकर्तुरंगं न तूच्यते दक्षिणस्तत्र विज्ञे
 यैः कर्मणां पारगः कर इति कात्यायनव
 चनात्तर्जनीमूलस्य पितृतीर्थत्वेन तदेव
 तरजतधारणतत्रैव न्याय्यमित्येतन्मू
 लमहाजनाचारेण निर्णीतप्रामाण्यात्
 र्जन्यां रजतंधार्यमिति स्मृतिसमुच्चय
 त्तिरिव तवचनाच्च सव्यापसव्यावलितं
 ब्रह्मग्रंथिसुत्थितम् लंघयेत्पुर्वमात्रं तु
 द्विपुं नैव लंघयेत् इति वचनात्प्रदनामा
 मध्यपुर्वणि सग्रंथिपवित्रंधार्यं कर्मका
 ले प्रकुर्वीते सपवित्रामनामिकां लंघये
 देकपुर्वास्याद्वितीयं लंघयेदिति प्राख्य
 चनाच्च सुवर्णरजतेरिति बहुवचनं बहु
 धारणस्य कर्मगतत्वं व्यनक्ति तच्च दधि

त्वत्सुवर्णत्वरजतत्वजात्योर्द्यणुकाश
 रभ्यवज्जेरेकधारणेषु पयद्यत इति वाम
 नपुराणे उदकेन विना पूजा विना दर्भेण ।
 वाक्रीयाः प्राज्येन वविना होमः पलेदास्यं
 तितेवले इत्यास्तां विस्तरः नारदपंचरात्रे
 अपवित्रकरो नग्नः शिरसि प्रावृत्तोऽपि वा
 प्रत्ययन्वाजपेद्यावतावन्निष्कलमुच्यते
 नग्नमाहात्रिः नग्नो मत्स्निनस्त्राः स्यान्नग्नः ।
 श्रोत्रपटस्मृतः नग्नो द्विगुणवस्त्रः स्यान्न
 ग्नोरक्तपटस्तथा नग्नश्चस्पृतवस्त्रः स्या
 न्नग्नः सिद्धपटस्तथा द्विकच्छोऽनुतरीय
 अनग्रश्चावस्त्र एव च भविष्यपुराणे
 द्विकच्छः कच्छशेषश्च वहिकच्छस्तथै
 व च एककच्छः कच्छशून्यो नग्नः पंचवि
 धः स्मृतः देवतः बहुवासाभेन नग्नो नग्नः
 कौपीनवाससेति शांस्वायनः दानमाच
 मनं हीमं भोजनं देवतार्चनं प्रोत्पादनं
 कुर्वीत स्वाध्यायं चैव तर्पणं आसना रूढ

शि॥ पादस्तुजानुनौर्जघयोस्तथा कृतावसवि
 २७६ षतोयस्तुप्रौढपादः स उच्यते मंत्रतंत्रप्र
 काशे तु उक्तनियमानभिधाय शाक्तावे
 वं सर्वमेतदशाक्तः शक्तिः तोजयेषितु
 तं सुंदराचार्यशिष्येण श्रीनिवासेधी
 मता चंद्रिकायां प्रणीतायां प्रकाशोपा
 दशोगमत इति श्रीसुन्दराचार्यवरणा
 विन्दद्द्वान्नेवासिना श्रीश्रीनिवासमदे
 नविरचितायां शिवार्चनचंद्रिकायां द्वा
 दशप्रकाशः अथ जपः तत्र कुंभसंभ
 वः गुरोर्लब्धे स्पमंत्रस्पशश्चदावर्तनं हि
 यत् अनन्तरंगाक्षराणां च न्यासपूर्वाज
 पः स्मृतः प्रंगेति सुतीक्ष्णसबोधनं अ
 क्षराणामन्तरावर्तनं जप इति संबधः त
 द्वादनाह वायवीयसंहितायां जपः स्याद
 क्षरावतिः स उद्योपां शुमानसः य उच्यनी
 च स्वरितैः शब्दैः स्पष्टपदाक्षरैः मंत्रमु
 च्चारयेद्वा जपयज्ञः स वाचिकः शनै

रुचाये नमो नमो भीषदाष्टौ च वालयेत् किं चि
 च्छावणयोग्यः स्यादुपांशुः सजपः स्मृतः
 गि ह्राजपः सविज्ञेयः केवलं जिह्वापाज
 धियापादाक्षरश्रेणीवर्णस्वरपदात्मिको
 उच्चरेदर्थसंस्मृत्या स उक्तो मानसोजपः ३
 चैर्जयोविशिष्टः स्याद्यज्ञादेर्दशभिर्गुणैः ३
 पांशुः स्याच्छतगुणः साहस्रो मानसः स्मृतः
 नारदपंचरात्रे वाविकं सर्वकार्येषु उपांशु
 सर्वसिद्धिषु मानसं मोक्षकार्येषु ध्यायेत् ह्रैव
 सर्वतः महाभारते सर्वेषां मेव यज्ञानां ज
 पयज्ञः प्रशस्यते अहिंसया हि भूतानां जा
 यते सोमहाफलः जपनिश्चोद्धिजः श्रेष्ठेः
 सर्वयज्ञफलं लभेत् श्रीभगवद्वचनं चः
 यज्ञानां जपयज्ञोऽस्मीति पश्यनाभीये या
 वन्तः कर्मयज्ञासुः प्रदीपनितपांसि च स
 र्वे ते जपयज्ञस्य कलां नार्हन्ति षोडशी ज
 पेन देवतात्पर्यरूपमाना प्रसीदन्ति प्रसन्ना
 विपुला न्मोगान् दद्यान्मुक्तिं च शाश्वती

शि। मृगुसंहिता व्यायेपाकयज्ञाश्चत्वारो वि।
 २७७ धियज्ञसमन्विता सर्वतेजययज्ञस्य क
 लांनाहंति षोडशी अथा। सनानितत्र ना
 रदः कुशाजिनाम्बरैर्युक्तं चतुरंगुलमूर्द्ध
 तः चतुरस्रं दिहस्तं च सुदृढमृदुनिर्मलं
 आसनं कल्पयित्वा तु जयकर्मसमारभेत्
 वैशांपायनः सर्वसिद्धौ व्यञ्चि चर्मज्ञानसि
 द्धौ मृगाजिनं वस्त्रासनं रोगहरं वेत्रजशी
 विवर्द्धनं कौशेयं पौष्टिकं प्रोक्तं कंबलं दुः
 खमोचनं अवस्त्रमाविकं वक्ष्यमाणं ब्रह्म
 यामलवचने कंबलवस्त्रासने दोषश्च व
 एणात्वा त्रिषु कंबलं श्रेष्ठमासनं देवतुष्ट
 ये इत्युत्तरतंत्रवचनात् मृगुः काम्यार्थं
 कंबलं चैव भीष्टं रक्तकंबलं धर्मार्थं
 काममोक्षाभिश्चैलाजिनकुशोत्तरे ब्रह्म
 यामले कंबलं श्वत्तरतौ च विचित्रो नी
 लपीतकौ व्याघ्राजिनं च कौरंगमन्यैर्ना
 नाविधासनेः प्रपन्नविद्वानि सारसंग

हे वंशाश्रमधरणादारुतृणपल्लवनिर्म
 तं वर्जयेदासनं मंत्रीदारिद्र्यदुखदं नादी
 क्षितोविशेज्जातुक्तसाराजिनेगही वि
 शोधतिर्वनस्थश्चव्रतचारीचत्नातकः
 त्रयामले तृणपल्लवकाष्ठानिपाषाणं मृ
 ण्मपंतथा ब्रह्मासनं च वस्त्रं च केवलं क्षि
 तिमासनं एव मह्यविधं देवि चासनं परि
 वर्जयेत् तृणसने भवेद्वेदोगः पल्लवे चित्त
 विभ्रमः पाषाणे च तथोच्चाटो ज्वरः स्यान्मृ
 ण्मपासने दित्पासने भवेत्पीडा पापविस्फो
 टदुःखदं वंशासने दरिद्रः स्याद्वस्त्रे स्थानवि
 नाशनं चिन्ता च प्रवालाहानिरुच्चाटो विव
 ज्वधोरः शोकशूलनदिकारोगा मत्पुः स्यात्
 रुकासने इत्येवाह्मासनं देवि वर्जयेत् सर्वक
 र्मसु अथ जपपूर्वादिनक्त्यं तत्र त्रैलोक्य
 मोहनतंत्रे शुभे मुहूर्ते नक्षत्रे शुद्धे काले य
 तव्रत गुरोराज्ञं समासाधततः कर्मसमार
 भेत्त स न कुमारः अथ वक्षामि मंत्रस्य पुर

शि०। श्ररणमुत्तमं कृताभिषेकोविधिवन्मंत्रं
 २७८ ध्वागुरोर्मुखान् शुभेमुद्गतेनक्षत्रेतिथौ।
 स्नात्वापथाविधि विप्रा संतर्प्ययत्नेनभो
 जनाच्छादनादिभिः भूविजवस्त्रभूषायेः सं।
 तोष्यगुरुमात्मनः श्रारभेतजपंपश्चात्तनु
 श्चापुरस्सरं प्रथमतः क्षेत्रपालांश्चसंपू
 ज्यवलिं दद्यापथाविधिमंत्रः प्रयोगेवक्षः
 तेवलिमंत्रस्तु पूर्वमेहिद्वयंपश्चाद्विदुषि।
 तास्यात्पुरुद्वयं भंजयंद्वितयंभूयो नर्तय।
 द्वितयंपुनः ततोविघ्नपदंद्वंद्वंमहाभैरवत
 त्परं क्षेत्रपालवलिं गृह्णद्वयंपावकसुंद
 रीवलिमंत्रोपमाख्यातः सर्वकामफलप्र
 दः तस्मै सपरिवाराय वलिमेतेन चाह
 रेदिति ततश्चोपवासः कर्तव्यः प्रथमपा
 रंभः महाकपिलपंचरात्रे एतन्नक्षत्रति
 थ्यादौ करणयोगवासरे मंत्रोपदेशो गु
 रुणासाधनं च सुखावहमिति दक्षापु रश्च
 रणयोः समाननक्षत्रादिकं ज्ञेयं तत्र प्रागुक्त

विधिना विचार्य समीचीनं समयं ज्ञात्वा समा
रभ्येत् तदुक्तं दक्षिणामूर्तिकल्पे साधयेत्प्रव
रो विद्वान्पूर्वपक्ष्यं समाश्रितः पुण्ये मुहुतेन।
क्षेत्रे तिथौ ज्ञात्वा यथाविधि नत्वा गुरुगणे
शानं नत्वा दुर्गां च मानरुतथा कुंभसंबन्धक
ल्पकुर्वीत पुरश्चरणा मादरात् नारदीये संक
ल्पंतु बुधः कुर्यात्स्वस्तिवाचनपूर्वकम् तथा
देवतः अभुत्का प्रातः हारं ज्ञात्वा च म्यसमाहि
तः सूर्यादिदेवताभ्यश्च निवेद्य व्रतमाचरेत् -
प्रातः व्रतमाचरेदिति संबंधः व्रतं स्वर्तव्यवि।
षयो नियमसंकल्पः तदुक्तं कुंभसंभवेन क
र्तव्यस्य समस्तस्य नियमग्रहव्रतं नियमव्यति
रेकेण सर्वं भवति निष्फलं अभुत्का प्रातराहा
रमित्येकवचनादर्थोत्पूर्वादिने एक भक्तं का
यं अतश्चापवाचा प्राक्तस्यैक भक्तं ज्ञेयं सूर्या
दिदेवभ्य इति सूर्यः सोम इत्यादिनामव्यत्या
पुराणोक्तपर्यायेण निवेयेत्यर्थः महाभारते।
गृहीत्वा देवं पात्रं वारिपूर्णमुदञ्जुखः उपवा

शि॥ संतुगह्नीयातथासंकल्पदुधये उदञ्जु
 २७६ स्वइतिनियमग्रहणार्थं संकल्पयेन्मन
 सानियमेदिति तथागौभतमः प्रनेनपु
 रश्चरणेनेति अत्रयद्यपिमनसासंक
 ल्पयतिवाचाः प्रतर्जितुकरं कृत्वासति
 लंसकुशोदकं फलंसमभिधायेति त
 थाकुंभसंभवः निष्कामानामनेनेवसा
 शात्कारोभवेदिति साक्षात्कारस्वेष्टे
 वदर्शनं प्रनेनपुरश्चरणेनेति अत्र
 यद्यपिमनसासंकल्पयतिवाचा अ-
 भिलषतिकर्मणाचोपवाद्यतिइति।
 हारीतस्मरणात्तत्तस्माद्यत्पुरुषोमनसा
 अधिगच्छति तद्वाचावदति तत्कर्मणा
 करोतीति श्रुतेश्च मनसाधिगतस्य वा
 चा अभिलषिक्रियमाणेयेनरूपेणम
 नसागच्छति तेनेववाचाप्पभिलाषः क
 र्तव्यः इति प्राप्पते अतोमुक्तामेनम
 याइदं कर्तव्यमिति फलक्रियोलेखण

वप्रतीयते तथापि मासादीनामप्युल्लेख
 कर्तव्यः तथा च ब्रह्माणपुराणे मासपक्ष-
 तिथीनां च निमित्तानां च सर्वशः उल्लेख
 नमकुर्वाणो न तस्य फलभाग भवेत् इति ।
 मासपक्षतिनां सर्वशः सर्वप्रकारेण समा-
 न्यविशेषभावेन तत्र समान्येन मासपक्ष-
 तिथिपदे विशेषः कार्तिकशुक्लप्रतिप-
 दादिपदेन दृश्यते च श्वेतासिसितेपक्षे ।
 इत्यादिमुनीनां प्रयोगः निमित्तानां देशक-
 लादीनां सर्वप्रकारेण तत्र सामान्येन भा-
 रवर्षपदेन तस्य सर्वकर्मफलहेतुत्वात्
 तदुक्तं बिष्णुपुराणे इतः संप्राप्यते स्वर्गामु-
 क्तिमस्मात्प्रयान्ति हि तिर्यत्कं नारदकल्वं
 च यान्त्यतः पुरुषामुने न खल्वन्यत्र मर्त्या-
 नां कर्मभूमौ विधीयते इति विशेषणका-
 रणादिपदेन कालस्यापि सामान्यतः अर्घ्य-
 त्पत्तेन विशेषसूर्योपरागादिपदेन न चैवं
 मासादीनां निमित्ततायामुल्लेखद्वयप्रसं-

शि। गः संयोगः पृथक् न्यायेन सकृदुत्तरे स्व-
 २८० स्यैवो मयार्थत्वात् उल्लेखनं वचनं प्र-
 योगमकुर्वतः फलाभावश्चाभिहितः
 अतएव गरुडपुराणेश्राद्धप्रकरणे
 > प्रद्यास्मिन्देशे > प्रमुकमासे > प्रमुक
 राशिगते सवितरि > प्रमुकपक्षे > प्रक
 मुकतिथौ इत्याद्यभिलाषः > अग्निपुरा
 णे > अघसोमार्काग्रहणसंक्रान्त्यादौ
 सुतीर्थक इति तथा मकरस्थे रवौ मा-
 घे प्रातः काले तथा मले गोः पदे पिजले
 स्नाने स्वर्गदंयापि नामयीति पञ्चपुराणे
 विधिवाक्ये मकरस्थे रवौ माघे इत्युक्तं
 एव मन्येद्यपि विधिवाक्येषु श्रूयते फ-
 लं वात्र मंत्रसिद्धिः सकमानातूतवच-
 नात् न चेहिक मंत्रसिद्धिकाम इत्यभि-
 लषनीयं उक्तं नारदवचने नो भयसि-
 द्धेः पुरश्चरणफलत्वाभिधानादिति
 तथा पूजात्रैकालकीनित्यं जपतर्पण

मेवचाहोमोवाह्यणमुक्तिश्चपुरचरणं
 मुच्यते कुंभसमसंभवचनेजपपादीना
 मेवपुरश्चरणशब्देनाभिधानाच्चपुर
 स्तश्चरणमहंकरिष्ये इत्यभिलषणीयं
 पुरश्चरणस्यविरसममसाध्यत्वेनाद्या
 मुक्तिर्योपुरश्चरणंकरिष्ये इत्यनुपप
 न्नस्यादिति साप्रतंकरिष्येइतिक् ॥
~~पश्च~~शौचेपि~~वा~~धातोःकृतिमात्रार्थः
 त्वात्क्रियायाःकृतिसामान्यान्वितत्वेन
 वर्तमानतिथौपयाकयापिकृत्तासंपदि
 तयात्ततिथौकृतेनिर्वादत्वोपपरितिः
 रिति अघारभ्यकरिष्येइतिवाअतःप
 रमशौचेपिनजपबाधःतदुक्तंविह्वना
 यज्ञव्रतविवाहेपिश्राद्धेहोमार्चनेजपे
 प्रारब्धेसूतकंनस्यास्यादनारंभेचसूत
 कं प्रारंभोवरंयज्ञेसंकल्पोव्रतजाययो
 नादीमुखंविवाहादौश्राद्धेपाकपरिक्रि
 येति वस्तुतस्तुतंत्रिकदीक्षावतामशौ

शि-१ वादिसंभवेपिनित्यार्चनवाधोनास्ति
 २८९ दजपोदेवार्चनविधिः कार्योदीक्षा-
 न्वितैर्नरैः नास्ति पापं यतस्तेषां सूतकं
 वायता न्मनामिति देवीयामलवच-
 नात् सूतके मत्तके चैव धूमोद्गारादि
 के तथा जप्यं चार्घ्यं तथा कुर्यात्मेत्रन्या
 सपुरसरमिति मृडानीव न्नवचनात्
 शिवविष्टत्ववनेदीक्षायस्य वाग्निप
 रिग्रहः ब्रह्मचारियतीनां च शरीरेना
 स्ति सूतकमिति विष्णुयामलवचनात्
 सूतके मत्तके चैव नित्यं विष्णुमयस्य च
 सा उद्यानस्य विष्टेऽसद्यः शुद्धिः प्रजाप
 त्तिर्नैव नारदपंचरात्रवचनात् उपासने तु
 विप्राणामंगशुद्धिः प्रजायत इति परा
 शरवचनाच्च अत्र विप्राणमित्युक्तेः
 सत्रियादीनामधिकारो नास्तीति प्र
 तीयेते ब्राह्मणस्यैव पूज्यो हे शुचेर
 ष्य शुचेरपि स्त्री शूडस्यापि संस्पृशेत्

जपातात्सुदुःसहः इति विष्क वचनात्
विप्रस्यत्सुसदेवाहं शुचेरप्यशुचेरपि पू
जांगृह्णा मिश्रद्वयपुनः स्वाचारवर्ति
न इति शिववचनात् न वैवपूज्यभुंजी
तशिवगिगं महेश्वरं सूतके च विम
तके चापि न त्याज्यं शिवपूज्यनमिति
लिंगपुराणे वचनाच्चेति श्रुद्वयसुतप
लक्षणं विप्रस्येत्सुतत्वादिति एतत्ता
त्रिकपूजायामेव पंचयज्ञादौ तु नाधि
कारः आग्निहोत्रादिकर्मार्थं श्रुद्धिः
स्तात्कालिकी स्मृता पंचयज्ञानकुर्वी
ततह्यशुचिः पुनरेवमः इति गौतमव
चनात् तात्कालिकीयावता कर्मसिद्धि
तिनैमित्तिककाम्यपूजायां तु तात्रिकाना
धिकारः सूतके मतके चापि वर्तमाने तु
नारद कामतः पूजिते मंत्रेण शान्तिकारो
चकुत्रचित् जपेत् पंचतमं मंत्री सिंहमंत्रं
स्य भक्तिः शतत्रयमकामाच्च प्रायेचित्त

शि॥ विधौ जयेदिति नारदपंचरात्रवचना
 २८२ त तथावापवीयसंहितायां एवमुक्तं
 विधानेन विलंबत्वरितं विना उक्तसं
 ख्यं जपं कुर्यात्पुरश्चरणसिद्धये देव
 तागुरुमंत्राणामेकं संभावयधियाज
 पेदेकमनाः प्रातः कालान्मध्यं दिनाव
 धिवाप्यसंख्यग्रासमारभ्य ध्यंतत्क
 र्तव्यं दिने दिने यदि मूनाधिकं कुर्याद्
 तश्च ह्यो भवेन्नर इति दिवा वैवजपं कुर्यात्
 पुरश्चरणकोविधिरिति फेत्कारि
 णीतं त्रेदिवापदाभिधानात् जपं रात्रौ
 ववर्जयेदिति कुभवेन्नरजनीजपनि
 षेधाच्च देशकालाद्युपद्रवसंभावना
 यांचतुर्थमुद्राहृतं पर्यंतमपि जपत्वं
 पंचमुद्राहृतस्य राक्षसीनामसावेत्ता
 गहितासर्वकर्मस्विति मत्स्यपुराणे नि
 दितत्वादिति अत्र मुद्राहृतं प्रादेन
 भागवत्यने दिवसपंचभागो निषिद्ध

इत्यर्थः तथापि गलामाति नाध्यातो न ।
 विंतीमंत्रः सुसिद्धोऽपि प्रसीदति नाजस्र
 सिद्धिदानेच्छुर्नाहुतः फलदो भवेत्तपू
 ज्याध्यानं जपं होमं तस्मात्कर्म चतुष्टयं
 प्रत्यहं साधकः कुर्यात्स्वेयं वेत्ति सिद्धिम् ।
 छति जपश्रोतः शिवं ध्यायेद्धानश्रोत
 पुनर्जपेत् जपध्यानसमायुक्तः शीघ्रं ।
 सिद्ध्यातिमंत्रवित् नारदः संख्यापूर्तो
 निजैर्द्व्यैर्जपसंख्यादशांशतः यथा क्त
 कुण्डे जुहुयाद्यथाविधिसमाहितः अथ
 वा प्रत्यहं जप्ता जुहुयात्तदशांशतः वैशं
 पायनः नैरंतर्पणविधिः प्रोक्तो नदिनंब्या
 तिलं च पेत् दिवसाति क्रमात्पुंसो मंत्र
 सिद्धिर्भवेन्न हि पावत्संख्येजपेदन्दिपू
 र्वस्मिंस्तावदेव तु दिनान्तरेऽपि प्रजपेत्
 न्यथा सिद्धिरो धकृत् गोतमः ध्याना र्च
 नजपानां च प्राणायामास्त्रयस्त्रयः आच
 घन्तयोर्विधीयन्ते नासिकापुटवारिणः

शि। ३८३ उत्तरतंत्रे जपाने पूजयेन्मालांतो ये रभु
 २८३ स्थपत्नतः निधाय मण्डलस्यातः सव्य
 हस्तगतां च वा इह मंत्रेण मायाः प्रोक्ष
 णं परिकीर्तितं ॐ माले महामाये सर्व
 शक्ति स्वरूपीणी चतुर्वर्गस्तपि न्यस्त
 स्तस्मान्मोसिद्धिदा भव पूजयित्वा ततो
 मालां गृह्णीयादक्षिणे करे बीजं गणप
 तं हस्तस्य पूर्वमुच्चार्य दनन्तरं अवि
 धं कुरु माले त्वं गृह्णीयादित्यनेन च मं
 ण्डलस्यान्तर्निधाय सव्यहस्तगतां वा बु
 ध्मपूजयेदिति संबंधः तथा जपं समा
 रभेत्पश्चात्पूर्वद्वानमास्थितं हस्तेन स
 जमादाय चिन्तयन् मनसो शिवां चिंत
 यित्वा गुरुं मूर्ध्नि यथा वर्णं दिक् भवेत्
 मंत्रं च कुरुतो ध्यात्वा पीतवर्णं हिरण्म
 यं महामायं च हृदये आत्मानं गुरुपा
 दयोः आस्ता चक्रे ततः पश्चात्तु गुरोर्नमं
 वं स्पृचात्मनः देव्या श्राप्य कर्ता नीत्वा

सुषुम्मावर्त्मनाततः तत्त्वस्वरूपमेकंतत
घञ्प्रतिलंबयेत् षट्चक्रेपिमहामाया
क्षणध्यात्वाप्रप्रयत्नतः लंबयेन्मूलमंत्रे
णवादिषोडशचक्रकं आदिषोडशचक्र
कस्थोसाधत्मानंदायिनी चिन्तयन्साध
कोदेवीजपकर्मसमारभेते भुवोरुपरि
नाडीनां त्रयाणां प्रान्त उच्यते तत्प्रांतं त्रिप
थं स्थानं षट्कोणं चतुरंगुलं तत्षट्चक्र
मिदं प्राक्तं शुल्कं तस्य मध्यगं त्रयाणामपि
नाडीनां हृदये चैकता भवेत् तत्स्थानां षोड
शारं स्यात्सप्तगुलप्रमाणतः तत्पीतमुक्तं यो
गज्ञैरादिषोडशचक्रकां ध्येयानामथ मंत्रा
णां चिन्तनस्य च यस्मादाद्यंतु हृदयंतस्मा
दादिति गघतोपश्चात्प्राणवोच्चारणात् त
दुक्तं तत्रैव निसेतुमादाय जकर्म समारभ्ये
त् मंत्राणां प्राणवः सेतुस्तत्सेतुः प्राणवः स्म
तः चतुर्दशस्वरो यो सो शेषश्चौकारसंज्ञ
कः सा चातुस्वारचंद्राभ्यां शृङ्गाणां सेतुरु

१
 शि। च्यते अत्र शिवामित्युपलक्षणं पूर्वपूजासु
 २८६ संगतमिति स्वयमभिधानात् तथा पूजा।
 २९५ पित्वा ततो मालां गृहीत्वा दक्षिणे करे म
 ध्यमायामध्यभागे वजी पित्वा तु तर्जनीं अ
 नामिकाकनिष्ठाभ्यां युक्ता न्यूनमभावतः
 स्थापयित्वा तत्र मालां मंगुष्टाग्रेण तज्जतं
 प्रत्येकं बीजमादाय अंकाद् द्वै न भैरव प्र
 ति वारं पठेत् मंत्रं शनै रौष्णौ न चालयेत्
 माला बीजं तु जपव्यं स्पृशेन्न हि परस्परं
 पूर्वजपप्रयुक्तेन चांगुष्टाग्रेण भैरव पूर्व
 बीजं प्रपन्नपस्तु परबीजं च संस्पृशेत् अं
 गुष्टेन भवेत्तस्य निष्पत्तः स जपः सदाः मा
 लां स्वहृदया सन्नेधत्वा दक्षिणपाणिना
 देवी चिंतयन् जप्यं कुर्याद्दामेन संस्पृशे
 त् अंकाद् द्वै अंगुष्टाग्रेणै त्पृथः माला बी
 जं तत्संबन्धी मणिः शो वागमेतर्जन्या न।
 स्पृशेत्सूत्रं कं पपे न विधू नयेत् न स्पृ
 शेद्दामहं क्तं न करभ्रंशं न कारयेत्।

अक्षाणं बालने गुहे नात्ममक्षंमसे स्पशेत्
 अंकाद्वै अंगुष्ठाग्रेणेत्यर्थः जपकाले स
 विद्वान्मेरुं नैव विलंघयेत् परिवर्तनका
 ले च संघट्टेनैव कारयेत् कलिः खट्खटी
 शब्दे दोलमा लेचनमिति चलिते चैव ई
 देशः स्फुटिते व्याधिसंभवः हस्तच्युते महा
 विघ्नः सूत्रच्छेदे विनश्यति चलिते मध्य
 माया अंगुल्यनरगते स्फुटिते मणौ सूत्र
 छेदे गुणच्छेदे पीत्यर्थः तथा काशे क्षते च
 जंभायामेकमावर्तनं त्यजेत् प्रमादात्
 जनीस्य शोभवेदावर्तनं त्यजेत् आवर्तनं
 मंत्रस्य जपे निषिद्धं संस्पर्शे क्षालयित्वा
 पुनर्जयेत् योगिनी तंत्रे स्वर्वास्वपि वमा
 लासु मेरुः पार्श्वे विधीयते न स्पशेत् क
 दाचितु स्पष्टे ह्यावर्तनं पुनः तथा महाक
 पिलपंचरात्रे एकचितः प्रशान्तात्म्य
 क्षसूत्रकरः शुचिः भुग्नग्रीवोन्नतः शा
 नः कंडून्मीलनवर्जितः सविसर्गसमा

शि० मंचसविदुंसाक्षरंस्फुटे न डुतंतापिवि
 २८५ श्रान्तंक्रमान्मंत्रंजपेत्सुधिः नारदपंचरा
 वे अक्षरादक्षरं पावत सर्वदोषविव
 २४५ जनं विलंबितं च नातीव तथा स्पष्टप
 दोद्भवं चित्तविशेषपरहितमसुत्कष्ट
 धियान्वितं रावंकृत्वा जपं विप्रविनिवे
 द्य श्रयागवत् योगिनीतंत्रे अष्टोत्तर
 शतं वापि जपान्ते शिरसि क्षिपेत् त्वं मा
 ले सर्वदेवानां प्रीतिदा शुभदाममः शि
 वं कुरु ध्यमभद्रेयशोवीर्यं च सर्वदा पु
 ष्करशिखिवीजस्थं सूक्ष्मान्वितं भवेत्
 आकाशशशिसंयुक्तं सिद्धौ हृदयसं
 युतं एष पंचाक्षरो मंत्रो मालायां परि
 कीर्तितः ग्रहणोऽस्यापने चैव पूजने वि
 योमयेत् पुष्पकरं हकारः शारवीरेफ
 सूक्ष्माईकारः आकाशशशिभ्यां हिं
 ई चंद्राभ्यां युतं सिद्धैस्वरूपहृदयं नम
 केत्कारिणी तंत्रे यथाशक्ति जपं कृत्वा

प्राणायामत्रयंचरेत् नारदपंचरात्रे जपं
 तदनुकुर्वीत यथाशक्तियुतादिकं निवे
 दयेद्दिभोस्तच्चवाकर्ममनसान्वितं उषु
 एउरीकाक्षविश्वामनन्मंत्रमूर्तेजनादेन
 गृहाणेमंजपं नाथममदीनस्य शाश्वत इ
 तुत्कार्षीदिकं पुष्पं कृत्वा दक्षिणपाणिगं
 अग्रतो निक्षिपेद्दिक्षोर्मूलमंत्रेण नारदमं
 त्रात्मा भगवान् विष्णुरविरासिद्धिर्भव
 त् शिवादावाहसौमशं भुः मानसोपांशु
 भाष्याणो कुर्यादेकतमं जपं मूलस्याष्टश
 तेजस्वानवितुं वितं गुह्यातिगोप्तात्वं गृहा
 णास्मत्कृतं कृतं सिद्धिर्भवतु मे देव तत्प्र
 सात्त्वयि स्थिता भोगीश्लोकं पठित्वा मुंद
 सहस्रेन शंभवे मूलमंत्रार्घ्यतोयेन वर
 हसो निवदयेत् नारदपंचरात्रे संपूज्या
 यजपंकुर्याद्यावद्देप्रहरद्वयं तद्द्वैतपूर्व
 वत्सनात्वा विशेषेण विधानवित् न्यासा
 वसानमखिलं कुर्मकुर्यात्पुरोदितं पू

शि०
२८६

जाग्निहोमपर्यन्तं ततश्च जपमारभेत् या
वद्दिनावसानं तु भूपस्मात्वावततो दिज
उपास्य पूर्ववत्संध्यादेव संपूजयेत् पुनः वि
सृज्य भोजनं कुर्यात्सततं तारकोदये सं
ध्यामुपास्य देवं पूर्ववत् पूजयेदिति संबं
धः **अथ भोज्यानि** त्रैलोक्यमोहनं तत्रैभि
क्षासीवाहविष्वाशीशाकमूलफलाशनः
पयोव्रतीवानि पतो जयेदेकाग्रमानसनः
मिक्षास्वरूपमाह कुंभसंभवः वैदिकावा
रयुक्तानां शुचीनां श्रीमतां सतां सत्कुल
त्वास्थानजातानां भिक्षाशीचाग्रजन्म
नां इति नारदः चरुमूलफलक्षीरद-
धिभिक्षान्नशक्तवः एतत्सप्तविधं प्रो
क्तं पवित्रं व्रतभोजनं कलिलः पावीय
वागूः शाकं च पयो भैक्षं हविष्कं पूर्व
पूर्वं प्रशस्तं स्यादशनं मंत्रसाधने हो-
वि उक्तं कुंभसंभवेन सितैकविधं हेम
नां मुन्यंत स्वायसंभवं अशूद्रावहतं प

आमनुतोलहतेचयत् दधिक्षीरघृतं
 गव्यंमक्षवंगुडवर्जितं तिलाश्चैवासि
 तामुद्गाःकंदकेमुकवर्जितं नालिकेर
 फलंचैवकदलीलवलीतथा आममा
 लकंचैवपनशंवहरीतकी व्रतांतरप्र
 हस्तंचहविष्यंमन्यतेबुधः अवैस्त्वम
 लभ्यंवाप्यप्रशस्तंव्रतान्तरे त्याज्यमेवा
 त्रतत्सर्वेपदीच्छेसिद्धिमात्मनःलघुमि
 द्रहिताशीचविनीतः शांतचेतनःमुन्यन्ते
 नीवारःशातातपःहैमन्तिकंसितास्त्रिने
 धानंमुद्गास्तिलायवा कालापकंगुनी
 वारावास्तूकंहिलमोचिका षष्टिकाका
 लशाकंचमूलकंकंकमुकेतरत्त कंदसेध
 सामुद्रेगव्येचदधिसर्पिषी ययोनुद्रुतसा
 रंचपनसाम्रोहरीतकी पिप्पलीजीरक
 चैवनागरंगकंतिनिडी कदलीलव
 लीधात्रीफलान्यगुडमैक्षवं अतैलप
 कंमुनयोहविष्यान्तंप्रचक्षते मूलकं

शि०। हविरपि वैश्वानानिषिद्धं तदुक्तं विद्म
 २८७ यामले यत्र मांसं तथा मघं तथा वृक्षा
 कमूलके निवेदयेन्नैव तत्र हरेरैका
 न्तिकीरतिरिति अथ वज्र्यानि तत्र कुं
 भसंभवः लवणं च फलं चैव क्षारं क्षौद्रं
 रसान्तरं माषमुद्गमसूराषान्कोद्वा
 नश्चाणकानपि क्षारं लवणमिति संभ
 वः मुद्गासिताः सारसंग्रहे स्थिन्नं च लव
 णं मांसं गंजनं कोस्पभोजनं माषाहकी
 मसूरांश्च कोद्वांश्चाणकानपि तां मूलं
 च द्विभुक्तं च दुःसंवा संप्रमत्ततां वर्जये।
 दिति ब्रह्मपाले निश्चयोत्साहधैर्ये च
 तत्त्वज्ञानस्य दर्शनात् अल्पासीत्युक्तं शं
 गश्च षड्भिर्मन्त्रैः प्रसिद्ध्यति प्रापसी बहुभ
 क्षीच प्रजल्पी नियमाग्रहः नीचसंगाश्च
 लौल्याश्च षड्भिर्मन्त्रेण न सिद्ध्यति अशंकि
 तमनाश्चैव शिवभक्तिसमन्वितः देवि
 मन्त्रमयं साक्षाद्वाप्येदात्मानमात्मनिः

नोऽन्यत्ररिचोऽन्यत्रशक्तिरन्यत्रमारुतः न
 सिद्ध्यति वराहैकल्यकोटिशतैरपि ययु
 षंचारनालं चाकोडवान्नमसूरिकाम् को
 षपपात्रं च तैलं च मंत्रवीर्यहराणि षट् वीर्य
 विज्ञानयोर्हेताज्ञानहेताश्च पर्युषः तस्मा
 त्सर्वप्रयत्नेन मंत्रीपर्युषितं त्यजेत् आरना
 लं चान्यमग्लं मंत्रीदृष्ट्यापरित्यजेत् फल
 लोपो भवेन्नूनं मंत्रवीर्यहरेद्भुवं तेन कार
 णभावेन मंत्रीक्षारांश्च वर्जयेत् पित्तलं मृ
 त्युदं नूनं क्षुद्रवान्यचकोडवम् कोडवां
 नं परित्याज्यं सर्वथा जपकर्मणि मसूरीमा
 नहेत्रीचपरित्याज्याच सर्वथा कोस्पपात्रम्
 शुद्धं च तच्छत्रं विष्णुनापुराः मंत्रवीर्यहरा
 त्पाशुपद्यपि स्यामहेश्वर तस्मात्सर्वप्रयत्ने
 न कोस्पं त्याज्यं तु साधकैः तिलतैलं मंत्रपू
 तं पावनं देवदुर्लभं यदपित्वा प्रयत्नेन स्ना
 नं कार्यं हि सर्वदाः वर्जयेज्जपवेत्नायां भो
 ज्यं नैव सदा बुधैः न भोक्तव्यं मंत्रिणा तत्कदा

नभोक्तव्यं

शि। चन अथ भोजनपर्यायः तत्र कुंभसंभ
 २४८ वः उपस्तीर्षाभिधायैतत्सत्कृत्य प्रोक्ष
 णदिभिः पावयेद्देदिकैर्मंत्रैः पुनमूले
 नमंत्रचित् वैदिकैः प्रोक्षणादिभिः पा
 वयेदितिसंबंधः मूलेनमंत्रयेदिति शो
 षः तथा सोमशंभुः हृदा संभोजयन्मन्त्री
 पूतेराचामयेज्जले हृदा हृदयमंत्रेण।
 जलंचमूलेनाभिमंत्रितं पिवेदिति प
 लाशपत्रेण मध्यपत्रवर्जितेन कृत्य
 त्रावल्पा मेव भुंजीतेति वदन्ति कोस्प
 भाजननिषेधादनियम इति तत्त्वं अथ
 शयनं विजयमालिनीतंत्रे अधः शया
 नः शुद्धात्मा जितक्रोधोजितेन्द्रियः नारद
 पंचरात्रे भुत्काशपीतशयने सुशुद्धे च
 सुशीतले अर्द्धरात्रे समुत्थाय पादयोचंभ
 वेद्विज आचम्य देवं संस्मृत्य शीघ्रं संपू
 ज्य पूर्ववन्तं जपं कुर्यात् यथाशक्ति अर्पये
 च तथैश्वरेति तथा चेशं पापघ्नः शय

नंकुशाशर्ष्यायांविन्मसेच्छुचिवस्त्रधक
तदासःछालयेन्नित्यमन्यथविघ्नमाव
हेदिति तथावायवीयसंहितायां अह
तास्तरणस्तीर्णे सदर्मशायने शुचिः मं
त्रिते च शिवंध्यायन् प्राक् शिरस्को निशि
स्वयेत् शिव इत्युपलक्षणं मंत्रितोस्वे
ह्यमंत्रेण कपिलपंचरात्रे गुरुपादार्च
नं कृत्वा उपवासी जितेन्द्रियः दर्मदृष्टांग
तो रात्रौ दृष्ट्वा स्वप्नं निवेदयेत् योगिनी तं
त्रे यज्जाग्रतो हृत्तुमुदैति दैवमावृत्य मं
त्रान् प्रयत्नस्त्रिरेतात् लब्धौ कमुकट
क्षिणपार्श्वशायी स्वप्नं परीक्षेत पक्षे
कदेशं मंत्रानिति बहुवचनेन सकलं
सूक्तं गृह्यते तथा उभयगवन् देवदेवे
शशूलभद्रेषवाहन इह निह्ये समाच
स्वमम सुप्तस्य शाश्वत एवं सुप्तः कुश
स्तीर्णेततः प्रयत्नमानसः निशांते पृथ
तिस्वप्नं शुभं पिगलामते तारोहिधिद्व

शि०। यंशूलपाणयेद्विहृईरितः स्वप्रमाणव
 २८५ मंत्रोयंशंभुनापरिकीर्तितः नमोजाय
 त्रिनेत्रायपिंगलायमहात्मने वामाय
 विश्वरूपायस्वप्राधिपतयेनमः स्वप्नेक
 थयमेतथ्यं सर्वकार्येष्वशेषतः क्रिया॥
 सिद्धिंविधास्यामित्वत्प्रसादान्महेश्वर
 मंत्रतंत्रप्रकाशे उहत्सकललोकायवि
 श्वेप्रभविश्वे विश्वायविश्वरूपाय
 स्वप्राधिपतयेनमः स्वप्रमाणवमंत्रोयं
 कथितो नारदादिभिः अथशुभशुभ
 कस्यत्र तंत्रयोगिनीतत्रोत्रिविधं दर्श
 यत्रस्ययथार्थमयथार्थकं अपाच
 कंयत्सुस्थानांसंपत्तानां हि दर्शनं य
 थार्थतदयथार्थमस्वस्थानां विकारजं
 अपाचकं मानसंचयथार्थफलमुच्य
 ते एषांस्वरूपमाह पदितिदर्शनं दवा
 दीनां विकारजं पितानां मानसं मनोवि
 कारजं आगमसिद्धं च आद्येवर्षेवत्स

राद्धाद्वितीयेयामेपाकोवर्षपादात्तृतीये
 मासेपावकः शर्वरीध्वर्ययामेसद्यःपाको
 गोविसर्गेषुदृष्टः आद्येयामेदृष्टस्यस्वप्न
 सवर्षेमात्रेपावकः फलं एवमग्रेपि वि
 सर्गेनिशांते तथाकूरेधमामध्यमास्या
 दृष्टेनतमोतमे न विद्यते उतमोयस्या
 सासिद्धिरुतमास्वप्नेदृश्यः तानेवहित
 त्रैव स्वप्नेपशपतिवैदेवंनिजेष्टं सर्वतोमु
 खं गुरुं प्रसादसुमुखं निर्मलं च न्द्रमाण्ड
 लं गंगागां भारतीभानुं लिंगिनं लिंगमै^श
 स्वरं प्रसन्नं तत्र पानीपात्सिद्धं स्वप्ननिर्द
 र्शने प्रसन्नं विजगुरुं तत्र एव सिद्धम
 पि नारदपंचरात्रेऽक्षितीलाभः क्षत।
 जन्धितरणं चाग्निपूजनं होमश्च ज्वा
 लितेव न्हौ संग्रामविजयस्तथा हंसको
 कमपूराणं रथारोहणमेव च कोक
 श्चक्रवाकः कपिलपंचरात्रे कन्यां च
 त्रं रथं दीपं प्रसादं कमलं नदी कुंजरं

शि०। वषभंमाल्यं समुद्रं फणिनंदुमं पर्वतं
 २६० चहयं मेध्यमाममांसं सुरासवं एव
 २१० मादोतत्रर्वाणि दृष्ट्वा सिद्धिमवाप्नुया
 त् श्रुतिरपि यदा कर्मसु काम्येषु स्त्रि
 यं स्वप्नेषु पश्यति समद्वितत्रजानी
 यातस्मिन् स्वप्ने निदर्शनं भैरवी तत्र
 नदी समुद्रतरणकामा प्रागनंतथा
 भास्करोदयं न चैव प्रज्वलंतं तद्दृष्ट्वा शानं
 ग्रहनक्षत्रताराणां चंद्रमण्डलदर्शनं
 नक्षत्राणि अश्विन्यादिनि ताराः प्रत्य
 नि हर्म्यस्यारोहणं चैव प्रसादशिरसो
 पिवा नागाश्च वषभं द्वाणोत्तरुषौ लाग्र
 रोपणं विमानगमनं चैव सिद्धिमंत्रः
 स्पदर्शनं लाभः सिद्धतरोश्चैव देवीनां
 श्रेयदर्शनं एवमादिनि सदृशानरः
 सिद्धिमवाप्नुयात् स्वप्ने तु मदिरापान
 माममांसभक्षणं कृमिबिहानुलेपं
 चरुधिरेभिषेचनं भोजनं दधिभक्त

सश्वेतवस्त्रानुलेपनं सिद्धासनं रथं पा
 नं ध्वजं राज्याभिषेचनं रत्नान्नाभरणम्
 दानि दृष्ट्वा स्वप्ने प्रसीदति नारदपंचरात्रे।
 गुरुदेवो द्विजः कन्यागोगजाश्च श्वकेशरी
 दर्पणं शंखमेयो वतं त्रीवाघं च रोचनं तां
 मूलभक्षणं चैव तया दध्यभिनन्दनम्।
 सिद्धान्तमाममासं च मघस्त्री मदिरासवाः
 च त्रयानं सितं वस्त्रं तथान्यं श्वेतचन्दनं मा
 ल्यमुक्ताफलहारः पूर्णः समुदितः शशीष
 चण्डकारिणः स्वस्थो निम्नागथमहोद-
 धिः प्रफुल्लपादयः शालिरोचनाकुंकुम
 मं धुः लाजाः सिद्धार्थका बीजं नवभांडं च
 पायसं उपसन्नोप्यथाचार्यो गायत्रीवर
 णसगताः मनःप्रीतिकराश्चान्ये लोकेश
 खावरांगनाः सर्वस्वप्राः शुभाः प्रोक्ताः सि
 द्विमोक्षफलप्रदाः अथाशुभशूचकाः
 नारदपंचरात्रे अतो न्ये विपरीतास्तु म
 नसः स्वेददाश्च ये गर्हिता लोक्त्रिद्विद्व

शि०। द्वास्वप्राप्तेऽस्य शुभावहाः अतः उक्तं शुभं
 २६१ शूचकात् कपिलपंचरात्रे चंडालेकले
 २९१ भंकाकंगार्तशून्यममंगलं तैलाभ्यक्तं
 नरंलग्नं शुक्लवस्त्रं सकेटकं प्रसादम
 सलं दृष्ट्वा नरो रोगमवाप्नुयात् कलभं
 २७१ वालमुषं अत्र प्रायश्चित्तमाहा कपिलः
 दृष्ट्वा दुःखप्रकंचैवेहो मात्सिद्धिमवाप्नुया
 त् तथा पिंगलामते शुभे शुभं भवेत्तस्य
 जुहुयाद् शुभेशतं अस्त्रेणेति क्रमाद्विदु
 निति तथा नारदपंचरात्रे दृष्ट्वा समाचरे
 द्धो मंदन्तकाष्टे दितं मुने केवलेनाथ
 चाज्येन सिंहमंत्रेण शान्तये दन्तकाष्टप्र॥
 करणे तावदाह स्वयमेव शान्तं सहस्रं सा
 हं वायथा शतस्यायवा द्विजा अस्त्रसंपूष
 ते नैषां नाम्ना स्वाहान्वितेन च दोषान्नृज
 हि जहीत्येवं पदं नामावसानं अस्त्रसिं
 हमंत्रयोर्विकल्पः एषां दोषनिदानानां
 अथ स्वप्ननिवेदनं तत्रैव शिष्यस्तु शुचि

राचांतःपुष्पहस्तोगुरुतमंप्रणम्यशि
रसाहसस्तस्मैस्वप्ननिवेदयेत् नारद
पंचरात्रे स्वप्नेवाक्षिसमक्ष्यावा प्रश्न
यमतिहर्षदं श्रुकस्माद्यदि जायेत नरा
ख्यातं व्यंगुरोर्विना मंत्रप्रसादजनितं
लिंगं च न गुरोर्विना प्रकाशनीयं विपै
द्वकस्य चित्सिद्धि मिच्छता प्रकाशया-
तियो मोहादोत्सुक्या नमंत्रजं सुखं निक
टस्थाश्च तास्तस्य सिद्धि यो यंति दूरतः
आविर्भवन्ति दुःखानि शोकाश्च विवि
धा अपि वक्रतुण्डकल्पे चितप्रसादो
मनसश्चतुष्टिरलापिता स्वप्नपराङ्मु
खत्वं तथा भैरवी तंत्रे ज्योतिः पश्यन्ति स
र्वत्र शरीरं वा प्राशयुक् निजं शरीरमथ
वा देवता मय मेव हि नारद पंचरात्रे मं
त्राराधनशक्त्यप्रथमं वत्सरत्रयं जा
यन्ते बहवो विद्वानिममस्पस्य नारदाः
मद्देगं साधकोपातिकर्मण मनसाप

शि १ दि तृतीयवत्सराहर्ध्वराजानश्चमही
 २६२ भूतः प्रार्थयेन्तेनुरोधेन गर्विता अपि
 २७२ मानवः प्रसादः क्रियतां नाथं ममोद्धर
 एकारणं प्रज्वलंतं च यशंति ते जसा
 विभवेन च अतस्ते मुनिशार्दूलनिष्ठ
 रं वक्तुं मक्षमाः नवमाह त्सराध्वं स्वयं
 सिद्धिं मंत्रराट् नानाश्चर्याणि हृदये
 मंत्रसिद्धिमयानि वैः अत्यानन्दप्रदा-
 न्याशुप्रत्यक्षेण वहिस्तथा जडधीस्तु
 क्षणं पिप्रक्षेणमस्ति प्रहर्षितः क्षणं
 दुन्दुभिनेर्घोषं शरणे त्यप्यंतरिक्षतः क्ष
 णं च मधुरं वाघं नानागीतसमान्वितं
 अजिघ्रति क्षणं गंधान् कर्पूररमगा-
 नाभिजानः उत्पतन्तं क्षणं चापि पशु
 त्यात्माना चंद्रार्ककिणकीर्णं क्षण-
 मालोकयेन्नुभः गजागोवधनादांश्च ॥
 शृणुयाच्च क्षणं दिज निर्भरां बुद्धसंक्षे
 संक्षेणमाकर्णयत्यपि तारकाणि वि

विचित्राणि योगिनी न भसि स्थितान् प
 श्यत्यङ्गहयन्तश्च क्षणं मंत्रव्रवीतदा
 क्षणं किल किलाराबहंसवर्हिरवं ।
 तथा क्षणं मधोदयं पश्येत् क्षणं रात्रिं
 दिने सति रात्रौ च दिवसा लोकं ससूर्यं
 क्षणमीक्ष्यते बलेन परिपूर्णं च तेज
 साभास्करोपमः पूर्णन्दुप्रदशः कांत्या
 गमने विहगोपमः शमेन युक्तः प्रोच्चेन
 गोभीर्येण सुखेन च स्वत्यासनेनाकृ
 शतावहनापि न विधत्ते विराममूत्रयो
 रथात्पत्वं भवेन्निद्रा जपस्तथा जप
 ध्यानगतो मेत्री न रवेदमधिगच्छति
 विभोजनपानाभ्यां पक्षमासादिकं मु
 ने इत्येवमादिभिश्च हेर्महाविस्मय
 कारीभिः प्रवृत्तेः संप्रबोध्यं प्रसन्नो
 मंत्रडिति तथा बोद्धापनः सिद्धेस्तु
 त्रीणि चिन्हानि दाता भीता प्रपाचक
 दाता भीता पपाचक इत्यर्थः प्रपंच-

शि। सारे ततोप्यप्रत्यपास्त्वेवं जायन्ते ज
 २५३ पतोमनुं अधिष्ठितं निष्पदीपं निस्त
 २५३ मिस्वंगहं भवेत् अर्कमस्तेजसा सो-
 भवति नलिनजासततं किं करीस्या
 द्रोगानशपेति दृष्ट्या दुतमयधनधान्यं
 कुलंतत्समीयं देवानि नमोस्ते विद-
 धाति फणि नो नैव दृश्यंति पुत्रा मित्रा
 णि क्रुद्धास्तदपदि परंधाम विद्मोः सं
 भूयात् एवं कृतेऽपि न सिद्ध्यति चेत् द्व
 यंत्रयं वापुश्चरणं कुर्यात् तदुक्तं के
 कारिरिणी तंत्रे कर्मण प्रवले नैव प्र
 तिबधो विरोधिना यदि सिद्धिं न लभ
 ते द्विस्त्रिवी पुनराचरेत् अशुभं अथ
 मपयो विचार्यते तत्र वायवीयसंहिता
 या अथाग्नि कार्यं वक्ष्यामि कुण्डे वा
 स्थंडिलेऽपि वा वेद्यामथायसे पात्रे म
 ण्मये वा शुभे नवे ज्ञानार्णवे नित्यं नै
 मितिकं हामं स्थंडिले वा समाचरेत्

गोमयेनोपलिप्तायां भूमौ स्वस्थत्वरूपं ।
 कं हस्तमात्रं तु तत्कुर्याद्वा तुभिः सुशोभ
 नं श्रृंगुलोत्सेधसंयुक्तं चतुरस्रं समतल
 क्रियासारे समो हृदि क्षप्राकप्रहः प्रागु
 द्दकप्रवणोऽपि वा गुदकप्रहः प्रदशो वा
 स्थंडिलस्य स्थूलं स्मृतं प्रहः प्रणवः तथा
 कपिलः स्थंडिलं बालुकाभिवारितम्
 जसापि वा तथा वसिष्ठः हस्तमात्रं स्थंडि
 ल्वा संक्षिप्तो होमकर्मणि अत्र संक्षिप्ते
 शतभिधानात्सहस्रादिसंख्यो होमः स्थं
 डिलेन कर्तव्य इति केचित् तन्न होमं स
 मारभेत्कुण्डे स्थंडिले वा यपूजिते अग्नि
 नि प्रणयनं कृत्वा ह्यचार्यः सर्ववेदवि
 त् तिलहोमं व्याहृतिमिरष्टोत्तरसह
 स्रकमिति वा यपुराणवचनात् कुण्डे
 वापि तत्र होमो विधीयते अयुतं होम
 संख्या च षोडशसमिधस्तथेति पञ्च
 पुराणवचनात् अत्र होमशक्तो नु जपो

११॥ शक्तस्य सर्वत्रेति नारायणीयवचनात्
 २६४ जपसंख्यावकार्यः तत्र ब्राह्मणेः पुरश्चरण
 २७५ जपसंख्या चतुर्गुणजपः कार्यः क्षत्रियैः
 षड्गुणवैशेष्योऽष्टगुणः होमकर्मणि शक्ता
 नात्र याणजपसाम्यता होमकर्मण्यप्यश
 कानां वेदतुर्वसुसमित्तदत्तदत्तिसार
 संग्रहवचनात् तदशक्तौ तु विप्राणां द्वि
 गुणः क्षत्रियाणां त्रिगुणः वैश्यानां चतुर्गु
 णः होमकर्मण्यशक्तानां विप्राणां द्विगु
 णोजपः इतरेषां तु वरणीनां त्रिगुणादि
 विधीयते इति गौतमीयवचनात् तत्रा
 प्यसक्तौ होमसंख्या चतुर्गुणजपः का
 र्याः होमाशक्तौ जपे कुर्यात् होमसंख्या
 चतुर्गुणमिति वसिष्ठवसिष्ठवचनात्
 वृत्तदपि विप्रमात्रपरं क्षत्रियवैश्या
 प्राग्वत् षड्गुणः अष्टगुणजपौ भवति प्रागु
 क्तवचनात् तत्राप्यशक्तौ होमसंख्या
 चतुर्गुणादि करणजपो कार्यः यद्यदे

गंविहायतेततत्संख्यादिगुणोजपः क
 र्त्तव्यः सांगसिद्धयर्थं तदशक्तेन भक्ति त
 इति कुंभसंभववचनात् तदशक्तेन पुर
 शरणसंख्याचतुर्गुणदिकरणशक्तेन
 एतदपि विप्रमात्रपरं क्षत्रियवैश्ययो-
 स्त्रिगुणचतुर्गुणजयो भवति प्रागुक्तगौ-
 तमवचनादेव द्विजभक्तेतरशूद्राणां च
 तुचतुर्गुणपक्षेदशागुणजयो भवति द्वि-
 गुणपक्षे तु पंचगुणजप इति द्विजभक्त
 शूद्रायांगतु यवर्णमाश्रितोयः शूद्रस्त-
 स्य तद्वर्णविहितजप एवेति तदुक्तं सार-
 संग्रहे द्विजानां होमविरहे सियः प्राक्तः
 सूरिभिर्जपः तद्योषितां स एवोक्तः शूद्रो
 शूद्रोयं वर्णमाश्रितः तत्स्त्रीणां विहितं जा-
 पं कुर्यादिति युतः सदेति गौतमोप्याहः
 होमाभावे द्विजानां तु जपः प्राक्तः पुरातन्यः
 तत्सुभ्रुवांच तद्वक्त शूद्राणां च स एव ही-
 ति सारसंग्रहे ततो होमं दशांशेन ज-

शि। ले संपूज्य देवतां तर्पयामीति मन्त्रान्ते
 २५५ प्रात्कादिर्मूर्द्धितर्पयेत् चेशायनः तर्प
 २९५ एस्पदशोशेन नमो नैमन्त्रमुच्चरन् अ
 भिषि वेत्स्व मूर्द्धनं जलेः कुभाख्यमुद्रया
 सारसंग्रहे तदन्ते प्रोजयेद्विप्रान्सदाचा
 रान्दशोशतः नानाविधैर्भक्ष्यभोज्यैले
 द्वैश्चाप्येतत्तथैरैः सबथाभोजयेद्वि
 प्रान्कृतसामत्वसिद्धये विप्राराधनमा
 त्रेण व्यंगं संगत्वमाप्नुयात् एकमंगं वि
 हीयेत्ततस्तानिष्टमवाप्नुयात् अंगहीनं
 भवेद्यद्यत्कर्मनेष्टार्थसाधकं नृनाति
 रिक्तकर्माणि न फलंति मनोरथारनः
 देवतापूर्णतां याति समस्तानि भवन्ति च
 चेति अतो ये त्वनविदुषो भाजयेत्सर्व
 कर्मसु यानि यान्यपि कर्माणि हीयन्ते
 द्विजभोजनेः निरर्थकानि तानि स्फु-
 र्वाला नृष्वरगानि वत्त गुरुं संतोषये
 त् स औहिण्यांबरादिभिः गुरोस्तुष्टे हि

संतुष्टो मंत्रः सिद्धि मंत्रिणः इत्यं पुरचर
एतः प्रसन्ना देवता भवेत् श्रीकुला-
र्णवे घटच्छायाश्रुतं मंत्रं छप्रनापिच्छले
नवा परेरितं वागाथावात जयेपधन
र्यक्त पुस्तके लिखितान् मंत्रानां लोक
प्रजापंतीये ब्रह्महत्यासमंतेषां पातकं
परिकीर्ततं अनेककोटि मंत्राणि चि-
तव्या कुलकारणं मंत्रं गुरुमुखात् प्राप्तमे-
कं स्यात्सर्वसिद्धिदं सुन्दराचार्यशिष्ये
एश्रीनिवासेन धीमता चंद्रिकायां प्रणी-
तायां प्रकाशो गान्त्रयोदश इति श्रीसुन्द-
राचार्यचरणविन्दद्वंद्वं ते वासिना श्री-
निवासभट्टेन विरचितायां शिवार्चन-
चंद्रिकायां त्रयोदश प्रकाशः अथ पुर-
श्चरणप्रयोगः नत्रादौ जपस्थानानि त-
त्र समुद्रतीरपर्वत शृंग समुद्रगामि-
नी नदी तिरविष्णुगृह विविक्त निजग-
हगोष्ठाश्चैव बिल्वफलाशयपश्चिमा

शि१ मिमुखवषशूनशिवालपगुरुसन्नि
 २५६ धितुलसीवनस्वेष्टदेवतासन्निधि
 पुण्यक्षेत्रवनोपवननदीहृदस्वामि
 मतस्थानालेच्छदुष्टमगव्यालशो-
 कावर्जितैकान्तनिन्दारहितधार्मि
 कस्वेष्टदेवताभक्तजनाश्रयसुमिक्ष
 निरुपद्रवराजत्सविवादिगमनागम
 नरहितस्थानानि एतेषामन्यतम-
 स्थानंग्रामेकोशमात्रं नगरेकोशद्वयं
 नदीपर्वततीर्थादौपरिमाणरहित-
 स्थानं माश्रित्य ममामुकमंत्रस्य पुरश्च
 राणसिद्धये मयेपंगहतेभूमिमंत्रो मे
 सिद्ध्यतामिति मंत्रेण भूमिपरिग्रहं
 विधाय चटपेपिप्पलत्पक्षौन्दुम्बरा
 न्यतमवक्ष्यमवान्विततिमात्रानन्द
 प्राकीलान्कृत्वास्त्रमंत्रेण पृथक् पृ
 थगह्यवारमभि मंत्रपूर्वाद्यष्टदि-
 क्षुर्देष्टव्योर्मध्ये निर्वातिवरुण

योर्मध्येवोर्ध्वाधोबुद्ध्या निखायततद
 त्रिमंत्रांतेस्त्रायनमइतिप्रतिकीलसा
 मीपेमासभक्तबलिंदत्वाक्षेत्रमध्येक
 चित्रक्षंक्षेपात्नायनमःगंगणेशायन
 मःबंवास्तुपुरुषायनमःइतिक्षेत्रपा
 लगणेशवास्तुपुरुषानसंपूज्यसुसमे
 भूतलेप्राक्प्रत्यगायतादक्षिणोयत्ता
 श्वतस्तश्चतस्रोलेखाविलिख्यनवको
 ह्यनिकृत्वानिषुपूर्वादिक्रमेणप्रादक्षि
 णेनसप्तसुकोट्येषुकचटपतपपशा॥
 ख्यानसप्तवर्णानविलिख्योशानकोणेल
 क्षोविलिख्यमध्यकोट्यंतथैवनवधा।
 विभज्यतेषुपूर्वादिप्रादक्षिणेनआई
 ईत्यादिषोडशस्वरान्द्वंद्वशःक्रमेणवि
 लिख्यमध्यकोट्यंतथैवनवधाविभज्य
 तेषुपूर्वादिप्रदक्षेष्ट्रीकारंलिखेदतिकु
 र्मचक्रंनिर्मायतत्रमध्यगतनवकोट्येषु
 मध्येपूर्वाद्यष्टसुकोट्येषुवप्रादक्षिणेना

ल	क	च
श	श्री	ट
य	प	त

	ऊ	
	ॐ	

शि०। मत्तवषभशैलराजवासुक्वर्णकृतश
 २६७ तिपद्मयोनिमहाशंखच्छायाच्छत्राखा
 २१७ ननवक्षेत्रपालान् उँक्षेत्रमत्तक्षेत्र
 पालायनमः उँक्षेत्रवषभक्षेत्रपायनमः
 इत्यादिप्रणवक्षेत्रपालबीजंतत्तामव
 तुर्थोनिमोन्तान्गंधादिभिः संपूज्यग्रा
 मादिनामायक्षरयुक्तकोष्ठदिशिमुखे
 तद्वत्तामेतदधः पार्श्वद्वयगतकोष्ठद्व
 यान्यतमकूर्महस्तेवापह्येसवार्थसि
 द्वये इति मंत्रराजवचनान्मध्यकोष्ठा
 त्मककूर्मपह्ये क्षेत्रमध्येवाजपार्थगहं
 शीतवातातपनिवारणक्षमं कुर्यात्
 अथ बर्त्यस्यानानि तत्र अकारेण अ
 कारस्परित्वं ^अकारस्य उकारेण उकार
 रस्य पकारेण ^उकारस्य षकारेण ञ
 कारस्य टकारेण ऋकारस्य खकारेण उ
 कारस्य तकारेण फकारस्य धकारेण भ
 कारस्य रकारेण यकारस्य सकारेण त्व

रिमन्योन्यमिति पत्रस्थानसाधकयोराध
 क्षरेणारित्वेतत्स्थानं त्पान्यमिति तदुदा
 हरणन्तु प्रमरकं टकस्थानं गणपतेः
 साधकस्यारिर्भवति गरुडपुरममरेष्व
 रस्यापि इत्थमन्यत्राथूहनीये **अथ जप**
माला सातु द्विधा मातृकाक्षरमयी चो-
 ति तत्र मणयस्तु पुत्रजीवशांखविदुम
 रत्नमुक्ताफलपद्मबीजसुवर्णरजतकु
 प्राग्रंथिरुद्राक्षा इत्यक्षविशेषाः अक्षसं
 ख्यातु सात्विकराजसतामसमेदेनाहो
 तरशतचतुःपंचाशत्सप्तविंशतिश्च
 ति **अथ माला** ^{याः} सूत्राणि विद्मोः पद्मसू-
 त्रं कार्याससूत्रं वा देव्याः पद्मसूत्रं शिवसो-
 र्गम **वं** बाल्कलं वा सूर्यगणेशयोः का-
 र्याससूत्रं पद्मसूत्रं कार्यं **कलत्रं वा कार्यं**
 तत्सूत्रं द्विहोणीकृतं स्वप्नमाणव **रण्यो**
 षितं कृतं कुर्यात् अन्येषु सूत्रेषु यथा-
 योग्यमेव कार्यमि **अथ संस्कारः** तत्र

मणिमयी

वा
 त्रिकापसि

वात्रिगुरौ गीकृ
 णि त्रिगु

शि०। गोत्रगोमयदुग्धदधिघृतकुशजला
 ३५८ त्रिकं पंचगव्यं संपायपूर्वादिने कृते क
 भक्तः साधकः प्रातः कृतनित्यकृत्यः
 सूत्रमणीश्च पृथक् पृथक् पंचगव्येन
 जलैश्च प्रक्षाल्य नवसुपिप्पलदलेषु
 पद्माकाररीचतेषु सूत्रं मणीश्च संस्था
 प्यते सुप्रणवं भुवनेश्वरी वीलं मातृका
 क्षाराणि च सूत्रे प्रतिबीजं च विन्यस्य सू
 त्रं मणीश्च गंधादिभिः स पूज्य कुण्डोदौ
 नित्यहोमविधिना गिनं संस्थाप्य यथा
 शक्तिसंघतैस्तिलैः केवलघृतैर्वास
 यादिपंचमंत्रैर्हृत्वा होमाशक्तौ जपं
 वा विधाय सूत्रं रुद्रक्षपुत्रं जीवपद्मा
 शंश्चैतन्मुखं संपोष्य यथासुखमन्य
 मणिमित्पारोप्यैकैकं कर्मणि मध्ये गु
 रुक्तविधिना ब्रह्मसंग्रथिं विधाय गोपु
 ष्ठीकारेण अथ पित्वा सर्वतस्थूलं
 सजीयमेकं मणिमूर्धं मुखं सूत्रद्वय

मेकीकृत्यमेरुं प्रथयित्वा उंसघोजा
 तंप्रपद्यामिसघोजातायवेनमःभवे
 भवेनादिभवेजस्वमाभवोद्भवायन
 मः इतिमंत्रेणपंचगव्येनशीतलज
 लेनप्रक्षाल्य उंवामदेवायनमोज्ये
 ह्यायनमोरुद्रायनमःकालानमःक
 लविकरणायनमोवलविकरणाय
 नमोवलप्रमथनायनमःसर्वभूतद
 मनायनमोनमो न्मनायनमःइतिमं
 त्रेणचंदनागरुकर्पूरकुंकुंमैर्विहृष्य
 उंप्रसारेभ्योयघोरेभ्योघोरघोरतरे
 भ्यःसर्वतःसर्वसर्वेभ्योनमस्तेऽस्तु।
 रुद्रस्तेभ्यःइत्यगुरुशीरशार्करागुगु
 लुमधुचंदनहृत्तैर्धूपयित्वा उंतत्पु
 रुषायविप्रहेममहादेवायधीमहि
 न्नोरुद्रःप्रबोद्यात् इतिगंधचंदन।
 कस्तुरीकुंकुमकपूरैलेपयेत्ततः
 उंईशानाःसर्वाविद्यानामीश्वरःसर्व

शि० भूतानां ब्रह्माधिपतिर्व्रह्माशिवो मेऽप्र
 २६६ स्तु सदाशिवो मिति मंत्रेण प्रतिविजं
 शतं शतमभि मंत्रयेत् मेरुं चान्येना
 २७१ घोरेभ्यो इत्यनेमापि शतशतमभि
 मंत्रयेत् ततश्चावाहनस्थापनसंनि
 धापनसन्निसेधनसंमुखीकरणस
 कलीकरणवगुंठनामजीकरणपर
 मीकरणनिततन्मुद्रया विधाय प्रागु
 प्पेः पंचमिमंत्रैः प्रतिबीजं पंचोरेः स्वेष्ट
 देवतावत्सृजयित्वा इत्यसंस्कृतमाला
 याजपंकुर्योदिति जयमालासंस्कार
 विधिः इत्यं प्रतिष्ठितमालायाजपंकु
 र्वन्यपदातत्सूत्रं जीर्णमिति जानाति त
 देवदृढं सूत्रग्रंथं यित्वा तया स्वेष्टमह्ये
 तरशतं प्रापश्चिन्तायं जपित्वा पश्चात्
 यामालयापथापूर्वं जपंकुर्यात् अ
 न्येषां पद्याक्षादीनां तु प्रतिष्ठाविधि
 प्रदृशाते तत्र ग्रंथिनां मालां कुत्रचि

पचा

च

त्वात्रे संस्थाप्य तस्यांगणेशसूर्यविष्णु
शिवदुर्गाः पृथक् पृथगावाह्यसंपूज्य
होमंत्रेण पंगव्ये निक्षिप्य पुनस्तां त
स्मादुद्धृत्य स्वर्णपात्रस्थे पिप्पलदले
स्थोवाधूपवासिते पंचामते निक्षि।
प्यपुनस्तां मुद्धृत्य शीतलजले निक्षि
प्राप्तात्पचंदनागुरुकस्तूरीकर्पूरकं
कुमसौगं। धिकपंकैरनुलिप्य तस्यां
हसौमिति मंत्रमष्टांतरप्रातं जपित्वा
नवग्रहान् दशदिक्पालांश्च संपूज्य
सह्यते तैर्यथाशक्तिकांचनं दक्षिणं
दत्त्वा ब्राह्मणं श्रान्नादिभिस्तां षयो।
दिति अथ वा सूत्रं मणंश्च पंचगव्ये
दिनत्रयं संस्थाप्य चतुर्थदिने समूह
त्वास्त्रमंत्रेण प्रसात्पह्नमंत्रे अथ
पित्वा स्थंडिले स्वेष्टदेता पूजामंडलं
विधाय तत्र स्वेष्टदेवता संपूज्य मूल
मंत्रमष्टांतरप्रातं जप्त्वा स्वेष्टदेवता

शि० कल्योक्तपुरश्चरणहोमद्वयेण घृते
 ३०० नचयथाशक्तिहृत्वा मण्डलमध्येमा
 लांसंस्थाप्य च स्पामस्त्रमंत्रं मूलमंत्रं
 षडंगमंत्रं च विन्यस्य स्वेष्टदेवरूपां
 तां विचिंत्य बक्ष्यमाणविधिना सर्व
 भूतबलिंदत्वा तस्यामिष्टदेवतां सं
 पूज्याचार्यैश्च क्षिणदिभिः परितोष्य
 प्रणम्य ब्राह्मणं चान्नादिभिस्तोषये
 दिति इत्थं प्रतिष्ठितयामानयाना-
 न्यमंत्रं जपेत् अथ पुरश्चरणकाले
 विहितानि तत्र मनःसंहरणं शौचमौ
 नमंत्रार्थं चिंतना व्यग्रतानिर्वदश्चाह
 जजयोत्साहक्रोधत्यागस्ववर्णाश्रम
 धर्मानुष्ठानपरितुष्टतैर्दिपनिग्रह
 त्सर्वगुरुनतिकेवलामलकस्नान
 मंत्राभिमंत्रितजलेनाभिषेकत्रिषु
 वर्णद्विसवनमशक्तो सकृद्वा स्नानं दे
 वर्षे पितृस्वेष्टदेवतातर्पणमध्यप

न्नरहितपलाशपत्ररचितपत्रावला
 रात्रैमित्तभोजनंगोविप्रवालादिषु
 कृपाचेति अथतत्कालनिषिद्धानि
 अप्रियानृतभाषणेवारंजविभीतका
 र्कसुहीच्छायाक्रमणप्रतिग्रहस्त्रीश
 द्यपतितनास्तिकोच्छिद्यसंभाषण
 स्नानतर्पणघनुनुद्यानवहवस्त्रैकव
 त्रिमलिनधारणकाम्यकर्मासंकल्पि
 तस्ववर्णश्रमाविहितकर्माचरणको
 स्यभोजनदिवाभोजनासद्भाषणन्यपू
 ज्यनकोटित्यक्षौणसाधुसमामोक्षज
 लस्तानोन्मर्दनगीतवाद्यादिश्रवण
 नत्पदर्शनाद्यविधमेषुनतत्कथाला
 पशुद्रकर्मास्नानस्पर्शप्राणिहिंसाकं
 चुकोक्षीषधारणकराप्रावरणके।
 शमीक्षणाशिरःप्रावरचिंताक्रोधभ्र
 मत्वरामनोरथशयनीत्पानगमनां।
 धकारामंगलस्थानपादुकाधारण

शि पानशय्याधिरोहणपादप्रसारणो
 ३०१ लयसनशुज्जंभाहिकादिविकल
 मनस्त्वानशनप्रौढपादनगतकुश-
 राहित्यानि श्रयासनानि तत्रव्याघ्र
 चर्ममृगाजिनचेन्ननिर्मितकंबल।
 कुशकटरकपटवस्त्रात्मकानि श्र
 यनिपिद्वासनानि वंशरचितदारु
 मियषाणत्तणयल्लवेष्टकानिर्मिता
 निकेवल्लभूतलंचेति श्रयपुरश्चर
 णारंनपूर्वदिनकृत्यं तत्रप्रातःस्ना
 त्वानित्यक्रियांनिर्वर्त्यब्राह्मणान्भो-
 जनादिभिस्तोषयित्वास्वगुरुमपिव
 त्नाभरणधनधान्यादिभिः संतोष्य।
 जप्यस्थानेत्रिकोणवत्तचतुरस्वमे-
 रदलेक्षेत्रपालायनमः क्षेत्रपाल इ
 हागच्छागच्छेति क्षेत्रपालमावाह्यो।
 कर्मत्रेण क्षेत्रपालंगधादिभिः संपू-
 ज्यतदग्रेत्रिकोणमण्डलेसाधारंसा

न नव्यं जनोदकपूर्णं नत्तिपात्रं निधाय
एह्येहिविदुविपुरुषुरुभंजयभंजय
न तैमयर्तयविघ्नविघ्नमहामैरवक्षेत्रपा
लवित्तिंगह्नुगह्नुखाहा इतिमंत्रेणः
बलिनंदत्वा उपविशेत् अथ जपारंभ
दिनकृत्यं तत्र शुभे मासि चंद्रतारानु
कूले तिथिवारनक्षत्रादिशो धिते सुदि
वसे प्रातः स्नात्वा गुरुविप्राज्ञामादाय
ब्राह्मणैः स्वस्तिवाचनं नकारपित्वा कु
शहस्ताः उंसूर्यः सोमो यमः कालः संध्ये
भूतान्यहः क्षपा यवनो दिक्वति भूमि
एकाशं खेचरामराः ब्राह्मं शासनमास्था
यकल्पध्वमिह सन्निधिं इति पाठित्वा
ताभ्रपात्रे कुशतिलाक्षतजलान्यादा
योदञ्जुखः अघामुके मासि प्रमुकरा
शिं गते सवितरि प्रमुकपक्षे प्रमुक
तिथौ भारवर्षारव्यभूप्रदेशे विशेषक्षे
त्रे वेदप्रमुकक्षेत्रे प्रमुकगोत्रे प्रमु

शि०। कशार्माक्षत्रियश्वेदमुकवर्मावैश्यश्च
 ३०२ दमुकगुप्तः शूद्रश्च दप्रमुकदासः प्र
 मुकमंत्रसिद्धिकामो मुकमंत्रस्पेयत्सं
 ३०२ रव्याजयात्मकंपुरश्चरणं करिष्ये अ
 धारभ्येतावहिनैवहं करिष्ये इतिके
 चिदितिसंकल्पं विधाय गुरुगणपति
 दुर्गामाहर्नत्वा पूजां समाप्पजयमार
 त्वेत् तत्रमूलमंत्रेण प्राणायामत्रयं
 कृत्वामूलमंत्रस्य ऋष्यादिकरषडे।
 न्यासान्स्पृहदिदेवं ध्यायन् जयमा॥
 त्वां वामहस्ते कुत्रचित्पात्रे व्यसंस्था
 प्यार्चोदकेन संप्रोक्ष्य उंमालेमालेम
 हामाये सर्वशक्तिस्वरूपिणि चतुर्व
 र्गस्त्वयि न्यस्तस्तस्मान्मोसिद्धिदा भवई
 ति गंधपुष्पाक्षौतेर्मालां संपूज्य उं अ
 विघ्नं कुरुमाले त्वमिति मंत्रेण दक्षि
 णहस्तेन मालामादाय स्वशिरसि श्री
 गुरुं कंदे पीतवर्णं मूलमंत्रं हृदये स्वेष्ट

देवं गुरुपादयोः स्वात्मानं ध्यात्वा भूम
 ध्यस्थोऽत्र चक्रे गुरुदेवतमंत्रात्मना मे
 क्वं विभाव्य कंठस्थविशुद्धिचक्रे तच्चतु
 ह्ययमेकीभूतं सुषुम्णा वर्त्मना नीयत
 त्रदेवं ध्यात्वा मूलमंत्रेण हृदयस्थानाह
 तचक्रमानीय तत्रापि देवं ध्यायन् हृदय
 समीपे मालामानीय दक्षिणहस्तस्य म
 ध्यमांगुलिमध्यपर्वणि संस्थाप्यैकत्रि
 तो भूग्रीवोन्नतगात्रः कंठमीलनरहि
 तः खटखटादिमकुर्वन् मंत्रार्थगतवि
 तो मायाः प्रतिबीजं मंत्रमुच्चरन् पूर्ववी
 जजय समयेऽपरं बीजमस्य नूप्रणवो
 च्चारणपूर्वकं मंत्रमारभ्य प्रातः कालान्
 ध्यं दिना विधिदिवा चैव जपं कुर्यात् सोरश्च
 रणिको विधिरिफेत् कारिणी तत्रेदिवा प
 दाभिधानात् जपं रात्रौ च वर्जयेदिति कुं
 भसंभवे न रजनी निषेधाच्च देशापुपद्र
 वसं भावनापंचस्य स्यात्समापनीये वा ।

शि॥ सार्द्धं प्रहरत्रयावधिजपित्वासर्वशेषा
 ३०३ वत्येते पुनः प्राणवमुच्चार्य जपं समाप्य
 ३०३ त्वं माले सर्वदेवानां प्रीतिदशुभदा स
 दा शिवं कुरु स्वमेभद्रे पशो वीर्यं च सर्व
 दा इति मंत्रेण मालां स्वशिरसि निधाय
 पुनः प्राणायामत्रयं कृत्वा स्तब्धादिकर
 षडंशान् विधाया द्वादशैकैः न प्रागुक्तं मं
 त्रेण जपं समप्य प्रागुक्तमालां पूजनमंत्रे
 ण मालां संपूज्य रहसि स्थापयेत् अत्र
 प्राणवोच्चारणं तु तत्रैव गणिकानामेव श
 शदीनां तु श्लोका रत्नापनयोः प्राणव
 त्वेन ग्राह्य इति ततो मध्याह्नस्नानादि
 कं विधाय पुनः पूजां विस्तरतः कृत्वा
 प्रतिदिनं होमपक्षे जपदशांशं कल्प्य
 द्वैविधिना सकृत्तेनैव हुत्वा होमदशां
 शं तर्पणं तर्पणदशांशं मार्जनं मार्ज
 नं दशांशं ब्राह्मणभोजनं च प्रत्यहं च
 कुर्यात् प्रतिलक्षं होमपक्षे अथैक

लक्षसंख्यं जपं समाप्य तदंशं शहोमा
दिकं कृत्वाग्निमलक्षजपमारमेत्तक
ल्योक्तसंख्याजपसमाप्तनंतरहोमपक्षे
कल्योक्तसंख्यजपं समाप्य पश्चात्तदंशं
शहोमादिकं कुर्यात्तदिति पक्षत्रयेष्वे
कः पक्षः कार्यः होमपर्यायस्तु प्रागेव दी
क्षाप्रकरणे प्रक्तिः होमाशक्तौ तु जप ए
व कार्यः तत्र ब्राह्मणेः पुरश्चरणसंख्या
चतुर्गुणजपः कार्यः क्षत्रियैः षड्गुणैः
क्षैरह्यगुणैः तत्र शक्तौ होमसंख्या चतु
र्गुणजपः कार्यः एतद्विप्रमात्रपरं क्षत्रि
यवैश्ययोः प्राग्वत्सुदुर्गाह्यगुणजयो भ
वति द्विजभक्तेतरशूद्राणां दशगुणज
यो भवति चतुर्गुणपक्षे द्विगुणपक्षे तु
पंचगुणजप इति द्विजकशूद्राणां तु
र्यवर्णमश्रितोप शूद्रतद्वर्णविहितज
प एव द्विजस्त्रीणामपि तथैवेति स्त्रीशू
द्राणां होमानधिकाराज्जप एव विहित

शि०। इति इत्थं होमं विधाय चंदना गरु कर्पू
 ३०६ रादिवासितैर्जलैर्होमसंख्यादशांशान्
 प्रागुक्तविधिना जले देवं ध्यात्वा संपूज्य
 संतर्प्य स्वात्मानं देवतारूपं ध्यायन् कुं
 भमुद्रयामूलमंत्रोक्ते आत्माराममिषिं
 चामिनय इति तर्पणसंख्यादशांशान्
 स्वमूर्ध्न्यामिषि च्यामिषेकसंख्याद
 शांशसंख्याकान् स्वेष्टदेवताभक्तान्
 सद्यचारान् ब्राह्मणान् प्रातर्निमंज्या
 दूयाभ्यां गादिनास्नपयित्वा वस्त्रगंधा
 दिभिरलंकृत्य षड्रसैर्नानाविधैर्भक्ष
 भोज्यैः स्वेष्टदेवतावुद्ध्या भोजयित्वा ता
 मूलदक्षिणामिः परितोष्प विसर्जयेद
 ति प्रत्यहं लक्षांते समस्तसंख्यासमा
 प्रोभक्तिपूर्वकं कुर्यादिति ततः प्रोक्तं तन्नकृतं
 ते मध्याह्नपूजानन्तरं वैश्वदेवादिक
 मान्हिकं विधाय स्वेष्टदेवतामंत्रजप
 ध्यानकीर्तनश्च ब्रह्मदिनादि नष्टांशैः

नीत्वाशक्तौसापंतनस्नानंविधायदेवे
संपूज्यभुंजीत तत्रभोज्यानिभैसंशु
ल्लैकविधास्विन्नहेमंतिकनीवार
षष्टिकाकंगुपवाःशूद्रानवहताःपा
दाभ्यामनुतोल्यावहतागुडवर्जितमे
श्वंरुक्षतिलमुद्गकलायकेमुक्क
वर्जकंदविशेषनालिकेरकदली
फूललवलीपनसातामामकाईक
हरीतकीवास्तुककालशाकहिल
मोचिकासैधवसामुद्गलवणेउद्धते
साराणिगव्यानिपिप्पलीजीरकनाग
रंगतितिर्गमूलकाःअथवर्ज्यानिगु
डकतिमलवणसारलवणस्विन्नप
रुषितनित्तिहकीयदिदृषितकोजि
कगंजनबिल्वकरंजलशुनमाणल
कोद्रवमंडूकैतैलपक्कमाषमसूरच
एकगोधूमध्यान्यादीनि अतिभोज
नंदिवाभोजनंचदिवाभोजनंच अ

शि यमोजनपर्यायः तत्र स्वेष्टदेवताप्र
 ३०५ सादमन्त्रं मध्यपत्ररहितपलाशप
 त्ररचितपत्रावल्यां संस्थाप्य वैदिक
 मंत्रैः संकृत्य मूलमंत्रेण प्रोक्ष्य प्रति
 द्वयं मूलमंत्रेण सप्तधा भिमं त्रहि
 तं ह-मंत्रेण श्रीयान् मूलमंत्रेण द्वा
 विंशद्वारमभिमंत्रितं जलं च पिबेत्
 अथ शयनं तत्र कुशनिर्मितायां श
 य्यायां प्रक्षालितायां क्षारादिः प्रक्षा
 लितं वस्त्रमास्तीर्य शय्यां मूलमंत्रेण
 सप्तवारमभिमंज्य उं यज्जाग्रतो ह्रस्व
 येति दैति पैति दैवं तदु सुप्तस्य तथैवे
 ति ह्रं गमं ज्योतिषां ज्योतिरेकं तन्मे
 मनः शिवसंकल्पमस्तु येन कर्माण्य
 यशो मनीषिणा यज्ञे कृतिरां बविदये
 बुधीराः यवपूर्वं यक्षमंतः प्रजानां त
 न्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु यत्प्रज्ञान
 मुतचेतो धृतिच ज्योतिरंतरमृतं प्रजा

सुयस्मान्न सते किंचन कर्म क्रियते त
 मे ममः शिवसंकल्पमस्तु येन देभूतं भु
 वनं भवित्परिणीतममृतेन सर्वं येन य
 स्रस्त्रायते सप्त होता तमेन शिवसंकल्प
 मस्तु यस्मिन् नृचः साम यजुषि यस्मिन् प्रति
 हितारथानाभा विवाराः यस्मिन् चित्तं च स
 र्वमोतं प्रजानां तमे मनः शिवसंकल्प
 मस्तु सुषारथिरश्वानिवयमनुषाने
 नीयते भीषुभिर्वाजिन इव हत्प्रति ह्यं य
 दजिरं यवि ह्यं तमे मनः शिवसंकल्पम
 स्तु इति मंत्रास्त्रिः पठित्वा ॐ भगवन्देवे
 शाश्वतव्यसवाहन इष्टानि ह्ये समाव
 क्ष्वममसुप्रस्यसाश्वत ॐ हिलिहिलि
 शूलपाणये स्वाहा नमोजायत्रिनेत्राय
 स्वयिङ्गलाय महात्मने वामाय विश्वरू
 पाय स्वप्नाधिपतये नमः स्वप्ने कथय मे
 तथ्यं सर्वकार्येष्वशेषत क्रियासिद्धिं
 विधास्यामितप्रसान् महेश्वर ॐ नमः

शि०। सकललोकायविद्यवेप्रभवविद्यवेः
 ३०६ विश्वायविश्वरूपायस्वप्नाधिपयेनम
 ईतिमंत्रांश्चसकृत्ययत्वाप्राक्कशिराद
 क्षिणपार्श्वशायीस्वप्नपरीक्षेत तत्रसु
 स्थानांप्रथमेप्रहरेदृष्ट्यस्वप्नस्यवर्षे
 णफलंद्वितीयेषष्ठेमासितृतीयेमास
 त्रयेणचतुर्थेमासेननिशान्तोसद्यःफ
 लंज्ञेयमिति अथसिद्धिसूचकस्वप्ना
 प्रसादसुमुखस्वेष्टदेवतागुरुनिर्मल
 चंद्रसूर्यमण्डलगंगगोसरस्वतीसन्ध्या
 शिशिवलिङ्गानांदर्शनंभूमिमलामरुत
 समुद्रतरणयुद्धजयहोमबन्धिपूजनहं
 सचक्रवाकमपूरसारसरथारोहणक
 न्याच्छत्ररथदीपप्रासादगजवधमाल्य
 सर्पकुलवक्षपर्वतपवित्राममांसतु
 रगसुरासवस्त्रीदर्शनंनदीतरणाका
 शगमलग्रहानक्षदर्शनहर्म्यप्रासा
 दशिषरगजाश्ववधनरुपर्वतशिष

सप्त

रारोहणविमानगमनलाभदेवीदर्श
 नानि मदिरापानाममांसमक्षणापुरी
 षानुलेपानरक्ताभिषेकरत्नाभरणदि
 दर्शनानि अथ शुभाशुचकाः वण्डाल
 कलभकाकशून्यगर्तामंगलद्रव्यैः
 लाभकनवनशुष्कवक्षकंदकतरुत
 लइहितप्रासाददर्शनं रोगदंतत्रप्रापवि
 तं नृसिंहमंत्रं पठित्वा दुःस्वप्नप्रसूचितान्
 दोषान् जहि २ पुन नृसिंहमंत्रं पठित्वा स्वा
 हा इत्यष्टोत्तरशतं घृतेर्जुह्यात् अथ
 वा एवमेवास्त्रमंत्रेण बाहोमः कार्यत्रान्
 सिंहमंत्रस्तु वर्णात्पवंहि संस्थंतुमनुस्वर
 विभूषिषितं विंदुनादयुतं प्रोक्तं बीजं नर
 हरेः शुभमित्युक्तं अस्त्रमंत्रस्तु मूलविधा
 या अथ स्वप्ननिवेदनं तत्र गुरुचरणारा
 विंद्युगलं प्रणम्य पुष्पहस्तः स्वप्नं तस्मै ॥
 निवेदयेत् गुरोरन्यत्र प्रकाशयेत् अथ
 सिद्धिचिन्तानि चित्तप्रसादो मनस्तुष्टिः

शि। स्वल्पाशननिदाजपज्योतिर्देशनाक
 ३०७ स्मादतिहर्षानरिशस्यदुंदुमिशब्द
 मधुरवाधनानागीतश्रवणकर्पूरादि
 सुगंधपरिमलघ्राणचंद्रार्ककिरण
 कार्णकाशालोकनानिराचंक्तैपि।
 नसिद्ध्यतिचेत् द्विस्त्रिर्वापुनःपुनः
 कुर्यात् उक्तंचफेत्कारिणीतत्रे कर्म
 णप्रवलेनैवप्रतिबंधोविरोधिनाप
 दिसिद्धिंनलभतेद्विस्त्रिर्वापुनरावमेत्
 इति अथमंत्रसिद्धेरन्यःपर्यायःतत्रकु
 लषकाशतंत्रे अथवान्यप्रकरेणपु
 ष्यरणमुच्यते ग्रहणैर्कस्यचंद्रोवाशु
 चिःपूर्वमुपोषितःनद्योसमुद्रगामिन्यां
 नाभिमात्रेभसिस्थितःस्पर्शादिमुक्तिप
 यन्तंजपेन्मंत्रंसमाहितःतावत्कलंजपि
 त्येत्यंततोहोमादिकंचरेत् अथमर्थः
 तत्रशशिःसूर्योपरागेत्रिरात्रमेकरात्रं
 वापूर्वमुपोषितस्तदशक्तावेकभक्तंवा

विधायग्रहणंदृष्ट्यास्नानंविधायश्रद्धा॥
 मुकेमासि अमुकरासिगतेसवितरिश्च
 मुकतिथौअमुकपक्षेभारतवर्षाख्यभू
 प्रदेशेअमुकतीर्थेसूर्यग्रहणेचंद्रग्रहणे
 वाअमुकगोत्रःअमुकशर्मत्पादिअ
 मुकमंत्रसिद्धिकामःअमुकग्रहणेतत्स
 मयमारभ्यविमुक्तिपर्यंतअमुकमंत्रंज
 पमहंकरिष्येइतिसंकल्पंकृत्वाविमु॥
 क्तिपर्यन्तंजपेत्ततोग्रहणकार्त्तनज
 पदशांशहोममहंकरिष्येइतिहोमसंक
 ल्पःहोमाशक्तौप्रागुक्तवज्रपःकार्यःअप
 रस्तुमंत्रसिद्धिपर्यायःतत्रकुंभसंभवःकृ
 द्वाष्टमीसमारभ्यपावत्कृद्वचतुर्दशीदि
 वंध्यात्वाजपेमंत्रमयुतानांचतुष्टयं द
 शांशहोमादिभ्यस्तथातर्पयेदभिषेच
 पेत्ततःसिद्धोभवेमंत्रइतिअपमर्थः
 अत्रअपेत्पादिअमुकमंत्रसिद्धिकामः
 कृद्वाष्टमीमारभ्यतचतुर्दशीपर्यन्तं॥

शि। अमुकमंत्रस्यायुतचतुष्टयजपतद्
 ३०८ शोशहोमादिसहितपुराणजपमहं।
 करिष्ये इति संकल्पं विधाया युतचतु
 ष्टयजपं सप्तधा विभज्य घृतहंच चतु
 र्दशोत्तरशप्तशप्ताधिकसहस्रपंचकं
 जपित्वांति मदिनेषोऽष्टोत्तरशप्तशप्ता
 धिकसहस्रपंचकं जपेदित्येवमयुत
 चतुष्टयजपं कृत्वा दशोशहोमादिकं
 कुर्यादिति अन्यप्रकारस्तु कुलार्णवे
 मंत्रां तु प्रजपेन्मंत्रमातृकाक्षरसंपुटं
 अनुलोमविलोमेन मर्ममंत्रसिद्धिप्र
 जायते त्रिषष्ट्यक्षरसंपुक्तमातृकाक्ष
 रसंपुटं क्रमो क्रमाच्च तावत्यामासा
 सिद्धौ भवेन्मनुः मातृकाजपमात्रेण
 मंत्राणां कोटिकोटयः सिद्धाः स्युतचसं
 देहोयस्मात्सर्वतदद्भवमिति अथम
 र्थः क्रमो क्रमात्मातृकपुटितं मंत्रं प्र
 तिदिनं शतं मासमात्रं जपेदिति अ

त्रापिअघेत्पादिक्क्रमोक्क्रममात्रकापु-
 दितंमंत्रस्यमासमात्रप्रतिदिनंशतश
 तसंख्यजपमहंकरिष्येइतिसंकल्प्ये।
 विधायप्रतिदिनंजपेत् अत्रशाशब्दे
 मूलसंख्याव्यवच्छेदकः अष्टोत्तरश
 तसंख्यंजपेदित्यर्थः मात्रकासंपुटप्र
 कारस्तु ओं ओं इं ईं उं ऊं रुं रूं लं लूं ऐं
 ऐं ओं ओं ओं ओं कं खं गं घं ङं चं छं जं हं
 ङं टं ठं डं णं तं थं दं धं नं पं फं बं मं यं
 रं लं वं शं षं संहं रामसंलं हं सं षं शं वं
 लं रं पं मं भं वं फं पं नं धं दे षं ते णं टं डं
 जं हं ङं छं चं डं घं गं खं कं अः अं ओं ऐं
 ऐं ऐं लं लं रूं रूं ऊं उं इं इं ओं ओं इति
 शतवारंमूलमंत्रंजपेदिति त्रिषष्टि
 अर्णमात्रकातुप्रतिशाख्ये त्रिषष्टिर्वा
 वर्णसंभवतोमताः प्रकृतेसंस्कृतेचा
 पित्स्वयंप्रोक्ताः स्वयंभुवा स्वराविंशति
 रेकश्चस्पर्शानांपंचविंशतिः षाट्पञ्च

शि० स्मृतात्वहोचत्वारश्रयमास्मृताः अ
 ३०६ नुस्वारोविसर्गश्चकषोचारिपराश्रयो
 ३०७ उ-स्पर्शाश्चेतिविदेयोत्कारः प्लुतमे
 वचेतिद्वितवेकस्तु अ-आइईउऊरू
 रूल्लृएऐऐउउ अ-अ २१ कखग
 घङचछजहञटडढणतथदधनप
 फबभमयरलवशषसहाजणनमः
 अंअःछष्प्लनएवंत्रिषष्टिवर्णमातृका
 अनयामातृकयाप्रत्यक्षरंविंदुयुक्तया
 प्राग्राग्वत्स्वेष्टदेवतामंत्रं संपूटीकृत्य
 मासमात्रं प्रतिदिनमह्योत्तरशतंज
 पेत्तत्संकल्पोपि प्राग्वदेव अपर
 अकुलाणीव मासमात्रं जयेन्मंत्रं भू
 तलिप्पापूटीकृत्यं क्रमाक्रममात्सहस्रं
 तुमासात्सिद्धो भवेन्ममुरिति शारदा
 यांतुभूतलिप्पापूटीकृत्यो मंत्रं भज
 तेनरः क्रमाक्रममाच्छतावत्पातस्यसि
 द्धो भवेन्मनुरित्युक्तं अयमर्थः तत्र क्र

मोक्षमभूतलिपिपुटितमूलमंत्रस्य।
 अष्टोत्तरसहस्रंमासमात्रं प्रतिदिनं ज
 येत् संकल्पंस्तु पूर्ववदेव भूतलिपय
 स्तु अइउरुल्लणो ओ ओ ह य व र ल ड
 क ख ग घ ज च छ ज ह ङ ट ठ ड न त थ द
 ध न प फ ब भ म य र ल व स ष सहः राम स
 ष श व भ फ प म द ध य त न उ ट ठ ण ज
 ह छ च ज ग घ ख क ड ल व र य ह ओ ओ
 ऐ ए ल रू उ इ अ इति मूलमंत्रमष्टोत्तर
 सहस्रमष्टोत्तरशतं वा प्रतिदिनं मास।
 मेकं जयेत् अष्टोत्तरशतं तु गुरु जप्तं
 त्रयस्ते यं प्रकारान्तरस्तु वा य वी य सं हि
 तायां त्रिकालं गंधपुष्पायेर्योर्व्यन्ते देव
 तां निशि पुरश्चरेण कृत्वेन विनैवासौ।
 प्रसीदतीति अस्मार्थः अद्येत्यादि अमुक
 मंत्रसिद्धि कामो रात्रौ त्रिकालपूजनं क
 रिष्ये इति संकल्पं कृत्वा वत्सरमात्रं प्र
 तिदिनं रात्रौ त्रिकालं सर्वोपचारैर्देवं सं

शि। गावरणं पूजयेत् एवं षट्मासं वा त्रि
 ३९० मासमात्रं वा पूजयेत् पुरश्चरणमन्त्र
 रेणापि मन्त्रसिद्धिर्भवतीति अन्यस्तु।
 कादिमन्ते यो यो मन्त्रस्तस्य वर्णो विधिः
 विनिर्मितः ततश्च वर्णोक्तसंख्याभिर्गुणैः
 कामन्त्रसिद्धिदातृमाभिर्वेकस्तद्वरणं त
 त्वादः तद्विलेपनं तत्पूजाचतया सिद्धि
 दायिका स्पुर्नशं शयति अयमर्थः
 तत्र मन्त्रवर्णैर्षधिविनिर्मितमन्त्रवर्ण
 समसंख्यानां गुणिनो धारणं विलेपनं
 तामिः पूजात् तत्कायजालैः स्नानं तद्भस्म
 धारणं कुर्यात् तेन मन्त्रसिद्धिर्भवति व
 र्णैर्षधयस्तु चन्दनैरक्तचन्दनं अगुरु
 कर्पूरो श्रीरकुष्ठं बालं कुंकुमं कंको
 लं जातीफलं जटामांसी मुखं ग्रंथि
 गोरोचना पत्रं पिप्पलं बिल्वं पृश्निप
 ली चित्रकं लवंगं कर्तूरं कट्फलं व
 दिनी उदुंबरं पाषाणं मेदपद्मं शंखपु

चौर।

४ = विद्या

५१८ स्तं=वि
द्यार

षी मयूराशिखाद्यैश्च अग्निमंथं सिंही
कुशकृष्णशंखपुष्पीरोहिण्यशोनाकव
हती पाटली मूषककणी तुलस्य पामा
र्ग इंदुवल्ली भंगराज अपराजिता ता
लमूली कृतांजली हर्वा श्रीदेवी कुमारी
भागीभिर्भुक्तेत्येकपंचाशदौषधयः क्र
मादकाशरादिक्षकारानैकपंचाद्वर्णाः ७१
नामिति अपरप्रकारश्चमंत्रतत्रप्रका
शसंस्कृतं पूजितं मंत्रं दत्वा शिष्याय देशि
कः कुर्यादद्यतयोरेकं शास्त्रदृष्टेन वर्त
ना मंत्रं विद्वेयं यत्वा जुनामवर्णैर्यथा क्र।
मं आद्यन्ते सकलं नाम ततः प्रणवमा
लिखेत् सुरापात्रेषु संलेख्या ध्यायेत्ता
नमत्तात्मकान् भूर्जेरोन्ननगंधाह्वेः प
द्ममध्ये सुशोभने मदापवित्रपावे स्थित
तुनः सिक्थ्य केन तु निक्षिपेन्मधुरे ततु
मण्ययेत्तु घुभाजने क्षीरपूर्णं नैवेकुंभे
ततः क्षिपेत्तु घुभोजनं धारयेद्देशिकः

शि-१ कुंभमग्निकुंडसमीपतः मंत्रसाधक
 ३११ योरेक्यसिद्धयर्थं जुहुयात्ततः मूलमंत्रे
 ३॥ एमंत्रसः सहस्रं शतमेव वा कुंभे सं
 पातयेच्चैव मधुराणं त्रयं शुभं होमं स
 माप्स्यतं कुंभं विनिक्षिप्य जलाशये स्व
 गुरुं ब्राह्मणं श्रान्ते स्तोषयेदक्षिणादि
 मिः एतद्योनविजानातिनासौ धाक उ
 च्यते रहस्यं कथितं चैतन्न देवस्य क
 स्य चित् उत मायतु शिष्या य पुत्राय वा
 वदेद्विदमिति अयमर्थः भूर्जपत्रे गोरो
 चनागंधादिभिरसृष्टं पद्मं विरच्य त
 त्कर्णिकायां साधकनामवर्णं विदमि
 तं मंत्रमाधत्ते सकलं नाम प्रणवं वि
 लिख्य पत्रेषु द्वादशः क्रमेण स्वरान् वि
 लिख्य गुलकीकृत्य पवित्रमदा संवेष्ट
 तद्यपि सिक्ककेन संवेष्ट्य मधुरत्रयं पु
 रिने स्वल्पमत्पात्रे निक्षिप्य क्षीरपूर्णं
 नूतनकुंभे ययंत्रं गुलिकं तत्पात्रं नि-

क्षिप्यप्रागुक्तविधिनाग्निंकुं एडादौ सं ॥ ७० ॥
 स्फुत्पतत्समीपे तत्कुं मे संस्थाप्य उं अ
 द्येत्पादिश्रमुकमंत्रसिद्धिकामो विद्या-
 साधकयोरेक्यत्वसिद्धयर्ममहातरसह
 संशान्तं वामधुरन्वयहोममहं करिष्ये इ
 तिसंकल्योपास्यमंत्रेण संकल्पितसं-
 ख्यं प्रत्याहृतिंकुं मे संपातं सुबलग्नं हुत
 शेषं निक्षिप्य नूहत्वा तंकुं भंजला प्राये-
 निक्षिप्य गुरुं ब्राह्मणं श्रान्तादिभिस्तो-
 षयेदिति एवं कृतेऽपि यद्विनसिद्धित्त
 दामंत्रस्य श्रावणादिकं कुर्यात् तदुक्तं म
 हाहारकतंत्रे श्रावणं बोधनं वपुःपीड
 नं पोषणं शोषणं दहनं च बुधः कुर्यात्ततः
 सिद्धो भवेन्मनुः श्रावणं बीजणं बीजे ग्रथ
 नं क्रमयोगतः तन्मंत्रं यंत्रं प्रातिरव्यपि-
 लाकपूरकं कमेः उशारोचनाभ्यं च मे
 त्रं संप्रथितं लिखेत् क्षीराजमधुतोपा
 नां मध्ये तं लिखितं क्षिपेत् पूजनाज्जाप-

शि। बाह्ये मातृश्रविशंफलदो भवेत् रा
 ३१२ वित्तोपिनसिद्धश्चेदो धनं तस्य कार
 येत् सारस्वतेन बीजेन संपुटीकृत्य तं ज
 येत् एवं बुद्धो भवेत् सिद्धो नो चेत् तस्य वा
 शंकुरु कंच दनं तथा दारु हरिश्च मदनं
 शिला मदनं कस्तूरी शिलामनः शि
 ला सौख्यं लिखितं मंत्रो भूर्जपत्रे सु
 शोभने कंठे धत्तो भवेत् सिद्धो नो चेत् कुर्या
 तु पीडनं अधरोत्तररूपेण पदानि परि
 जप्य वै ध्यायित्वा देवतां तद्दुदधरोत्तर
 रूपिणी विद्यामादित्यदुग्धेन लिखित्वा
 क्रम्पवहिना तथा भूतेन मंत्रेण होमः
 कुर्यादिने दिने पीडितो लज्जया विह्वलः सि
 द्धश्चेन्न हि पोषयेत् बालात् तृतीयबीजेन
 पुटितं मधुदुग्धतः धारयेत् लिखितं मं
 त्रमथ वा शोषणं चरेत् द्वाभ्यां च वायु
 वीलाभ्यां लिखेत् मंत्रं यिदमिति भस्मना
 धारयेत् कंठे नो चेत् दह्योऽग्निबीजतः मं

त्रार्णिन्वम्हिवीजेनचतुर्दशसमावृता
 न् लिखेत्पात्वाशतैलेनधारयेत्कंठ
 देशतःसिद्धिःस्यान्नात्रसंदेहोमंत्रइत्या
 हशंकरइति अथैतेषांप्रयोगःतत्रादौ
 श्रावणंबमितिवरुणवीजेनप्रथितंमू
 लमंत्रंकर्पूरकुंकुमगोरोचनमःशिलो
 शीरैःपूजाचक्ररूपंपत्रमध्येविलिख्यक
 स्मित्पात्रेदुग्धघृतमधुजलमेकीकृत्य
 तत्रतद्यंत्रंनिधायपूजाजपहोमानकु॥
 र्यादिति अथबोधनं तत्तुवाग्भवबीज
 पुटितमंत्रंजपरूपं अथवशीकरणंत
 त्रभूर्जपत्रेरक्तचंदनदारुहरिशकस्तू
 रीमनःशिलामिःमूलमंत्रमालिख्यकं
 ठेधारयेत् अथपीडनं तत्रअधरोत्त
 रभावेनमंत्रंपदानिप्रजप्यदेवतामप्य
 धरोत्तरभावेनधात्वार्कदुग्धेनतंमंत्र
 मालिख्यतत्पादेनाक्रम्माधरोत्तरक्रम
 पाटित्वामंत्रेणहोमंवकुर्यादिति अथ

शि०१ पोषणं तत्रवालात्तृतीयबीजपुटितं
 ३१३ मंत्रंगोदुग्धमधुम्पांभूर्जादौविलिख्य
 धारयेदिति अथशोषणं तत्रयज्ञम
 स्मनावायुबीजविदभिन्तंमंत्रंविलिख्य
 कंठेधारयेदिति अथदहनं पालाशा
 बीजतैलेनबन्धिबीजसंपुटितमंत्रंस्पे
 कमक्षरंविलिप्रतिवर्णंवाधश्चोर्द्ध्वं
 बन्धिबीजमालिख्यकंठेधारयेदिति
 विदमक्षणालक्षंशारदातिलकेमं
 त्राणीद्वंद्वमध्यस्थंसाध्यनामाक्षरंलि
 खेत् विदमर्णवविज्ञेयइति एकांतर
 नुग्रथनमितिचवालात्तृतीयबीजंव
 क्ष्यते सुंदराचार्यशिष्येणश्रीनिवासे
 नधीमता चंद्रिकायांप्रकाशोपाचतुर्द
 श इतिश्रीसुंदराचार्यचरणारविन्दद्वं
 द्वांतेवासिनाश्रीनिवासभट्टेनविरचि
 तायांशिवाचनचंद्रिकायांचतुर्दश
 र्थप्रकाश अथसमयाचारःतत्रप्र०

योगसारे देवस्थाने गुरुस्थाने स्पृशाने वा
 चतुष्पथे पादुकासनविरामूत्रमैथुनं
 निविबर्जयेत् देवंगुरुं गुरुस्थानं क्षेत्रं
 क्षेत्राधिदेवताः सिद्धं सिद्धाधिवासंश्च
 श्रीपूर्वसमुदीरयेत् प्रमत्तां मत्पजां कन्या
 पुष्पितां पतितस्तनीम् विरूपां मुक्तके
 श्रीश्च कामार्तां च न निवेदयेत् एतादृशी
 रपिन निवेदित्पथः कन्यापोनिं पशुं क्री
 डां दिग्बस्त्रां प्रकटस्तनीम् नालोकयेत्
 रद्वयं परदारंश्च वर्जयेत् धान्यगोगु
 रुदेवानि विधाकोशान् रान् प्रति विधा
 पुस्तकं नैव प्रसारयेत् पादौ नैता न्यपि
 चलं चयेत् आलस्यमदसं मोहशा
 ल्यपैशुन्यविव्यहत् असूवामात्पसं
 मानं परनिंदां च वर्जयेत् आलस्यम
 नुघमं मदः विधाधनाभिजात्पसं प
 त्समुक्षितो मनस उल्हासः मोहो मि
 थ्याभिनिवेशः शास्त्रं शक्तिगृहनं ये

शि। शुन्यं परोक्षे परदोषप्रकाशने असू
 ३१४ यागुणेषु दोषारोपः आत्मसंमानं आ
 त्मनिसम्यक्पूज्यत्वबुद्धिः त्रिगिर्नं
 तिनं विप्रं वेदवेदांगसहिताः पुराण
 गमशास्त्राणिकल्याणापिन दूषये
 त वेदागानि प्रसिद्धानि सहिता मा
 न्वादिप्रणीतस्मृतिशास्त्राणि आगम
 शास्त्राणि शिवायुक्तयामलादीनि क
 ल्यान्स्वतः समर्थान्युगं मुशालमश
 मानं दामचुल्ही मुलूखनं सर्पसंमा
 र्जनीदंडं ध्वजं वेदूर्यमायुधं कलशं
 चामरं चत्रं दर्पणं मूषणं तथा भोग
 योग्यानि चान्या नियोगद्रव्यानि यानि
 च महास्थानेषु वर्णानि यानि वा देव
 तास्तये दिव्योक्तनिपदार्थानि भूताः
 विद्वानि वानि वै लंघये जानुतेतानि
 च पदास्पृशेत् योगो ह्येते लोकविद्धि
 द्याप्राचस्वे रविसर्पिणी परहिंसा॥

त्मिकायाचनतामवतरेत्कचित् प्र
 तिग्रहं न गृह्णीयादात्मभोगविधित्स-
 या देवतातिथिपूजार्थं यत्नतोऽप्यर्जये
 त्सुनः धारयेदाज्वंसत्पसोशीत्यंसम
 तां धृतिं क्षान्तिदयां मनास्थां च दिव्यां श-
 क्तिं च सर्वदा आर्जवं प्रवक्रांता सत्पंय
 यादृष्टार्थभाषणं सोशीत्यंसुषभावत्वं
 समतां रागद्वेषादिराहित्यं धृतिं दुःखादि-
 भिरवसीदत्तश्रितस्य स्थिरीकरणं क्षां-
 तिं क्षमां परिभावादिषूत्यघमानक्रोध
 प्रतिविंधं दया परदुःखा सहनं मंत्रतंत्र
 प्रकाशे विभीतकार्ककारंजत्नुहीच्छा-
 यां न संश्रयेत् संभदीपमनुष्माणे गम-
 न्येषां प्राणिनां तथा नखाग्रकेशनिर्झृतं
 स्नानवस्त्रपपेदकं एतत्स्पर्शं त्यजेद्दूरं ख-
 रश्वाजरजस्तथा लिंगपुराणे अजश्या
 नखराद्याणां भाजनी भवरणुकं स्पं-
 स्पप्रोद्यदि मूढात्मा श्रियं हंति हरेरपि

शि०। सोमशंभुः न निदेत्ताकारं देवनंशा
 ३१५ खंतेन निर्मितं न गुरुं साधकं श्रेयं
 गच्छायां न लंघयेत् नाद्यान्त च ये नि
 र्मील्यं तद्दद्याच्छिवदक्षिणे तत्तत्प्रिव
 निर्मील्यं षडन्वयमहारत्ने न लंघये
 गुरोराज्ञां मुतरं नो बदेत्तथा रात्रौ दिवा
 च तस्याज्ञां शबत्परिपालयेत् अस
 त्यमशुभं तद्ददवात्परित्यजेत् अप्रि
 यं च तत्पालक्ष्यं कामः क्रोधो विषाद
 तः नाप्रच्छन्नमुखो ब्रूयाद्गुरोरग्रे कदा
 चन श्रदेतं देवपूजां च गुरोरग्रे परित्य
 जेत् पादुकायोगपदादिगुरुचिह्नानि
 सादरं न लंघयेत्स्पर्शे नैव पादाभ्यां
 प्रणमत्सदा सादरं प्रणमेदित्यन्वयः
 पर्यंकशपनं न हतया पादप्रसारणं श्रं
 गमंगं बलीलां च न कुर्याद्गुरुसन्निधौ
 गमनागमने कुर्यात्प्राणम्यगुरुपादुके
 छायां न लंघयेत्तद्वन्न गच्छेत्पु रता गु

रोः पश्चात्पादेन निर्गच्छेत्प्रणम्य च गुरो
 गृहात् गुरोरग्रे न कुर्वीत प्रभावं शिष्य
 संमहं अहंकारं न कुर्वीत नोत्सव एंधार
 येदेषुः प्रगुराः संनिधौ नैव स्वगुरुं प्रण
 मेदुधः नमस्कारापचोद्युक्तं गुरुदृष्ट्या
 निवारयेत् नानियोगं गुरोर्दधात्तपुष्प
 दानैव भाषयेत् श्रीनाथदेवस्वामीति वा
 धने भाषणे वदेत् यातायामापदिभ्रं
 शोशाययं गुरुसंज्ञकं न कुर्याच्छिवसं
 ज्ञं वा प्रमादेन क्रियेत्तयेत् तदर्थं निर्व
 हेद्यत्मा दंते पूजाजपाहतीः अनिर्वाहे
 तु कार्यस्य पदर्थं शपथः कृतः प्रायश्चि
 त्तजपो देविसहस्रं स्वमनोस्ततः लोको
 देगकरीयाचममर्नि कृतनी स्थित्पुद्गे
 गकरीयाचतागिरं नैव भाषयेत् रम्प
 मप्युज्वलमपि मनसोपि समीक्षितं लो
 कविद्वेषणं वेषं न क्लीयाकषं च न
 अत्रोक्तानमदाचारा नैहिकामुषिको

शि०। चित्तान् आचरेदादरात्तृणांतिदीक्षि
 ३१६ तःसिद्धिमच्छति तथानारदपंचरात्रे
 साधनस्य स्वभावेन केशशमश्रुविलुं।
 वित्तः संभवेन वस्त्रश्च मलमङ्गुकावि
 वर्जितः सुविनीतः सदापश्चमंत्रमारा
 धयेत्परं साधनस्य स्वभावेनेत्यनेन पु
 रश्चरणमध्येन वपनं कर्ष्यमित्युक्तं
 अपनीतकेशशमश्रुरित्यर्थः अत्र गं
 गायां भास्करक्षेत्रे पित्रोश्च मरणं वि
 ना वया छिनत्तियः केशोत्तमाद्भव
 त्प्रधातकं प्रयागतीर्थपात्रायां पितृमा
 तृवियोगतः कचानां पवनं कार्यादृष्ट्या
 नविकचो भवेत् इति कालिकापुरा।
 ए विष्णुभ्यां यद्वपनं निषिध्यते तददी
 क्षितपरं जटिला मुण्डिताश्चैव शुल्क
 यज्ञोपवीतिगनः ब्रह्मचर्यरताः शांता
 वेदान्तज्ञानत्यसरा इति कर्मपुराणे
 शेषनां मुण्डितत्वोक्तेः अतथा सामान्य

सिद्धिरक्षौर्ध्वपरेषां न कदाचन प्रयोक्त
 व्यस्वमंत्रश्चापद्यपि च नाचरेत् गा
 रुडंभूतवाट्चमपात् स्वार्थेन वामुनेह
 पयापरया कुर्यादनाथेषु असंसदि सो
 मं सूर्यान्तरस्थं च गद्यांश्चाग्निमध्य
 गं भावयेद्देवतं विष्णुं गुरुविप्रशरीरगं
 न्येत मातापितरौ विष्णुं तद्वत्प्रियातिथिं
 ज्ञेयो विश्वाश्रयी विष्णुरात्मा ज्ञेयविष्णुव
 त् पत्रपत्ररीवा दो मात्सर्यान्ध्ययने गुरो
 पत्रपत्रनवस्तव्यं प्रयायात्संस्मरन् हरिं
 येकृताच गुरोर्निन्दाविभोः शास्त्रस्य नार
 दनापितैः सह वस्तव्यं वाक्यचन कर्मण
 मनसा वाचान हिंसात्परदारकान् न
 निघां ब्राह्मेण देवा विष्णुधेनुस्तथैव च
 रुडश्चादित्यग्निश्च लोकपालाग्रहा
 स्तथा गुर्वारुर्वा वैश्रवश्चापि पुरुषः पू
 र्वक्षीतः न तेन कुत्रचित्कार्ये प्रापानु
 ग्रहकर्मणि न तेन मंत्रोक्तं कस्यो मुद्रावा

शि० समयाऽपि स्वानुष्ठानेऽपि यत्कर्म सर्वं
 ३१७ सर्वस्वगोपयेत् मंत्रगुप्तिश्च कर्तव्यम्
 ततं मंत्रसिद्धये तेन साधकेन तथा य
 ३१९ या पत्रतत्र न गृह्णीयाच्च केवलं अभ
 तातु गुरोर्नाम गृह्णीयाच्च यतात्मवान्
 प्रणवश्रीततो नाम विष्णुशब्दोऽप्यनन्त
 रं ३ पादशब्दसमेतः स्यान्नतमूर्द्धाज
 तीयुतः तेनैव श्रीः अमुकगोत्रविष्णुपा
 दाः शिवाद्युपासकैस्तु अमुकशिवपा
 दाः अमुकशक्तिपादा इत्याद्यूहनीये अ
 ये वक्तव्यतपुरश्चरणैः साधकैर्नैमित्तिका
 र्चनं काम्यार्चनं कार्यं तत्राद्यैर्नैमित्तिका
 र्चनं तच्च विशेषदिवसेषु कार्यं विशेष
 दिवसस्तु श्रीकुलार्णवे कृष्णशमीचतु
 र्दशममावास्या च पूर्णिमा संक्रांतिः पं०
 चपर्वणि तेषु पुण्यदिनेषु च पुण्यदि
 नेष्वित्यनेन युगादयो मन्वाद्यो व्यतीपा
 तपुष्पनक्षत्ररविवारसोमसूर्योपरा-

गादयउक्ताः तथा वकुलमूलावनारे दे
 वतातिथिनक्षत्रवारयोगेष्वचेष्ट्वरिसो
 मसूर्योपरागेषु मन्वादिषु युगादिषु देशि
 कागमने चैव वीरस्वजनदर्शने तथा कु
 लार्णवे गुरुजन्मदिने प्राप्ते तं गुरोस्तदुरो
 रपि मानवौघादिपूजांच स्वजन्मदिवसे
 पितृ संपत्तौ च जयेत् लाभे तपो दीक्षा व्रतो
 त्सर्वे पीठियपीठगमने वीरस्वजनदर्श
 ने देशीकागने पुण्यतीर्थदेवतदर्शने
 एवमादिषु देवेशि विशेषदिवसेषु चरो
 गोष्वापत्सु दोषेषु दुःसंगे दुर्नितके यथा
 बलं यथा श्रद्धा यथा द्रव्यं यथा चित्तं यथा
 कालं यथा देशं तथा पूजां समाचरेत् तदि
 ति यामले दमनो रोपणं चैत्रश्रावणे च
 पवित्रकमिति तथा तंत्रराजे गुरोस्तुज
 न्मदिवसं विद्याप्राप्तिदिनं तथा स्वजन्म
 दिवशं नायक्याप्तिवासरमेव च नक्षर
 त्रयसंपातदिनं पूर्णदिनं तथा षट्प

शि० पर्वणि विप्रिष्टानि सदृशं सप्तपर्वक
३१८ मिति दयनैमितिकं पूजारात्रौ कार्यं उ
क्तं च कुलार्णवे नित्यार्चनं दिवा कुर्यात्
शत्रौ नैमित्तिकार्चनं उभयोः काम्यकर्म
णिति अथैतत्प्रयोगः तत्र गुरु परमगुरु
परमेष्ठी गुरुणं जन्मनक्षत्रादिना निस्व
जन्मनक्षत्रदीक्षा प्रतिदिन गुरोर्मरण
दिनं च कृत्वा ह्यमी कृत्वा चतुर्दशी पूर्णि
मा मावास्या रविसंक्रमपुष्पनक्षत्ररवि
वासरयुगादि मन्वादि पुण्यदिनेषु स्वनि
त्यपूजननंतरं रात्रौ विशेषेण नानाविधे
गंधपुष्पादिभिर्महती पूजां कुर्यात् नित्य
जयात्त्रिगुणं जपंच कुर्यादिति अथ
दमनपूजा तत्र श्रीज्ञानार्णवे दमनारो
पणं वक्ष्ये साधकानां हिताय च संबत्स
रकृताकृता पूजायेन पूर्णं भवेत्प्रियेत
यो भंगाय मदनो मम शैल भवेद्यदा भ
स्मी भवतदा दुःखी रतिप्रीतिः प्रीतिश्च

दुःखिनिविता तन्नेत्रवारिसंभूतादमन
 स्पलता भवेत् तत्सौरभं च सौभाग्यं म
 हदासीत्सुलोचने तेन संतुष्ट हृदयादयो
 दत्तो मया प्रिये रत्ने प्रिये च तस्मात्तुदमनः
 प्रकटीकृतः दमने अथ यो मंत्री वर्ष मध्ये
 न पूजयेत् तस्य सांवत्सरी पुजा दमनाय
 भविष्यति इति तस्मै द्वारो दत्तो मया वसु
 खं दिते तस्मात्तदमन पूजा हि कर्तव्या
 वीरवं दिते अन्यथा तत्फलं वर्ष कृतं म
 कामाय जायत इति दक्षिणामूर्ति सं
 हितायां चैत्रादयस्त्रयो मासाः पक्षौ सि
 तासिते तरो एतेषां पूर्व पूर्वस्तु कालः
 सर्वोत्तमोत्तमो भवेत् अष्टम्यां च चतु
 र्दश्यां योर्णिमास्या मया पिषा पूर्वरात्रौ
 प्रकुर्वीत स घोवावाधिवासनं ग्रामं अ
 दमनं चादौ चतुष्वल्पलतादिभि र
 ति अथ प्रयोगः तत्र चैत्र वैशाखे जेहे
 वामासे पक्षद्वयाहमी नवमी चतुर्दशी

(शि.) पूर्णामावास्यान्यतमतिथौदिनात्
 ३१६ पूर्वेद्युःसायंकालेसाधकःकृतनि-
 त्यकृत्यःसामयिकैःसाद्वैदमनसमी
 पेगत्वातं नत्वासमुपवीशप्राणया
 मात्रयऋषादिकरषडंगन्यासोश्चवि-
 धायं उंकामभस्मसमुद्भूतरतिवाष्प।
 जलोद्भवऋषिगंधर्वदेवादिमोहना
 यनमोस्तुते सांवत्सरिकपूजायाः प
 रिपूर्णत्वसिद्धयेदमनत्वंसमायाहि
 क्षमस्वचनमोस्तुते इतिदमनंप्रण
 म्यसमीपेगत्वा उंशिवप्रसादसंभू
 तञ्चसन्निहितोभव शिवकार्येसा
 मुच्छिद्यनेतव्योसिशिवाज्ञया इतिः
 दमनमामंत्रतत्रकामदेवंविरचित
 तद्वक्ष्यमाणमंत्रेणसंपूज्यगृहमाग
 च्छेत्तततःपूजादिनात्पूर्वदिनेक
 त्वनित्यकृत्यःसाधकःसमिपिभिः।
 साद्वैदपुनर्दमनसमीपेगत्वास्त्रमंत्रे

णदमनं समूलमुपा ॥ ह्यशस्त्रेण वा
 छित्वा गृहमा नीयन् प्रघोरं उँघोरेह
 घोरघोरतरे श्रीसर्वतः सर्वसर्वभ्यो न
 मस्तैरुडरूपेभ्यः ह्रीं श्रीं इति मंत्रेण दम
 नमभ्युक्ष्य पूजास्थाने क्वचित्पात्रे निधा
 य दमनं नवधा विभज्य मध्ये वा ह्यसु।
 दिक्षु च संस्थाप्य हूरामंत्रेण चंदनागुरु
 कर्पूरकुंकुमादिपंकैरातिप्य मध्यमा
 रभ्य स्वाग्रादिप्रक्षिपेत् नवधा विभक्तं
 दमनं उँहं नमः सं नमः क्षं नमः मं नमः
 लं नमः वं नमः यं नमः रं नमः उँ नमः ई
 तिसंपूज्य तथैव आनन्देश्वरी बीजेन
 वनवधा विभक्ते न पूजयेत् आनंदेश्व
 री बीजंतु सह क्षमलयवरी ईति ततो
 स्त्रमंत्रेण संरक्ष्य करभ्यां त्रिशूलमुज्जो
 वध्वा कवचमंत्रेण दमनोपरि भ्राम।
 यित्वा नूतनवस्त्रेणाच्छाद्य रसिस्थाप
 येत् इत्यधिवासनं रात्रौ कुर्यात् अत्रा

शि। स्वमंत्रह्रमंत्रकवचमंत्रादयो मूलमं
 ३२० त्रस्पष्टङ्गप्रोक्ता मंत्राज्ञेयाः एवं पूर्वा
 दिने मंत्राणां धिवासने कृते चेत् पूजा
 दिने वा न द्वयं कार्यामिति ततः पूजा
 दिने प्रातः साधकः स्नानादिनित्यपू
 जां निर्वर्त्य सामपित्वमि सह स्वस्ति
 वाचनपूर्वकं दमनं पूजास्थानमानी
 यशुचिस्थले सिंदूरेण चतुरस्रवत्तरु
 यवे हितमष्टदलं कमलं विधाय त
 स्पमध्येऽष्टसुदनेषु च स्वर्णादिरवि
 तान्नवकलशान् दीक्षोक्तविधिना
 संस्थाप्य तदशक्तौ एकं बाहुं कुरुं मं
 मध्ये संस्थाप्य स्वासनपूजादिपीठपूजां
 तं प्रागुक्तविधिना कृत्वा स्वदक्षिणभा
 गे सर्वतो भद्रमण्डलं प्राग्बदष्टदलक
 मलं वा सिंदूरादिना कृत्वा तन्मध्ये पं
 चवर्णरजोभिरशोकतरुं कृत्वा वैश्व
 शोकाय नमस्तुभ्यं कामस्त्रीशोकनाश

क शोकार्तिहरमेनित्यमानन्दंजनयस्व
 मे इत्यशोकतरुसंप्रथ्यसंपूज्यब्रुह्वा
 दिप्रलयान्तोयःकालयत्पयिविश्वंयःस्त
 सैकालात्मनेनमःइतिकालेचसंपूज्य
 तस्याशोकस्याधस्त्रिकोणमण्डुकादि
 ज्ञानार्चोन्तंप्राग्वत्पीठपूज्यांकृत्वाहृद
 लकेसरेषुस्वाग्रादिप्रादक्षिण्येनसोभा
 ग्यायेनमःहृदायेनमःवर्षायेनमःधृत्य
 येनमःरत्येनमःप्रीत्येनमःसंगमायेन
 मःनिर्वाणायैनमःकानुकायेनमःइति
 मध्यांतंसंपूज्यतत्रवक्ष्यमाणकामगा
 यत्रीकामदेवमावाह्यःप्रावाहनाप्रा
 साप्रतिष्ठंतेयाशंकुशधनुर्दरंवाणमु
 शंप्रददर्पकामदेवंतरुणमरुणवर्णंर
 तवस्त्रभरणमात्मानुलेपनंवागमदक्षि
 णयोरतिप्रीतिपुतंशशंकुशपुष्पवाणे
 श्चधनुर्दरंध्यात्वाऽंलंकीकामदेवायन
 मःइतिमंत्रेणगंधादिपंचोपचारैःसंपू

शि। ज्यतद्वामभागे रतिंगौरवर्णा रक्तवस्त्रप।
 ३२१ रिधानं सर्वाभरणभूषितां पद्मद्वयकरां
 ध्यात्वा श्रीश्रीश्रीक्रौं रत्येनमः इति मंत्रे
 ण रतिंगंधादिभिः संपूज्य कामस्पद
 क्षिणभागे प्रीतिं श्यामवर्णा सर्वाभरण
 भूषितां रक्तवस्त्रपरिधानां ताम्बूलकरां
 ध्यात्वा श्रीश्रीश्रीक्रौं प्रीतये नमः इति मं
 त्रेण पंचोपचारैस्ताम्बूलसंपूज्य कामदे
 वस्याग्रे कंदे वचनमध्ये वसन्तंगौरव
 र्णां सर्वैर्भस्मभूषितां महस्तेन सुधाकुं
 भं दक्षिणहस्ते नानाना पुष्पसमुच्चयं ह
 स्तानं रक्तवस्त्राभरणमात्मानुलेपना
 लं कृतं ध्यात्वा वसन्ताय नमस्तुभ्यं वष
 पुम्लनतात्प्रिय सहस्रमुखसंवाहका
 मरुपुनमोस्तुते वंसन्ताय नमः इति
 मंत्रेण पंचोपचारैः ततः संपूज्य पुनः का
 मदेवं तन्मंत्रेण संपूज्य अष्टदलकेसरे
 षु अग्नीशा सुखापव्यमध्ये चतुर्दक्ष

चल्कोहृदयायनमःल्कीशिरसेनमःल्कु
 शिखायेनमःल्केकवचायनमःल्कौनैत्रा
 यनेत्रायनमःल्कःप्रस्त्रायनमःइतिपठो
 गानिसंपूज्याष्टदलेषुदेवाग्रादिप्रादक्षिणे
 नउंकामायनमःभस्मशरीरायनमःप्र
 नंगायनमःमन्मथायनमःवसनसखा
 यनमःमारायनमःइक्षुधनुर्दरायनमः
 पुष्पवाणायनमःइत्यष्टौकामान्संपूज्य
 चतुरस्रेलोकपालांस्तदस्त्राणिचसंपूज्य
 पुनःकामदेवंतन्मंत्रेणभ्यर्च्यधूपदीपा
 दितांबूलान्तानुपचारान्समर्प्यप्रणम्य
 कामदेवायविद्महेपुष्पवाणायधीमहि
 तन्नो नंगःप्रचोदयात् इतिकामगायत्री
 यथाशक्तिजपित्वासमर्प्यनमोस्तुपुष्प
 वाणायजगदानंदकारिणे मन्मथायज
 गन्नेत्ररतिप्रीतिप्रियायच इतिकाम
 देवंप्रणम्यशुष्मादित्यासंस्तुत्वामध्यकुं
 भेदेवमावाह्यप्राग्वत्सर्वोपचारैःसंगां-

शि। सावरणंदमनैः संपूज्य धूपदीपनैवेद्या
 ३२२ दीनिनिवेद्यनित्यहोमोक्तविधिनातदु
 क्तद्वैस्तत्रिगुणसंख्यं हुत्वा नित्यजप
 संख्यात्रिगुणसंख्यं जपंचकृत्वा पूजाशेषं
 समाप्य सर्वरूपजन्नाद्यवांछितार्थफल
 प्रदा हस्त्या नूपुरयमेदेव कामानूका
 मेश्वरेश्वर इति देवं प्रार्थ्य विसृज्य गुरुं
 वितादिभिः परितोष्य कुमारकान् ब्राह्म
 णां श्रान्नादिभिस्तोषयेदिति इति दम
 नपूजाविधिः इयं दमनपूजा दमना एव
 एव कार्येति केचित्तत्तदुक्तं मंत्रमुक्ता ब
 ल्यां प्रारमेदामनी पूजां विद्वान् वैत्रेषु
 भेदिने ततदैवतकैर्भक्त्या गुरुणा दर्शि
 तः क्रमः पूर्वधुः संपतो भूत्वा मंत्रीवादि
 न्निस्वनैः गच्छेद्दमनकारा मंयत्रा शो
 कः प्रितिष्ठितः ततोपविश्य मंत्रशः पू
 जिते स्वासने शुभे नत्वा गुरुं गणेशानं
 स्वहृदे वैचमंत्रवित् स्वात्मानं सकली

कृत्यसकलशंस्थापयेद्दुधःवर्द्धनीचैव
 संस्थाप्यविधिनामंत्रवित्तमः प्रावाह्य।
 पूजयत्पश्चात्कलशमंत्रदेवातां तदस्त्रं
 चैववर्द्धन्यां पूजयेद्दूपदीपकैः दत्त्वावलिं
 भूतकैभ्यस्तानिनिस्सार्यमंत्रवित्तं अस्त्रे
 णसर्षपक्षेपातमंत्रेणचयत्ततः कुर्याद्
 मनरक्षांचवर्द्धन्याकंभलग्नया कुंभतो
 येनाभिषिंचेत्समन्तादमस्थली अशोकं
 पूजयेत्तत्रतदभावेविधायतं मण्डलेचं
 दनेनाथपत्रपुष्पोपशोभितं कामंतत्रैव
 संपूज्यवसत्त्वंचयथाविधि विभाव्यनव।
 धापश्चादारामेदमनस्थलीमितिज्ञाना
 णवेदमनंनवधाकुर्यात्पूजयेत्तदनंतरं
 आनंदेश्वरवीजेनततोभिन्नेनसुंदरीआ
 नंदेश्वरीवीजेननवधापश्चादारामेदम
 स्थलीमितिज्ञानाणवेदमनंनवधाकुर्या
 त्पूजयेत्तक्रमात् इतिमंत्रमुक्तावल्यांप्रो
 क्तविधिनेषकामविधायश्चघोरविध

शि०। यापश्चादमनंप्राक्षवारिणा अस्त्रमं
 ३२३ त्रेण संरक्ष्य कवचेनावगुं ह्यव त्रि।
 शूलमुद्रां बध्वा यभ्रामयेदमनोपरि
 नृत्यगीतादिभिः सम्पक्कुर्याज्जागरं
 तत इति सद्यो धिवासने तु जागरणं त
 त इति सद्यो धिवासने तु जागरणं ना
 स्ति ततो जागरणं कुर्यात्सद्यो जागरणं
 न हीति दक्षिणमूर्तिसंहितावचनान्
 ततो द्वितीयदिने तान् दमनानुत्पाह्य
 चित्वा वासैः प्रोक्तविधिना तथैव कुंभे
 पूजां कुर्यादित्युक्तं ~~अथ पवित्रोपणं~~
 तत्र मिथुनसंक्रमणमारभ्य तुला सं
 क्रमणा बधिमास चतुष्टयस्य पक्षद्व
 यगत चतुर्थ्यष्टमी नवमी चतुर्दशी पू
 र्णिमान्तमतिथौ पवित्रैर्देवैः संपूज
 येत्त पवित्राणि तु स्वर्णरत्नतन्त्राश्च प
 दसूत्रत्रसरीपयसूत्रदर्भपुंजप्राणा
 बल्कलकर्पाससूत्रे च न्यतमसूत्रेः कु

यान्कार्याससूत्रवेत्तसुवासिनीभिः क
 तितं त्रिगुणं त्रिगुणीकृत्य नवसूत्रस्ये
 कसरस्वत्येन कल्पितैरुक्तसंख्यैः सू
 त्रैः पवित्राणि कुर्यात् तत्राहोतरशत
 सूत्रैरुक्तमावतुः पांचाशद्विर्मध्यमा
 निसप्तविंशतिभिः कनिष्ठानितावता
 वंदंगुलदैर्ध्यानिदशादशग्रंथियुक्तानि
 पवित्राणि कुर्यात् इत्थं पूजावरण वं
 दसमसंख्यानि पवित्राणि कृत्वा होत
 रशतसग्रंथियुक्तं वितानात्पूजाविहर
 मानदैर्ध्यामेकं बहत्पवित्रं कृत्वात्मन
 आगमज्ञानांक्रमज्ञानां शिष्याणां च सं
 धादिनाभिर्यन्तदैर्ध्यामुक्तपक्षत्रयोत्वे
 केपक्षानुसारसरग्रंथियुक्तानि पवित्रा
 णि कुर्यात् अन्येषां सामान्यपवित्राणि
 एकग्रंथियुक्तानि यंचेह संख्यातन्तुभिः
 परिधान्यप्रमाणदैर्ध्यानि पवित्राणि कु
 र्यात् अत्रग्रंथिसूत्रवेदनसंख्यातूत

शि। पवित्रेषां द्विंशन्मध्यमेषु चतुर्विंशतिक
 ३२४ निष्ठेषु द्वादशैतिकवचनमंत्रेण ग्रंथ
 कार्याः इत्थं पवित्राणि विधाय वित्राण्येण
 दिनान्पूर्वादिने साधकः कृतनित्यकृत्यो
 रात्रो सामयिभिः सार्द्धं पवित्राणि पूजास्था
 नमानीय तत्र सिंहरादिना कुंकुमरक्तचं
 दनकस्तूरीकर्पूरलाक्षागैरिकार्यैर्ग्रंथि
 स्थाने विचित्रितानि पवित्राणि संस्थ
 प्तेषां सूत्रेषु उंकाराय नमः चंद्रमसे न
 मः बह्वेय नमः ब्रह्मणे नमः नागाय नमः
 गुरवे नमः रवे येन नमः सदा शिवाय नमः
 सर्वदेभ्यो नमः इति संपूज्य शिरोमंत्रेण
 मिमं अहं मंत्रेण अभ्युक्ष्य अस्त्रमंत्रेण
 वरुध्यतेषां दशग्रंथिषु उंथि क्रियाये न
 मः उंवीरायै नमः गायत्र्यै नमः अथ जिता
 यै नमः जयायै नमः मुक्तिदायै नमः सदा
 शिवायै नमः मनोमन्यै नमः इति द्वादश
 तीः संपूज्य पवित्रेषु मूलमंत्रेण षडंगमै

त्रैश्रसंपूज्यसुगंधपुष्पाणिपंचरत्नानि
 सर्वौषधीश्चनिक्षिप्यनूतनवस्त्रद्वयेना
 च्छादयेदित्यधिवासनं पंचरत्नानितु-
 आदित्यपुराणे वज्रंमुक्ताफलंनीलं प
 यरागंतथैवच मारकतेनसमायुक्तं
 पंचरत्नमिदंविदुः वज्रंहीरकं मरकतं
 पावुडंतिप्रसिद्धं सर्वौषधयस्तुसिद्ध्यर्थ
 कुहरजनीद्वयलोध्रमुक्तामञ्जशैलफ
 लिनीमुरमासियुक्ताः इतिस्मृत्युक्ताः सि
 द्ध्यर्थःसर्वयः रजनीद्वयहरिद्रादारुहरि
 द्राचलामञ्जकंडशीरभेदःफलिनीप्रि
 यंगुःशैलंशिलाजतुइतिप्रसिद्धं इत्य।
 धिवासनंविधायपरेयुःसाधकःकृत
 नित्यकृत्यःसमपिभिःसार्धेपूजास्थानं
 वित्तानादिभिरलंकृतंप्रविश्यपूजावि
 पूरादूर्ध्वंविन्नानात्पूजाविहरपर्यन्तंव
 हत्यवित्रमालंबपित्वास्वासनपूजादि
 न्यासजातंविधायदमनपूजावत्कुम्भं।

शि०। स्थापयित्वा च स्थापनाघातमपूजापी०
 ३२५ उपूजातं प्रोक्तविधिना विधापयतस्मिन्
 ३३५ कुंभे देवमावाह्यसावरणं संपूज्य दे
 वायमूलमंत्रेण पवित्रं समर्प्यो गाव
 त्तिं देवतानां च पवित्राणी समर्प्य धूप
 क्षपनैवेद्यनिमित्तिक होमानकृत्वा
 गुरुं संतोष्य तस्मै पवित्रं दत्त्वा पूर्णं हु
 त्तिं हुत्वा ग्रये पवित्रं समर्प्य गुरुं नुस
 या स्वयमपि पवित्रधारणं कृत्वा सा
 मपि कानन्या नपि वाह्यणादीन् पवि
 त्रदानदक्षिणादिभिः परितोष्य पूजा
 शोषं समाप्य ब्राह्मणादीन् भोज्यभू
 रिदक्षिणादिभिस्तोषयेदिति पवि
 त्रारोपणविधिः इयं पवित्रपूजा अ
 त्वावशपकी अकणेरतिंदाश्च वणात्
 तथा च कुलमूलावतारे पवित्रके
 न नागेन पूर्वमाराधितः शिवः प्रसा
 दाभिमुखो भूत्वा तस्मै वरमदादिभुः

प्रतिवर्षं च कर्तव्यं पवित्रारोपणं प्रिये
 तेषां सांवत्सरी पूजा तव हस्तं भविष्य
 ति ततः प्रभृति कुर्वन्ति शिवभक्ताः प
 वित्रकं आराधकं च कर्तव्यः कामाचा
 राश्च योगिनः कुर्यान्मिथुनसंक्रांते तु
 लासंक्रमणावधि पक्षद्वयेऽपि पूजाया
 चतुर्थ्यां मङ्गलादिने नवम्यां च चतुर्द
 श्यां पवित्रारोपणं चरेत् सौवर्णं रजतं
 ताम्रं हस्तादिषु यथाक्रमं कलौ कर्पा
 सजं वपियथाशक्ति पवित्रकं कार्जि
 तं द्विजकन्याभिस्त्रिगुणं त्रिगुणं कृतं
 धौ तैशुल्कं शुभं सूत्रं मन्दपुष्पपुज्य
 ते पटवल्कलपमोत्यक्षौ मदाभं श
 णोद्भवं मुञ्जादिसंभवं सूत्रं पवित्राय प्र
 शास्यते इति दक्षिणमूर्तः आषाढे उत्त
 मो मासः श्रावणे मध्यमो भवेत् हीनो
 भाद्रपदो मासः पक्षौ सितसिते ततरो प्र
 शास्तः शुक्लपक्षस्तु तदन्ता मेति ते ।

शि। तर इति इति नैमित्तिक पूजा अथ।

३२६ काम्यपूजा तत्र श्रीकुलमूलावतारे
शृणु देवि प्रवक्ष्यामि काम्यकर्मणि सु।
न्दरिपानिशात्वाखिलान् देवि मंत्रीका
मानसमस्तेते षड्भिधानीहानानि स्यु
शृणु देवि यथाक्रमं शान्तिवशेषस्तं भ
वनं च द्विद्वेषोच्चाटमारणे शान्तिर्नामम
नुष्माणं रोगकृत्पादिनाशनं वश्ये ॥
स्त्रीराजलोकानामन्येषो प्राणिनां त
था देवरक्षोगृहाणां च स्वायतीकरणं
मत्तं क्रोधो योगनीतीनां तु निरोधः स्त
भनं मत्तं राजादीनां गजव्याधसर्पादी
नामपीश्वरी ब्रह्मयामले अग्निराय
स्तथा सैन्यं वीर्यं दिव्यं महोषधं विषदं
ह्लादिसर्वेषां स्तंभनं कर्मकारयेत्तत्र
न्योन्यवैरजनं स्तिघानां द्वेषणं स्मृतं
उच्चाटनं तु द्विषत्तां देशादिभ्यः प्रवा
सनं मारणं प्राणहरणं शत्रुणा मीरि

तिप्रिये मारणे वर्जयेद्दिप्रानन्यां च पिसु
धार्मिकान् स्राजन व्यतिरिक्तेषु राज्ञः
वैरिषु योजयेत् स्वरोषतो बालो नां रक्षा
र्थं वा तदाचरेत् न तु लोभाद्भयादापि
कुर्यान्मन्त्री तु मारणं प्रायश्चित्तं च क।
तं व्यं देवित दोषशान्तये अयुतं प्रजये
न्मन्त्रं जुहुपातावदीश्वरि सघनेः पाप
सैर्देवितिलैर्वावीरबन्दिनैः आत्मरक्षा
चकत्तव्या कर्मकाले सदा बुधैः षोडश
विभज्या होरात्रं वसन्तादिस्तु क्रमा
त् हेमन्ते शान्तिकं कुर्यात् वसन्ते वृष
कर्म च शिशिरेस्तं मनं प्रोक्तं ग्रीष्मे वि
द्वेषणं प्रिये प्रावदुच्चाटने शास्ता शर
न्मरणकर्मणि शान्तिकर्मणि देवेशि
पूजयेद्द्वारमण्डले वृषाय मण्डले
बन्हे विद्वेषणे व्योमगे हेययेदुच्चाट
ने प्रिये वायुगे हेवरारो हेबन्हिगे हे
तुमारणे ततद्भूतोदये काले ततन्म

शि०। एतलमुद्धरेत्त तंत्रराजेमूलाधारोद्भवो
 ३२७ वायुः प्राणाधारव्योसमश्नुते सत्तुपंच।
 विद्योभूतमेदादुद्भवदेशतः नासायाः
 पुटयोः पार्श्वतुंगमध्यां ध्रुगाः प्राणाग्नी
 नां वुस्वात्मानः पवनाः स्पर्पयाक्रमेऽत्र
 स्पर्पः नासारंघ्रेणनिगच्छन्वायुपदा
 तिर्पक् चलतितदावायुभूतोदयका-
 लः यदाध्वं चलतितदायेरुदयः य।
 दादंडुलग्नः तदाधरोदयः यदात्वध
 श्चलतितदाजलोदयः यदामध्याग
 तस्तदाकाशभूतोदयः कालइति कु।
 लप्रकाशतंत्रे मण्डलानिमहेशानि
 भूतानां शृणुवलमे आकाशमण्डलं
 लग्नः तदाधरोदयः यदात्वधश्चलति
 तदाजलोदयः यदामध्यागतस्तदाः।
 आकाशमण्डलं धूमं वतुलं परिकी-
 र्तिनं षड्दोणमण्डलं वायो क्लृप्तं षड्दि-
 दुलांछितं सस्वस्तिकं त्रिकं कोणं तुर

तं वहेस्तुमण्डलं श्रद्धचंद्रनिभं स्व-
 च्छंपद्वयविराजितं आप्तेमण्डल-
 माख्यातंचतुरस्रं महेश्वरि श्रद्धवज्र-
 युतं पीतंधरामण्डलमीश्वरि ततद्दी-
 जसमायुक्तं मण्डलं पूजयेत्तत्क्रमात्तत-
 तवर्णेन निर्मायेद्द्व्येण परमेश्वरि वा-
 हपासले अथ कर्मप्रवक्ष्यामि सर्वदि-
 क्षयथाक्रमं दिक्पूर्वादिमुखोभूत्वा व-
 श्पायंकारयेत्सुधीः दक्षिणशमुखोभू-
 त्वा सर्वाभिचारकर्मसु धनसिद्धिमवा-
 प्रोतिपश्चिमाभिमुखा स्थितः उत्तराभि-
 मुखः कुर्यात्सर्वशान्तिकरं परं आग्नेया-
 भिमुखोभूत्वा सर्वाभिचारकर्मसु नैऋ-
 तीदिशमाश्रित्वा मुखोभूत्वा सर्वाभिचार-
 कर्मसु धनसिद्धिमवाप्नोति पश्चिमाभि-
 मुखा स्थितः नैऋतीदिशमाश्रित्य वि-
 द्येषं शकार्ये त्रिपे वायवीदिशमाश्रित्य
 शत्रोन्नाशनं भवेत् दशानीसमुपाश्रित्य

शि०। सर्वज्ञानं प्रशंति यत् अत्र यपि स्तभने
 ३२८ दिगनुक्ता तथापि दिगनुक्तौ तु पूर्वास्य
 सर्वकर्मसु सर्वदेति योगिनी तत्र वच
 नात्पूर्वाभिमुख एव स्तंभकर्म कुर्यात्
 मारसं ग्रहे रतिवाणी रमा ज्येष्ठा दुर्गा का
 ली ति षट् क्रमात् षट्कर्म देवताः प्रो
 क्ताः कर्मादौ ताः प्रपूजयेत् ज्येष्ठा धूमा
 वती काली कर्मादौ तत्कर्म दौ तत्तदेव
 ता पूजयेदित्यर्थः तथा पद्मपाशागदाख्या
 श्रमुशला शनि खड्गकाः मुद्रा कर्मसु प्रो
 क्तास्तत्कर्मणि योजयेत् पद्मं च स्वास्ति
 का चैव विकटोत्कट संज्ञके वज्रं भद्रास
 नचेति चामनानि विदुः क्रमात् त्रैलोक्य
 डामरतंत्रे नमो नः शान्ति कके पुष्टो प्र
 णपाते च कीर्तितः वप्रपाकर्षण होमे
 पुस्वाहांतः सिद्धिदायकरावौ षट् फल
 सेपुक्तो मंत्रः षष्ठ्यादिसाधने हंकारप
 ल्लवोपेतो मारण ब्राह्मणं विना मंत्रं

७
 जनकार्ये च सुषोरभयनाशानेव षडंतो म
 हाकालग्रहमालाविनाशकः खण्डनो
 घाटने वेधे मंत्रः फट्पलवान्वितः उँका
 रमुखरो मंत्रो वेदागमसमुद्भवो पलवो
 स्थागमे मंत्रे वैदिके नास्ति पल्लवः पा
 लवेन विना जप्यो मंत्रो वेदसमुद्भवः न न
 तः कीर्त्यते यस्माद्देश्वर्यपरिधानवान्
 न मोक्ष इत्याधुक्तमेतत्पलवोपापहंका
 म्यजयेत्तत्कामनाभेदे मूलमंत्रांतियोज्यं
 नवनग्न इति पलवेन विना मंत्रो नग्नः
 संपरिकीर्तितः इति स्वयमुक्तो दोषः वे
 दे मंत्रस्तु सदा तद्दोष इति इत्यर्थः ब्रह्म
 यामले गजचर्मस्तंभने च मारणे मा॥
 हि संतथा मृगचर्म तथोच्चाटेच्छागलं
 वृषपकणि विद्वेषे जंबुकं चर्म गोचर्म
 णितुमाहनं चित्रकं मोक्षदं चैव सुखा
 र्थैरुरुचर्मणि अभिचाराणि सर्वा
 णि मेघी चर्मणि कारयेत् सर्वविज्ञान

शि। कार्येषु स्वेतकं वलमासनं नानाविधेषु
 ३२६ कार्येषु व्याघ्रचर्मसितं माहवं चिस्त्रकं
 सेमिरितं खड्गचर्मसनं कार्ये पित्तमो।
 क्षकरं परं शांतौ कुशासनं भद्रे सर्वसि
 द्विकरं परं मोहने राजतं चैव स्तंभने ता
 म्रमासनं मारणे द्वाटने चैव विद्वेषवा
 मिचारके सर्वाकर्षणकार्येषु चासनं चा
 पसंविदुः तोतलामते शृणु देवि प्रवृ
 क्षामि कार्म्य कार्म्याधिदेवताः प्रादोसर्म
 चये विघ्नं निवृजये ततोर्चयित्वा वारेशौ
 तिथीशान्क्षदेवताः कर्माधिदेवताः प
 श्चात्पूजयेदिदिवत्प्रिये ततोर्चयेदि
 ह्मदेवं तत्तत्कर्मोक्तविग्रहं तत्तत्कर्मो
 क्तविधिना तत्तन्मण्डलमध्यगं तत्त
 त्कर्मोदिते कुर्यादजुह्यादिदिवत्प्रिये
 तत्तत्कर्मोदिते इष्टेस्तत्तत्कर्मोक्तमुद्र
 या मुद्रातु ब्रह्मयामले होमे मुद्रात्रयं
 प्रोक्तमंगीह सीचसूकरी सूकरीकर

संकोचीमगीमुक्तकनिष्ठिकाहंसीस्या
तर्जनीमुक्तात्रिधामुद्रप्रकीर्तिता शां
तिकेपौष्टिकेचैवमारणेच्चाटनेतथावि
देषेस्तंभनेचैववशेषेचपरमेश्वरि शां
तिकेचमगीप्रोक्ताहंसीपौष्टिकर्मणिश्च
भिचारेसूकरीस्याद्विदेषोच्चाटनादिषु
पिंगलामते शृणुदेविप्रवक्ष्यामिवार
तिथ्युदेवताः रवौसूर्याशिवौदेविचन्द्रे-
सोमांविकेततः भौमेतुमंगलगुहौबु
धविष्णुततः परेगुरुचतुर्वक्रौभगोपु
त्रपुरंदरौमंदेषानेश्वरः कालोवाशादे
विकीर्तिताः परेबुधवारेगुरुवारेतथा
ब्रह्माविधाताविष्णुश्चपमः शीतकरो
गुहः ईशश्चबसवोनागाधर्मः शिवस्त्वि
करो मन्मथश्चकलिश्चैवविश्वेदेवा
स्तिथीश्वराः दर्शानुपितरोदेविपूज्याः
सर्वोपचारकैः अर्चिर्वनोचपमोबन्धि
ब्रह्मैशश्चशिवोदितिः गुरुकद्रुजपित

शि। रौमगौर्यमदिनेश्वराः त्वष्टावायुरर्धेन्द्र
 ३३० गीचित्रश्चैदस्ततः प्रिये निश्रुतिश्चैवतो
 यंचविश्वदेवः प्रजापतिः विष्णुश्चवस-
 वोदेविवरुणश्चाजएकपात् अहिर्बुध्न
 अपूषाचप्रोक्तानक्षत्रदेवताः एताः सर्वे
 पचारैस्तुतरीनेषु समर्चयेत् प्रणवाद्यै
 श्चतुर्थीहृदंतैर्नामभीरीश्वरी अत्रदं
 द्वाग्नीइत्येकस्मैवनक्षत्रस्यदेवताद्वयं
 ज्ञेयं उत्तराषाढनक्षत्रस्यविश्वदेवाः
 अवणस्पविष्णुः एतयोर्मध्येप्रजापति
 रितियदुक्तंतदभिन्नक्षत्रमुदिश्य आ-
 भिजिन्नामनक्षत्रं उपरिष्ठादाघातानां
 अधस्ताच्छोणायैइतिश्रुतेरेतयोर्मध्ये
 अभिजिदितिकिमपिनक्षत्रस्ति तत्तुजो
 तिः शास्त्रादेवावगंतव्यं पंचमीश्वरीतां।
 त्रे ततः काम्यानि कुर्वीत सिद्धमंत्रोदृढ
 व्रतः गुरुभक्तः शुचिः शान्तः काम्यकर्म
 विधानवित् आत्मनश्चपरस्यापिषट्

कर्माणि महेश्वरि परार्थकाम्यकर्मक
 रणे विशेषश्च तत्रैव षट्कर्मणि परा
 र्थयः कुर्यान्मत्रविदुतमः राज्ञो वाराज
 पात्रस्य धनाद्यास्माति भक्तस्य म्पायार्जि
 तधनस्य च कृतज्ञस्य वदन्त्यस्य गुरु
 देवार्चकस्य च सुशीलस्य सुभक्तस्य कु
 र्यान्नान्यस्य सुंदरि **राजा** कारपितादेवि
 साधकं प्रणिपत्य च ब्रह्मयात्कर्मकर्त्ता
 रं दीक्षोक्तविधिना ततः साधकोऽपि मह्य
 देविसम्पक् संतोषवान् शुचिः जितेंद्रि
 यो जितक्रोधो मानक्षो भविवर्जितः नि
 त्यनैमित्तिक रतः कुर्यात्काम्यनिषाव
 ति कूरकर्मसु देवेशि कर्मकृत्वा यथा
 विधि तैलाभ्यक्तः पुनः स्नातः सांगंसा
 वरणं बुधः अभ्यर्च्य देवतामिष्टामात्म
 रक्षार्थमद्रिजे जपेन्मंत्रं प्रसन्नात्मा स
 हस्रं साष्टकं प्रिये मारक्षरक्ष च तृत्वा
 प्रणम्य विसृजेच्छिवे अन्यैः सुहृदिः

शि। सुतिग्धैरात्मरक्षान्तुकारयेत् मत्सुं
 ३३२ जपादिभिर्देविप्रयोगस्थेनवाणना
 जपहोमार्चनाद्यैश्चब्राह्मणाराधनादि
 ३३१ मिःप्रयोगकरणेवद्यत्तज्ञातव्यंमंत्रि-
 णाम्पविसर्जेच्छिवे अथैःसुहृद्भिःसुति
 ग्धैरात्मरक्षान्तुकारयेत् मत्सुंजपा
 दिभिर्देविप्रयोगस्थेनवाणना जपहो
 मार्चनाद्यैश्चब्राह्मणाराधनादिभिः
 प्रयोगकरणेपद्यत्तज्ञातव्यंमंत्रिण
 प्रिये गुरुतःशास्त्रतश्चापिसम्पत्ति
 आपसाधकःप्रयोगान्चरेदेविनान्य
 थादुःखमाप्नुयात्ततःकारयित्वा राजा
 तोषयत्साधकं धनैःप्रणयत्यमुहर्दे
 वियथास्यातुष्टमांस्तथा अन्यथानि
 ष्फलंभूयात्तस्मान्ततोषयेत्प्रिये प्रयो
 गकालेज्ञातव्यपदार्थास्तुश्रीकुला-
 र्णवेणवन्मासजपध्यानैःसहोमार्च
 नतर्पणैःमन्त्रीसिद्धिमनुर्देविसाक्षा

त्परशिवो भवेत् ततः स्वमसो भीष्टा
 त्प्रयोगा न्कुलनायिके मंत्रेणानेनम
 तिमानसाधये मुक्तये सिद्धिमंत्रस्यसि
 द्धंतिषट्मंत्राणि न संशयः नैव सिद्धं
 त्सिद्धस्य देवता शायमाप्नुयात् काम
 योगकर्तृणं परलोको न विद्यते प्रयोग
 सिरेवैषां फलमन्नन्यविद्यते एकस्य
 नकुत्रापि फलद्वयं देवेषां दृश्यते त
 तस्मान्निकामो देवतां भजेत् होमतर्य
 ण यंत्रायेर्नाना ध्यानविशेषकैः प्रात्म
 नश्च परस्यापि षट्कर्मणि समाचरेत्
 प्रयोगांते चक्रपूजां तथा मंत्री समाच
 रेत् एकलक्षं जपेन्मंत्रं ध्यानन्यासस
 मन्वितः प्रयोगदोषणं शांत्यर्थमात्मर
 क्षार्थमेव च न केन फलमाप्नोति देव
 ता शायमाप्नुयात् तिथिवारक्षकं
 ण योगमासर्तुपक्षकं दीर्घशकूर्मच
 क्राणि ज्ञात्वा मंत्राणि साधयेत् ऋषि

शि० ॥ छंदोदेवतांग न्यासध्यानार्चनादिकं
 ३३२ विजंशक्तिं कीलनेधौशात्वामंत्राणि
 साधयेत् मंत्रं पंचशुद्ध्यासनप्रा
 णायामन्यासाश्चमालिकाः दोषसंस्क
 रशुद्धादीन् सात्वात्मन्त्राणि साधयेत्
 कोट्यबाधवता राख्यराशिवर्णानुकू
 लतां भूतमेत्रीतथा घनं सात्वाणि
 साधयेत् मंत्रविद्यात्येमेदं निशब्धा
 ग्रीष्मरूपकं पुंस्त्रीनयंसकांशीश्च
 सात्वात्मन्त्रांश्च साधयेत् स्वरवर्णपट
 हित्व बिंदुचैत्रन्यसूतकं ह्रस्वदीर्घपु
 तांशीश्च सात्वात्मन्त्राणि साधयेत् सा
 ध्यसाधककर्मणि लेखनीशब्दोधा
 पंचकं स्थानं यंत्रप्रमाणं च सात्वायं
 त्राणि साधयेत् उत्पतिरसनावर्णमृ
 तिसंस्कारसंस्थिताः कुंडं रेखाप्रमाण
 दीन् सात्वाहोमं समाचरेत् अग्निप्र
 मांश्च प्रवर्णध्वनिगंधशिखाकृतीः

*दूतचेष्टादिकं ज्ञात्वा कथयितुं शुभं
 मंत्रं तंत्रानुसंध्या नंदे वेशादिकलक्ष
 णं मंत्रोच्चारणमेतदनुज्ञात्वा मंत्राणि।
 साधयेत् **अथ का** म्यप्रयोगेषु ध्यानमे
 दमाह डामरतंत्रे तुष्टिपुष्ट्यर्द्धिकीर्ती
 नां सिद्धये सर्वकर्मणं यथा ध्यानं तथा
 कुर्यात् पूजने जपकर्मणि बुद्धीनां दे-
 ववाचां च प्राप्ते ये सर्वकर्मणं शुद्धस्फ
 टिकशोध्यानं स्या पूजमेतत् वश्ये रक्त
 कतरंध्यानं कर्पु रं हर्षवेगयोः धूम्रमु
 च्छाटनायेषु कृत्स्न ध्यानं च मारणे नीलो
 त्पलदलश्यामं ध्यात्वा भवति सुप्रजः
 सर्वरक्तनिमाकारं ध्यात्वा निश्चलमा
 नसः सर्वांश्च कामानवाप्नोति ध्रुवं मु-
 क्तं मायातव कल्यांताग्नि समं युद्धे॥
 ध्यानं प्रोक्तं स्वयं भुवा महाशोषसमा
 युक्तं ध्यानं वारिभये भवेत् पीयूषव
 र्चसं युक्तं पूर्णचंद्रसमप्रभं ध्यानं क

शि०। त्वालमेत्सव्यंशीघ्रंसर्वात्मनोरथा।
 ३३३ न कुलप्रकाशतंत्रे स्वेतद्रव्यैर्पञ्चे-
 च्छात्पामारक्तेवशपनिततत्कल्पोदि-
 तंभवेत् इतिविज्ञायसकलंगुरुतः
 शास्त्रतःप्रियेकुर्यात्काम्पानिकर्मा-
 णितानिसिद्ध्यंतिसुंदरि अन्यथाक्रि-
 यमाणानिनेवसिद्धिर्निमंत्रिणं गु-
 रुशक्तिःसदाकार्यकर्मकालेविशे-
 षतःएहिकामुष्टिकानांचगुरुदेवप-
 रायणं कर्मणंपरंमेशानितस्मात्
 इतिष्पान्भवेत् अथकाम्यकर्मप्र-
 योगःतत्रकाम्यादितुषट्कर्मणिता-
 नितुशान्तिवशान्तिवशपस्तंभनविद्दे-
 षणोच्चाटनमारुणारुष्यानि तत्रशं-
 तिर्नामप्राणिनांरोगरुत्याग्रहाधुप-
 द्रवनिवृत्तिःवशंनामराजामासुव-
 नितादीनांस्वायत्तीकरणं तंभनेय-
 जादीनांक्रोधोगप्रवृत्तिनिरोधः वि

देशेणतुस्मिन्धयोरन्योन्येदेषजनने उ
च्चाटनंतुद्विषतांदेशादिभ्यःप्रवासनंमा
रणंतुशत्रूणांप्राणहरणमिति तत्रमा
रणेवाह्मणधार्मिकाजपथराजास्त्रीज
नव्यतिरकेदुष्टम्लेहादयोविषयाःतत्रा
पिस्वरोषतोत्तोकानुग्रहायवामारणं
कर्मकार्यं नतुद्रव्यादित्नामेनतत्राप्यं
तेगुरुक्तंप्रायश्चित्तंकार्यं तत्कर्मकाले
पिस्वरक्षायस्वेष्टदेवताभक्तैरन्यैश्चशि
वभक्तैःस्वेष्टदेवताभजनमत्यंजपादि
कंचकरणीयं अथशान्तिकर्मणि सा
धिकःकृतनित्यकृत्यःषोढविभक्त
स्याहोरात्रस्वसंतादिषट्कृतिभूत
स्यहेमंताख्यपंचमखंडेकर्पूरिजसास्त्रे
ततंडलचूर्णंनवास्वदेहेजलभूतोद
यकालेविपुलमर्द्धचंद्राकारंजलम
एतलंशृंगद्वयेपिपयलाच्चित्तंवेवीज
गर्भमेकांतेसुसमेभूतलेणोमयोपलि

शि. १। नेकृत्वोवंवारिमण्डलायनमः इति सं
 ३३४ पूज्यतत्र स्वासनमा स्तीर्य प्राग्वत्संपूजा
 तत्रोतराभिमुखं उपविश्य अघेत्यादि
 अमुकस्य रोगादिशांत्यर्थं श्री परमेश्व
 रपूजनमहं करिष्ये इति संकल्प्य कृ-
 चित्पीठान्तरे प्रथमं गणेशं संपूज्य प्रयो
 गदिवसस्य चारेण द्वादश तिथी शानक्ष
 त्रेशान् प्रथमं प्रथमं सर्वोपचारैः सं
 पूज्य पश्चात्ततः तत्कर्मोधिदेवतां सर्वो
 र पचारैः सागां सावर्णां संपूज्य तदा श
 यवश्यमाणततः नमण्डले ततः तत्कर्म
 नुरूपं इत्यादिभिः स्वेष्टदेवतां सागां
 सपरिवारां सम्यक् समर्चयेत् तत्र वा
 शरदेवतास्तु रवौ सूर्या शिवौ सोमसो
 मां विवे भौमे मंगलं गुह्यौ सोम्ये बुध
 विष्णुगुरौ गुरुचतुर्मुखौ भगो शुक्रे
 दो मंदेशने शरकालौ तीथी शस्तु
 प्रतियदि व्रता द्वितीयायां विधातात्

तीयायां विष्णुः चतुर्थ्यां यमः पंचम्यां चंद्रः
 षष्ठ्यां गुरुः सप्तम्यां मित्रः अष्टम्यां वासु
 वः नवम्यां नागः दशम्यां धर्मः एकादशं
 शिवः द्वादशं सूर्यः त्रयोदशं कामः चतु
 र्दशं कलिः पौर्णमास्यां विश्वेदेवाः अ
 मायां पितरः नक्षत्रे देवतास्तुः अश्विन्या
 अश्विनौ भरणायमः कृतिकाया अग्निः
 रोहिण्या ब्रह्मा मृगशिरस्य अरु अश्लेषा
 याः शिवः पुनर्वसोरदितिः पुष्यस्य गुरुः
 श्लेषायां सर्पाः मघायां पितरः पूर्वाफा
 ल्गुन्या भगः उत्तराफाल्गुन्या अर्यमा ह
 हस्तस्य सूर्यः चित्रायास्त्वष्टाः स्वात्या वा
 युः विशाखाया इन्द्राग्नी अनुराधाया मि
 त्रः ज्येष्ठाया इन्द्रः मूलस्य निरुतिः पूर्वा
 भाषाया आपः उत्तराभाषाया विश्वेदेवाः
 अवणस्य विष्णुः धनिष्ठाया वसवः श
 तभिषजो वरुणः पूर्वभाद्रपदस्या जल
 कपात उत्तरभाद्रपदस्या हि धर्मः वैश्वदेव

शि। त्याः पूषा एतेवारतिथिनक्षत्रेशाः प्र-
 ३३५ योगारंभदिनमारभ्यप्रयोगसमाप्तिदि-
 नपर्यंतं प्रत्यहं तत्तद्दिनाधिपाः पूज्याः
 पूज्या मंत्रास्तु प्रणवचतुर्थ्यन्ततत्तन्नाम
 नः पदरूपरूपाः तेनर्जुं श्रीसूर्यो नमः ॐ
 श्रीशिवाय नमः इत्याधूहनीयाः ततः श्वे-
 तवस्त्राभरणानुत्पन्नमात्यविभूषि-
 तो वक्ष्यमां मुद्रितकरो रतिंदमनपूजा
 प्रकरणेन कंध्यात्वा वाह्यसकलीकृ-
 त्पद्ममुद्रां प्रदर्शयन् तत्रोक्तं मंत्रेण षो-
 डशोपचारैः वा संपूज्य तदनुज्ञया स्वपु-
 रतः पूजाचक्रं निर्माय नित्यपूजोक्तवि-
 धिना गुरुनमस्कारादिसमस्तन्यास-
 जातं विधाय मानसपूजादिपीठपूजांतं
 कृत्वा सुस्नेतवर्णतस्मिन् चक्रे देवमा-
 वाह्ययथोक्तं रूपं ध्यात्वा स्नेतगंधपुष्पा-
 दिस्नेतवस्तुभिः संपूज्य यथाविधमंगव-
 रणपूजादिसर्वं नित्यपूजावत्कुर्यादि

मः

रुनो

ति अथ वषपकर्मणि सात्रयेपि स्वस्तिक
लोच्छितं बीजगर्भं बन्दिमंडलं कृत्वारं
बन्दिमंडलाय नमः इति मंडलं संपूज्य
त्रपूर्वाभिमुखः पूजिते स्वासने स्वस्तिका
सनेनोपश्रपाशमुद्रा मुद्रितकरः सरस्व
ती वषपकर्मोधिदेवतां संपूज्य पाशमुद्रां
प्रदश्रपतदनुज्ञया स्वपुरतः प्राग्वत्पूजाव
क्रं सिंदूरादिरक्तद्रव्येणोद्धृत्य तत्रोक्तवि
धिना देवमावाह्यध्यात्वा नित्यपूर्वोक्तक्र
मेण सांगंसावरणं देवं रक्तगंधपुष्पादि
भिः संपूज्य सम्पकरितोषधेदिति स्तंभा
नकर्मणि साधकः कृत्वा नित्यकृतो वारे
शाशनभ्यर्च्य दिवसस्य षष्ठे भागे शिशि
राख्ये भूमिभूतोदयकाले प्राग्वत्पीत
द्रव्यैः स्वपुरतः पूरहरिद्रादिभिश्च तुरस्वो
भूमिमंडलमष्टवज्रलोच्छितं लं बीजगं
र्भं विपुलं विरच्य लं भूमिमंडलाय नमः
इति संपूज्य तत्र प्रत्युत्पन्नः पीतासने द्वा

शि०। रपूजादिपूर्वकमुपविष्पपीतद्रव्यैः स्व
 ३३६ पुरतः पूजाचक्रं समुद्धृत्य पीतपात्राय
 लेकृतो विकटसनस्योगदामुद्रितक
 रोलक्ष्मीतत्कल्योक्तविधिना संपूज्यत
 दनुसपात्यपुरतः प्राद्वते चक्रे देवमावा।
 ह्यपीतवर्णं वस्त्रादिभूषितं ध्यात्वा नित्य
 पूजाकविधिना देवं सांगं सावरणं संपू-
 ज्य नैवेद्यादिभिः परितोषयेदिति अथ
 विद्देशरणे साधकः कृतनित्यकृतोवा
 रेशादीनभ्यर्च्य निरुक्तिकाणां भिमुखि
 धूम्रवस्त्रादिभूषितो धूम्रमुद्रव्यैर्व्यमं
 भूतोदयकाले ग्रीष्मा रेव्ये दिवसस्य द्वि
 तीये भागे वृताकारं व्योममण्डलं हंवी
 जमागर्भं कृत्वा हं व्योममंडलाय नमः
 इति संपूज्यत तद्द्वारपूज्यादिपूर्वकं स्व
 सने धूम्रवर्णं पूजिते उत्कट्यसे नै उय।
 विष्पमुशालमुद्रामुद्रितरोज्येष्टां देवी।
 धूम्रावती तत्कल्योक्तविधिना तन्मंत्रे

णसम्पकसंपूज्यस्वपुरतोधूम्रद्रव्यैः पू
 जाचक्रमुद्धृत्य तत्र देवमावाह्यधूम्रव
 त्वादिपरिधानं च ध्यायेत् इत्यंतामरु
 पंदेवं धात्वा यंत्रोक्तक्रमेण धूम्रवर्णा
 दिपुष्पाक्षताविभिः संपूज्य नैवेद्यादि
 भिः तोषयेदिति अथोच्चाटनकर्मणि
 साधकः कृतनित्यकृत्यावारैः शादिन
 भ्यश्च वायव्यादिभ्यः मुखः कृत्स्नद्रव्यैः ष
 ड्बिंदुलांछितवत्तवेष्टितषड्भिरारु
 पंयं वा जगर्भं वायुभूतोदयकाले वायु
 मंडलं समुद्धृत्य यं वायुमण्डलाय नमः
 इति संपूज्य तत्र द्वारपूजादिपूर्वकं कृ
 त्स्नवर्णं स्वासनमास्तीर्य संपूज्य तत्रापि
 विष्णुवजासनस्थोऽशानिमुद्रितक
 रोदुर्गां सर्वोपचारैः संपूज्य तदनुस
 यास्वपुरतः कृत्स्नवर्णद्रव्यैः कज्जला
 दिभिः पूजादिभिः पूजाचक्रं समुद्धृत्य
 तत्र देवतामावाह्यध्यात्वा कृत्स्नव

शि०। ऐर्गंधपुष्पाद्यैःसांगंसावरणंसंपूज
 ३३० यथाविधिनैवेद्यादिभिस्तोषयेदिति
 अथमारणकर्मणि साधकः कृतनि
 त्यक्तोवा रेशादीनभ्यर्च्य शरदाख्ये
 ५ होरात्रस्पचतुर्थभागेऽग्नेयकोणा
 भिमुखः कज्जलादिकृत्स्नद्रव्यैः प्रागु
 त्तवन्निमण्डले विरच्य तथैव संपूज्य
 तत्र कृत्स्नवर्णं पूजिते स्वासने द्वारपू
 जादि पूर्वकमुपविश्य कृत्स्नवर्णादि
 भूषितो भद्रासनस्था खड्गमुद्रा मुद्रि
 तकरो भद्रकालीतत्कल्पोक्तविधि
 ना संपूज्य तदनुज्ञया कृत्स्नव्रव्यैः पू
 जावक्रमुद्धृत्य तत्र देवमावाह्यताम
 सध्या नोक्त रूपं ध्यात्वा सांगंसावरणं
 पूज्य नैवेद्यादिभिः सम्पूज्य तोषयेदि
 ति षट्कर्मसु काम्यपूजाविधिः अ
 त्र षड्कर्मो धिदेवतानां सरस्वत्यादीनां
 पूजाविधिरग्रेतत्तत्कल्पेषु द्रष्टव्यः

अथ कामपूजायामाकर्षणकर्मणि न
 पूजोक्तविधिनैव पूजा कार्या तथोरे
 करूपत्वात् अन्यदपि धनधात्यादिसं
 पदार्थेषु पुत्रभार्यादित्नाभार्थं वाराजास
 ध्यानोक्तरूपं धात्वा यत्सरं षणमासे त्रि
 मासे मण्डलमासमासमात्रं पक्षमात्रं
 सत्पमात्रं त्रिरात्रं वा सम्पक् भक्तिपूर्वकं
 सर्वोपचारैः संगं सावरणं संपूज्य तद्
 भीष्टं प्राप्नुयादिभि अत्र सर्वेषु काम्यक
 र्मप्रागुक्तसंकल्पस्ततत्कमील्लेखन
 पूर्वकं कार्य इति काम्यपूज्याविधिः सु
 दराचार्यशिष्येण श्रीनीवासेन वीमता
 चंद्रकायां प्रणीतायां प्रकाशस्तिथि सं
 श्रुत इति श्रीसुंदराचार्यचरणारविं
 दद्वंद्वान्तेवासिना श्रीनिसभदेन विर
 चितायां श्रीशिवाचनचंद्रिकायां पंच
 दशप्रकाशं अथात्र चतुरायतनमंत्रो
 द्वारपूर्वकं शैवमंत्रा उच्यन्ते तत्रादौ प्र

शि०। षमपूज्यत्वाद्गणेशमंत्रावुद्भियंते त
 ३३८ त्र्यश्रीसारसंग्रहे अथवक्ष्येमहादेवि
 मंत्रमेकाक्षरं परं शाङ्गीप्रीतियुतः श्रे
 त्तोगणेशस्यैकवर्णक इति शाङ्गीग-
 कारः प्रीतिरनुस्वारः नारायणीये त्वस्य
 मंत्रस्य पंचमेदा उक्ताः यथा खान्तं सान्तं
 विषं सविंदुसकलं विंदौ युतं केवलं य
 श्चेरतानि पृथक् फलं विदधते षीजा ॥
 निविद्ये शित्तिरिति अनौ विसर्गः वि
 षं मकारः ताभ्यां सह वर्तमानं खातं ग
 कारः तेन गंडं तिसिद्धं कला विसर्गः त
 युक्तोऽन्यः विन्दुश्च त्रैच ताभ्यां युतं द्वा
 त्पपरः केवलं विंदोदिरहितः तथा ग
 णकः स्याद्यदि पञ्चदो निबिद्ये द्योस्य दे
 वतेति प्रयोगसारे आदौ गणजयायो
 तास्वाहा हृदयमुच्यते एकदंष्ट्राय च
 भाषा फडुघाच्छिरस्तथा शिखाप्यच
 लशब्दादि कर्णाने हततो नमः कव

चंगजवक्रायनमोनमइतिरितं महोदरा
 पचंडायहंपडित्यस्त्रमिष्यते एतान्यङ्का
 निविन्यस्यत्यत्रोक्तानिमनीषिभिरिति।
 पश्चाङ्कान्युक्तानिसारसंग्रहेतु षट्दीर्घ
 जिजेनैववीजेनाङ्कानिविन्यसेदित्युक्तं
 देतयोर्विकल्पः सप्रांशुनावावीजेनषड्
 निनियोजयेदिति प्रयोगसारवचनादे
 व सप्रांशुनासदीर्घशाषट्दीर्घप्रयुक्तेने
 तियावत् अत्रयथागुरूपदेशंकु र्यामि
 ति प्रपंचसारे रक्तोरक्ताङ्गरागंशुक
 कुसुमयुतस्तुदित्स्वन्दमौलिनेत्रैर्यु
 क्तिभिर्बामनकरणेबीजपूरातनास
 हस्ताग्राल्हक्षपाशांकुशरद्वरदोना
 गवक्रोहिभूषोदेवः पद्मासनोवाभेवत्
 नतसुरोभूतयेविघ्नराजः वामाघूर्द्धयो
 रायेतदाघधस्थयोरन्येइत्यायुद्धध्यानं
 सारसंग्रहेपि रक्तामः प्राणिमौलिवंकु
 प्रागुणोवन्तिवरंधारयन्हस्तावैर्द्विरदा

शि० ननस्त्रिनयनोरक्ताङ्गरागावतः बीजापू
 ३३६ रवहत्करोरुजठरोदानाङ्गराण्डस्थलः
 पद्मस्थः फणिभूषणोगणपतिर्भूयाद्भू
 तये अत्रदशोर्द्धादित्तदधोतमापुधध्या
 नं बहत्कारः शुण्डादंडः इति ध्यात्वा गा-
 णेशानं मानसैरुपचारकैः पूजयित्वेति
 शेषः तीव्रादिशक्तिसंयुक्तेषीष्टेत्वावाह्य
 पूजयेत् प्रपंचसारे तीव्राब्जालिनिर्दे
 शभोगदंका मरुपिणीचोग्रा तेजोघती
 चसत्पासंप्राक्तो विघ्ननाशिनी नवमी
 बीजांते सर्वशक्तिप्रोक्ता क मत्ना सना
 यनमइति च आसनमंत्रः प्रोक्तो नवश
 त्वन्ते समर्चयेदमुनेति अत्र मण्डका
 दिज्ञानात्मानानां योगपीठदेवतानां पू
 जाप्रकरे लिखितत्वात् ग्रंथगौरवभया
 च्चन लिखते सारसंग्रहे अत्र पत्रं सरो
 जंतुचतुरस्रं त्रयावतं चतुर्वारसमायु
 क्तमर्चापीठं विधाय च तत्रावाह्यगणे

शानं पूजयेदुपचारकैः कर्णिकायां पूर्वा
 दिचतुर्दिक्षु गणधियं पीतंगौरंगणेशानं
 रक्तं च गणनायकं गणक्रीडं मीलणं केश
 रेषु ततो यजेत् अग्निशासुरवायव्यमध्ये
 दिक्षु यथाक्रमं षडंगानि मरस्य ध्यात्वा
 आंगदेवताः तुषारस्फाटिकश्यामनील
 कृष्णारुणचिषः वरदाभयधायकं प्रधा
 नतनवस्त्रियः वक्रतुण्डादिकानह्येव क्ष
 माणानन्दत्वे जयेत् वक्रतुण्डैकदंष्ट्रैश्च
 महोदरगजाननौ लंबोदराख्यविक
 टौ विघ्नराट् धूम्रवर्णकौ दलाग्रेषु ततः
 पूज्या ब्राह्मा घट्टह्यमातरः ब्राह्मी स्वर्णस
 माध्युषामगचर्म विभूषिता अक्षमा
 लाभयेदं डकुण्डिके दधती करैः त्रिषि
 खं परं शुभस्ते डं मरुं न कपालकं विभ्रा
 णं चन्द्रगौरांगी महेशा भावयेच्छुभान्
 गुणखड्गदण्डां कुशान्वहती करांबु
 जे इन्द्रगोपारुणं ध्यायेत् कोमारी करु

शि०। एतलयां अरिप्राखकपालानिघटामक
 ३४० रपंकजेः विभ्राणं वैह्नवीध्यायेनील
 मेवसमप्रभां हलंचमुशतंदोभिदधा
 नांखटखेटको वाराहीभावपेच्छक्तिम
 जनादिसमप्रभां तोमरांकुशवज्जोगवि
 घुघुक्तकरांबुजां इन्द्राणीभावपेन्मंत्रि
 नीलवर्णांसुभूषणां धारयनीशूलख
 द्दौकपालेनशिरःकरैः चामुण्डप्रौणांचि
 मुण्डमात्मायुतां स्मरेत् स्वर्णाभामक्ष
 मात्मांचबीजपूरकपालके पद्मंचद
 धतीहस्तैर्महालक्ष्मीस्मरेत्सुधीः दक्षा
 यः करमारभ्यतद्द्वैकरपर्यन्तमापुद्
 ध्यानं ब्राह्मादक्षावस्य पौराघेतदा घूर्द्ध
 पोरन्ये माहे प्रपाः कोमार्यास्तु वामोर्द्धक
 रमारभ्य वामाधः करपर्यन्तं अरिश्च
 क्रं वाराह्यादक्षा घूर्द्ध पौरायेतदा घघस्य
 पोरन्ये इन्द्राणास्तु वामोर्द्धकरमारभ्य
 वामाधः करपर्यन्तं चामुण्डायास्तुद

क्षोद्दीधः करयोरायेवामोद्दीधः करयो
 रन्पे महालक्ष्म्यास्तुदक्षाधः करमाभ्य
 दक्षोद्दीधकर्यन्तमापुधध्यानं तथाच
 रत्नत्रयान्तस्थवीथीद्वाद्वेसमर्चयेत्तदि
 क्वात्नाश्चतदस्त्राणिगुणेशार्चनमीरि
 तं इन्द्रसुराधिपंपीतं वज्रहस्तं सबाह
 नं अग्नितेजोधिपंरक्तं शक्तिहस्तं सु-
 भूषितं यमंप्रेताधिपंकृष्णदण्डहस्तं
 समर्चयेत्तरक्षोधिपंचनिरुतिं खड्गह
 स्तं सुधूम्रकं याशहस्तशुशुभ्रागंबुरु
 णयादसांपतिं वायुंप्राणाधिपंधूम्रं
 मंकुशायकरं यजेत् दक्षाधिपंकुबेरं
 चमुक्तावर्णगदाकरं विद्याधिपंतपेशा
 नं स्वच्छं शूलकरं यजेत् नागाधिपंत
 थानन्तंगोरंचक्रकरं यजेत् एतानि
 लोकपालांवाहनानि विदुर्बुधा ततो
 बहिस्तदस्त्राणि ततत्पार्श्वे समार्चयेत्
 वज्रं पिंतं सितं शक्तिं दण्डं कृष्णं समर्च

शि०। येत् खड्गमाकाशसंकाशपाशविद्युन्नि
 ३४१ मपजेत् श्रंकुशं रक्तवर्णं च शुल्कवर्णं
 गदापजेत् त्रिपुल्लेनीलवर्णं च येजत्सा
 धकसत्तमः रथोगंकरवक्षामपद्यं रक्ते
 समर्चयेत् लोकपालायुधान्येवं कथि
 तानिमनीषिभिः यएवंपूजयदेवं गणेशं
 भक्तिसंयुतः इह भुक्त्वा खिलान्नभोगान्
 तेषिबुपदं बुजेत् इति **अथ प्रयोगः** तत्र
 प्रातरुत्थानादियोगपीठन्यासं ते गणेश
 मंत्रेण प्राणायामत्रये कृत्वा शिरसि उग
 णकापात्रं षये नमः मुखे निबद्धन्दसे
 नमः हृदये विद्मेश्वराय वेद्यतायै नमः त
 र्जन्योः एकदंष्ट्राय हंफट्सिरसे स्वाहा म
 ध्यमोयो इति विन्यस्य मम सर्वाभीष्टा
 सिद्ध्यर्थं जपे विनियोग इति कृतं जलि
 रुत्कामूलमंत्रेण करशुद्धिं कृत्वा श्रंगु
 ह्योः उंगणज्जयाय स्वाहा हृदयाय नम
 अचल कर्णिकेने नमः शिखायै वषट्

अनामिकयोः गजवक्राय नमः ॐ नमो नम
 कवचाय हुंक निष्टिकयोः महोदराय चो-
 एडाय हुंक फट् अस्त्राय फट् इति मंत्रान् गुह्य
 दिक् निह्यन्ते करयोर्विन्मस्यनेत्रवर्जहृदय
 दिपंचांगेषु अपि न्यसेत् अथ वांगांगी मि-
 त्यादिना करषडंगन्या संकृत्वा धानाघातम
 पूजान्तं प्रोक्त्वा विधिना कृत्वा एकदंष्ट्राय
 विघहे च कृतुण्डाय धीमहितनो विघ्नः प्र
 चोदयात् इति गणेशाय आगणेश पूजा
 इत्यादि पूजास्थानं च प्रोक्ष्य देवाग्रं पूर्वप-
 रि कल्प्य तदनुसारेण प्राप्ति निरुत्तिको ऐश्वरी
 पण्णादि पीठे कुंकुमादिना चतुर्द्धीरयुक्तं च
 तुरस्त्रत्रयवेष्टितमष्टदलकमलं पूजापी-
 ठं निरूप्य तत्र प्रागुक्त विधिना मण्डकादि
 पृथिव्यन्तं सम्म क्वज्य सुवार्णतस्थाने ई
 क्षरससमुद्रं प्रपूज्य रक्तदीपादिज्ञानात्मा
 चन्तेष्टदलके सरैषु स्वान्मान्मध्यान्तीश
 ये नमः ॐ क्षालि न्ये नमः ॐ नन्दाये नमः ॐ

शि०। मोगदायै नमःॐ कामरूपिण्यै नमःॐ उ०
 ३४२ ग्रायै नमःॐ तजोवत्यै नमःॐ सत्यायै न
 मःॐ धिघ्ननाशिन्यै नमःॐ इति संपूज्य गं स
 र्वशक्तिकमलासनाय नमःॐ इति सम०
 स्तं पीठमभ्यव्यतत्र प्रागुक्तविधिना ग
 णेशमावाह्य० प्रावाहनादिमुद्राः प्रद-
 र्शय प्राणप्रतिष्ठान्ते दत्तपाशां विध्वं प
 रशुलङ्कबीजपूराख्याः सप्तमुद्राः प्रद-
 र्शय० प्रासनादिपुष्पांस्तानुपचारात्तुपच-
 र्य कर्णिकायां देवाग्रादिचर्दिक्षु ॐ ग-
 णाधिपाय नमःॐ गणेशाय नमःॐ गण-
 नाय काय नमःॐ गणक्रीडाय नमःॐ इति
 संपूज्या हृदलके सरेशु० प्राग्नेये गणज्जा-
 पाय स्वाहा हृदयाय नमःॐ ईशाने ॐ एक-
 दंष्ट्राय हं फट् शिरसे नमःॐ नैरुत्यै नमःॐ
 ॐ अचलकर्णिके नमःॐ शिषाय व्ये ॐ ग
 जबक्राय नमो नमःॐ कक्वाय नमःॐ ततो
 देवाग्रादिचतुर्दिक्षु तुमहो दराय च राठा

पङ्कफट् अस्त्रायनमः यद्वापूर्वोक्तस्थाने
 षगं हृदयायनमः गीशिरसेनमः इत्यादि
 षडङ्गानि पूजयेत् अत्र षडङ्ग पक्षे तु दे
 वस्याग्रे गौनेत्रायनमः इति नेत्रं संपूज्य प
 श्चादस्त्रं पूजयेदिति विशेषः ततो हृद-
 लेषु देवाग्रदलमारभ्य उंबक्रतुण्डाय
 नमः एवं एकदंष्ट्राय महोदराय गजान
 नाय लम्बोदराय विकटाय बिम्बराजाय
 धूम्रवर्णाय नमः इति प्रादक्षिण्येन संपू
 ज्य देवाग्रेषु उंब्राह्मेनमः उंबाहेश्वर्ये नमः
 उंबकौमार्ये उंबैस्त्रव्ये लंबारह्ये नमः उंब-
 रेंद्राण्ये औंचामुण्डायै उंबः महालक्ष्
 ने नमः इति संपूज्य बहिश्चतुरस्त्रप्रथमवी-
 ष्णां देवाग्रमारभ्य उंबलेंद्राय सुराधिप
 तये पीतवर्णाय वस्त्रहस्ताय रोरावतवा
 हनाय नमः उंबरं प्रग्नयेतेजोधिपतये र
 क्तवर्णाय शक्तिहस्ताय मेखवाहनाय
 नमः उंबयं यमाय प्रेताधिपतये कृत्स्नवर्णाय

शि०। यदंण्डहस्तायमहिषवाहनायनमःॐ सं
 ३४३ निरुतयेरक्षोधिपतयेधूम्रवर्णायषड्
 हस्तायप्रेतवाह^{यना}यनमःॐ वंवरुणायज
 लाधिपतयेशुल्कवर्णाययाशहस्ता
 यमकरवाहनायनमःॐ यंवायवेप्राण
 । धिपतयेधूम्रवर्णाय श्रंकुशहस्ताय
 मृगवाहनायनमःॐ संकुबेराययक्षा
 । धिपतयेमौक्तिकवर्णायगदाहस्ता
 यनरवाहनायनमःॐ ईशानायविद्या
 धिपतयेस्फटिकवर्णायशूलहस्ताय
 वृषवाहनायनमः इति संपूज्येंद्रेशान
 योर्मध्ये इंद्राव्रह्मणेलोकाधिपतयेरु
 क्तवर्णायपद्महस्तायहंसवाहनायनमः
 निरुतिवरुणयोर्मध्ये उं ह्रीं प्रननाय
 नागाधिपतगौरवर्णायचक्रहस्तायग
 रुडवाहनायनमः इति संपूज्यद्वितीय
 बीज्यो उं वज्रायनमः उं शक्तयेनमः उं
 दण्डायनमः उं खड्गायनमः उं पाशाय

नमः उं प्रंकुशायनमः उं गदायै नमः उं त्रि
 शूलाय नमः उं पद्माय नमः उं चक्राय न
 मः इति लोकपाला पुधानि देवो ग्रमार
 भ्य षाट्क्षिण्येन संपूज्य मूलमुच्चार्य सां
 गाय सपरिवाराय श्रीगणपतये नमः उं
 इति त्रिः पुष्पांजलिना संपूज्य धूपादि पू
 र्वोक्त विधिना सर्वं कुर्यादिति तथा सार
 संग्रहे एकलक्षं मनुं जत्वा जुहुयात् तदृशं
 शतः अष्टद्वयैर्महेशानिततश्चरेत् मो
 दकैः पृथुकैः लीजैः सक्तभिः सेक्ष्य र्वभि
 नालिकैः तैस्तिलैः शुद्धैः सुपकैः कदली
 फलैरिति अत्रैकैकद्वयेण सार्द्धं द्वादश
 शतं जुहुयात् उं तं च परामर्शिन्यां अष्ट
 द्वयैस्त्रिमध्वतैर्जुहुयाच्च पृथक् पृथगि
 ति अथ जपः कतयुगपरः कलावेतच्च
 तुर्युगं जप होमादिकं कार्यमिति तथा
 सारसंग्रहे दौधान्तेन घृतात्तेन होमो
 भीष्टफलप्रदः लक्ष्मीकामो नारिकेलै

शि०। श्वतुर्थ्यां जुहुयाच्छिवेति ललाजान्वितैः
 ३४४ सक्तुनारिकले श्वतुः शतं सितपक्षादिमा
 रभ्यप्रत्यहं बहूनेतत्क्रमात् चतुर्थ्यन्तं
 तः सर्वे प्राणिनो वशागानृणां तिलैस्त-
 एतलसंयुक्तेर्होमः श्रीवशपकार्तिदः स्वा
 दुत्रययुतेर्लो जैर्हनत्सप्रदिनावधि क
 न्यार्थालभते कन्या वराशिनीदधिसं-
 सितलवणेर्जुहुयाच्चतुर्दिकं निशी
 थिन्यांचसंज्ञादो भवेद्वैश्वन्तये शितं अ
 त्सर्वत्र काम्यहोमेषु संस्थानुक्तौ कार्य
 स्पगुरुत्वात्संबंशात्वासहस्रादिभिपुत
 पर्यन्तं कार्यानुसारेण जुयात् उक्तं वश्या
 कुत्नार्णवे एकेन वाद्य सर्ववर्तित्वाय
 गुरुत्वाद्यं आत्वा देवि सहस्रं वा त्रिस
 हस्रं वा पंच वा अष्टं वापि प्रपुतं वा कु
 लेभ्यारि तत्तत्कर्मोदिते कुण्डे संस्कृते
 हव्यवाहन इति तथा सितार्कं दुग्धमूले
 न कुचंदनसुरारुभिः गजप्रोटितनि

मेतविषाणेनैवदन्तिनां विधायविघ्नसं
 पूज्यतंस्पृष्टाप्रजपेन्मनुम उपोषितःशु
 विश्वंद्रुप्रहेतंचसमुहेत् शिखायांव्यवह
 रादौसमरेविजयीभवेत् रोचनासमदाने
 नसज्जसामनुनाततःतिलकात्सर्वरा-
 जानोलोकाःसुर्वशागाःशिवेनवनीते
 नवेसाध्यनामानिख्यानुलोमगे विलो
 मेविघ्नबीजेचततघृतंस्थापित्तानलं-
 श्रद्धांतरशतंजह्वासीतूलीतंद्रक्षयेत्
 तःसप्तहादशगःसाध्यःसाधकस्यभवे
 ध्रुवंगणेशात्तर्पयेतोयैःसंख्ययावश्य
 माणया एकोनपंचाशत्तचदिनैरिष्ट
 मवाप्नुयात्प्रणवादिमिमंमंमंकेचि
 दिच्छन्तिसूरयःपूजायांचहृदंतोयंहो
 मेस्वाहान्तउरितःतथासारसंग्रहेःस्म
 तिभूमिद्रुयुग्विंदुनादालंकृतमस्तक
 एकोनपंचाशत्तसंख्यैक्षरोगणेश
 स्पमंत्रएषउदाहृतःस्मतिर्गकारःभू

शि॥ लंकारः मङ्कुरौकारः विन्दुनादेन च युतः
 ३६५ तथा शाङ्की चतुर्देशा घस्वरयुग्विन्दुमूषि
 तः अयमेको गणपतेरेकार्णो मंत्र उत
 मः शाङ्की गकारः चतुर्देशा यञ्कारः विं
 दुरनुस्वारः ताभ्यां युक्तः गणको मुनिरु
 तः स्यान्मि वच्छंदश्चिदेवता बालो गण
 पतिः सर्वसुरासुरनमस्कृतः स्विनषट्
 दीर्घयुक्तेन षडंगानि प्रकल्पयेत् अत्रा
 ये ग्लान्ग्लीमित्पादि द्वितीये गङ्गीमित्पा
 दि करषडंगन्यासो ज्ञेयः तथा ध्यानपू
 जा जपाद्यं स्यादस्य पूर्ववदेव तत्ततः
 सिद्धिमानो सम्पक् पूर्वमंत्रोदितान् प्रिये
 प्रयोगान्विधिवत्कुर्यात्साधको भीष्टः।
 सिद्धयु इति इत्यमेकाक्षरः सप्तविधि
 काम्यहोममाह दौधान्नेत्यादि तिल
 लाजेत्यादि श्लोकस्याप्यमर्च्यः शुल्कप्र
 तिपदारभ्य तच्चतुर्थ्यन्तेषु चतुर्षु दि
 नेषु प्रत्यहं प्रथमं प्रथमं तस्मिन्नेरेक

शतं तदनुत्ताजैस्तदनुसक्तुभिः तदनुना
 रिक्तेलैरिति प्रिमध्वक्तैः क्रमाचतुःशतं
 जुहुयादिति नवेनवनीतेपरविमुखंग
 णेशवीजद्वयस्यमध्येतद्दीजहयविंदुः
 स्थानेममवीजाधः अमुकंतयोर्मध्येव
 शंकुरुर्वितसाधसाध्यकर्मणि विलिख्य
 तत्सर्वंगणेशवीजैरावेक्ष्यतत्तत्साध्यप्रा
 णस्थापनंविधाय अष्टातरशतंमूलमं
 त्रंनवनीतंस्पृजयित्वायश्चाद्रक्षयेत्
 इत्यंसप्ताहप्रयोगेनसाध्योवश्योभव
 तीति सारसंग्रहे विरिषाब्दद्वयंप्रोत्का
 बदेङ्गणपतिततः वरेतिचसमुचार्यवर
 देतिबदत्पुनःसर्वलोकंहितीयान्तप्र
 नेवशमथोच्चरेत् आनयाग्निबधूर
 नेमायाघंचसमुच्चरेत् विरिविघ्नेश
 मंत्रोपंषड्दिशत्पक्षरोभवेत् विरिषा
 ब्दद्वयंविरिविरिइति गणपतिमिति
 लिखनककर्मणिद्वितीयानेनगण

शि। पति इति द्वितीयानां सर्वलोकमिति अ
 ३४६ निवधूः स्वाहाकारः पापाघं भुवनेशी
 बीजाघं के वितुमंत्रमेकोनविंशत्यक्ष
 रात्मकं वदंति तन्नाते वरवरदेति पंच
 वर्णाः लोकामिति वर्णद्वयं इति सप्तव
 र्णान् भवंति उक्तं वगुणेशाय रामशि
 न्यां वकारे रेफवर्षिलोचना यौ पुनस्त
 या इत्यगणतीति सर्वसमुच्चार्य च मेव
 शः स्यान्माकारतश्चापिनयेति शब्द
 च्छिरः स्यादिति वकारे रेफो लोचनापे
 प्रत्येकमिकारमुक्तौ पुनरेतावेव वर्णवु
 इत्यनेन विरि। इति गणपती सर्वमे
 समानय शिरस्वाहाकारः मायाघश्च
 पूर्वो इत्यमंत्रस्यैव मंत्रान्नरोक्तत्वात्
 अन्ये तु वैपरीत्येनादौ महागुणेशा बी
 जयङ्क योजयित्वा षड्विंशदक्षरस्य द्व
 विंशदक्षरत्वं वदंति बीज षड्ङ्क तु त
 मंत्रोद्धारप्रकरणे वक्ष्यते वैपरीत्ये

तुपूषौतक्रमस्य तथा मुनिगणक-त्रा।
स्वातःछन्दोगायत्रमुच्यते देवताविरि
विघ्नेशोदृष्टादृष्टफलप्रदः द्वितीयमंत्रो
निबच्छन्दः वेदवेदेषु पचार्यैः शारलोच
नसंख्यकैः विभक्तौर्मूलमंत्रार्यैः षडङ्गा
निमनोरथा मायाघानिवेधेयानितानि
जुक्तानिमंत्रिणा वेदाश्चत्वारः इषवः पं
चशराः पंचलोचनद्वयं मायायातिनि
प्रेत्येकं मायाबीजयुक्तानि जातयः नमः
स्वाहात्पादयः एतलक्षणमुक्तं प्रागेव द्वि
तीयमंत्रस्य तु मंत्रपदै यद्वाः षडङ्गानि सिं
हराभमिभाननं त्रिनयनं हस्तेषु पाशांकु
शौविभ्राणं मधुमत्कपालमनिशं सोर्द्ध
न्दुमालिं भजे पुष्पाशिलसुतनुं ध्वजाग्र
करपापाशोलसद्वस्तयातघोन्याहित
पाणिमातवसुमत्या त्रोल्लसत्पुष्पकरं
वामोर्द्धकरमारभ्य दक्षाधः करपर्यन्त
पाशादित्रयं वामधः करे देव्या वरागे वा

शि०। मांगनिविष्टाया देव्या दक्षिण करेण प्रि-
 ३४७ पाश्लेषः वामाधः करेण ध्वजाग्रं स्पृशं
 त्वा म्राम दक्षिणयोः पद्ममित्वा पुध ध्या
 नं पुष्परः शुण्डादंडः द्वितीयेपि मंत्रे इ
 दमेव ध्यानं सारसंग्रहे वदेत्सौम्ये च
 तुर्य्यं नमः महागणपतितथा वरोते वर
 दे प्रोत्वा वदेत्सर्वजनंततः मेव शं वस
 माभाष्य वदेत्तानवद्वयं लक्ष्मीगणे
 शबीजाद्यैको न त्रिंशदक्षरः लक्ष्मी
 गणमंत्रो यस्य सर्वस्य तदायकः तथा च
 तुर्य्यं त्वमहागणपतय इति वदेत्स्वाहा
 लक्ष्मीबीजं श्रीगणेशबीजं गंगेतदाद्या-
 तथा अन्तर्यामी मुनिः प्रोक्तो गायत्री नि
 वृत्तं चित्ता छेदा लक्ष्मीगणेशो त्रदेव
 ता समुदाहृतः षट्क्षयै युक्तेनाद्येन
 द्वितीयेन च तदा ता षडंगानि विधेया।
 निजाति युक्तेन मंत्रिणा हेमाभः पीत
 वस्त्रः करतलकमलैः सन्द्ध चक्रश

खोदनाभीसीचनासावृत्तकनकघटः
 पद्मसंस्थस्त्रिनेत्रः वामांगाविष्टलक्ष्म्या
 विधत्तकमलयाप्रोलसदक्षदोक्षाशि
 लक्षः सौवर्णकांतागणपुङ्गवमहाश्री
 करोवः श्रियैतुदक्षिणेर्द्धकरमारभ्य
 दक्षिणाधः करपर्यन्तमापुधध्यानं न
 साशुण्डादंड प्राक् प्रोक्तपूजयेत्तत्पीठे
 तीप्रादिनवशक्तिके अष्टपात्राम्बुज
 द्वंद्वैर्कर्णिकाकेसरोज्ज्वले चतुर्द्वारस
 मायुक्तचतुरस्रत्रयावृत्ते मूलेनमूर्ति
 संकल्प्य तस्यामावाह्यपूजयेत् प्रथम
 मावतिरंगैः स्याद्वक्रतुण्डादिभिः परा
 अणिमामहिमावैवत्त्रयिमागरिमात
 या इष्टात्वं च वशित्वं च प्राकामं प्राप्ति
 रेव च एताः समर्चयेत्सम्पत्कृत्तीपा
 वरणेकमात्रं ततस्तुमातरः पूज्यलो
 केशास्तदनंतरं तदायधानितद्वैत्रम
 क्तियुक्तः समर्चयेदिति अप्रयोगः तत्र

शि। प्रातरुत्थानादियोगपीठन्यासानतेमू
 ३४८ लेनप्राणयात्रपंकुत्वाशिरसि श्रंत
 र्यामिनेऋषयेनमः मुखेनिबद्धापत्री
 छंदसेनमः हृदये श्रीलक्ष्मीगणेशाय
 देवतायेनमः इति विन्यस्य उं श्रीगं ह
 दयाय नमः उं श्रीगं शिरसे स्वाहाः श्रृंगं
 शिखायै वषट् उं श्रैगै कवचाय हुं उं श्री
 गौनेत्राय वौषट् उं श्रः गः अत्राय फट्
 इति करषडंगन्यासं विधाय ध्यानादिमा
 नसपूजान्ते प्रोक्तमर्चापीठमुद्धृत्यार्घ्य
 स्थापनादिपुष्पोपचारान्ते प्रथमाष्टा
 दलकेसरेषु प्राग्वत्षडंगानि संपूज्य
 दत्ताष्टकेषु एकाक्षरपूजोक्तान् वक्र
 तुण्डादिकान् संपूज्य द्वितीयाष्टदलेषु
 देषु व्यदलमारभ्य उं महिमा सिद्धे नमः
 मः श्रीः अणिमा सिद्धे नमः उं गरिमा
 सिद्धे नमः उं इरित्व सिद्धे नमः उं वशि
 त्व सिद्धे नमः उं प्रकाम्य सिद्धे नमः उं

उँ प्राप्ति सिद्धे नमः इति प्रादक्षिण्येन संपू
 ज्य दत्तात्रेय ब्राह्मणादिकाः प्राग्वत्संपूज्य च
 तुरस्रवीची द्वये लोकपालांश्च तदा युधा
 निव संपूज्य धूप दीपादिकं सर्वं पूर्वत्स
 मर्पयेदिति तत्रा लक्ष्ममेकं जपे नमो वंदे
 क्षितो विजितेन्द्रियः दशांशं जुहुयादित्व
 समिधो मधुरासुताः तर्पणं दत्ततनुकु
 र्यात्पूर्वोक्तविधिना प्रिये एवं सिद्धमनु
 मंत्री साधयेदित्यमात्मनः हुनेच्चतुः सह
 स्वाणि श्रीफलेर्मधुरासुतैः महालक्ष्मी
 करोहोमः पुत्रमित्रकुलत्रयदः शुद्धतोये
 न स तर्प्य चत्वारिंशच्चतुः शतं चत्वारिंश
 दिना नमस्त्रीं वाञ्छितां लभते श्रियमिति
 तारसंप्रहे विंदु वामाक्ष्यग्नियुता स्मृति
 र्माया सुमध्यमा अक्षरः शक्तिगणयः
 सर्वसिद्धिप्रदायक इति स्मृतिर्गकारः
 अग्निरेफः वामाक्षि ईकारः विंदुरनुस्वा
 रः एते पीडित बीजं मामा सुमध्यमा माया

शि०। बीजद्वयस्य मध्ये कुर्यात् तथा भार्गवो
 ३४६ स्मृमुनिश्छन्दोविराट् देवः समीरितिः।
 शक्त्यादिर्गणपस्तत्र देवदानववन्दितः
 षट्दीर्घभाजा बीजेन षडङ्गानि प्रकल्पये
 तः गजेन्द्रवदनं साक्षाच्च लत्कणं सुचाम
 रं हेमवर्णं चतुर्बाहुपाशांकुशधरं विभुं
 स्वदंतदक्षिणे हस्ते बीजपूरं च वामहे पु
 ष्करे मोदकं चैव धारयंत मनस्मरेत वा
 मोर्द्धकरमारभ्य वामाधः करपर्यन्तमा
 पुधुध्यानं पूर्वोक्ते बीजयेत्पीठे तीव्रादि
 नशक्तिके अष्टपत्राम्बुजे देवं चतुरस्र
 त्रयावत्ते प्रथमादिवृत्तिः प्रोक्ता द्विती
 यामात्मभिः स्मृता तृतीया लोकपालैः
 स्याद्द्विग्राये शतं तुर्था षष्ठी अथ प्रयोगः तत्र
 प्राग्वद्योगपीठं न्यासान्ते शिरसि उर्भागा
 वायुरूषयेन मः मुखे विराट् छन्दसेन
 मः हृदये उं शक्तिगणपतये देवतायेन
 मः इति विन्यस्य आंगीमित्यादिकर षडे

गं न्यासं विधाय ध्यानादिमानसपूजांते ।
 प्रोक्तं पूजाचक्रमुद्धृत्यार्घादिपूर्वोपचारा
 नैकेसरेषु षडं नानिदले घुमात्तश्चतुर
 त्वेलोके शंस्तदा पुधानि च प्राप्तसपूज्य
 धूपदीपादिपूर्ववत्समापयेदिति तथा ल
 क्षमेकं जपे न्मंत्रं हविष्याशीते । ॐ जैन्दि
 य तदशाशं प्रजुहुयात् पूयैर्धृतसंस्तुतेः ए
 वं सिद्धिमनुमंन्त्री काम्यकर्मणि साधयेत्
 अत्रापि कलापे तव तुरगुणं जयादिकं का
 र्यमिति शुल्कपक्षे चतुरर्थी तु पूजयि-
 त्वा विनायकं अपूयैर्गुडसंमिश्रेः पक्वान्ने
 श्चर्त्तस्तुतेः मरिचैर्जीरकैश्चैव सैधवेन
 विमिश्रितैः देवस्य सन्निधौ मंन्त्री जुहुया
 त्सुहकं गधपधमपीवाणीमप्राहाइ
 वति ध्रुवेवं वशपयीमधुहोमे नराजानं
 वशमानयेत् केन्यार्थो जुहुयात्ताजेस्त ।
 न्नामपुटमंत्रतः शंकां कन्यामथो सुप्त
 भोजयेत्लभते बंधूं चंद्रसूर्यग्रहे प्राप्तेप

शि० लन्तुकपित्नाघृते कर्षमात्रं वचाचूर्णं
 ३५० मिश्रीकृत्याभिमंत्रयेत् पिवेत न्निय
 तो भूत्वा देवता ध्यानतत्परः यावज्जी
 र्णं भवेतावन्नाश्रीयात्किमपि हसः स
 प्राहा ज्ञायते शीघ्रमपरो वा क्वतिर्यथा
 बंध्या तु स्नानदिबसे पूजयित्वा विनाय
 कं निष्कार्दपादमानेन हरिद्रो सैधवं
 वचां गोमूत्रकुंडवेपि हंसहस्तमभि
 मंत्रितं वध्यः कन्याभक्ष्यभोज्यं भोज
 यित्वा च तत्क्रमात् मुरवेदक्षिणंद
 त्वापिवेन्नरीतदोषधं ततः सालते पुत्रं
 सर्वलक्षसंपुत्तं प्रायुष्यंत सरूपं च बुद्धि
 मन्तं श्रिया युतमिति चंद्रसूर्यग्रहेत्या
 दिनैतदुक्तं भवति चंद्रग्रहे वा कर्षमा
 त्रमिति श्लक्ष्णा वचाचूर्णं पलमात्रेण
 कपित्ना गोघृतेन मिश्रीकृत्यमूलमं
 त्रेण ग्रहोत्तरसहस्रं वारमभिमंत्र्य
 ततः सप्तधा विभज्यैकं भागं देवता

ध्यानपूर्वकं तदानीं पिवेत् उर्वरितं भाग
 षड्दं प्रत्यहमेकैकभागं प्रति प्रातर्देवता
 ध्यानपूर्वकं दिनषड्दं पिवेदेवं कृते प्रोक्त
 सिद्धिर्भवति बध्वेत्यादि नैतदुक्तं भवति
 निष्कमात्रं हरिद्रा निष्काद्वै सैधवं निष्क
 चतुर्थांशं वचाचूर्णं एतत्रयं रसश्चापेक्षि
 तं कुडवमात्रेण गोमूत्रेण पिश्रीकृत्य प्रो
 क्तसंख्यया भिमं त्र्यप्रोक्तविधिना पीतमु
 क्तफलदं भावेति तथा सारसंग्रहे तारा-
 घः पूर्वमंत्रो सो चतुर्वर्णं प्रकीर्तित इति
 असौ पूर्वोक्तः शक्तिगणपतिमंत्रश्चात्प्र
 णवाघः स्यात्तदा चतुरर्णो मंत्रो भवति-
 तथा ऋषिः शुक्रो निगदितश्छन्दोगाय
 त्रमुच्यते देवता शक्तिगणायः सर्वसि-
 द्धिकरः परः पूर्वञ्च षडङ्गानि कुर्यादेषा
 कसतमः हेमामं हेमवस्त्रं वहतुदरतनुं
 चारुवाहुं त्रिनेत्रं दोर्भिः पाशाक्षसूत्रे नि
 जरदनसणीमादकं पुष्करेण विभ्राणं

शि० हेमभूषंतरुणतरणिरुक्कारुशक्यासम
 ३५१ तंविघ्नेशंविश्वबंधंत्रिभुवनशरणंविं
 तयेश्रीगणेशंदक्षोईकरमारभ्यवामो
 ईकरपर्यन्तमायुधध्यानं तथा ततःपू
 र्वादितेपीठेदेवमावाह्यपूजयेत् प्रथमा
 वतिरभ्देः स्याद्वक्रतुण्डादिभिस्ततःतृती
 यामात्मभिः प्रोक्तालोकपालैस्ततोवहि
 तदायुधैः पंचमीस्यादेवंसंपूज्ययेक्रमा
 त् अथप्रयोगः तत्रप्राग्बयोगपीठन्यासा
 न्ते शिरसिउंशुक्रायरुचयेनमःमुखे
 उंगायत्रीपच्छंदसेनमःहृदयेशक्तिगण
 पतयेदेवधत्तायैनमः इतिविन्यस्यग्रांश्री
 मित्यादिनाकरवडंगन्यासंविधायध्या
 नादिमानसपूजांतेप्रोक्तज्यक्षरमंत्रवत्पू
 जाचक्रमद्भृत्यार्वादिपुष्पोपचारान्तेजये
 मंत्रंसेनमःहृदयेशक्तिगणपतयेदेव
 येनमः तदृशांशिसमाहितः जुहुयात्तत्र
 घृतसंपुक्तैस्तिलैर्मंत्रविदुतमः तर्पणा

दिततः कुर्यादेवंसिद्धो भवेन्मनुः कलावे।
 षएवजयोज्ञेयः काम्यकर्मततः कुर्यादेषा
 कोपतमानसः प्राज्यान्नेजुहयान्निस्पमन्न
 बान्वत्सराद्वेत्त पापसान्नेनमहतीश्रिय
 माप्नोतिमानवर्इति तथासारसंग्रहे स्वांतो
 विंदुसमायुक्तः सकारोक्षिसमन्वितः लो-
 हितः पकारः रेफस्वरूपेनयुक्तः पार्श्वः पका-
 रः बन्हीरेफः तद्युक्तः सादनायस्वहृदयेहृद-
 न्तः नमोन्तः रुधिरगणकः प्राख्यातः छंदः
 श्रोतं विराडिति देवतागदितः क्षिप्रप्रासा
 दनविनायक इति दीर्घभाजास्वबीजेनकु-
 र्यादंगक्रियोमनोः पाशोकुशौकल्यलतां
 विषाणंदधत्स्वशुण्डाहितबीजपूरः रक्त
 स्त्रिनेत्रस्तारुणेन्दुमोलिहारोज्वलोहस्ति
 मुखोवतान्नः वामोर्ध्वकरमारभ्यवामाश्र
 करपर्यन्तमायुधध्यानं पूर्वोक्तेपूजयेत्पी
 टेनवशक्तिसमान्वते मूर्तिमूलेनसंकल्प
 तस्यांविघ्नेश्वरंयजेत् प्रथमावतिरभ्दे

शि०। स्याद्वितीयाचाहमिर्गणैः विघ्नो विनायका
 ३५२ ख्यात्याः शूराख्यो वीरसंशकः वररत्नश्च
 भवक्रोन्पराकदन्ताहयोपरः तं म्बादरो
 ५२ ह्यमप्रोक्तोदलाग्रेमान्तपूजनं बाह्येलोके
 श्वराः पूज्यास्तदस्त्राणि ततो बहिरिती श्र
 यप्रयोगः प्रातरुत्थानादियोगपीठन्यासा
 न्तमूलेन प्राणायामं त्रयं कृत्वा सिरसि उ
 गणकापुरुषेण नमः मुखे उ विराट्छन्द
 से नमः हृदये उ शिप्रप्रसादनाय गणपते
 देवताये नमः इति विन्यस्य गङ्गा मित्यादि
 नाकरषडङ्गान्यसविधाय ध्यानादिमान
 सपूजान्ते चतुर्द्वारयुक्तचतुरस्रत्रयमहद
 लकमलमर्चापीठं निर्माय अर्चादिपुष्पो
 पचारान्ते केसरेषु षडङ्गानि संपूज्या हस्ते
 षु देवाद्यादिप्रादक्षिण्येन उ विघ्नाय नमः
 उ विनायकाय नमः उ शूराय नमः उ वीरा
 य नमः उ वरदाय नमः उ भवक्राय नमः
 उ एकदन्ताय नमः उ तं म्बादराय नमः इ

निसंपूज्यदत्ताग्रेषुमातृश्वतुरत्वेलोकपालो
 सारस्वाणिचसंपूज्यप्राग्वच्छेषंसमापयेत्
 तथा लक्ष्मीमेकं जपेन्मंत्रं तदन्तेन दृशं शत
 त्रिस्वादिक्रौस्तिलैर्होमं कुर्यात्पूर्वोदिताहमिः
 द्रव्यैवातर्पणादीनिततः पूर्ववदाचरेत् ए
 वंसिद्धेमनोमंत्री कुर्यात्कामानशेषतः कवा
 वेतच्चतुर्गुणमिति शाराघतयुक्तेन हविषा
 जुहुयात्सुधीः लक्ष्मीवानकेवलाज्वेन हो
 मोलोकवशीकर घृतात्कान्नं प्रजुहुयादन्न
 वासाधको भवेत् चत्वारिंशदिनं मंत्रीनारि
 के लंहुनेततः सचर्मलोहं पक्वं च प्रत्यहं सा
 कोतमः सवांछितार्थमभ्येति नात्र कार्या
 विचारणा सत्ताजकैः सक्तुभिश्च पृथुगै
 र्वांछिताप्तये होमो भवेदहमिश्च द्रव्यैर्वि
 मथुरान्वितैः हुनेततश्च वशयेद्वास्तस्य
 दामश्रपि चतुश्चात्वारिंशदाद्यं चतुष्टात
 मतान्द्रितः प्रातः प्रातस्तुसलिले विघ्नेषा
 स्पचमस्तके तर्पयेत् श्रीसमृद्धिश्च भवेत्

कृत्यासः
 कृत्यानादिकः तद्वागे कमलैर्वनं लक्ष्म्ये महापद्मे तत्कुर्यात् मराठलादवतीर्य
 कलिकायामुपविष्ट गिरा पतिं ध्यात्वा पुष्पैश्च भक्त्या पदमभक्त्या गणावतेभ्यः
 कर्पूरचन्दन कलसीके सुरमिभिर्जलैः तर्पयेत् अन्तिप्रसादनाय नमः स्त्रीप्र
 सादनाय नमः शिवाय नमः शक्तिवाक्यं प्रत्येकं प्रयोग्यम् प्रधानतः परमात्मना
 आचरन् देवता उपासयेत्

शि। स्पनसंशयः पूर्वोदितंगणेशानं मायान्तरविं व
 ३५३ तः सोपानेनाब्रसंस्थं तंचित्तयित्वा तु तर्पयेत्
 पूर्वमंत्रप्रयोगं श्रु कुर्यादत्रापि साधकः।
 ति पूर्वमंत्रोक्तान् एकाक्षरप्रोक्तान् तथा
 रसंग्रहे विन्दुर्धातुः शार्ङ्गता राधेन
 मसापुतः चतुर्वर्णो मनुः प्रोक्तो हेरम्बस्य
 महात्मनः शार्ङ्गगकारः विन्दुरनुस्वारः श्र
 र्धाः षट्स्वरः ताभ्यो युक्तः ताराधः प्रण
 वाधः नमसापुतः नमोन्तः तथा मुनिर्गण
 कश्चाख्यातो गायत्रीच्छेद इति पंचवक्त्रो
 य हेरम्बो भावनीयः शशधरमुकुटो देवता
 सिंहवाहनः षट्दीर्घयुक्तबीजेन षडङ्गा वि
 धिरिति मुक्ताविधुत्पयोदामतघुस्रण नि
 मेः पंचभिर्नागवक्त्रैर्हेरम्बो भावनीयः श
 शधरमुकुटोदप्रसिंहाधिरूढहस्तैर्विभ
 त्रिपुल्लोकप्रकजपवटीमुद्रारान्मुकंषा
 लंटे कामोदकं स्याद्रत्नसदभयं दामर्क्य
 घटीपिः प्रदस्यदासि वामयोर्वराभये तदु

पुं हः शिवः क
 पालं
 न
 रानं वनः

परिमोदकरदौतडुपरिपर्शुकपालेतडुपरि
अक्षमालामुद्ररौतडुपरिअंकुशत्रिशूले
तथा पूर्वोक्तएवपीठेतुयजेदेरमवमन्वहं
पद्ममहदलंकृत्वाचतुरस्रत्रयावृतं चतुर्द्व
रसमायुक्तंतत्रादावासनंयजेत् ध्रुवान्तेडं
द्वयंप्रोक्तमहासिंहचडेपुतंगोवहेरम्बश
ब्दः स्यादासनायनमोन्नतः प्रासनारव्योम
नुः प्रोक्तोदत्वानेनासनंविभोः ध्रुवंयुक्तेन
बीजेनकुर्यान्मूर्तिप्रकल्पनं तस्यामावाह्य
विघ्नेशंपजेदावरणन्वितं आदावंगानिसं
पूज्यलोकपालान्यजेद्बुधः तेषामस्त्राणित
दाह्येहेरम्बार्चासमीरितैति अथप्रयोगः
तत्रप्राग्बधोगपीठन्यासान्ते शिरसिर्भुज
कायेनमः मुखेर्भुगायत्रीच्छन्दसेनमः हृद
येऽं हेरंवायदेवतायेनमः इतिविन्यस्य
गांगामित्पादिनाकरषडंगनासंविधापध्या
नादिमानसपूजांतेप्रोक्तमहदलंकमलं
कृत्वाघादियोगपीठनवशक्तिपूजान्तेन

शि०। ॐॐमहासिंहकायहेरंवासनायनमःइत्वा
 ३५४ सनंसंपूज्यंउंगणपतिमूर्तिकल्पयामिई
 तितत्रमूर्तिपरिकल्पावाहनादिपुष्पोपवा
 रान्तेकेसरेषुषडंगानिसंपूज्यलोकेप्रा
 र्चादिप्राग्वत्समाययेदिति तथातुक्षत्रयं
 जपित्वानेतिनेहृत्वादशांशतःमधुरत्र
 यसंयुक्तैस्तर्पणादिसमाचरेत्त एवंसिद्धम
 नुमंत्रिप्रयोगानाचरेत्ततःअत्रायमेवक
 त्तिपुगजपःचतुर्दशपट्टमीषष्टीकैकैकं
 जुहुहुधःअपूपैःकसुरैर्मंत्रीमोदकैश्च
 सिद्धये पूर्वैर्तेर्जुह्याद्रव्यैःपर्वपिचमंत्रा
 वित्त यद्यदिच्छतितत्सर्वसाधकक्षेनसा
 धयेत्त अथयंत्रप्रवक्ष्यामिहरैवस्यगणो
 शितुःभूर्जपसंलिवित्तुजमदसुसणोर्म
 ध्यवीजायसाध्यंकिंजन्केष्वंगमंत्रान्व
 सुदत्तविवरेसप्तधासंविभज्य मालाणं
 पाषाणपत्रेविलिवित्तषडपिप्रान्तगाने
 ववर्णान्प्रात्वावीतंसकारावत्तमपित्त

दत्तु श्वेतसूत्रावजं स्यात् लोहैः संवेद्यपत्रं त्रि
 मिरपिविधृतं वा हुताभीष्टं दं स्यात् इति ॥ अ
 यमर्थः भूर्जपत्रे गजमदसहितं कंकुमेना
 हृदलपद्मं विलिख्य तन्मध्ये हेरम्बवीजं
 विलिख्य तस्य विन्दुस्थाने अमुकं स्पृश्या
 रस्थाने अमुकं मध्ये वशां कुरु कुरु इत्या
 दिस्वेष्टं कर्म पदं पदं विलिखेदित्येवं सा
 धकस्याध्यकर्मणालिखतत्केसरेषु ष
 षडंगमंत्रान्यथा स्थानमालिख्या ह्यसुप
 त्रेषु पूर्वादिप्रादक्षिण्येन ह्रीं क्रौं औं गं नमः
 सः द्वितीयदले विधाधिपायसः तृतीयद
 ले वार्धसिद्धिदायसः चतुर्थदले वडुः स्व
 प्रशामनायं च मेय एहो हि भगवष हृदले
 सर्वान्वादयस्तं भसप्रमेदले पद्मं गंगा अ
 ह्यमेदले नमः स्वाहा क्रौं ह्रीं इति विलिख्य
 पद्माद्बहिर्वर्तयं कृत्वा वीथीद्वयं निष्पा
 द्य तत्र प्रथमवीथ्यां स्वाग्रमारभ्य प्रादक्षि
 ण्येन निरंतरं शक्तिवीजै एवेष्ट्य द्वितीय

शि० वीष्मांतथैवसविन्दुकसरेणवेह्यगुटिकी
 ३५५ कृत्यस्वेतसूत्रेणसंवेह्यपुनःस्वर्णरजतता
 न्नैरग्निसंबंधमकुर्वन्नावेह्यपथाविधि
 धत्तमुक्तफलदंभवतीति अत्रयंत्रास्ति-
 त्वित्तमालामंत्रस्यपूजाजपादिकंसर्वह
 रेण्वमत्रवत्कार्यम् अमितंछंदइतिशेष
 तथासारसंग्रहेप्रणवःपत्ततीश्चवामवा
 होश्चमूलकंस्वरहीनस्तवर्णादिर्भुवेह-
 देतुवर्णांकःसुब्रह्मण्यमनुःप्राक्तोभजतो
 सर्वकामदइति पत्ततीयोवकारःवामवा
 ह्मूलचकारःतवर्णादिस्तकारःसतकार
 स्वरहीनःभवोस्वरूपंहन्मःधातुवर्णः
 सप्ताक्षरशारदातिल्वकेत्वन्तस्थोवकार
 उक्तःप्रयोगसारेतुप्रशस्तःप्रणवाधन्तः
 शक्तिपूर्वजपेत्सुधीरिति अयमर्थःप्राण
 बाधंतश्चेदयंमंत्रःतदाहवर्णाकोभवति
 प्रतवादौशक्तिवीजंचेदीयतेतदा न्याय
 मष्टाक्षरोभवति एवंत्रिविधोयंमंतव्यः

तथाःऋषिरग्निःसमारब्धातोगायत्रीछेन्द
 उच्यते सुब्रह्मणोस्पमंत्रस्पदेवतापरिकी
 र्तिता दीर्घभाजाग्निबीजेनषडंगानिसमा
 चरेत् पायाद्गोरुणविग्रहःशशिमुखःसम्प
 ग्धधानोभुजैःपद्मभातिहरंपुक्षयंकरीश
 क्तिंभुशुंडीगदं रक्तालेपनवस्त्रदामरुचि
 रोनानाविभून्वितःसुब्रह्मण्यगणाधिपःशु
 भकरौभक्तायविध्वंसकःदसाघधःकरयो
 राघेतदाधूर्द्धयोरन्येर्दत्तादियुधध्यानं बह्यं
 तेपूजितेपीठपूर्वोक्तं पूजयेद्विभुं उक्तोपचार
 सहितंविधिनाभक्तवत्सलं बह्यंतेइत्यने
 नसत्त्वादिपूजानिषेधःप्रतीयते अन्यथो।
 क्तिवैयर्थ्यापतेःअंगान्यादौसमभ्यर्च्यकेस
 रेषुयथापुरा पूर्वादिदलमध्येतुयजेदह्य
 विमान्क्रमात् स्यातांजयन्तानिवेशोक्त
 कापुत्रस्तथास्वोभूतपतिसेनान्योगुहाख्या
 हेमशूलकःविशालाक्षश्चसंप्रोक्ताःशूल
 शक्तिकराइमे दलनाग्रेषुचपूर्वादिपजेदे

शि। ताननन्तरं देवसेनापतिं शक्तिं विघ्नं कु
 ३५६ कुटमेव च मेधां मपूरं ब्रज्ज चंदिषं लोकं
 श्वरानतः ब्रजादीनि ततो वाह्ये देवमित्यं
 प्रपूजयेत्त इति अथ प्रयोगाः तत्र प्रातरुपा
 नादियोगपीठन्यासान्तेशिरशिर्षे अग्नये
 ऋये नमः मुखे गायत्री चंदसे नमः हृदि सु
 ब्रह्मण्यपाय देवताये नमः इति विन्यस्य रां
 रीमितादीनां करषडंगन्यासं विधाय ध्या
 नादिमानसपूजां ते प्रागुक्तमर्घ्यापीठमुद्द
 त्पर्घादिपुष्पोपचान्ते प्राबवत्केसरेषु षडं
 गानि संपूज्या हृदलेषु देवाग्रमारभ्य उं जय
 न्ताय नमः औं अग्निवेशाय नमः उं कृति
 का पुत्राय नमः उं भूतपतये नमः उं सेनाय
 नमः औं गुहाय नमः औं हेमशूलाय नमः
 उं विशालाक्षाय नमः ततो हृदलेषु देवा
 ग्रमारभ्य औं देवसेनापतये नमः औं प्रा
 क्तये नमः उं विघ्नाय नमः ओं कुक्कुराय न
 मः औं मेधाये नमः ओं मपूराय नमः औं गु

वज्रायनमः श्रौद्धिपायनमः इति संपूज्य-
 लाकेषा र्चादिसर्वप्राप्तवत्समापयेत् त
 चालक्षमेकं जपे नमंत्रं सर्वविधावापयोधसा
 श्रयुतं जुहुया मंत्री तर्पयेद्दिजपुंगवत्त एवं।
 सिद्धेमनो मंत्री कुर्यात्कामान्यथे श्रितान् श्र
 यं जपः कृतपुगपरः कलावेतचतुर्गुणमिति
 षष्ठीदिने सुमधुरैर्मक्ष्यभोज्यैः प्रतोषयेत्तदे
 वदेव धिया सम्पगर्चयेत् ब्रह्मचारिणः सुव्रत्स
 एष मनोः सम्पगुपाप्तिं ये प्रकुर्वन्ते लक्ष्मीमा
 पुश्च ते जज्ञपुत्रपौत्रान्यशपपूत एहि का।
 मुष्मिकान्तोषां लभन्ते नात्र शोशय सुन्दरा
 चार्यशिष्येण श्रीनिवासेन धीमता चन्द्रिका
 यां प्रणीतायां प्रकाशः षोडशो गतः इति श्री
 सुन्दराचार्यचरणरविन्दद्वन्द्वं ते वासिना
 श्रीश्रीनिवासे महेन विरं चितायां श्रीशिवा
 चनचन्द्रिकायां षोडशप्रकाशः सारसं य
 हे अथ प्रवक्ष्ये मनुवर्यमेनं महागणेश
 स्य मासतोत्रा उपास्य संमूढधियोपि सिद्धे

शि। प्रायुःसुरैरप्यभिवाञ्छितानां सिद्धिर्विसंधे
 ३५७ विविधैरुपास्येसुरासुरैः किन्नरयक्षनागै
 गंधर्वासिद्धव्रजचारणधैः सेवितं वापि ग
 ३५७ णैः समस्तैः नारीनराणां वशकारकं तद्
 पालसंघातवशे प्रशस्तं तत्सुंदरीवशपक
 रं ह्यमात्सभृत्यौघवशपप्रदमाशुलोके व्या
 घद्विपव्यालसमुहचोरवेतालभूतादिक
 दुष्टजंतून् वशे विधातुं प्रयित्तं पृथिव्यां
 लोकौघजंतुव्रजमोहकं चाविद्वेषवाणी
 गतिरोधकचतथा जनाकृष्टिकरं प्रसि
 द्धं पुष्टिप्रदभक्तजनस्य नित्यं उच्चाटक
 र्माणपि शास्तमाघं लोके तथा मारणकर्म
 शतं कृशानुसंस्तं भनकारकं च विद्वेषवा
 णी गतिरोधकं च कृपाणधाराशरसंच
 पानांसंस्तं भक्तं विपुदयस्ततीनां संस्तं क
 मेवातसमूहवद्वेः शुक्रादिसंस्तभक्तं
 परंच पाताललोके षु गतिप्रदंच रसाय
 नाघं जनसिद्धिदं च सुपाडकापारदबंध-

सिद्धिखड्गादिसिद्धिप्रदमुत्तमंच सुपाक्षिण
 साधनशक्तमुच्चैःसम्पन्ननावेशकरं प्र।
 सिद्धिं वेदादिपद्मनिलया भुवनेश्वरी स
 कामागणयमंत्रवरानिहोक्तान् कान्ता
 न्तादिपुतयेवरनीरवन्हीनुनुत्कादस
 र्वजनमर्कशिवौवशंच प्रोत्कानयेतिद
 हनस्यवधूं समुत्कासंकीर्तितोमनुरयं
 मनुयुगमवर्णः भक्तौर्घोविशितमनारथ
 कल्पशाखीभूतिप्रदंचपत्ततांवरसाध
 कानामिति वेदादिः प्रणवः पद्मनिलया
 श्रीबीजं भुवनेशीतद्बीजं सासकामाका
 मबीजसहिता भुवने श्रीबीजानन्तरं का
 मबीजमित्पर्थः क्षमा भूबीजं ग्लौंडतिग
 णयमंत्रत्रः गं कान्तांगतो गतः तादिर्ण
 कारः परयेस्वरूपं नीरंवकारः वन्हीरे
 फः दस्वरूपं सर्वजनस्वरूपं अर्कोम
 कारः शिवएकारः तेनमेव संस्वरूपं
 आनयस्वरूपं अत्रसंधिर्ज्ञेयः दहन

शि। सवधूः स्वाहाः मनुयुगमवर्णः प्रष्टाविंश
 ३५८ तपक्षरैः तथा ऋषिः समुक्तोगणको निव
 ३५८ च्छन्दोस्पगायत्रमुदीरितं हि महागणे
 शोदितोस्पदेवः सुरावतैः सुरैः सेविषाद
 पद्मः बगं बीजं ह्रीं शक्तिरिति पद्मपादा
 चार्याः तारादिषट् बीजं समन्वितैः नम
 द्दीर्घं भाजानिजबीजकेन कुर्यात्षडं।
 गानिमनोर्यथावत्स्वजानियुक्तान्यथ
 मंत्रविज्ञः सदादृष्टान्तश्रुतिनेत्रनासा
 द्दन्दास्पदोः पदुपसधिदेशो अनाहते
 योमणिपूरके चाधिष्ठानाधारपदे
 णुवर्णान् विन्यस्य शीर्षे न न हत्सुगुह्य
 पद्मसुबीजानि परिन्यसेत्ततो वशिष्टे
 षत्सु मंत्रवर्णैः संव्यापयेत्स्वे सकलेश
 रारे ध्यायेद्गणेशं निजहृत्सरोजे ऐश्वर्य
 वेजलधौ हृदि येन वरत्नमये शुभेतरत
 रंगलसतोयेर्द्धांशान्ततलमले त
 तोयकणसंयुक्तगंधवाहनिषं विनैक

ल्यपादपसंशोभिर्मूवागसमलंकृते नाना
 कुसुमसकीर्णेनानापक्षिविराजिते अ
 नेकफलसंकीर्णसेवितेचाशरोगणैः उध
 दालाप्तपोषातचंद्रज्योतस्नासमाकुले वि
 लसत्यप्ररागोघकुटिमारुणभूतलेकल्य
 पादपपुष्पस्थषड्दस्वनमंजुले पारिजाते
 कल्यतरुंतस्यमध्येविचिंतयेत्त युगपद
 तुषड्केनसेवतंपुष्पसेवितं नवनतमये
 तस्याधस्तात्सिंहासनंस्मरेत् तन्मध्येलि
 पिपद्यंचषडारंतस्यमध्यतः कर्णिकायां त्रि
 कोणंचत्संस्थंचमहागणं नानारत्नविभूषा
 ल्यमेकदन्तंगजाननं चक्रावृत्तिशिखंगु
 णेषुजधनूरक्तोत्पलेसऊदावीत्यग्रां वि
 तबीजपूररदनांकुं भंकरैर्विभ्रतं पद्मो
 यत्कारयानिजप्रमदयाशिलस्थं जपास
 निभं सार्द्धं नुप्रभजेमहागणपतिं नवत्र
 योद्वासितं पुष्करोद्भूतरत्नौघमयकुं मु
 खसुतान् मणिमुक्ताप्रवालादीनवर्षतं

शि। धारयामुहुः सर्वतः साधकस्याग्रे स्वदानज
 ३५६ ललोत्तुपाच मदादातीकर्णतात्वेर्वारय
 न्तमुहुर्मुहुः अमरासुरसंसेव्यंसदत्तमुकु
 टोज्ज्वलं डरुदरंगजमुखनानामरणभूषि
 तं इति ध्यात्वा गणपतिं यजेत्सर्वोपचार
 कैः ऊर्ध्ववामदक्षयोश्चक्राव्वेतदधः शूल
 पाशोत्तदधो धनुरुत्पलेत्तदधो गदा व्रीह्य
 ग्रेत्तदधो बीजपूररदनौ शोडाग्रे रत्नकुम्भः
 इत्यायुधध्यानं अये रत्नवामोर्ध्वदिक्कमे
 णदसाक्षी न्तं वदन्ति तदुक्तं प्रयोगसारे च
 क्रमसरशालकामुक्कगदासक्षीजपूरद्विज
 व्रीचीह्यग्रोत्पलपाशपंकजकरं शुण्डा
 याजाग्रद्वटमिति प्राशस्त्रिशूलः रशाल
 कामुक्कदक्षकामुक्कः द्विजोदन्तः गणेश
 परामर्शिन्यां तु दक्षधः करमाभ्यवामा
 धः करावधिगदा पूरुणात्रकल्लारविषा
 णोदक्षिणेः करैः शाल्म्यग्रपाशचक्रे शुवा
 पसक्षीजपूरकान् वामैर्दधानमित्युक्तम्

त्रयथागुरुपदेषांकार्यमिति तथा धर्मादि
 कृत्ते पूर्वोक्ते तीव्रादिनवशक्तिके पीठविघ्ने
 शमभ्यर्च्य सम्पक् सर्वोपचारकैः विक्कोणा
 प्रस्थवित्वा धोविघ्नं लक्ष्म्या चितं यजेत् प
 सद्यकरापयाशोखचक्रधरो हरिः दक्षको
 णवटाधस्ताद्गौरीगौरीपतिं यजेत् पाशो कु
 शधरागौरीटकशूलधरो हरः पृष्ठस्थपिप्प
 लाधस्ताद्व्रित्तिकामौ समर्चयेत् उत्पलद्वे
 द्वकोदंडपुष्पेषु समलंकृतौ उत्तरे धः प्रियं
 गोस्तुमहीकोलौ यजेत् ततः ~~सं~~ ~~सं~~ ~~सं~~ पुष्पशु
 कव्रीह्यग्रकगदाचक्रालंकृतसमुजै दे
 वाभ्यां यजेत् लक्ष्म्या सहितं गणनायकं ष
 ङ्कोणेषु यजेत् पश्चादामोदादींश्च षट्क्रमा
 त् प्रा मोदं सिद्धिं सहितं मग्रकोणेषु यजेत् ततः
 समध्यायुतमभ्यर्चयेत् प्रमोदं बह्नि कोणतः
 सुमुखं कान्ति संयुक्तं मीशकोणेषु समर्चये
 त् दुर्मुखं मदनावत्पायजेद्दक्षकोणकाणके
 विघ्नं मदद्वायुतं कोणैः नैशाचरे यजेत् वा

शि० यवेविघ्नकर्तारं द्राविणपासहितं यजेत्तपा
 ३६० शंकुशधराविघ्नाः शक्तयश्चामयहराः र
 ताम्बरालेखभूषणामद्विकृताः तस्य स
 व्येवं निधिं वसुधारा न्वितं यजेत्तप्य
 स व्येविघ्नकर्तारं पद्मनिधिं वसुमत्पासहा
 र्चयेत् तस्य महागणेशस्य तत्रा यो मुक्तिः
 कामो न्यो मावर्णि क्वाभस्तु धरया वर्षे नो
 धनसंपत्तिं लोकानां स्वेच्छेया सदा केसरे
 ष्वंगपूजा स्यात् ब्राह्मणाद्याः पत्रमध्यगः च
 तुरस्रे लोकपालांस्तद्व्याणि च पूर्ववत्
 षडावरणसंयुक्तमित्यं देवं समर्चयेत्तद्दे
 ति अथ प्रयोगः तत्र प्रातरुत्थानादियोग
 पीठन्यासान्ते मूलमंत्रेण प्राणायामत्रये
 कृत्वा शिरसि जोगणकाय रूषयेनमः मु
 त्वे निबद्धाय त्रींस्त्रेनमः हृदये त्रैश्रीम
 हागणपतये देवतायेनमः गुह्ये त्रैबीजा
 यनमः पादयोः त्रैशक्तयेनमः इति वि
 यसः मम सर्वाभीष्टसिद्धये विनियोगः

इति कृतां जलिरुत्कार्त्तंगो हृदयाय नमः ॐ श्री
 गीशिरसे स्वाहा ॐ होंगं शिषायै वषट् ॐ श्री
 गैक वचाय हुं ॐ त्वां नेत्राय वौषट् ॐ गंगः
 अस्त्राय फट् इति षडंग मंत्रानं गुह्यादिता ॥
 लान्तं करयोर्विन्यस्य हृदयादिषडंगेष्वपिन्य
 सेत्त ततो ब्रह्मरंघ्रं नमः दक्षबाहुमूले रं
 नमः मणिबंधे वनमः अंगुलिमूले शो नमः
 अंगुल्यग्रे मां नमः मणिपूरके यं नमः स्वा ॥
 धिष्ठाने स्थानमः मूलाधारे हों नमः शिरसि
 ॐ नमः मुखे श्री नमः हृदि ह्रीं नमः गुह्ये त्की
 नमः पादयोर्त्वां नमः हृदये गं नमः इति वि
 न्यस्य गणपतय इत्यादि द्वाविंशति वर्णैर्मू
 र्धादिपादांतं व्यापकं विन्यस्य ध्यनादिमान
 सपूजांति प्रागुक्तं मातृकापञ्चतुर्द्वारयुक्तं
 चतुरस्रत्रयवेष्टितं कृत्वा तत्कर्णिकायां
 षड्दोषांतदन्तस्त्रिकोणं च कुर्यादिति पूजा
 दिति पूजा चक्र मुद्रत्यार्घस्यापनादिपुष्पो
 पचारान्तं प्रोक्त विधिना विधाय त्रिकोण

शि।

३६२

३६१
दहिर्देवस्याग्रं श्रीलक्ष्मीनाराभ्यां नमः दे
वस्य दक्षिणेर्देवगौरीहराभ्यां नमः देवस्य
पृष्ठे श्रीं त्कीरतिकाभ्यां नमः देवस्य वा
मे श्रीं ग्लोमहीवराहाभ्यां नमः ततस्त्रिको
णान्तर्देवस्याग्रं श्रीं ग्लक्ष्मीगणनायका
भ्यां नमः इति प्रोक्तमिथुनानिततवक्षाध
स्ततश्चानोक्तरूपाणि सम्यग्ध्यात्वा गंधपु
ष्पादिभिसंपूज्य ततः षड्क्षेत्रेषु देवाग्रमार
भ्यर्च्य गंगामोदसिद्धिभ्यां नमः श्रीं गंगप्रमोद
समृद्धिभ्यां नमः ततस्त्रिकोणान्तर्देवस्या
ग्रं श्रीं ग्लक्ष्मीगणनायकाभ्यां नमः एवं
सुमुखकान्तिभ्यां नमः दुर्मुखमदनावती
भ्यां नमः विघ्नमददनाभ्यां नमः विघ्नक
र्तृभ्यां विणीभ्यां नमः इति संपूज्य षट्को
णदहिर्देवस्य दक्षिणेशं शंखनिधिव
सुधाराभ्यां नमः वामे पद्मनिधिवसुम
ताभ्यां नमः इति संपूज्या दक्षलेषु प्राग्ब
र्षडंगानि दक्षेष्वात्मायाः चतुरस्त्रीती

कपालांस्तदयुधानिचसंपूज्यधूपादिप्रा
 ग्वत्समापयेदिति तथा एकादशापुतंज
 प्रासहस्रातरमादरात् दशांशं जुहुयादष्ट
 द्व्येरेकाक्षरोदितैः तर्पीपित्वादशांशेन
 वाभिषिक्तोऽनुनाततः ब्राह्मणान्तोषयेत्स
 म्यक् षड्दशैर्मूरिदक्षिणाम् दत्त्वा प्रणम्य
 विसृजेदेव सिद्धो भवेन्मनुः ततः प्रणम्य
 विधिः। दुर्गं संतोष्य विततः काम्यकर्मणि
 कुर्यात्। सिद्धयेऽप्युर्न चान्यथेती श्रयं पुरस्व
 रणजपः कृत्युगपरः कलावेतच्चतुर्गुण
 इति तथा ब्रह्मे प्रयोगानधुना समाप्तान्
 हागणेशाणुवरस्य सर्वान् रक्तप्रसूनैर्गण
 पंसमर्च्य जपेन्मनुः चाष्टसहस्रमन्त्रे दशां
 शतो लोहितवाजिवैरिपुष्पैर्हनेत्त्वादुप
 रिप्लूतैश्च वाजिवैरीकरवीरः स्वादुत्रिमधु
 निन्नानितुष्टघृतशर्कराः घृतमदुग्धा।
 निवा राजा वशेति हृत्तिमत्रिणोऽस्य स्वा
 त्मात्पभ्यादिकसैन्ययुक्तः ब्रह्मदुसूत्रैस्त्रि

शि। मधुपुनैश्च हत्वा द्विजातीन् वशयेदवश
 ३६२ त तैचात्रमंत्रिप्रवरस्य नित्यमुक्तं हि कु
 र्वन्ति न शयोत्र ब्रह्मदुःपलाशः सर्पिर्ह
 ने नमंत्रिवारोहिता वज्रितेन्द्रियः संस्तदन
 न्यवेत्ताः चराचरेस्मिन् जगति प्रसिद्धो की
 र्तिम्बशा लालभते मनुजः मंत्री हुने दाय
 परिपुतं यो धान्या विपुलं लभेत् मधुपुनै
 लोहितपंकजैर्यो हुने दद्याद्येतरकं सहस्रं
 पृथ्वा पतितं तत्प्रमदाश्च नित्यं वशीकरोत्ये
 व तदात्मजांश्च हयारिवक्षोत्थसमिद्धि
 र्वाधिकं सहस्रं जुहुया न्मनुजः वशयेदवश
 ञ्चष्टाधिकं मंत्रिप्रवरः सहस्रं जप्ता दशांशो न
 हुने न्मनुजः विशुद्धयाराजिकया च लोणे
 स्तद्वस्त्रसंशोधकरे ग्रहीत्वा साजयेत्तिस्रो
 प्रदायिकाः पोषां निजेष्टं स्वल्गुता दुपेत्सा
 कं दर्पतीक्ष्णेषु निपीडितांगी स्वजीवितं
 यावदमुष्मवश्या भवेदवश्या किल किं।
 करीव शिवालयेन समितं मनुयाजये

दृशांशोनहुनेचमंत्री ययोधसासाधुमधु
 पुतेनसोर्थांनवशंपविविधांलमेत ययो
 धसापायसने जातिप्रसूनैर्विधिवत्तथा
 द्याधिकंसहस्रंजुहुयान्मनुसःमेघायुतो
 वेदसदृश्यवेता भवेदथासावच्चिराद्वशंपे
 दूर्वात्रिकैर्योजुहुयान्मनुसोयुतवषंतेनभ
 वेदवशांमत्पुंजपःसर्वगदान्विजित्पलो
 केसधीमानिहदीर्घजीवीसमाहितोमं।
 त्रिवरोयुतंयोजुनेदिधानेनसुपीतपुष्पैः
 संस्तभयेद्दैरिन्पुस्पसेनांसभत्यनागाश्च
 रथामवशंपलोहादिकैःसंघटितानियानि
 दिव्यानिशस्त्राणिशित्तानितेषां धाराधु
 वंस्तंभंयपतीहशत्रोवीचांचसस्तंभनमंत्र
 कुर्यात् विभीतकङ्कृत्यसमिद्धिरत्रायुतत्र
 यंयोजुहुयादिधिसःउच्चाटयेदाशुचवैरि
 संघान्स्वस्थानतोमंदरसन्निभाश्च ग्रामंपु
 रंवायैधिसस्त्रैश्चानरंचदेशंध्यापश्चयं
 यंजुहुयात् क्रमेणततंसदोचाटयतीह

शि-१ मंत्रीकथाचकासंप्रतिमानवानां मंत्रीत्व
 ३६३ यामार्गसमिद्रिष्टाधिकंसहस्रंजुहुयादि
 धानात्तरादाःस्वजीवावधित्तस्यवशाश्च
 र्थप्रदाःकामदुष्टभवंति आनीयनिम्ब
 दुदलानितेषुस्वसाध्यनामानिवित्तिरव्य
 मंत्री रक्तैश्चसम्पक्महिषाश्वजातैर्दुने
 त्कदुस्त्रिहयुतैरहसैःविंशत्सहस्रंभवती
 हतेनमर्त्याहिविदिष्ट्यन्तरःसदैव चमु
 केनदेषयेतिसाध्यनामानिरहदतिपद
 छेदःमर्त्यास्थिसंभूतमयोहिकीलमष्टं
 गुलंशावशिरोरुहैस्तं संवेक्ष्यसम्पुग्वयु
 युक्सहस्रसंजप्तमेवंकुलिकोदयेचपा
 त्रैर्गहदरिखनेयथावत्सप्ताहतौसौमृति
 मेतिमर्त्यःवसुयुक्सहस्रंअष्टोत्तरसह
 स्रं कुलिकोदयोज्योतिःशास्त्रादवगंतव्य
 मंत्रीविल्लद्वारसमीपवर्तीजयेन्मनुंल
 क्षमितंयथावत् तस्याग्रतश्चाभिपत
 तिनागकन्याविल्लजाःखलुसत्वही

नाः दिव्यानि सिद्धानि रसायनानि नानाप्र
काराश्च मणीन्प्रसिद्धान् इष्टान्यनर्घाण
बहुनि सर्वास्ताः संप्रपच्छेति न चान्यथा
त्र जयेद्दिरेर्मूर्धनितलक्षमेकं दृष्टव्रतः श्रे
कमनानि सान्तं लभेद्भुवं तस्य कृपाणा-
सिद्धिः सुरासुरैरप्यभिवोद्धिताया लज्जा
लुकासद्घनसारनंधावर्ती निशुल्कां नि
गिरिकर्णिकां च अधः प्रसूनामथ मेल-
यित्वा संपिष्यजपान्ययुतद्वयेन राभिः
शुभैरंजितलोचनो यो मर्त्यो निधानानि
सपश्यहीतीह लज्जालुकाप्रसिद्धा तस्य
लक्षणं तु स्पर्शसंकोचतत्रत्वं घनसारः
कर्पूरः शुल्कागिरिकर्णिकास्वेतापरा-
जिता अधः प्रसूना शंखपुष्पी अधो मु-
खपुष्पवती भवेद्गणेशाणुशान्ता ह्यसप्त
श्रीखण्डसैपात्कि लदुःखनाशः शान्ता ह्य
जपेत्पश्येत्तरशान्तजपमित्यर्थः एवं सर्व
चालूतासविस्फेलकभूतकृत्पाप्रोतो भू

३६६ शि-१ यान्घोरतरान्ज्वरांश्च मनोरथाद्याघस
 हसजाघदिनाशयेयेन्मंत्रिवरस्त्ववश्यं
 विषद्वयंस्थापरजंगमंचज्वरानथाद्या।
 ३६५ विहृशूलरोगान् सुदारुणान्तोगृह्णीणी
 चरोगान्वातप्रभृतान्कफपित्तजानान्ग
 लग्नादीनपिरोगसंघान्शताद्यजायेन
 विनासयेत् लक्षैकजायेनमनोरथास्य
 सिद्धिर्भवेदस्पृहाडकायाःमंत्रित्तोग
 छतिदूरवर्त्मशतत्रयंयोजनसंस्तकानां
 गुप्तप्रदेशोविजनेमनोसेवितेपित्तगोम
 यतोविशुद्धेत्नातःशुचिर्मंत्रिवरोजिता
 त्माकुंभुनवंचर्वितचंद्रनांद्रं संस्थाप्यनी
 रेणसुगंधिनातंपूरयेत्तत्रशरावमेकंकुं
 भोपरिष्ठात्कपित्ताज्यपूर्णविन्यससंज्वा
 ल्यचदीपमेकप्रपूजद्वैपच्चन्दनपुष्पधू
 पैःकुमारिकांवाथकुमारकंवाश्रानी
 यसंस्पृश्यजपेदिमंचमनुंतथाद्याघश
 तंमनुजःभूतमविष्यंकिलवतीमानशु

भाशुभंसाकययेदवशंपमहागणेशांगदि
 तस्वरूपंध्यात्वाजयेद्वात्रिषुमंत्रिवर्षः स्व
 प्रेगणेशः कथयत्यवशंपशुभाशुभंनावि
 चारणीयेचन्द्रग्रहेवायथरविग्रहेवामंत्रे
 जयेत्साधुजलाशयस्थाश्राकृष्टिरस्यात्रम
 वेत्सुसिद्धाधानादिकानांपशुयोषितोच
 न्यग्रोधमूलेह्यविश्वमंत्रीमंत्रंजेतसमि।
 मंविधानात् सायक्षिणीतस्यभवत्सुसिद्ध
 अर्थादिकृष्टिंचददातिनित्यं ३ योष्यरात्रौ
 विधिवद्द्वचांसमानीयपत्नात्प्रयतोनिता
 नो ह्वात्वाचयेदत्रमहागणेशंस्पृष्ट्यापुतं
 तीव्रजयेचमंत्रं कृत्वातिसूक्ष्मंकिलवूर्ण
 मस्याः कर्षोन्मितंतत्कपिलाज्यपुतं संप्रा
 शयेत्प्रातरतावशुद्धकविर्भवेत्येवहिस
 प्ररात्रात् अत्रापिप्राग्वत्ससधाविभज्यैके
 कभागंप्रातः प्रातःसद्यत्तंभक्षयेदितिरसे।
 समादायचकामचारीरसेनसंशोध्यचया
 ममेकं कर्षाशपत्रोत्थरसेनतावत्प्रमर्ध्य

शि०। सम्पक्खलुमर्दयेच्च कुमारिकापत्ररसे
 ३६५ नतावततो भवेद्भूषसमानवर्णः भागमि
 ताः षोडः प्रापारदस्य शुल्कस्य भागद्विता-
 यंतथैव भागत्रयं स्याद्भूगनस्यैकं हेम
 स्यैकं किल लोहजातैः एकत्र कृत्वा व
 दुग्धाप्रमर्धसंस्थापयेत्सम्पगधारनाले
 शिवालये शुद्धमनाश्च गत्वामनुजपेत्त
 क्षमिमं मनुजः महागणेशस्य ततः प्रसा
 दात्सिद्धाहितूनं गुटिका भवेत् रसं पारैर
 दं कामचारी आकाशवतीति प्रसिद्धाः
 शुल्कस्तं गगनं स्वर्णमाक्षिकं अभ्रक
 मित्तिके वित् प्रारनालं कांजिकं अत्र
 ताम्रादिकं चूर्णं कृत्पमेत्न पित्तव्यं तां धा
 रयेत्तानन एव मंत्री सुदुर्जयः स्यात्सुरदा।
 नवाद्यैः समग्रभूते श्रमवेदवध्यः प्रा
 त्त्रास्रवन्दैरपि मिघतेन न दह्यते वा॥
 न्हि प्रातेश्रमर्त्या विषदयेत्तन्मिपतेन
 चापि तस्या प्रभावात् किल वज्रदेहो म

वेङ्गतिस्तस्य च खेचरी स्यात् धरामहृष्य
 सकलां च न हृच्छो यो हि भूत्वा विवरेद्व
 ष्यं सदा च साति हृत्ति यस्प्ये हे लक्ष्मीः ।
 स्थिरा तस्य गृहे भवेच्च सादृष्टि बंधं जग
 तां करोति महागणेशाणुवरप्रभावात्
 सब्रह्मदेण्डी वशानी गृहीत्वा पुष्पा र्कवारे
 ण ततो भियो ज्य वज्रा भवे नाथ पुनस्त्रि
 षो लो हैः संवेद्य सम्यगुटिकां च कुर्यात्
 महागणेशं परिपूज्य मंत्रजप्ता गणेशा
 त्यकराच्च लब्धं इत्थं विचिन्त्य स्वकरोन
 येनां सिद्धां गणेशस्य मनुप्रसादात् वक्रे
 शिखायां वकरेथ कंठे तां धरायेन्मंत्रिव
 रः सदैव तस्याः प्रभावान्त भवेत्समीये व्या
 घ्रादि चोरो रगविघ्नवन्दः क्षोसी भुजाः सु
 र्वशागास्तथास्य लोके भवेदेव हि कामवा
 री त्रीणं प्रियो सोमदना तुराणं भवेद्व
 ष्यं गुटिका प्रभावात् ब्रह्मदेण्डी भारंगी ।
 वसनी लज्जालुका वज्रा मकौऽमक

शि०। विशेषः त्रिलोहैः स्वर्णै रजततामैः गोरो
 ३६६ चनो न्मत्त सुशोख पुष्पी पराजिता दास
 ब्रह्मदण्डी मलयोद्भव कृष्ण गरुस्युः स
 मभाग कानि संपिब्य सम्पक् चरवौ सपु
 ष्ये कुर्यादि धाना डुटिकं मनुसः कृत्वा च
 तामर्क सहस्रजप्तं विशेष को स्या जनमो
 हकः स्यात्त देवी सहदेवी विशेष कस्ति
 लकः ग्राह्य मत्ता मंत्रिवरेण दीर्घतुण्ड
 ततस्तो किल येष पित्वा तचूर्णी मालिष्य
 कूरद्वयेन जपे न्मनुं ह्यष्टशतं सहस्रं प्रद
 शयेत्तौ गज समुख च दृष्ट्या दिशस्ते दशा
 विद्रवंति मदीक दान लजा इकुं मा
 ऐरावत स्यापि कुले प्रसूताः सुदीर्घदन्त
 द्वयशो भमाना गच्छन्ति हरं विवशा भया
 र्ताः वश्य भवेयुर्मनुवित मस्य ह्युक्तं च कु
 र्वन्ति न संयोस्ति गजान् गृहीतु कामो वै
 राजा गजवनेषु सः ततश्च कारयेत् गुहां स
 म्पक् च गजवां धिनी चतुरस्रां विप्राणां

तान्निक्तेततः दृढावरणसम्बितांचतुर्द्व
रांसुतोराणां कुर्यात्तत्रस्थलीसम्पक्चतु
स्त्रांसमुन्नतां तस्यामुत्तरदिभागेविदध्या
त्कुण्डमुत्तमं सलक्षसंपुक्तं मेखलाघोरले
कृतं पूर्वादितस्थलीमध्ये प्रोक्तलक्षितं
एतलंकारयेत्तत्रसमावाह्यगणेश्वरं मं
एतलंसर्वतोभद्रं संपूज्यचनिवेधानै।
रुपचारैः शुशोभितैः आधायाग्निततः कुं
एतस्वमंत्रैः पूजयेच्चतं पुरातैरंबजुहुपादा
ज्यैर्बोरत्रयंततः हुनेत्समद्विमंत्रेण नवम
लाणुनाहुतीः पुरातैरेवेति दीक्षाप्रकरणे
त्तानिग्निमुखमंत्रैः समद्विमंत्रोभूर्भूवः स्व
रिति अग्निर्जातवेदे इत्यादिकोवसमाणा
प्रणवश्चाशक्तिमारभूविपकेबीजकैः अ
नुवद्वैः क्रमादेभिस्त्रिविभक्तेन संहुनेत् प्र
णवेत्यादिना प्राग्दीक्षाप्रकरणे ऽग्निमुखी
करणे होममहागणपतिमंत्रस्पर्शोदशाधा
विभागउक्तस्तत्रान्तिमपदद्वयमेकीकृत्य

शि० जुहुयात् तेन नवधा होमो भवतीत्यर्थः
 ३६७ उक्तं तदा चारैर्यचरणैः तारेण लक्ष्मादि
 सुतास्मरस्याविघ्नेशवीजैः क्रमशो नुव
 द्वैः पदत्रयेणापि च मंत्रराजं विभज्य मंत्री
 नवधा तु होति भूलाणुना समस्तेन हुने
 मंत्रा संख्यायां आज्येनैव ततश्चाष्टद्वये
 स्वादु विलोति तैः चत्वारिंशत्सहस्राणि
 चतुर्भिरधिकानि च चतुशतं चतुश्च
 त्वारिंशतिरिद्विः सहितं हुनेत् प्रत्यहं भोज
 यदि प्रांस्तदाशीर्भिर्विबुद्धितः गुरवे दक्षि
 णं दयात्पश्चादंति नो यवा तन्मूल्यं त
 दशांशं वा दत्त्वा संतोष्य सङ्गुहं चतुर्णां
 मिथुनानां षड्गणैः शानिधियुग्मयोः श्रृंग
 मातृदिगीशानां तन्मंत्रैः सर्पिषा हुनेत्
 एवं होमं समाप्याथ नैवेद्यं च समुद्धरेत्
 पुन्यभ्यरेव्यविघ्नेशं सागं सावरणं ततः
 निजे हृदि समुद्रास्य विरहेत्स यथा मु-
 खम् ततो मुखं दिनेश्चतुश्चत्वारिंशत्

निपन्तिहि विनायकप्रभावेण कलभाः
 करिणस्तथा करिणीनां समूहाश्च पात
 नेह्यवटेततः अवटेगर्ते प्रोक्ते गुण्डे प्रो-
 क्तरूपगणे संसम्पगर्चयेत् तत्र बहिंस
 माधाय लक्षमेकं पृथग्युनेत् पयोधत्ता
 भ्यामुन्मत्तपुष्पैः शर्करया विच क्षौद्रेना
 न्नेव ततः कुण्डमध्यात्समुज्ज्वलाः वेत्ता
 लसंज्ञागुटिका प्राप्य ते मंत्रिण ततः अ-
 णिमाघहृदि सिद्धिनां भाजनं जायते सुधी
 अत्रैकैकद्रव्येण सप्तषट्शतषट्शता
 धिकषोडशसहस्रकं संख्या को होमः का
 र्यं अंतिमद्रव्ये त्वाहुतिद्वयं न्यूनमिति वा
 ह्येकाले समुत्थाय क्षीणचंद्रेयपर्वणि प
 अपत्रेकापिलंगो मयं प्रतिगृह्य च अपुतं
 मंत्रसज्जं निषातं द्वास्त्विचारयेत् व्याघ्रको
 डाहिबेरारी नान्न कार्यविचारणा क्षीण-
 चंद्रेयपर्वणि अमावास्यां त्वेन्नतरिक्षे
 जाती सरक्ता च महादिमो हासदण्डनी-

शि। स्थात्करयुग्मेसेव तथाद्विकर्णीसशि।
 ३६८ स्वाचकन्यागोरोचनैतानिसमानिभागे
 रक्तामंजिष्ठा महामोहाधतूरः श्रादि-
 कर्णी श्रपाराजिता सिरवामयूरशिखा
 कन्याकुमारी करयुग्मन्त्रिनी पंचांग
 पत्नानीतिश्रोमत्स्वकचतुर्जिह्वाघ्राणे
 त्यानि संपिष्पपंचांगमत्नान्वितानिकु-
 र्यापथैकत्रततो जपेत्तस्यैतदेनंमनु
 बर्णमष्टाधिकं सहस्रं भवतीहसिद्धं गजे
 प्रदेयं बंदरप्रमाणं पवप्रमाणं चतुरंगमे
 तत्त पर्वार्द्धमात्रं मनुजे प्रदेयं देयं चतुर्धा
 धिततिसर्षपाद्धम हुनेदृशांशकरवीर
 लाजाः कन्यां तमेदु तपवंशजांसः पूर्वो
 करूपंगणपं विचिन्त्यगंधादिनाभ्यर्च्य
 जपेत्तमंत्रं **मंत्रं हितक्षप्रमितं विमुक्तो**
 भवेद्वक्स्मान्निगडादिवंधात् विल्व-
 स्पुष्पं तगरं प्रियंगुं सदेवदरुं हरिच-
 दनं च तथा गुरुं नागमुकेशं च समा

निरुत्त्वामधुनावितानि स्पृष्टजेपेतानि
 मनुसहस्रमष्टाधिकं तैः खलु सिद्धिधूपः
 भवेदनेनाशुसुधूपितो नाविजित्परागा
 न्किलदीर्घजीवी प्राप्नोति न्वार्यं बहुयाच
 कोपि भवेन्नरः सर्वजनप्रियश्च अनेन धू
 पेन च धूपितास्त्री सुदुर्भगा यो सुभगा भवे
 त् कुमारिका धूपिता च वरं लभेता शुकु
 लीनमग्नं जलाशये लक्षमितो एजापः
 समाहितो वह्निकारः प्रशस्तः स्वर्णस्येम
 धुना च गव्यपयसा गोसिद्धये सर्पिषालः
 श्मैशार्कैर्याजुहोतु यो शसे दद्याच्च सर्वदे
 ये अन्नैरन्नसमृद्धये च स तिलैर्द्रव्या प्रयेत
 एतैस्तीजामिष्यं शसे कुसुंभकुसुमैरश्या
 रिजैर्वा ससे पद्मे धूपति मुत्पलैर्नृपवधूं
 तन्मंत्रिणः कैरवेरश्वत्थादिसमिद्धिरग्र
 जमुखा न्वणान्वधूः पिष्टजेः पुतल्यादि
 भिरन्वहं सवशये ज्जुह्वानानावहये लो
 गो वह्निसमृद्धये च जुहुया मंत्री पुनवे

369
 शि. १ नसेभूपयैभूपतिमुत्पत्तेर्नपवधंतन्म
 ३६६ प्रिणः कैरवैरश्वत्थादिसमिद्रिरग्ररिति
 अश्वत्थादीत्यादिशाब्देनोदुंवरत्नक्षव
 रागह्यन्ते पुतल्यादीत्यादिशाब्देनपिह
 रचितवृत्तादयोगह्यन्ते तथासारसंग्रहे
 शागीसवीवल्लभसोतमांगसघान्तपुक्तं
 किलभूमिवीजमिति पूर्वमूलमंत्रोद्वा
 रप्रकरणेऽनुद्धतंभूवीजमुद्धरति प्रा
 ङ्गीगकारः प्राचीवल्लभोलकारः उत
 मांगोविन्दुः सघातः प्रौकारः तथाषड्
 कमलोपुटं प्रविलिखितारंससाध्यंतत
 कोणेष्वंगमनूनस्वरान्वसुदलेदिदिक्
 मातसंलिखेत् कामंद्वादशायात्रगंस्वर
 दलेष्टालिख्यभूमीमत्तुंययेतत्वदलेम
 हागणमनोर्वर्णाश्चशिष्टोल्लिखेत्
 दान्निशादलयकजंकखमुखान्वर्णान्
 लिखेत्सान्नगान् भूविम्बवहिरष्टवज्र
 वविलसत्कोणस्थशकंलिखेत् बाह्ये

वारुणमण्डलं परिब्रजं ते नैव शक्त्या ब्रजं
 रुद्धं न तस्मिन्नामहागणपते यंत्रं समुक्तं
 महत् षड्कोणेत्यादि महदित्यन्तस्थापम
 र्थं षड्कोणमध्ये श्रीबीजसंपुटितं प्रणवं
 विलिख्य तन्मध्ये साध्यनामालिख्य षट्
 कोणेषु षडंगमंत्रां नालिख्य बहिरहृद
 लंकमलं कृत्वा तद्वलेषु प्रागादि क्रमेण
 षोडशस्वरान्द्वन्द्वशो विलिख्य तद्वहिद्विद
 लंकमलं कृत्वा तद्वलेषु प्राग्वत्कामबीजं
 विलिख्य तद्वहिषोडशपत्रेषु भूबीजमा
 लिख्य तद्वहिश्चतुर्विंशतिद्वलेषु प्रणवं
 श्रीकामभूबीजातिरिक्तानि मूलमंत्राक्ष
 राण्येकैकशो विलिख्य तद्वहिद्विद्विंशरहृद
 लेषु कादिसान्तात्मा तत्कावर्णान्सर्विंदुका
 नालिख्य तद्वहिरहृद्वज्रोपेतवतुरसंकु
 त्वा तत्कोणेषु लमिति विलिख्य तद्वहिर
 ऋचं द्राकारं वारुणमण्डलं विलिख्य बीजे
 न संवेष्ट्य तद्वहिर्वत्तद्वयं कृत्वा ब्रतयोरन्त

मगयाभिपूज्य उच्चाटयेद्दरिणामाशुनूनं
 उत्तवावमेतत्पयसात्रधौतंयंत्रं हिंतिंत
 नुतेनराणामिति भूर्जेत्यादिसुधयाचूर्णे
 न मूर्तिदेवस्यवद्धमिदं ध्वाजाप्रेविद्धेषप
 त्येवहिचैरिसंघं द्व्यैःसुपतैर्विलिखितशि
 लायांपीतप्रसूनैरुचिरार्कपुष्पैःप्रपूज्यसं
 वेष्ट्यचपीतसूत्रैःसाध्यानिलस्थापनमाव
 र्ध्वं तद्देहलीदेशादंनिषातंकरोमितिस्तं
 भनकारियंत्रं दुष्टस्यवाकस्तममरिव्रज
 स्यागतेस्तुसस्तंभनमाशुकुर्यात् सेनांपरे
 षांगजवाजियुक्तोसंस्तमयेन्नात्रविचार
 णीयम् शमशानकांगारवरोत्यमष्याश्म
 शानंवस्त्रेकयेतेनमंत्री चित्तेनसंलिख्यन
 रास्थिजावसंतेखनीचंदनपुष्पधूपैःसंपूज्य
 तच्छावधरानिख्यांतंसंमारयैद्दरिणामा
 शुनूनं उत्तवावमेतत्पयसाचधौतंयंत्रं हिं-
 शांतिंतमुतेनराणामिति भूर्जेत्यादिसु
 धयाचूर्णेन मूर्तिदेवस्य साध्यानिलस्था

शि०॥ पनंस्याध्यस्यप्राणप्रतिष्ठा करोन्मिहस्त
 ३७१ मात्राधस्तातःशावधराशमशानभूमिः
 तथाश्रालिख्याग्निपुरेसत्तारविवुरेवी
 जंबहिर्दिश्वयश्रीमायामदनाभुवग्रह
 पुगेवीजानिवहेस्ततःसधिध्वंगमनू
 तथाष्टदलकेक्षणमनोरात्रिलेखःत्री
 स्त्रीतन्पदेनक्रमणविधिवच्छिहंतये
 कंकतीवेष्टितंमातृकावर्णःकमोक्रम
 गतैरपि पाशाकुशावतंवाह्येभूगेहद्वि
 तयेनच महागणपतेयंत्रंकृतंमहेश
 लाकरवा अलक्तकंचकाशमीरंकस्तूरी
 रोचनान्वितम् मेलयित्वाविभागेनपि
 द्यवन्दनवारिणा स्वर्णपट्टेभूर्जेवा
 लिखितंविधिपूर्वकं कृतप्राणप्रतिष्ठं
 तंदोईतंभुक्तिमुक्तिदम् आयुरारोग्यसं
 पत्तिकीर्तिदंप्रतिकीर्तिदंवर्द्धनमिति
 अयमर्थःषड्कोणमध्येत्रिकोणमालि
 ख्यत्रिकोणसामध्येप्राणवमध्यगतंगंवी

जमालिख्यत्रिकोणषड्कोणयोरन्तराले
पूर्वादिचतुर्दिक्षश्रींहीलंकीग्लोंइतिवी
जचतुष्टयमेकैकशोबिलिख्यषड्कोण
कोणेषुपूर्वादिक्रमेणप्रणवादिषट्ची
जान्यालिख्याष्टदलेषुगणपतयेत्यादि
शिष्टमंत्रोर्स्पृष्टाविंशतिवर्णेषुत्रीस्त्रीन्व
र्णान्सप्तदलेषुबिलिख्यावशिष्टमेकम
क्षरमष्टदलेबिलिख्यबहिर्वर्तपंचकं
विधायतदन्तर्गतवीथीचतुष्टयाविंति
वर्णेषुत्रीनस्त्रीन्वर्णान्सप्तदलेषुबिलि
ख्यावशिष्टमेकमक्षरमष्टदलेबिलि
ख्यबहिर्वर्तेपंचकंविधायतदन्तर्गत
वीथ्यचतुष्टयेसर्वाभ्यन्तरवीथ्यांसविंदू
कारादिक्षकारान्तावर्णानामिलिख्यद्वि
तीयवीथ्याक्षकारादिकारान्तालिलिख्यतृ
तीयवीथ्यांश्रंइतिपाशवीजैरेवेष्टसर्व
बाह्यवीथ्यांकोमित्यंकुशवीजैरावेष्टत
द्देहिश्चतुरस्रद्वयकुर्यात् इत्यतेदुक्तफ

शि० लदंभवति अत्रचतुस्रद्वयवेष्टनंवाह्या
 ३७२ भ्यन्तरमेदैनेतिकेचित् अष्टकोणरु
 पेणेत्पतेत्ये यथागुरुपदेषांकार्यमिति
 श्रीपञ्चसारेकेरनीये आतिरव्यकर्णिका
 मध्येशक्तिंकोणेषुषट्स्वपि तारश्रीशा-
 क्तिकामेलनाविघ्नबीजानितद्वहिः आति
 रव्यचाष्टपत्रस्यपञ्चस्यप्रथमेदलेकएव
 त्यादिवाग्वीजं द्वितीयेचदलेततः पदघो-
 त्यादिघृतावर्णानह्यौपत्रेत्तृतीयेके काम
 बीजं हसेत्यादिन्दहमेपत्रे भूपश्चतुर्थके
 उदगादित्यष्टवर्णानातिरव्यापित्रपञ्चमे
 सकलेत्यादिशाक्तंचबीजं षष्ठेदलेपुन
 सर्वन्तदिन्दतेत्यादिवर्णानह्यौचसप्तमे
 पत्रेगणपतेत्यादिनववर्णान्दलेहमे सर्व
 त्यादिद्वादशवर्णान्सवाह्येमातृकाक्षरै
 संवेष्ट्यकुगहाश्रितैः श्रीं ह्रीं लूं कीं लों मि
 ति क्रमात् आतिरव्येदमपरादौ हेमसूच्या
 तिरंजनं रंजनं वश्यकरं अन्त्यार्थः अल

दलकमल्वकर्णिकायांषुद्धोसामध्येस
 साध्यंशक्तिबीजं विलिख्य षट्स्वधिकोणे
 सुमहागणपतिमंत्रस्य षण्णवदिवीज षड्
 विलिख्या हृदलेषु प्रथमदले श्रीविद्याया
 प्रथमकूटं द्वितीयदले यदघकञ्च वृत्रहन्
 इति विलिख्य तृतीयदले श्रीविद्यायां काम
 कूटं चतुर्थदले उदगाऽभिसूर्य इति वि-
 लिख्य पंचमे विद्यायास्ता तीर्थं षष्ठे सर्वं
 तदिन्द्रेतेव शक्ति सप्तमे गणपतये वरद
 इति अष्टमे सर्वजनं मेव शमानय स्वाहा
 इति विलिख्य तद्दहिवत्तपो रन्तराले मा
 तृकाक्षरैरावेष्ट्य चतुरस्रचतुःकोणे सुम
 हागणपतिमंत्रस्य द्वितीयबीजादिवीज
 चतुष्टयं लिखेदेतदुक्तफलप्रदम् श्रीवि
 द्यातुज्ञानार्णवे सकला भुवने कामेशी बी
 जमुत्तमम् अनेन सकला विद्याः कथया-
 मितवानवे शतचतस्र्यवर्णोऽयं कलम
 ध्ये सुलोचने बागं वं पंचवर्णं तु कामरा

शि०। जमथोव्यते मादनंशिवचन्द्रायंसर्वसि
 ३७३ द्विदं शक्तिराणतस्यानेअधःतुरीयवर्ण
 ईसकलाभुवनेतानीत्यस्याकलाभ्यांस
 हवर्तमानाभुवनेशानीत्यथत्वात्कलयो
 मध्येएइतिवर्णद्वयेन्तेकामराजविद्याया
 प्रथमकूटोभवति मादनंसकलेत्पेतत्स
 बंधात्ककारःशिवचंद्रोहकारसकारो
 आयोयस्यतत्तशिवःहकारःअनोयस्य
 तत्तचन्द्रःसकारःआदोयस्यतत्तएतत्स
 र्पोपर्यायोस्मत्सोभाग्यपरत्वाकरादवगंत
 व्यःश्रीयंत्रसारिकर्णिकायांसाध्यगर्भेता
 रंपत्रेषुचाहसु अग्नक्ष्यग्न्याग्निजलधि
 त्रीणिद्विज्यक्षराणिच आलिख्यमातृका
 वर्णैर्भूपुरेणचवेष्टयेत् पदघकघचो
 यंत्रंचप्रसोभाग्यकार्तिदं सुवर्णरत्ना
 धान्यादिसर्वसंपत्करंपरं अस्मार्य अ
 हदलकर्णिकामध्येससाध्यंतारं विलि
 त्वातदलेषुत्रिद्वित्रिचतुस्त्रिद्विक्र

मेण यदयकञ्चत्यचोवर्णोन्विमज्यवि।
 लिख्यतद्दहिर्वृतयोरन्तरालमातृकाव
 र्णोरावेक्ष्यवतिश्चतुरस्रेणवेष्टयेदेतयं
 त्रमुक्तफलदंभवति वाक्कु कु महागण
 पतियंत्रेलिख्यतासुकक्षद्वेदोगायत्री
 यंत्रसारे षड्वेणकामध्येतारंकोणेषुष
 द्स्वपि श्रीश्रीह्रींकीर्त्तौगंडेतिगणपये
 तद्देहिःशिष्टंश्चतुःपंचसप्तवर्णंश्चापि
 चतुर्दलेवाह्यसंवादसूक्तस्याप्यर्मधर्म
 मचांक्रमात् आलिख्यवाह्यपत्रेषुत्रिष्टुभा
 वेष्ट्यतद्देहिःमातृकाणैश्चभूविंचको
 णेषुयथक्रमं आलिखेद्भूमित्पादिया
 दमंत्रचतुष्टयम् एतत्संवादसूक्तस्यपं
 चलोकेषुदुर्लभं संघातभदेमर्त्तानामै
 त्रीकरणमुत्तमम् जगत्संमोहनं वशं
 कान्तिसौभाग्यपुष्टिदं अस्यार्थःचतुर्द
 लकमलकार्णिकायांषट्कोणमध्ये
 समाध्यंप्रणवंविलिख्यतत्कोणेषुबक्ष

शि०। माणसंवाटसूक्तस्य प्रोक्तबीजषट्कमालि
 ३७४ ख्यचतुर्दलेषु गणपतेये प्रथमे द्वितीये
 वरवरदत्ततीये सर्वजनं मे चतुर्थे वश
 मानय स्वाहा इति विलिख्य तद्दहिरष्टद
 लेषु वक्ष्यमाणं संवाटसूक्तस्य क्रुचाम
 र्घमर्घमालिख्य तद्दहिर्वत्तत्रयान्तस्थाः
 न्तरालद्वयस्याभ्यन्तराले वक्ष्यमाणानि
 दुभावे ह्यवहिष्टन्तराले मात्रकारेण त्रि
 द्यतद्दहिश्चतुरस्रकोणेषु भद्रेनो अपि
 वान्तय नमः मरुतामोजंसे स्वाहा इन्द्रो वि
 वश्वराज तित्पन्नो भवद्विपदेशे चतुष्प
 दे इति पादमंत्रचतुष्टयं लिख्य तत्तदु
 क्तफलप्रदम् सप्तमिधुषसेदघेसेदघन्त
 ने बिश्वान्यर्पेन्ना इलस्पदे समिध्यसे स
 नो वसून्वाभरः संगच्छध्वं सवदध्वं संवा
 मनांसि जानतां देवा भागं यथापूर्वो संजा
 नाना उपासुते समानो मंत्रः समितिः स
 मानी समानमनः सहचित्तमेषां समानं

मंत्रमभिमंत्रयेवः समानेन बोहविषा जुहुमि
समानीच प्राकृतिः समाना हृदयानिवः स
मानमस्तु वो मनो यथावः सुसहासति इति
ऋग्वेदीकं संवादसूक्तं जातवदसे सुनवाम
सोममएतीयतो निजहासवेदः मनः पषर
तिदुर्गाणि विश्वानावेव सिंधुदुरितात्पग्नि
इति त्रिष्टुप् मंत्रः संसमिदित्यस्य संवननरु
षिः संज्ञानंदेवतातिस्त्रोनुष्टुभः तृतीया त्रि
ष्टुप् प्रापा प्राप्तेयी सारसं ग्रहे ध्यानं प्रव
क्ष्येत्यथ कामनाया भेदेन भिन्ने बहुधाति
रम्ये भिन्नां जना द्विप्रभेदेह कोक्तिं सुमेरुस
न्मदरतुल्यसारं नानामणिब्रातविभूषि
तांगं रत्नोल्लसद्द्रुम्यकिरीटयुक्तं मीमांस
होग्रं नयत्रया संकर्णद्वये लासिसुचामरं
चलम्बोद्यमुद्यद्गनागयज्ञोपवीततिन
चैकरदंगजास्य सत्कांचनोपल्कटिसूत्र
युक्तं रत्नाङ्गुलं लोहितपुष्पभूषं पद्माङ्कुश
याशारदेवशक्तिगदावस्त्राज्वमथैश्वर्यं

शि। शालेस्तथाग्रं धतं कराग्रैः पद्मासनस्थं हृदि
 ३७५ भावयेत्ते वा एतथैवाक्षयभाण्डधन्वक।
 मलून्मोदकपात्रशक्ती सतोमरं पाशमथे
 ३७६ क्षुद्रं एतं सृणुं कराग्रैर्दधतं भजेत्तं सदाखि
 लोपद्रवनाशकारिध्यानं गणेशस्य समीरि
 तं च ही पीतं स्मरेत्तं मनकाम एतं वश्याय।
 मंत्रीह्यरुणं स्मरेत्तं कृष्णं स्मरेन्मरणकर्म।
 एषामुच्चाटने धूम्रं निभं स्मरेत्तं बंधूकस्तु
 नाभममुचकृष्ये स्मरेद्दत्तार्थं किल पुष्टि
 कार्ये स्मरेद्दत्तार्थं विहरिन्निभं तं मुक्त्यैव
 शुक्लं मनुवि स्मरेत्तं एवं प्रकारेण गणं त्रि
 कालं ध्यायन् जपन् सिद्धियुतो भवेत्स इ
 ति प्रथमं तर्पणविधिस्तथैव पूर्वमनु
 विंशतिधा गणेशं प्रतर्प्य वर्णा निहा हृदया
 नान् प्रतर्पयेद्दत्तं चतुष्टयं च प्रत्येकशो मू
 लमनुचतुष्टयं पुष्पानि विधां निधिसंयु
 तां स्वर्णप्रतर्पयेच्छ्रुति युता न्यथ कृपय
 कपुरोक्तं वनमूलमनुचतुष्टयं तु दीप्रतर्पयेन्म

ग्रन्थिबरोयथावत् यथावदित्यननमिथु
 नवतुष्टयं षड्गणेशनिधिद्वयानां स्वस्ववी
 जादित्वं सूचितम् तदुक्तं गणेशाय रामशि
 न्यं मिथुनानि च प्रदिधानुशाखपद्मनि
 धीः अपि स्वस्वबीजादिकैर्मन्त्री स्वाहान्तै
 श्च चतुश्चतुरिति तथा सचतुश्चारिंशच्च
 तुः शतानि तर्पणानि चैवं स्युः अथवा प्रका
 रभेदात्तर्पणमेतत्प्रवक्ष्येह मूलाणामा
 च द्वादशा विभक्तेनाथ तर्पयेत् प्रत्येकं मू
 लमन्त्रेण चतुरावृत्ति तर्पयेत् तत्र तारर
 मायायामारभूविध्वबीजकैः शरेषु द्वा
 युगैश्च मन्त्राणैस्तर्पयेत् क्रमात्पाराः ३
 षवः पंच युगमद्वयं अशीति प्रमितान्यव
 तर्पणानि भवन्ति च एकादशाभिरप्यत्र
 बीजपूराभिः क्रमात् कलशान्तेश्चतुर्द
 चमलेनापितथा सुधिः बीजं भूमारमाया
 श्रीबीजानित्युक्ताणि च समस्तान्येत
 दन्तेश्च बीजपूरैः प्रतर्पयेत् अष्टाशीति

शि०। मितान्येवंजायतेतर्पयथा अत्रबीजपू
 ३७६ रादिमंत्रेषुविशेषमाहगणेश्वरपुरामे
 शिन्या बीजपूरंगद्यचेक्षकामुकेचत्रि
 शूलयुक् चक्राजयाशात्पलानिकल
 माग्रविधाणयुक् डौंडेडेन्तारत्नक
 लशोहदन्ताःप्रणवादिकाःगंबीजाद्या
 दिकाःपुनःषड्बीजाद्योन्तिमःश्वेतवक्ष
 माणपदादिकाःयथाक्रमंमहाविधापु
 धानीमनवःसताःमंत्रफलंस्यात्श्रा-
 त्तिःसप्राणत्रिगुणकालचक्रमित्तिच
 व्याप्तिरक्तैभूस्वरूपंविधात्रैलोक्यमात्म
 नेयुक्तं गंडंमंत्रफलात्मनेबीजपूरायन
 मइत्यावाःप्रयोगेप्रदर्शयिष्याःषड्बीजा
 येर्गणपतेत्पादिमंत्रादिकैःक्रमात्तद
 प्राविद्धैश्चतुर्वारंमूलेनार्पयेत् विद्मो
 विनायकोवीरःशूरोवरदण्डवच इभव
 क्रश्चैकदन्तोत्तमवादरगणास्तथाक्षिप्रप्र
 सादनश्चैवमहागणपतिस्तथा तर्पण

नितयाशान्तिमितानीह भवन्ति वैचत्वारि
मिथुनान्यत्रतानिशतत्वादिकानिच स्व
विनायकबीजादिकानिसंतर्प्यमंत्रवित
मूलाणनाचतुर्द्वारंमध्येसंतर्पयेत्तक्रमा
तचतुःषष्टिमितान्येवंजायंतेतर्पणान्य
थ आमोदादीन्स्वशक्त्यान्तान्शतत्वायां
अप्रतर्पयेत्विघ्नेशबीजप्रथमंश्चतुर्मु
लाणनाचतुःतर्पयेत्सचतुश्चत्वारिंश-
च्चाथचतुःशतम्तर्पणमिभवंत्येभिःस
र्वान्कामान्प्रसाधयेत्तइति अथतर्पणप्र
योगःतत्रप्रथमंश्रीगणेश्वरपरामर्शिन्यु
क्तपरिपात्यातर्पणस्थानंतत्रदेवंचध्यात्वा
तर्पणारंभंकुर्यात्ततपथा सवाभीष्टप्रदेव
क्षेचतुरावाततर्पणं एकान्तेविजनेरम्ये
सर्वापद्रववर्जिते कृतस्नानादिकोमंत्रा
पूर्वचन्याससंयुतःतडागमध्येसंचित्यप
षितंतनलिनीवनं तस्यमध्येमहापद्मंत
रुणादित्यसन्निभं समुन्नतंसुगंधाब्जंर

शि०॥ मणायं मनोहरं सद्यो विकसितं ध्यायेन्मं
 ३२७ त्रीपूर्वोक्तमंत्रवित्त शुद्धं रजतसोपानं पे
 त्वांतरविमण्डलात् विनिर्गत्पावसुखा
 यकर्णाकामध्यसंस्थितं इति ध्यात्वा सा
 वरणं महागणपतिं सुसीः प्रवरैर्गन्धकु
 सुमैः समभ्यर्च्य यत्पूर्ववत् निधाय पु
 स्फुरमुखं साधकैः इत्यमूर्द्धनि वर्षेनार
 त्तधाराभिर्ध्यात्वा देवस्य मूर्द्धनि चंद्रवद
 नकाशमीरस्तूरीलोलितैर्जलैः तर्पयेत्प
 रयाभक्त्या देवदेवं प्रसन्नधीः इत्यं देवं ध्या
 यन्मूलमंत्रमुच्चार्य श्रीमहागणपतिं तर्प
 यामि इति देवस्य मूर्द्धि विंशतिवारं संतर्प
 ओं तर्पयामि स्वाहा मू४ श्री तर्पयामि स्वा
 हा ४ मू४ एवंहो ४ मू४ क्री ४ ग्लो ४ मू४
 गं ४ एं ४ यं ४ यं ४ यं ४ मू४ वं ४ मू४ मू४
 रं ४ मू४ रं ४ मू४ दं ४ श ४ र्वं ४ मू४ जं ४
 मू४ नं ४ मे ४ वं ४ शं ४ मू४ मां ४ मू४ नं
 ४ मू४ यं ४ मू४ स्वां ४ मू४ हां ४ मू४ पु

नमूलेन श्रीनारायणसहितो लक्ष्मीतर्पया
मिस्वाहा ४ मू० कीरतिसहितं कामंतर्प
यामिस्वाहा ४ मू० ग्लौं वराहं सहितं मंही
तर्पयामिस्वाहा ४ मू० ग्लौं मही सहितं
वराहंतर्पयामिस्वाहा ४ मू० गं आमोद
सहितं सिद्धितर्पयामिस्वाहा ४ गं सिद्धि
सहितं मामोदंतर्पयामिस्वाहा ४ मू० गं
प्रमोदसहितं समृद्धितर्पयामिस्वाहा ४
मू० गं समृद्धिसहितं प्रमोदंतर्पयामिस्वा
हा ४ मू० गं सुमुखसहितं कान्तिंतर्प
यामिस्वाहा ४ मू० गं कान्तिसहितं सुमु
खंतर्पयामिस्वाहा ४ मू० गं दुर्मुखसहि
तां मदनावतींतर्पयामिस्वाहा ४ मू० गं
मदनावती सहितं दुर्मुखंतर्पयामिस्वाहा
४ मू० गं विघ्नसहितं मदद्वांतर्पयामि
स्वा ४ मू० गं मदद्वासहितं विघ्नंतर्पया
मिस्वाहा ४ मू० गं विघ्नकर्तृसहितं द्र
ववणींतर्पयामिस्वाहा ४ मू० गं द्रवणी

शि। सहितं प्रांस्वनिधिं तर्पयामि स्वाहा ४ मू५
 ३७८ ४ पंचपद्मनिधिसहितं वसुमती तर्पयामि
 स्वाहा ४ मू४ पंचवसुमती सहितं पद्मनि
 धिं तर्पयामि स्वाहा ४ मू४ पुनर्मूलेन ४
 मू४ एवं ४४४ इत्येकः प्रकारः प्रकारः।
 नरसुत ४ मू४ ओं ४ मू४ श्री ४ मू४।
 हो ४ मू४ लंकी ४ मू४ ग्लौ ४ मू४ गं ४ मू४
 गणपतये ४ मू४ वरवरद ४ मू४ स
 र्वजनं मेव प्रामाण्य ४ मू४ स्वाहा ४
 मू४ एवं ४ मू४ गं श्रीं मंत्रफलात्मने
 बीजपूराय नमः बीजपूरं तर्पयामि स्वा
 हा ४ मू४ ग्लौं प्रात्वात्मने गद्येन मे
 गद्यं तर्पयामि स्वाहा ४ मू४ लंकीं श्रीं प्रा
 णात्मने रक्षकाय नमः इक्ष्वाकर्मुकं तर्प
 यामि स्वाहा ४ मू४ हो श्रीं त्रिगुणात्मने त्रि
 शूलाय नमः त्रिशूलं तर्पयामि स्वाहाः
 मू४ श्रीं श्रीं कासात्मने चक्राय नमः चक्रं
 तर्पयामि स्वाहा ४ मू४ श्रीं श्रीं चक्रां

तमनेऽज्ञायनमः अज्वंतर्पयामि स्वाहा ४
 मू ४ ह्रीं श्रीं व्याप्तात्मने पाशायनमः पाशं
 तर्पयामि स्वाहा ४ मू ४ ल्की रक्तात्मने उ
 त्पलायनमः उत्पलं तर्पयामि स्वाहा ४ मू
 ४ ग्लौं श्रीं भुवात्मने कलमायायनमः क
 लमायं तर्पयामि स्वाहा ४ मू ४ गं विद्यात्
 तमने विद्यायनमो विशां तर्पयामि स्वा
 हा ४ मू ४ श्रीं श्रीं ह्रीं ल्की ग्लौं गं त्रैलोक्या
 तमने रत्नकलशं तर्पयामि स्वाहा ४ मू ४
 एवं श्रीं श्रीं ल्की ग्लौं गं घं पतये वरवरदस
 र्वजनं मे वशमानय स्वाहा ४ मू ४ श्रीं श्रीं
 ह्रीं ल्की ग्लौं गं विघ्नं विनायक गणपतये
 वरवरद इत्यादि ४ मू ४ धर् वीर गणपते
 ये इत्यादि ४ मू ४ धर् शूर गणपतये इत्या
 दि ४ मू ४ धर् लंबोद गणपतये इत्यादि ४
 क्षिप्रसादनाय गणपतये इत्यादि ४ मू
 धर् महागपतये इत्यादि ४ एवं ८० ततः
 श्रीं गं लक्ष्मी सहितं नारायणं तर्पयामि

शि। स्वाहा ध मू ध गं श्री नारायण सहितो लक्ष्मी
 ३७४ मी तर्पयामि स्वाहा ध मू ध० ह्री गं गौरी स
 हितं तं रं तर्पयामि स्वाहा ध मू ध गं ह्री हर
 सहितो गौरी तर्पयामि स्वाहा ध मू ध एवं
 र्ध ततः श्री गं सिद्धि सहितं मामो दे तर्पयामि
 ध मू ध गं श्री आ मो दे सहितो सिद्धि त
 र्पयामि स्वाहा ध मू ध श्री गं समुद्रि सहितं
 प्रमो दे तर्पयामि स्वाहा ध मू ध गं श्री प्रमो
 दे सहितो समुद्रि तर्पयामि स्वाहा ध मू ध
 श्री गं कान्त सहितं सुमुखं तर्पयामि स्वा
 हा ध मू ध गं श्री सुमुख सहितो कान्तं तर्पयामि
 स्वाहा ध मू ध गं श्री गं मदनावन्ती सहि
 तं दुर्मुखं तर्पयामि स्वाहा ध मू ध गं ल्की दु
 र्मुखं तर्पयामि स्वाहा ध मू ध गं ल्की दुर्मु
 ख सहितं मदनावन्ती तर्पयामि स्वाहा ध
 मू ध ल्की गं मद इवासहितं विघ्नं तर्पयामि
 स्वाहा ध मू ध गं ल्की विघ्न सहितं मु
 दहिणं तर्पयामि स्वाहा ध मू ध ल्की गं

एवं ६६ होंगं वसुधारा सहितं शंखनिधिं
 तर्पयामि स्वाहा धमूध गंहो शंखनिधिस
 हितां वसुधारां तर्पयामि स्वाहा धमूध ग्लौं
 गं वसुमती सहितं पद्मनिनिं तर्पयामि स्वा
 हा धमूध ल्को गं ग्लौं पद्मनिधिसहितो
 वसुमती तर्पयामि स्वाहा धमूध एवं ३२
 ततः मूलध एवं संभूय ~~३३~~ प्रकारात्तर
 स्तुगणेश्वर परामर्शिनो अथ मं मूलमंत्रे
 ण चतुर्वारं प्रतर्प्य च मिथुनानि च षड्विंश
 भान शंखपद्मनिधी अपि स्वस्व बीजादि
 कै मंत्रो स्वाहा नैश्च चतुश्चतुः मूलमंत्रं च
 तुर्वारं पूर्वकं तपेत्सूयक संभूयाद्दोत्तरं श
 तं कनिष्ठः स्यादयं क्रमः अथ वाममूलमं
 त्रा वैर्यस्तैरैतैश्च पूर्ववत् मंत्रैर्वीतर्पये।
 द्विद्वानर्चनोक्तविधानतः ~~मध्यममोयं~~
 संभूयाद्विशांतं षोडशोत्तरं ~~अथ वाममूलमं~~
 त्रेण चतुर्वारं प्रतर्प्य च पूर्वमंत्राक्षरैर्मंत्रैः
 स्वाहानैश्च चतुश्चतुः मूलमंत्रं चतुर्वारं प

शि०। ब्रह्मसंप्रतर्प्यच मिथुनादीस्ततः पश्चात्पू
 ३८० ब्रह्मवत्संतर्पयेत् भवेत्संभूयसचतुश्चा
 रिंशच्चतुशतम् एवं ज्येष्ठः क्रमः प्रोक्तो बु
 धैरागमयारगैः एवं संतोष्यतत्पश्चात्पू
 ब्रह्मवत्सोपचारकैः सर्वाभीष्टं च संप्राप्य प्र
 णम्योद्वासयेत्सुधीः यथैव तर्पयेन्नित्यं
 मण्डफलं लभेत् अनावृष्ट्यां भये घोरे रा
 जवोराधुपड्वे महाज्वरे विवादे व महा
 दारिद्र्यसंकटे विवाहादिषु कार्येषु सर्वे
 शुचविशेषतः एवं वै तर्पणं कुर्यान्मान
 वेन्दुः प्रसन्नधीः महागणेश्वरः प्रीतो म
 हासंपत्करो भवेदितिः ध महागणपत
 ध पुष्टिं त ध मूध श्रीलक्ष्मीनारायणे त
 ध मूध ह्रीगौरीहरौ तः मूध ल्कीररिका मे
 त ध मूध ग्लौमहीवराहौ त ध मूध गंत
 क्ष्मीगणनायको तः ध मूध गजामोदसि
 क्षीत ध मूध गप्रमोदसमक्षीत ध मूध गं
 सुमुखाकांति त ध मूध गंदुर्मुखमदना

वतीत धमूध गंविघ्नमदडवते धमूध गं
विघ्नकर्तृद्राविणीत धमूध गशंखनिधि
वसुधारेत धमूध गपन्ननिधिवसुमती
त धमूध एवं १२४ ~~अयं कनिष्ठः नामः मू~~
श्रीनारायणसहितां लक्ष्मीतं धमूध श्रील
क्ष्मीसहितं धनायणंत मूध एवंमिथुनानि
पंच आमोददिषदुनिधिद्वयंमेषां त्रयोद
शमिथुनानां जाततर्पणसंख्या अष्टोत्तर
शतद्वयं प्राघनर्पो मूलेनश्चतुश्चतुः एवं
संभूयषोडशाधिकदिशतमिति मध्यमः
प्रकारः प्रादो मूलेन धौतर्पयामि स्वाहा
धमूध श्रीत धमूध हीत धमूध ल्कीत धमू
ध ग्लौत धमूध गंत धमूध एंत धमूध पंत
धमूध तंत धमूध येत धमूध वंत धमूध संरं
त धमूध वंत धरंत धमूध दंत धमूध संत
धमूध वेत धमूध मत धमूध वंत धमूध
शंत धमूध मांत धमूध नंत धमूध यंतः
मूध स्वांत धहांत धमूध एवं संभूय अष्टा।

शि०। विंशत्यधिकशतद्वयंसंख्यंतर्पयित्वा पुन
 ३८९ मध्यमप्रकारोक्तघोडे शीतरशतद्वयंत
 र्पयेत् तेन संभूय चतुश्चत्वारिंशदधि
 कचतुःशतंतर्पेण निभवंतीत्युत्तमः
 प्रकारः **इति कातर्पणविधिः** अथ श्रीमह
 गणपते रंगविशेषेषु द्व्यविशेषैस्तर्पण
 फलविशेषमा माह सारसंग्रहे शुण्डाक
 राग्रेण गेयं जलेन प्रतर्पयेत् पुक्तिफलाय
 मंत्री तथेन्द्रिराकामनया गणेशं प्रतर्प
 येन्मूर्द्धीपयोभिरत्र गुह्यप्रदेशे मधुना ग
 णेशं प्रतर्पेत्कामफलाय विद्वान् आह
 शिवशपादि निमित्तमात्रं प्रतर्पयेत् मधु
 मिश्चनेत्रे **भूपालवशपाय महागणेशं प्र**
तर्पयेन्मूर्ध्नि चैकोभिरत्र गुह्यप्रदेशे मधु
 ममस्ते चारुघृतेन पट्टे ऊरुस्थले तैल
 सुतर्पणं च महागणेशप्रियमेतदुक्तं गर
 ण्डतैलेन तथा स्पर्श एवावश्यायनामो॥
 किल तर्पणं स्यात् स्वधप्रदेशे स्पृशयः

प्रयोभिः प्रतर्पणं प्रीतिविवर्द्धनायः क्षीरेण
 दध्ना मधुना स्पृतुन्दे प्रतर्पणं पुत्रविवर्द्धि
 कृत्स्नात्त एवं परिश्राय समस्तमेतत्तत्कुर्या
 त्प्रयोगान्विधिना मनुजः एवं मन्त्री य एतंग
 ण्यमनुवरं ह्यर्चानात्तर्पणं घैर्होमैर्जापय्य
 सम्पक्प्रभजविधिना प्राप्नुयात्सौत्रलोके
 नानार्थानूतस्य भूयो भवति च वशा गोमोह
 येत्सर्वलोकान् भुक्ता भोगान्पथेष्टं व्रजति
 सचीमत्नां मुक्तिमन्ते दुरापां सुन्दराचार्य
 शिष्येण श्रीनिवासेन धीमता चन्द्रिकायां प्र
 णीयां प्रकाशोदशसप्तच इति श्री सुन्दराचा
 र्यचरणारविन्दद्वन्द्वान्ते वाशिना श्री श्री नि
 वासभटेन विरचितायां श्री शिवार्चनचन्द्रि
 कायां सप्तदशः प्रकाशः सारसंग्रहे वक्रतु
 त्काचतुण्डे कदंष्ट्रपत्तदनन्तरम् कामा
 प्राप्तिश्चिराविघ्नबीजानि प्रवर्देततः वद
 दुण्यपतिपश्चाद्वारान्ते वरदं पदे ततः सर्व
 जनं मेने वशमानाय पदं त्रैलोक्यमोह

शि० नोमंत्रेण शस्ये हृदः शुभ इति वक्रस्वरूपं
 ३८२ तु एडकदंष्ट्रायस्वरूपकामं कामबीजश
 क्तिर्मायाबीजं इन्द्रियाश्रीबीजं विघ्नगणप
 तिस्वरूपं वरदस्वरूपं सर्वजनस्वरूपं वश
 मानयस्वरूपं उद्दयं स्वाहा त्रयास्त्रिंशदक्ष
 रोयं मंत्रः तथा ऋषिस्तुगणकः प्रोक्तो गाय
 त्रं छंद इरितं त्रैलोक्यमोहनो विघ्नो देवता
 परिकीर्तिता हृदे कादशाभिः प्रोक्तं पंचाभिः
 शिर ईरितं भूतार्णेश्च शिषा प्रोक्ता चतुर्भि
 कवचं मन्त्रं नेत्रषड्विः समाख्यातं द्वाभ्याम्
 स्त्रमुदरितं वर्णैरिति शेषः ध्यानपूजादि
 कं सर्वं महाविघ्ने शवद्वे त्रैलोक्यमो
 हनगणेशमिमं यथा वदभ्यर्चनाजपहु
 तस्तुति तर्पणायैः संतोषयेद्यद्दहसाधक
 सत्तमोसौ लोके खिले भवति पूज्यतमो म
 राणां अथ प्रयोगः तत्र प्रातस्तस्मिन् व्याप
 नादियोगपीठं न्यस्य ते मूलमंत्रेण प्राण
 यामत्रयं कृत्वा शिरसि त्रींशगणकाय ऋष

येनमःमुखेगायत्रीछन्दसेनमःहृदयेऽथौ
 त्रैलोक्यमोहनायगणपतयेदेवतायेन।
 मःइतिरूपादिकंचिन्यस्यममाभीष्टसि
 द्वयेविन्ययोगःइतिरुतांजलिर्वदेत्ततः
 वक्त्रेत्पादिश्रीबीजान्तानेकादशवर्णानुच्चा
 र्यहृदयायनमःविघ्नेशबीजादिशिरसे।
 स्वाहा वरेत्पादियंचशिखायैषट् सर्वेत्पा
 दि ध क व चायहं मे इत्पादिर्दशनेत्रायवौ
 षट् अन्त्यद्वयं अस्त्रायफट् इतिषडंग
 मंत्रानंगुह्यादितलांतंकरयोर्विन्यस्यहृ
 द्यादिषडेगेष्वपि विन्यस्याध्यानपूजा।
 दिकं सर्वं महागणपतिवत्कुर्यादिति सा
 रसंग्रहे शक्तिरुद्रास्मृतिः प्रोक्ता चंद्रख
 एडिनसंयुतः महागणोत्तेयतये स्वाहान्तो
 द्वादशाक्षरः स्मृतिर्गकारः सा चन्द्रख
 एडिनयुक्ता विन्दुयुक्ता शक्तिरुद्रा भुवने
 शाबीजसंपूर्तिर् अन्त्यत्सुगमम् तथा रू
 षिगर्णकं प्राख्यातो गायत्री निवदन्विता

शि०। छन्दःशक्तिगणेशोत्रदेवतासर्वकामदः॥
 ३८३ केनैकेनचैकेनसप्तभिर्द्वितयेनचसप्त
 स्तेनवमंत्राणोरंगत्कप्तिरिहोदितामुक्ता
 वन्द्यौषधीपिंप्राशिसकलधरंभालनेत्रम
 नोश्चहस्ताभोजैर्दधानंसरसिरुहसणी
 रत्नपात्रंविशालंस्वीयक्रोडस्थितायाध्व
 जनिहितलसच्चारुपाणोघियायायोनो-
 विन्यसतहंस्तमणिगणमुकुटंसेश्वरेणा
 गवक्कमदसाधःकरमारभ्यवामाधःकर
 पर्यन्तसरसिजादिध्यानंएवंसचिन्त्यवि
 धित्साधकःसर्वसिद्धयेयजत्पूर्वादितेपी
 टेविरिविघ्नेषावर्त्मनेति **अथप्रयोगः** मू
 लेनप्राणायामत्रयंकृत्वाशिरसिगणका
 यश्चुषयेनमःमुखेनिवृज्जायत्रीछंदसेन
 मःहृदयेश्रीशक्तिगणेशायदेवतायेनमः
 इतिविन्यस्यसप्तसर्वाभीष्टसिद्धयेविनि
 योगःइतिकृत्वाजलिरुत्काघवर्णेनहृद
 येद्वितीयेनशिरंसिःतृतीयेनशिखाःततः

सप्तभिः कवचंततोद्गम्यानेत्रंततः समस्तमं
त्रेणस्त्रमिति मूलमंत्राणैः करषडंगन्यासं
विधाय ध्यानादिकं सर्वं विरिविघ्नेशवत्कुर्या
तदिति तथा दशा युतं जपे मंत्रे मयुतं जुहु
याततः प्रपूषेर्धृतसंयुक्ते विधि वत्पूजिते
नले तर्पणं मार्जनं कृत्वा ब्रह्मणाम्भोजये
ततः एवं सिद्धमनुमंत्रिप्रयोगं विधि वच्चरेत्
इक्ष्वाकुः कृतो होमो राजपत्न्यक्ष्मीप्रयच्छति
कदलैर्नारिकेलैश्च होमो लोकवशं करः स
सितैः पृथुकैर्होमो राजानं वशमानयेत्तश
कुम्भिश्च कृतो होमो ब्रह्मणं नो वशं करः स
रिषा जुहुयात् सम्यधनधान्यादिसपटर्द
ति सारसं ग्रहे प्रणवो मायया रुद्धबीजं च व
शमानयः स्वाहांतोयं मनुः प्रोक्तः सम्यगेका
दशाक्षरः मायया सरुद्धबीजं भुवने शीबीज
द्वयमध्यस्थं गणेशबीजं च द्वयं स्वाहा तथा
पूर्वोदितास्तु मुन्याद्या मन्त्राणै रंगकल्प
नं हृदयं प्रणवेनाथ शिरोमाया पुटे न च स

शि०। बीजेनशिखाप्रोक्तावशंशब्देनवायन अने
 ३८४ नकवचनेत्रंस्याहाशब्देनमंत्रिभिः समप्रेणा
 त्रिमारब्धातंसर्वागमविशारदैः बंधूकामं
 त्रिनेत्रंशशधरमुकुटंभोगलोतंगणेशो
 नागास्पंधारयन्तंगुणसृणिवरदाबिष्क
 टंडंकराग्रेःशुण्डासंस्पृष्टपोषामदनगह
 ममुंशपामलांघातयापिशिलहंस्त्रिगस्प
 शातंविधत्तकमलयाभावयेदेवबंधं वा
 मोर्द्धकरमारभ्यवामाधःकरपर्यन्तमायु
 धध्यानंपूर्वाक्तपीठपूर्वोक्तापूजाकर्याम
 नीषिणेति अत्रप्रयोगःसुगमःमुन्यादय
 स्तुद्धादशासरोक्ताःतथा लक्षत्रयंजपेन
 त्रंमपूषैस्तदृशांशानःघृतापूतैस्तुजुहया
 तर्पणादित्ततश्चरेत्ततोनिजगुरुंनत्वा
 धनध्यान्याश्रतोषयेत्ततःकाम्यप्रयोगं
 श्रुतत्कल्योक्तान्प्रसाधयेत्स्वादुवपासु
 तापूपहोमेराजवशंकरःनारिकेलफले
 हंमोराज्यश्रीवद्विदःपरःत्रिस्पादुसंयु

तैर्लोणैर्होमः कान्तावशंकरः इति सारसंय
 हे श्रयोवचिमहामंत्रं हरिद्रागणपस्पतु
 जगत्रयहितंमोगमोक्षदं कविताकरं ना
 नामंत्रगणस्याशुसिद्धिदं भुविर्दुलभं ग
 रिहंसफलं चाथकार्यमात्रप्रसाधने गो
 पनीयं प्रत्नेन वांछितार्थसुरदुमं सौभा
 ग्यपुष्टिलक्ष्मीदं दीर्घजीवित्वदं नृणां न
 रनारिनरन्द्राणां परं वश्यफलप्रदं विद्मो
 ब्रध्वसनेदक्षं कृत्वा द्रोहनिवारणं दैत्य
 गीर्वाणसंधानां नागगंधर्वरक्षसां दन्ति
 नामश्च मुख्यानां श्वपदानां च पक्षिणां
 स्वान्तसंमोहनं सम्यक् प्राणकृष्टिकरं क्ष
 णात् रोधकं राजसेन्यस्य बापुवर्षणवि
 धुतां कृशानुजलशस्त्राणां स्तंभनं परमं
 मतं वादिवांजंतुजातानां वाचां संस्तंभनं
 द्विषां सप्रीभगनागानां गमनस्तंभकार
 कं भूपस्यामंत्रिणः शत्रोः क्रोधस्तंभक
 रं हृष्टं तरुणीनां कुमाराणां हृदयस्तं

शि। भनंमहत्त्वं त्रिंशद्धानामपि शत्रूणां विद्धे
 ३८५ षक्कराक्षमं उन्मादोच्चाटने शवोमीरणे
 छेदने क्षमं बहुप्रयोगसंयुक्तं यंत्रद्वयसं
 मन्वितं नारः क्रोधणीद्वा त्रिंशदणीमनु
 सेवितो मुनि संघातैरुद्धतः सर्वकामदः
 तारः प्रणवः क्रोधः ऊं स्वपरंगं चन्द्रार्द्धचूडं
 विंदुयुक्तं धरासद्दी जंगलौ हरिस्वरूपे दा-
 ग्निविहसुशायनानिः तेन द्वाः इति गणस्व
 रूपं पतयेत्स्वरूपं वरवरदस्वरूपं सर्वज
 नस्वरूपं यं स्वरूपं तं भययुग्मं तं भयस्त
 भवेति अग्निगृहिणी स्वाहा तथा मुनिर्म
 दन आख्यातश्छन्दो नुष्टुप्रसमिरितं ह
 रिद्रागणपादेवो देवता मुमिः स्मृतः षट्
 दीर्घपुक् स्वबीजे मषडंगविधिरीतिः बि
 नायकसंहितासंमोहनपंचरायोस्तुः षट्
 दीर्घपुक् स्वबीजे नभूमियुक्ते बुद्धिमान्
 षडंगमाचरेदित्युक्तम् तत्र यथापदेशां
 पार्यमिति स्वबीजे नगणपतिबीजे नत

याविधिनायेनमंत्रायंगध्यतेतदहंबुवे च
 तुर्धीदिवसेप्राप्तेषु लक्षपक्षस्यमंत्रवित्तु
 द्वांहरिद्रामानीयकन्यायाये धितोशुभो स
 वांगेतांसमातिष्पत्नाद्याच्छुद्धेजलैस्ततः
 भक्त्यापरमयोयेतः प्रसन्नेनान्तरात्मना
 प्रणम्यगुरुपादाज्यमर्चयित्वाविधानत
 स्त्र्यंणागुलीयहाराद्यैर्भूषणैश्चशुभाम्बरै
 पूर्वोक्तविधिनातस्मादधीपीतमनुनियमं
 सुगंधैस्सुमनोभिस्तपजेदेवधियापुनःस्था
 नेपूर्वसमीरितेमणिमयेसिंहासनेसंस्थि
 तंपीतंपितविभूषणाम्बलसन्मालादिसं
 शोभितं विघ्नेदन्तिमुखंत्रिनेत्रलसितंह
 स्तेर्वहन्ममजेपाशंसत्परशुंशरंमृण्यु
 तंक्रोधाख्यमुद्रामये वामोर्द्धादिकरत्रये
 आषत्रयंदक्षोर्द्धादित्रयेत्यत्रयमित्याबु
 धध्यानं क्रोधमुद्रानुटिरावंसंचिंत्यदेवे
 प्रागजाननमनन्यधीःएकाक्षरोदितेना
 यवर्त्मनादेवमर्चयेत् अथप्रयोगःतत्र

शि। प्रातरुत्थानादियोगपीठन्यासान्तेमूलेन
 ३८६ प्राणायामत्रयंकृत्वाशिरसिमदनायक
 षयेनमःमुखेऽनुष्टुप्प्रच्छंदसेनमःहृद
 येहरिद्रागणपतयेदेवतायेनमःइति
 विन्यस्यममसर्वाभीष्टसिद्धियेविनियोग
 इति कृत्वा जलिरुत्काङ्गीमित्यादिना क
 रषडंन्यासंविधाय ध्यात्वा मानसपूजादि
 सर्वंप्रागुक्तैकाक्षरविधिना कृत्वा समा
 प्येदिति तथा सारसंग्रहे साग्रसहस्रं
 सजय्यदशांशं हव्यवाहने सर्पिर्गुडयुतैः
 सम्यगपूपैर्जुह्याद्दहिः हरिद्रागणपेता
 वतर्पयेदिति तत्परः कुमारीर्भोजताव
 ब्रह्मचारिण एव च साग्रं सहस्रं महोत्तर
 सहस्रमित्यर्थः तावत्तु होमसंख्या समसं
 ख्यमित्यर्थः एतेन तर्पणं संख्ययैव कुमा
 र्यो ब्रह्मचारिणश्च भोजयितव्याः ब्रह्म
 चारिणस्तु नैष्टिकाः स्वाश्रमस्थाश्चापेक्ष
 न्तइति सांप्रदायिका तथा कामकर्मत

तः कुर्याद्यदिहं विष्टपत्रये पद्मेनागदले
 सुधाकरगहेसाध्याख्यकर्मावृत्तेवेदोव
 सुधाविनायकगतं वर्मालिखेन्मध्यतः
 दिक्चत्रेषु वसुंधरामनुगतं क्रोधं विद्विष्य
 त्रगं भूवीजं बहिरह्यकोणवसुधावीजस्थि
 तं वारुणं वसुकोणग्रगानिस्पुर्हस्तिका
 नोमस्तकानिच मस्तकेषु लिखेत्पश्चा
 दुणान्तं बीजमुत्तमं चतुरस्रेण संवेष्टा
 दिक्ष्वर्मान्तमालिखेत् विदिगन्तं च भू
 बीजमेतद्वत्त्रमुत्तममुप्रस्यार्थतत्रय
 योक्ताधिकरणेयथोक्तं द्वैरहदलक
 मलंकृत्वा तत्कर्णकामध्ये वृत्तं कृत्वा
 तन्मध्ये साध्यनामवेष्टितं प्रणवमालि
 ख्यतस्योदरे भूवीजमालिख्य भूवीजस्यो
 दरे गणेशबीजमालिख्य तस्यान्तर्हंकार
 मालिख्याहदलकमलस्य पूर्वदक्षिणप
 श्चिमोत्तरदलेषु भूवीजोदरगतं हंकारं वि
 विलिख्याग्रेयादिकोणदलेषु केवलं भू

शि० वीजं विलिख्य कमलाद हिश्चतुरस्रद्वय
 ३८७ संपुटरूपमष्टकोणं कृत्वा ततः कोणेषु
 भूवीजोदरे बकारं सविंदुं विलिख्याष्टको
 णेषु ग्रेषु मगजमस्तकानि कृत्वा तेषु स
 विंदुं हकारं विलिख्य तद्विश्चतुरस्रकृ
 त्वा त्कोणेषु भूवीजं तद्विष्णुं कारं च वि
 लिखेदिति तथा आदित्यबुधशुक्राण
 मेवास्पदिवस्येव शी निशीथे विजने दे
 शे सुलिप्ते गोमयो भसा प्रदीपे दीपे ते त
 त्रदृष्टदं विन्यसेच्छुभां उपलं च समानी
 य हरिद्रां क्षालितं जलैः तस्यां दृष्टदिशं
 स्थाप्य कन्यायां येष ते ततः हरिद्रायास्तु
 शीयां शोच सुविघ्नगह्वरं समाहृत्य
 च सपिष्यमिश्रयित्वा यशोधयेत्त मंत्रे
 णानेन मंत्रज्ञः पंचविंशति संख्यया तत्त
 श्चालेपयेन्मन्त्री शुभे सूक्ष्मे सितो वरे अ
 स्मिन्पटेलिखेयं त्रमेतत्संस्तंभनाहं यं अ
 त्रप्राणान् प्रतिष्ठाप्य पूजितं गुलिकीकृतं

गणेशप्रतिमां पश्चादे गप्रत्यंगशोभितां वि
 निर्माय त्रिभिर्भागैर्निशायास्तद्विहिस्त्रियेत्
 प्राणसंस्थापनं भूयः कुर्यान्मूर्तेर्विचक्षण
 गंधपुष्पादिनैवेद्यैरभ्यर्च्य गणनायकं श
 रावेक्षालितेन्यस्य सहस्रं साष्टकं मनुंस
 जप्य पूजयेद्भक्त्या कांचनैः कुसुमैर्नवैः का
 चनैः पीतैः सिद्धोदनेन नैवेद्यां त्रचलिहरे
 त् त एतुलान् शालिसंभूतान् प्रस्थमानमि
 तान् द्विदलीकृतमुद्रान्नन्तदूर्ध्वेन च मेल
 येत् गुडं वेदपलं भूयो नारिकेलं च तत्समं
 मरीचं मुष्टिमानं च सैबधवं च तदूर्ध्वं त
 दूर्ध्वं जीरकं चाज्याकुडवाद्भैरवं समं भवेत् एत
 त्सर्वं चतुःप्रस्थगो दुग्धे मंदवहिना पश्चेत्सि
 द्धोदनं ह्येतद्गणेशस्य महत्प्रियं त्रमुनाया
 यसेनायलुङ्कादिभिः कर्पूरवासितैः पू
 गतांबूलैश्चन्दनादिभिः तोषयित्वा विधा
 नेन हरिद्रागणपेविभुम् बलिंदत्वा शरावे
 ण त्रेलोक्यं सचराचरं संभयेत्साधकेन्दः

शि। सः सत्यमेतन्नवामथा युद्धमौमोत्तमिस्त्रा
 ३८८ यां पद्येनं स्थापयद्दुधः वैरिणोवाहिनीवीरै
 व्याकुलास्तंभयेत्तदा देशे ग्रामे पुरे गोहेस
 भायां स्वापितं यदि तत्तत्स्थानगता न सर्वा
 न्विविधानस्तंभयेज्जनान् शाखिशाखा
 ग्रगंसम्पक्स्तंभयेद्दृष्टं महत् चत्वरं न
 गणन्तस्थानजलान्तस्थापितं जलं निवा
 सेपथिवाटस्पृन्मर्यादायां समीरणं हस्ति
 घोटकशालायां क्षणत्सर्वानुपड्वान्श्चा
 खून्शाल्पालये सर्वपां नृबल्मीकेश्वा
 पदान्वने क्षेत्रेषु शालमानहेती न्याया
 एस्तंभयेत्स्थितं स्मृतिं वाणी चंगीतचवि
 द्योशत्रोर्विभावसो रेतसस्तंभनं कुर्यात्तश
 र्णास्थानं निवेशितं सम्पद्भिर्वेष्यते ते सुस्था
 नेषु बलिमाहरेत् स्तंभयेद्विलं विश्वं किं
 पुनर्वाञ्छितं जनं सफलं सर्वथा ह्येतदि
 धानं गोपयेत्सदा श्रया कृष्टिकरं पत्रं वि
 द्ये शस्य बदा म्पहम् हरिद्रोशोधद्वेषमम्

दाप्रोक्तेनवर्त्मना उदितंयंत्रमालिख्यमा
 यागंमध्यतो लिखेत् अवशिष्टे मंत्रिवर्णे
 मीयपाचप्रवेष्टयेत् लिखेत्पाशां बह्वर्षत्रे
 षुतदन्तरं बारुणंदिग्दलाग्रेषुपरंको
 णपत्रगं धरामण्डलयुगमस्यकोणेवाप्रा
 विदिकक्रमात् वाणबीजानिविलिखेद्
 क्ष्यामाणानिमंत्रवित् तदग्रवसुशूलेषु
 कवचंसाधुसंलिखे जलगेहद्वयेनपिमा
 याकोणेषुनलेस्थितं यंत्रमाकर्षणंहेत्ता
 लिखितंपूर्ववर्त्मना कृतप्राणप्रतिष्ठं च
 निशाविद्येशाकुक्षिगं मुहुः संपूज्ययत्नेन
 समीरंस्थापयेद्बुधः चक्रिहस्तमदायोज्या
 णेशागारः मृतिकोशरावयुगलंरम्यंनि
 र्मायान्यत्रचोभयोः विन्यस्यतंगणेशानंकु
 सुमैरुरुणैर्यजेत् सिद्धोदनादिनैवेद्यैर्वलि
 मिश्रोक्तवर्त्मनाः मनोः सर्वजनस्थानेदत्
 त्वासाध्याभिवाद्बुधःस्तभयदित्तयंपत्रत
 त्राकर्षययुगमकंमकम् साध्याशाभिमु

शि० खोभूत्वासहस्रंसाष्टकं जपेत् वलिंदत्वा
 ३८६ थसंपूज्यविघ्नेशचंदनादिकैः द्वितीयेन
 शरावेणपिदधीतसुसाधकः प्रत्यहं कुर्व
 तस्त्वेवं सप्तमिर्दिवसैर्भुवि साधकस्य स
 मायातिसन्निधौ वाञ्छितोजनः भूपालस्त
 त्सुतोवापिमहिषीवावरांगनाः प्रमात्यः
 एडपोषावासुरकन्यापिवाहुतं प्रागच्छति
 नसंदेहोमंत्रिशक्तेन चेतसा यंत्रमतस्त्रि
 खित्वा तु तालीपत्रे गुडं भसा पूजितं स्यात्
 पितप्राणमजादुग्धे निवेश्य शतत साधा
 शाभिमुखो भूत्वा काययेत्प्रजपन्मनुं त
 दानीमानयेत्कामविह्वलां च सुन्दरीं शुद्धं
 रामं न्यस्य तस्यागारे हरिः उवा सिक्येन मई
 पित्वा तु कृत्वा साध्यकृतिं शुभां खेतार्कच्छद
 पुमान्नः सप्राणं सन्निवेश्य तां दीप्तांगोता
 पयन्मंत्रं जपेद्दृष्टुं सहस्रकं क्षणदायातिका
 मार्तावाञ्छिता वरवर्णिनी नागवती दत्तेशो
 द्रुतिप्रेयं त्रिमिदं लिखितं साध्यां संस्मृत्य संपू

ज्यसेरंजप्रमक्षयेत् सीमंतिनीसमायाति
शीघ्रं यौवनगर्विता पत्रपुष्पसुवस्त्रादौ भक्षे
वालिरव्यसेरणं यंत्रमेतत्प्रदातव्यं क्षणादा
कृष्टिकारकं प्रवाहाभिमुखोवापिसरित्व
क्रमवीरगः तर्पयेत्तज्जलेः शुद्धैरहोतरसह
स्रकं शतयोजनदूरस्थं साध्यमाकर्षयेद्भुवं
बहुदितेन किं वा त्रस्मत्वायं प्राणिनं जयेत्तमं
त्रमेन विधातेन हणदाकर्षयेद्वितं अथाकृ
ष्टिकरं यंत्रमित्यादि पूर्ववर्त्मनेत्यन्तस्याय
मर्थः तत्र पूर्वोक्तं यंत्रमालिरव्यतन्मध्यस्थं।
भूबीजं हित्वा तस्थाने मायाबीजं विलिरव्य
तन्मध्ये प्राग्वद्गुणपतिबीजं चालिरव्यद्वंका
रादिगं बीजरहितैरवशिष्टवर्णैः प्रागुप्तसा
ध्यनामवेहनस्थाने संवेष्टमायाबीजैश्च
संवेष्टयेत् अत्र मायाबीजवेहनं वता
न्तरस्यान्तराले सेयं तेन कर्णिकाभ्यंतरे
वतद्वयं सेयं ततो हृदलेषु प्रतिदत्तं श्री
क्रोमिति याशां कुशबीजं विलिरव्यदिद

शि०। लायेषुवमितिचविलिख्यप्राग्बदृष्टको
 ३५० एणंक्तत्वात्तस्यपूर्वादिदिगात्तकोणचतु
 ह्ययेपूर्वकोणोदोदक्षिणेदोपश्चिमेल्की
 उत्तरेत्वंइतिविलिख्यविदिगात्तकोणेषु
 चतुर्धपिसइतिविलिख्याहकोणग्रेषु
 त्रिशूलानिक्तत्वात्तेषुशूलेषुहुंकारमालि
 ख्यतदहिरद्वंचन्द्रद्वयेनसंपुटितेसंवेष्टत
 त्कोणेषुमायाबीजंलिखेत् अत्रकोणश
 वेनाद्वंचन्द्रद्वयस्याग्रचतुष्टयंगृह्यते त
 स्याग्रेपादिकोणचतुष्टयस्थितत्वात् नि
 शाविघ्नेशकुशिकंप्राग्बद्वरवितगणेश
 कुक्षिगतंसमीरंस्थापयेत्प्राणप्रतिष्ठांकु
 र्यान्मूर्तेरितिशेषः चक्रिहस्तमृदाकुला
 लहस्तमृत्तिकया अन्यत्रअन्यतमेसामु
 द्गलेवणंरामहंहिगुःतस्यागारेसिबये
 नमधूर्च्छिष्टेनसेरंसप्राणंक्तप्रतिह
 मित्पर्यःजप्तसमिमित्रंतथा अथोव
 दामिवश्वार्च्यंयंत्रसाधनमुत्तमम् यंत्रे

मिख्यपूर्वोक्तं स्मरमध्यंगणाधियं वहिःशि।
ह्येर्मंत्रवर्णैः कामेनापि प्रवेष्टयेत् शेषमा
कर्षयंत्रेण समाग्रं परिकल्पयेत् निशा।-
शोधनमप्यत्र कुर्यादरितवर्त्मना हरिद्रा
याश्चतुर्थांशमिदं नेक्षरसेन हि सामुद्रो
चनां शौद्रं पिष्ट्वा संतिलिप्य सत्यटे लिखेद्
पणमिधं यंत्रं संरेकत्वा निवेशयेदिति अ
स्यार्थः पूर्वोक्तं यंत्रं विलिखितं मध्यस्थं मा
या बीजमया स्य तत्स्थाने कामबीजं तदुदरे
गणपतिबीजं च यिलिख्य तत्प्राग्बद्वशि
ह्येर्मंत्रवर्णैः कामबीजेन चावेष्टयेत् शेषमाक
र्षयंत्रवत्कुर्यादिति तथा पूर्ववत्कृतवि।
घ्नेशकुक्षिमध्ये निवेशयेत्तत्र विधिना स्था
पित्वा प्राणं शरावेत्यस्य तं यजेत् रक्तमाला
नुलेपाद्येनैव घ्नेः पूर्ववत्कृतैः मनोसाध्या
मिधं दत्त्वा स्थाने पूर्वसमीरिते वशमान
ययुगमंच जयेदृष्टसहस्रकं अष्टोत्तरसह
स्रमित्यर्थः साध्यदिकं संमुखो भूत्वा मंत्रं

शि। १ श्रीसमाहितः विघ्नेशाय बलिन्दत्वाद्यादयेतं व
 ३५१ पूर्ववत् एवं प्रतिदिनं कुर्वन्सप्तभिर्दिवसे।
 बुधैः रक्षोभूतपिशाचाद्यान्देवदानवप-
 नगान् राजानं मंत्रिणं राज्ञोत्त्राणं श्रेष्ठ
 मानुषम् वशयेत्साधकः शीघ्रं यावज्जीवं
 न संशयः निशांशेनावशिष्टेन निजदेहं वि-
 लिपयेत् प्रवलांकमलोलम्ब्यावशये
 दिश्वमंजसा हरिद्रोशसमंचूर्णं शालित-
 ण्डुलसंभवं तत्समेन गुणेनापि मधुना सै-
 धवेन च समिश्रमर्दयित्वा च पिण्डाकारं
 पचेत्घृतं निर्मायुगणपते स्तेनयंत्रं तद्
 दिनिक्षिपेत् समीरं च प्रतिष्ठाप्य गंधाधे-
 पूर्ववद्ययेत् त्रिदिनं पूजयित्वेत्यं यंत्रं म-
 ध्यात्पृथक् यजेत् प्रतिमां भक्षयेत्पश्चात्
 साध्यो वश्यो भवद्भुवं शालिपिष्टादिपि-
 ण्डेन कृत्वा साध्या कृत्वा निशुभां प्रह्लाधिक-
 शतं जसां पूजिता स्यापितानि लो निवे-
 द्य विघ्नराजाय सायं सस्मृत्य भक्षयेत् व

शयेद्वंछितेसाध्यं सदा सर्वदायितं व
 श्यंयंत्रं लिखे मंत्री खानपानादिवस्तुषु से
 रं कृत्वा जपे मंत्री सहस्रं साष्टकं बुधः भ
 क्षणादशयेत्साध्यं वस्तुमात्रस्य साकचन्द
 नागरुकपूरनिशाकुंकुमरोचनाः मगेन
 दसंयुक्ताः प्रहंगं विघ्ननाशनम् संपिष्ये
 तद्वशीकारयंत्रमा लिख्य पूर्ववत् प्रतिमां
 पूर्ववत् कृत्वा जप्त्वा चाद्येतरं शतं लिपे
 दनेन गात्रं स्वं कुर्वीतास्य विशेषकं ईक्ष
 णात्स्य शाना चैव त्रिलोकी वशमानयेत्
 एवं कृत्वा तेन रं नारी वशयेद्योषितं पुमान्
 चन्दनैव वा कुर्यादिधिमेन फलाप्तये दि
 रेफं च सदा भद्रा मुशाली चैव वारुणी भूप
 संश्रीफलं विस्तृता न्नाहस्ती च वन्दिनी वा
 राही शतबीया च मागरी चंद्रोचने सर्वाभि
 क्षुरसैवं निशाभागा र्धसंमितं पिष्ट्वा वश्या
 मिधं यंत्रं निमयि प्रतिमा मपि प्राण संस्था
 पनं कृत्वा जपेदृष्टसहस्रकं शिरुद्रयेण

शि० ॥ तिलकंकुर्यात्प्रातस्तुपोनरः त्रैलोक्यसः
 ३५२ मतो लक्ष्म्यातिरस्कर्याद्विनाधिपं कपि
 लागोमयं व्योम्नि पश्चिनीदलसंपुटे आ
 दाय ब्रह्मचर्येण भैषजैरुदितैः समंपंच
 गव्येन समर्घ्यपिण्डाकारं प्रकल्पयेत्तशु
 चंदहेतुघृतं हुत्वा विल्वकाष्ठैर्धितेन ले
 समुद्धृत्य च भद्रस्मृतं मध्ये यंत्रमालिखे
 त् समीरणं प्रतिष्ठाप्य गणपतं तत्र पूजये
 त् अष्टाधिकं शतं मंत्रं जपित्वा श्रीफा
 लान्तरे कांचने रूप्यरविते पात्रे कांस्यम
 ये तथा निधाय धारयेद्भस्मललाटादिषु
 साधकः कान्तिपुष्टिधनारोग्यपुत्रपौत्र्य
 शः पशून् लब्ध्वा लोकप्रियो भूत्वा दीर्घा
 जीवी भवद्भुवं पुरोधान् पतेरक्षां भस्मना
 प्रातरन्वहम् कुर्यात्पुष्पांकुञ्जैर्धूपशो
 विजयसंघेदे तस्मै निश्चयं नित्यं नयोद
 धात्पुरोधसे रक्ताम्बरसुवर्पन्तः प्रोक्तं भे
 षजचूर्णकं निधाय कपिलाज्येन तद्धि-

त्र्यान्वकपालके दीपं प्रज्वालयेत्तेनैव जपन्मं
 त्रंसुसंपुनः गृहीत्वा कज्जलं जपं महोत्तरश
 तं शुभं नेत्रयोरन्वहेद्घाघुवावायुवतीवा
 रा दृष्टमात्रेण वशयेन्निखिलं विश्वमज
 सा उत्तौषधीनां गुलिकां पिष्ट्वा चन्द्वारि
 णा अभिज्यत्तु पायोषातिलकं प्रकरोति
 सा सर्वलोकप्रिया भूयादंगस्पर्शान्निजं
 पतिं आशानुवर्तिनैकुर्याद्यावज्जीवं न
 संशयः शुद्धपानि शया कृत्वा विघ्नेशं प्रो
 क्तलक्षणम् चंद्रोपरागसमये सेरं स्वास
 हसकं अष्टाधिकं समर्च्य बन्दनादिभि
 रादरात् शिष्यायां प्रोद्धहे नित्यं सर्वतो जप
 माप्नुयात् संग्रामे विपिने दुष्टस्वापदादिभ
 ये परे प्रापणे व्यवहारे वधूते वा देमहर्णा
 वे पटञ्चरसभूयेषु सभायां शत्रुसंकटे वि
 जयी जायते धीरः कृतकृत्यो निवर्तते व
 रांगनावन्द्यमध्यशोभते मन्मथो यथा ना
 गवली देलेयं त्रिखित्वा रात्रिचारिणा

शि। सप्राणमर्चितं जप्तमहोतरसहस्रतः ॥ अ
 ३५३ शितं वाञ्छितं साध्यं वशं नयति भक्षण
 त गोदुग्धे सन्निभे मंत्राकथिते सुदृढीकृ
 ते यंत्रं विलिख्य ते नैव निर्माय गनायकं
 अभिमंत्रय शतं साग्रं भक्षयेद्दशये जगत्
 त नारिकेलं गुडोपेतं चूर्णितं त्रिपलं दु
 नेत ॥ त्रैधा यत्र विषमपदव्याख्या पूर्वस
अनहंकृतसंपातमष्टाधिकशतं बुधः स
म्पातं भक्षयेद्यस्तु वशमायाति सोचिरात्
किं वक्तुं तेन मंत्रज्ञः साध्यं सेवित्ययं मनुं
जयेत्सदा सतां जातिपावदा पुनर्न संशयः
इति ॥ त्रैधा यत्र विषमपदव्याख्या पूर्वस
 मारिते स्थाने सर्वजनमिति स्थाने अथ
 मर्थः समनो सर्वजनपदस्थाने साध्यमि
 ध्यास्ते भयेति पदस्थाने वशमानय युग्मं
 च दत्वा जपेदित्यर्थः तद्भूतिगणेशहृदि
 स्थापितानि लंकृतसाध्यप्राणप्रतिष्ठं सा
 ध्यप्राणप्रतिष्ठाप्रकारस्त्वग्रवक्ष्यते ॥

स्पृष्ट्वाश्च कस्यविशेषकं तिलकं द्विरे
 फोभंगराजः सदा मुद्रा मुक्ता मुशलीता
 लमूलिका बिंदिनी लजालुका शतबी
 र्णाह्वी मापूरी प्रपामोर्गः चन्द्रः कर्पूरः उ
 दितैर्भेषजैर्द्विरेफादिभिः रात्रिचारिणा ह
 रिदोदकेनेति उच्चार्य नंततो यंत्रं कथयामि
 समासतः उत्तरीत्य लिखेयं यंत्रं सप्ताध्याव
 र्ममध्यगम् तदन्वर्माहत्तं बीजं गाणपत्य
 न्तदन्तरे प्राणबीजं च पत्रेषु वामकर्णं तद
 ग्रतः तद्वहिवसुकोणाग्रशूलेषुकवचं लि
 खेत् वायुनावेष्टितं यथात्वाङ्गि दुगत् वायु
 नाप्रेतवस्त्रे तदालिख्य निशाले पतनपूर्व
 कं श्मशानां गारसारेण ध्वांक्षपक्षशाला
 कया यंत्रमेतत्समा लिख्यापयेदीरणं तत
 पिचुमन्दस्थितं ध्वांक्षगृहाकाष्ठत्रयन्त
 तः श्मशानवन्हो संदह्य भस्मादायतद्भे
 वम् विघ्नाधीशगृह्हाः स्यात्शार्कराज
 सायुतम् यंत्रमध्ये प्रविन्य चक्री हस्तम्

शि०। दवैवसाध्यपादोत्पसेरंतडुलिकीकृ।
 ३५४ तं शवाल्लिप्तनिशाभागंविताभस्मास्थि
 नीतथासर्वयंचविताप्ररंकपिकठिच्छे
 चवानरीसंपिष्ठोन्मत्तसारेणनिर्मायग
 णपाधियं ततुन्दमध्यगंकृत्वापुनःप्रा
 णान्प्रतिष्ठयेत्सामनावुच्चाटेनंदंदंसे
 योज्यप्रजयेन्मनुःअष्टोत्तरसहसंहियांशु
 नाशरावयुगलंमंत्रिनिर्मायान्यत्रचाम
 योःआम्बिकेयंप्रविन्यस्यकृद्वापुषौस
 मर्चयेत्तमनावुच्चाटयदंदंसेयोज्यप्रजे
 येन्मनुःअष्टोत्तरसहसंहिच्छादपित्वाप
 रेणतमनिखन्यवैस्मद्वारिमासेनोवाट
 येदितं हस्तिसत्यात्तयेवैरिसदनेपिर
 णंगने स्थापितेगणयेमासादुच्चाटोजा
 यतेध्रुवं म्रियंतेवाज्वरार्त्तास्तेप्राणिनो
 भयविवुत्नाःचतुःपथेष्ववात्मीकेच
 त्वरेदुमकोदरे स्थापनाविघ्नराजस्यश
 चुरुच्चाटितोभवेत्त विघ्नेपातुन्दगंस्मवि

न्यसेधस्यमस्तके भ्रमतेकाकवत्सोपिनाना
 देशेष्वनिश्चलः आसनेशपनेयानेषधिप्राज्ञे
 गजात्नयेभस्मक्षेयान्मृतिस्तत्रभवत्येवनचा
 न्यथेति प्रयमर्थः पूर्वोक्तयंत्रमालिख्यतन्म
 ध्येहंबीजंविनिख्यतदतर्यामितिवायुबीज
 मालिख्यतदन्तर्गमितिगणपतिबीजमालि
 ख्यतन्मध्येसाधनामलिखित्वापत्रेषुयमि—
 त्यालिख्यदत्ताग्रेषुवमितिविनिख्यतदह
 रश्चकोणग्रातशूलेषुहनित्यालिख्यबहिः
 षड्दिन्दुलांछितवृत्ताकारेणवायुमण्डलेन
 संवेष्टतस्यषड्दिन्दुस्थानेषुयमितिवायुबी
 जंलिखेत्तएतद्वंत्रमुक्तफलदंभवतिप्रेत
 वस्त्रेप्रेतत्यक्तवस्त्रे अंगारसारःकोणेइति
 प्रसिद्धःध्वांसःकाकःईरणंप्राणंपिचुमन्दे
 निम्बवक्षःशर्कराकर्करःशबालिप्लनिण
 भागंशवस्पर्शिहंतरीद्रभागं सवर्षयंस्वेतंस्वे
 तसवर्षयमेवचेतितंत्रान्तरात् उन्मत्तसारो
 धर्तुररसःतुन्दःकुक्षिःआम्बिकेयंगणेशं

शि० ॥ उच्चाटयद्देहं तं भयपदमुपास्येति शेषः सपि
 ३५५ रश्चः तथाः अथ वक्षेः सुखासेनयंत्रं विद्देश
 एण कृपम् यंत्रे पूर्वोदिते बहिर्वायुबीजं प्र
 विन्यसेत् वसुपत्रे गवर्णे षुल्कारं विलिखे
 ततः अष्टशूले षुङ्कारं व्योम्ना वा ह्ये प्रवेष्ट
 येत् निशातुर्पांशमानेन नमस्त्रिचं निम्बे मेव च
 तित्तिङ्गोद्दिगुणं पिष्ट्वा हेमपत्रा म्बुना ततः मृ
 त्कर्पटके लिप्ता देवयंत्रमिदं लिखेत् पंचां
 गं पारिभट्टस्य काकनीडं च तद्वत् चिन्ताग्नौ
 सन्दहेद्भस्मयंत्रमध्ये निवेशयेत् संवत्स
 विघ्नराजस्य सेरं कुक्षौ विनिक्षिपेत् शरावा
 नारगं विघ्नं पूजयेत् पूर्ववर्त्मना पिचुमन्दम
 वैः पत्रैः कृष्णपुष्पैर्निवेद्य कैः विद्देशपद्वयं
 मंत्रं जपेत्संज्यजा स्याद्वक्त्रं सहस्रं च शरावे
 ण निखने च्छादितं ततः प्रीतयो विधिना
 नेन विद्देशो भवति कुर्वन् आदाय गणयं मं
 त्री प्रीतयो रंता क्षिपेत् वैरि विजायते क्षिप्रं
 देहनाशावधिद्वयोः एतयंत्रं गतं भस्म गृही

त्वापयिविन्यसेत् गच्छतां पदसंस्पर्शाद्विवा
 दः सुमहान् भवेत् देशो ग्रामे पुरे यत्र स्यापि-
 तो गणायो भवेत् तिष्ठतां प्राणिनां तत्र वैरं
 भवति सर्वदा पारिभद्रस्य पचाङ्गे हेमभागमि-
 तं भवेत् भागैकं मरिचं रात्रिस्तावती त्रितयं
 त्विदं संदह्य भसितं पूर्ववर्त्मना संस्कृतं पुनः
 विकीर्णं वैरिणो मूर्ध्नि कुर्यादुन्मादमूकते-
 ति अस्यार्थः तत्र पूर्वोक्तेयं त्रिमालिख्यतन्म-
 धेरं यमिति विलिख्याह सुदलेषु लंकारं
 यंकारं च विलिख्य दलाग्रेषु ऊकारं विलि-
 ख्याह कोणो गतशलाह कङ्केकारमालि-
 ख्य बहिराकाशमण्डलेन वताकारेण से-
 वेह्येदिति पारिभद्रो निम्बः हेमपत्ररसः-
 संबर्त्तगुलिकीकृत्य विद्वेषपदं उच्चार्य
 स्थाने रात्रिर्हरिद्रा पूर्ववर्त्मना चिन्ताग्निना
 तथा सांप्रतं मारणं यंत्रं प्रवदामि यथागमं यं
 त्रं विरख्य पूर्वोक्तं वर्त्ममध्ये निवेशयेत् माया
 विघ्नेशबीजे हेतुमध्ये पिसमालिखेत् त

शि।
३५६

दाह्येषु कुरीत्यैव वर्णनं गतातिखेत
प्राशुशुक्षणिबीजं वधरासंपुटकोणगंम
स्तकेष्वस्त्रबीजानि बहिषु वर्गं तद्वहि
विहिकोणेषु बहिबीजं समालिखेत नि
शांशुदोसमालिप्पमतकर्पटके शुभे वि
तांगारास्थिनिर्घासैः काकपक्षशलाकया
यद्योक्तं विलिखेयं त्रमेतन्मरणनामकम्
कणारामपुत्राख्यव्यानिशामरिचसद्वि
चात्नुहीक्षीरेण संपिष्यतिष्पशावपटे च
वा करस्करस्य पंचांगैरजनीरजम्बुकस्त
जा लिङ्गाय कर्पटेशावे लिङ्गाशेषेषु
रोक्तवत् समीरं च प्रतिष्ठाप्य कृत्वा गणप
तिं ततः यंत्रं तद्दृश्ये न्यस्य पुनः प्राणान्म्रा
तिष्ठयेत् मातृसमसमुद्भूतांगणेशागार
मतिकान्तिवमूलमदं चापि कर्कधूमूल
संभवां प्रमशानमतिकान्तद्वत्कारवीरद्व
मूलजां कुंभकारकरस्य ह्यमूषरस्यान
जां मदं पिष्ट्वा शरावयुगलं कृत्वा चान्यत्र चो

भयोः यंत्रास्वंगणपंन्यस्य कृत्स्नपुष्पैः सम
 वयेत् कारस्कर भवेः पत्रैर्नैवेद्यैश्च यथा
 पुरा उक्तमत्र यदस्थाने साध्यनामनिवे
 श्य हि मारद्दयशब्दं च सहस्रं साहस्रं केजये
 त् दक्षिणाशामुखो मूत्वारजन्या भूतवा
 सरे चत्वरैः पितृभूमौ वामात् विन्वृणहे
 यवा बल्मीके कोटवापि कारस्करतरुद्धे
 वे पिधाया न्यशरावेण निखन्य बलिमा
 हरैत् साध्यो यमपुरं यामिति सप्ताहाज्जर
 पीडीतः प्रमोघवीर्यमेतद्धि विधानं भुवि
 दुर्लभं भूदेव व्यतिरिक्तेषु राजवैरिषु योज
 येत् नृपोपि कारयेद्यः सकर्तारंतोषयेद्
 नैः कर्ता पितृदृशांशेन प्रायश्चित्तकरि
 ष्यति हरिद्रविघ्नं मंत्रस्य सांगोपांगविधा
 नकं निरूपितं यथाशास्त्रं गोपनीयं सदा
 बुधैः दत्तव्यं पुत्रकल्याणशिष्याय स्थिरवे
 तसे वित्तवाक्कायवसुधिमिर्गुरुशुश्रूष
 कायच श्रद्धाहीना यदुदृश्याय नैवेद्यं कदा

शि० चनेति अयमर्थः तत्र पूर्वोक्तप्रकारेण यंत्रं
 ३५७ विरच्यमध्ये हुंकारं विलिख्य तत्तत्सोदरेण
 किं वीजं गणपति वीजं च विलिख्य दलेषु
 ध रमित्पालिखेत् कोणं कृत्वा तत्कोणेषु र
 हिरह मित्पालिखेत् कोणं ग्रेषु फट्कोरमा लिख्य
 तयत्तशूलेषु हुंकारं तन्मध्ये रमित्ति च वि
 लिख्य तद्दहिस्त्रि कोणं विलिख्य तत्कोणं
 घुरमित्पालिखेत् एतयंत्रमुक्तफलदम्
 चित्तोगारास्थिनिर्घोसश्चितास्थिकोडला
 श्वा कणपिप्पलीरामुठं हिं गुः सुही सेह
 ड इति कान्यकुब्जभाषा नामस्तं भयपट
 स्थाने मारय मारयेति भूतवासरे चतुर्द
 श्यां कोटरेकारस्करस्य सुन्दराचार्यशि
 ष्येण श्रीनीलासेन धीमता चेन्द्रिकायां
 प्रणीतायां प्रकाशोदशोगमत् इति श्री
 सुन्दराचार्यचरणारविन्दद्वन्द्वानेवासि
 नाश्रीश्रीनिवासमहोदयेन विरचित्तायां श्री
 शिवाचनचेन्द्रिकायां मष्टादश प्रका

शः सारसंग्रहे वक्रतुण्डगणेशस्य मनुव
 श्येपथाविधि सर्वपापक्षपकारं सर्वसौभा
 ग्यदायकं राजवशपकरं पुंसांबंध्यानां पु
 त्रदायकं अमृतचतुरास्यानीकामिका
 श्रोत्रविन्दुपुक् रत्नतापोनन्नपुक्तः पवनः
 कवचंतथा षडक्षरोपमादिको भजतां का
 मदोमणिः अमृतं वचतुरास्यः कः अग्नि
 रेफः तयोर्योगवक्रः श्रोत्रे विन्दुरनुस्वारः
 तेषामैकैकेन तु रत्नतीः ३ः अनन्न आता
 भ्यां डा पवनः यः कवचं हं अवको वितरी
 र्घं कवचं वदंति प्रादुर्बभूव मनसि मंत्ररा
 जः षडक्षरः तप्तवामी करप्रख्यो वक्रतुंडा
 यद्गमिति चक्रतुंडकल्पवचनात् वक्रतुं
 डायकवचं दीर्घमेष षडक्षरः इति वचाना
 च तथा भार्गवो मुनिराख्यातः छन्दोनुष्ट
 बुदाहृतं देवतावक्रतुण्डोस्य सुरासुरनम
 स्तुतः विधाय मूलमंत्रेण करशुद्धिं जिते
 न्द्रियः षड्भिर्मंत्रैर्गतैर्बर्णैः षडंगानि प्रकल्प

शि०। येत भूमम्यकेहृदयनाभ्यं ध्वाधारकेक
 ३६८ मातृ षडक्षराण्डणेन्यस्योत्सर्वेण व्यापके
 ततः विधाय देवं हृदये ध्यायेद्देवाग्रचेतसा
 रम्योद्भिन्नारुणतरमणिब्रातसंशोभिका
 न्तिसंविभ्राणकरकिशलयैः पाशमप्ये
 कुशाहं सामीतेहं त्रिनयनयुतं रक्तमा
 ल्यां शुक्लाब्जमभोजोद्यत्पुटगतममुं संस्म
 रेद्वक्तुण्डम् वामाघूर्द्ध्वोरुधे तदाधः
 स्थयोरन्ये इत्यायुधध्यानम् तथा पूर्वोक्ते
 पूजयेत्सीतेवक्तुण्डगणेश्वरं अष्टपा
 त्राम्बुजद्वंद्वचतुर्द्वारयुतेन च चतुरत्नत्र
 येनायवेष्टितं चक्रमालिखेत् मध्ये दे
 वंसमर्च्य भ्यर्च्य पुष्पा नैरुपचारकैः आदा
 वंगानि संपूज्य यथास्थानं विशालधीः पू
 र्वादितस्तलमूलेषु शक्तीरह्यौ क्रमाद्यजेत्
 विधाख्या विश्वधात्री च भोगदा विघ्नदा
 तिनी तिधिप्रदा च पापघ्नी तथा पुण्याश
 शिप्रभा दलेषु च यजेत्तद्वदमिमाद्याः पु

रोचिदितिः द्वितीयेष्टदलेतद्वद्वक्तुण्डा।
 दिका-न्यसेत् चतुरस्रेलोकपालांस्तदस्त्रा-
 णिचपूजयेत् प्राग्बद्धीद्येसम्पत्तु
 ण्डार्चनैरितेति अथप्रयोगः तत्रप्राग्बत्प्रात
 रुत्यानादिषडंगपूजानेप्रथमाष्टदलमूले
 षु उं विद्यायै नमः उं विश्वधात्रे नमः एवं भौ
 गद्यायै विघ्नघातिन्यनिधिप्रदायै पापघ्ने पु
 ण्णायै शशिप्रभायै ततोष्टदले मध्येषु प्रा
 क्तक्ष्मीगणेशप्रकरणैस्तसिद्धिष्टकंसं।
 पूज्यद्वितीयेष्टदले प्राग्बदे काक्षरप्रकरणे
 तान्बक्तुण्डादि संपूज्य लोकपालपूजा-
 दिप्राग्बत्सर्वं कुर्यादिति तथा वर्णलक्ष्म
 पे नमंत्रं जुहुयात् दशांशतः अष्टद्वये पुरा
 प्रोक्तैर्मधुराक्तैर्यथाविधितर्पणदिततः।
 कुर्याद्ब्राह्मणाराधनावधि एवं सिद्धिमनो
 मंत्रीकाम्यकर्माणि साधयेत् तर्पयेत् पूर्व
 मार्गेण बक्तुण्डगुणेश्वरं पूर्वमार्गेण म
 हापतिप्रकरणे तत्प्रकारेण चतुरस्रे हस्त

शि। मात्रंकुण्डकुर्यात्तदग्रतः आदधीतमथि।
३५५ त्वाग्निमनूचानगहाद्वरेत् मयित्वाकाष्ट
दितः अनूचानः श्रोत्रियः प्राणयामंत्रयं।
रुत्त्वामंत्रिकर्मसमारभेत् ततः पुरोक्तव
त्तुत्त्वामंत्रन्यासं षडंगकं षडंगन्यासं कुर्या
त् गंधपुष्पादिकै रग्निं संपूजस्थापयेत्ततः
स्थापयेद्दीक्षोक्तविधिनानित्यहोमविधिना
वा कृशानुमध्येतत्रायनागयज्ञोपवीतति
नं लम्बोदरं भास्करतमेकदंतं त्रिलोचने
पद्मासनसमारुहं चतुर्बाहुं सुवर्णभं कि
रीटहारकेपूरंगदालंकारभूषितं एवं सं
चित्पुमनसा समावाहगणेश्वरं गदाभिः
समभ्यर्च्य जलेनाग्निं प्रसिच्य चाषडंगेन
द्विष्टान्तेन जुहुयाच्च घृताहुतीः अष्टाधिकं
सहस्रं च ततः सिद्धो भवेन्मनुः सहस्राष्टं च
तुर्योषुपक्षयो रुयो र्यजेत् साष्टसहस्रमि
त्यर्थः शतं हुनेदपूपैश्च वत्सरालभते धनं
मध्याह्नकाले नित्यं हितदग्ने प्रजपेन्मनुस

हसं त्रिशातं वापि शातं चाहोतरं सुधीः अहो
तरमिति स्थानत्रयेण न्वेति अचिरेणैव म
हती लक्ष्मी प्राप्नोत्यतः प्रसन्नता त्रमन
सस्तुष्टिरन्या शिता तथा स्वापवै मुख्यमात्र
पिप्रेदिरदृशानं एतानि मंत्रासिद्धिर्हि चिन्हा
न्युक्तानि मंत्राभिः पूर्वोक्त सिद्धौ दत्तेन त्रिमा
सं त्रिशातं हुनेत् महानिधीनां भवनं भवेद्देश
वणोपरः गुडाकैः पृथुक् नारिकेलैर्मरिचसं
युतैः अग्नौ सहस्रं जुहुयात्स मंत्री धनवान् भ
वेत् शुभशालि मयैः शालित एडल चूर्णैः स
जीरकैर्वहुगुडैः शुभैरति घृतयुतैः अपूपैः जु
हुयात् मंत्री धनवान् भवेत् शुभशालि मयैश्च
र्णैः समरीचैः ससैधवैः शालिगणेशस्य हित
सन्निधौ सहस्रमात्रं सलभेन्महती मचिरा
द्रमा साध्यनामाणां पुटितमनुना जुहुयात्सु
धीः अपामार्गसमिद्धिर्वापद्यैः पनसजैः फ
लैः सहस्रं कदलैर्वीचनरं तारीवशां नयेत्
राजाभिर्जुहुयादग्नौ सहस्रं कन्यकाप्रये

शि०। सहस्रमाज्याहुतीनां हुनेत्सीरहुतीरपि स
 ध००० हस्त्ररोगशास्त्रं न्यथेमासासाच्छत्रजये
 दुवं विभीतकोत्थसमिधांसहस्रं साष्टकं
 शिनिशि लोहिताक्तं शमशाग्नौ जुहुयान्मा
 रयेद्रिपुं भूमौ शत्रुस्वरूपं च विलिख्यात्पा
 स्योदरे नलं प्रक्षाल्य सिद्ध्यर्थं वरैः सहस्रं जु
 हुयात्सुधीः तं मारयेत्सप्तदिनान्नात्र कार्या
 विचारणा कालमेघसमाना भंगणेशानि
 जशुण्डयारिपुं गृहीत्वा वउवा मुत्वेव न्होम
 होत्कटे प्रक्षिपन्तं गणपतिध्यात्वा मुंप्रज
 येन्मनुं सहस्रं त्रिदिनेनासौ शत्रुमुच्चारयेद्दु
 वं समुद्रां नदी प्राप्य गृहीत्वा जलिनां जले
 सहस्रं कृत्योमिमं अपरिपिंचत्स्वमूर्द्धनि
 अनेन विधिना मंत्री पापौघं नाशयेद्भुवंश
 निश्चरदिने स्वत्यमालभ्य त्रिसहस्रकम्
 जपेमनुं गणं ध्यायन् दोषान् ग्रहभवान् हरे
 त वेत्तसौ त्यसमिदं मासहस्राद्दृष्टिमाप्नु
 यात् धानार्थी जुहुयाद्भुवैरन्नाप्यन्तेई

नेदुवं कमलैरुत्पलैर्वापि होमो वत्प्रदोम
 तः क्षेत्राभिकांक्षीयत्तलैर्गुडाम्यतेर्दनेत्सु
 धीः तमर्चयित्वा गणपं हरिद्रुं सैन्धैवं वचो
 निष्कादीर्दप्रमाणानि सपिष्येता नि निक्षि
 येत् प्रवत्सुभिन्नगोमूत्रे सहस्रेणाभि मन्त्र
 यत् त्नात्वा मत्पुस्तानदिने विशुद्धं शुष्क
 वाससम् पाययेत्तां च सावंध्यासूतप्राग्वा
 त्सरात्सुते उपोष्य सामग्रहणे भास्करग्रहे
 यवा कपित्ताज्यं पलं चूर्णं वचायाश्च प-
 लाद्विकं एतत्सहस्रं संजप्तं समस्तं प्रपिबेत्सु
 धीः प्रवाप्य मेधां महतीं कवित्तां लभते ध्रु
 वं गोचर्ममात्रभूदेशमुपनिष्पांशुकावजं
 कृत्वा त्रस्थापयेत्कुंभमर्चितं चन्दनादिभि
 तस्योपरि ह्यत्कपित्ताघृतपूर्णं शरावक
 म् घृतं तत्र प्रतिष्ठाप्य ज्वालयेद्दीपमुत्तम
 तत्र विघ्नेशमावाह्यपूजयत्कुसुमादिभिः
 कुमारी च कुमारांश्च दीपस्याग्निधा च ज
 पेत्तं मन्त्रप्रवरमष्टोत्तरसहस्रकं ततः पृ

शि० १। ह्यकुमारीवाकुमारोवाव्रवीतितत् मनो
 ध० १ गतेहिसकलंभविष्यंभूतमेवच वर्तमा
 नमनारस्यप्रसादान्नात्रशंशयःइतिस्मार
 संग्रहे मन्वान्नरमथोवक्षेवक्ष्येवक्रतुर
 ण्डगणेशितुःयस्यस्मरणमात्रेणसर्वेन।
 पंपत्पुपद्वाःठिटीशोनसमायुक्तोयपूर्वः
 कर्तुरीयकःसघात्रान्तोधरावृत्तान्तो
 धरावृत्तान्तोबलीमगुस्तथा खड्गीशोश
 र्घसंयुक्तोवियन्नारायणान्वितो षडक्ष
 रोयमाख्यातःसर्ववर्षफलप्रदाःठिटीश
 एकारःतेनयुक्तोयपूर्वोमकारःतेनमेक
 तुरीयोघकारःसघउकारःतेनघोइतिघ
 शालकारःवृत्ताककारःअनतआकारः
 तेनत्कारइतिवलीय भगुसकारःखड्गी
 शोवकारःदर्घआकारःतेनत्वा विघड्
 कारःनारायणआकारःतेनहाइति त
 थाभार्गवोमुनिरस्यस्यादनुष्टुप्प्रच्छन्द
 ईरितं वक्रतुण्डगणेशोस्यदेवतादेव

वेदितः मंत्रवर्णैः षडंगानि षडङ्गिः कुर्याप्यथ
 थापुराध्यानपूजादिकं सर्ववदाचरेत् अ
 थप्रयोगः सुगमः रायस्योषधपदं प्रोक्तं देव
 त्स्यदपितानि च धिदोरत्नपदं चोत्कादोम
 तंचततो बदेत् रक्षोहणोपदानेनैवो बलगे
 ति पदं बदेत् हनोपदानेनैव प्रोक्तो मंत्ररात्र
 षडक्षरः द्वात्रिंशदक्षरो मंत्रः प्राथम्येण कर्त
 रितः रायस्योषधिति स्वरूपं स्वदपितानि।
 स्वरूपं रक्षोगणो स्वरूपं हनो स्वरूपं षड
 क्षरः प्रथमोक्तः तथा ऋष्यादिकं पुरायोक्तं
 ध्यानपूजादि पूर्ववत् प्रथमोक्त षडक्षर
 वत् तथा जपेद्वर्कसहस्राणि जुहुयात्तद
 शांशतः हविषा घृतसित्तेन तदन्ते तोषये
 दुक्तं एवं सिद्धमनुर्मन्त्री साधयेदिह मात्म
 नः इष्टं काम्यं तदपि षडक्षरोक्तमिति त
 थादे नंतत्पुरुषं प्रोत्का विद्महे पदमुच्चरे
 त् वक्रतुण्डचतुर्थ्यंतं धीमहीति ततो ब
 देत् तन्नोदन्तीसमाख्यबदेदन्ते प्रचोद

शि० १ यात् गायत्रीयं समाख्याता वक्रतुण्डगणे
ध० २ शितुः स्नानकाले सदा जप्या मन्त्रिभिः क
र्मसिद्धये डे नंतत्पुरुषंतत्पुरुषायेति सु
गममन्यत् सारसंग्रहे उच्छिष्टस्य गणे
शशपविधानमभिधीयते हस्तिशब्दं स
मुच्चार्यपि शावीतिततो वदेत् लिखेपदं स
मुच्चार्य वह्निजायान्तमुद्धरेत् नवाक्षरो य
माख्यात उच्छिष्टस्य गणे शितुः वह्निजाया
त्वाहा अन्पत्स्वरूपं तथा रुषिः कंकोल
नामास्य विराट्छंद उदीरितं उच्छिष्टग
णपो देवः सर्वसंपत्प्रदायतः द्वाभ्यां हृदय
माख्यातं त्रितमिः शिर उदाहृतं द्वाभ्यां शि
खासामाख्याता वर्मासिभ्यां सर्मारितं स
मस्तेनास्त्रमाख्यातं पंचांगविधिरीरितः
ध्यानार्चनविधानं च मंत्री पूर्ववदाचरे
त् अत्र चकारात्पुरश्चरणमपि पूर्वमं
त्रोक्तमेव प्राप्यते तेन वक्रतुण्ड षडक्ष
रप्रकरणे वर्णितं संजपेन्मन्त्रमित्युक्तं ।

तदत्रापिलभ्यतेनास्यमंत्रस्यनवलक्षज
यः पुरश्चरणमित्यवगम्यतइति प्रयोगा
दिकंसुगमम् तथा काम्यकर्माणिबक्ष्या
मित्तंभेदेष्वेवमोहने मारणेचवशीकारेस
र्वकर्षणकर्मणि एतत्सर्वकरोत्यवसुप्री
तोगणनायकःप्रतिमांकारयेद्दीमान्निबं
काहमप्योशुभाम् साध्यांगुहप्रमाणंचग
णेशस्यमहात्मन स्पृष्ट्वातांप्रजयेत् मंत्रं
काम्यसिद्धित्ततोभवेत् अहम्यांचवतु
र्दशोक्तुस्तपस्यस्यमंत्रवित् उच्छिष्टोरा
त्रिमध्येतुजयेन्मंत्रमिमंशुभम् वाञ्छितो
वशमायातिसाधकस्यनशंसयः भूर्जपत्रे
समालिख्यसाध्यनामयथाविधि मंत्रेण
वेष्टीतंकृत्वाजपेन्मंत्रमनन्यधीःपादेना
क्रम्यतत्यत्रंहृष्टाकृष्टिरियंमता लिखि
त्वापूर्ववत्पत्रं पूज्ययित्वाविधानातःसा
ध्यंस्पृत्वाजपेन्मंत्रं सर्वलोकं वशंनये॥
ति धारयेन्मस्तकेपत्रंजपेन्मंत्रमन-

शि। नधी राजानं राजपत्नी चार्षयेत क्षणात्सु
 ध०३ धीः येन मूलमंत्रेण वै। स्थितसाध्यनाम
 गर्भभूर्जपत्रं ताम्बूलपत्रपुष्पाणि वस्त्रा
 णामरणानि च फलमूलादिवस्तूनि स
 मादाय जयेन्मनु एकविंशति वाराणि।
 दद्यादिष्टाय नान्यथा सर्वलोके वशक
 रः प्रयोगो यमुदाहृतः श्रीखंडधूपदानेन
 राजानं वशमानयेत् सम्विधो निम्बका
 रुस्पकदुतैलसमन्विताः काकपक्षस
 मायुक्ता हुत्वा मंत्रीपथा विधिपथा विधि
 चित्ताग्नौ रिपुं च परसेनां समुच्चाटयति त
 क्षणात् उत्तूककाकयोः पक्षान्स्तद्वसा
 रक्तसंयुतान् श्मशानाग्नौ तु जुहुयादि
 द्वेषः क्षिण्योः क्षणात् शत्रुपादरजोयु
 क्तं च क्रिहस्तमदंबुधः श्मशानमस्मसं
 युक्तं मुदूर्तनमलान्वितं उवर्तनमलं
 शत्रुशरीस्य गृहीत्वा पुतली कुर्यात्स।
 वावपवशो भित्तं तस्या हृदि लिखेन्ना

ममूलमंत्रेण वेदितं कृत्वा प्राणप्रतिष्ठेत्
विषरक्तास्य पत्रके स्थापयित्वा जपेन्मंत्रं स
म्पगेकाग्रमानसः स्मियते रिनसं देवे देवेना
पिसुरसितः चितायां दधदं पत्नोर्भस्मादाय
यथाविधि रोचना कुकुमाभ्यां च भूर्जेनाम
समातिष्ठेत् वेदितं मूलमंत्रेण प्राणस्था
पनमाचरेत् साध्यं स्मत्वा जपेन्मंत्रं सम्पग
द्येत्तरं शतम् द्विष्टयोजनयोः सम्पकत्वे हो
भवति तत्क्षणात् सारसंग्रहे कौक्रीप
दंसमुच्चार्य ह्रीं ह्रीं वपटमुचरेद्भकारं सम्प
गुच्चार्य घेघेषाब्धमथोच्चरेत् फट्कारं स्वा
हयायुक्तं प्राणवायो यमीरितः एकादशाक्ष
रः सम्पकमूलमंत्रो गणेशितुः रूपादिकं
पुरा प्रोक्तं ध्यानं पूजादिकं चेति तथा एकदं
ष्टं चतुर्थ्यन्तं द्वादशं स्तिमुखं ततः लग्नादर
पटं देवतामुच्छिष्टेति पदं ततः आत्मनेकुश
बीजं च त्वंकारं मुबनेश्वरी ह्रीं ये चैव पदम
चार्य स्वाहाकारं समुच्चरेत् सप्तविंशतिभि

शि। बौर्णैर्मंत्रप्रोक्तोगणेशितुः तृतीयचतुर्थप
 ध०४ दयोर्विसंधिः अन्यसुगमम् तथा श्रुमादि
 ध्यानपूजादियथापूर्वसमाचरेत् यथापूर्व
 वक्रतुण्डषडक्षरववत् तथा औंकारं वि
 लिखेदादौ नमो भगवते पदं एकदंष्ट्राय से
 भाष्पहस्तने मुखशब्दतः लम्बादरं पदं डं न
 मुच्छिद्येति पदततः महात्मने पदं प्रोक्त्वा व
 देदं कुशवीजकं वृंकारमायया युक्तं हं द्वे
 च समुद्धरेत् स्वाहा नो मनुराख्यातः सम्यक्
 षड्दिंशदणिकः उच्छिद्येत्पत्रविंशंधिः ॥
 षादिकं पुराप्रोक्तं षड्दीजैरंगमीरितं ध्यानपू
 जादिकं सर्वमंत्रिपूर्वोक्तमाचरेत् इति मंत्रो
 : द्वारः सुगमः षड्दीजैरिति क्रौं हृदये ल्वं शिर
 हो शिखा हं कवचं घंतेत्रो घं अस्त्रं अन्यसु
 गमत् तथा पूजान्ते ह्यनयास्तुत्यास्तुवीत
 गणपकम् नमामि देवं सकलार्थदन्तं सु
 वर्णवर्णं भुजगोपवीतं गजाननं भास्वरं
 मेकदंतं लम्बादरं वारिभवासनं च २ के

कोस्य

पूरिणं हारकिरीटजुहं चतुर्भुजं पावराभ
 यानि सृणिं वहनं गणपं त्रिनैत्रं सचामरं
 स्त्रीयुगलेन युक्तं २ षडक्षरात्मानमनल्पभू
 षं मुनीश्वरैर्भागवत्पूर्वकैश्च संसेवितं देव
 मनाथकल्पद्रुमं मनोज्ञं शरणं प्रपद्ये ३ भ
 वाय्यदावानलदह्यमानं भक्तं स्वकीयं परि
 षिंच्यते यः गण्डस्तुतो भो मिरन्यतुल्यं वन्दे
 गणेशं चतुर्भुजं नीलम् ४ शिवस्य मौला
 वल्लोकचन्द्रं स्वसुण्डया प्रवतपास्वकीये
 भग्नं विषाणं परिभाष्य चित्तो आक्रष्टुमिच्छे
 नागपोवतान्नः ५ पितुर्जटाजूटतटे विलो
 क्य भागीरथीं तत्र कुतूहलेन विहर्तुं कामः
 समहीध्रुपुज्यानिवारितः पातु सदा गजास्यः
 ६ लम्बोदरो देवकुमारसंघैः क्रीडन् कुमारं
 जितवान्निजेन करेण चोत्तोल्य ननर्तरे
 म्यंदन्ता कलास्यो भवतः सपायात् ७ आग
 त्योच्चैर्हरिनाभिपद्मं दर्शयित्वा स्वकरेण
 तच्च उदरं मिच्छन् विधिवाडुवाक्यं श्रुत्वा

शि। मुमोवावतुनोगणेशः ८ निरंतरं संस्तुतदम्
 ध०५ पंकैलगनांसुगुंजभद्रमरावलीच स्वधोत्रना
 ५०५ लैरप्पसारपुनंस्मरहजास्यंतिजहृत्सरोजै
 ९ विश्वेमौलिस्थितजकुंकन्याजलंगही
 त्वाजपुष्करेणहरंसलीलं पितरं स्वकीयं
 प्रपूज्ययनहृत्तिमुखः सपायात् १० सत्त्वे
 रमास्यंधुसणागरागंसिंदूरपूरारुणकान्त
 कुम्भम् कुचन्दनालिप्रकरंगणेशो ध्याये
 तस्वचित्तैसकलेष्टदन्तं ११ समीक्षमातु
 निजपुष्करेणजलंसमादायकुचौस्वमातु
 प्रक्षालयामासषडास्पयीतौस्वार्थमुदेसो
 कलभाननोस्तु १२ तंवामनोगंशिषुभाव
 माप्तंकेनापिसत्कारततो धरिज्यो वक्तार
 माद्यंनिगमादिकानांलोकैकवयंप्रणामा
 मि विघ्नम् १३ प्राणिगितंचारुरुचामृणा
 क्षासंभोगलोत्तमदविह्वलागं विघ्नोच्चवि
 ध्वंसनमेकदन्तं हिरदाननन्तम् १४ हेर
 म्वउद्यश्चिकोटिकान्तःपंचाननैरप्पाव

लाम्बितांसः मुनिः सुरान् भक्तजनान् सर्व
संपालयन् पातु सदा गजासः १५ षडैषा
यनव्यासमुने श्वयेन स्वदन्तको स्यान्निखि
लं निखित्वा दन्तं पुराणं शिशुमिन्दुमौले
स्तयोभिरुग्रं मनसा स्मरामि १६ क्रीडाप्रव
ते जलधाविभास्ये वेत्ता जले लंघयति प्र
भीताः विविच्य कल्पस्य सुरास्तदन्तं विश्वे
श्वरं वागिमिरभिद्युवन्ति वाचां निमित्तं ह्यनि
मित्तमाघं पदं त्रिलोक्या ह्यपदं स्तुतीनाम्
सर्वैश्च बंधनवतस्य बधः स्थाणोः परं रूपं
मसौ सयायात् इमां स्तुतिं यः पठतीह भक्त्या
समाहितः प्रातरतीव शुद्धः संसेव्यते चेन्द्रि
यानितानन्दारिद्रसमो हविहीन एष सुन्दरा
चार्यशिष्येण श्रीनिवासेन धीमता चन्द्रि
कायां प्रणीतायां मूनविंशः प्रकाशकः इति
श्रीसुन्दराचार्यवरणा विन्दद्दद्वान्नेवासिना
श्रीश्रीनिवासभट्टेन विरचितायां श्रीशिवा
चनचन्द्रिकायां मेकोनविंशः प्रकाशः अ

शि. १ यशक्तिमंत्रावद्विद्यते तत्रादौ सकलवृद्धा
 ध. ६ यमात्तभूतायाः श्रीमात्तकायाविधानमभि
 धीयते तत्र श्रीदक्षिणामूर्तिसंहितायां
 षवक्ष्येमहेशानिमात्तकां चोक्तमानरं-
 प्राकारादिस्कारान्तवर्णावयवदेवता
 मिति प्रकारादीति प्रकारः प्रादिः स्का
 रोनेपेषांतेवर्णाः अघयवाः अंगानियस्या
 सातथा तेनैकपंचाशद्वर्णसमुदायो मेत्रः
 तस्य देवतामात्तकोच्यते तां वक्ष्येति तेन
 मंत्ररूपेवर्णसमुदाये प्रत्यक्षरमनुस्वार
 हानं प्रतीयति विंदुयुक्ताक्षराणीति ज्ञाना
 णां वादौ न्यास एव विंदुयोगमिधानादिति
 तद्विधानमाहः श्रीसारसंग्रहे अथ सम्प-
 द्मात्तकायाविधानमभिधीयते अशेष
 दुःखशमनं समस्ताज्ञानक्षयनं प्रोक्तो ब्र
 ह्मा मुनीः छंदोगायत्रं देवतामता सरस्व
 ती सर्वदेववंदिता निन्दितप्रभा दक्षिणा
 मूर्तिसंहितायां हृत्तो वीजानि शक्तयः स्व

रास्तुपरमेशानेजाताभक्तिस्तुकीलकमि
 ति अनिर्वाच्यानां हलां स्वरसयोगेन सुवा
 च्यत्वं भक्तिस्तुकीलकमि त्पि र्थः उक्तं च तत्रै
 व अनिर्वाच्या हलो वर्गाः शक्त्या व्यक्ता भव
 न्ति हीति शक्तयः स्वराः सिद्धसारस्वततंत्रे
 दक्षिहस्तंतले पृष्ठे करभे गुह्यकादिषु कनि
 ष्ठान्ता सुवामे च कनिष्ठादित्तला विधि स्व
 रा न्योऽष्टादेव शिके वलान्विसे त्प्रिये विन्दु
 पुक्तां विलोमेन वामहस्ततला त्प्रिये दक्षह
 स्ततलांतनु न्यसेत्संहार ईरितः दक्षहस्तत
 लादेविवामहस्ततला विधि न्यसेद्विसर्गसंयु
 क्तान्स्थिरेषा प्रकीर्तिता वामहस्तकनिष्ठा
 दिपंचस्वंगुलिषु क्रमात् तकारादिशकारा
 न्तान्यर्बशो कैकशो न्यसेत् ततला विधि
 विन्यसेत् विंदुसर्गपुक्तानद्योऽन्तकारादीन् स्व
 रान्पुनः दक्षहस्ततलादेवितत्कनिष्ठा विधि
 प्रिये अकारादि अकारान्तान्स्थिति न्यास उ
 दाहृतः वामहस्तकनिष्ठादि अंगुष्ठादिक

शि०१ निष्पन्नास्वंगुलीयुतथा न्यसेत् दक्षहस्ते।
 ध०७ चदेवेषिकादिगणानानस्थितिक्रमात्तस्य
 कारादीन्येववर्णासुगपत्करयोन्यसेत् अं
 गुह्यादिस्वंगुलीषु व्यापकत्वेन सुन्दरे कर
 शुद्धिं विधायेत्येमात्तकारणं महेश्वरी षडे।
 गादिन्यासेत्पश्चादक्षमाणेन वर्त्मना सारसं
 ग्रहे ततश्चास्याः षडे गानि विन्यसेद्देशिको
 तमः अमोमध्येकवर्गः स्यादामोमध्येचव।
 र्गकः उमूंमध्येद्ववर्गः स्यादमूंमध्येतवर्ग
 कः ओमौमध्येपवर्गः स्यादनुस्वारविसर्गयो
 पशवर्गौ सत्तसौस्तोजाति युक्तानि मान्यसे
 त् चंद्राद्वीचितशेष एत्रिषणां पंचाशवर्णैः
 क्रमाद्व्याप्रांगीशरदिन्दुरुचिरांबक्षोजभा
 रान्तो दानं चाक्षवटी सुधारसत्तसत्कुंभं
 शुभं पुस्तकं विष्वाणोकरपंकजैर्भगवती
 पद्मासनस्थां स्मरेत् दक्षाधः करादि वामा
 धः करान्तमायुधध्यानं दानं वरं अन्नको
 वित् चिन्तामक्षवटी सुधाघकलशामिति

प्रयोगसारवचनाच्चिन्ताद्यानमुद्रातेनवरं
 नास्तीतिवदेति वस्तुतस्तु मुक्तामाल्यांगरा
 गोंगीमक्षत्रकुंभशोभितो चिन्तालिखित
 सत्पाणिंसमग्रवरदापिनीमितिदक्षिणामू
 र्तिसंहितावचनात् मुक्तावज्रस्फुरद्भूषाज
 यमालोकमण्डलं पुस्तकंवरदानंवेतिज्ञा
 नार्णवचनाच्चपूर्वोक्तएवपक्षःसमीचीनःव
 हुतंत्रसंमतत्वात् चिन्तालिखितंपुस्तकं क
 मण्डलुःकुंभःजलाधारसामान्यात् सारसं
 ग्रहे मस्तकेमुखवतेचनेत्रकर्णेषुविन्यसेत्
 नासागंडोद्वेदेनेषुसमूर्द्धस्येषुविन्यसेत्
 पाणिपादयुगस्यापिसंध्यग्रेषुन्यसेत्क्रमात्
 पार्श्वयोःपृष्ठसन्नाभिजठरेषुप्रविन्यसेत्
 हृदोर्मूलककुक्षामदोर्मूलेषुहृदादिच कर
 पद्युगलेचवज्रठराननयोन्यसेत् व्योमात्
 सौरसनकायुतकर्णिकंतर्किकंजङ्कगस्वर
 युगंप्रविलिख्यपत्रे वर्गाष्टकंतदनुभूमिपु
 रेणवीतमाशासुवाक्षरयुताग्निपुरातनयु

शि०। कम अस्मिन्पिठेयजदेवीनवशक्तिसमन्वि
 ध०८ ते मेधाप्रज्ञाप्रभाविषाधीर्हसिस्मन्निबुद्ध
 य विद्येश्वरीतिर्गदितामारुपाःपीठशक्तयः
 सिद्धसारस्वते बीजं च सर्वशक्त्यनेकमन्त्रा
 सनमुच्चरेत् ३ नमः पदंबूपादयंपीठ
 मनुर्मतः बीजं यंत्रमध्यस्थं सारसंग्रहे अं
 गानिसंयुजेद्यदौखरद्वंद्वंततोर्चयेत् अष्ट
 गंस्तत्रोभ्यर्चयेत् चतुर्चयेत् क्रमात्तकुं
 दाभास्त्राक्षविधायुक्करयुग्मादलेखिमाः
 व्यापिनीभालिनीपुक्तापावनीकृदिनीततः
 धारणीमालिनीषष्ठीहंसिनीशान्तिनीतथा
 ततःसंपूजयेन्मन्त्रीब्राह्मद्यास्तदनंतरं लो
 कपालास्तदस्त्राणिप्रयजेत्क्रमशःसुधी
 रि अथप्रयोगोलिख्यते तत्रप्राप्तप्रात
 रुत्यानादिमातृकान्यासान्तेयोगपीठन्या
 साद्यात्मपूजानं कृत्वा स्वपुरतः स्वर्णादिप
 द्दंकुंकुमादिभिः सकेसरदलाग्रपरिवेष
 पुक्तं चतुर्द्वारपुक्तं चतुरस्रत्रयवेष्टितम्

हृदयकमलं कृत्वा तत्र कर्णिकायां मध्ये
 सकारौकारविसर्गपुक्तं हकारं विलिख्य त
 त्केसरेषु स्वाद्यादिप्रादक्षिण्येनाहृदयमू
 लेषु एकैकदमूलेषु द्विद्विक्रमेण सविंदुं
 षोडशस्वरान्मध्यस्थबीजाभिमुखान् विलि
 ख्य दलेषु कचटतपयशालाख्यानहृदयगंति
 धैव विलिख्य चतुरस्त्राभ्यन्तरे चतुर्दिक्षु स
 विंदुं वकारं तत्कोणेषु सविंदुं ङकारं च लि
 खेदिति पूजाचक्रं निर्माय श्रीपण्णोदिपीठे
 संस्थाप्य तत्र मूलमंत्रेण पुष्पांजलिं न्यस्या
 र्घ्योदकेन प्रोक्ष्य तत्र प्राग्बन्मण्डकादिपरत
 त्वाचान्तं पीठपूजा कृत्वा दलकेसरेषु स्वाद्या
 दिप्रादक्षिण्येन ओं मेधाये नमः ओं प्रसाये
 नमः ओं प्रभाये नमः एवं विधाये धत्ते बुधे
 श्वये इति मध्यान्तं संपूज्य तत्र मध्ये स्थवी
 जमुखाय सर्वशक्ति कमलासनाय नमः इ
 तिसमस्तं पीठं संपूज्य तत्र प्राग्बन्मूलेन मृ
 त्तिमयं रिक्तं वाहनादिपुष्पा नैरुपचा

शि। १ रैः प्राग्वत्संपूज्याष्टदलकेसरेष्वप्येककोणे
 ध०४४ ॐ प्रंकं खंगंधं ॐ हृदयाय नमः इशाने ॐ
 चं छं जं हं जं ईशिरसे नमः नैऋत्ये ॐ दंडं दंडं
 ४०९ ॐ शिखायै नमः वायव्ये एतं चंदं धनं नैऋत्ये कव
 चाय हं देव्ये ॐ ॐ पं पं वं भं मं ॐ नेत्राय न
 मः देव्यग्रादिचतुर्दिक्षु ॐ १० ॐ अत्रा
 फट् इति षडंगानि संपूज्याष्टदलकेसरेषु
 वर्गाष्टके एवं देव्यग्रादिप्रादक्षिण्येन ॐ
 ॐ नमः ॐ ईं ईं नमः ॐ ऊं ऊं नमः इत्यादि
 प्राग्लिखितस्वरक्ष्णकं संपूज्याष्टदले
 षु देव्यग्रदलमारभ्य ॐ कं खंगंधं नमः
 इत्यादि पूर्वलिखितवर्गाष्टकं संपूज्यते व
 र्गाष्टकेषु ॐ व्यापिन्यै नमः ॐ पालिन्यै
 नमः ॐ पावन्यै नमः ॐ क्लेशिन्यै नमः ॐ धारि
 ण्यै ॐ मालिन्यै हे स न्यै शान्तिन्यै नमः इति प्रा
 दक्षिण्येन संपूज्यं चतुरस्रं ॥ इति देव्यग्रा
 दिप्रादक्षिण्येन संपूज्याष्टदलाग्रेषु ॐ
 ॐ ब्राह्मे नमः एवं ईं ईं माहेश्वर्ये नमः ॐ

ॐ कौं मायै संवेक्ष्ये लंबारा ह्यै ऐं ईं द्राणै फे श्रौं
 चामुण्डायै श्रः महात्मन्यो नमः इति प्रादक्षि
 ण्येन संपूज्य चतुरस्मान्नरात्तवीथी द्वये प्रथम
 वीथ्यां श्रौं लंबे द्राय नमः श्रौरं अग्नये नमः
 श्रौं ह्यमाय नमः श्रौं क्षं निरुत्तये नमः श्रौं
 वंवरुणाय नमः यं वायवे नमः सं सोमाय नमः
 हं ईं शानाय नमः इंद्रे शानयोर्मध्ये श्रौं ब्रह्म
 णे नमः निरुत्तिवरुणयोर्मध्ये ह्रीं अनन्ता
 य नमः इति संपूज्य द्वितीय वीथ्यां श्रौं वजा
 यय नमः श्रौं प्राक्तये नमः एवं दण्डाय नमः
 खड्गाय यात्राय श्रं कुर्यात् ~~क्षं~~ प्रायगदायै
 त्रिशूलाय प्रज्ञाय च काय इति संपूज्य मूल
 मुद्धार्य सांगाये सव रिवारायै श्रीमातृकाय
 रत्नये नमः इति त्रिपुष्पांजलिना संपूज्य
 धूपदापादि प्राग्वत् सर्वसमापयेदिति ए
 वं कुर्यात् न्यासस्तं जपेत्संक्षं च मंत्र
 वित्तं तद्दृशां प्रीतिं जुहुयात् नमधुरात्रयलो
 कितैः तिलैः शुद्धैस्तर्पणदित्तैः कुर्या

शि०। त्समाहितः तेन न्यासजपरूपलक्षदयात्म
 ४१० कं पुरश्चरणं तदृशांशेन होमादिकं वसि
 ५० द्वांगतत्कृतयुगपरं कलावेतच्चतुर्गुणं का
 र्यमिति एवं सिद्धे मनौ मंत्रीप्रयोगानि ज्ञव
 छित्ताछितान् साधयेत्सर्वसिद्धयंगुर्वनु
 सापरः सरं स्वर्णं रूपं च ताम्रं च वर्गघोड
 दिङ्मिन्त एतैस्तुरवितं सम्यगुचकं सर्वका
 मदं वर्गः पंचविंशतिः दिग्दशरुचकं प्रंगु
 लीयं च अष्टोत्तरसहस्रं तु जपित्वा जुहु
 यात्तथा घृतेन तत्र समादाय सितं संपात
 सर्पिषा अभिषेकप्रकारेण घटे विन्यस्य
 मुद्रिकां मानकां पूजयेत्तत्र सांगां सावरणां
 बुधः अभिषिक्ताय शिष्याय मुद्रांतां वितरे
 दुधः मुद्रारीग्रहशुद्धं दृष्ट्वा मयसरीसपैः वि
 मुक्तः सुचिरं जीवेत्प्रधाने विजयी भवेत्तत्र
 स्वार्यः पंचविंशतिभागैः सुवर्णैः घोडशा
 भागैरूपैर्दशभागैस्ताम्रैश्च पृथगंगुलीय
 कत्रयं कारयित्वा तत्र यं पुनरेकत्रयं यो

ज्येकीकृत्यकचत्पात्रेनिधायतांस्पृशन्प्रह्ये
 तत्सहस्रंमातृकाविधांजपित्वापूर्वोक्तविधि
 नाकंडादावग्निं संस्थाप्यमातृकाविधयाष्ट
 तैरह्येतरसहस्रंमुद्रिकायांप्रत्याहतिहुतशो-
 षं संतापयन्हुत्वाप्रागुक्तविधिनाकुंभं संस्था-
 प्यतस्मिन्कुंभे संपातसितं तां मुद्रिकां नि-
 क्षिप्यपीठपूजापरः सरंतत्रमातृकासरस्वती
 समावाह्यसांगांसावरणं संपूज्य तेन जलेना
 यतां मुद्रां दद्यात् सोपिबितादिभिः गुरुं संतो-
 ष्यतां मुद्रां धारयेत् उक्तफलभाक् भवतीति
 प्रधाने संग्रमे अत्र यद्यपि धातुत्रयेण मुद्रां-
 कारयेदित्येवोक्तं तथापि धातुत्रयस्य पृथक्
 शंकारणं तदेकीकरणदिकंच तंत्रान्तरादव-
 गन्तव्यं उक्तंच मंत्रतंत्रप्रकाशे सोमसूर्याग्नि
 रूपाः स्युर्वर्णालोहत्रयंतथा रूप्यमिंदुः स्मृतौ
 हेमसूर्यस्ताम्रं हुताशनः लोहभागाः समुद्दिष्टा
 स्वराद्यक्षरसंख्यया तैर्लोहैः कारयेन्मुद्रामसं-
 कलितसंगतां साग्रं सहस्रं संजप्य स्पृष्ट्वा तां ।

शि०। जुहुयाततः तस्योसंयातये नमंत्रीसर्पिषापूर्व
 ध११ संख्याया इत्यादितथा सारसंग्रहे तोयं पिबे
 दिनादौ यत्स्त्रिवारं जप्त्वा नया वत्सराज्जायते
 सम्पक्कसमूकोपि कवित्वभाक् अस्यार्थः प्रा
 तः संध्यावंदनानंतरं चुकुलेन जलमादाय
 तन्मध्ये वक्षमाणं मातृकायंत्रं तिभाव्याका
 रादिस्वकारानां प्रत्यक्षरं विंदुमतीमातृकां
 त्रिःसंजप्य तज्जलममृतं भावयन् मूलाधारा
 जिह्वाग्रान्तं सारस्वतीनीडं दीपशिखाकारां
 ध्यायेत् तस्यो होमधिपायिवेत् एवं प्रतिदिनं
 कुर्वतश्चतुर्विधं पांडित्यं स्वात्मज्ञानं च भव
 तीति परमरहस्यार्थः ब्राह्मीरसेन वचयाप
 यस्मापाचयेद्यत्तं गोघृतं श्रौषधत्रयमपि स
 मभागं ग्राह्यं अपुतं जप्त्वा मनया माक्षिकं तं क
 विताप्रदम् अक्षरौषधिसंपकं पयसा पूर
 येत्तृषट् सहस्रजप्तेन ततः साध्यं सिंचेत्सु
 मंत्रवित् सस्यान्मेधेन्द्रिाकीर्तिदीर्घायुः
 कवितापुतः बंध्याचलभते पुत्रं नानागु-

णगणनयमिति अक्षरौषधयः प्रागेवपुर
 श्ररणप्रकरणे प्रोक्ताः तत्रराज्येवतद्व्याव
 तंचाष्टयत्रंमञ्जंमहीपुरं विधायविलिखे
 मध्येहंसहृदनशक्तिकम् कूटंस्वरान्केस
 रेषुवर्गान्बर्गोपत्रेषुचालिखेत् पंचपंचा
 क्षरोपेताद्वावांवूदिग्रविदिक्ष्वस्वरेषु
 नरुक्तानिपंचान्यानितुपंचवै स्वयंजना
 व्यंजनत्वमेदतोभूद्विरन्वयःसवाग्नीधरा
 स्वेनशक्तिस्तत्पंचकमवेत् इतिहंसोहका
 रःवनमौकारःशक्तिर्विसर्गःदावउकारःअं
 बुवकारःवान्तःअकारःबन्धिरिकारःधरा
 उकारःस्वःअनुस्वारःशक्तिर्विसर्गःअथैत
 यंत्ररचनाप्रकारःतत्रप्रागुक्तपूजाचक्रंवि
 धायतत्रप्राग्बदेवमध्येस्थकूटादिसकल
 णान्विलिख्यसप्तमाष्टदलेषुषष्टेपर
 लबसशप्तमेषसहस्र इतिवर्गद्वयंवि
 लिख्याष्टमेअइहुअंअःइतिपंचक्षारा
 दिग्विलिख्यचतुरस्रेपिप्राग्बदेववकार

शि। ८कारौलिख्येत् तत्रकार८कारलेखनं
 ४१२ त्वाष्टदिक्षापिसविंदुकं वर्णद्वयं लिख
 नीयमिति मनोरमाकारं मतं तथा एतयं
 त्रस्य मध्यस्थं नाम कृत्वा प्रयोजयेत् प्रात
 मूर्द्धि शिरोविन्दुविं वस्थं सर्वसंपदे अभिषे
 काच्च धारणात् पूजानलोहकल्पिते स्थापना
 इह दशादौ यंत्रस्य मर्त्यसिद्धिदम् एतद्यंत्रस्य
 मध्यस्था देवताः सकला अपि संनिधिं फल
 दानं च साधकानां वितन्वत इति अत्र पूर्व
 श्लोकस्याप्यमर्थः इषः काले ब्रह्मरंध्रस्थसह
 त्रदलकमलमध्यगतचन्द्रमण्डलमध्ये
 प्रोक्तयंत्रं स्वभीष्टसाध्यनामगर्भं भावयेत्
 तेन तत्फलप्राप्तिर्भवति अथवा भूमावेत्
 यंत्रं सिंहरादिना त्कीर्य तत्र प्रागुक्तविधिना
 कुंभं संस्थाप्य वर्णोषधिं चापजलेनापूर्यत्
 त्रदेवीं संपूज्याभिषेकतः स्वाभिमतफल
 प्राप्तिर्भवति यद्वा पूज्यादावाविलिख्य
 याविधिधारणात् स्वर्णदिकल्पिते यंत्रे

४
 प्रागुक्तविधिनादेव्याः पूजनान्तरं ताम्रादौ क
 ल्पितस्य गृहादौ यथाविधि भूषेकतः स्था
 पनाच्च स्वाभिमतफलसिद्धिर्भवतीति द्विती
 यश्लोकस्याप्यमर्थः तत्र सकलदेवताचक्र
 प्रतिष्ठासुखार्ण रजतताम्रान्यतमेन कृते पदे
 यंत्रमुत्कीर्य मध्ये तत देवतानामपूवकं स
 निधेहीति विलिख्य प्राणप्रतिच्छेदकत्वात् तत्र
 देवीयथोविधिना समभ्यर्च्य मातृकाया लक्ष
 मात्रं तद्यंत्रं स्पृशन् जपित्वा तत्त्ववित्पूर्णं
 त्मासु पूजितस्तव क्रं प्रथमं भूम्यतः संस्थाप्य
 तदुपरि निजवांछितदेवतामूर्तिं यथाविधि
 स्थापयेत् एवं कृते तस्यां मूर्ती तस्या देवता
 याः सान्निध्यं सविशेषं विधिभवति स्थाप
 यितुं च सकलमभीप्सितफलं भवतीति
 अथैतन्मातृकाया ये येन्यासमेदास्ते सर्वे प्रा
 जवन्ति त्वपूज्या प्रकरणे सप्रमाणं प्रदर्शि
 तास्तेषामपि पूजोपासनादिकं प्रोक्तविधि
 नेव विधेयं अथ प्रपंचयोगे यो विप्रोषः स

शि। चलिख्यते तत्रादौ मंत्रनिरुक्तिः श्रीसारसं
ध१३ ग्रहे अकारादिस्तु शान्तान्तः प्रथमोत्रमनु
मंतः शान्तान्तश्च हकारा यो द्वितीयो मंत्र इ
ष्यते तृतीयोऽपि समाख्यातो हकाराकारविं
दुभिः सकाराकारसर्गैश्चेन्द्रियषट्कात्मको
भवेति चतुर्थोऽपि सौकारहकाराविंदुभिः
आत्मान्तकरणत्मायं पंचवर्णो महामनुः
पंचमोऽपि सकारश्च वकाराकारकौ ततः ह
काराकारकौ चाथ पंचवर्णात्मको भवेदि
ति अस्यार्थः प्रत्येकं पंचमंत्राणामवयवनि
रूपणं करोति अकारादिरिति अकारोका
रमकारविंदुना दशति शान्ताख्यसप्तमे द्वा
त्मकः प्रणवः प्रथममंत्र इत्यर्थः हकारे
फईकारविंदुना दशति शान्तात्मकं भुवने
श्वरीबीजं द्वितीयमंत्रः हकाराकारविंदु
सकाराकारसर्गैस्तृतीयमंत्रः सकारोका
रहकारोकारविंदुभिः चतुर्थः सकारव
काराकारहकाराकारात्मकः पंचमई

नितथा ब्रह्मत्वयोगात्रसात्रमुनित्वेननिग
 द्यते श्रेष्ठार्थवाचकं प्रोक्तं परमारब्धपदं व
 धैः गायत्रं त्रायेते यस्माद्वापत्रेच्छन्द इत्यत
 यस्मादतिशयः स्फुरिते जसो नैव विद्यते प
 रं पदेति न तत्प्रोक्तं परं ज्योतिश्च देवता अ
 स्मार्थः ऋषादिशब्दनिरुक्तिमाह ब्रह्मत्वा
 दिति वेदेनादिषु विचारितेषु पदादित्या
 दिज्योतिस्सु यत्सर्वस्मादतिशयि चित्त
 स एज्योतिः प्रतीयते तज्ज्योतिर्देवतेति त
 था स्वर्गार्थः स्विति शब्दो यमात्मार्थो पितृ
 था भवेत् हाह्वानार्थो पिगत्यर्थः सर्वतो
 भावतस्ततः स्वर्गात्मनो स्वरूपं व्याप्ताते
 जः परं परा स्वहाकारेण साख्याता इतं य
 स्मां समीरितं तेजोरूपाय द्या सं स शब्देन
 तदुच्यते अहं पदेन चात्मा पिह द्वौ रेखौ
 ततो भवेत् सोहं मन्त्रो विधानेन हंकारो
 हं ब्रह्मेततः स इत्यनेन विद्रुपं सर्वा यस्या
 बबोधकम् नित्यं वाप्रे चानित्यं पं हं समं

शि० ॥ श्रीवदेदतः चराचरस्य जगतः सारभूतं पु
 ध१४ एणात्मकं जनकं सर्वलोकानां मायावीजे
 न बोधते प्राकारायेकारानैस्त्रिभिर्भेदगुण
 ५५ त्मकैः भावसत्तातुयः कुर्यात्प्रणवाद्यं स उच्य
 ते इदं तु ह्येवार्थः स्यादनिष्टं मंत्रिणस्तु यत्
 संहरेत्तन्महः प्रोक्तं वर्णे हरिहरै ध्रुवं स्वर्गाद्य
 इत्यादि श्लोकानामयमर्थकः तत्र स्वाहाशब्दे
 स्वः प्राहा इति पदत्रयमस्ति तत्र स्वशब्दः स्व
 र्गवाचकः प्रात्मा वाचकश्चः प्रा इत्यक्षरं प्रा
 ततेत्यस्मिन्नर्थे अभिविधौ च भवति हा इ
 त्यक्षरं प्राह्मणे प्रोक्तौ च वर्तते तेनात्र स्वस
 मीपादारभ्य स्वकुवावधिकं व्याप्ता सर्वदेव
 गणान् हविर्भागार्थमाह्वयानयति यस्योह
 तं समरितं च सा तेजः परंपरा स्वाहाकारेणो
 च्यत इत्यर्थः सुगममन्यतः अथ प्रपंचयाग
 स्य प्रभावमाह सारसंग्रहे प्रपंचयागमंत्रो
 यप्रपंचस्यादिकारं प्रपंचयागः प्राख्यातो
 न्यासोपेन तु यः कृतः अंगैर्ज्वलने इव्ये

राष्ट्र

होमोत्रविविधोमतः अकास्तु^३दीरांसंयो^१ज्यय
 थापूर्वविधानवि^३त् स्थानेषुमातृकोक्तेषुन्य
 सेदृष्टाक्षरेणतु साधकेन्दुस्तुद्रात्प्रापंचापं
 चाशङ्कारमन्त्रहं वर्णाः सर्वतुवित्प्राताब्रा
 ह्मसन्नेन्द्रियात्मकाः प्रत्येकेन्द्रियसंग्राह्यः
 जगद्वाप्तमत्तस्तुतैः परात्परतरंलोकज्यो
 तिरैशानुपद्भवेत् तस्मिन्ब्राह्मनत्वेहोमो
 ब्रह्मज्ञैर्मन्त्रिभिस्तुयः कृतो ज्योतिर्मयैः स
 म्यक् मनुभिस्तं प्रवक्षतो ब्रह्मत्मा कहवि
 र्व्यैस्तद्विदो ब्रह्मणोर्पणं वर्णानोभेदतो
 भिन्नमित्यंशिथिलतांगतम् शरीरंचर्म
 सन्नद्वंशोणितामिह श्रेष्ठं मेदोमज्जा
 स्थिसंयुक्तं गत्वरत्वेनसम्पत्तांब्रह्मानत्वे
 महास्वस्थेसर्वव्याप्तेनिरंजने योजुहोति
 कृतीमन्त्रीशुद्धात्मा महसांनिधिं अशोष
 मन्त्रसंजापेध्यानेपूजनकर्मणि अधिका
 रासएवस्यान्तरःफलभाजनम् केव
 लोपिचविन्दुनाष्कलादिः केशवादिकः

शि०। श्रीकंठधैश्चसंयुक्तोमायाबीजसमन्वित
 ध१५ लक्ष्मायः^{५॥} कामबीजायोबीजत्रयपुत्तोपि
 च प्रपंचपागसंपुक्तादशान्यासाः समीरि
 ताः चोद्धितार्थप्रदाः सर्वे सर्वमंत्रेषु कल्पि
 ताः एतेषु श्रेष्ठ आख्यातः प्रपंचारूपपाग-
 कः ज्ञानदः पुष्टिदश्चाय सर्वसंपत्करस्त
 या विशेषतो गहक्ष^५ प्रपंचाज्ञाननाशक-
 त इति तथा प्रपंचपागमंत्रेण यथा होमो वि
 धीयते यद्यद्रव्यैस्तथा तानि यदा यत्नम्य
 ते बुधैः एतत्सर्वं विधानेन न कथयामि यथा
 तथम् उक्तेनैव प्रकारेण गणपत्यवसानि
 कं आज्येन जुहुया न्मन्त्री तदैकाहुतिं हुने
 त् प्रपंचपागमंत्रेण घृतेनैव ततः परं व
 टोदुम्भरसंभूतां पर्वत्याः पिप्पलस्पृशप
 र्कटीप्रक्षः समिधस्तिक्तसिद्धार्थहविरा
 ज्यानिचक्रमात्र एतद्रव्याष्टकं प्रोक्तं ह-
 ने देतेन मंत्रवित् दशापुतं विधानेन त
 दर्थमथवा तु यः यथा भित्ता पित्तानत्र भो

गान्भुत्कासुखंहिसः देहांते मुक्तिमाप्नोति ।
 मुनिभिः प्रार्थितान्ततः चोरशत्रुग्रहहव्या
 धिसर्पराक्षसदोषनुत्तचतुःशततद्वैवा
 तद्वैचरुतंमत्तं नतदोषानुसारेण होमसं-
 ख्यं प्रवर्द्धयेत् रविसंख्यसहस्राणि हुनेद्र
 व्याहृकेन यः एतद्विगुणतश्चाथ चतुर्गुण^{उरि}
 तएववाभूतावेषाग्रहावेषाजात्यादीन्सना
 शयेत् शास्त्रोक्तक्रममंगेन जपपूजादिक्त्
 तुयः स्मृतिभ्रंशो भवेत्तस्य होमंद्रव्याहृकेन
 सः सहस्रं संख्यया कुर्यात्स्वस्थो भवति तत्क्ष
 णात् प्रत्येकं द्विसहस्रं यो हुनेद्र व्याहृकेन
 यः प्रपस्मरं स्मृतिभ्रंशं शापदोषं सनाशये
 त्द्रव्याहृकं त्रिमध्वत्तलक्षमानं हुनेत्तुय
 प्रादुर्भूतेन महता तस्यैश्वर्येण तत्क्षणात् दे
 वेन्द्रस्य स्थिरालक्ष्मीः स्थिरालक्ष्मतरा भवेत्
 तलक्षं तलक्षार्द्धकं वा यमधुरत्रयपलोलितं द्र
 व्याहृकं हुनेद्यो वैवत्सरत्रयमध्यतः त्रैलो
 क्यं सकलं तस्य वप्रांतिहृतिनान्यथा वप्रा

शि।
ध१६

दिसाधनं प्रोक्तं हतं द्रव्याद्युक्तेन यत्त हासव
द्यादिकं होमे जानीयात् कार्यगौरवान् शुद्धे
स्तितैस्तुल्यसंयोहोपोपशस्कारः मालतीपु
ष्पहोमोपि सर्ववशप्रदो भवेत् सामुद्रं लव
णं हुत्वा तथा वशं प्रसाधयेत् अथ शास्त्रिस
मुद्भूतान् तं दुत्तान् सुहृच्चूर्णयेत् मधुरत्रय
संयुक्तं चूर्णेनैव साधकः साध्यं प्रति कृतिं
कुर्यात्सम्पक्कं संपूज्य तोस्पृशन् प्राणस्याप
नमंत्रं तु जपेत्साद्य शतं ततः विभज्य जुहुया
न्मंत्रितां न्यसक्रमतो निशि सप्तरात्रं प्रकुर्वा
णो नखांस्त्रिपमेव वा वशीकरोति उदित्तिना
त्रकार्या विचारणा सामुद्रं लवणस्यापि पु
तल्याफलमीदृशं वर्णोषधपिपकेन पंच
गव्येन पूरिते चुल्ह्यां संस्थापितं धत्ता द्वहिं
कुंभे प्रदीपयेत् प्रादुर्भूते पुनस्तस्मिन् घटा
जोत्तुहुयात् घृतं अष्टौत्तरशतं मंत्री भसि
तं पतितं च यत् तावत्संख्यं च संजप्य गृही
यात्सर्वासिद्धिदं भक्षणं तदा त्रलपाचतिल

ते

कत्रिययातथा मस्तकेधारणात्सद्यः सर्वेन
 शपन्त्युपड्वाः भूतयेतापिशाचादिषु विषरो
 गादिनाशनं सर्ववशपकरं पुंसां श्रीसोभा
 ग्यजयप्रदम् सहस्रसंख्यके होमेतदानीं गु
 रवे बुधः पत्नं परार्द्धकं वापि दयाद्वेष्टो वरस्य
 तु कल्पवृक्षायथा देवात् भूते वांछितं फ
 लम् हि प्रपंचयागतोऽप्येवं साधको भीष्ट
 मश्नुत इति अथैवं मातृकाविधोपासका
 नां च प्राणानि होत्रविधिर्निख्यते तत्र श्रीसा
 रसंग्रहे प्राणानि होत्रं वक्ष्यामि सर्वसिद्धि
 प्रदायकम् हितार्थं सर्वलोकानां मे त्रिणां
 च विशेषतः कृतपद्मासनः पूर्वसरलांगः
 सुभासने उपविष्टः प्रसन्नात्मा प्रद्वजः स्थि
 रमानसः भुवने श्रीहकारेण सत्त्वहृत्पेणलां
 छितं मध्यं पस्पतदीयेन वामाक्षिरसावृतं
 रेफेण तमसा चैव वेष्टितं च त्रिकोणकं पू
 र्वराक्षसबाधश्रीमूलाधारं विचिंतयेत् म
 ध्ये प्राच्यं म्यतीच्यां च कौबेर्प्यां दक्षिणे तथा

शि. १
ध. १७

तस्मिन्नेव समेपंचस्मरेत्कुण्डानिमंत्रवि
ये आवसस्थंच सम्यंच तथा चाहवनीयं
का अन्वाहार्यं ततः प्रोक्तं गर्हवत्पि म
ध्यादिक्रमस्तत्स्वेवं नामतो मूनिचैव हि प्र
भाजालनिदानाद्विज्ञानरूपान्निरंजनां
त मूलषट्कतिरूपाश्च कस्यादित्पान्निर
नरात् द्वादश्यां तस्थिता सर्वर्णहेतोः प
रात्मनः निजलां मातृकां मंत्रीसुधानिः स्प
दरूपिणी प्रतिलोमक्रमाद्विन्नामैकैकाश्च
रतो धिया होमयेतेषु कुंडेषु ज्वलन्निषु दे
शिकाः सुस्तुमारकतप्रख्याः क्षादयः पंच
वर्णकाः पंचयांता भवन्तीह गोमेदाभाश्च
शादिकाः नीलवर्णाश्च मायाः स्पुनीया वि
दुसमन्मिमाः णादयो वज्रसकाशास्ताव
न्तः परिकीर्तिताः पुष्पराग त्विष्टश्रान्ता
कान्ता वैदूर्यवर्णकाः श्रृष्टस्वरास्तु मुक्ता
भामाणि क्वाभास्ततः परेः नवरत्नमया

ह्येतेनववर्ज्याः प्रकीर्तिताः केतुर्विधुन्तु
 होमहोवाक्यतिर्वुधएवच भार्मवोभौ
 मचन्द्रौचभास्करोनवकीर्तिताः नववर्-
 गाधिपाह्येतेरत्नानामधिदेवताः होममे-
 वंविधानेननकुर्युर्येनुदिनंबुधाः पंचाशत्सं-
 ख्ययातेस्युः सम्मताभुवनत्रये स्वर्णवस्त्रा-
 दिवैराद्याभावपन्तः शुभोदयाः येवणयि-
 त्रह्ययन्तेतानहंवक्षिसंप्रतं संवत्कंतस्य
 हंपंचाप्यमरेषां दशाप्यमून् सभाख्येजुह-
 यात्कुण्डमंत्रवितदनन्तरं नकुलीशंचत-
 त्सहस्रवर्गानांचतृतीयकान् सवान्तस्थाण-
 कंचापिबामनेत्रं वशीक्रमात् संजुहोतुय-
 यान्यापंकुण्डेऽप्रावाहनीयके यसप्तमदि-
 तीयौचवर्गाणांचद्वितीकान्का भौतिका-
 न्तिथीशाख्यौसूक्ष्मसंस्तमनन्तरं आन्वा-
 हार्यानिधेकुण्डेवर्णनेतान्हुनेत्क्रमात्
 बापुषसंचवापुंचवर्गाघान्पंचयादिका-
 न् अधरंचक्रियांचापिनारायणमिमान्

शि०।
४१८

५१८

दशागार्हपत्याभिधेकुण्डेहुनमंत्रीसमा
हितःवर्णहोमःक्रमेणैवंपथावत्परिकी
र्तितःप्राकाशेनसमंसर्वशब्दज्वालेतु
मंत्रवित्प्रावसप्याभिधेकुण्डेच्चजुहु
यातदनन्तरं वायुनातदुणांपूर्वबन्धि
नापश्चिमेततःरूपंकुण्डेहुनैमंत्रीपय
सारससंचयं उत्तराख्येहुनैत्कुण्डेदक्षि
णेतदनन्तरं धरयासर्वगंधंचमंत्रवित्
जुहुयादृशी प्रलयानलसंकाशज्वल
दग्निव्यहर्निशम् होमंकुर्वीतिकुण्डेषु
मातृकावर्णसंयुते नित्यशुद्धपरानन्द
चिद्रूपात्माविजायते घुबप्रायादिकंहो
ममजपान्तन्तुपूर्ववत् पंचाशत्संख्याया
कृत्वान्यस्यतावयथाविधि जीवन्मुक्तो
भवेन्मंत्रीचिरंजीवीचजायते तेजसासू
र्यकल्पोसौजायते नात्रसंशयः भुवने
शीत्यादिरन्वयमर्थः भुवनेश्वरीबीजमं
त्रस्यसत्वागुणात्मकेनहारेणाक्रान्तम

ध्यप्रदेशंतस्परजोगुणत्मकेन वामाक्षिणे
 ईकारेणावतंतमोगुणत्मकेन तदीयरेफे
 एवेष्टितं त्रिकोणमग्निमण्डलं पूर्वं निरु
 तिवायगतानि अत्राणि कोणानियस्यता
 दृशं मूलाधारं विचिंत्य तस्मिन्मूलाधारं म
 ध्यपूर्वपश्चिमोत्तरदक्षिणेषु प्रावसथ्यस
 माहवनीयान्वाहायगार्हपत्याख्यानि पंचकु
 ण्डानि ज्वलन्निशि शिखासमाकुलानि वांछि
 तार्थप्रदानि संचिंत्य सर्वतेजः प्रकाशप्रति
 बिम्बहेतुभूतानवच्छिन्नचेतन्वात्मकात्म
 कत्वं वर्णकारणशब्दब्रह्मात्मकमूलप्र
 कृत्यात्मनोद्वादशान्तस्थितात्कल्याणानि
 शिखास्फुरत्कुहरकेषुकुण्डेषु वक्ष्यमाण
 क्रमेणोन्मनसा जुहुयात् तत्र वर्णानां र
 क्तवर्णतामाहस्युरिति रक्तानामधिदैव
 त्वेन ग्रहानुपदिशति केतुरित्यादि अम
 तमयत्वेन ध्यातानां रत्नवर्णवर्णानां हो
 ममाह होममिति पंचकुण्डेषु पंचाशद्व

शि०। एणामेकस्मिन्कुण्डे होतव्यान्वर्णान्दर्श
 ध१५० पित्वाती संवर्तकमित्यादिभिः सर्वतकः
 क्षकारः तस्य प्रतिलोमेन शकारः पंचवर्णा
 निकाः विलोमेन मन एजडाषोडशस्वरः
 अः ङि टि श एकारः अर्घा शि ऊकारः एता
 न्दशवर्णान् प्रावस्था रवे कुण्डे जुहुया
 त् धारा लकारः वालि तुरीया वकारः व
 र्ग तुरीयकारः विलोमेन मध ङ उच्चाः मस्त
 कं अं हरः लृकारः स्वरः अमरेशः उकारः
 एता न्दशवर्णानि सभ्ये जुहुयात् न कु
 ली शो हकारः तत्प्रहो लकारः वर्णाणां त
 तीयकाः वद उजगाः सच्चानः औकारः अ
 तीथीशः रू स्वरः सूक्ष्म इकारः एता न्द
 शवर्णान् न्वाहो र्ये जुहुया स्थाण्डको ल्
 स्वरः वामनेत्रमीकारः एता न्दर्शवर्णा
 नाहवनीये जुहुयात् पससमाः सकारः
 द्वितीयैरेकः वर्णाणां द्वितीयकाः फ य ङ
 छ स्वाः भौगिकान् औकारः अतिथीशः

ॠस्वरः सूक्ष्मइकारः एतान् दशवर्णान्वा
 हायेर्जुह्यात् वापुष्टः मकारः वापुर्पकारः
 वर्गाद्याः पतटचका अधरोकारः क्रिया-
 ॠस्वरः नारायणः प्राकारः एतान् दशवर्णान्
 नगर्हिपत्येर्जुह्यात् इति होमप्रिक्रिया हो-
 मप्रकारस्तु औं ह्रीं क्षं हंसः सो हं स्वाहा इत्या-
 दिक्रमेण एकस्मिन् कुण्डे त्वेकमक्षरं पुनः
 पुनर्जुह्यात् अत्र अतिब्रह्मेति श्रुतेः प-
 रिशिष्टप्रकारः सर्वाधारो ब्रह्मरूपेण ध्या-
 तव्यः अथैव कुर्वता साधकानां भोजनका-
 ले कर्तव्यप्राणानि होत्रविधिमाहा सार-
 संग्रहे प्रत्यहं विधिनानेन भोजनं कुरुते य-
 दि गार्हपत्यादि कुण्डानि तदा प्राणादि वा-
 यवः उद्धरेत् कुण्डनामानि सप्तमी सहिता-
 नितु प्राणादीनां च नामानि सप्तम्यन्तं समु-
 द्धरेत् हिरण्यानन्तरं वर्णगणनानन्तरं त-
 था रक्तान्ते कृत्स्नं प्राह्यन्ते सुषमान्ततथा
 भवेत् शुच्यः पादमाभाष्यपावका इति

शि० चोद्धरेत् अग्निं विहृत्य शब्दाने आत्मानं
 ध२० चततो वेदेम् जुहोम्यनापदं पश्चाच्चतुर्वि-
 धपदं वेदेत् स्वाहानां सर्वभुक्ता तु तपि य-
 र्पन्तमादरात् पचाम्येवं पदं वृषादिधाने-
 नपदं पदेत् गच्छन्तु बहिजायानान्यंचमं
 त्रान्समुद्धरेत् अहं वैश्वापदं वेदेत् पश्चान्न
 रोभूत्वापदेत् तृष्णीहोमं विधायाय संस्कृ-
 तान्नेन मत्रवित् अमतेत्यादि मंत्रेण पीत्वा
 तुचलुकोदकं आचम्य विधिना पश्चात्तशु-
 द्धाचमनमाचरेत् मूलाधारसमारभ्य द्वाद-
 शान्नावविस्मरेत् जीवात्मानं जगद्धाप्रं मि-
 त्तमेकमनन्यगं प्रकृतिस्थं शुभं शान्तमा-
 चनतरहितं परं हवनीयेन शुद्धेन हुतेनार्पि-
 सुतर्पितं एवं गत्वा सुधारुपं पंचाशच्चा-
 शद्वर्णसिं वित्तं भुक्ता हविर्हृतं मंत्री सज्ज-
 लत्वं च वह्निकः प्रातः सायं उद्विष्यते गार्ह-
 पतेत्यादिभिः अयमर्थः गार्हपत्ये प्राणे हि-
 राण्यवर्णाः शुचयः पावका अग्निं विहृत्वा

त्मानमुद्यवयोर्द्ध्वगच्छन्तु स्वात्वा अन्वा
 हायेऽपाने गगनवर्णाः शुचयः पावका अग्निं
 विहत्वा त्मानमुपचयोर्द्ध्वगच्छन्तु स्वा-
 हा आबनीये व्याने रक्तवर्णाः शुचयः पाव
 काग्निं विहत्वा त्मानमुपचयोर्द्ध्वगच्छन्तु
 स्वाहा सभ्य उदाने कृत्स्नवर्णाः शुचयः पा
 वग्निं विहत्वा त्मानमुपचयोर्द्ध्वगच्छन्तु
 स्वाहा आबसथ्ये समाने सुप्रभावर्णा
 शुचयः पावका अग्निं विहत्वा त्मानमुपच
 योर्द्ध्वगच्छन्तु स्वाहा इत्ये
 तैर्मन्त्रैः पंचाहुतीः पंचकुण्डेषु कृत्वा गार्हत्या
 न्वात्वा पीहवनीयसथ्येषु प्राणापानव्यानोदा
 नसमानेषु हिरण्यगगनरक्तवर्णसुप्रभावर्णा
 शुचयः पावका अग्निं विहत्वा त्मानमुपच
 यं अहं वै श्वानरो भूत्वा जुहोम्यन्नं चतुर्वि-
 धं पचाम्येवं विधानेनार्द्धगच्छन्तु स्वाहेति गार्हपत्या-
 न्वाहा पीहवनीयस्य भावसथ्यानां पमशा

शि०। शिवरूपेण्द्रमध्यमानिस्थितानिसंविंत्पू
 ध२९ वावदानेभ्योधिकपरिमाणेनावदानेनहु
 ५२। त्वापश्चात्प्रियपर्यन्सतृह्नीहोमधियाभु-
 त्काप्रमत्तापिधानमसिमंत्रेणचुल्लुका
 दकंप्राश्यशुद्धचमनंकुर्यात् एवंकुर्व
 तःफलमाह प्रातःसायमित्यादिप्रपं
 चविंदुविसनिर्गतामृतधारयासमासि।
 त्तमकारविनिर्गत्तचन्द्रमण्डलद्वयरूपे
 णविर्गध्यात्वाताभ्यांप्रथमतराग्नीन्दु
 तेजोविलसिताभ्याममृतपूर्णसका
 रविनिर्गत्तविंदुभ्यांनाडीमार्गेणात्मनः
 सकलशरीरमापूर्याविस्थिताभ्यांसर्व
 गावविताभवन्तीति उक्तमातकोपा
 सनाविधिमुपसंहरति विश्वस्मि
 न्निविततांविशिष्टफलदान्यास्येर्जये-
 र्मात्तकांध्यानैःपूजनहोमकाम्यविधि
 भिःसम्प्राभजन्तोजनाःलक्ष्मीकानिप
 शाःप्रसन्नकविसानैरुच्यसर्वज्ञातांसं

प्राप्यानुदितांसमस्तविभवात्तमुक्तिपरामा
 पुपुरिति सुन्दराचार्यशिष्येण श्रीनिवासि
 नधीमता चन्द्रिकायां प्रणीतायां प्रकाशो
 विसर्गताः इति श्रीसुन्दराचार्यचरणारविं
 दहृद्भनेवासिना श्रीश्रीनिवासभदेन वि
 रचितायां श्रीशिवार्चनचन्द्रिकायां विंश
 शप्रकाशः अथसारस्वतमंत्रः तत्रादौ भू
 तलिपिः तत्र श्रीसिद्धसारस्वते अथवक्ष्ये
 महामंत्रान्सारस्वत्याः सुकामदानवागै
 श्वर्यप्रदानित्यमनर्गलकवित्वदानतेष्वा
 दौमूललिप्यात्वामनुः संप्रोच्यते प्रिये सा
 रस्वते महान्तं त्रेगोपितं श्रुतिदुर्लभः वि
 द्योः प्रकाशाद्यंतद्धामुनयोवांछितं फ
 लम् लेभिरेसकलं देवि किं बहुक्तेन स
 र्वदा ह्रस्वानां पंचकावर्ग आदितः परि
 कीर्तितः दितयंक यितो देवि शिवाद्याश्च
 तुरस्वराः स्ववायुबह्वंबुधरास्तृतीयः
 संप्रकीर्तितः वर्गात्पाद्यदितीयोपान्त्यः

शि १
ध २२

तृतीयैः क्रमादमीपंचवर्गावान्नशान्तम्।
गुर्भिर्नवमोमतः नवर्गात्मको मंत्रोद्दिच
त्वारिंशदक्षरः वर्गाणामादिमावर्णाः श्री
कंठोद्दिहृत्वा न्विताः वर्गान्पावान्नसंयुक्त
क्रमेण कथिताः श्रीस्ववायुवन्द्यबुधरा
वर्गवर्णमताः क्रमात् वर्गोद्दितीयो भूही
नोवारिभूवियुतो नितमः नवानामपि वर्ग
णो देवताः कथिताः क्रमात् विरिचिवि
हुरुद्राद्याः प्राश्विनेयो प्रजापतिः लोकया
ताः सक्रियादिशक्तयः परिकीर्तिता इति
अस्यार्थः ह्रस्वानां पंचकं अइउऋलृशि
वाघा एकारस्तदाघास्तेन एणोऽप्रोऽप्रो इति
खंह वायुः पर्यवहिरः अबुव धराल व
र्गाः न्यः दुर्गर्गयः कः वर्गोद्दितीयः
स्ववर्गोपा न्यः द्यवर्गोत्ततीयो ग एवमेवा
न्येऽवर्गेषु अत्र च च्छः ऋः ऌः ॐ नत
यधद पफ भम इति पंचवर्गाः वान्तः शः
शान्तः ष भृगुः स इति नवमो वर्गः अथ वर्गा

तेन प्राप्य

माधवतारिणी

एणाक्रमेणदर्शयतिस्वनादित्यादि तस्या
~~स्वनादित्यादि~~ वर्गाणामिति तत्र श्रीकंठ
अ ऊ द्वौष्टः ए खं ह वर्गा न्याः ३ ज ए न मा वा
तः शा प्र थ प्र त्येक मा का श वा यु ब न्दि वारि
पृथिवीमत्वं वर्गवर्णानां क्रमेण दर्शयति व
र्गाद्वितीय इति एकारादि वर्गे भूवाचकाक्ष
रं नास्ति तस्याक्षरत्वं तु ह्ययात्मकत्वात् अ
तिमो नवमः सकारादि वर्गः स तु वारिभूमि
वर्णहीनः तस्य ज्यक्षरत्वात् स्वरत्वात् वर्ग
णामधिदेवता दर्शयति विरंचीत्यादिसक्रि
यादिशक्तयः क्रियाज्ञानेशाक्तिसहिता त
था रूषित्तुदक्षिणामूर्तिर्गीयत्री छंद ईरिति
रसवती देवता स्य गदिता विश्ववंदिता व्योम
मादि वर्गा षडैः स्याज्जातिपुत्रैः षडंगकं प्रा
द्यवर्गद्वयस्याथ नवाणामनवसुन्यसेत प्रा
धाराधिष्ठाननाभिहृद्गलेषु विंदके नादेश
कं शिवे सम्यक्पराक्रमवशात् सुधीः तृती
यवर्गहाद्यर्णन्यसेमूर्द्धादिपंचसु मुखेषु

स्वनादित्यादि
तस्यापवादमाह

शि।

ध२३

पंचवर्गांतिमास्थितौ आदिद्वितीयकोपा
न्याप्रतिमध्यक्रमात् दोःपदयेषुमूलेषु
चोपमूलाग्रकेषुच मध्यदेशेषुजहरेपा
श्वद्वन्द्वसनाभिषु पृष्ठेचशिष्टवर्गाणां
गुह्यहृद्गुविन्यसेत् सहिन्यासेविसर्गा
नांविन्दुसर्गांतिमास्थितौ आदिद्वितीय
कोपान्यप्रतिमध्यक्रमात् न्यसेत् सहि
षुक्रमांगांन्यसेसहत्तौविन्दुसंयुतान्ध्या
नमस्यप्रवक्ष्यामिदेवेशिमुनिपूजितं शा
श्वतंयंभूतमयंप्रवदन्तिलिपिदुमं विद्वा
जंविन्दुनादाहृशिखंविश्वंभराक्षरैःशाखा
मूहैःसकलदिशासुभुविजंभितंजलवर्ण
रत्नप्राप्तेनाच्छादितजत्रयं कृशानुवर्णं
कुरैश्चसंदीपसुरमू रुहं रत्नांकुरैरिवशु
भंपवनाक्षरशोभितैःकुसुमैदीपयन्तंच
स्वकीयतनुसच्छ्रियं विपदक्षरसदृपैःफलै
रानततमंबिके सर्वभूताश्रयंनित्यपरामृत
मधुद्रवैःसिंचन्तंपरमेशानिदेवीबागीश्व

शीसदा निगमागमसंस्कृतसमुन्नतिसुशो
 भित्तं शिवशक्त्यात्मकच्छायासमाश्रितज
 गत्रयं यमाश्रित्यमुनीन्द्रोद्यावांछितार्थान्
 पेदिरे एवंभूतार्णवक्षस्पमूलेत्वक्षपंकजे
 बागीश्वरीसुरेदेवीध्यायेत्त्रिपिमपंतनुं यौ।
 वनप्राप्तशोभां इति ध्यात्वा महेशानिहदि
 देवीमनन्यधीःमातृकोक्तं यज्येत्पीठे प्रत्य
 हं साधकः शिवे वर्णयन्नेम ~~महेशानि~~
 हेशानिमूर्तिं मूलेन कल्पयेत् तस्यामा
 बाह्यवागीशां यजेदावर्णेः सह पुराणानि
 यजेन्मंत्रिकेसरेषु पुक्तवत् अंबिकाधा
 यत्यश्वाहक्षमाणचतुर्दले अंबिकावा
 ग्भवा दुर्गाश्च मातृस्ततो यजेत् अष्टपत्रे
 महेशानितद्वहिः षोडशच्छेदे कराल्याद्या
 यतेच्छतीर्वक्ष्यमाणस्तु षोडश करालीवि
 करालीचतुर्जीयो मासरस्वती श्रीदुर्गा
 चतुर्क्ष्मीश्च श्रुतिस्मृतिरितीरिताः घृतिः
 सुर्द्धाचमेधाचमतिः कान्तिरुदीरिताः प्रार्थ

र=४

र=

जे

शि०
ध२६

वषोडशीप्रोक्ताखड्गखेटकण्डमाःश्यामा
श्रमेरवदनाःसर्वाभरणभूषिताःशारदा
तिलके विधान्हीपुष्टयःप्रसासिनीवाल्मी
कुङ्कुपुनःरुद्रवीर्यप्रमानेदास्यात्योचरा
पुद्गिद्यशुभा कालरात्रिर्महारात्रिर्भद्रका
लीकर्पादिनी विकृतिर्देहिमुण्डन्यौसे
दुखेडाशिवणिनी निशुंभशुभममयि
नीमहिषासुरमर्दिनी इंद्राणीचेवरुद्राणी
शंकरार्द्धशरीरिणी नारीनारायिणीचेव
त्रिप्रलम्बपिपालिनी श्रंविक्काह्नादि
नीचेवद्वात्रिशच्छक्तयःस्मृताःपिशावा
स्याश्रकहस्ताःसंपूज्याश्चारुभूषणाःपिं
गलाक्षीसमविशालाक्षीसमद्विर्वद्धि
रेवच श्रद्धास्वाहाधाभिक्षामायासंज्ञावं
सुधरा त्रिलोकधात्रीसावित्रीगायत्रीद
शेश्वरी सुरूपाचस्कन्दमाताच्युतप्रिया
विमलाचपलापश्चादरुणीपुनरारु
णी प्रकृतिर्विकृतिःसहिःस्थितिःसं

हतिरेवच संध्यामातासतीहंसीमर्दिकापर
 देवता देवताभगवतीदेवकीकमलास-
 नात्रिमुखीसप्तमुख्यन्यासुरासुरविमर्दि-
 नी लंबोष्ठीचोर्द्धकेशीचवहुशाखावकोद-
 री रथरेखाकृपापश्चाच्छशिरैखातथापरा
 गगनवेगापवनवेगाचतदन्तन्तरं ततोभु-
 वनपालारखाततःस्यान्मदनातुराश्चनंगा-
 नंगमदनातयेवानंगमेखलाश्चनंगकु-
 सुमाविश्वरूपासुरभयंकरी अक्षोभ्यासत्य
 वादीन्यौवज्जरूपाशुचिव्रता वरदारव्याच
 बागीशीचतुःषष्टीसमीरिताःचापवाणधरा
 सर्वाज्वालाजिह्वाःसमीरिताःदंष्ट्रिणश्चोर्द्ध-
 केशपस्तायुद्धोपक्रांतमानसाःसर्वाभरणसं-
 दीप्ताःपूजनीयाःप्रयत्नतःततोर्वीपैःलोक-
 पालांस्तदस्त्राणिचतद्वहिःएवंभूतनिपिंस-
 म्पगजगद्वात्रीजयेत्सुधीःवागैश्वर्यसमद्व-
 सनूबंधतेससुरैरपीति अथप्रयोगःतत्रप्रा-
 त्प्रातःकृत्वादियोगपीठन्यासानेशिरसि

शि०। ॐ दक्षिणामूर्तिरुषये नमः मुखे गायत्री
 ध२५ छंदसे नमः हृदि लिपि सरस्वती देवतायै
 नमः इति विन्यस्य मम सर्वाभीष्टसिद्धये
 विनियोग इति कृतांजलि रुत्का ॐ हे पंरं
 वंलं हत् ॐ कं खं गं घं गं शिरः ॐ चं छं जं
 हं शिखा एं टं ठं डं कं वं चं नंतं थं धं दं नं
 त्रं मं मं पं फं संचं प्रस्त्राय फट इति मंत्रैः
 उंगन्या संविधाय गले ॐ त्रं नमः हृदि ॐ
 त्रानमः एवं नाभौ कं स्वाधिह्याने इं मूला
 धारे ॐ द्वादशान्ते ॐ शक्त्या उं नादौ विदौ
 एं चो रकूपे लं वामकर्णे वं दक्षकर्णे रिं मु
 खेयं मूर्द्धि दं दक्षमणि मधे गं ॐ गुल्फे
 मूले धं कूर्परै खं बाहू मूले कं ॐ गुल्फे
 यडं वाममणि बधे जं ॐ गु मूले दं बाहू
 मूले चं ॐ गुल्फे ग्रै छं दक्षगुल्फे दुः
 ॐ गुलि मूले टं जानुनि दं कुरु मूले टं ॐ
 गुल्फे ग्रै वामगुल्फे दं ॐ गुलि मूले धं
 जानुनि थं कुरुतं पादाग्रं पृष्ठे वे नाभौ

भं वामपार्श्वेपं दक्षेपं उदरेमं भ्रूमध्येसंह
 द्येषं गुह्येषां इतिसंहारन्यासः अथस्थिति
 न्यासः तत्रमूलाधारेऽं प्रः नमः एवं स्वा
 धिष्ठानेदः नाभौ उ हृदि ऋ गले लः विंदौ
 रो शक्त्यां प्रोः दृष्ट्यानेऽं प्रोः मूर्द्धि हि मुखे
 यः दक्षकर्णैरु वामकर्णैर्नः दक्षकरागुल्य
 ग्रे उ बाहुमूले कः मध्ये खः अंगुलिमूले यः
 मणिवंधे गः वामकरांगुल्यग्रे अः बाहुमूले
 चः कूर्पूरे चः अंगुमूले हः मणिवंधे जः दक्ष
 पादाग्रेणः ऊरुमूले टः जानुमिठाः अंगुमू
 लटः गुल्फे दुः वामपादाग्रे नः ऊरुमूले तः
 जानुनिधः अंगुलिमूले धः गुल्फे दः उदरे
 मः दक्षे पार्श्वे यः वामे फः नाभौ भः पृष्ठे वः गु
 ह्ये सः हृदि षः भ्रूमध्ये सः अथस्थिति न्यासः
 मूलाधारेऽं प्रः नमः एवं स्वाधिष्ठानेदः
 ऋदि सं गले ले नाभौ उ विंदौ ऐं नादे ऐं ह्र
 द्यानेऽं प्रोः शक्त्यां प्रोः ब्रह्मरंध्रे हं मुखे यं
 चोरकूपे लं वामकर्णे वं दक्षकर्णे वं द

शि। १। सवाहु अंगुल्यग्रेडे वाहुमूलेकं अंगुलि
 धर् २६ मूलेघं मणिबंधेगं कूर्परैखं वामवाचं
 ४२६ हंगुल्यग्रेजः वाहुमूलेचः अंगुलेचः अं
 गुलिमूलेहं मणिबंधेजं कूर्परैखं दक्ष
 पादांगुल्यग्रेणं ऊरुतमूलेटं अंगुलिमू
 लेहं गुल्फेडे जानुनिटं वामपादांगुल्य
 ग्रेन वामूरोमूलेतं अंगुलिमूलेघं गुल्फे
 दे जानुनिघं उदरेमं दक्षपार्श्वेयं नाभौ
 भं पृष्ठेवं वामपार्श्वेफं गुह्येप्रां भूमध्येसं
 हृदीषंडतिविन्यस्य ध्यानादिमानसपूजा
 नैस्वर्णादिपृष्ठेकं कुमादिनाचतुर्दलक
 मलं विरच्य तद्वहिरह्यदलंतद्वहिः षोडश
 दलंतद्वहिश्चतुर्द्वोरयुक्तं चतुरस्रद्वयमि
 ति पूजाचक्रं निर्माय प्राग्बत्पुरतः संस्था
 प्याभ्यर्च्य अर्घ्यस्थापनाद्यात्मपूजाने प्रा
 गुक्तमात्रकापीठप्रभ्यर्च्य तत्र मूलेन मूर्ति
 परिकल्प्या बहनादिपुष्पोपचारान्ते चतुर्द
 केसरेषु प्राग्बत्पडंगानि संपूज्य चतुर्दले

षुदेव्यग्रादिप्रादक्षिण्येन ओं प्रविकायेन
 मः ओं वाग्भवायेनमः ओं दुर्गायेनमः ओं
 शिायेनमः इति संपूज्याष्टदलेषु प्राग्बद्धाद्या
 दिमातः संपूज्यतद्बहि षोडशदलेषु ओं क
 रायेनमः विकरात्येनमः उमायै सरस्वत्यैः
 त्रियै दुर्गायै उषायै लक्ष्म्यै श्रुत्यै स्मृत्यै घृ
 त्यै श्रद्धायै मेधायै मत्यै कीर्त्यै प्रार्थायै इ
 तिसंपूज्यद्वात्रिंशदले विधायै नमः पुष्पे प्र
 सायै सिनीवात्यै कुक्षौ नमः रुद्रवीर्यायै
 प्रभायै नन्दायै पौषण्यै श्रुध्यै कालरात्र्यै
 महारात्र्यै भद्रकात्यै कर्पादित्यै विकृत्यै द
 ण्डित्यै मुण्डित्यै सेदुषण्डायै निशुंभमथि
 न्यै शुंभमथिन्यै महिषासुरमर्दित्यै इन्द्र
 ण्यै रुद्राण्यै शंकरार्द्धशरीरिण्यै नार्यै ना
 रायण्यै त्रिशूलिन्यै पालिण्यै प्रविकायै
 ल्लादित्यै इति संपूज्य बहिः चतुः षष्टिदले
 षु पिङ्गाक्षै विशात्नाक्षै समुद्रै श्रद्धायै स्वा
 हायै स्वधायै भिक्षायै मायायै संज्ञायै भ

शि०

ध२७

गवत्यै वसुंधरायै त्रिलोकधात्रै सावित्रै
गायत्रै त्रिदशोत्तर्यै सुस्तयायै स्वरूपायै
बहुरूपायै स्कंदमात्रै अच्युतप्रियायै वि
मलायै चपलायै प्ररुणै अरुणै प्रह
लै विकृत्यै सहे स्थित्यै संहृत्यै संध्यायै मा
त्रै सत्यै हंस्यै मर्दित्रायै परदेवतायै देव
मात्रै देवक्यै कमलायै त्रिमुख्यै सप्तमुख्यै
सुरविमर्दिन्यै ऊर्ध्वकेश्यै बहुशीर्षायै व
क्रोदयै रथरेदषायै शशिशिखायै गगन
वेगायै पवनेवेगायै भुवनपालायै मदना
तुरायै अनंगायै अनंगमदनायै अनंग
मेखलायै अनंगकुसमायै असुरभयै
कर्यै अक्षोभ्यायै सत्यवादिन्यै वज्ररू
पायै शुचिव्रतायै वरदायै वागीशायै न
मः इति संपूज्य प्राग्बल्लोकपालादिसर्व
समापयेदिति तथा साधकः कृतदीक्ष
संन्यासे ल्लक्षिजये तथा तद्देशां शान्तिले
शुद्धैस्त्रिमध्वतै ऊनेततः तर्पणादि दि

जार्चानं प्राग्वत्कृत्वा तु मंत्रवित् काम्य
 कर्मततः कुर्यात्सगुरुत्तविधानतः जुह
 यादयुतं पद्मेर्वशागाः स्युर्नराधिपाः म
 हान्स्मीरुत्पलानाहो मात्संजायते चिरा
 त् ब्रह्मवक्षप्रसूनैश्च जुहुयात्स्मधकः प्रि
 येवत्सरेणैव महतां कवीनामग्रणी भवे
 त् राजिकालवर्णैर्हृत्वावशाये घोषितः अ
 सुधीः अनया भूतलिप्पाचसंपुटीकृत्यं
 मनु शतं क्रमादिलोमाच्च भजेत तस्य सि
 द्धति सुप्ताशी विषरम्पांतां सम्यक् कुण्ड
 लिनीपरां संगमय्य च मध्येन वर्त्सनास्था
 नमुत्तमम् परामृते प्रावयेतां मूर्द्धिमूलाव
 धि क्रमात् योगिनां खलयं योगः सम्मतः
 सर्वसिद्धिदः एतन्पुस्तशरीरस्तु ते जसाभा
 स्करो यमः सात्वायं त्रविशेषांश्च काम्यक
 र्माणि साधयेत् विद्वाद्यं व्योम भूयस्तदपि
 च शिवयुक् ज्ञानेन स्याद्द्वन्द्वो मंत्रो यं क
 र्त्तव्यं प्राणिमुदितरतो व्योमवर्णान्द

१२८
 शि। तेषु साध्याख्याबंधुवरणीविलिखतुपु
 धरु टितानुशिष्टमंत्येषपत्रेवताबीजंखयंत्रंम
 लयजजसुभिर्निर्मितंस्वेडहंत्तःसर्वशान्ति
 करंराहोरोहिणामुदयेसति साधकस्पक
 रेवद्धंपूर्वाक्तफलदायितत् अयमर्थः अ
 दलपद्यंविच्यतत्कर्णिकायांहंहेआ
 निनेनमःइतिमंत्रंविचिख साध्याख्यावं
 धुवरणीनिति तान्यक्षराणितुपपुर्वाघृष्ट
 दलेस्वाग्रादिप्रादक्षिणेनप्रथमदलेहंअं
 हंदितीयेहंएंहं तृतीयेहंहेहं चतुर्थेहंउंहं
 हंत्रयंचमे हंणंहं षष्ठेहंनंहं सप्तमेहंमंहं
 अष्टमेहंशंहंइति अष्टमेहंशंहंइति अष्ट
 मएवविलिख्य साध्याख्याबंधुवरणीनि
 ति तान्यपक्षराणितुपमुदिशपयंत्रंलि
 ख्यतेतत्स्यनामाद्यक्षरंसिद्धादिकोष्टम
 ध्येयस्मिन्कोष्टेतिहृत्तितत्कोष्टगता
 क्षराणितैःसहलिखेदितिबुर्णीविलि
 ख्यतद्वहिर्बतेनवेष्टयेत् खयंत्रमका।

प्रायंत्रे जतुलाक्षा रोहिण्यो रोहिणी नक्ष
 त्रे राहो रुद्रये राहस्थित नक्षत्रोदये तथा वा
 यूये त्रे युतोस्तो विरति नति युतो डेंत को पे।
 प्राशब्दो मध्ये वायव्यवर्ण न्यवन सुपुटिता
 न्यत्र मध्ये न्यमंते स्वात्मा मन्दोदये ह्यव
 नगहगतं तालपत्रस्थयंत्रं शत्रोरुच्चाटस्तु
 त्स्यादिपुमतिफलदं द्वारितस्यैव स्वात्तं अ
 स्यार्थः प्राग्वदष्टदलपद्मं विरच्यत न्मध्ये।
 यिं ये को पे शायु नमः इति मंत्रं विलिख्य पू०
 वाघदले सुयं डं ये यं एं ये यं कं ये यं टं ये यं
 तं ये यं चं ये यं यं ये यं षं ये इति प्राग्व विलिखि।
 स्ववायुमंडले न वेष्टयेत् वायुमण्डले तु
 अंतर्वाहिर्विभागेन षड्दिन्दुलां छित्तवतये
 स्थित षड्दोणरूपं एतयंत्रमुक्तफलदं वति
 स्वात्मा मित्पादि प्राग्वत् तथा बन्ही क्रमाच्छु
 त्तिरदं दुयुजो सकान्तो रोरौः सफटनतिरपं
 मनुरज्वमध्ये पत्रेषु बहिः पुटिता न्यनला
 क्षणणि प्राज्ञैः ति मंच सहसा ध्य सुपोषका

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

पुरयुगवरुणाहयंत्रं पूर्वाषाढाहनक्षत्रेति
 खेच्छुकोदयेसति कुचन्दनोदकेनैतत्तमू
 र्जमंश्चैवपट् अस्मार्थः प्राग्बद्धदलकम
 लं कृत्वा तत्कर्णिकायां बबौ विधुमुवनेन
 मः इति विलिख्याहृदलेषु पूर्वादिप्रादक्षि
 णेन वं वं वं वं वं वं वं वं वं वं वं वं
 वं वं वं वं वं वं वं वं वं वं वं वं वं
 वं वं वं वं वं वं वं वं वं वं वं वं वं
 रैः सह विलिख्य जलमण्डलेनार्द्धचंद्रका
 रेण कोटिद्वयेषु अयुक्तेन वेष्टयेदित्येतद्यं
 च मुक्तफलदं भवति तथा गंडाननौ स
 विंदू विलिख्य तुवनगौवाडयोर्मध्यसंस्थौ
 त्वनेके हस्तमध्ये तदनुकपुटितान् मू
 र्जवर्णान् धुरान्तान् यत्रान्तःसेचकार्णैर्ध
 र्माणो हवतं चारुसौम्योदयेतत् मूर्जस्थं
 भूमियंत्रं सुमदिविरचितगैरिकैस्तं भक्त
 त्थात् अस्मार्थः प्राग्बद्धदलकमलं वि
 धाय तत्कर्णिकायां लज्जंगोलुकेन म
 इति मंत्रं विलिख्याहृदलेषु प्राग्प्रदक्षि

शि०
ध३०

430

एनलंलंलंलंलंलंलं लंगंलंलंजंलं लंडे
लं लंडेलं लंवंलं लंलंलं इतिवर्णनसा
ध्यस्पसेवक्षाक्षरैः विलिख्याहवज्रपुतं
चतुरसात्मकभूमिपुरेणवेष्टयेत् एतयं
त्रमुक्तफलदंभवति सेवकाक्षराणि तु प्रा
ग्वत्साध्यस्पसाध्यकोह्यगताक्षराणि सा
रसंग्रहे अंबुदोपुनरेतौवाखान्तयुग्वा
त्रिलोचने धान्तनेत्रयुतंचंद्रयुगंवाग्वा
दिनीमुनुःदशाणोयमिति अंबुदोवकार
दकारोपुनरेतौवकारावेववास्वरूपंस्वा
तयुग्वाख्यातोगकारःतधुक्तोवारूपंतेना
वाइति अत्रत्रिलोचनेअत्रिर्दकारःलोच
नत्रिमिस्वरःतेनदिधान्तनःनेत्रंइतद्यु
क्तंतेननिचंद्रयुगंछंद्यंस्वाहेतियावत्त
था ऋषिःकरावात्रगदितोविराट्छंदः
अदेवता सरस्वतीनिगदितासंपद्गोवि
भवप्रदा ईशानशिवस्तु ऋषिस्तुधिष
णोमक्तइत्युक्तवान् मान्कोक्तविधानि

नमंत्रीकुर्यात्सुडंगकं पद्मपादाचार्यास्तु ३
कवर्गान्तेवदहृदयायनमः इत्याहुः सारस्व
तमतेतु यमनेत्रधराबन्धियुगलाणैर्मनो
क्रमात् हामापैश्चैववदधैरैंगैरंगानिकल्प
येत्तइति कत्रोत्रदृष्टोपुगास्यलिंगगुह्येषुवि
न्यसेत् मंत्राणान्क्रमशोमंत्रीततोवागीश्व
रीस्मरेत् कुन्देन्दुकसितसरोजगतेन्दुमौ
लिःसल्लेखिनीकरसरोजयुगेनविद्यां सं
विभ्रतीकुचभरानमितांगयष्टिवाग्देवता
भवतुनःसततंविभूतै दक्षेलिखिनी वा
मेपुस्तकं इतिध्यात्वायजेत्पीठमातृकाया
पुरोदितेसारस्वतीसमावाह्यवर्णजैभक्ति
तत्परःसंकल्पमूर्तिमूलेनयजेत्सावरणा
ततःशारदातिलके वर्णजेनासनंदद्यान्मू
र्तिमूलेनकल्पयेत् वर्णजेनवर्णजमध्य
स्थवीजादिनासनमंत्रेणेत्यर्थः तेनह्यौः स
र्वशक्तिकमलासनायनमः इतिपीठमंत्रः
पद्मपादाचार्यास्तुत्रैर्होवाण्जायिसरस्वत्या

शि०

ध३९

सनायनमइतिपीठमंत्रःसूचितइत्याहुःसा
रसंग्रहे श्रंगानिपूर्वमभ्यर्च्यप्राक्प्रोक्तवि
धिनासुधीःयोगादिमापरासत्पाविमत्ता
न्याचतुर्थिका ज्ञानांबुधिःस्मृतिर्मेधाप्र
साचेत्पुष्टशक्तयःएताःपत्रगतापूज्याः
पत्राग्रेषुवमातरःचतुरस्रेलोकपाला
स्ताणिचपूजयेदिति श्रयप्रयोगःतत्रप्रा
ग्वत्प्रातःकृत्यादियोगपीठन्यासानेमू
लेनप्राणायाममंत्रयंकृत्वाशिरसिकण्ठ
यकृषियेनमःमुखिविराट्छन्दसेनमः
हृदिसरस्वत्यैदेवतायैनमःइतिविन्यस्य
ममसर्वामीहसिद्ध्यर्थेविलियोगःइति
कृतांजलिरुत्काप्राग्वन्मातृकोक्तेवा य
द्वाह्यंबदरुज्वेदहृदयापनमःह्रींबदयर्जु
वेदशिरसेस्वाहा हूंवाकसामवेदशिरस्वा
पेवौषट् हेंवादिनिश्रयैवेदकवचायहु
ह्रींस्वाहांषडंगनोत्रं हंःसमस्तमंत्रमुत्का
पुराणन्यायमीमांसाधर्मशास्त्रेतिहास-

कल्पगुणानाराशंशान्प्रत्ये एभिर्वाक्कर
 षडंगान्मासंबिधापसिरशिवंनमःदक्षश्रो
 त्रेदंनमःवामेवांनमःदक्षनासिकापांग्वो
 नमःवामार्यादिनमःमुखेनिनमःलिंगे
 खानमःगुदेहांनमःइतिविन्यस्यध्यानमा
 नसपूजानेप्राग्वन्मातृकापूजाचक्रमुद्दे-
 त्पार्घ्यस्थापनाद्यत्मपूजानेप्राग्वन्मातृका
 पीठमभ्यर्च्यतन्मूर्तिमूलेनपरिकल्पावा
 हनादिषडंगपूजाने श्रृष्टदलेषुदेव्यप्रद
 लमारभ्यप्रादक्षिण्येनश्रीयोगायेनमःस
 त्यायेनमःविमलायेनमःज्ञानायेनमःबु
 द्धेनमःस्मृत्येनमःमेधायेनमःप्रज्ञायेनमः
 इतिपूज्याहमातृपूजादिप्राग्वत्समापये-
 दिति तथा यंक्ति लक्षंजपेदनेत्रिमध्वकै
 श्वकैरवेः जुहुयात्तदशांशोनशुद्धैर्वायुति
 लुहनेत्रतर्पणमार्जनं कृत्वा ब्राह्मणा
 भोमयेततः एवंसिद्धेमनौ मंत्री ब्रह्मचर्य
 व्रतेस्थितः जपहोमरतोरामां चितयेदेव

शि०। ताधिया अचिरादेवसमवेत्कवीनामग्र
 ध३२ णीर्धुवम् न्यासान्वितमिदंमंमंत्रंदिना
 दोप्रत्पहंजयेत् लभतेनात्रसंदेहोवा
 क्सिद्धिमत्तुलानरः ब्रह्मवक्षरमाव
 क्षसुमनाभिः समिद्धरैः मधुरत्रयसंयु
 तैर्जुह्यात्साधकः स्वयं अचिरादाग्वि
 लासेनकवीनामग्रणीर्भवेत् सारसंग्र
 हे अवंततारशत्यन्तवाग्भवंभृगुपाव
 कौडे तास्वतीहृदंतोयंमंत्रोरुद्राक्षरः
 स्मृतः तारः प्रणवः शक्तिः भुवनेश्वरीवी
 जं तपोरनन्तरं वाग्भवंभैरव्यातदृश्यते
 आघन्तइतिवाग्भवानन्तरंभुवनेश्वरीवी
 जं ततः प्रणवइति भृगुः सकारः पावको
 रेफः डे तास्वमीतीस्वत्यैइति हृदन्तः नमो
 तः रुद्राक्षरः एकादशाक्षरः तथा ऋषिषा
 कीश्वदेव्यादिगायत्रीछन्द ईरितं हंसवा
 गीश्वरीदेवीदेवतापरिकीर्तिता विघात
 तीयवीजेनषडंगन्यासमाचरेत् सोषुम्ना

ग्रेभुवोर्मध्येरंघ्राणोनवकेतथा मंत्राक्षि
 राणिबिन्धुसचिंतयेदिरुदेवताम् ध्याये-
 द्वाग्देवतांताममलकमलगारम्यहंसाधि-
 रुढांकर्पूरक्षोदकुन्दव्रजहरहसितप्रोला-
 सदेहकांतिं पीपूषाम्बुद्धमौलिसकलश-
 शीमुखीमन्दहास्यामलास्यावियावीणा-
 सुधोद्यत्कलशजपवटीहस्तपद्मेर्वहंति
 वामाघूर्द्धयोवराधेतदाघधःस्थयोरन्येई-
 त्यायुधध्यानंइतिध्यात्वायजेत्पीठेमातृ-
 कायाःपुरोदिते वर्णाब्जेनासनंदत्वामूर्तिं
 मूलेकल्पयेत्तस्यामावाह्यतांदेवीमर्च-
 येद्भुधपुष्पकैःपार्श्वयोर्वाङ्मयेपूज्येसंस्कृ-
 तप्राकृतेऽभे ततोङ्कानिवत्तच्छतीर्मातृ-
 लोकेश्वरानपि दत्तस्त्राणिततोवाह्येदेवी
 मित्यंप्रपूजयेत्प्रक्षामेधाश्रुतिशक्तिःपं-
 चमीस्मृतिरीरिता वागीशासुमतिःस्वस्ति
 र्ह्येतच्छयोमताःइति अथप्रयोगःतत्र-
 प्राग्वत्प्रातःकृत्यादियोगपीठन्यासांतेमूले

शि।
ध३३

नप्राणायामं त्रयं कृत्वा सिरशक्तिं रूषयेन
मः मुखे गायत्री छंदसे नमः हृदि हंसवाणी
श्वरी देवताये नमः इति विन्यस्य मम सर्वा
भीष्टसिद्धये विनियोगः इति कृतांजलि रू
त्कारेण हृदयाय नमः ऐं शिरसे स्वाहात्पादि-
नाकर षंडंगन्यासं विधाय ब्रह्मरंध्रे ओं न
मः एवं मूमध्ये हीदक्षनेत्रे ऐं वामनेत्रे ही
दक्षिकर्णे ओं वामकर्णे सं दक्षिणासायां
रं वामनासायां स्वं मुखे त्रै लिंगे न पायो
मं इति विन्यस्य ध्यानमानसं पूज्यानेषा
म्वाभ्यां कापीष्मुद्धृत्यार्घादिपुष्पोपवा
रान्नेकर्णिकायां देव्या दक्षिणा वामपार्श्व
योः ओं संस्कृतवाण्ये नमः ओं प्रकृतवा-
ण्ये नमः इति संपूज्य प्राग्ब्रह्मरंध्रं गानि संपू
ज्या हृदलेषु देव्यग्रदलमारभ्य प्रादक्षि
ण्येन ओं प्रज्ञायै नमः ओं मेधायै नमः ओं
श्रुत्यै नमः ओं शक्त्यै नमः ओं स्मृत्यै नमः
ओं वाणीशायै नमः ओं सुमत्यै नमः ओं

स्वस्त्यै नमः इति संपूज्य प्राग्वत्प्रासादिलो
 कपालार्चनादिसर्वसमापयेदिति तथा
 वर्णैकाधिकलक्षंतु जपे नमंत्रं समाहि
 तः तत्सहस्रं प्रजुहुयात्सिताञ्जेर्नागच
 म्यकैः तर्पणादिततः कुर्यात्साधको नि
 यतव्रतः वर्णैकाधिकलक्षं द्वादशं मं
 त्रस्यैकादशवर्णत्वात् तत्सहस्रं द्वादश
 सहस्रं तेन दत्तांशो होमः तथा इमं मनुं
 यो भजते दुरितैर्मुच्यते विराट् लक्ष्मी
 पशः कांतियुतः कांतियसः कवित्वस्या
 लयो भवेत् कुर्यात्पूर्वाणुगदित्ता न्रया
 गानत्रमंत्रविदिति **सारसंग्रहे** बाला
 घं हत्पतुर्पंचकत्तीयं जलं तिच अत्रि
 रुद्धं जलं वाग्देवरुणो नेत्रभूषितः चंद्र
 युग्मं षोडशाणो मंत्रो वाग्बिभवप्रदः बा
 लाघं हत्तनमः पतुर्पंचमः तृतीयं गजलं
 वतिवस्वरूपे अत्रिरुद्धं जलं दकारद्व
 यमध्ये वकारः वाग्देवरूपं वरुणो व

शि०१ नेत्रभूषितः इकारयुक्तः चंद्रयुगं स्वाहाः
 ध३४ तथा पूर्वमंत्रोदिता म्यास्यमु न्याधाः संप्र
 कीर्तिताः पदैर्मंत्रस्य षड्भिः स्यादंग षड्भे च
 जातिमत्त कुंदे द्वाभा सुत्रसना शुक्ल मा
 ल्यानुलेपा व्याख्या विधाम मत्त कल
 शं वर्णमात्नां बहंती हस्तोभोजैः सित
 कमलगदाद्योतिचन्द्रार्द्धमौललिभूत्ये
 नोत्तुत्रिनयनयुतापीनवक्षोजनघा
 दक्षोर्द्धकरमारभ्य दक्षाधः करपर्यन्त
 मायुधध्यानं व्याख्या व्याख्यानमुद्रामा
 त्रकौत्तेयजेत्पीठे देवीगधादिधिः शुभैः
 दशाक्षरोदितेनैव वर्त्मना साधकोत्त
 मः **अथ प्रयोगः** तत्र प्राग्बत्प्रातः कृत्या
 दियोगपीठनासो न्तेहं सवागीश्वरी ब
 र्ष्यादिकं विन्यस्य ऐह द्यायनमः न
 मः शिरसे स्वाहाः शिखायै वट वटवट
 कवचाय हुं वाग्देवि नवाय वौषट् स्वा
 हा **अत्रापफट्** इति कर षंडं ग न्यासं

विधायप्रमाणोक्तं रूपं ध्यात्वा दक्षारोक्तवि
धीना सर्वसमापयेदिति तथा वर्णाईलक्षं
प्रजयेद्देविष्णोशीजितेन्द्रियः पचाविधिज
यानोचसदृशांशं हुनेन सिले आज्यपूतैस्त
र्पणादिपूर्वपूर्ववदाचरेत् वर्णाईलक्षमदृ
लक्षं मंत्रबोडशाणां त्वात् तथा अहोमुखे
प्रत्यहं परतज्जपेजलं पिबेत् संबत्सरेण वि
द्वान् सो नात्र कार्या विचारणा त्वानकाले मंत्र
जपे स्तोत्रैः सिचेत् समृद्धं शुद्धं सोयैस्तर्पये
तां मेधावीसमवेदुबम् एतन्मंत्राभिसंजपे
पुष्पगंधादिकं सुधीः शिरसाधारयेत्तेन स
भापूज्यसजायते वादे च विजयोनित्यं भवे
तस्य न संशयः सारसंग्रहे वाग्भवंशब्दान्ते
स्य तस्यादमृते पदं पुवा पुवारिशिब्दान्ते रु
द्रसंख्याणां कोमनु वाग्भवं एं वाचस्वरूपं
स्य ते स्वरूपं अमृते स्वरूपं अत्र विसंधि ए
कादशाक्षरानुपपत्तेः प्रवः सुरित्ति स्वरूपं
तद्गणः एकादशाक्षरः तथा पदैरणोः पं

शि० चभिःस्युःपंचांगानिमनोरथ पद्यस्याकम
 ४३५ लपुगाक्षपुस्तकोपद्वस्ताजोशाशिमुकुटं
 ४३५ चभालनेत्रं मुक्ताभांकुचविनतोमुनीन्द्र
 सेव्यावाग्देवीभजतवुधाः कविस्वदात्रीम्
 बामोर्द्धादिबामाधः करान्तमायुधध्यानपु
 रोदितेयजेत्पीठेदेवीपूर्वतवर्त्मना एतेन
 रूपादिकमपितत्रोक्तमेव शोयं पंचानितु
 ऐहत्वाचस्पतेशिरः श्रमत्तेशिखासुवः
 कवचं सुः श्रवणं श्रवणमूलेन करयोर्व्यापकं
 कृत्वांतुष्टादिकनिष्ठातं पंचांगुलिषु हृद
 याघत्रांतानि जातिपुक्ता निबिन्ध्यस्तेनेत्र
 वज्रं हृदयादिपंचांगेष्वपि विन्यस्य प्रमाणे
 कवच्यत्वामानसपूज्यादिदक्षाक्षरोक्तव
 सर्वदुःखोदिति सारसंग्रहे वरुणः कांति
 विन्दुः पावको वामकर्णयुक् सविंदु
 भृगुसंघोदुविंदुः मच्चतुर्थीयकं एषमार
 त्तोमंत्रः प्रक्षारात्मा समीरितः इति वरु
 णवकारः कांतिराकारः विंदुरनुस्वारः

तेनवांशतिपावकोरेफः वामकर्णक सविंदु
 मानुस्वारः तेनरुं इति भृगुः सकारः सघञ्चौ
 कारः प्रवुवकारः विंदुरनुस्वारः तेनस्वोऽ
 ति नारायरीयेतु खड्गीशोयः प्रांशुकः सोत
 वेधाः कर्णान्तस्थायः सदृशी भुजंगः सोमो
 दतो विंदुमानयो भृगुः सर्वांगी श्रव्या स्त्री-
 णिवीजान्मिमूनि इति खड्गीशोव प्रांशुरा-
 कारः शान्तवेधाः वकारस्यान्ते केवलक-
 कारः तेनवागिति प्रथमबीजमुद्धतं उक्तं
 चमंत्रतंत्रप्रकाशो तोयस्थं शपनं विहोः
 सकेवलचतुर्मुखमिति तोयस्थं वकारवि-
 होः शपनं प्रकारः सकेवलचतुर्मुखवि-
 स्वरकारयुक्तमिति कृमिति अन्यद्बीजद्व-
 यंसमानेव हि चित्तुवागिति पदलक्षितं वा-
 ग्वीजं वदंति अन्येतु चतुर्तीयस्यापि चतु-
 र्मुखप्राद्ववाच्यत्वात् केवलशब्देन विसर-
 त्वात् सकेवलचतुर्मुखमित्यनेन योगस्यो-
 क्तत्वादादौ योगे भवेदित्यागमसिद्धान्तस्य

शि।
४३६

136

पूर्वाक्षरत्वाच्चतुर्मुखश्च प्रचेति विंदुरपिने
यइति ज्वामित्पुद्गरंति अत्रयथोपदेशं
ज्ञेयमिति तथा सारसंग्रहे रूपादिकं
दशाणीकषडंगविधिरुच्यते द्विरुच्चरि
तमूलेन षडंगं जातिसंयुतं करंगयोर्वि
धायाय ध्यायेदेवी सरस्वती अथ वर्णेन
हृत् द्वितीयेन शिरः तृतीयेन शिखा पुन
रायेन कवचं द्वितीयेन नेत्रं तृतीयेन अ-
स्त्रमिति जातियुतं नमः स्वाहेत्यादियुतं
मुक्ताहारलसतनुः शशिकलासंशोभि
रुच्छेषराख्याख्यामक्षगुणंचरत्नकल
शं विधां वहती करैः पीनोतुंगकुचद्वय
प्रविनमधासिता ब्रुस्थितात्रैलोक्यप्र
णतासदा भवतु नोवाचा मुधी शाश्वते
दक्षोर्द्धाधः करयोराधे वामोर्द्धाधः कर
योरन्ये इत्यायुधध्यानम् तथा पुरा प्रो
क्ते मानकायाः पीठे देवी समर्चयेत् य-
था पूर्वं प्रत्यहं यः संभवेद्वा क्यति ध्रुवम्

यथापूर्वं दशाक्षरोक्तवत् प्रयोगः सुगम
 तथा वर्णलक्षं जयेन्मंत्रं हविष्याशीजि
 तेन्द्रियः प्राज्यात्कहविस्त्वावहोतदशं
 शंङ्गेनेततः तर्पणादिततः कुर्यात्प्रागुक्त
 विधिना ततः वर्णलक्षं त्रिलक्षं एवं सिद्ध
 मनुमन्त्री प्रयोगा न्कर्तुर्महति चतुरंगुल
 संभूतैः सुमनोभिर्हनेन नरः वाचश्चाप्रति
 मासिद्धिमुचिरालभते ध्रुवम् कुचन्दनोद
 काक्तैश्च जातीपुष्पैः नद्यावतो द्वैः कुन्द
 संजातेः कुसुमैर्हनेन च अचिरात्तुलां वाचः
 सिद्धिं प्राप्नोत्यसंशयं एनं मंत्रं जयन्मन्त्री स
 भायां जयमाप्नुयात् वाचां श्वेतां तथा ब्राह्
 म्यं प्रजप्तां मनुना मुना अहोमुखेयः स्वादे
 तं समेधां वाच्छित्तो लभेत् **सारसं ग्रहे पारि**
जातसरस्वत्या मंत्रः संप्रोच्यते धुना तारो
 माया च भैरव्या वाग्भवं शक्ति तारतः डेता
 सरस्वती ह्रस्व मंत्र एका दशाक्षरः तारः प्र
 एवः माया भुवनेश्वरी भैरव्या वाग्भवं स्त्रे

शि०। मिति शक्तीर्भुवनेश्वरे डे तासरस्वनीस्वर
 ४३७ स्वत्यै हतनमःऋषिध्यानन्यासजापपूजा
 ४३७ यंपूर्वचच्चरेत् पूर्ववत्तहंसवागीश्वरीव
 त् सारसंग्रहे वर्गादिः सविसर्गः सः संवु
 द्धोताचवण्डिकाः आपद्वयं व्युत्क्रमेण स
 प्राणो मनुरीरितः वर्गादिः ककारः संविस
 र्गः विसरीयुक्तः सः स्वरूपं संवुद्धोताचवण्ड
 काचवण्डिकेति आघद्वयं सविसर्गौ कका
 रसकारौ व्युत्क्रमेण सः कः इति तथा ऋ
 षिर्वृत्ताचगायत्रीच्छंदः प्रोक्तश्च देवता स
 प्रकोटीश्वरीदेवीनागैश्वर्यफलप्रदा षट्
 शीर्घ्ययुक्ततीयेन षडंगं संप्रकीर्तितं त
 तीयेन चकारेण तेन चोन्वीमित्यादिना क
 रषडंगन्यास उक्ताः अस्य पूजादिकं सर्वे
 त्रिपुरावत्प्रकल्पयेत् त्रिपुरावत् बाला
 वत् तत्पूजाविधानं त्वग्रेव क्षंते सारसं
 ग्रहे प्रणवं वदयुग्मांते वाग्वादिनिपदं
 वदेत् मायां मारं ह्रस्वमारं दीर्घयुग्मं शि

वांन्वितं ल्कोदिन्यन्तेमहाक्षोभंकुरुवाला
 न्निमंततः मोक्षंकुरुष्वप्रणवमेकोनत्रिंश
 दक्षरः वाग्वादिन्यामनुः प्रोक्ते वाक्किंकिदि
 फलदायकः पूर्वोक्त वाग्वादिनीवत्सर्वम
 स्थापिकल्पयेत् प्रणवादिन्यन्त एकोनवा
 क्षरः मायादि कुर्वन्त योदशाक्षरोन्यः वा
 लोतिमादि प्राणवान्तः सप्ताक्षरोपरः एवं
 मंत्रत्रयात्मकोयं मंत्र अस्य पृथक् प्रयोज
 नं त्वग्रेव क्ष्यते जपनसारस्वतं नित्यमेता
 निपरिवर्जयेत् आमृतं गजनं विल्वं करं
 जं त्वशुनंतथा तैलं पलांडुपिण्याकं गार
 मपि भोजने सर्वम्ययुषितं त्वाज्यं सदा सर
 स्वतार्थिभिः नचरेन्निषितां बुलं स्त्रियंगच्छे
 दिवानच नसंध्ययोः स्वपेज्जातुना शुचि
 किंचिदुच्चरेत् पदोषेषु भवन्मौनीदिग्ब
 स्त्रानविलोकयेत् नपुषितां स्त्रियंगच्छे
 ननिदेहामलोचनां नमसावचनं ब्रूया
 नाक्रमेत्सुस्तकं सुधी अक्षरास्त्राणिप

शि०।
ध३८

38

त्राणिनोपेक्षेच्चलंघयेत् इतिसुन्दरार्य।
चार्यशिष्येणश्रीनिवासेनधीमता चंद्रि
कायांप्रणीतायांमेकविंशप्रकाशकः
इतिश्रीसुंदराचार्यचरणरविन्दहृन्द
नेवासिनाश्रीश्रीनिवासमदेनचितायां
श्रीशिवार्चनचंद्रिकायांश्रीशिवार्चनव
मेकविंशःप्रकाशः श्रीसारसंग्रहे अ
थवालांप्रवक्ष्यामित्रिपुरांसर्वसिद्धिदां
गंगातरेगकलोलवागुंफफलदायिनीम
हासारस्वतप्रदां महासौंदर्यसुभांमहा
मत्स्यविनाशिनी वृक्षविस्तुसुरेंद्रादिवो
दितायापहारिणी सर्वतीर्थमयीदेवीस्व
र्णरत्नादिदायिनीम् सर्वक्षेत्रमयीदेवी।
सर्वकार्यार्थसाधनी महामोक्षप्रदानित्सं
महाभोगप्रदांसदा वाग्भवेनेन्दुमहसा
वर्गीशत्वप्रदायिनी कामराजाख्यवी
जेनशक्रगोपस्फुरत्विषा त्रैलोक्यमो
हिनीप्रोक्ताशक्तिवीजेनशाश्वतीस्फु

महासौ भाग्य
जननी

रत्सुवर्णवर्णेन महासौभाग्यदायिनी श्री
 आनार्णवे सूर्यस्वरं समुच्चार्य विंदुना द-
 कलान्वितं स्वरान्तं पृथिवी संस्थं तुर्यस्व
 रविभूषितं विन्दुना दकलाक्रान्तं सर्गवा
 न्भगुरव्ययः शक्रस्वरसमो येनो विधेयं
 त्रपक्षरीप्रिये सूर्यस्वरः ऐकारः विंदुर-
 नुस्वारः नादकला श्रद्धा चंद्रेः ताभ्यां युक्तः
 स्वरांतः वकारः पृथिवी संस्थः लकारोप
 रिस्थितः तुर्यस्वरभूषितः ईकारेणालंकृ
 तः विन्द्वादिप्राग्वत् भगुसकारः सः सर्ग
 वानुविसर्गयुक्तः शक्रः स्वरः औकारः न
 युक्तः दक्षिणामूर्तिं संहितायामपि सग
 वान्भगुरव्यय इति प्रारदन्ति लके पि।
 भगुः सर्गाज्ज इति एवमेव प्रपंचसार-
 सारसंग्रहादवपि सर्वत्र विसर्ग एवो
 क्तः स ननु कुमारस्तु असमस्य तृतीयं
 तु चतुर्दशं समन्वितं दण्डकुण्डमेत
 द्विसारस्वतमुदाहृतमिति विंदु विसर्ग

शि० योगमुक्तवान् इयन्तुसप्रेतिनागमह
 ध३६ आघातुशुद्धादक्षिणामूर्तिसंहितायां
 ५३९ रूषित्तदक्षिणामूर्तिरहंशिरसिविन्य
 सेत्त छन्दःपंक्तिस्तुविज्ञेयंमुखेविन्य
 स्पदेवतां हृदयेविन्यसेद्दालंवागभव
 बीजमुच्यते तातीयंशक्तिरीशानिका
 मराजंतुकीलकम् षडंगमाचरेद्देवि
 हिरावत्पात्रमेणतु विधायाइतिशेषः
 पादादिनाभिपर्यन्तमाघेनाभेस्तथाह
 ३ मध्यमंशक्तिबीजं हृदयान्मस्तकं
 प्रिये वामपाणि तलेतदक्षपाणेदु
 येन्यसेत्त करयोः संपुटेचैकमेवंन्या
 सहयंभवेत् शारदातिलके मूर्ध्नाधा
 रेततो न्यसोद्भूयोबीजत्रयंकमात्त आ
 नार्णवे कुर्वीतदेहसन्नाहंत्रिमिर्वी
 जैः क्रमात्प्रिये करयोर्विन्यसेदादौम
 णिवंधेतलेप्रके दक्षेवामेवविन्यस्य
 कक्षाकूर्परपाणिषु पुनर्दक्षेचवामेव

पादयोश्चतथा न्यसेत् नादान्ते हृदये लिं
 गे न्यसेद्देवित्ततः परं एतेष्वंगेषु देवोऽपि -
 संहारक्रमतो न्यसेत् विधासाष्टिक्रमे-
 णैव जानीहि परमेश्वरी ततो न्यसेन्महे-
 शानि नवयो न्यं किं तं प्रिये कर्णयोश्च
 बुके देवि शंखयोर्मुखमण्डले नेत्रयो-
 र्नासिकायां च बाहुयुग्मे हृदि प्रिये तथा
 कूर्परयोः कुक्षौ जानुनोरंधुनि न्यसेत्
 पादयोर्देवि गुह्ये च पार्श्वे हस्तान्द्वये कं-
 ठे च नवयो न्याख्यं न्यसेत् बीजत्रयात्मक
 म् शंखयोः ललाटपार्श्वोच्चास्थिप्रदेश
 योः शंखो निधौ ललाटास्थि इति कोशः
 वामभांदि न्यास इति संप्रदायः उत्तरतंत्रे
 लिंगेरत्येनम इति वाग्भवायेन विन्यसे
 त् लंकाप्रीत्येनम इति च हृदये विन्यसे
 त्प्रिये सोमनो भवायेन मोक्षुवोर्मध्ये
 ततः परं शारदा तिलके बाला बीजे स्त्रि-
 भिन्यसेत् स्थानेष्वपि विलोमः ततः विलो

म

शि०। मतः भूमध्यादिक्रमेण बालावीजैरिदं
 ध०० मैरवी प्रकरणेन अमृतेप्रीचयोगेप्रीवि
 ४५० श्रयोनिं क्रमादिमाः विलोमवीजैर्विन्य
 स्पेमूर्तिन्यासमथाचरेत् स्वस्वबीजादि
 कं पूर्वमूर्द्धी प्रकृष्टस्थिस्ते शानमानो भवे
 न्यसद्वक्त्रे तत्पुरुषं मकरद्वजमात्मवित्त
 हृद्यघोरकुमारादिकंदर्पतदनंतरं गुह्य
 देशे प्रविन्य स्पेहामदेवार्दिमन्मथं सद्यो
 जातं कामदेवं पादयोर्विन्यसेत्ततः उद्दे
 प्राक् दक्षिणे दीव्यपश्चिमे सुमुखे तान्
 प्रविन्य सेप्या पूर्वभगुव्योमाग्निं संस्थि
 तः सद्यादियं च ह्रस्वाह्यो बीजमेषां प्रकी
 र्तिनं भगुः सकारः व्योमहकारः अग्नि
 रेफः सद्यादीति ओं एहं अणभिर्युक्तः
 कालिकापुराणे स होमी शानरूपाय
 ततो मनो भवाय वै नम इत्यंततः प्रोत्का
 मूर्द्धी शानं न्यसेत्पुनः एवं सर्वमूर्तिं श्रु
 हीनीयम् शानार्णवे पंचवाणान्क्रमे

णैवकारांगुलिषु विन्यसेत्तु श्रेणुश्चादिकनि
 ह्यान्तंक्रमेण परमेश्वरिथान्नद्वयं समात्ति-
 त्वबन्धि संस्थंक्रमेणानु मुखवत्तेननेत्रेनवा
 मेनपरिमण्डितं वाणद्वयमिदं प्रोक्तं मादनं-
 भूमिसंस्थितं चतुर्थस्वरविंदायनादयुक्तं व
 रानने फान्तंशक्रसमायुक्तं वामर्णविभूषि ^क
 तं विन्दुनादसमायुक्तं सर्गवांश्चाद्रमाः प्रिये
 पंचवाणमहेशानिनामानिशरणुपार्वति
 क्षोभणोद्भावणोदेवितथाकर्षणसंश्रकः
 वश्योन्मादौक्रमेणैवनामानिपरमेश्वरीका
 मास्तत्रैवविज्ञेयास्तेषां बीजानिसंश्रणु प
 राबीजंमध्यवाणंवाग्भवंपरमेश्वरि तुर्यवा
 णंततश्चैवस्त्रीबीजंचक्रमात्प्रिये पंचका-
 माश्चमेदेविनामानिशरणुवत्तमे काममन्म
 थकैर्पमकर ^ध जसंश्रकाः मीनेकेतुर्महेशा
 निपंचमः परिकीर्तितः ललाटगतहृन्ना
 भिमूलाधारेषु चैक्रमात्थान्नद्वयंदका
 रद्वयं बन्धिस्थं रेफस्थंक्रमेणैतिप्रथमंमु-

८

शि०। स्ववतेन आकारेण द्वितीयं वामने त्रेण ईका
 ध०१ रेण ईकारेण मंगिडतं शोभितं मादनं कका
 ५५। राभूंमिस्थलकारोपरिगतं चतुर्थ ईकारः
 बिंदुरनुस्वारः नादोऽर्द्धचन्द्रः तद्युक्तं फांतं
 वकारः प्राकः लकारस्तद्युक्तः वामकर्ण
 ऊंकारः तेनालंकृतः सर्गो विसर्गः तद्युक्तं
 चंद्रमाः सकारः पराविजं मायावीजं वाग्भ
 वं विद्यायंतुर्यवाणं फांतादिप्रागुद्धृतं अ
 न्यत्स्वरूपेमेव शारदातिलके भालधू
 मध्यवद नकर्णिकाकंठहत्सुचनाभ्य
 धिष्ठानयोः पंचताराद्याः सुभगादिकाः
 कर्णिकाकर्णभूषणइत्यमरकोशात्क
 णो गृह्यते ललाभूमध्यवद भागमुख
 कर्णांतकंठके हन्नाभिलिगेधैवैतान्य
 स्तव्याष्टप्राक्तयः इति कालिकापुराणव
 चनाच्च तथा न्यस्तव्याधिनादेवो मंत्रिणा
 सुभगाभगा भगसर्पिण्यथ पराभंगमालि
 न्यनन्तरं अनंगानंगक सुमाभूषणां

वि

मेखला अनंगमदनासर्वामदविभ्रममंथरा
 वातामल्वं पुनस्त्रीसस्तारापंचोदितास्त्वमी
 न्यासंकुत्पाद्गुणारब्धततःसाधकसतमः
 न्यसेच्छिरसिभालभूकर्णक्षियुगलेनसि
 गण्डयोरोरुघोर्दन्तपद्मयोरास्पेन्यसेत्स्वरा
 न् युगलशब्दस्यत्रिभिरन्वयः भूयुग्मेति
 कालिकापुराणत तेनतदादिदंतान्तेषु
 नाशामनरेणाद्विद्विर्वाण्यसःचिवुकेय
 गलेकंठेपाश्वर्योस्तभनयुग्मके गलश्च
 बुकाधस्थोच्चास्थिप्रदेशः कंठस्तदधः दोर्मू
 लयोः कूर्परयोः पाण्योः सत्पृष्ठदेशतः ना
 भोगुह्येपुनश्चोर्वाज्वांनुनोर्जेषयोस्ततः स्त्रि
 वोः पयस्तलयोः पश्चाच्चरणंगुह्ययोर्द्वयोः
 कादिरान्ताभ्यसेद्वर्णास्थानेषुसमाहितः
 पाण्योरेकंतत्पृष्ठयोरेकमिति संप्रदायः
 गुह्यलिङ्गे लिङ्गे चोरुद्वयेतयेति कालि
 कापुराणत रान्तानरेफान्तान् कां व्या
 म्रैवेयके पश्चात्कटके हृदिगुह्यके क-

शि० १ एणकुण्डलयोर्मौलोचललानुशसमान
 धध२ सहो अष्टाविमानप्रविन्यस्येदेवंदेशि
 कसंतमः कटके उपात्तोलकारः वर्णाः
 सविंडकाएव न्यस्याः शानार्णवे भ्रमइ
 मरनीलाभनयनत्रयराजितो सूर्यभा
 स्वन्महारत्नकुण्डलालंकृतोपराम् भ्र
 मइरनीलाभधम्मिल्लामलपुष्पिणी व्र
 ह्मरंध्रस्फुरद्भिन्नमुक्तालेखाविराजितो
 मुक्तालेखान्मृत्तिलकांमुकुटोज्ज्वलांवि
 शुद्धमुक्तावज्जाह्याचन्द्रलेखाकिरीटिनी
 शुभ्रमइमरनीलाभनयनत्रयराजितोसू
 र्यभास्वन्महारत्नकुण्डलालंकृतोपराम्
 म् शुक्राकारस्फुरन्मुक्ताहारभूषणभू
 षिताम् ग्रैवेयांगदपत्रास्फुरत्कांतिवि
 राजितो गंगतरंगकर्पूरशुभ्रांवरवि
 भूषितो श्रीखण्डवल्लीसदृशबाहुव
 ल्लिविराजितो कंकरादिलसद्भूषा
 मणिवंधलसत्प्रभाप्रवालललितो

स्तपुरः

मंजीर=

व=१

ला

कारपाणिपल्लवशोभितौ वज्रवैद्युत्मुक्ता
लीमेखलाविमलप्रभां रक्तोत्पलदेकार
पादपल्लवशोभितौ नक्षत्रमालासंका
शमुक्तासंचारमण्डितां वामेनपाणिनैके
नपुस्तकंचापरेणतु अभयंचप्रपच्छंती
साधकापवरानने अक्षमालांचवरदंद
क्षपाणिद्वयेनहि दधतींचितयेदेवीवश्य
सौभाग्यवाक्प्रदं शीरकुन्देनुधवलांप्रस
न्नांसंस्मरेत्प्रिये दक्षिणामूर्तिसंहितायां
अथवक्ष्येमहेशानियंत्रं सर्वाथसाधकं
आदौशक्तिं समातिख्यतस्याउपरिसंहि
त्वेत्तामेवविस्तृतांकिचित्संपुटीकृत्यव
हिना स्वाभिमुखाग्रत्रिकोणंशक्तिः पराङ्मु
खाग्रंतद्विरिति संधिभेदक्रमेणैवतवयो
निर्यथाभवेत्तस्यैः कारंतिविन्मध्येकामा
ख्यं वाह्ययोनिषु बहिर्वर्तंतसमातिख्यद
त्तेरावतमहमिः कोसरेषुस्वरायो ज्वाह
दुशः परमेश्वरी कचटांस्तपपा न्वणान्स

दक्षि

शि०। प्राप्तात्परमेश्वरी प्रहृष्टपत्रेषु संलिरव्यत
 धध३ तः शूलमहकं लिखितं शानार्णवे तल्ल
 १४३ ग्रमहृष्टपत्रंतु ग्रंथिभिश्चाहृष्टमिर्पुतं ग्रंथ
 यः प्रणवाभ्यान्तु संपुटत्वे कारैर्न ग्रंथयः
 कुलिशासेपाः प्रणवैरथ सुव्रते त्रिशूला
 हृकमालिरव्यचतुरसं लिखेत्प्रिये चतुर्द्धा
 रविशोभापं सर्वानन्दकरं सदा दक्षिणामू
 र्तिः तेषु शूले विगद्यन् पूर्वतः क्रमतो लि
 खेत् पूर्वतः स्वाग्रतः पश्चिमादि क्रमेण लि
 ति ज्ञानार्णवात् ३ छजानग्निदिग्भागे ४
 जगदक्षिणे लिखेत् ३ छणानैर्ऋते को
 णेषु द्वाभ्याम् अग्निमे लिखेत् नफवान्वा
 युदिग्भागे भमरानुतरे लिखेत् लवधानी
 प्रादेशे तु ततो व्रतं समा लिखेत् व्रतं मा
 तृकया वीतं ततो भूविम्बमा लिखेत् चतु
 र्द्धा रविशोभा ह्यं मध्ये पुष्पं विनिश्चियेत्
 व्रतं व्रतद्वयं सर्वत्र पत्रेषु वर्णाविलिख
 नेतथैवोक्तत्वात् चतुरस्रमित्येकत्वम्

त्वे=२

सा नारायणो कृष्णो ह्यननारं
नन्वेनायेवो वैश्वदेवो ३३३३३
उन्मना चैव चान्दो देवो ६१६१६
सया १३१ निपाठः

सं ३३

विवक्षितं उक्तयुक्तेः तेन चतुरस्त्रत्रयं कुर्यात्-
दिति तथा वामाज्येष्टाचरोद्रीचं मिवैच्छा
ततः परं ज्ञानाक्रियाकुञ्जिकाचं विम्बीदेवी
विषद्विका इति रचितं ध्यानं संपूज्या च
भितः प्रये ज्ञानार्णवे मुक्ताफलामलमणि
स्फुरच्छत्राशिप्रभंगंगातरंगधवलचाम
रह्यमदिजे नवरत्नस्फुरदीपतांबूलस्पक
राण्डकं मल्लिकामालतीजातिशतपत्राब्ज
दामुभिः पूर्णं रत्नमयं भाण्डं तथा लंकारभू-
षितं पेंटीचव्यजनदंडं नवरत्नादिचित्रितं
नीलकंठस्य पिच्छे श्रुतयोशीरविराजितं क
र्पूरमृगनाभ्याल्वं कुंकुमक्षोदसंभूतं चष
कं स्वर्णरचितं कंकतौहीरराजितां कज्ज
लस्पशालाकांचकराण्डं च नृपूरितं दधा
नाः परमेषां निशक्तपः पीठसंस्थिताः पू
र्वादिपरितः सर्वाः सर्वाभरणभूषिताः सं
पूज्यमध्ये देवेशिप्रेतसिंहासनं यजेत
रत्नस्वर्णकृतिस्फारदीप्तिमत्सकलाव्य

स्फा

शि यं पंचप्रेतासनं सा सा नो सदापिन संश्र
 धधध यः तथा सिंहासनं च संपूज्य मध्ये बीजं तु
 ५५५ मातृका सदाशिव महाप्रेतपञ्चासने पदे
 लिखेत् ॥ ३ ॥ तं नमस्ते न देवि पजेत् सिंहास
 नं प्रिये बीजं तु मातृका मातृका बीजं मीत्य
 र्थः ज्ञानार्णवेऽप्येवमेव महासनं मंत्रोपेक
 ला त्तार्णः परमेश्वरी सिंहासनं समभ्यर्च्य त
 तश्चावाहनं कुरु आवाह चक्रमध्ये तु पू
 जयेत् कुलसुन्दरीम् एताः साधारणमुद्रा
 दर्शयित्वा ततः परं एताः आवाहनाद्याः
 वरदाभयमुद्रेच वरदाभयवत्प्रिये पुस्तक
 कवदामकरं समं कुर्यात् तत्प्रिये पुस्तकं
 नाम मुद्रेयं वाग्वित्तासंप्रपच्छति तर्जनी
 न्यंगुष्ठयोगेन दक्षहस्तस्य पार्वती अक्ष
 मालारव्यमुद्रेयं ज्ञानमुद्रा च वै भवेत् मु
 स्तिवध्वा दक्षकरे तर्जनीं कुशारूपिणी
 अंकुशाख्या च मुद्रा स्यात्त्रैलोक्यर्षिणी भ
 वेत् तर्जनी युगलं देवि वामांसे शृङ्खला

क=२

कृति
व

ता संकृत प्रिये = २

मिषपाशमुद्रासमाख्यात्रैलोक्याकर्षणक्षमा
यथाहस्तगतंचापंतथाहस्तांगतंवाप्रये चा
पमुद्रेयमाख्यातावामहस्तकुरुप्रिये यथा
हस्तगतावाणा तथाहस्तंकुरुप्रियेवाणमु
द्रेयमाख्यातारिपुभारनिहंतनी वामहस्त
तलंदेविकपालाकृतिकारयेत् कपालमुद्रा
देवेषिदेवानन्दकरीसदा हस्ताभ्यांकमला
कारोपदानत्कमलंभवेत् इतिचाहुपुधमु
द्रास्पर्शयित्वावरानने गंधपुष्पाक्षतादी
निदधात् श्रीसहितंसदा उपचारैरलंकारै
स्तोषयेत्परमेश्वरी लम्पागंकलयेदेहेस
मकसंतर्पयेच्छिवा प्रपंचसारे प्राञ्ज
ध्ययोन्यो पुनरन्नरालेसंपूजयेत्प्राणुपाद
यंक्ति पराभिधानामपराकायांचपरायरा
ख्यामपिवाग्भवादि शारदातिलकेतुदेवा
बाहनात्प्रागेवगुरुपादपंक्तिपूजात्ताना
र्त्तवे विशेषमुद्रांदेवेषिदर्शयेत्सिद्धिहेत
वे विशेषमुद्रायोगिमुद्रा सातुवक्ष्यते३

लयाहु. कल्पये

गुरु

ह-

शि०। यमेवहृदिक्षिप्तात्रैलोक्यक्षोमणीभवेत्तत्रे
 धध५ लोक्यद्रावणीनाममुखस्थापरमेश्वरी भू
 मध्यस्थामहादेवित्रैलोक्याकर्षणीभवेत्
 ततः षडङ्गावरणपरितः पीठमद्रिजे पीठप
 रितस्त्रिकोपरितः अग्नीशासुरवायव्यम
 ध्यदिश्वंगपूजनं अग्रकोणेरतिं पश्चात्प्री
 तिमुत्तरपूर्वके मनोभवांदक्षकोणेततो
 बाणात्समर्चयेत् उत्तरस्यांद्वयंदेविदक्षि
 णस्यांद्वयंदिशि अथग्रेचैर्कक्रमेणैवंपंच
 बाणात्समर्चयेत् पंचकामांस्तथादेविंवा
 णवत्परिपूजयेत् अनंगकुसुमांदेवितथा
 नंगादिमेखलां अनंगमदनांपश्चादनंग
 मदनातुराम् सुभागांपंचमीदेविभगांचभ
 गसरिणीम् भगमालांदेविपूर्वादिक्तोय
 जेत् पूर्वादिक्रमतइतिदेव्याः पृष्ठभागादि
 तइत्पर्यः अष्टयोनिषुदेवेशिततो ब्राह्म
 दिकर्षयेत् युग्मयुग्मप्रसेदेन सुपत्नेवरा
 नने असितांगतथा ब्राह्मीरुंरुं माहेश्वरी

व=२

दिक्कमेरौवततः पीठार्चनं चरेत् दक्षिणामूर्तिः हस्ताद्याभैर
वाः पूज्या - ५

प्रिये^२ चंडं^३ कौमारिकां^३ चैव^३ क्रोधं^३ वैष्णवीं^३ ता
था^४ उन्मत्तं^४ चैव^४ वाराहं^४ माहेन्द्रं^४ च^४ कपालिनं^४
भीषणं^४ चैव^४ चामुंडां^४ संहारं^४ चाहं^४ मं प्रिये महा
लक्ष्मीं^४ महादेवि युगमान्मैवं प्रपूजयेत् पश्चि
मादीर्घाद्यामातरस्तथेति तथा कामरूपं च
मलयंततः कोलगिरितथा कुलांतं कंच
चौहारं जालंधरमतः परं उडियाणं देवि को
टपीठाहकमुदाहृतं ग्रंथिस्थानेषु संपूज्य प
श्चिमादि क्रमेण तु त्रिशूलं परितो देवि मा
तरकावतमं एतले भैरवा दशपूज्यन्ते पश्चि
मादि क्रमात् प्रिये हेतुकं चैव वेतालं तन्म
ध्ये त्रिपुरांतकं अग्निजिह्वं च कालांतं तथा
चैव कपालिनं एकपादं भीमरूपं मलयं ह
टके श्वरं दशसंख्यां महादेवि भैरवामातरम
एतले तन्मध्ये हेतुकं वेतालं योर्मध्ये त्रिपुरा
नकं यजेत् इति तदा हेतुकः प्रथमः द्वितीय
स्त्रिपुरानकः तथा च दक्षिणामूर्तिः हेतुकं
भैरवं त्वाघं द्वितीयं त्रिपुरानकमिति पश्य

शि।
धधर्

446

क्र
मादि[॥]क्रमेण देव्यादि[॥]क्रमेण अधः क्रध्वं चे-
ति चतुरस्त्रे महादेवि लोकपालाहं कं यजे-
त् ब्रह्माणं चैव विष्णुं च र्कध्वं क्रमतो य-
जेत् वांकारबीजमुच्चार्य बहुकायनमोति-
स्वेत् पांकारबीजमुच्चार्य योगिनीभ्यो नमस्त-
था क्षांकारबीजमुच्चार्य क्षेत्रपालाय वे नम-
गांकारबीजमुच्चार्य तथा गणपतिं लिखेत्
डेने नमः पश्चिमादिदिक्षु पूज्याः क्रमेण तु
चतुरस्त्रे च संपूज्या विदिक्षु परमेश्वरि वाय-
व्यादि क्रमेणैव बक्ष्यमाण महेश्वरि वस-
वोद्वादशादित्यारुद्राश्चैव ततः परं सर्वभू-
ता वरारोहे क्रमेण परिपूजयेत् अत्र धूपा-
दिनित्यहोमानानां प्रागेव पूजाप्रमाणे लि-
खितत्वा दत्र न लिख्यते नित्यहोमविधिं
कृत्वा बलिदानविधिं चरेत् ईशाने च त-
थाप्येनैर्कृत्ये च तथा प्रिये वायवे क्रम-
तो देवि मण्डलानां चतुष्टयं श्रीचक्रमभि-
तो देवि त्रिकोणं व्योमवा लिखेत् पूर्वमंत्रे

समभ्यर्च्य बटुकारदिभिर्द्रिजे एह्येहि देवी
 पुत्रानेव बटुकानेयनाथ च कपिलानेज
 दामारभासुरांते त्रिनेत्र च ज्वाला मुख च स
 र्वान्ते विघ्ना नाशाय नाशाय सर्वोपचारसहि
 तं वलिंगं क्लृप्त्वा द्विधा पदं वह्निजायान्वितो मं
 त्रौ बटुकस्पृशदाहृतः अनेन नमनुनादेवि व
 टुकस्पृशति प्रिये ऊर्ध्वे व्रत्सा एतौ चादिवि
 गगनतले भूतले निश्चले वा पातालैवासा
 तिलपवनपौर्यत्र कुत्र स्थिता वा क्षेत्रे पीठे
 पपीठादिषु च कृतपद्मधूपदीपादिकेन प्री
 ता देव्यः सदानः शुभवर्तिविधिनायान्तु
 वारेन्द्रवाग्धाः एतदंते महेशानियां बीजं
 योगिनीततः भ्यः स्वाहा सर्ववर्णान्ते योगिनी
 पदमालिखेत् कवचं चास्त्रमालिख्य वह्नि
 जायां पुनर्लिखेत् सहितं वलिमाख्यं अने
 नमनुनादेवि योगिनीनां वर्तिर्भवेत् षट्
 दीर्घस्वरसंभिन्नं संकारं विलिखेत् प्रिये
 स्थानक्षेत्रपदं पालधूपदीपादिचालिखे

शि।
धध७

447

तसहितं बालिमातिरव्यगृह्ण गृह्णततोव
देत् बहिजायान्वितो मंत्रः क्षेत्रपालस्य
सुन्दरि अनेन मनुना देवि क्षेत्रपालवलिः
स्मृतः गंगी गङ्गा यमातिरव्यडे. नंगणपतिं
वदेत् वरान्ते वरदाने च सर्वांते जनमा-
तिस्वेत् मेव शं चायेन प्रोक्ता वलिं गृह्णद्दि
धापदं बहिजायान्वितो मंत्रो गणेशस्य
वलिं हरेत् वामांगुष्ठनामिकाभ्यां वदुक
स्य वलिर्भवेत् अंगुष्ठमध्यमानामायां
न्याकारेण योजयेत् अनया मुद्रया देवि यो
गिनीनां वलिर्भवेत् वामांगुष्ठं विधायादौ
तर्जनी सरलो कुरु अनया मुद्रया देवि वि
पुण्ड्रिका क्षेत्रपालवलिर्भवेत् तर्ज्यमु
ष्टेस्तु मध्यस्थामंगुली दण्डवत्कुरु गजतु
ण्डामहामुद्रा गणेशस्य वलिर्भवेत् उत्त-
रेतंत्रे निर्माल्यधारिणी चास्या देवि त्रिपुर
चण्डिका न जपेत् त्रिशतां नूनं साधकस्तु
कदाचनः अथ प्रयोगः तत्र प्रातः कृत्वा

नयेत्युक्ता

ये

दियोगपीठन्यासानेमूलविधयाप्राणायाम
 त्रयंकृत्वा शिरसिदक्षिणामूर्तिरुषयेन
 मःमुखेपंक्तिच्छंदसेनमःहृदिश्रीवालायेदे
 वतानमःगुह्येऐवीजायनमःपादयोःसौःश
 क्येनमःनाभौलंकीकीलायनमःइतिविन्य
 स्मममचतुर्विधपुरुषार्थसिद्धयेविनियोगः
 इति कृतांजलिरुक्ताऐहृदयायनमःकी
 शिरसेस्वाहासौःशिरवायेवषट् ऐकवचा
 यहुं लंकीनेत्रायवोषट् सौःअस्त्रायफट् इ
 तिप्राग्बत्करषडंगन्यासंकृत्वापादादिना
 भिपर्यन्तंऐनाभ्यादिहृदयानंलंकीहृदया
 ल्छिरःपर्यन्तं सौःवामपाणौऐदक्षि लंकी
 भयोःसौःशिरसिऐमूलेलंकीहृदिसौदक्ष
 मणिवधौऐकरतलेलंकीकराग्रेसौःएवं
 वामेपिदक्षदोर्मूलेऐकूर्परेलंकीतलेसौः
 एवंवामेपिदक्षगुल्फेऐपादतलेलंकीपा
 दाग्रेसौःएवंवामपादेपिदक्षोरुमूलेऐ
 जानुनिलंकीपादतलेसौःएवंवामेपिद

लो

करतले

शि। शरीरादानैऐं हृदि ल्की लि सौः दक्षकरा
धधठ ग्रैं तत्तले ल्की मणि वंधे सौः एवं वामक
रेपि दक्षि करतले ऐं तत्कुर्यरे ल्की तन्मू
ले सौः एवं वामेपि दक्षपादतले ऐं जानु-
नि ल्की तद्गुरु मूले सौः एवं वामपादेपि।
लिंगे ऐं हृदि ल्की नादाने सौः वामक ऐं ऐं
दक्षे ल्की विचुके सौः वामशंखे ऐं दक्षे ल्की
मुखे सौः वामनेत्रे ऐं दक्षे ल्की नसि सौः वा।
मचाहु मूले ऐं दक्षे ल्की गुदे सौः वामपार्श्वे
ऐं दक्षे ल्की हृदि सौः वामस्तने ऐं दक्षे ल्की
कंठे सौः लिंगे ऐं रत्ये हृदि ल्की प्रीत्यै भूमध्ये
सौः मनो भवाये भूमध्ये सौः अमजेश्वरे ह
दि ल्की योगेश्वरे मूले ऐं विश्वयो न्ये नमः शि
रसि स्याहं इषानाय मनो भवाय नमः मुखे
स्त्रे तत्त पुरुषाय मकरध्वजाय नमः हृदि
स्त्रे अघोरकुमाराय दर्पाय नमः गुह्ये स्त्रिं
वामदेवाय मन्मथाय नमः पादयोः
स्त्रे स यो जानता प्रकाम देवाय नमः म

448

ह्रीं

सहस्रं

द्यो

स्तके स्तोत्रं शायममो भवाय नमः भाते स्तोत्रं
 तुरुषाय मकरध्वजाय नमः दक्षकर्णे स्तोत्रं
 अघोरकुमाराय कंदर्पाय नमः वामे स्तोत्रं
 मदेवाय मन्मथाय नमः चूडाधः स्तोत्रं सयौ
 जाताय कामदेवाय नमः अंगुष्ठयोः द्वांशो
 भणवाणाय नमः तर्जन्योः द्वौ शवणवाणाय
 यनमः मध्यमयोः क्लीं आकर्षणवाणाय अ
 नामिकयोः श्रीकैरणवाणाय नमः कनिष्ठ
 योः सः उन्मादनवाणाय नमः पुनरंगुष्ठयोः
 द्वौ कामाय तर्जन्योः क्लीं मन्मथाय मध्य
 मयोः ऐकंदर्पाय नमः अनामिकयोः क्लीं म
 कध्वजाय कनिष्ठिकयोः स्त्रीमीनकेतवे
 ललाटे द्वौ कामाय गले मन्मथाय हृदि
 ऐकंदर्पाय नाभौ क्लीं मकरध्वजाय मू
 लाधारे स्त्रीमीनकेतवे भाते ऐकं क्लीं क्लीं
 स्त्रीसः सुभगायै भूमिध्ये ५ भगायै ५ मुखे
 भगसर्पिण्यै कर्णान्तयोः भगमातिन्यै कं
 ट ५ अनंगायै हृदि ५ अनंगकुसुमायै ना

ब्रुव

ॐ

ऊँ ह्रीं
 भाले आं नमः दत्तत्रिंशत् नमः वामे ईं नमः दत्तकरो उं नमः वामे ऊं नमः दत्तनेत्रे
 ञं नमः वामे ञं नमः नासिकायां लूं नमः दत्तगणेशे लूं नमः वामे एं नमः ऐं नमः

शि॥ मौ॥ ५॥ अनेंगमेखलायै मूलाधारे ५॥ अनेंगम
 धध६ दनायै शिरसि अनेंगमः प्रधरे अनेंगमः ऊर्ध्व
 दंतयंतौ अनेंगमः प्रधः अनेंगमः मुखे अनेंग
 मः चिबुकके नमः गले खं नमः कंठे गं नमः
 दक्षपार्श्वे च नमः वामे डं नमः दक्षस्तने च
 नमः वामे छं नमः दक्षांसे जं नमः वामे हं नमः
 मः दक्षकूर्परे जं नमः वामे टं नमः पाण्योः
 हं नमः तत्पृष्ठयोः डं नमः नाभौ हं नमः गुह्ये
 णं नमः दक्षोरौ तं नमः वामे थं नमः दक्ष
 जानुनिदं नमः वामे मेधं नमः दक्षजंघा
 यां नं नमः वामे पं नमः दक्षस्थिचिफं नमः
 वामे वं नमः दक्षपादां तले भं नमः वामे मं
 नमः दक्षपादां गुह्ये यं नमः वामे रं नमः कं
 चं नमः कंठे स्तं नमः वलये स्तं नमः हृदि
 शं नमः गुह्ये क्षं नमः दक्षकुण्डले घं नमः
 वामे सं नमः मौलौ हं नमः इति विन्यस्य
 ध्यानमानपूजान्ते प्रमाणश्रोतृरूपं पूजा
 चक्रं निर्माय स्वपुरतः स्थाप्या भ्यर्च्यार्घ्यं

स

स्थापनाघातमपूजांतेमण्डूकादिपरतत्त्वादि
 नयोगपीठमभ्यार्च्यष्टदलकेसरैषुदेव्याः
 पृष्ठभागादिप्रादक्षिण्येनवामायेनमः ज्ये-
 ष्ठायेनमः रौद्रेनमः प्रविकायेनमः इच्छा
 येनमः ज्ञानायेनमः क्रियायेनमः कुञ्जिका
 ये विध्योविषद्वेनमः इतये प्रातर्दायेनमः इ
 श तिद्वादशांतीसंपूज्यस्तौ सदाशिवमहाप्रे
 तपश्चासनायनमः इतिपीठमंत्रेणसमस्तं
 पीठसंपूज्यमूर्तिकल्पनादिप्राणप्रतिष्ठा-
 नेवरदाभयपुस्तकाक्षमालायांशोकुशा
 चापबाणकपालकमलमुद्राः प्रागुक्तवि
 धिनाप्रदर्शयित्वादिपुष्पोपचारान्तेप्राञ्ज
 ल्योन्योर्मध्येदेव्याः पृष्ठभागे ऐपरमगुरु
 भ्योनमः ऐपरमगुरुभ्योनमः ऐपरापरम
 गुरुभ्योनमः इतिगुरुपंक्तिंसंपूज्ययोनिमु
 द्गावध्वाहदिमुखेभूमध्येतत्ताटेवत्सरंध्रे
 चसंस्थाप्यमूलविधांस्मरन्दर्शयेत् ततः
 प्राग्बल्लयांगंभोगांगंचाभ्यर्च्यत्रिकोणस्था

विद्येनम

तो

शि।
ध५०

450

प्रकोरैरत्येनमः॑ उत्तरकोणे॑ क्रीप्रीत्येनमः॑
 दक्षकोणेसौः॑ मनोभवायेइति॑ स्वाग्रादिप्राद
 क्षिण्येनसंपूज्यत्रिकोणाद्वहिरष्टकोणाभ्यं
 तरेदेव्यादक्षिणोदंशोभणवाणायनमः॑ इति
 शवणवाणायनमः॑ वामभागे॑ क्रीप्राकर्ष
 णवाणायनमः॑ ब्रूवशीकरणवाणायनमः॑
 देवग्रेसः॑ उन्मादतवाणायनमः॑ ततोवाण
 स्थानेष्टेवहो॑ कामाय॑ क्रीमन्मथाये॑ ऐकं
 दर्पीय॑ ब्रूमकरध्वजायनमः॑ त्वीमीनके॑ त
 वे इति॑ वाणा॑ न्कामांश्च॑ संपूज्य॑ ह्योनिषुदे
 व्याः॑ पृष्ठभागस्थयोनिमारभ्य॑ अनंगकुसु
 माये॑ अनंगमेखलाये॑ अनंगमदनाये॑ अ
 नंगमदनातुराये॑ सुभगाये॑ भगाये॑ भगस
 र्पितो॑ भगमालाये॑ ततो॑ हृदलेषुदेव्यग्रद
 लमारभ्य॑ प्रादक्षिण्येन॑ अंसितांगभैरवा
 य॑ आब्राह्मेनमः॑ इंदूरु॑ भैरवायनमः॑ देव
 एउभैरवायनमः॑ ऊँको॑ मायेनमः॑ ऊँक्रोधभै
 रवायनमः॑ ऊँ॑ येनमः॑ लेउ॑ न्तभैरवाय

वेष्ट-१

इमाहस्वयेनमः ३

५=३

नमः लंवारह्ये एकपात्नी भैरवाय ऐं ईं झं ऐं
 ॥ श्रीं भाषण भैरवाय ॥ श्रीं चामुण्डायै ॥ श्रीं संहार
 भैरवाय ॥ श्रीं महालक्ष्म्ये नमः ॥ इति संपूज्य देवा
 ग्रस्थित ग्रंथिषु स्वाग्रादिप्रादक्षिण्येन कामरूप
 पीठांकुलांत कपीठाय चोहारपीठाय नमः जा
 लंधरपीठाय नमः ॥ उडियाणपीठाय देवीको
 टपीठाय इति संपूज्य बहिर्मातृकामण्डले स्वा
 ग्रादिप्रादक्षिण्येन हेतुकार्यं त्रिपुरान्तकार्यं
 वेतालनाय ॥ अग्निजिह्वाय कालान्नाय कपा
 त्तिने एकपादाय भीषमरूपाय इत्यष्टदिक्षु
 संपूज्य अधः निरुतिवरुणयोर्मध्ये मलनाय
 य ऊर्ध्वे इन्द्रेशानयोर्मध्ये हाटके श्वराय न
 मः ॥ इति संपूज्य चतुरस्रे प्रथमे स्वायामिंद्रादी
 नक्षिणीयरेखायांच वज्रादी न्यपि संपूज्य त
 तीयरेखायां देवग्रादिचतुर्दिक्षु वांबुकाया
 यां योगिनीभ्यो नमः ॥ क्षां क्षेत्रपालाय गंगाणाय
 तपे नमः ॥ स्वस्वामायादिचतुष्कोणेषु वसुभ्यो
 नमः ॥ आदित्येभ्यो नमः ॥ रुद्रेभ्यो नमः ॥ सर्वभू

वामाग्रा

शि०। तेभ्योनमः इति संपूज्य धूपादिनित्यहोमान्ते
 ध५९ प्राग्वद्विषां धाय पूजाचक्रस्यैशानादिकोण-
 चतुष्टये त्रिकोणवत्तचतुरत्नमण्डलं विरच्य
 ५५। तेष्वीशानमण्डले बटुकाय भैरवाय नमः इ-
 ति बटुकं गधादिभिः संपूज्य तत्रान्नव्यंजन-
 तोयपुष्पादिभिरितंसाधारंताम्रादिपात्रं सं-
 स्थाप्य बटुकवलिद्रव्याय नमः इति वलिद्र-
 व्यं संपूज्य जप्त्रो एह्ये हि देवी पुत्रबटुकना
 यकपिलजटाभारभासुरत्रिनेत्रकला मु
 खसर्वविघ्नान्नाशाय सर्वोपचारसहितं व
 लिंगं हस्तैः स्थाप्य हेति पूर्वस्थापितार्घपात्रान्
 रेणोद्धृतजलेन चामां तुल्यैर्वा नामिकाभ्यां
 वलिमुत्सृजेत् एवमाग्नेयमण्डले पांयो
 गिनीभ्योनमः इति योगिनीः संपूज्य ऊर्ध्व-
 ब्रह्माण्डतो वा दिवि गगनतले भूतले निष्क-
 ले वा पातालै वा सलिलपवनयो र्यत्र कुत्र
 स्थिता वा क्षेत्रे पीठे पपीठादिषु च कृतप-
 दा धूपदीपादिकै न प्रीता देव्यः सदानः शु-

नाशाय

वानले

भवतिविधिनापांतुवीरेन्द्रवंधाःपांयोगिनी
 भ्यःस्वाहासर्ववर्णयोगिनीइंफट्स्वाहा ई
 तिमंत्रेणवामांगुष्ठनामामध्यमाभिरर्घज
 लधारयावलिमुत्सृज्य निरुत्तिकोणगत
 मण्डलेशांक्षेत्रपालपनमःइतिक्षेत्रपालं
 संपूज्यप्राग्वद्वलिपात्रनिधायशांक्षीशंक्षे
 शैशांक्षःस्थानक्षेत्रपालधूपदीपादिसंहि
 तंवलिंगं॥॥स्वाहाइतिवामांगुष्ठत-
 र्जनीभ्यांतर्जन्यैकपाचाप्राग्वद्वलिपात्रेर्घधा ^{जल}
 राद्वयं ततोवायव्यमण्डलैर्गणपतयेन
 मःइतिगणपतिसंपूज्यप्राग्वद्वलिपात्रनि-
 धायाभ्यर्च्यगांगीगुंगणपतयेवरवरदसर्व
 जनमेवप्रामान्यवलिङ्गं॥॥स्वाहा ई
 ति वामांगुष्ठमध्यमाभ्यांप्राग्वद्वलिमुत्सृजे
 त्वादितिबलिननंविधायोतरापोशानादि
 नीराजनान्तेकुमारं वक्ष्यमाणविधिनासं
 पूज्यजपादिकंशेषंप्राग्वत्समापयेदिति।
 ज्ञानार्णवेवर्णलक्षंजपे मंत्रं तद्दर्शं हुने
 शां

शि-१

धृ५२

५५२

त्रिये तर्पणं च तथा कुर्यात्सर्वभाग्यवा भवे
 त तर्पणं चेति चकारादभिषेकब्राह्मण-
 भोजनेभिहिते तथा च सारसंग्रहे तर्पणं
 मार्जनं कृत्वा ब्राह्मणान् भोजयेत्ततः गुरुं सं-
 तोष्य विधिबद्धितशास्त्रविवर्जितः कृतक-
 त्पो भवेद्विद्वान्सत्यं सत्यं न संशयः वर्णं ल-
 क्षं त्रिलक्षं एष कृतपुगजपः कलावितञ्च-
 त्पुगजपः कार्यः तैयुक्ते श्रीसारसंग्रहे ए-
 वं संसिद्धि विधस्तु गुरुभक्तो दृढव्रतः नित्यने-
 मि तिका र्चा सुनिरतः साधको तमः काम्यक-
 र्माणि कुर्वीत निजवाञ्छितसिद्धये श्रीज्ञाना-
 र्णवे मालतीजाति कामलीकुसुमेर्मधु-
 मिश्रितैः घृतपूर्णैर्हनेद्देवि वागीश त्वं प्र-
 जायते मूकस्यापि हि मूढस्य शिल्पारूपस्य
 नान्यथा जपापुष्पैराज्ययुक्तैः करवीरैश्च
 विधैः हवना मोहयेन्मन्त्री लोकत्रयनिवा-
 सिनः कर्पूरकुंकुमैर्देवि मिश्रं मृगमदेन
 हि हवना न्मदनोदेवि मंत्रिणा विजितो

भवेत्सौभाग्येन विलासेन सामर्थ्येन वसु
व्रते चंपकैः पाटलेर्देविष्ये प्रोक्तं सितं प
रां प्राप्नोति महतीं मंत्रीस्तं भये जगतीमिमां
श्रीखण्डं गुगुलं चन्द्रदेवानां पुरंधी वशमान
येत् सर्वलोकावशास्तस्य भवन्त्येव न संश
यः लाक्षा होमा लूमेद्रा ज्यं दारिद्र्य भरपीदितः
दुर्गाय सर्गं प्रामनं पला ^न मधु होमतः क्षीरं द
धि मधुत्वा ज्यं पृथक् कृत्वा वरानने प्रापुः
धनं मथारोग्यं समृद्धिं जीयते नृणाम् क्रमे
ण शीतलजे क्षीरं मधुम्यां मत्पुनाशनं दधिमा
क्षिक होमेन सौभाग्यं धनमाप्नुयात् कल्हा
रहवना न्मंत्री सौभाग्यं च धनं लभेत् दूर-
स्थिनां देवेशि गुरुणा प्रोक्तं मार्गतः होमः का
र्यो वप्रपकामैरन्यथा निष्पूतो भवेत् रुधि
राक्तेन छागस्य मांसेन निशि होमतः मधु
रपत्रयुक्तेन गुरुणा क्तविधानतः पररा
ष्ट्रं महादेवि समस्तं वशमानयेत् सितं
पाः केवलं होमो वैरिस्तं भनकारकः होमो

महापला नै देवेशि रिवोः सेनं विनाशयेत्
स्वेचो जायते रात्रौ कृत्वा होमं वतुष्यथे

शि-१

ध५३

५५३

दधिमधुक्षीरलाजाभिर्बीरबन्दिने रोगहन्ता
कालहन्ता मृत्युहन्ता न संशयः कमले रुरु
णौर्होमैः सम्पन्नं पतिदायकः रक्तोत्पलेर्ज
गद्वर्षं राजानो वशाणाः प्रियेः श्वेतैस्तु कम
लेर्होमा ल्लक्ष्मीसौभाग्यमाप्नुयात् पूर्णद
डिमहोमेन वशीकुर्यान्महासुरान् मानुषं
गफलौडूतहोमेन क्षत्रिया वशाः चारंगफ
लहोमेन क्षत्रिया वशाः नारंगफलहोमेन
वैश्या वश्या भवन्ति हि कृष्णान्डफलहोमे
न शूद्रा वशस्तथा परे खर्जुरीफलहोमे
न तलक्षमात्रेण भूभुजः वश्याः सुदर्शसंस्वा
कौनात्र कार्या विचारणा द्रक्षा फलैः सिद्ध
यो ह्येतलक्षहोमान्न संशयः कदलीफलहो
मेन तलक्षमात्रेण भूभुजः वश्याः सुविंश
तिसंस्वाख्याका इत्यात्ता पारमेश्वरी नारि
के लफलैर्होमात् समृद्धौ जयते प्रिये तलक्ष
मात्रेण मंत्रहोराजा परद्वप्रिये पञ्चाम्रफ
लहोमेन तलक्षमात्रेण सुन्दरि चतुः समुद्र

तो

पर्यन्तामेदिनीवशमानयेत् पनसस्यप्राप्तिं
 होमात्लाभ्येषात्भूमुजः वशमिवेतिदेवशि
 नात्रकार्याविचारणानिलाज्यहोमादेवशि
 कार्यसिद्धिर्भवत्प्रिये राजिकालवरणाभ्या
 न्नुदुहलोकान्वशानयेत् कुंकुमेनहुतेदेवि
 त्रैलोक्यं वशमानयेत् गुगुलस्यतुहोमेनस
 र्वदुःखानिनाशयेत् वैरिणोवशणाः शीघ्रं च^{न्द}
 न्नस्यापिहोमतः रक्तचन्दनहोमेनवशणा
 हिपुरुषास्त्रियः कर्पूरस्यतुहोमेनवाग्वशजा
 पतेनृणाम् कस्तूरीहोमतोदेविराजानोराज
 जमंत्रिणः वशपाभवेतिसकलाः परिवारयु
 ताप्रिये तिलतण्डुलहोमेनशान्तिर्भवति
 मन्दिरे शार्कराघृतहोमेनसर्वकार्याणि सा
 धयेत् घृतपायसहोमेनसितायुक्तेनमंत्रि
 णः त्रैलोक्यं वशमायातिधान्यसिद्धिर्भवे
 दुवं नानाविधानहोमेनधान्यसिद्धिर्भवेन्
 णाम् सोपस्कैरेश्वरकैरुपसर्गान्विनाश
 येत् बंधूककुसुमैर्होमात्सर्वसत्त्वान्वशान

शि०
ध५ध

येत जपापुष्पैर्जगद्दृश्यं वा एषुष्पैश्च मोह
नं वकुलस्य हृन्नेत्पुष्पैः सौभाग्यं जायते
महत् दृशंगधूपहोमेन सौभाग्यमनुत्तमं
लभेत् जम्बूफलैः स्त्रियो वश्याः कृष्णं डै
दैत्यवन्धकाः श्रीफलैरनुत्तमं लक्ष्मीं पत्रैर्वा
सुवेदिते इक्षुदंडैः सुखाय प्रीतिस्तद्भाद्र
जकन्यकाः वश्या भवन्ति देवेशि नारिके
लफलेन वा केवलं द्यूतहोमेन वरदाः
सर्वशक्तयः दृशंगधूपस्तु षड्भागकुण्डं
दिगुणो गुणं त्रयं यंचनस्वस्य भागाह
रीतकी सर्जरसश्च मांसी भागैकमेकं त्व
यशैलजस्य घनस्य च त्वारिपुरस्य चैको
धूपो दृशंगः कथितो मुनीन्दैः श्रीयंत्रसारे
केरलीये प्रातिख्यकर्णिकामध्ये तारे
कोणेषु षट्सुपि अनुलोमां विलोमां च
वामां च त्रैषु चाह सुनिमैरुषिः वापदाणि
तिद्युवः पादान् क्रमेणाहो विलिख्य च
चत्वार्युवा संपर्प्या ह्यवा मातृकयापि च

र

उश्चलात्ता

लोप

स

ॐ वं = १

प्रावेष्टुवांस्सर्वीजंमालिखेद्भूपुराश्विषुऋ
 कं चकंचवाग्देव्यायेत्रेस्वर्णादिनिर्मिते
 पट्टे संतिरत्यवावाह्यवाचं सम्प्रपूज्य
 च रुचकादिषु संयोज्य धारयेधः शुभेदि
 ने कवीनां तार्किकाणां च चक्रवर्त्ती भवे
 दसौ वाचोपिष्ठातिरिवित्वेन तत्र भक्षये
 घोस्यवेमुखात् घुसरिल्लोलनिभानिर्णी
 ति भारती अस्मार्यः षट्कोणमध्ये समा
 ध्यं प्रणवं विलिख्य षट्कोणेषु अनुलो
 मांवालाविद्यां अक्षरात्मिकां विलिख्य
 बहिरष्टदलेषु पद्माब्जदलीत्यग्न्यस्य पा
 दाष्टं विलिख्य बहिर्वर्त्तपंचकं कृत्वा रत्न
 दन्तराजस्य बीजं चतुष्टये चत्वारि वाक्य
 रिमिति निरुचाप्रथमबीज्यां ससर्परीरम
 तिमिति द्वितीयायां ससर्परीरमत्पुमेभ्य
 इति तृतीयायां मातृकार्णेश्चतुर्थ्यां च वेष्टु
 पित्वा तत्कोणेषु वा सर्वबीजमालिख्य य
 चोक्तविधिना धारणदुक्तफलसिद्धिरि-

कल्लोल

विलोमोच

कं

न्य

शि० ति यद्वाग्वदन्ति अविचेतनानि दराक्षीदे
ध५५ वानां निषसादमेद्रा चतस्रर्कजैर्दुदुहेयपां
सिक्कचिदस्याः परमेजगामः देवीवाचम
जनयंत न देवास्तां विश्वरूपाः पशवो वद
न्ति सानोमन्त्रमृजं दधाना धेनुर्वागस्मा
नुपसृष्टुते तु चत्वारि वाक्यरिमिता पदानि
तानि विदुर्ब्राह्मणा ये मनीषिणः गुहात्रीणि
निहितानि गयन्ति तुरीयं वाचं मनुष्या वदन्ति
ससर्परीरमन्त्रिं बाधमाना बहन्ति मायज
मदग्निदत्ता आसूर्यस्पदुहितानि तानां न श्र
वो देवेष्वमृतमजुयैः ससर्परीरतरभूयमे
भ्यो धि श्रवः पंचजन्या सुकृष्टिषु सायैश्च
नेव्यमायुर्दधाना यो मे पलन्ति जमदग्न
यो दुः३ इति रूक्यं चकं रूग्वेदीकं यद्वा
गिति ह्येतः नेमरूषिः त्रिष्टुप् छंदः वाग्दे
वता चत्वारि स्वाति दीर्घतमोः त्रिष्टुप् छं
दः वाग्देवता ससर्परीरमिति घृचः विष्वा
मित्रः त्रिष्टुप् वाचाक् श्रीयंत्रसारे षट्-

५५५

दृचं

कोणकर्णिकामध्येतारंकोणेषुवाग्भवेयः
 छन्दसामचोर्वर्णान्यत्रेष्टसुपेचशः
 अष्टमेषट्प्राशरीरंमेयोदेवानामचापिच
 आवेष्टलिप्पाकुगहकोणेषुपथाक्रमम्
 वालाबीजत्रयंमायाबीजंचापिसमालि-
 खेत्यःछन्दसामचायंत्रंयदेष्टवर्णदिनि-
 मिते शुभेदिनेसमाख्यलित्वधारये।
 घोषयाविधि मेधाबीजंश्रुतधारीचनी
 रोगश्चप्रयम्वदः बहुश्रुतःशास्त्रकर्ताच
 श्रुतान्वेद्यगमानपि नविस्मरतिमर्त्या
 सौसर्वज्ञोभवतिध्रुवंअस्यार्थःअष्टद-
 लपद्येविरच्यतत्कर्णिकायांषट्कोणं
 कृत्वातन्मध्येससाध्यंप्रणवंविलिख्य
 षट्सुकोणेषुरेदंतिविलिख्याष्टदले
 षुपःछन्दसामित्यचोर्वर्णान्प्रतिदलंपंच
 पंचविभज्यविलिख्यान्तिमदलेषद्वर्णं
 न्विलिख्यतद्दहीवर्तचतुष्टंकृत्वातदं
 तरालवीथीत्रयेसर्वाभ्यन्तरवीथ्यांश

456
 शि॥ शरीरे मे विचर्षणमित्युवाच तद्दहियौ देवाना
 ध॥ मित्र्युवाच तद्दहिर्मातृकया वसं वेस्य वहि
 श्चतुरत्नकोणेषु बाला बीजत्रयं मायावी
 जं चैकैकशो लिखेत् अत्र माया बीजं तु
 ईकारः पः छन्दसाम् षमो विश्वरूपाः छ
 न्दोभ्यो ध्यमता संवभूव सवमेन्द्रो मेधया
 स्पणोत्वमत्तस्य देवधारणे भूपा सम १
 शरीरं मे विचर्षणं जिह्वा मे मधुमत्तमा स
 ने सः श्रितमा कृत्तिं वाचः सत्यं धीमहि १
 यो देवानां प्रथमं पुरस्ताद्विद्याधियो रुद्रो
 महर्षिः हिरण्यगर्भं पश्यत जायमानं स नो
 देवः शुभं या स्मत्या संयुनक्तु इति रुक्त्र
 यं अथ कुमारीयजनविधिः तत्र ज्ञानार्ण
 वे होमादिकं तु सकलं कुमारीपूजनं वि
 ना परिपूर्णं फलं नैव सफलं पूजनाद्वे
 त कुमारीपूजनादेविको पूजाकोटि फ
 लं लभेत् पुष्पं कुमार्यै यदस्तं तन्मे रुसद
 प्रो भवेत् कुमारी भोजिता येन त्रैलोक्यं

तेनभाजितंकुमायैयज्जलं दत्तं तज्जलं सारो
 यमम् अन्नन्तुमीननपनेकुलाचलसमंभ
 वेत्त एकाब्दात्षोडशाब्दानाः कन्यकाः पूजने
 शुभाः विवाहरहिताः सुश्रेष्ठतरोत्तरसि
 द्दिदाः विवाहितास्तु देवेशिवात्नाएवकु
 मारिकाः सुवासिन्यो महाप्रौढाः संप्राप्यं त्य
 जसुव्रते कुमारी पूजं देविकुमारी मनुना
 भवेत्त त्रैलोक्यदामरे सर्वयज्ञोत्तमं भूय
 कुमारी पूजनं शृणु कृते यस्मिन्हालक्ष्मी
 रचिरेण प्रसीदति आमंत्रयेदिने पूर्वकुमा
 री मंत्रपूर्वकम् पूजादिने समाहूय कुमा
 रीमासुमाभवेद्ययदेवताम् मण्डले चरणे
 तस्याः क्षातये दुस्सवारिणा अर्घ्ययेद्देम
 पात्रेण वारिपुष्पाक्षतैः समं सुवित्ताने सुये
 स्थानेयंक जोपरिपीठके उपवेश्य कुमारी
 तां स्वांगे न्यास्यमाचरेत् अत्मानं विधिवत्सू
 ज्यक्रोधर्पविवर्जितः अथ ध्यायेत्कुमारी
 तां महालक्ष्मीरूपीणी नवाक्षरेण मंत्रेण

शि।

ध५७

457

सुसिद्धेन समर्चयेत् महालक्ष्मीस्वरूपिणी
मिति नवाक्षरेणेति च तत्प्रकरणत् तेन
स्वेष्टदेवतारूपिणी स्वेष्टमंत्रेण यजेदि-
त्यर्थः दद्यादाचमने तस्यै दद्यावस्त्रं सकंचु-
कं सकंकं कणंगुलीयानि कर्णगुलीयानि
कर्णालंकाणेषु मे ग्रैवेयकं प्रदत्वा च च-
न्दनेन विलेपयेत् प्रपूज्यैत्पुष्पमाला-
भिर्दिव्यैर्धूपैः प्रधूपयेत् कुर्यादारात्रिकं
राजन्नुदयं वाच्यतां मुहुः भोजयेद्भक्तिभा-
वेन पापसंशकरी घृतं सुपक्वान्नानि वा-
नानि सर्वक्षोभविबर्जितः फलैश्चुस्वादु-
वान्पञ्चदद्यादस्ये पुनः पुनः यावत्सामो-
जनं कुर्यात्तावन्मौनी जपेत्सुधीः दद्यादा-
चमने तस्येतां वृत्तं च समर्पयेत् अन-
र्घ्येण च दानेन कुमारीं प्रणतो सकृत् प्र-
दक्षिणं नमस्कारान्कृत्वा मूर्द्धिकं तां ज-
लिः विसर्जयेत्कुमारीतां स्वर्गहर्षिनि-
र्भरः अनेन विधिना भक्त्या कुमारीपूज

याप्रयात् यंयंप्रार्थयते कामं देवानामपि।
दुर्लभं कुमारीपूजनं कृत्वा तंतं प्राप्नोत्यसं-
शयं ब्रह्मविष्णुमहेशानां कुमारीपरमाक-
ला तत्पूजने नराजेंद्रैश्चैतौ कंच स्यात्सुपू-
जितं सम्पक्कृतुफलं तस्य यः कुमारीः प्र-
पूज्येत तस्मात्पूयभूपाल कुमारीयं तमा-
नसः स्वराज्यं प्राप्स्यसे विश्वं माते भूदत्र संश-
यः प्रयप्रयोगः तत्र साधकः कृतनित्यकृ-
त्यः पूजादीनां पूर्वदिने कुमार्या गृहं गत्वा मू-
लविद्यां स्मरन् कुमारिके भगवति श्वः पूजा-
र्थं त्वं मया निमंत्रिता सिमां कृतार्थं कुर्विति
तां नारिकेलपूगीफलादिभिर्निर्ममं पूजा-
दिने नित्यपूजानन्तरं कुमारीसुगंधतैलादि-
ना सुस्नाता मलं कृता माह्वय पूजा गृहादहि-
कचिन्मण्डले तस्याश्चरणं बुक्ष्य जले न स्व-
यं सम्पक् प्रक्षाल्य सूक्ष्मवस्त्रेण प्रोक्ष्य पूजा-
स्थानं नीत्वा हृदले सिंदूररचिते शुभे पीठे
शुभास्तरणे पश्चिमाभिमुखी समुपवेश्य

शि।
ध५८

458

स्वयंतत्सम्मुखः त्वासने समुपविश्य प्रधे
हेत्यादिप्रमुखकामः कुमारीपूजनं करि
ष्ये इति सकल्प्य गुर्वोदिवन्दनपूर्वकं मू
लविधया प्राणायामं त्रयं कृत्वा रूष्पादि
समस्तन्यासजातं कृत्वा त्मपूजां विधाय
पीठपूजापूर्वकं तस्यां देवीमावाह्यध्यात्वा
मूलविधया प्राचमनं दत्त्वा वस्त्रालंकार
गंधपुष्पधूपदीपान्ता उपचारान् समर्प्य
पायसादिनानाविधान्नपानेर्भोजयेया
बद्धोजनं साकुरुते तावत्कालं मोनीमूल
विधां जयेत् ततो भुक्तवत्पान्तस्यां करक्षा
लनगंधद्वेषाचमनानि दत्त्वा सकर्पूरं तां वृ
त्तं समर्प्य रात्रिकं कृत्वा च त्रचामरादि
राजोपचारै राराध्य यथाशक्ति दत्त्वा प्रणम्य
विसर्जयेदिति अथात्र पूज्या पूज्यकुमारी
लक्ष्मणानि तत्रादौ पूज्या लक्षणानि त्वां
देव्यरोगिणी सुपुष्टांगी सुरूपं ब्रह्मवर्जितां
एकवंशसमुद्भूता कन्या सम्यक् पूजये

त अथापूज्यालक्षणानितत्रैवहीनाधिकंगी
 कुहंजीवविशीलकुसंभवो ग्रिंथिस्फुटीतशी
 र्णांगीरक्तपूषव्रणंकितो जात्यंधाकेकरांका
 णंकुरूपान्तनुत्नोमशां संत्यजेद्रोगिणीकम्पा
 दासीगर्भसमुद्भवमिति अथफलविशेषेपूजा
 विशेषश्च तत्रैववृत्तणीसर्वकार्येषुजयार्थेन
 पवंशजां लाभार्थेवैश्यसंभूतांसुतार्थेशूद्रवं
 शजां दारुणेचान्त्यजात्तानांपूजयेविधिना
 नरः सुन्दराचार्यशिष्येण श्रीनिवासनधोमता च
 न्द्रिकायांप्रणीतायां द्वाविंशोणात्प्रकाशकः इ
 ति श्रीसुन्दराचार्यचरणारविद्वद्भातेवासि
 ना श्री श्रीनिवासभट्टेन विरचितायां श्रीशिवा
 र्चनचंद्रिकायां द्वावंशः प्रकाशः श्रीसारसं-
 ग्रहे आकाशपीपूषभानुकृशानुश्वेतभानु-
 मिः सविन्दुनादैः प्रथमं वाग्भवं बीजमुदाहृ
 तं आकाशः हे बीजमीरितं गगनं शीतकिर
 णं चतुराननसंपुतं शचीपतिकृशान्विदुष
 सहितं कामराजकं अंबरं जनीना यं साशुशु

शि-१ क्षणिकक्रयुक् कला-न्योपा-न्यसहितेशा-
 ध५६ तिबीजमुदाहृतं आकाशः हपीपूषभानुः
 ४५९ सः कृशानुः रः श्वेतभानुः सूर्यः तेन द्वादश
 स्वरोलक्ष्यते तेन ऐविंदुरनुस्वारः नादोऽर्द्ध
 चन्द्रः तेन त्र्योदशति गगनहं शीतकिरणः स
 चतुराननः कसचीपतिः लक्ष्मणानुईश्वर
 पं इन्दुरनुस्वारः तेन रुस्रक्षीदति अम्बरं ह
 रजनीनाथः प्राशुशुभक्षराणि रः शक्रः औ
 अकला-न्योविन्दुः तनह्रौः इति शारदाति
 लकेपि आकाशभगुबन्दिस्थो मनुः सर्गेन्दु
 खंडवान् इति विन्दुविसर्गपुक्तमेव तातीय
 कूटमुद्धतं प्रपंचसारतु अन्यघुशीतकर
 पावकमन्वमन्तेरिति अमन्तोविसर्गः तेन
 सविसर्गमेव तातीयकूटमुद्धत्यमिति वद
 न्ति अत्रापि शारदातिलकाद्ये मन्त्रउच्यते
 अंच अन्तश्चेति केविद्याहरंति ज्ञानार्णवे
 तुसर्गहित्वा तु वैदवतितिविन्दुमात्रमेवोक्तं
 तथापथागुरूपदेशं सेपेम् पिगलामते श

त्वाघातुभवेद्विधाशिवाघोमंत्रउच्यते ई।
 तिविधासकाराघातदाकुरत्रयेविहकारसका
 रयोर्व्यत्ययोबोद्धव्यः सारसमुच्यते भैरवीयमु
 दिताकुलपूर्वादेशिकेयीदिभवेत्कुलपूर्वीसै
 वशीघफलदाभुविविवियेत्सुच्यतेपशुजनेष्व
 तिगीप्पेति याऽप्रकुलपूर्वाहकाराघासाकु
 लपूर्वासकाराघायादिभवेत् तदाविधेत्सुच्य
 तइत्यर्थः अस्याश्चेतनीपञ्चोयोगिनीतंत्रेशि
 बाहमंकेवलमादिवीजंभागस्यपूर्वीहमवी
 जमन्यत् परंशिवातंगदितात्रिवर्णासंकेतवि
 द्यागुरुवक्रगम्याशिवउकारः तस्मादहमंतेभ
 गएतत्पूर्वीहमंतस्माद्विलोमेनाहमंतेनईशि
 वोनुस्वारः सोनेयस्यतेनऽग्नौअस्यपिविद्याया
 एषात्रैपुरकन्देतिनामा अस्याऽग्राह्यादिनी
 मंत्रोपियोगिनीतन्त्रए कमलंपरिलुप्तमध्य
 मान्पस्वरमीशादियुतंसविंदुनादे निगमा
 दिनमोन्तरेविराजद्दुविदेवीहृदयंप्रदिष्टमेत
 त् कमलशब्दस्यमकरकारयोर्लोपेरुते

शि१
ध६०

460

केवलकलावशिष्टैः ईशादिः ईतेन ह्येई
तिकमलमित्यत्र अनुस्वारैर्व्यंजितत्वेन-
ल्कीमितिसिद्धं निगमादिः प्रणवः प्रणवन
मसोर्मध्ये इदं बीजं देयं तदेयं देवी हृदयवि
धेति अस्यादीपनीमंत्राः सिद्धेश्वरीतन्त्रे वा
गीश्वर्यास्तु मन्त्रे हव हृदयित्वा स्थानगं वा
गभवाख्योऽल्किने त्केदिन्यपि स्यादिह तदनु
महाक्षाभिमिते वयोज्यं तस्मात्कुर्वित्यसौ
चेन्मनुरयमुदितोरुद्रवर्णस्तदन्तस्तारामो
क्षंतदन्तेकरुपदसहितं स्याच संमोहनाख्यं
बीजानां दीपनानि स्परिहहि मनवोयैः सुदी
पैः सदेवत्रैविद्यो मन्त्रराजो भवति जपविधौ
सर्वसंपत्तिकारी वागीश्वर्याः पूर्वोक्तदशाक्ष
र्याः वाग्भवं बालात्नायाः एतदन्त एको मंत्र
रुद्राणां श्रापरः प्रणवा यो न्यः वर्णानां दीपना
नीत्यनेन वागीश्वरीमंत्राने वाग्भवं स एका
दशारमंत्राने कामराजं पचाक्षरमंत्राने श
क्तिबीजं दत्त्वा ततद्बीजसाधने जपनीयं त्रि

बीजसाधनप्रकारस्त्वग्रेवश्यते सारसंग्रहे
 बागैश्वर्यप्रदं नित्यं वाग्भवसमुदाहृतं त्रैलोक्यं
 शोभणकरं वपुषा कृष्णकृष्टिकरं परं काम
 राजमिति ख्यातं त्रैलोक्यं सुभगत्वदंशा
 त्वं श्वेरादिहरणं कविताकारकं परं साधक
 नां धर्मधनुमुखमोक्षप्रदायं दक्षिणामूर्तिर
 स्यान्नोर्मुनिः पूज्यतमो मतः पंक्तिच्छन्दः समा
 ख्यातं देवताचैप्रकिर्तिता देववंदितपादा-
 ज्ञादेवी त्रिपुरभैरवी आपादनाभितस्त्वाघा-
 मानाभिहृदयात्परं आन्दूनमूर्द्धगंतस्वोत्प
 मेवं बीजत्रयं न्यसेत् आघं सर्वोपरं दक्षेत्
 तीयमुभयोर्न्यसेत् इत्यादिसर्ववालावत्प्रणा
 णमवगंतव्यं न्यासपूज्ययोः न्यासपूजादिकं स
 र्वं कर्माया इव सुव्रत इति ज्ञानार्णवात् सारसं
 ग्रहे दीर्घभोजात्वादिमेन बीजेनांगानि षट्क्र
 मात् इत्यादि इति षडंगे विशेष उक्तः त्रिंस्त्वी
 मित्यादि ध्याने च परं विशेषः तत्र श्रीभैरवी त
 न्ने हृदयस्यारुणं भोजकर्णिकामध्यस्थि

शि।

धर्द्ध

461

तां जवाकुसुमसकोशामरुणां वरभूषणं
स्मितधौतमहामोहां त्रिनेत्रां चंद्रशेखराम्
विश्वसौन्दर्यसर्वस्वजन्मसागुररूपिणी
ब्रह्माज्वनेत्ररुदेशाशिवाख्येर्मुण्डसंज्ञकैः
मण्डितांगी महोदेवी मुक्ताजपटीधरां पुस्त
कालेकृतकरां वरदाभयधारिणीम् आन
न्दमधुरांदेवीमदाक्षुर्णितलोचनां रक्तगं
मसुभगांध्याये त्रिपुरभैरवी दक्षाघूर्ध्वयो
राद्येतदाघधःस्थयोरन्येऽस्यापुधध्यानं
सारसंग्रहे सत्संप्रदायसंशुद्धाङ्गुरोर्लब्ध्वा
मनुसुधी प्रजपेत्सिद्धये सूर्यलक्ष्मं त्रिदु
तमः तत्सत्त्वं प्रजहुपात्पलाशकुसुमेन वैः
त्रिस्वादुपुक्तैरश्वारिकुसुमैरथवाहुनेत्रसू
र्यलक्ष्मं द्वादशालक्षं एकात्रिंशद्युगजपः पूर्वा
क्तज्ञानार्णवचनेकवाक्यात् अत्र शान्तो शो
होमः सारसंग्रहे अमृतः पूजांततः कृत्वा वा
त्यपूजां समाचरेत् रक्तो वरः पीतमना मोक्ति
भरणैर्युतः चन्दनागरुकर्पूकृतगात्रानुलेप

नः ब्रह्मचर्यरतः शान्तो विरतः परदूषणोऽस
 र्वभूतसमो मौनी कुमारीपूजकः सदा सुशु
 द्धैरुणोर्द्ध्वैर्देव्याः पूजनमात्रनमाचरेत्तः
 वामादिशक्तिसहितं पीठं संपूज्य मंत्रवित्त
 तन्मध्ये कल्पयेत्तत्र नवयो न्यात्मकं शुभं
 अष्टच्छंदं च तद्वाह्ये चतुरस्रं मनोरमं वक्ष्यमा
 णेन मनुमाप्रदधादासनं ततः बाग्भवान्तेष
 राडे न्नाह्यपण्डे पुता पुनः परापरा चडे न्ना
 स्याद्द्वयसमः न्वन्ति मस्वराः भगुर्दाशिवसादि
 त्पहा प्रोक्तो लोहितस्ततः डे न्ने च प्रासनं न
 त्पा पुनमासनमंत्रकः बाग्भवः ऐपरायैः अ
 परायैः परायैः ह्योः सदाशिवमहाप्रेतपश्चात्
 नायनमः इति पीठमंत्रः तथा पंचातारेस्ततो
 मूर्तिर्देव्यास्त्वावाह्या कल्पयेत् तारवाक्
 शक्तिकमलाहसरवपैः ह्यैः पुनः वाक्वाग्भ
 वः शक्तिः ह्रीः कमला श्रीः अन्यपिण्डे द्वयो
 स्वरूपमेव अन्यं सर्ववालावदेवा अन्य
 येतस्या बाग्भवादिबीजत्रयत्रयस्य साधनं

शि०। सारस्वतमते नवकुन्दनिभां देवीमुक्ताजा
 ध६२ लविभूषणं मुद्राकपालविद्याक्षमालारा
 462 जच्चतुर्भुजां मुद्रायाख्यानमुद्रा विद्यापुस्त
 कं चाग्भवं वामहेशानिलसंजयतिसंय
 तः कविताजायते तस्य नानावतार्यशोभ
 ना रक्तासुरतरोर्मूले विलसन्मणिपीठं
 सणिपाशकपालेषु मातुगुग्गधनुः करं र
 तैरलंकृतां पुष्पैर्मदाघूर्णितलोचनां हेला
 विलाससंपन्नानवयौवनसौदरी देवी ध्या
 त्वा जपेत्तस्य यो विजं मध्यमं वशी त्रैलोक्यं
 शोभयेदाशुपुरावति सिद्धिभागसौ सणि
 रंकुशः दक्षौर्ध्वादिषु शंकुशेषु मातुलुंगाः
 वामोर्ध्वादिषु पाशधनुः कपालानीत्यायुध
 ध्यानं तथा अक्षमालासुधाकुंभमुद्रापुस्त
 कधारिणीम् नवकुन्दे संकाशं राजं मौक्ति
 कभूषणं प्राप्तिं सम्बिम्बयि ध्यात्वा बीजं
 सारस्वतं वशी योजयेज्जाभीयते तस्य कवि
 ताभुवि सम्मता वालाया अण्येवमेव बीज

त्रयं साधनीयं भैरवी प्रकरे पिरत्पादिषडंग
 न्यासो नवयोनि न्यासश्च चालावीजैरवेका
 र्पः चालाविजैस्त्रिभिरिति शारदा तिलकवा
 चनात् सारसंग्रहे पलाशपत्रैस्त्रिस्वादुयुक्तै
 र्होमोयुतद्वयम् कुर्यात्सरस्वत्नक्ष्मीसाभ्या
 म्पानांगहं हि सः राजीकरं जसपामीवटोद्व
 समिद्धैः विल्वप्रसूतैस्त्रिस्वादुयुक्तैर्हवनमा
 चरेत् नरनारीनृपाणां चरंजनं भवति ध्रुवो
 मालतीचकुलोद्भूतैर्दलैश्चन्दनवारिण्यसिक्तै
 र्हुनेद्रमातस्य कविमयि जायते अनुलोमवि
 लोमनमध्यस्थकर्मयुक् मनुं प्रजाप्य होतव्यं
 लोणं राजिकपाततः नरनारीनृपांश्चैव वशा
 येन्नात्र संशयः त्रिस्वादुयुग्विल्वफलैर्होमोम
 र्त्पानुरंजनं साधकस्य समृद्धिश्च कमुदनाया
 भवेदपि त्रिस्वादुयुगुशीचीमिर्होमोयं ज्वरना
 शनः मध्वाद्यं योनिषूक्तं लिखतु च सुमनुं वा
 ह्यपत्रैस्त्रिशोर्णैर्नृगाय त्रावणवीतं क्षितिग
 ह्युक्तामकोणं च मञ्जरी लाक्षा लोहैश्च वीतं

प्रा०। वरकरविघृतं होमसंपातमिदं पुत्रायुः पौत्र
 धर्म् ३ देततसमरविजपदेवाक् प्रदेरोगहेतुः श्र
 ४६३ यमर्थः पूर्वोक्तं नवयोन्यात्मकं चक्रमालि
 ख्यमध्यादिनवसुयोनिषु ससाध्यं मूलमं
 त्रस्येकमक्षरं त्रिरिबत्पालिख्याष्टपत्रेषु
 स्वायत्तिदिप्रादक्षिण्येन वक्ष्यमाणत्रैपुरणाय
 त्रीवर्णां त्रिषाः त्रिषो विलिख्य तद्वाह्ये वत
 द्वयांतराले मातृकावर्णान्सविन्दुकां त्रि
 लिख्य तद्दहिर्भूपुरद्वयेनाह्यकोणं कृत्वा
 तत्कोणेषु कामबीजं लिखेत् एतत्पञ्चमुक्त
 फलदं भवति तथा बन्हेर्गेहपुगान्तरे च म
 दनं कोणेषु पत्रेषु मुत्तुद्वन्द्वमितेषु चाम्ब
 रवत्तं क्षोणी गृहान्तस्थितं भूर्जकुंकुमरो
 चनाविलिखितं सौभाग्यसम्पत्प्रदं पञ्चत्रै
 पुरमीरितं सुकविताकीर्तिप्रदेशो भनं श्र
 स्पार्थः भूर्जेषु क्षोणे मालिख्य तन्मध्ये तत्को
 णेषु च कामबीजं ससाध्य मालिख्य तद्दहि
 षोडशाक्षरं विरवि रच्य तदलेषु अपिका

मबीजमालिख्यतद्विर्वतद्वयंकृत्वातयो
रन्तरालेसविन्दुहकारेणयंत्रंसेवेष्ट्यबहि
श्चतुरस्रंकुर्यात् एतयंत्रमुक्तफलदंभव
ति तथा षष्ठाक्षेणमध्येकामस्थंशक्तिवी
जंसमालिखेत् कोणेषुवाग्भवंबीजं
स्वकारंतस्यसंधिषुस्त्रीबीजेनावतंकुर्या
द्देवनाकुंकुमादिभिःलिखितंसाधितंस
म्पकसंपत्तौभाग्यदायकम् पंचकामाख्य
यंत्रं हि सर्वस्त्रीवशकारकम् अस्यार्थःष
ट्कोणं विरच्यतन्मध्येकामबीजंतदन्तर्मु
वनेश्वरी बीजंचसासाध्यं विलिख्यतत्को
णेषुवाग्भववीमालिख्यषड्कोणसंधिषुस्व
कारं विलिख्यतत्सर्वस्त्रीकारेणवेष्टयेत् ए
तयंत्रमुक्तफलदम् तथा त्रिपुरेदेविवि
ग्रहेकामेश्वरिचधीमहितन्नः। लिख्वाप्र
चोदयात् त्रिपुरायाश्चगायत्रीसंप्रोक्तासर्व
सिद्धिदा **ज्ञानार्णवे**वाग्भंबीजमुच्चार्यजी
वंप्राणसमन्वितं सकलामुवनेशानी।

शि० ॥ द्वितीयं बीजमुद्धृतं जीवप्राणो वह्नि संस्थ
 धर्द्धं शक्रस्वरविभूषितः विसर्गाख्यां महेशानि
 46 ५ विधात्रे लोक्यमातृका चैतन्यमैरवीनामः
 जीवसाः प्राणहः सकलाः वर्णत्रयं स्वरूपं
 चन्द्रेण मादनमिति संहितां वचनात् व
 ह्निरेफः उपद्रानुसहस्राभां नाना लंकारभू
 षितां मुकुटोर्ध्वलसङ्घेन्द्रे रत्नारत्नाम्बरा
 चितां पशोः कुशाधरां नित्यां वामहस्तक
 पालिनीं वरदां भयपशोभा ह्यपीनोन्नतघ
 नस्तनीम् एवं ध्यात्वा यजेद्देवीं पूर्वां सिंहा
 नस्थितां पशोः कुशावेकचदक्षा घूर्ध्वयो
 हस्तयोः तदा घृधश्चापुधध्यानं द्विराव
 त्पञ्चङ्गानि न्यसेत् सर्वंगरक्षणं त्रिकोणं
 चैव षड्कोणं वसपत्रं वरानने चतुरस्रं च
 तुर्द्वारमेवं मण्डलमा लिखेत् तथा प्रप्र
 मावरणं देवि षडङ्गानां तु पूर्ववत् रत्ना
 दिकास्ततः पूज्याः पूर्वम् परमेश्वरि श्रे
 वसंतं वामेतु कामं देवं वरानने चंद्रं दक्षि

एदिकोणेवाणान्पूर्ववदद्विजेडाकिनीशा
 किनीचैवलाकिनीकाकिनीततःसाकिनी
 हाकिनीदेविपश्चिमादिक्रमाद्यजेत् अनं
 गकुसुमायाश्चवसुपत्रेषुपूर्ववत्परभत्सा
 रसाख्योचशुकमेघाकृत्यौपुनःअपांगभू-
 विलासौचभावहावौचपूज्ययेत् इन्द्रायां
 ल्लोकपालांश्चक्रमेणपरिपूजयेत् पूर्व
 चइत्यादिपूजान्तेकृत्वाअग्रकोणप्रोवसं
 तायनमःएवंस्वावामेकामदेवाय दक्षिणे
 चन्द्राय देव्यग्रादिषट्कोणेषुडाकिन्यैराकि
 न्यैःलाकिन्यैःसाकिन्यैहाकिन्यैपूर्वाद्यष्ट
 पत्रेषुअनंकुसुमायैःअनंगमेखलायैअनं
 गमदनातुरायै सुभगायै भगायै भगसर्पिण
 यै भगमालायै इतिसंपूज्यदलत्रेषुदेव्यग्र
 दलमारभ्यप्रादक्षिण्येनपरभत्तेःसारसायशु
 काय मेघाय अपांगाय भूविलासाय भवा
 य हावायनमःइतिसंपूज्य इन्द्रायांस्तदस्त्रा-
 णिचप्राग्बत्संपूज्यदलत्रेषुजपान्तांपूर्ववत्कु

शि०।

ध६५

465

योदिति ज्ञानार्णवे कामेश्वरीवरुद्रार्णपू
र्वसिंहासनेस्थिता एतस्याएवविद्यायावी
जद्वयमुदाहृतं तदव्येपरमेशानिनित्य॥
ल्लिक न्मोमदद्वे एतस्य एवतातीयेरुद्र
र्णपरमेश्वरि एतस्याश्चेतन्यभैरव्याः नि
त्याद्यष्टाक्षरंस्वरूपम् पूजाध्यानादिकं सर्वं
चेतेन्यांङ्गपूर्वकं तत्रिकोणे तु विशेषो
क्तिकथयामितवानवे अग्रकोणत्रेमे
णैव नित्यल्लिक न्मोमदद्वाम् षडङ्गावर
णं पञ्चतृजयेत्सर्वसिद्धये अग्रकोणघ
ट्टसुकोणेष्वष्टौ पूजयेदिति शिवचन्द्रोमा
दनान्तं पान्तं बहिः समान्वितं शक्तिभिन्नं
विन्दुनादकलाख्यं वाग्भवं प्रिये संपत्प्रदा
या भैरव्याः कामराजं तदेव हि सदाशिव
स्य बीजं तु महासिंहासनस्य च एष विद्या
महादेवि वर्णितुं नैव शक्यते शिवचन्द्रो
हसौ वादनान्तं स्वः पान्तं फः शक्तिरेकारः
हसकान्तफरेमात्मबीजमिति संहितोक्ते

संपत्प्रदात्रिपुरभैरवीसदाशिवबीजं ह्रसोः
त्रिपुरे। शी शक्तिबीजं शिवायं मितिसंहितो
ते उद्यत्सूर्यसहस्राभांचंद्रचूडं त्रिलोचना
म् नानालंकारसुभगं सर्ववैरिनिहंतनी
म् स्रवद्गुधिरमुण्डालीकलितोरक्तवाससं
त्रिशूलं डमरुं खड्गं तथा षट्कमेव च पिना
कं च शरान् देविपाशां कुशयुगं क्रमात् पु
स्तकं चाक्षमालां च शवसिंहासनस्थितां द
क्षधूर्ध्वयोरपराधे तदा पधः स्थयोरन्ये वामा
धधः स्थयोरपरेः तदा धधः स्थयोरितरे त
दा धधः स्थयोरन्त्ये इत्यायुधध्यानं वामां ज्ये
ष्ठां च रौद्रीं च कालीं च वरलोचने कलाघा
तवलायां च पञ्चैद्विकारिणीं प्रीये बलप्रम
थिनीं चैव सर्वभूतां तमावदेत् दमनीं च त
था चोत्कोमनीं नमनीं पदाब्जितां एवं पीठं स
मभ्यर्च्य ततः सिंहासनं पजेत् अघोरे वाग्भ
वं तत्वं घोरे तु भुवने श्वरी घोरे रघोरे रमां
सर्वतः सर्वसर्वभ्यः नमस्तैरुद्धरूपेभ्यो न्ही

शि०
धर्म्म

466

श्रीबीजपुगंतिखेत्त तत्त्वंप्रणवःत्रिंशद्वि
अत्रिभिर्वर्णैर्विधेयंकथितप्रीये अनेन
मनुनादेवियजेसिंहासनंबुधः प्रादावेम्
गावर्तिर्देविद्विरावत्पोगपूजने मूलस्येति
शेषः रत्नादित्रयमभ्यर्च्यतथा नगादिकाय
जेत् ब्रह्मादियुग्मं संपूज्य वसुपत्रेषुमात्त
काः भूविम्वेलोकपालां असायुधान्यारमे
श्वरि द्वितीयसिंहासनगं पूजयेद्गुह्यैर्भैर
वी आसनपूजायां वामायै नमः एवं ज्येष्ठा
यैः ऐश्वर्यै कल्पै कलविकरिण्यै वलप्रम
थिन्यैः सर्वभूतदमन्यै इति पूर्वादि सप्तमभ्यर्च्य
मध्ये मनोन्मन्यै अघोरैस्तुघोरिहोघोरत
रे श्रीसर्वतः सर्वसर्वभ्यो नमस्तेरुद्ररूपेभ्यो
ह्रीं श्रीं इत्यर्चयेत् मूलस्यद्विरावत्पाषडंगा
नीतिशेषः डाकिनी एकिनी वाजेनाकिनी
काकनीपुगात् वाजे प्राकृतस्योजयेच्चन्द्र
सूर्ययोः आद्यं एकारसंपुक्तं मन्यदीकारं संपु
क्तं प्राकृतस्वरान्वितं देवितातीर्थं नीजमालि

खित् विन्दुनादकलाक्रांतं त्रितयंगिरिसं
 भवे डाकिन्यादिवीजानि डरलादिनी चंद्र
 सूर्ययोर्वीजे सहो आकृष्य लाकिन्यादियुगा
 योजयेदित्यर्थः प्रायं षड्गुणं त्रिकं कूटं डरल
 कं हं एवमग्रेपि कलाविसर्गः विन्दुनादयुतं
 बाधयुगममं तं विसर्गवदिति संहितोक्तेः द्वि
 रावत्पाषडंगानि विधाय परमेश्वरि बालासू
 र्यप्रभां देविं जयाकुसुमसन्निभां मुण्डमाला
 वलीरम्यां बालासूर्यसमायुक्तां सुवर्णकल
 शाकारपीनोन्नतपरोधरां पाशांकुशौपुस्त
 कंचतथा च जपमालिकां एवं ध्यात्वा यजे।
 देवीमानसैरुपचारकैः पञ्चमस्याः प्रवक्ष्या
 मित्रिकोणं तत्पुटं लिखित् बहिरष्टदलं प
 मं रविपत्रं ततो लिखित् तस्य त्रिकोणस्य पु
 टं षड्गुणमित्यर्थः षडंगान्वरणं देवि पूर्ववत्
 त्पूजयेच्छिवे रत्यादि त्रितयं देवि त्रिकोणे
 परिपूजयेत् डाकिन्यायास्तु षड्गुणे वसु
 पत्रे ततः परं ब्रह्मादियुगुलं पश्चाद् रविप

शि०। त्रेततपरं बालायाः पीठशक्ती श्रवमास्या
धर्द० पूजयेत्क्रमात् चतुरस्रेलोकपालान्नायु
467 धान्परमेश्वरि इवंप्रह्लादाभैरवी एतस्य
एवविषायाः षट्पुवर्णान्क्रमतः स्थिता
न्विपरीतान्वदेदेविविधेयंभोगंमोक्ष
दानित्पाद्याभैरवीदेवीरिपुभारविनाशि
नी विपरीतान्हसकलरडै इत्यादिक्रम
परितान् इयंप्रह्लादाभैरवी न्यासपूजादि
कंसर्वमस्याः पूर्ववदावरेत् इतिहसाद्यं
बाग्भवंदेविहसकानोसुरेश्वरि भूवी
जंभुवनेशानी द्वितीयंबीजमुद्धतं शिव
वचन्दोमहासेनोभुवनेश्वरि भैरवी भू
बीजलंशिवोहचंदः सश्च श्रींस्वरूपं च
महासेनोपिसर्गश्चेति तत्पुंबीजं मध्य
बीजेनदेवेशिषट्दीर्घस्वरभेदिना ष
डंगानिप्रविन्यस्यहसकलह्रीं हृदया
पुनमः हसकलह्रीं शिरसे स्वाहा इत्या
दिप्रयोगः ध्यायदेवीचतुर्भुजां जवा

कुसुमसंकाशांदाडिमीकुसुमप्रभां चंद्र।
 रेखाजराजुटांविनेत्रोरक्तवाससं नाना
 लंकारसुभगांपीनोतघनस्तनीपाशांकु
 शवराभीतीर्दधानांशिवाश्रयेवामोर्ध्व
 दितदधोन्तमायुधध्यानं चैतभैरवीदेवि
 येनवत्पपरमेश्वरि प्रसूयंनमितिशेष
 षडंगावरणंदेविपूर्ववत्परतोयजेत् १८
 त्याघाःपूजयेदेवित्रिकोणेतदनन्तरं ब्र
 ह्माविष्णुश्चरुद्रश्चपूज्यास्तत्रैवसुन्दरिः
 डाकिन्याघास्ततःपूज्यावसुपत्रेततःपा
 रंडाकिन्यायाःषड्कोणेषु प्रनंगकुसुमाघा
 श्चब्राह्मादिषुगुलंततःभूविम्बेलोकपा
 लोश्चबटुकाघाःश्चपूज्ययेत्बटुकाघा
 हेतुकाघान्योगिनिनोचतुःषष्टिपूजये
 त्सुखंदितेचतुःषष्टीयोगिनीभ्योनमःइति
 प्रयोगःअष्टयंत्रेषुभूविम्बेत्वेकोच्चारेणपू
 जयेत्अष्टादशमहाकोटियोगिनीभ्योन
 मोत्तिरेत्अनेनमनुनेतिकोटियोगि

शि. १
धृष्ट

468

सर्वायां संहितोक्तेः भुवनेश्वरमैख्यामेदान्न
रमथोच्यते महाघासैव देवेशिततश्च कम
लेश्वरी ध्यानपूजादिकं सर्वमतस्याद्वयपार्व
तिसंपत्प्रभैरवीचविद्वि कोणेशभैरवीसा
त्रहसरायाभैरवीसात्रिषु पार्वति इयंतु स
हराघास्यात्पूजाध्यानादिकं तथा तथा सं
पत्प्रदावत् एतस्या एव विद्यायाः प्राघंतेरे
फवर्जिते तदेयं परमेशानि नाम्ना सक
लसिद्धिदा संपत्प्रदाभैरवीचध्यानपू
जादिकं प्रिये एतस्याः कोले राभैरव्याः ए
तच्छब्दस्य प्रत्यासन्नपरत्वात् संपत्प्रदा
यास्तु कोले प्रपा विच्छेदात् अथैष ज्योति
रथैष सर्वज्योतिरेतेन सहस्रदक्षिणेन
यजैतत्पत्रकं मान्सरकल्पनमत एव अ
थ शाब्देन पूर्वपूर्वविच्छेदादिति दक्षिणा
मूर्तिसंहितायां त्रिपुरेशीतं त्रमध्ये वा एण
प्रोक्ताः महेश्वरि ते रैव पंचभिर्वाणैर्विद्या
पंचाक्षरी भवेत् त्रिपुरेशीतं त्रमध्ये वा

लाप्रकारणेतैः पंचभिर्बाणैः शो-हो-ल्की ॥
 ल्वेसः इत्येतैः तथा रूधिरसास्तुमदनोणा
 यत्रं छंद ईरितं बाणोऽश्वरी बदेवेषि देवता
 चेयमीश्वरिव्यस्तैः समस्तैरंगानि पंचवाणै
 रथाचरेत् शोहत् शोशिरः ल्वेकी शिखा ल्वेक
 वचं सः नेत्रं समस्तैः अस्त्रां पूर्ववत्पंचवाणं
 नां न्यासं कुर्त्वा द्विचक्षणः पंचकामांश्च वि-
 न्यसे पूर्ववत्परमेश्वरी उघदिवाकराभासां
 नाना लंकारभूषितां बंधूककुसुमाकारर
 क्तवस्त्रांगरागिणीं इक्षुकोदण्डपुष्पेषु वि-
 राजितभुङ्ग्यां ध्यायेदिति शेषः त्रिपुरेशीव
 शं पूज्यामोहयेज्जः गतीमिमाम् एव ध्यात्वा ब
 णं लक्षं जपेन्मंत्रं समाहितः तद्दशं शेतजु
 हुया हं धूककुसुमैस्ततः अंगन्यासान् कृत्वा
 बाणकामौ विन्यस्य पीठादिजपांतं पूर्ववत्कु
 यात् पूर्वाक्तपंचकामैस्तु पंचकामेश्वरी भवे
 त् रूधिः संमोहनं नाम गायत्री छन्द उच्यते दे
 वतेयमिती इयं कामेश्वरी व्यस्तैश्चैव समस्त

शि० ॥ कै अंगानि पूर्ववत्कामवाण न्यास द्वयंचरे
 ध६५ त ह्रीं हतलंकी शिरः रौं शिखा लंबूक वचं स्त्री
 नेत्रं सर्वैरस्त्रे रक्तं रक्तहृकुलांगलेपनां रक्त
 भूषणं पाशांकुशधनुर्वाणपुस्तकं वाक्ष
 मालिको वाराभीती च दधती त्रैलोक्यव
 शाकारिणी पंचकामैः परिवृतां ध्यायेदेवी
 विचक्षणः वामायूर्ध्वं यो एधेत दायधः स्थ
 योरन्येत दायधः स्थयोरितरे प्रायुधानि वि
 नयेदिति अन्मत्सर्वपूजनादि पंचवाणेश्व
 रीव वै अंगन्यासांतं कृत्वा वाणकामौ विन्य
 स्यपीठन्यासादिजयोतं पूर्ववत्कुर्यादिति श्री
 पंचसारे मदनभासित मध्यमचंद्रिपच्छद
 विराजीत पंचमनोभवं स्मरशरैर्निपिभि
 श्च समावृतं कुम्हकोणविराजितमन्मथं
 लिखतु पंचमनोभवमेतदित्यदित पंचम
 शेषसमृद्धिं कनकनिर्मितपहतलेततः
 शुभतरेदिवसे विधत्तं देतं सकलमानव
 सिद्धिसुरांगनाहृदपरं जनमीशितकामदे

रुचकपूर्वविभूषणयोजितं घृतवतीवनि
 ताप्यरिवलान्तरान् निजवशे प्रविधापेर
 मापरांसमधिगम्य सुतैः सह मोदते इति वि
 लिख्य च कुंकुमकर्दमे तदनुलिप्ततनोः
 सकलं जगत् वशमुपैति निरीक्षमाणमा
 व्रतः किमु तस्मान्न सहासनसंगमैः प्रपमर्थ
 पंचदलं कुंकुमलंकृत्वा तन्मध्ये ससाध्यं का
 मबीजं विलिख्य तदलेषु स्वाग्रादिप्रादक्षिणे
 नमूलमंत्रस्यैकैकं बीजं विलिख्य तद्विहिर्ब
 तत्र पंचकृत्वा भ्यन्तरवीथ्यां पूर्वोक्तपंचवाण
 बीजे रावेष्ट्य द्वितीयवीथ्यां मातृकार्णे रावे।
 हृतद्विहिश्चतुरस्रं कृत्वा तत्कोणेषु कामबी
 जं लिखेदेते दुक्तविधिना घृतमुक्तफलदं
 भवतीति तथा बागभवं त्रिपुरेशान्याहित्वा
 तत्संक्षिपेत्सुधीः कामशक्तिद्वयांस्तु विधे
 यं यक्षरी भवेत् कामेश्वरिति तद्वागभवं सं
 क्षिपेत् तेन लंकी ऐं सौः इति द्विरावृत्त्या षडंग
 निपंचवाणान् प्रविश्य सेतु पंचकामांश्च वि

शि०। यस्य मूलेन व्यापकं न्यसेत् उद्यत्सूर्यसह
 ध०० स्वाभो माणिक्यवरभूषणं स्फुरद्वत्तदुकु
 ५७० लाह्यां नाना लंकारभूषितां इक्षुकोदराद
 बाणं श्रुपुस्तकं चाक्षमालिकां दधतीं चिं
 प्रयेनित्यं सर्वराजवशं करीम् वामाघूर्ध्व
 योराघेतदाघधःस्थयोरन्ये इत्यापुधघ्या
 नं श्रंगानंतरं पंचवाणान् प्रपूज्यै वरत्पादि
 त्रितयं पजेत् ततो नंगाघट्टकं वसमैरव
 समांतरम् अष्टपत्रेषु चाग्रेषु पजेत् पीठाष्ट
 कं प्रिये इन्द्रादयश्च संपूज्या मध्ये देवीं सम
 र्चयेत् पुरश्चरणकृत्यं तु त्रिपुरेशीवसुंद
 रि श्रंगन्यासं कृत्वा वाणकामौ विन्यस्य मू
 ले व्याप्य धादिजपानं कृत्वा शेषं समापये
 दिति तथा केलवं कामबीजं च कामेशीम
 नुरुच्यते रूषिः संमोहनः प्रोक्तो गायत्री च
 दर्शरितं कामेश्वरी देवता स्यात्कतुर्ये बीज
 शक्तिके पृथिवी कीलकं प्रोक्तं महावश्य
 करीमता षट् दीर्घस्वरमैदेन षडंगानि प्र-

विन्यस्येत् पूर्वोक्तपंचवाणं चिपूर्ववद्विन्य
 सत्प्रिये जयाकुसुमसंकाशपंधतुर्वाणध।
 रंस्मरेत् नानालंकारसुभगं मोहयन्तीज
 गत्रयं त्रिकोणं चाष्टपात्रं चततोभूविम्ब
 मालिखेत् मोहनीक्षोभणी चैव वशिनी
 तंभिनीस्तथा आकर्षणी द्रावणी चतथै
 वाल्हादिनी क्रमात् त्रिंशच्चत्वेदिनी
 चैव दिक्षु मध्ये च पूजयेत् ततः सिंहासनं
 चेष्टादेवीमावाहयत्प्रिये उपचारैः समा
 राध्यततो मुद्रां प्रदर्शयेत् अग्नीशासु
 खाय च मध्यदिक्षंगपूजनं त्रिपुरेणीव
 वाणानामर्चनं परमेश्वरि अनंगरूपिण
 नंगमदनानंगमन्मथा अनंगकुसुमात्
 द्वेद्वनंगमदनानुरा अनंगशिशिराचैव
 तथा च नंगमेखला अनंगदीपकाचाष्ट
 दलेषु क्रमतो यजेत् ईद्रादयश्च संपूज्या
 पुनराराधयेच्छिवाम् अर्कलक्षं जपेन्मं
 त्रं बंधूककुसुमेर्हने तद्दृष्ट्वा शोभनदेवशि

शि। पुरश्चाशततोभवेदिति अथप्रयोगः न।
 ध७१ ४७१ त्रप्रातः कृत्पादियोगपीठन्यासांते शिरसि
 संमोहनऋषयेनमः मुखे गायत्री चंदसे
 नमः हृदये श्रीकामेश्वर्यै देवतायेनमः गु
 ह्ये कंबीजाय नमः पादयोः ईशाकयेनमः
 मामौलेकीलकाय नमः इति विन्यस्य म
 मेष्ट्यर्थसिद्धये विन्ययोगः इति कृता जलि
 रुत्कात्कोल्कीमित्पादि करषडंगन्यासं
 विधाय ध्यानादिज्ञानात्सार्चते स्वाग्राघ
 हृदले केसरेषु प्रोमोहि न्येनमः एवंश्चा
 भिण्येव शिन्येस्तभिन्त्येऽप्राकर्षणैश्चावि
 णोऽप्राह्णादिण्येत्किन्नायेत्केदिन्येनम
 ल्कीसर्वशक्तिकमलासनाय नमः इति
 पीठमभ्यर्चावाहनांगार्चाद्यं पूर्ववत्कृ
 त्वा बालाप्रकारेणोक्तवत्संचवाणान्संपू
 ज्य देवाग्राय घृष्टपत्रेषु प्रोऽनंगरूपि
 ण्येनमः एवंऽनंगमदनायैऽनंगमन्म
 थायैऽनंगकुसुमायैऽनंगमदनातुरा

यैः अनंगशिरायैः अनंगमेखलायैः अनं
 गदीपिकायैः नमः इति संपूज्य लोकपा
 लार्चादिशेषं समापयेदिति सुन्दराचार्य
 शिष्येण श्रीनिवासेन धीमता चंद्रिकायां
 प्रणीतायां त्रयोविंशः प्रकाशकः इति श्री
 सुन्दराचार्यचरणरविन्दद्वन्द्वे वासिना
 श्रीश्रीनिवासेन विरचितायां श्रीशिवार्च
 नचंद्रिकायां त्रयोविंशः प्रकाशः सारसं प्र
 हे राजमाते गिनी मंत्रं प्रकाशयामि यथा वि
 धि यत्पादद्वन्द्वसरसीरुहसंस्मृतितो नरः
 लभते मुक्तिममलां दुःप्राप्यो सिद्धसंचयै
 येन चाकर्षणं साध्यं वशीकारो बतौ भवे
 त् विश्रियेन वाञ्छितमाप्नोति यथा स्वीनिय
 तं भवेत् दुरितौ च प्रविध्वंशः सौभाग्या
 पि अनिश्चीता सेखितं संततिकरं यस्यानि
 गडमोचनं समस्तेषु शास्त्रेषु पाठित्यभधि
 कं भवेत् विशिष्टः स्पृष्टगंभीरपदस्थवि
 न्यासकोमले ललिते च कवित्वे सौप्राग

शि०। लम्ः सुतरां भवेत् संगीते सर्वविधा सुच
 ध०२ त्पतनिपुणो भवेत् मंदरेतस्य कमला-
 साध्वनश्चरविम्रमा निरंतरंचवसति
 472 नात्र कार्या विचारणा किमत्र बहु नोक्तेन
 वचसां पतिरेव सः का न्यारतिपतिं ल-
 क्ष्म्या कमलापतिरप्यसौ द्वादशोदण्डियु
 उव्योमर्चन्हिदंण्डि त्रिमूर्तियुक् तादग्रूपं
 भवेदस्थि सघोविंदुयुतः सुहृत् सत्पोर्मध्ये
 गवाणोस्तो विविन्दुकमलाविषं कांतियु
 कामिकाविन्दुयुताकाच्चतुतीयकं शिव
 युक् खरिषादांते भृगुरग्निश्चकेवलः
 स्वप्नं प्रमुद्वितीवर्कास्य मध्यस्थं चतुपं
 चमं विषमो व्योमवन्हीटक सर्वान्ते सुच
 कात्परं राजि सर्वमुखं प्रोक्तमविंदुर्वहि
 रीरितः जन्यन्ते प्रवेदत्सर्ववशं कयोस्तु म
 ध्यतः राजंस्त्री पुरुषं दुष्टमगं सत्वं चतुर्षु
 च स्थामेषु सर्वलोकांते विषंतत्कर्णयुक्
 कं आदित्यः शिवयुग्नीरंतदंतं कांतियु

ग्रविः दीर्घा मरुच्च भगवन्बुव्यो मकांति युत्तं म
 नुः अष्टाशीत्यक्षरः प्रोक्तः सर्वकामफल
 प्रदः रक्षार्थं सर्वलोकानामापुरारोग्यव
 र्द्धनः शान्तिके यौष्टिके चैव वर्द्धसिद्धिकरः
 परः अपमत्पुजय श्रीदोह्यपस्मारक्षयंक
 रः सर्वज्वरांश्च शूलानि शाक्तो नाशयितुं क्ष
 णात् राजद्वारि विशेषेण संग्रामेरिपुसंक
 टे अग्निचोरनिपातेषु सर्वप्रतिवारणे ए
 क्षसेषु पिशाचेषु गंधर्वेषु वगेषु च नदीप्र
 तरणे दुर्गे संप्राप्ते प्राणसंशये असौ मंत्रः
 प्रयुक्तः स्यादेतत्सर्वनिवारणः स्त्रीणां सौभा
 ग्यहीनानामपुत्राणां विशेषतः अयुष्याया
 नपात्याया सदा पुष्पवती च या यतिद्वेष्या च
 यानारी दुष्टा श्वश्रूजनं प्रति या वंध्या मृत
 पुत्रा च निद्रात्नस्पमहामुहैः इत्येवमादिदो
 षेऽदुष्टानां पोषिता मयं शाक्तस्तद्देवहर
 णोत्तरणा देवानि श्रितं स्त्रीवश्यं नरवशा
 दिसर्ववश्यं जपप्रदः स्त्रीणां संमोहनेषा

७३
 ७३
 शि॥ तौनराणंचविशेषतः मत्तंगमुनिनापूर्वगी
 ध७३ तस्तेनाप्यनुष्ठितः वासुदेवेनगीतोयंतुम्बु
 रूपमुखादिभिः जप्तः सदामहामंत्रोवसि
 द्यधैर्महर्षिभिः द्वादशारेदण्डीप्रनुस्वार
 तद्युक्तः व्योमह बन्हीरेफः दण्डीप्रनुस्वार
 त्रिमूर्तिरीकारः एतैर्मायाबीजमुद्धृतं अस्थि
 या तादृश्यं बन्हिदण्डीत्रिमूर्तियुतमित्पर्थ
 तेनश्री सद्यः प्रोविंदुरनुस्वारः तेन प्रो हत
 नमः भक्त्योर्मध्येगवर्णोतेन भगवति विवि
 दुकमला श्री विषमं कांतियुक् प्राकार
 युक्तः तेन मा कामिकान् विन्दुयुक्तातेन
 ते कत्ततीयं शिवं एतेन गेश्वरिस्वरूपं भृ
 गुः स अग्निः रः केवलः स्वररहितः अम्बु
 बतेनर्व द्वितीयवर्गस्य मध्यस्थं जः तपंच
 मंन विषमं नोस्वरूपं व्योमह बन्हिः रः द्वा
 कइतेनरि सर्वस्वरूपं मुस्वरूपं कात्परंस्व
 राजिस्वरूपं सर्वमुखस्वरूपं विसविन्दुर्व
 हिः रं जनिस्वरूपं सर्ववशं कार्योर्मध्यरा

जपदे विसृष्टीपुरुषपदे दुष्टमगपदे सत्वप
 दंचप्रत्येकंबदेत चतुर्षुस्थानेष्वित्युक्तेः स
 र्वलोकस्वरूपं विषमं पुनस्ततकर्णयुक्तं ते
 नमुकंस्वरूपं आदित्यमं शिवपुक् एकार
 युक्तः तेन मे नीरेवे तदन्तंशकोतिपुत्रविः
 मादीर्घानमरुत्पभगुः स प्रम्ववः प्रास्व
 रूपं तेन स्वा वोमहु तत्कान्तिपुतं आकार
 युक्तं तेन हाः तथा दक्षिणामूर्तिरस्य स्यादक्षि
 छंदउदाहृतं गायत्रंदेवताप्रोक्तामातंगी सर्व
 सिद्धिदा एकविंशतिभिर्वर्णैर्हृदयंसमुदाह
 तं त्रयोदशाभिरर्णैः स्वाच्छिरश्चाष्टादशार्णै
 कैः शिखातावद्विरर्णैः स्वात्कवचंदशभिस्त्रि
 मिः नवेंदोभ्यां मथास्त्रस्य मंत्रवर्णैर्विज्जना
 भागशः बाङ्गापाकमलाद्याधैर्यासंकुर्या
 त्करांगयोः प्रायैः प्रथमोक्तेरेकविंशतिभिः
 वर्णैः तेन चतुर्विंशीतिवर्णात्मकोहृन्मंत्रः
 वर्णैश्चतुर्भिर्विंशत्या स्याद्ददितिशारदाति
 शारदातिलकवचनात् शिरोत्पलनाटभू—

शि० १ मध्येतालुकं कंठगलोरसि-प्रनाहते भुजद्व
 ध० ७४ न्दे जठरे नाभिमाण्डले स्वाधिस्याने गुह्य
 ५७५ देशपादयोर्दक्षिणान्ययोः सप्तपंक्तिर्देश
 वेदाश्चत्वारः अग्नयस्त्रयः च मूलाधारै
 गुदेन्यस्यैतदान्यद्यादिशाक्रमान् कंठस्त
 मणिः गलः तदधः गुणैकदिवतुः षड्भि
 र्वसुषट्पर्वताश्चभिः दशापंक्यसुवेदाग्नि
 चन्द्रयुग्मगुणसिभिः गुणास्त्रयः वषुवो-
 द्यौ पर्वताः सप्तपंक्तिर्देश वेदाश्चत्वारः अ
 ग्नयस्त्रयः चन्द्रएकः अक्षिद्वयं तथापंक्ति
 रियंप्रोक्तामंत्रवर्णैर्यथाक्रमं तथा रत्या
 घामूलहृदयभूमध्येषु विचक्षणः वाक् ।
 शक्तिः लक्ष्मीबीजायामातंग्यन्ताः प्रविन्यसे
 त् तिस्रणमपि प्रत्येकं बीजत्रयादित्वं ज्ञे
 यं । शिरोवदनहृदयपादेषु विधिवन्त्य ।
 सेतुहस्तेत्वांगगुणारक्ताभूयोमंत्रीकरा
 लिकां महाच्छुष्यास्वनामादिवर्णाबीज
 पुराः मातंग्यन्ताः प्रविसेत् तिस्रणमपि

प्रविन्यस्पवाण न्यासमथाचरेत् मूर्द्धियाद-
 स्पगुह्येषु हृदंभोजे प्रविन्यसेत् शवणींशो
 षणीभूयो बंधनीमोहनी पुनः प्राक् षणींस्व
 नामादिवीजाद्याः शुभलक्षणः मातं म्यन्ता ।
 स्ततो न्यसेन्मथा त्वदनांसयोः पार्श्वकक्ष्यानी
 भिदेशे कटिपार्श्वी सके पुनः बीजत्रयादिका
 मंत्री मन्मथं मकरध्वजं मदनं पुष्पधन्वा
 नंपंचमं कुसुमायुधं षष्ठं कंदर्पनामानं म ।
 नो भवरतिप्रीयो मातंगं तां स्ततो न्यसेत् तथा
 नेष्टेतेषु मंत्रवित् स्वनाम्नामादिवर्णांश्च बी
 जानीत दाद्याः केचित्तु स्वनामादौ पूर्वोक्तबी
 जावा इति वदन्ति एवं वेदाद्यशब्दैः पथ्यं प्र
 संगोदुः परिहरः बीजत्रयं मूलमंत्राद्यं प्रथमा
 नंगकुसुमाभूयो न्यानंगमेस्वला अनंगम
 दनातद्वदनंगमदनातुरा अनंगमदनो द्वे
 गाभूयश्चानंगसंभवा सप्तम्यनंगभुवनपा
 तिनी स्यादथाष्टमी अनंगशशिरेखाख्या
 मातंग्यं ताः स भीरिताः विन्यस्तव्यास्ततो मू

शि।
ध७५

५७५

लेधिष्टानेमणिपूरके हल्कपस्येभ्रुवोर्मध्ये
र्मस्तकेमंत्रिणाततः प्राधेलक्ष्मीसरस्व
त्यौरतिःप्रतिश्रुकीर्तिका शांतिःपुष्टिःस्त
प्यातुष्टिर्मातंगीपदशेषराःमूलमंत्रप्रवि
न्यस्येन्निजमूर्द्धनिमंत्रवित् आधारदेशो
विधिष्टानेनाभौपश्चादनाहते कंठेवक्त्रेभ्रु
वोर्मध्येमस्तकेविन्यसेत्क्रमात् ब्राह्माद्या
पूर्वमुद्दिष्टामातंगीपदपश्चिमाःएषुस्थाने
षुविन्यसेदसित्तांगादिभैरवात् असित्तां
गोरुश्रुण्डक्रोद्धोन्मतकपालिनःभीषण
ख्यश्चसंहारइत्यष्टौभैरवाःस्मृताःप्राधार
देशोधिष्टानेनाभौपश्चादनाहते कंठदेशो
भ्रुवोर्मध्येविंदौविंदौभूयःकलापदेनिरो
धिकायामर्द्धदौनादान्तयोःपुनःउन्मन्यां
विषुचक्रोचध्रुवमण्डलकेशिवेभ्रुमध्या
दिशिवात्तानिस्थानान्यूर्ध्वोर्ध्वज्ञेयानिमा
तंग्यन्ताःप्रविन्यसेद्दामांज्येष्टामतःपरं
रोद्रीचशांतिंयद्वाख्यापुनर्वागीश्वरीमथ

क्रियांशक्तिं चलक्ष्मीचसृष्टि संज्ञां च मोहिनी
 प्रथमोभाविनी विघुमालां विच्छिन्नमप्यु-
 य ततश्च सुन्दरानन्दानागबुद्धिरिति क्रमा-
 त शिरोभालहृदाधारेष्वेताविजत्रयादिका
 मातंग्याद्याप्रविन्यधयावदेषिकोत्तमः मा-
 तंगीमहदाद्यान्तां महालक्ष्मीपदादीकं सि-
 द्धिलक्ष्मीपदाद्यान्तां मूलमाधारमण्डलेन्य
 स्यते नैव कुर्वीत व्यापकं दशिकोत्तमः एवं न्य
 स्तशारीरोसोचिन्तये मन्त्रदेवतां अमृतोद-
 धिमध्यस्थे रत्नद्वीपे मनोरमे स्वर्णप्रकारसं-
 वीते मण्डपे रत्ननिर्मिते कदम्बविक्रवकल्हा
 रकल्पवक्षोपशोभिते विदेमध्ये सुखास्तीरे
 र्त्नरत्नसिंहासने शुभे अष्टपत्रं महापद्मं के-
 सराख्यं सकिर्णिकं तन्मध्ये च त्रिकोणं स्याद
 ष्टपत्रं ततो बहिः पुनः षोडशपत्रं स्यात्तद्विषये
 स्याच्चतुर्दलं ऐवीससचतुर्द्वारं मण्डलं प्राक्त
 मुक्तमम् तस्य मध्ये सुखासीनां प्रणामघण्टां
 पुचिस्मितां कदम्बमालाभरणं पूजितां

शि० चसुरासुरैः प्रलम्बालकसंयुक्तोचञ्चरेखा
 ध० वतंसिको ललाटेतिलकोपेतामीषत्प्र
 ४७६ हसिताननो किञ्चित् वेदाम्बुमधुरलला
 ४७६ टफलकोज्वलो बलीतरंगमध्यांतोरोम
 राजीविरजिताम् सर्वाभरणसंयुक्तोमुक्ता
 हारविभूषितो नानामणिगणो नद्वकटिसू
 त्रैरलंकृताम् बलघैरत्वखचितैः केपूरेर्मा
 णिभूषितैः भूषितोद्विभुजांवालोमद्यधूणि
 तलोचनां प्रापीनमण्डलाभोगसमुन्नतप
 रोधराम्प्रलम्बकर्णभरणंकर्णोत्तंसविरा
 जितो तमालनीलोत्तरुणीमधुमन्तोमते
 गिनीम् चतुःषष्टिकलायुक्तोपार्श्वस्थशुक
 प्रारिको कोटिवालार्कसंकाशोजपाकुसुम्
 सन्निभो एवंवापीतवर्णोवाध्यायेन्मातेगी
 नीपरो धर्मादिकल्पतेपूर्वोक्तेपीटेशक्तीर्न
 वार्चयेत् मातेग्यंताविभूत्यतेऽन्नतिः को
 तिरेवच सृष्टिः कीर्तिः सन्नतिश्च व्युष्टिः क
 रुः कृष्टिरेवच रुद्रिश्च नवमीप्रोक्तामाते

शुचसंपूज्याहूलेखाध्यायक्रमम् गुणसरापुर्भयहानिवहन्त्यो
भूतसप्रभाः अग्नीशारक्षः पवनकोणेष्टग्रेदिशासुचयजेदेगानिमन्त्रः
पंचवा

ग्याः पीठशक्तयः वाङ्मायाकमलाः सर्वश
क्यन्तेकमलापदं सनापनमइत्कामातं
ग्याः पीठमर्चयेत् देव्यामूर्तिज्वमूलेनकल्प
यित्वायथाविधि तस्यामावाहयेदेवीमर्चये
च्चविधानवितरत्पाद्याः पूजयेन्मन्त्रीत्रिषुको
णेषु। चक्रमात पुरतोदक्षिणेसव्ये रतिप्रीती
चसंजलीः कशांकुशकरेश्वेतासितेचान्या
चसंजलिः अरुणासेशुकांदण्डपंचवाण
लत्करा मध्येदिक्षुचसंज्याहूलेखाध्याय
थाक्रमम् पुरतोदक्षिणसव्ये रतिप्रीतिचशं
जली कुशांकुशकरेश्वेतासितेचान्याचसं
जलिः अरुणासेशुकांदण्डपंचवासा लत्क
रामध्येदिग्गंस्ततोपजेत् दिक्ष्वग्रेक्रमातो
मुक्तास्वर्णविदुमहीरकान् अमलारुण
भायुक्तान् धनुर्बाणधरास्तथा दलेषु पूज
येदग्रादनं कुङ्कुमादिकाः गुणसराप
भयेहानिधारयंत्योरुणप्रभा अयेदलामा
संपूज्या लक्ष्म्याद्याश्चारुभूषणः लक्ष्मीर्ह

शि०। मप्रभायद्यकरान्याप्रोखसन्निभा विन्मुद्र
 ध७७ पुस्तकराधनुवार्णकरेपरे श्वेतासितेकु
 न्दसमाधिन्मुद्राञ्जकरायरा विन्मुद्रम
 ययुकुशान्तिररुणान्येभयेष्टदे द्वितीयेष्ट
 दत्तेपूज्यामन्मथायामदोदताःपुरःप्राकृ
 हचापजाःपृष्ठतःसंनिषेगकाःयत्रसंस्था
 मानरःस्युस्तद्व्येवाष्टमैरवाकपालशूल
 डमरुवेतालासक्तपाणयःदीर्घस्वराघावा
 स्माघाव्रह्मस्याघामैरवाप्रपिततःषोडश
 पत्रस्थावामाघाःशणमविग्रहाःप्रादर्शर
 त्वदीपंचव्यजनंततःपरमनागवलीदत्तं
 चैवचामरंशानुकोशकम्बासोमाल्यात
 पत्राणामभरणंशुकसारिकोचामरंरत्नच
 पकंतोलवंतंप्रदीपकं विभ्राणवामह
 स्तेश्चदेव्याशागान्यपाणयःरक्तवर्णश्च
 विमलाभावपन्नर्चयेदिमाःवाद्यन्यःस
 दीर्घाणंचतुःपत्रैस्ततोरचयेत् मातंग्याघा
 ता मुचाघाप्रोक्ते शपराभयेःप्रलंक

तमुजारताद्वितीयाचेन्दुसप्रभा असिखेट
कशूलोकमुण्डहस्तातथापरा कुशंकुश
सरोजानिशालिपुंजंचविभ्रती प्ररुणाच
निमहेमपत्रेवराभये दधानाश्यामवर्णा
चध्यातव्यामंत्रिसतमेः अग्निनैरुतवाय।
रुद्रकोणेषुसंयजेत् गणेशपुदुर्गाघटुकक्षे
त्रयांस्तद्वहिर्यजेत् चतुरस्रेलोकपालोस्त
दस्त्राणिचतद्वहिरिति अथप्रयोगः तत्र प्रा
तः कृत्वादियोगपीठ्यासांतेमूलेनप्राणा
यामंत्रयंकृत्वाशिरसिदक्षिणामूर्तिरुष
येनमः मुखेगायत्रीछन्दसेनमः हृदि श्री
मातंगेश्वरिदेवतायेनमः इतिविन्यस्य
ममसर्वाभिष्टसिद्धयेविनियोगः इति कृ
तो जलिरुत्कारेण ह्रीं श्रीं औं नमो भगवति
श्रीमातंगेश्वरि सर्वजनमनोहरि हृदयाय
नमः सर्वमुखराजि सर्वमुखरंजनीशिर
शोत्पाहाः सर्वराजवशंकरि सर्वस्त्रीपुरुष
वशंकरि शिखायै वषट् सर्वदुष्टमृगव।

शि१ शंकरिसर्वसत्त्वबशंकरि वामंवायुहं स
 ध७८ र्वलोकममुकं मेवशमानपनेत्रायवौषट्
 ५७८ स्वाहा-प्रस्त्रायफट् इतिषोडाविभंक्तैर्मंत्रव
 र्णैः फेरषंडंगन्यासान् विधाय शिरसे ऐं ह्रीं
 श्रीं नमः ललाटे प्रो नमः भूमध्ये नमो नमः
 एवंतालुनिभगवति कंठेश्री मातंगेश्वरि
 गले सर्वजनमनोहरि उरसि सर्वमुखराजि
 अनाहते सर्वमुखरंजनि दक्षभुजे सर्वराज
 बशंकरि वामे सर्वस्त्रीपुरुषबशंकरि ज
 हरे सर्वदुष्टमृगवसंकरि नाभिमण्डले
 सर्वसत्त्वबशंकरि लिंगे सर्वलोकगुह्ये
 अमुकं दक्षपादे मे वामे वशं मूलाधारे आ
 नय गुदे स्वाहानमः मूलाधारे ऐं ह्रीं श्रीं रं त्ये
 मातंग्ये नमः हृदि ३ श्रीं त्ये भूमध्ये ३ मनो
 मवाये शिरसि ३ हं हल्लेखाये मातंग्ये ब
 द्ने गंगनाये मातंग्ये हृदि रं रक्ताये मात
 ग्ये गुह्ये कंकरातिकाये मातंग्ये तं तं पाद
 योः मं महोच्छुष्माये मातंग्ये सिरसि दं द्रा

वणैमातंगै पादयोशौशोषिणैमातंगैमु
 खेवंबंधिन्यैमातंगै गुह्येमोमोहिन्यैमातंगै-
 ज्येहृदये श्रोत्राकारिणैमातंगै ततोमुखे
 ऐंह्रीं श्रीमन्मयायमातंगै इ वामांसे इ मक
 रध्वजायमातंगै नमः वामपार्श्वे इ मदना
 यमातंगै वामकक्ष्यो इ पुष्पधन्वनेमातंगै
 नाभौकुसुमायुध्यायमातंगै दक्षकक्ष्यो इ
 कंदर्पायमातंगै दक्षपार्श्वे इ मानोमवायमा
 तंगै दक्षांसे इ रतिप्रियायमातंगै मुखे इ अ
 नंगकुसुमायैमा० वामांसे इ अनंगमेखला
 यैमा० वामपार्श्वे इ अनंगमदनायै० वामक
 क्ष्यो इ अनंगमदनानुरायैमा० नाभौ इ अनंग
 मदनोद्देशायैमा० दक्षकक्ष्यो इ अनंगसंभ
 वायैमा० दक्षपार्श्वे इ अनंगाभुवनपालिन्यै
 मा० दक्षांसे इ अनंगाशशिरेखायैमा० मूला
 धारे इ लक्ष्म्यैमा० त्रिंगे इ सरस्वत्यैमा० म
 णिपूरे इ रत्यैमा० हृदि इ प्रीत्यैमा० कंठेकी
 त्यैमा० मुखेशोत्यैमा० भूमध्ये पुष्ट्यैमा० शि

शि०।
ध०६

रसितुष्ट्योमा० मूर्द्धिमूलमंत्रं न्यसेत् मूले वा
ह्यैमा० स्वाधिष्ठाने माहेश्वर्यैमा० नाभौ को
मार्यैमा० हृदि वैष्णव्यैमा० कंठे वाराह्यैमा०
मुखे इन्द्रायैमा० भ्रूमध्ये चासुण्डायैमा०
शिरसि महालक्ष्म्यैमा० मूले० उ० असिताम्
गायमा० स्वाधिष्ठाने रुखे नाभौ चण्डाय ह
दि क्रोधाय कंठे उ० न्मताय मुखे कपालिने
भ्रूमध्ये भीषणाय शिरसि संहाराय० आ
धारे वामायैमा० लिंगमूले ज्येष्ठायैमा०
नाभौ रोष्ट्रमा हृदि शांत्यैमा० कंठे श्रद्धायै
मा० भ्रूमध्ये वागीश्वर्यैमा० विंदो क्रियाश
क्त्यैमा० शिक्तापदे लक्ष्म्यैमा० निरोधि
कायां सूर्यैमा० अङ्गे न्यैमौहिन्यैमा० नदे
प्रथमथायैमा० नादने भाविन्यैमा० उ० न्म
न्यां विघुन्मा लायैमा० विषुवक्रोचि च्छतै
मा० ध्रुवमण्डले सुंदरानंदायैमा० शिवे ना
गबुद्ध्यैमा० शिरसि ऐं ह्रीं श्रीं मान्तं गे नमः
लिलाटे उ० महामान्तं गेमा० हृदि महाल

क्षमैमामूले ३ असिद्धलक्ष्मैमामूलाधारैम्
 लंमंत्रंविन्यस्यतेनैवव्यापकंकुर्यात् ततो
 ध्यानादिमानसपूजान्तेस्वर्णादिपदेकुंकु
 मादिनासकेसरमृदलकमलंकृत्वात्त
 त्कर्णिकायांस्वभिमुखंत्रिकोणंकृत्वाहृद
 लाद्वहिःषोडशादलंतद्विहश्चतुर्ललंतद्वि
 हिश्चतुर्द्विरोपेतंचतुरस्रत्रयंचकुर्यादिति
 पूजाचक्रंनिर्मायस्वपुरतःपीठदोसंस्थाप्य
 मूलेनाभ्यर्च्यार्घस्थापनाद्यात्मपूजानामे
 ण्डकादिज्ञानात्मारचनैश्चदलकेसरेषु
 ओं ऐं ह्रीं श्रीं विभूत्यैमातंगेनमः एवं उन्त्यै
 मातंगे कांत्यैमा सस्यै मा कीर्त्यैमा सन्नत्यै
 मा बुद्ध्यैमा उत्कृष्ट्यैमा प्रभ्यैरुद्ध्यैमातंगे
 नम इति संपूज्य ऐं ह्रीं श्रीं सर्वशक्तिकमला
 सनायनमः इति समस्ते पीठं संपूज्य मूलं
 मुच्चार्य श्री श्री मातंगेश्वरी मूर्तिकल्पया
 मीति मूर्तिपरिकल्प्या पुनर्मूलमुच्चार्य पर
 स्मै श्री मातंगेश्वरी मूत्यै नम इति मभ्यर्च्य

शि०
४८०

तस्योदेवीमावाह्यावाहनादिप्रणप्रतिष्ठा
नेपाशांकुशवराभयखड्गचर्मधनुःशर
मौशालीदेगीवीणायोनिशीतिद्वयशामुद्र
प्रदपर्णसनादिपुष्ट्यपचारान्नेप्राग्वत्तया
गत्वेनदेवीमृतौ षडंगानि संपूज्यत्रिकोणे
ग्रेऽं रत्नेमातंगैप्रीत्येमा मनो भवायेमा
ईतीप्रादक्षिण्येनाभ्यर्च्यत्रिकोणाष्टदलये
रत्नरत्नेमध्येचतुर्दिक्षुचहत् हल्लेष्टायै
मातंगैनमःगंगनायैमा रंरत्तायैमा कं।
करालिकायै-मंमहोच्छ्रयायैमा इति संपू
ज्यअग्नीशासुखायव्यमध्यचतुर्दिक्षुक्रमे
णषडंगानि संपूज्यत्रिकोणाष्टदलयोरंत
रत्नेएवद्वंद्वेमातंगैनमःशांशाधिण्ये
मा वंदंघिन्येमा मोंमोहिन्येमा आंआ क
र्षिण्येमा इतिदेव्यादिचतुर्दिक्षुपुनर्दे
व्यग्रेचप्रादक्षिण्येनाभ्यर्च्यष्टदलेषुदेव
प्रमारभ्यप्रादक्षिण्येन अनंगकुसुमायै
मा अनंगमेखलायैमा अनंगमदनायै-

मा प्रनंगमदनातुरायैमा प्रनंगमदनोद्दे
 गायैमा प्रनंगसंभवायैमा प्रनंगभुवन
 पालित्यैमा प्रनंगशशिरेखायैमा इति
 संपूज्यतदग्रेषु लक्ष्यैमा तंगैसरस्वत्यैमा
 रत्यैमा कीर्त्यैमा शान्त्यैमा पुष्ट्यैमा तुष्ट्यैमा
 ततो द्वितीयाष्टदलमूलेषु देव्यादिप्राद
 क्षिण्येन रं ह्रीं श्रीमन्मयायमा तंगै नमः ए
 वं मकरध्वजायमा पुष्पधन्वनेमा कुसु
 मायुधायमा कंदर्पायमा मनोभवायमा
 रतिप्रियायमा पत्रमध्येषु प्रांब्राह्मेमा नै
 मा हृष्यैमा इत्यादि दलाग्रेषु अं प्रसितां
 गायमा इत्यादि भैरवाष्टकं संपूज्य षोड
 शदलेषु वामायैमा ज्येष्ठायैमा रौद्र्यैमा
 शान्त्यैमा श्रद्धायैमा माहेश्वर्यै क्रियाश
 क्त्यै लक्ष्म्यैमा सृष्ट्यै मोहित्यै प्रमथायै भा
 वित्यै विपुल्लतायै विच्छक्त्यै सुन्दरानं
 दायै नागबुद्ध्यै ततश्चतुर्दलेषु रं ह्रीं श्री
 मा तंगै नमः माहामा तंगै नमः माहाल

शि० १ ॥ श्मैमाईतिसंपूज्यचतुरस्रस्या भ्यन्तरे प्रा
 ध० १ ॥ जेपादिचतुःकोणेषु प्रादक्षिण्येन प्रो गणे
 शायनमः प्रो दुर्गायै नमः प्रो बटुकाय न
 मः प्रो क्षेत्रपालाय नमः इति अर्च्य तद्
 हिः प्राग्व लोकपालाचादि सर्वसमायेदि
 ति तथा प्रजपेदयुक्तं मंत्रं पश्चादप्रां
 शतः स्त्रिस्वादुयुक्ते जुहुयात् मधूककुसु
 मैर्वशी तर्पणं मार्जनं कृत्वा ब्राह्मणराध
 नं तथा एवं सिद्धमनुमंत्रं साधयेन्न जवां
 छितं भाग्यार्थं जुहुयात् प्राप्तीमालिका ना
 गकेसरैः श्रीफलैश्चापितत्पत्रैर्होमाद्वा
 ज्यश्रियं तमेत् राजपुत्रः पंकजैः स्वांश्रि
 यमाप्नोति निंदितो लक्ष्मीपुष्पैः रूपलै
 श्च वशयेत् सकलं जगत् जपाबंधूकव
 कुलेर्वत्सवक्षसमुद्रवैः सुमनोभिश्च जुहु
 यादप्राप्यैव च मंत्रवित् मधुना बहुते नमं
 त्री सर्वसिद्धिर्भवत्यलं त्रिस्वादुसंपुक्तेः स
 म्यग्वेतसोत्यैः समिद्धैः जुहुयादृष्टीकाम

स्तुगुउची।भिर्ज्वरंहरेत् कदेवकुसुमैर्हृत्वाव
 शयेत्प्रमदाजनान् प्रायुःकामःप्राजुहुया
 दुर्वाभिर्नात्रसंशयैः प्रमंप्रजुहुयान्मंत्रीश्च
 नवान्भवतेविरात् शालितंउलहोमेनध
 नाकुलेगहोभवेत् होमद्रव्यंतुयत्प्रोक्तंत्रि
 स्वादुक्तंतुतद्रवेत् नंधावर्तप्रसूनैः स्याद्दो
 मोवाक् सिद्धिदः परंनिवप्रसूनहोमातुक
 मलांवांछितान्मेत्तुहोमोक्तंशुकपुष्पैर्प
 सभवेत्तेजसांनिधिः चंदनागरुकपूररोच
 नाकुंकुमैरपि होमातुविश्वेसकलंवशये
 नात्रसंशयः प्रष्टाभिजपैरतैस्तुतिलकं
 जनमोहनं सिंदुवारस्यमूलानिहोमयेद्
 द्वमुक्तये अग्रगंधस्यतैलेनससितैर्लवण
 ईनेत् अचिराच्छत्रुसंघंसनाशयेन्नात्रसं
 शयः संचूर्णितनिशामिश्रेर्लवणैः स्तंभये
 द्विपूषान् परिपक्वेरतिरसैः फलैः पुष्पैः सु
 गंधभिः होमाद्वांछितमाप्नोतिनात्रका
 र्याविचारण सारसंग्रेहे बालात्रिवीजंवा

शि।
ध८२

जीजेमायांचकमलांबदेत् तारहृद्गया
नीयंतिश्रीमातापदेवदेत् गेश्वपनेसर्व
जांतेदीर्घाकालौचनोवियत् रिसर्वमु
खरंसाधंनिस्मरौशक्तिरिन्दिरा मध्येस
र्ववशंकयोःपंचसूधारयेक्रमात् राजे
स्त्रीपुरुषेदुष्टमगंसत्वपदेवदेत् लोकं
स्यादमुकंमेवशमानयायुगमकम् चैप
रीत्येनचाद्युक्तबीजषड्भान्तिकोमनुः
क्षरैरक्षानवतिमितैरुदितःप्रादरा
त्प्रयमंत्रस्त्रिभुवनवशीकारःपरः
चायीनुग्रहात्प्राप्तोमहापुण्यतमेरयम्
दुःप्राप्तोक्तपुण्यानामुनीन्द्राद्यैःसुसे
वित्तःवांछावितरणैकल्पपादपःपरी
कीर्तितःवालात्रिवीजेपूर्वोक्तंवाजीजं
एमायान्हीकमलाश्रीतारंश्रोहत्तम्
भगस्वरूपंपानीयंवतिस्वरूपंश्रीमा
तंस्वरूपंगेश्वरिस्वरूपंसर्वजस्वरूपं
दीर्घानकालःमनोस्वरूपं वियत्तह

रिस्वरूपं सर्वमुखं स्वरूपं साधं जनिस्व
 रूपं स्मरः लंकीशक्तिः ह्रीं श्रीं ईं हिराः सर्व
 राजवशं करि सर्वसत्त्ववशं करि सर्वलो
 कवशं करि अमुकं स्वरूपं मेव प्रामान
 यस्वरूपं ऽपुगमकं स्वाहा वैपरीत्येन श्री
 ऐं ह्रीं सौः लंकी ऐं इति क्रमेण मातंगमनु
 काशे सिद्धे ह्यनवति यणात्मके मंत्रे सर्व
 एव पठित फलाः मंत्रा भवन्ति तस्मान्मंत्र
 मिमं सर्वदेवजयेदिति ऋष्यायाः पूर्वमुदि
 ता मंत्रस्यास्य भवन्ति हि ततस्तु मातृको
 न्यसेदेवताभावसिद्धये पंचवाणानंगुली
 सुबिन्दुसेत्साधकोत्तमः मकरध्वजमंत्रं
 च तल्लयोर्विन्दुसेत्सुधीः मकरध्वजे मा
 याहं ततो वाग्भवादिकः मकरध्वजमंत्रो
 यं सर्ववशं करः परः शिखाशिरोललाटे
 भूमध्ये नेत्रपुगमके श्रोत्रयोर्ध्वाणयोर्वक्त्रे
 गंडयोः ककुदिक्रमात् अंसयोरुरसि न्य
 सेत्तानयो हृदयाम्बुजे नाभिमेडलके ॥

शि०१ लिंगे मूलाधारे पदान्यथा त्रयोविंशति
 ४८३ संख्यानि त्रिंशेकचतुस्तथा षडसप्तकै
 कैकचंद्राष्टदशपंक्तिभिः बस्वस्रवन्दि
 चन्द्राक्षि त्रिदि त्रि त्रि क्रमान्यसेत् चेद्रुः
 पंक्ति १० बसुर्द्वन्दि ३ अक्षि २ एकोनविं
 शतिं त्यक्त्वा मंत्राणां नादितः क्रमात् पदे
 षड्भिः षडंगानि त्रिराद्यैः प्रकल्पयेत् का
 मप्राक्तीदिरा बीजा मुक्तानि च शिखा म
 नौ षट्दशैर्घपुक्तमारेण षडंगं वा प्रकल्प
 येत् द्वाविण्णाद्याः पुनः पंचकुक्षौ पार्श्वपु
 गे हृदि मणिपूरक एव स्यात् ब्राह्मणा वि
 न्यसेत नः पद्मे न्दु संधिषु न तो ह्यष्टौ लक्ष
 मादिका न्यसेत् सव्यमारभ्य दोर्द्वन्द्वसंधि
 षु क्रमनः सुधीः लक्ष्माद्याः पूर्वमुदिताः
 प्राक्तीरह्यौ प्रविन्यसेत् कोने चैव भ्रुवोर्म
 ध्ये नेत्रयोत्र गुदेषु च नासायुग्मे मुखे गं
 उद्वेदे जिह्वाग्रदेशात्कै मूलाधिष्ठा मता
 लोचनौ माघाः षोडशान्यसेत् दक्षां हिं

मारभ्यपादद्वन्द्वसंधिषु भैरवान् मातंग्यादि।
 चतुष्कचहदिना भौशिरो गुदे गणेशादुर्गावि
 दुक्क्षेपालोस्ततो न्यसेत् कभ्रूमध्यास्यकं
 टेषु मुलेनाध्यापकं न्यासेत् सरस्वती तथा
 लक्ष्मीनीधियुगं प्रविन्यसेत् प्राग्नेच भु
 वोर्मध्ये चरणद्वय एव च एवं न्यस्ततनुर्म
 त्रीध्यायेद्देवीमनन्यधीः प्रमत्तमहोदधि
 मध्ये रत्नदीपे सकल्यवक्ष्यवने मणिमय
 मण्डपमध्ये मणिमयसिंहांसनस्योर्ध्वमा
 तंगीमधुपूरपानमुदितामाघूर्णमाने क्ष
 णां संश्रियद्दनाकदम्बकुसुमप्रोल्लसा
 सितद्वेणिकां वीणाशोभिकरां सुरक्तवस
 नामापक्कविम्बाधारां कस्तूरीतिलकां श
 शांकमुकटां सच्छेखपत्रश्रुतिं प्रापानी
 न्नतशोभुरोजवितमन्यध्यांशुकप्रणाम
 लांग्रैवेयांगदचारुहाररसनामंत्राजीरसं
 शोभितां भक्तौघंवरहास्यसस्मितदृशा सं
 तर्पयन्ती मुदा ध्यायेत्पार्श्वगतं तथा खिल

84
 शि। कलारूपं शुक्लं भावयेत् पूर्वोक्ते च शुभे पीठे
 धृष्ट पत्रमेतत्प्रकल्पयेत् त्रिकोणं पंचकोणं च
 षष्ठपत्रं कलाच्छदे अष्टपत्रं वेददलं च
 रत्नं मनोरमं चतुर्द्वारसमायुक्तं सर्वदृष्टि
 मनोहरं अत्रावाहयजेदेवीमंत्रिं शृंगारवे
 षवान् प्रादौ लयंगमभ्यर्च्य भोगांगपूर्व
 वधजेत् पूर्वोक्तवध्वरत्नाघायजेन्मंत्रिं य
 थाविधि इविराधाद्याः पंचकोणे च भ्य
 र्च्य मंत्रिणसदृशं अष्टपत्रे यजेन्मातृर्लक्ष
 म्याद्याश्चतस्रस्ततः वामाद्याः षोडशादलेत
 दाह्येतदस्त्राणिततो वहिः एवं संपूज्यमा
 तंगीयथाशक्तिमनुजयेत् पुनर्भ्यर्च्यंग
 षट्कं सामुष्टानैश्च पानकैः सदुग्धैश्च नि
 वेद्य यदेवी नत्वा ततो बलिं दद्याद्भुक्तेन
 मंत्रं जप्तेन हं लभते चिरात् नमो भगव
 तीत्युत्कामांतंगेश्वरितत्परः इमं बलि
 गृह्णतु पुनं स्वाहाशब्दमथोचरेत् बलि
 मंत्रो यमाख्यातः सर्वकामफलप्रदः अ

यप्रयोगः तत्रा प्रातः कृत्वादियोगपीठन्या-
 सान्नेमूलेन प्राणायामत्रयं कृत्वा शिरसि द-
 क्षिणामूर्तिं ऋषये नमः मुखे गायत्री छन्द-
 से नमः हृदये श्रीमातंगेश्वरी देवताये नमः
 इति विन्यस्य मम सर्वाभीष्टसिद्धये विनि-
 योगः इति कृत्वा जलिरुत्का प्राग्बन्धात्को-
 विन्यस्य प्रंगुष्ठयो द्रोडा विण्णै मातंग्ये नमः
 तज्जयोः शोशो विण्णै नमातंग्ये नमः मध्य-
 पायोः बंबा धिन्ये मातंग्ये नमः अनामिक-
 योः मोमो हिन्ये मातंग्ये नमः कनिष्ठिकयो-
 ः प्राक विण्णै मातंग्ये नमः करतलयो-
 रैमकरध्वजाय नमः इति विन्यस्य शि-
 खायां ऐं लंकीसोः नमः शिरसि ऐं ह्रीं श्रीं नमः
 एवं ललाटे ओं भूमध्ये नमो नमः दक्षनेत्रे
 भगवति वामेश्रीमातंग्ये नमः करतलयोः
 दक्षश्रोत्रे सर्वजनमनोहरि वामे सर्वमुख-
 रंजनि दक्षनासिकायां लंकी वामयो ह्रीदि-
 आनयं नाभौः मुखे श्रीदक्षदण्डे सर्वराज

शि।
४८५

वशंकरि वामे सर्वस्त्रीपुरुषवशंकरि क।
कुदिसर्वदुष्टमगवशंकरि दक्षांसे सर्वस
त्ववशंकरि वामे सर्वलोकवशंकरि उर
सिन्धुमुकंदक्षस्तने मे वामे वशं हृदि ज्ञान
पना भौ स्वाहा लिंगेश्रीं ही ऐं मूलाधारे सो
ल्लो ऐं इति विन्यस्यः ऐं ह्रीं श्रीं सर्वजन मनो
हृदपाप नमः ३ सर्वमुख रंजनि शिरसे स्वा
हा ३ ल्लो ह्रीं श्रीं सर्वराजवशंकरि शिरसा
पैव षट् ३ सर्वस्त्रीपुरुषवशंकरि कवचा
युक्ते ३ सर्वदुष्टमगवशंकरि नेत्राय वौ ष
ट् सर्वसत्ववशंकरि अस्त्राय षट् इति
करषडंगन्यासं विधाय कुक्षिदक्षवामा
श्र्यं हृदपनाभिषु पुनः शं विण्णाद्याः पंचवि
न्यस्य दक्षिणपादंगुलिमूले अंब्रह्म्ये मातं
गै नमः गुल्फसंधोदं मोहेश्वर्ये मातं गै ए
वं दक्षजानुदक्षोरुमूलवामोरुमूलतज्जा
नुगुल्फसंध्यंगुलीमूलेषु कोमार्पादि महा
लक्ष्म्ये ताविन्यस्य वामदोर्मूले लक्ष्म्ये मा

तंगेनमःतन्मध्यसंधौसरस्वत्येमणिवं
धेरत्येमा अंगुलिमूलेप्रीत्येमा दक्षकरां
गुलिमूलेकीर्त्येमा मणिवंधेकान्त्येमा
मध्यसंधौपुष्ट्येमा मूलेतुष्ट्येमा सिरसि
वामाद्येमा भूमध्येज्येष्ठायेमा दक्षिणेनेत्रे
रोक्ष्येमा वामेष्वांत्येमा दक्षकर्णेअर्द्धाये
मा वामेमाहिर्ष्येमा गुदेक्रियाशत्येमा
दक्षनसिलक्ष्मेमा वामेसृष्ट्येमा मुखेमा
हन्येमा दक्षगण्डेप्रथायेमा वामेभावित्ये
मा जिह्वाग्रेविद्युलतायेमा मूलाधारेचि
च्छ्रित्येमा स्वाधिष्ठानेसुन्दरानन्दायेमा ता
लुनिनागबुद्ध्येमा दक्षपादांगुलिमूलेअं
असितांगभैरवायनमःगुल्फसंधौइरुरु
भैरवायनमःजानुतिउंचण्डभैरवाय ऊ
रुमूलेरुंक्रोधभैरवाय वामोरुमूलेलं
उन्मत्तभैरवाय जानुतिऐंकपालिभैर
वायनमःगुल्फसंधौऔंभीषणभैरवा
य अंगुलिमूलेअंसंहारभैरवाय हृदि

शि०। मातंगे नाभौ महामातंगे शिरसि सिद्धि
 ध०८६ लक्ष्म्ये मागुदे महालक्ष्म्ये मा शिरसि ग
 १४६ णेशाय भूमध्ये दुर्गायै मुखे बहुकायकं
 दक्षेत्रपालाय इति विन्यस्य मूलेन सर्वा
 गे व्यापकं तस्य मुखे स्वत्यै मातंगे नम
 भूमध्ये लक्ष्म्ये मा दक्षचरणेषु खनिधा
 ये मा वामे पद्मनिधे मा इति विन्यस्य ध्या
 नादि मानसपूजान्ते स्वर्णदिपदे कुकुमा
 दिना त्रिकोणं विधाय तद्वहिः पंचकोणं
 तद्वहिरष्टदलं तद्वहिः षोडशदलं तद्वहि
 श्रुतुर्द्वारो ये तच्चतुरस्रत्रयमिति पूजा च
 क्रं निर्माय स्वपुरतः पीठद्वौ संस्थाप्य मूले
 नाभ्यर्च्यार्घ्यस्थापनायात्मपूजान्ते प्राग्वा
 न्मूर्तिकल्पनादिपुष्पोपचारान्ते लयांग
 मभ्यर्च्य त्रिकोणाभ्यां तरे प्राग्बत्सङ्गा
 निसंपूज्य त्रिकोणे प्राग्बत्स्यादित्रयमभ्य
 र्च्य पंचकोणेषु द्वाविण्णादिवाणपंच
 कदेव्यग्रादिप्रादक्षिणेनाभ्यर्च्य सप्त

त्रेषु ब्राह्मादिकं तदग्रेषु लक्ष्म्याद्यष्टकं षो
 उपापत्रेषु वामादिशक्तिषोडशकं बाह्ये
 षट्दले भैरवाष्टकं चतुर्दले मातङ्गादिच
 तुष्टकं चतुरस्रस्याग्नेपादिकोणेषु गणेशा
 दिचतुष्टं देव्यादिद्वारचतुष्टये न्यासोक्तं
 सरस्वत्यादिचतुष्टं तद्बहिर्लोकपालोक्त
 दस्त्राणिसंपूज्यमूलमंत्रं रूपादिन्यासपू
 र्वकं यथाशक्ति पूजयित्वा समर्प्य धूपदी
 पौ मित्रैश्च प्राग्वत्संस्कृत्य नमो भगवति
 मातंगेश्वरि इमं बलिं गच्छ गच्छ स्वाहा इ
 ति नैवेद्यमुत्सृज्य देव्या उतरभागे वायव्य
 दीशानां नैवेदिकं क्रमेण ऐं ह्रीं गुरुभ्यो नम
 एवं परमगुरुभ्यो नमः परमेश्वरगुरुभ्यो
 नमः परमाचार्यगुरुभ्यो नमः प्रादिसि
 द्धगुरुभ्यो नमः प्रसन्नगुरुभ्यो नमः इति संपू
 ज्य समापेदिति तथा पूर्वमेव जपेन
 क्षं पुरश्चरणासिद्धये पलाशापुष्पैस्त्रि
 स्यादुपुक्तै रन्तेषु तं हुत्वा तर्पणं मार्जनं

शि.१ कुर्याद्भोजयेद्भूसुरानपि कुमारीर्भोजयेच्चा-
 धर७ पिवशयेत्तमोक्षयेज्जगत् मामतंगीविग्र
 ४७ होभूत्वासर्वकर्मणि साधयेत् कुण्डे वा
 स्थंडिले वा चंडिले वा यविदध्यात्काम्य।
 कर्म च रक्तवस्त्रपरीसांगोरक्तमात्मानु।
 लेपनः घृताक्तैर्गुगुलैर्हृत्वारज्जाः सब-
 प्रायेत्सुधीः मलिकाजातिपुन्नागेर्जुहु-
 याद्वाग्यवान्मवेत् राज्यार्थी वित्त्वपत्रैश्च
 हुनेत्पद्मैश्च रक्तैर्वीषिप्रसंहनेत् उत्पले
 धृतकामस्तुलक्ष्मीपुष्पैश्च होमयेत् वं
 धूकैश्चैव वागर्थी किंशुकैर्वकुलैर्हनेत्
 वषणार्थी मधुसंयुक्तैः त्रुटिविशेषतः श्री।
 कामः श्वेतपद्मैश्च रक्तैर्वीषिचसंहनेत्।
 उत्पले धर्मकामस्तुलक्ष्मीपुष्पैश्च होम
 येत् वंधूकैश्चैव वागर्थी किंशुकैर्वकुले
 हनेत् वषणार्थी मधुसंयुक्तैर्मधूककुसु
 मैर्हनेत् प्राकर्षणेतुलवणेत्तिलैर्मधु
 रसंयुक्तैः वंजुलेर्वह्निमाप्नोति गुडचामि।

ज्वरं हरेत् अन्नाय जुहुयाद नंधान्याधीशा
लितं दुलेः गंधद्रव्येण होमस्तु सोभाग्यदे
भवेत्तं कुंकुमैरोचनाभिर्वा होमो वप्रार्थि
नां मतः नैवावतैश्च वा गर्थाः प्रयीति म्वप्र
सूनकैः पलाशपुष्पैस्तोजोधी कपिलाज्ये
न बाहुनेत्त शत्रोरुन्मादहृद्दोम उन्मतकुसु
मैरपि विषवक्षी कृतिं वारव्यश्च स्नातकवि
भीतकै विषवक्षः को विलेति प्रसिद्धः श्ले
ष्मातर्कलसोरेति प्रसिद्धः कान्यकुब्जभा
षायां उलूककाक गद्योत्थपक्षैस्तैलप
रिप्तुतैः तैलपरित्युतैः निंबतैलपरित्युतै
पिचुमंदकतैलसेचितैर्विलिभुकोशिक
गध्रपक्षैरिति मनुकोशवाक्यात्त होमये
दिपुनाशाय निशायां वहि कुण्डके वहि
कुण्डे त्रिकोणकुण्डे पायसेर्गुडसंमिश्रैः
खंडैरिस्करसैस्तथा उन्मादनाशनो होमः
पायसेर्घृतसंस्तुतैः मरितं तिलतैलातं का
शस्त्रासज्वरापहं निर्गुण्डी मूलनोमेननि

शि०। गडस्पविमोचने अथातः सेप्रवक्ष्यामि जी
 ध०८८ वस्याकर्षणं परं साध्यप्रतिष्ठातीः कुर्याच्च
 ४८८ तत्त्वो मंत्रवित्तमः एकासाध्यर्क्षवक्षोत्याम
 धृच्छिष्टेन चापरा पराकुलान्मदूताशा
 लिपिष्टे इवापरा हृदा लिखितसाध्या
 ल्याः कृता सुस्थापना शुभाः एता स्पष्टा ज
 पे न्मंत्रं मष्टोत्तरशतं पृथक् कण्ठाधो द्यो
 गुला न्मूर्तिमुत्तानोत्तरुजं स्वनेत् त्वा सना
 धः पितृ भवो मृदुत्या निरवनेततः पादव्या
 सस्थलाधस्ताल्लम्बयेद्दूर्ध्वमम्बरे मधू
 छिष्टमर्षामूर्ध्वपादा नामप्यवाञ्मुखीम्
 धूमेन स्पृशामाना च ततो लोणं घृतपुतं
 गुडमाशिक संयुक्तं कुडवयेततः तेन प्रति
 कृतिं कृत्वा स्पृष्ट्वा गीमति मज्जुलां रक्तमा
 ल्याम्बरात्नेत्र कृतन्यासविधिः स्वयं प्रा
 तिमायां तु संहारवत्सनाणुप्रविन्यसेत्तः
 तामप्रतिष्ठितपाणान्मन्त्रीतदनुपूर्ववा
 त्त्रुसिनासप्रधाच्छित्वा तं साध्यर्क्षत

रुद्रवे अनले जुहुया साध्यं संस्मरंश्च निशामु
 खे एकोऽघिरुद्रमूलादिद्वितीयोर्द्वेशरीरतः तृती
 यो वाहुमूलादिचतुर्थो मस्तकेन च भागस्तु पं
 चमो दोक्षाघष्टो देहाद्वैतः परः कुरुमूलादिक
 त्वेवं स्त्रीणां वामादिकल्पयेत् पुंसो दक्षिण
 भागादिरेकं वा सप्तधा पृथक् अथ वैकदशं
 शाखागुल्फजानूरुखंडतः एवं सप्तधा हतो ना
 र्यः संस्कृद्धा मदनातुरा त्विघटं प्यो वेपमाना
 साधके न्यस्तमानसाः विस्मिन्मत्पयुल्लोत्तुंग
 निबबसनाः शुभाः त्राहि त्राहि स्वमत्वेति पश्य
 मानं परित्यजः इत्येवर्वाहत्याहरन्तः करुणा
 युक्तमानसाः पतन्ति साधकस्याग्रे मदनात् नल
 दापिताः तिष्ठन्ति दासवच्चस्य मंत्रिणो योषि
 तः सदा लवणं तिलं तैलाक्तं होमयेच्छत्रुना
 शनं हरिद्राचूर्णं संपुक्तं लवणं स्तम्भने मतं ।
 नक्षत्रवशात्तंत्रराजे कारस्करश्चामलको
 दुम्बरो जम्बुकस्तथा त्वदिरः कुरुः वंशो च
 क्षपिष्णो नागरोहिणो यद्वलाशप्रक्षकां व

शि-१ ४८५ ह्यैविल्वार्जुनविकंकताः वकुलः शारलः सर्ज
 वंजुलः यनसस्तथा अर्कः शमी कदम्बश्च
 तोनिम्बस्तथैव च मधूकश्चेति संप्रोक्तो वृक्षा
 भानो क्रमादमी सार संग्रहे मातंगी प्रीतये मं
 त्री भौमवारे प्रपूजयेत् कन्यामेकांतयाति
 तः पंचसप्ताथवा पुनः स्वादुभिर्मक्ष्य भोज्यै
 श्च स्वन्नपानैर्मनोहरैः पुष्पैर्धूपैस्तुदीपैश्च
 स्तुत्या पूज्यास्तु दीपिकैः वाणहस्ता गायका
 श्च पूज्याः सर्वे प्रगल्भतः सर्ववर्णैरमण्यश्च
 स्वन्नपानैर्मनोहरैः अर्चनीयाश्च मंत्रज्ञैः स
 र्वभावेन सर्वदाः सर्वाचार्यो भावनीयाः शृणा
 मा एवात्र मंत्रिण भौमवारे तथापि ह्यमया
 नदीयाश्च कारयेत् प्रज्वालयेत् घृतैर्नैता
 मतंगी प्रीतये बुधः मातंगी प्रतये मंत्रीया
 गिन्यष्टारुके यजेत् वाग्मवाद्याः प्रपूज्या
 स्ताः प्रोच्यंते तथा क्रमे दिव्याद्यायोगिनी
 पूर्वा महदाद्या तथा परा सिद्धादिका गणे
 श्वर्या प्रेता शिन्यपि कीर्तिता डाकिनी च

तथाकालीकालरात्रिनिशाचरी ऊर्ध्वके
शीविरूपाक्षीशुद्धांगीभोजनीमता यदा
धारिणपित्तथावीरभट्टेप्रपीरिता धूम्रा
दीषोऽशाप्येताईशानादीप्रपूजयेत् कल
हद्याप्रियाचान्याराक्षस्मन्याप्रकीर्तिता ग
दिताघोररक्ताक्षीपर्वश्वरूपाभयंकरी वी
राद्याचकुमारीत्यान्मुण्डचारिणीरिता भ
यासुरारुद्रकार्यपिप्रोक्ताचभीषणत्रिपुरां
तकभैरव्योविध्वंसिन्यपिसंमता क्रोधिनी
दुर्मदाज्ञेयाग्राग्रेयादिप्रपूजयेत् हंसचदि
त्यादिपखट्वांगीदीर्घालंबोदयान्विता ता
पिनीमन्त्रीयोगिन्यौकालाग्निराहिणीपरा
चक्रिन्यन्याचकंकालीभुवनेश्वर्यपीरिता
हंकारीस्याच्चकौमारीयमद्वतीकरालिनी
रुत्यादिपुजेदेतायोगिनीः षोडशक्रमात्तके
शिनीमदिरापश्चाल्लोमजंघानयामथाप्र
मधारिणपिपरालामरीकामुकीमता लो
मकाधोमुखीतद्वन्मताकुण्डोग्ररूपिणी -

शि. १
ध. ५०

५१०
व्याघ्रासर्वजटीचान्याविकटाघोरयासहक
पालिनीसमुद्दिष्टाषोडशपरिविनाशिनी
वायव्यादियजेदेतायोगिन्यःषोडशक्रमा
त्तलक्षार्द्धप्रजयेन्मंत्रंक्षाभयेत्सर्वयोषि
तःपृथ्वीश्चरास्तदंर्द्धनवशयेन्नात्रसंश
यःतदंर्द्धनचसत्वानिवशगानिभवंतिहि
दूरस्थयोषितःसर्वाःप्रायान्त्यपुनजापत
नेदीयसीस्तदंर्द्धनसमयांत्पेवनिश्चितं स
हस्रत्रयतःसर्ववांछितापिर्भवेद्भुवम्मा
तंगेशीमहामंत्रस्त्रिषुलोकेषुविश्रुतः स
ह्रुदुच्चारमात्रेणसर्वलोकप्रियोभवेत्त गो
पनीयःप्रयत्नेन भोगमोक्षफलप्रदःप्रा
दोचमिहपुरेलिखेत्प्रविलिखेत्कृत्वाशक्तिना
माक्षरांस्तत्कोणेषुमनोभवादितनयात्
क्ष्मीमनून्वाह्यतःषड्कोणेषुचबीजषट्कमप
रान्यत्रेषुपंचस्वस्थोवक्ष्येभोधिरसाष्टसप्त
कमितामंत्रेस्पवर्णान्वहिःपत्रेष्टाष्टसुरु
दिष्टुदिग्गवसुदंद्ग्रहद्यक्षरानन्तर्कः

मनुंतततश्चपरितोमंत्रेणसंवेष्टयेत् वाह्ये।
मातृकपात्रमोत्रमवशात्साध्याक्षरैर्मृपुरं
भूगेहास्त्रिषुसाध्यनामसहितंकामंलिखे
मंत्रवित्तुसुवर्णरचितेपदेलेखेन्यास्वर्ण।
रूप्ययोःराजतेफलकेवापिभूर्जेवासुमनो
हरे सरोचनाकुंकुमचंदनंनकस्तुरिकाल
तकरक्तशीतैःस्वयंशुचिःसाधुचमानश्चानां
सौभाग्यसिध्येविलिखेच्चत्रपत्रं एतत्पाद्यं
लिखित्वैवंकृतंसेपातुपूर्वकं हुत्वाप्रजप्य
संपूज्यगुलिकीकृत्यसाधकःसाभिषेकः
स्वायंवाहोदक्षिणेतत्तुधारयेत् पूज्यतेत्रिद
शाघेश्चकिंपुनःमीनवोतमैःआयुरारोग्य
मैश्वर्यमन्यघत्स्ववांछितं पुत्रपौत्रादिकं
चापिलभतेनात्रसंशयःअस्यार्थःभूर्जदौ
प्रोक्तद्रव्यैरुक्तलेखन्यात्रिकोणमालिख्य
तन्मध्येसाध्यनामसहितंवाग्भववीजंश
क्तिवीजंचालिख्यतत्कोणेषुकामवीजंचा
शक्तिवीजंश्रीवीजंचालिख्यतद्दहिःषड्दो

५९१
 शि०। एंकृत्वा तत्कोणेषु स्वाग्रादिप्रादक्षिण्येन
 ४५९ मंत्रादिगतबीजषट्कमात्रित्व्यतद्वह्निःपं
 चदलपद्मं विरचितं त्रयदलेऽश्रौं नमोः
 द्वितीयदले भगवति तृतीये श्रीमातंगेश्व
 रि चतुर्थे सर्वजन्ममानो हरि पंचमे सर्वमु
 खरंजनीति स्वाग्रादिप्रादक्षिण्येन विलिख
 त्व्यतद्वह्नि रष्टदलपद्मं विरच्य तददलेषु स्वा
 ग्रादिप्रादक्षिण्येन कामशक्तिश्रीबीजानि स
 र्वराजवप्रां करीति चालित्व्यद्वितीये सर्व
 स्त्रीपुरुषवप्रां करितृतीये सर्वदुष्टमगवप्रां
 करि चतुर्थे सर्वसत्त्ववप्रां करि पंचमे सर्वलो
 कवप्रां करि षष्ठेऽश्रमुकं मेव शामान्यस
 प्तमे स्वाहा अष्टमे निमघीजषट्कं विलिख
 तद्वह्निर्वत्तद्वपंकृत्वा वत्तयोरन्तराले स्वा
 ग्रादिप्रादक्षिण्येन मूलमंत्रेणावेक्ष्य तद्व
 ह्निर्वत्तंकृत्वा तत्र स्थवीर्यासाध्य नामाक्ष
 राणि विलोमरीत्या त्रित्व्यक्षंकाराद्यकार
 नान्मातृकावर्णां सविंदूनां त्रित्व्यतद्वह्निः

हिश्चतुरस्रेकृत्वातत्कोणेषुसाध्यनामयुत
 कामबीजंलिखेत् एतद्यंत्रमुक्तप्रलदेभव
 ति प्रथातर्दत्तादिसदत्येतस्यजीवाकर्षण
 प्रयोगप्रतिपादकस्यश्लोकसमुदायस्याय
 मर्थःसाध्यर्क्षवक्षेणमधुच्छिद्येनशालित
 एतुलपिद्येनकुलालहस्तमतिकयाचैकै
 कांपुतलीकृत्वातासांहृदयेषुअमुकमेव
 प्रमानयेतिसाध्यनामालिख्यतासुसाध्यप्रा
 णान्संस्थाप्यताःस्यष्टाप्रत्येकंमूलमंत्रमह्यो
 तरशतंजपेत् अत्रमूलमंत्रजपेअमुकप
 दस्थानेसाध्यनामसंयोज्यजपेत् अमुकप
 दद्रूपंयत्रमंत्रेषुदृश्यते साध्याभिधानंतद्
 यंततत्स्थानेनिवेशयेदितिनारायवचनात्
 कुंडमध्येद्वोगुलोधःकाष्ठमपीपुतलीमुता
 नरूपांनिखापस्वासनस्याध्यःतथापिष्टम
 पीस्वंपादन्यासस्थानेमणमयीनिक्षिपेत् अ
 त्रत्नवणेनसहनिखनेदितिसंप्रदायःततो
 मधुच्छिद्यमपीमधोमुखीमूर्ध्वपादामर्क

शि० १ तलतेतुलापादयोर्वध्वाकुलाहूर्ध्वधूमेन।
 ध० २ स्पर्शमानोलम्बयित्वाकुडवमात्रवर्णघृत
 मधुगुडसहितंश्चक्ष्णोडोषयित्वापुतलीक
 त्वास्वयंयथोक्तपेषः न्यासादिपुक्तोलवणम
 योपुतल्योमूलविद्यायाः प्रोक्तपदानिसंह
 रीत्याविन्यस्यान्यानपिस्वदेहकृतन्यासास्त
 स्योसंहाररीत्यैवविन्यस्याकृतप्राणप्रतिष्ठा
 तामूलमूलात्पादद्वयाग्रंतमेकैकं भागं क
 टेः कणवधिदैव्येणद्विधाकृतभागद्वयवा
 हुद्वयेनभागद्वयंकणहूर्ध्वभागैकमिति
 सप्तधातीक्ष्णशास्त्रेणस्त्रित्वाष्टतस्तुतमे
 कभागं संस्कृतेनोसाध्यर्क्षवक्षसमिद्वे
 साध्यं स्मरनिशामुखेमूलमंत्रेणजहुया
 त्प्रयवाएकमेकं भागं सप्तधाकृत्योक्त
 विधिनाजुह्यात् यद्वागुल्फाद्वयजानु
 द्वयच्छेदैनेकादशधाकृत्वाजुह्यादिति
 पुतलीमानन्तुमत्स्येन्द्रसंहितायां आयाम
 पादयोस्तस्याः प्राकल्याश्चतुरंगुलं म् पादो

नद्यंगुलः कक्षितावदेवांगुलः करः श्रंगु-
 लद्वयमावक्रात्कंठदेशस्यमानकम् सशि-
 रोवक्त्रमानन्तुसाद्वंशंगुलमीरितं द्वादशो-
 गुलिभिः सर्वाः सम्पक् पुतलियाः शुभा इति
 अथ मातंगमनुकोशे प्राक् सर्वलोकपदत्त-
 तत्तातीर्यराजलक्ष्मीचप्रदेदनेपंचनवत्य-
 क्षरोमंत्रः अथ मर्त्यः प्रागुद्यदत्ताष्टाशीत्यक्ष-
 रराजमातृगिनीमंत्रे सर्वसत्त्ववशं करितिय-
 दान्तरंसौः राज्यलक्ष्मीप्रदे इति सप्ताक्षराणि
 संयोज्या नन्तरं सर्वलोकममुकमित्यादिव-
 देदिति एवं पंचवत्यक्षरोमंत्रो भवति तथा ।
 ऋष्यादिपूर्वमुक्तं पट् दीर्घपुजास्वरेण श्रंगवि-
 धिः विन्यसांगानिततो विचिंतये न्मनुदेवता-
 मेवम् दीर्घपुजास्वरेण तेन ओहृदयापन-
 मः शिरसस्वाहेत्यादिषु षडंगमंत्राः एवं पूर्वा-
 कप्रकारेण तेन राजमातंगिनीवक्ष्यानपूजा ।
 दिक् सर्वज्ञेयं तथा मायाहरीरथांते वत्स श्री-
 राजिते प्रोक्ता पदमथ राजपूजीते इति तत्पुस्तो

शि।
४६३

५१३
जयेविजये गौर्ययगोधारिततोदेयं त्रिभुव
नपदेवशंकरिच सर्वस्त्रीपुरुषवशंकरि
मुमुदुदुधेच वावामायास्वाहा प्रणवादि
रयं भवेन्मंत्रः माया ही हतनमः अन्यत्सर्व
स्वरूपं तेन चतुः पचादशक्षरोपमं मंत्रः प्रप
ज्वसारेतु त्रिभुवनवशंकर्णो नो सर्वलोक
वशंकरीति पदं प्रोक्तं प्रणवो नोद्धतः तेना
धिकषष्टक्षरो मंत्रः तत्र गौरीदेवता निबृह
द्ः प्रचतुः पंचाशदक्षरुषिरस्या जनर
च्छंदो निबृहद्वापत्रमीरितं प्राज्ञैः वाञ्छितफ
लदा देवी प्रोक्ता श्रीराजमातंगी अंगानिमा
पयास्या तर्ध्यानं पूर्वो मेव विज्ञेयं ध्यानमि
तुपलक्षणम् पूजाजयादिकमपितथैव ज्ञे
यं गौरिदेवतापक्षे तु प्रपज्वसारे सचतुर्दशी
मिस्तथाष्टमिश्चष्टमिस्तथादशमिः एका
दशमिर्मंत्राक्षरैः क्रमादुच्यते षडेगविधिः
हीनमो ब्रह्म श्रीराजिते राजपूजि हव्यपूज
मः जयेविजये गौरिगंधारि शिरसे स्वाहा त्रि

भुवनशंकरिशिखायैवषट् सर्वलोकव ।
 शंकरिकवचायहं सर्वस्त्रीपुरुषवशं
 करिनेत्रायवौषट् सुमुदुदुघेघेवावास्त्री
 स्वाहा अस्त्रायफट् असकलशशिराज
 न्मौलिरावद्भयाशंकुशरुविरकाराञ्ज
 बंधुजीवारुणंगी प्रमरनिकरबंधा ।
 त्रीक्षणाशोणलेपांशुककुसुमयुता
 स्यात्सपदेपार्वतीनः प्रागधयेतदंगैर्मा
 त्रभिराशाधिपैस्तदस्त्रैश्च मातृभिर्व्रह्म
 दिभिः अत्रगौरीदेवतापक्षेभुवनेश्वरी
 पीठेपूजनश्रेयं तदग्रेवक्ष्यते अयुतंप्रा
 जयज्जुहुयात्पापसैर्घृतपुतैर्दशांशेन
 तद्वच्चतर्पणादि कुर्यादिष्टार्थसिद्धयेमंत्र
 इति मातंगमनुकोशराजमुखिपदाज्ञा
 जाभिमुखिवश्यपूर्वमुखिचपूर्वम् भु
 वनेशीश्रीकामान्वदेततोदेवदेविपदे
 तदन्तेमहादेविपदंपदमथदेवाधिदे
 वीति सर्वजनस्यमुखेममवशंकुरु ।

शि० ॥ द्विस्ततः स्वाहा प्रणवादि रयं त्रं त्र प्रोक्तं श्री
 धर्ध ॥ वश्यमाते ग्याः जपपूजाघं सर्वविशेषं राज
 माते गीवत् प्रयंच सारे दशभिः सप्तभिश्च
 ५१५ वचतुर्भिः करणाक्षरैः पंचभिः सप्तदशा-
 भिवर्णै रगक्रियामनोः करणानि च त्वारि
 तेन प्रो राजमुखि राजाभिमुखि हृदया
 यनमः वश्यमुखि ह्रीं श्रीं लंकी शिरे स स्वा
 हा देवदेवी शिखायै वषट् महादेवि कव
 चाय हुं देवाधिदेवि नेत्राय वौषट् सर्वज
 नस्य मुखे मम वशं कुरु कुरु स्वाहा अस्त्रा
 यफट् माते गमनुको शो माया हृदोरथाने
 हित्ति पदमुच्चैस्त्वततः चण्डपदा न्माते गि
 निबन्हे जीयेति मंत्रोयं पूजाजपादिसर्वसं
 प्रोक्तं राजमाते ग्याः अयुतजपात् घृतपाय
 सहो मात्सिद्धी भवन्मंत्रः तथा बाग्भवं हृद
 यं चाय श्रीमाते गि पदं वदेत् अमोघ स-
 त्पवादि निमम कर्णे पदन्ततः प्रवत र
 पदं वीथ्य सत्यं कथयति कथय पदं एह्येहि

पदाभोपरतः श्रीमातंगेनमस्तदनु वीश्र
 द्विरुच्चार्य संत्रोपेक्षजपादृशांशहोमा
 चपायसघृतायैः सिद्धिः कथयति शुभाशु
 भंपृच्छस्याशुतथा तस्मादपि शतगुणफ
 लदेदेव्यामूलमंत्रमथ वशि सिद्धेन येन व
 हवोमंत्रोः पठनेन सिद्ध्यति ब्राह्मव्या श्रीवी
 जंवालावीजत्रयंततः कामः माया श्रीवीज
 मथो श्रीमातंगेश्वरीति पदं सर्ववशं करि
 पदतः स्वाहाकारंततश्च वदेत् सघः फल
 दोक्षेयः श्रीमातंग्याः मूलमंत्रोपेक्षं तस्माद
 ह्यनवपक्षरमंत्रात् मंत्रोद्धारः सुगमः तथा
 ऋषिरस्य दक्षिणामूर्तिश्च नो निवदन्विता
 चगायत्री वांछितफलदाक्षेया श्रीमातंगेश्व
 रीदेवी वालावीजैस्त्रैभिरथ द्विः प्रोक्तैः कर
 षडंगविधिः ध्यात्वा प्राग्बदेवीसम्पगांधादि
 नार्चयेद्भक्ता प्राग्बदह्यनवपक्षरमंत्रवत्
 पूजनमपि तत्रोक्तमेव तथा श्रीमातंगीदेव
 व्याः सिद्ध्यति मंत्रस्त्रिलक्षजपात् पुष्पैर्म

शि० धूकजैरथमधुरत्रयलोत्तितैः कृतो होमः
 ४९५ ससितेनपायसेनचफलैश्चतुष्कदल्या
 ५९५ फलदायिनी प्रपंचसारे कामिनिरंजनिठ
 द्वयं स्वाहा ऋषिः संमोहनः छंदोनिबत्सो
 तास्यदेवता सर्वसंमोहिनी चोगंधिरावति
 पदैर्भवेत् श्यामांगीवल्लेकी दोभ्यो वादये
 तीसुभूषणम् चन्द्रवर्ते सो विविधैर्गानैर्मो
 हयन्ती जगत् पूजामातंगिनी पीठे रत्नाद्या
 स्तुत्रिकोणके पंचबाणस्ततः पूज्याः केस
 रेष्वांगपूजनं अनेगकुसुमाद्यास्तुपत्रेष्वग्रे
 सुमातरः लोकपालैश्चवज्राद्यैः सप्तावन्ति
 रियंमता प्रजयेदपुत्रद्वंद्वं दशोजुह्याततः
 मधूकजैस्त्रिमध्वकैः सर्वसंमोहयेत्स्मात्
 प्रयोगः सुगम इति मातंगमनुकोशे उच्यते
 एषां देवपुरतो निधाप्य चण्डालिमातंगिपु
 देचभूषः पदेततः सर्ववशं करीति नमोऽग्नि
 पत्नोर्मनुरेव मध्ये नमः पदादिस्वाहान्त
 को नविंशत्यक्षरो मंत्रः अत्रैकेचित् च

एतालीतिचकारस्यदीर्घत्वंवदंति तन्नहृच्छे
 त्रैचाननेत्रेष्टकर्मश्रैवेन्दुखण्डवानितिसा
 रसंग्रहे मंत्रोद्गारेचकारस्य-ह्रस्वत्वदर्शनात्
 अस्यभेदानाहतत्रैव तारत्रयादिर्मनुरेषज
 प्रःसर्वाद्यसिद्धिर्विदधातिनूनम् तारत्रयंवा
 आयाश्रीबीजात्मकं तथा कामराज्यभुवने
 शरिरमाबीजयुक्सपदिविश्ववशपकृतंमं
 त्रएवपदिवास्मरादिकः स्यादशेषजनरंज
 नक्षमः प्रथमोक्तत्रितारादिमंत्रस्यसतुंबरु
 नादरूषिरितिहतरयोस्तु मदनोस्यरूषिः
 प्रक्तंछन्दोवदन्विताचगायत्री विश्वस्यव
 शहेतुमातंगीदेवताप्रोक्ता दृग्वहिलोकान
 लषट्द्विवर्णैरंगक्रियायस्यमनोःप्रदिष्टा
 अंगानिमंत्रवर्णैः रेवंकृत्वाथदेवतांध्याये
 त दृक्द्वयं बह्वक्षयःलोकास्त्रयःमातंगी
 नवपावकाईचरणमुत्तासिकृत्संपुका
 बीणोत्तासिकरांसुमुन्नतकुचांमुक्ताप्र
 वात्नावलीम् हृद्यांगीसितशंखकुण्डलध

शि१ रांविम्बाधरांसुस्मितामाकीर्णालकवेणिम
 ध६६ जनपनांध्यापेच्छुकश्यामलाम् रूतम्बसु
 दलपुमंचतुरसंपीठमेतस्याः असेर्च्यारत्ना
 १५६ ६ घाः पत्रेषु व्रक्षाद्यास्ततोभ्यर्च्यः मातंग्यंताः स
 र्वाः अनंगकुसुमादिकाश्च पत्रेषु देवीपादत-
 लाग्रे पूज्यास्तावाणरेवताः सर्वाः अंगानि चत-
 त्याश्चैर्मध्ये देवी च येन पुनः अथ प्रयोगः तत्र
 प्राग्वद्योगपीठस्यासंते मूलेन प्राणायामं त्रयं
 कृत्वा केवलविद्यायाः तारत्रयादिविद्याया
 वा सतुम्बुरवेनारदाय रूषयेनमः इतरवि
 द्ययोर्मदनाय रूषयेनमः निवृद्धाय त्रीच्छेद
 सेनमः श्रीमातंगेश्वरिदेवतायै नमः इति
 यथास्थानं विन्यस्य मम सर्वाश्च सिद्धये वि-
 नियोगः इति उत्कानमः हृदयाय नमः ३-
 च्छिष्टशिरसे स्वाहा चण्डालिशिखायै न-
 मः मातंगिकवचाय हुं सर्वशंकरि नेत्राय
 वीषदुस्वाहा अस्त्राय फट् इति करघटंग
 न्यासविधाय ध्यानमानसपूजाने प्राग्व

त्परांगीदिपदेकुंकुमादिनाहृदलद्वंद्वमन्ता
 वीहिश्चतुर्द्वारपुतंचतुरत्वेत्रयंचकुर्यात्तदि
 तिपूजाचक्रांनिर्मायस्वपुरतःसंस्थाप्याभ्य
 र्चाधीदिपात्रस्थापनाघात्मपूजांतेप्राग्व
 मातेश्वरीपीठमर्भावाहनादिपुष्पोपचा
 रांतेत्रिकोणकोणेषुप्राग्वद्रुत्पाद्याःसम्पू
 ज्यत्रिकोणद्वहिःपद्मकर्णिकायामेवप्रा
 ग्वत्पचवाणान्वडंगानिचसंपूज्यप्रथमाहृ
 दलेषुब्राह्म्यायाःद्वितीयेऽनंगकुसुमाया
 संपूज्यचतुरत्वेलोकपालांस्तदत्राणिच
 प्राग्वत्संपूज्यधूपादिशेषंसमापयेदिति
 तथाऽप्रथमतोपनंमविलोमितवाला
 नस्थस्तथाजपःवाग्मितांचाकवित्वंचद
 तेगानस्यशक्तिमपि अन्यत्सर्वंप्राग्वदृष्टि
 रस्यदक्षिणामूर्तिःप्रागक्रियापुरोवद्वाला
 बीजत्रयाभ्यासात्तंसेवेणीकुसुमनिच
 यंचूलिकानीलचूडामुक्ताभूषांकुचनतां
 कल्लिकीवादयन्तीम् माध्वीमतोमधुरव

शि० चनोपामलोकोमलोगीमातेगीनांसक
 ४६ लफलदोसंततंभावयामि त्रिकपंचकाद्य
 १७ युगुलंघोडशकाद्यैचतुष्टयं च पीठेस्मिन्से
 पूज्याश्रीदेवीभक्तिभावेन त्रिकं त्रिकोणं
 पंचकादिपंचदलानिपञ्चानि रूतैर्वा र
 त्याद्याश्छाज्ञानक्रियाशक्तिश्च पंचदले
 षुततोर्वाः प्राग्वतावाणदेवताः कन्याः अ
 ह्दलेषु ब्राह्मणाः कन्यादीर्घस्वरैः क्रमा
 त्पूज्याः बाह्येह्दलेपियज्येदनंगकुसुमा
 दिकाश्च कन्यास्ताः पूज्याश्च षोडशकन्या
 स्तुगंधाद्यैः उर्वशीकन्यको पूर्वमेतकाक
 न्यकोत्ततः रंभाहताच्योः कन्येच मजुके
 श्वाश्च कन्यको तथैव काश्यपीकन्यासुके
 शीकन्यकान्ततः मजुस्थः कन्यको च
 पूज्यये इति योगतः सनाय छगंधर्वसिद्धि
 किन्नरकाः विधाधरकिम्पुरुषपिशाच
 नांच कन्यकाः कन्याकाः कं नूजयद्गंधपु
 ष्पाद्यैः सनामाद्यक्षरान्विताः अमर्चयेत्त

तो ह्यारे प्रणिमासिद्धि कन्यकां महिमासिद्धि
 कन्यकाचलविमासिद्धि कन्यकामपरका
 यप्रवेशिन्याः कन्यकां पूजयेत्ततः कन्यकां
 दूरदर्शिन्यागुटिकासिद्धि कन्यकां कन्यामं
 जनसिद्धे श्रपादुकोसिद्धि कन्यकां ततश्चतु
 पुर्दारेषु पूजयेत्तद्वारदेवताः ततश्चवित्ततः
 श्रायघनश्च शुभिरश्चहः अग्निकोणेष्ववदु
 कं गणेशं तैश्चैर्चयेत् पुनः सर्वोपचारैश्च
 मध्ये भवतीं पजेत् स्वराः सर्वश्रुतियुतावा
 मभागे ततः परम् गणेशरागिणीयुताः पू-
 ज्याः पार्श्वे च दक्षिणे अभ्यर्च्य परमेश्वर्याः पा
 श्वर्योः शुक्लशारिके पुरतो गुरुपंक्तिं च स्वगु
 रं पूजयेत्तत इति अथ प्रयोगः तत्र प्राग्बघोग
 पीठनासान्तेशिरसि दक्षिणामूर्तिं रुषयेनम
 मुखे निबद्धायत्रीच्छन्दसेनमः हृदये श्रीमातं
 गेश्वर्यै देवतायै नमः इति विन्यसममसर्वा
 वृत्तिद्वयेन विनियोग इत्पुत्का प्राग्बत्करष
 डुंगन्यासं विधाय अंसं वेणीमितादिध्या।

४५८

मेनकाकन्योरंभाकन्यो घंघताचीकन्यो मं
 मंजुकेशीकन्यो कंकाशपीकन्यो सुंसुके-
 शीकन्यो मंमंजुस्थलीकन्यो नानागकन्यो
 यक्षक्षकः गंगधर्वकः सिंसिद्धकः किंकिन्न
 रकन्यो विंविधाधरकन्यो किंकिंपुरुषक-
 न्यो पिंपिशाचका इतिसंपूज्यातद्दहिरष्टदले
 सुभ्रंश्रणिमामिद्धिकन्यो मंमहिमासिद्धिक
 तंतलघिमासिद्धिक० पंपरकायप्रवेशिनी-
 सिद्धिक० दूंदूंरदर्शिनीसिद्धिकन्यो गुंगुटि-
 कासिद्धिक पांपाडुकासिद्धिकन्यो ततश्च
 तुदारेयुतंततोच्छिष्टपादुकापूजयामि विं
 विनमो घंघनोच्छिष्ट० सुंसुषिणे आग्नेयादि
 कोणोषुबदुकोच्छिष्टपादुकां गंगणेशोक्षे
 क्षेत्रपालो पांयोगिन्सु इतिसंपूज्यदिगीशा
 दिप्राग्बत्सर्वसमापयेदिति अत्रयद्यपिमं
 त्रमेदेनपूमेदेउक्तस्तथापितंत्रान्तरदर्श
 नान्मत्रमेदेवतुष्टयस्यापि संक्षेपविस्ता
 रकथनार्थमेवद्वैविध्यंप्रतीयतेनतुमं

शि. १
४५५

१११

त्रमेदेनेतीतथाचसारसंग्रहे वालात्रिवी-
जपूर्ववामायाघोमदनादिकः त्रिताराघोमा-
रशक्तिकमलाघोपिवाभवेत् वाग्भवाघोय
वामेन्द्रइतिमंत्रमेदानुत्कानेविस्तारपूजनस्ये
वोक्तत्वात् एवमेवस्येन्द्रसंहितायामपिइति
मातंगमनुकोशे सखीसुवस्त्रः शुचिरप्रमत्तः
प्रशान्तचित्तो नियुक्तं प्रजप्य अच्छिष्टभक्तेन
वलिं निवेद्य मंत्रीनिशि स्यादिति सिद्धं मंत्रः
वलिं नैवेद्यम् अथार्थः प्रोक्तवेषयुतः प्रोक्त
विधिना रात्रौ देवीसंपूज्याच्छिष्टभक्तादिना
देव्यै नैवेद्यं निवेद्योच्छिष्टमुख एव नित्यं जपं
पौरश्चरणजपं वा न्यकाम्यादिकं वा सर्वं कु-
र्यादिति नियुक्तं लक्षं एकाचदशचपातं च
सहस्रं वा युक्तं चेति श्रुतेः अत्र पुरश्चरणं ग
होमद्रव्यं नोक्तं तत्र पूर्वोक्तमेव पलाशापुष्पं
ग्राह्यम् पलाशाकुसुमैः स्वादुयुक्तैर्मन्त्रीय-
थाविधीरतिसारसंग्रहोक्तेः सारसंग्रहे तु व-
र्णलक्षं जपे मन्त्रिमित्युक्तम् वर्णलक्षं ए

कान्विंशतिलक्षंस्वोपास्यमंत्रवर्णसंख्यत्न।
 क्षंवा एकलक्षंजपस्तुस्वगुरुजपमंत्रपरइति
 सांप्रदायिकाः सारसंग्रहे कुमारिपूजनं प्रोक्तं।
 कुर्यात्तत्रपिसाधकः योगिन्यस्य कस्यापि पूजा
 कार्यात्रमंत्रत्रिणा उच्छिष्टमक्तशेषेण रात्रौ।
 तस्यैवलिहरेत् पूर्वोदितेनमनुनामंत्रोयेतेन
 सिद्ध्यति चतुर्दशावतिजपेद्वोजनानन्तरंम
 नुं नृपतीनां पूजनीयो नारीणां च विशेषतः श्र
 द्धोत्तरसहस्रेण ताम्बुलं मनुमुना प्रजपेभक्षे
 पेद्यास्त्रीपाचितानंगभोगका मंत्रिणाश्च व
 शोतिहेद्यावदायुर्नशं प्रायः सहदेवितथा दू
 र्वा मुशाली मधुपट्टिका भक्ष्यं च विष्णुदयिता
 लक्ष्मीवल्लीन्द्वयं व्यापि श्रेजलिन्यपि सं
 प्रोक्ता पृथगेताः स्पृशन् जपेत् श्रेष्ठोत्तरसत्तं
 मंत्रं ततस्तामूर्द्धिधारयेत् नरनारीनृपतयो
 धते हर्षसमूहकं इन्द्राग्निविश्वयुगमर्तुम।
 न्वष्टवसुदिद्विजताः पृथजप्राः शातशातमे
 ताः संयोज्येषहेत् पुष्पतस्तद्भुटिकामं

शि-१
 ५००
 500
 त्रजप्राश्नार्थसहस्रशः ललाटे च घृताः सः।
 मयकसर्वस्त्रीजनरंजिकाः भवन्ति सर्वलोकै-
 स्यदक्षारंजनकर्मणि एतस्य गुणिकारेण यो-
 गेन मनुवित्तमः तूलवर्त्पाचकृद्वाज्यपुक्तया
 कज्जलं घृतं सहस्रं मनुना जपे मेजितं नेत्रयो-
 शुभम् प्रत्यहं च जगद्दृश्यं नारी संशोभकार-
 कं प्रेतग्रहगणादीश्चना प्रायेदचिरादपि पू-
 र्वात्तैर्दशभिर्द्रव्यैः पंचगव्यैश्च कापिलैः पु-
 तैश्च भसितं जपे सहस्रं मनुना मुष्णैश्च क्षण-
 ना घृतं ललाटे भुवनं वशापत्येव नान्यथा शौ-
 मेष्टे प्रविन्य स्पवतिकारि कारचिता शुभा-
 विल्वार्ककुमश्यामपद्मरेणुसुगर्भिताः कृ-
 द्वागोः सर्पिष्वादी प्रातदुस्पन्ना च यामघी मा-
 तंगी मनुना जपानेत्तारंजनी नृणां यद्वा नम-
 स्कारिणी सागरितानां त्रसंशयः लक्ष्मीः स-
 विस्तुदयिताः भंगराजोद्भव रज एतद्रवित्त-
 वर्तिः सकपिलाज्यप्रक्षिप्ता तज्जातापिम-
 यी पूर्वफलदानां त्रसंशयः कर्पूरचन्दनप

श्रेयुगंवकुलरोचने त्रैलोक्यवशयत्येषाम्-
 षीतं संभवाभ्रं निजपंचेन्द्रियाणां च मत्ने-
 ककचसंभवे फले निवेश्य नीलैश्च ते तुभिर्व-
 द्यते फलं भुवः सूनोर्दिने भूमौ स्थापेयतत्फ-
 लं ततः श्राभौ मवारं संजप्तं कपूरं तत्समेततः
 पिष्ट्वा चात्मास्वनाजप्ता गुलिकाः कारयेद्बुध-
 मसूरकमिता एता र्वादिता वश्यदाः परं हेम-
 पंचांगं कंचात्मा मत्नपंचकसंयुतं सहस्रजपे-
 भक्षेषु प्रयुक्तं पानकेषु च यस्मै दत्तं नरेशाय स-
 वश्यो नात्र संशयः पूर्वमंत्रोदितान्सर्वांस्त्रयो-
 गानत्र चाचरेत् पूर्वमंत्रोदितान् राजमातंगी-
 प्रकरणोक्तान् मातंगिं नियोभजे ते जपापैः कृ-
 त्वा जगद्दृश्यमशेषमंत्रं ससाधकेन्द्रे निवि-
 त्वाश्च भोगान् भुत्वा परत्रापि च मुक्तिमेति सु-
 द्दराचार्यशिष्येण श्रीनिवान्धीमता चन्द्रि-
 कायां प्रणीतायां चतुर्विंशप्रकाशक इति
 सुन्दराचार्यचरणारविंदेन्दो नो वासिना-
 श्रीश्रीनिवासभट्टेन विरचितायां श्रीशिवा

शि-१
५०९

५०१
चनचंद्रिकायांचतुर्विंशकाशः श्रीदक्षिणामूर्ति
संहितायां शृणु देवि प्रवक्ष्यामि भुवनानां च
मन्दिरम् यस्याविज्ञानमात्रेण पालयन्ते महा
पदः शिवं वह्निं समारूढं वामाक्षिपरिभूषितं
विन्दुनादकलाक्रांतिविशेषाभुवनेश्वरी शि
वो ह वह्नीरः वामाक्षिर्द्विकारः विन्दुरनुस्वारः ना
दकलाश्रद्द्वचन्द्रः अस्मदीजस्य माहात्म्ये भुव
नेश्वरी पारिजाते मत्समः पुरुषो नासित्वत्स
मानास्तिमानस्ति चोगना माया बीजसमो मंत्रो
न भूवतो न विष्यति दक्षिणामूर्ति संहितायां
रूषिः प्रातिर्वसिष्ठस्य सुतः च्छेदोऽस्य कथ्यते
गायत्री देवता बोधवाचिसवित्कलाभपरा।
शिवतुर्ये बीजशक्ति कीलकं रेफ उच्यते द्वा
ति भुवने शानी पुरुषार्थचतुष्टयम् सारसंग्रहे
पुष्पाब्धिषट् सूर्यमनुविकृतिसत्त्वहिमिः वि
न्दुनादपुजाद्योन्माषडंगानि सजातिभिः सं
हारमातृकां सृष्टिमातृकां वित्त्यसेततः देवै
कतापादनापमनुन्यासं समाचरेत् त्रयोदशै

कादशौषुबन्हिसेमस्वरादिका हलेखाद्याभू
 तनिभान्यस्तव्यामंत्रिणतनौ त्रयोदशः श्रौण
 कादशाण्डषुबन्हिसेमः प्रशतिपंचस्वराद्या
 हलेखाद्याः शक्तयो न्यस्तव्या इत्सुतं केचित्सुस
 घोष्टश्रुतिनेत्राद्यैर्विद्यासंभेद्यमंत्रवित् हले
 खाद्याः प्रविन्यसेद्यथास्थानं विचक्षण इति दश
 परलीबचनात् हौं हैं हुं हिं हं इति पंचबीजा
 दिकास्ताः शक्त्यपदत्पाडस्तत्रयथोपदेष्टां कार्य
 मिति मूर्ध्ववक्त्रे हृदि गुदे पादयोश्च यथाक्रमो
 रुध्वं द्रव्याम्यसोम्याशाप्रत्यक् वक्त्रे षुचन्यसे
 त् हलेखागगनारताचतुर्थीचकरालिकापं
 चमीचमहोच्छ्रुष्मापुनरंगानि विन्यसेत् द
 क्षश्चोत्राग्रके मंत्रीनिधीशक्तिपुत्तौ न्यसेत्तश्च
 वः कपोलान्तरयोर्मूलं वक्त्रे न्यसेत्ततः गलमू
 ले कुचपुगे वामांसे हृदि दक्षिणे श्रंसो पार्श्वे
 पुगे चैतान्यसे मंत्रीसमाहितः प्रष्टुमाहृत्य
 सेद्रालेखं ह्यंसे पार्श्वे तथोदरे पार्श्वे चांसे च
 मंत्रज्ञस्तथापरगले हृदि व्यापयेन्मूलमनु

शि
५०२

नातंनुदेचिततः स्मरेत् उद्यदादितुरुचिरं।
शीतोष्णकृतशेषरां पद्मासनां त्रिनेत्रांचपा
शोकुशावराभयै अलंकृतचतुर्बाहुं मन्दस्मि
लसन्मुखीम् कुचभारविनम्रा गल्ललाटे वीह
दिस्मरेत् आदौ कृत्वा तुषट्कोणं तवाह्ये दृष्ट
दलाम्बुजं तवाह्ये षोडशादलं चतुरस्रत्रयं व
हिः चतुर्द्वारसमोपेतं मण्डलं प्रोक्तमुत्तमम्
तत्र पीठे यजेत्पूर्वं नवशक्तिं समन्वितम् जया
च विजया चैवाजिता व्याघ्रापराजिता नित्या
वित्तासनी दोग्ध्री ह्यघोरा मंगला ततः एतास्तु
शक्तयः पूज्याः केशरिषु च मध्यके दयान्मूले
नासनन्तु मूर्तिनैः नैव कल्पयेत् देवीमावा
हयेतस्या मंगलवरेण संयुतां पाशोकुशावरा
भीतिकराभूतनिभा श्रिताः हल्लेखाद्याः स
मभ्यर्च्याः विविधाभरणोज्ज्वलाः मध्याग्रपा
म्योदकस्थानेषु क्रमस्ततः अग्नीशासुखा
पव्यकोणेषु ग्रहदिकान् यजेदस्त्रं तथा
शासुकोणेषु मिथुनानि च गायत्री मरुणा

भासा मरुणा कल्पभूषिताम् चतुर्वामुखीक
 रैदं कुण्डिकामक्षमालिकाम् अमीतिं वि
 भ्रतीतद्वृक्षाणं पुरतो यजेत् सावित्रीहस्त
 कमलैररि शंखैर्गदाम्बुविभ्राणं पीतवसा
 नावसनां केपूरांगदभूषिताम् चतुर्मुखीकरै
 र्दं कुण्डिकामक्षमालिकाम् अमीतिं विभ्र
 तीतद्वृक्षाणं पुरतो यजेत् सावित्रीहस्तकमे।
 किरीटहाररसनानूपुरैरुपशोभिताम् तादृगू
 यं महाविष्करक्षः कोणाय के जजेत् शुभ्रां त्रि
 नत्रामत्यन्तशुभ्रवस्त्रविराजिताम् टंकाक्षसू
 त्रामपदवरयुक्तचतुर्भुजां सरस्वतीयजेद्वाय
 कोणे चैतादृशं हरम् लक्ष्मीप्रियांक संस्था च
 दक्षेनालिंग्य बाहुना पतिं वामेन कमलं धन
 दं च पृथुदं पीतरक्तपटं रक्तकराण्डं विभ्रतं य
 जेत् प्राग्नेये रमणं कस्थारतिं सव्येन पाणिना
 आलिंग्य रमलं पममन्येन दधती स्मरम् बंधू
 कामं वाणगुणसृणिचापधरं जले जले पश्चि
 मे ऐशान्ये पूजयेत् सम्यक् विघ्नराजं प्रियान्वि।

शि।

५०३

ते सणिपाशधरेकान्तावरंगस्पृधरंगुलिमा
ध्वीपूर्णकपालाख्यविघ्नराजंदिगंवरं पुष्क-
रेविगलद्वत्तस्फुरच्चषकधारिणम् सिन्दूर
सदृशाकारामुहाममदविममात्र धृतरक्तो।
तुलामन्यपाणिनातद्वजस्पशम् आश्रित।
षकांतामरुणोपुष्टिमर्चेशिगंवरं कर्णिका
यांनिधीपूज्योषट्स्याथपार्श्वयोः प्राघातत्वेन
गकुसुमातुरा पश्चादनंगमदनातुरा भुवना
घाषोडशपात्रेषुकरालीविकरात्सुमा श्रीस
रस्वतीश्रीदुर्गापालक्ष्मीश्रुत्योस्मृतिर्घृतिःश्च
द्वामेधामतिःकान्तिरार्याषोडशक्तयःखड्ग-
खेटकधारिणःश्रुताःपूज्याःप्रदक्षिणं ब्रा
ह्मास्तद्वहिःपूज्याःपत्रसंधिषुटिक्क्रमात्
पद्माद्वहिःसस्माद्वहिःसम्पर्गाःप्राक्तयःपरि
चारकाःप्रथमानंगरूपास्यादनंगमदनात्तत
मदनातुराभुवनावेगाभुवनपालिका स्या-
त्सर्वशिशिरानंगवेदनानंगमेखला चष
कंतालवत्तंचतांबूलंछत्रमुज्ज्वलं चामरे

बांशुकं शुभ्रं विभ्राणः करपंकजैः एतादिभु
 जावामेन रक्तोत्पलंदक्षिणैकैः चषकादि
 कंचदधानाध्येयाः तथा च प्रयोगसारे रक्तार
 क्तोज्ज्वला कल्पारक्तान्तापतलोचनाः रक्तोत्प
 लकरामध्येयाः सुन्दर्यः परिवारिकादिति त
 था सर्वाभरणसंदीप्तान् लोकपालान्वहिर्य
 जेत् ब्रज्जादीन्यपि तद्वाह्ये देवीमित्ये प्रपूजये
 त् पूज्यते सकलैर्देवैः किंपुन्यर्मनुजोत्तमौ च
 यप्रयोगः तत्र योगपीठन्यासान्ते मूलेन प्राणा
 यामेकृत्वा शिरसि शक्तिरूषयेनमः मुखे गा
 यत्री छन्दसेनमः हृदि श्रीभुवनेश्वरी देवताये
 नमः गुह्ये हं विजायै नमः पादयोः ईशाक्तये न
 मः नाभौ रंकीलकायै नमः इति विन्यस मम च
 तुर्विधपुरुषार्थसिद्धये विनियोग इति कृतो
 ज्जलिरुत्काहं ह्रीमित्यादिना करन्यासं विधाय
 हृदयादिषडंगेष्वपि न्यसेत् मूर्द्ध्नि श्रौं ह्रल्लेखा
 ये नमः वक्त्रे एगगनायै नमः हृदि उरंकायै न
 मः गुदे इंकारालिकायै नमः पादयोः प्रमहो ।

504
 शि०। छुष्मापेनमः कंठेगायत्रेनमः वामेकुचेसा
 ५०४ वित्रेनमः दक्षैरस्वरत्नेनमः वामांसेव्रह्मणे
 हृदि विहसवे दक्षांसे महेशायः भालेगायत्री-
 ब्रह्मणेनमः दक्षकपाले सावित्री विहसवेनमः
 वामेवसुमत्यैपद्मनिधये हेमश्वर्यो रुद्रायवा
 मश्रोत्रे श्रियै धनपदतये मुखे रत्ने कामायः
 दक्षिकर्णे पुष्टे गणपतये दक्षिकर्णकपोल
 योर्मध्ये वसुधारायै शंखनिधये वामेवसुम
 त्यैपद्मनिधये मुखे हीनमः भाले श्रोत्राह्वये
 नमः वामांसे ईमाहेश्वर्यै वामापाश्वर्कं कौ-
 मार्यैः उदरे संवैहसव्यै दक्षपाश्वर्कं वाराह्यै द
 क्षांसे रौद्राण्यै ककुदि श्रेचामुण्डायै हृदि श्र
 महालक्ष्मी नमः इति विन्यस्य मूलमंत्रेण व्या
 पकं कृतो ध्यानमानसपूजान्ते स्वर्णादिपदे कं
 कुमादिमादिनाष्टदलकमले कृत्वा तत्कर्ण
 कायां द्वेष्टे विधाय पश्चाद्दक्षि षोडशादलं पद्मं
 विरच्य तद्दक्षि शतद्वारयुक्तं चतुरस्रं त्रयंकुर्या
 दिति पूज्या चक्रं निर्माय पुरतः संस्थाप्याभ्या-

र्चार्घादिः प्रात्मपूजांतेमण्डूकादिज्ञानात्मानं
 पीठमभ्यर्च्यकेसरेषुस्वाग्रादिप्रादिक्षिणेन
 जयायै विजयायै प्रजितायै प्रपराजिता
 येनित्यायै वित्तासिन्यैदाग्ध्ये प्रघोरायै मे
 गलायैतमः इति मध्यान्तं संपूज्य प्राग्वत्सुडे।
 गान्धर्व्यं षड्कोणस्य देव्यै कोणैः गायत्रीयु
 तं ब्रह्माणं निरुति कोणैः सावित्र्या विष्णुं वा
 यवेसरस्वत्या रुद्रं बह्मि कोणैः लक्ष्म्यं नंदं प
 श्चिमे रत्यादिकं दयै ऐशानं पुष्पागणपति
 च न्यासोक्तं वत् मिथुन षड् संपूज्य षड्कोण
 स्य दक्षिणामपार्श्वयोः शंखपद्मनिधीन्यासो
 कप्रकारेण संपूज्या हृदलेषु देव्यग्रदत्तमार
 भ्यप्रादक्षिणेन प्रनंगकुसुमायै प्रनंगकु
 सुमातुण्यै प्रनंगमदनायै प्रनंगमनातु
 रायै भुवनपालिनै गगनवेगायै प्राशारे
 स्वायै गगनरेखायै इति संपूज्य षोडशाद
 लेषु कराल्यैः विकराल्यै उमायै सरस्वतै
 श्रियो दुर्गायै उषायै लक्ष्म्यै श्रुत्यै स्मृत्यै ध

शि. १
५०५

५०५

तै श्रद्धायै मेधायै मत्तै कान्त्यै प्रार्थयै इति
प्रादक्षिण्येनाभ्यर्च्यतद्दहिर्दत्तसंधिश्चदिक्ष
ब्राह्मण्यकं संपूज्य षोडशादत्तचतुरत्वा ना
रालेष्टदिक्षदेव्यग्रमारभ्य अनंगरूपायै अ
नंगमदनायै मदनातुरायै भुवनवेगायै भु
वनपालिकायै सर्वाशिशिरायै अनंगवेद
नायै अनंगमेखलायै इति संपूज्य तद्दहिः
प्राग्वलोकपालार्चादिसर्वसमायेयदिति अ
त्रैवं विस्तरपूजाशक्तौ संक्षेपमाह महासंमो
हनतंत्रे चतुर्भिर्वीत्रिभिर्वीपिवयै नैकेन वा
पुनः सर्वैरावणैरेव भोगार्थी चिस्तरं यजेत्
चतुर्भिर्हलेखादिषडंगलाकपालतदायुधै
त्रिभिः प्रंगलोके प्रातदस्त्रैः द्वयेन अंगसद्वने
व इति संक्षेपप्रकाराश्चत्वारः तथा द्वित्रिशा
ल्लक्षमानेन जपेन मंत्रेण समाहितः तदप्रांशो
द्वेनेदं द्वौ त्रिंस्वादुसंयुतैः तर्पणदित
तः कुर्यान्मन्त्री शास्त्रोक्तवर्त्मना अश्वत्थो
दुम्बरप्लक्षस्य ग्रीधसमिधस्तथा तिलः

सर्वपदुग्धाज्यंद्रव्याणि ह्यौभतानि च प्रतिद्रव्ये
एष्यगपुतचतुष्टयं हातव्यं प्रथवान्यप्रका
रेण पुरश्चरणमुच्यते एकलिंगेशिखागारेद्
क्षिणमूर्तिमाश्रितः वक्ष्यन्मास नोभस्मत्तापी।
सकुशाविष्टरः कृत्वा ह्यमीसमारभ्य पाचत्स्या
तचतुर्दशी नित्यमिष्टा शिवं शक्तिजये न्मंत्रे
सहस्रकंम् दधिक्षौद्रचूताभक्ता व्याघातस।
भिधो हुनेत् ततः साग्रं सहस्रं च ध्यायेत् सर्वेश्व
रीमुमां ततः सिद्धे भवेन्मंत्रो नात्र कार्या विचार
णा व्याघातः प्रारब्धः प्रवक्ष्यो दुम्बरप्रक्ष
न्यग्रोधसमिधस्तथा तिलसर्वपदुग्धाज्यंद्र
वान्यह्यौभतानि च प्रतिद्रव्ये एष्यक् पृथ
गपुतचतुष्टयं होतव्यं एवं सिद्धमनुर्मन्त्री स
वाङ्कामान्प्रसाधयेत् नित्यं सौभाग्यदं पंच
विंशजपामिषे च नम् मेधावीच भवेद्वाग्मी
तावज्जापानात् ततः जिह्वाग्रेत्येस्य संज्य प्रंवा
क् सिद्धि कविता करं तजप्रमज्जनं वशपोक
पूरुगरुमिश्रीतं सास्रमस्मारुणा लेपेर्वशप

शि. १
५०६

५०६
यत्तिलकक्रिया जानुमात्रेजलेस्थित्वानिश्च
लोन्मिलितेक्षणाः जपेत्सहस्रं तद्वा विद्यामा
कर्षयेत्स्त्रियं लाजैः कं न्यामाप्नोति तिलैरारो
प्यमश्रुते पुष्टिमान्दधिहोमेन तण्डुलैश्च त
था भवेत् ब्राह्मीरसयुतां लाजान्वचपाचस
न्विताम् त्रिसहस्रेणाभिमंत्र्य मासमेकं प्रभक्ष
येत् बहस्यतिसप्तमं मंत्री सर्वविद्याधियो भवे
त् अश्वत्थसमिधः स्वादुपुक्ताहुत्वा द्विजान
सौ तशयेत्पद्महोमेन राज्ञस्तन्मंत्रिणास्तथा
कुमुदे राजपत्नीश्च ब्रह्मवक्षप्रसूनकैः तण्डु
लानां पिष्टकृतो प्रतिमां स्वादुसंयुते कृतप्रा
णप्रतिष्ठातां संजप्तां मनुमुना भक्षयेतामर्क
वारेततः कुर्याद्दृष्टान्तरम् राजानं प्रमदाश्च
पिपंयं वाञ्छत्यनुत्तमं फलके भूतिनाशक्तिं
ससाध्यां विलिखित्स्वधीः गर्भिणीपेदप्येदा
शुसासुखप्रसवा भवेत् अभिषेकविधान
न्नुवक्षते वाञ्छितार्थदं मण्डपे मण्डसंकु
र्पादेवी पीठी न्वितं शुभम् यथावत्पीठुमभ

भ्यर्च्य कलशान्वित्यसेत्सुधीः सुधीः कर्णिका
 पादलाग्रेषु स्वर्णरौप्यसुताम्रजान् मार्तिका
 नवविन्यसेत्पंचैकं वापि मंत्रवित् महता वा
 घघोषेण मधुना पूर्वोक्तैरुपचारैस्तु निजेश्य
 स्यैव मंत्रवित् पूर्ववदेवतामित्यनेन मण्डल
 मध्यस्थापितकुम्भे देवतावाहनादिकमुक्तं ति
 मिति श्रेयम् पदेष्टव्येषु संपूज्यामातरो दि
 क्क्रमाद्बुधैः यदि स्यः पंचकलशामध्यादि
 षु यजेत्क्रमात् हल्लेखाद्याः पंचसुधीरभि
 धिचेततो नरः प्रथमं घृतकुम्भेन कषायेण
 ततः परं दद्याच्च यश्चात्पयसा कषायेण ततः
 परं दद्याच्चैति करत्कषायेण भिषंच्य इति
 तैलेन च कषायेण मधुना च ततः परं द्विजव
 क्षत्त्वचैरभिधिच्यततः सुधी दारकुम्भ
 जले पश्चादन्तरा कसेकमाचरेत् वत्क्रहस्त
 पदक्षालाच मनान्यपि मंत्रवित् वत्क्रहस्ते
 त्पादि त्रभिषेकसमये एकैककलशाभिषेक
 कानंतरं दारकुम्भे जले मुखकरचरणक्षा

५०७
 507
 शि०। लतमाचमनेचकार्यमित्युक्तं कारनीरेय।
 तेननीरेणत्वेवंसितोनतमःब्राह्मणान्मो
 जयेन्नानाविधैर्भक्ष्यैश्चतौषयेत् आप्रो
 तिमहतीलक्ष्मीसर्वदाविजयीभवेत् वै
 प्रब्रह्मदुविल्वनांपलंग्राह्यंपलार्द्धकं वै
 प्रदुरश्चत्यःब्रह्मदुःपल्लाशःअग्निमंथप्र
 क्षसेव्यनाम्नांकर्षविदुस्ततःप्रसारिणीका
 प्रमरिकारोहिणानांतदधकं अग्निमंथ
 अनेप्पुरितिमध्यदेशभाषयाप्रसिद्धःप्र
 सारिणीगंधप्रसारिणीप्तिमसिद्धा रोहिणे
 वक्षविशेषःविंध्यायार्धप्रसिद्धःउंउकः
 वक्षमेदःकाप्रमरीषभारीतिप्रसिद्धःउदु
 म्वरीपाटलीउंउकभागाःसमीरिताःएत
 त्काथोदकेनासौपूरयेत्कलशोततःअ
 मुनाप्रतिवर्षंचसेकादीर्घीयुरुत्तमःइ
 न्दिरावानामयैश्चरहितस्तेजसारविः
 कमलाकि करीतस्यतंदृष्ट्याविविधा
 मयाःनशोतिवर्ततेयत्रधनधान्याकु

लंग्रहं भवेदेवामस्तस्मैकुर्वन्तिफलिनश्चि
तं नदशांतिवतत्पुत्राः संपन्नाः पौत्रसंपुत्राः
देहान्तेपरमो मुक्तिं मंत्रीयातिनशंशायः शास्त्र
नास्थितसाध्यकर्मभवेनेव नैवर्ततशक्तिमि
वीह्येकोणगतेयुतं हरिहरैर्वर्णैः कपोलापि
तैः पश्चान्नैः पुनरीयुतैर्लिपिभिरप्यावीतमि
हृथदंयंमंभूपरमध्यगं त्रिगुणितं सौभाग्यसं
पाप्रदम् दीर्घायुष्मकरं वशाकरं सर्वाथसिद्धि
दं कोणगतेयुतमितिकोणगतेनईकारेण
युतमित्यर्थः सविन्दुनाइतिसंप्रदायः अस्या
र्थः इन्द्रक्षोबायुदिगातकोणत्रयं असम
एतलं विद्यायतन्मध्ये भुवनेश्वरी बीजे प्रति
काणं विलिख्यतेषां त्रयाणामेकै बीजस्वरेफे
णततद्बीजं प्रदक्षि विस्त्रिख्यतस्य रेफस्थाने
साध्यनामईकारस्थाने साध्यकनामतयोर्म
ध्ये कर्मच विलिख्यतत्त भुवनेश्वरी बीजे रा
वेष्ट्य त्रिकोणस्य काणं त्रयपार्श्वयोः हरह
रइति वर्णचतुष्टयम्विलिख्य बहवर्तदंयं

शिः।

५०८

कृत्वा तन्मध्यगतवीथीद्वये प्रथमवीथ्यासा
प्रादिप्रादक्षिणेन हरिश्हर इति वर्णैः पुनः पुन
लिरिवितैरावेष्ट्य द्वितीयवीथ्यामकरादि क्ष
कारानैः सविन्दुकैः मीतकाक्षरैः स्वाग्रादिप्रा
दक्षिणेन वेष्ट्य पित्वासर्ववाह्ये चतुरस्रं कुर्या
दितद्यन्त्रमुक्तफलदं भवति तथा अत्रापि
संपदे देवीं पूजयेत्साधको यदि तदाह्यस्थोप
रिप्राप्तो विदध्याष्टपात्रकम् तस्यापरिचराया
दिविकृतं चापि मण्डले तत्र वाह्ये यजे देवीं य
थाविधिसमाहितः हृल्लेखाद्याः समभ्यर्च्य
पूर्ववत्साधकः स्वयं श्रृंगानि पूजयेत्पश्चाद्ग
यत्रीद्याः प्रपूजयेत् प्रागग्रवीजं ८ गायत्रीसा
वित्रीदक्षिणाश्रिते सरस्वती मारुतस्थे ब्रह्म
णं बहिर्गेतथा वारुणे विष्णुमीशं च यथेष्ट
शान्तो बहिः ब्रह्माण्णाद्या लोकपालास्तद्वा
ह्ये कुलिशादयः एवं त्रिगुणिते देवीं पूजये
त्साधको तमः तथा बीजान्तस्थितसाध्यना
मप्रा रणामापारमामन्मथैवीतं बहिर्पुरद्वये

रसपुटेष्वालित्वबीजत्रयं सात्मानात्मकमा
 शिषेहरिहरेएवद्वगण्डबहिःषट्पञ्चैरनुचद्व
 संधिलिपिमिवीतंगहाम्भ्यांभुवःचिन्तामणि
 नसिंहाभ्यांलत्कोणामिदंलिखित् बहिःषोड
 शशूलांकमतीवधमनोरमम् एतत्सङ्गुणितं
 मंत्रं सर्वसिद्धिकरं परं अस्मार्थः तत्रस्वेष्टमान
 भ्रमेणवतंकृत्वा तत्र प्राक् प्रत्यक् ब्रह्मसूत्रमा
 स्फाल्यतदग्रयोः संधिमवष्टभ्यवतार्द्धपरिमा
 णेनसूत्रेणवत्तसंदृष्टमत्सद्वयंदक्षिणेतरयो
 कुर्यात् एवं कृते मत्स्यचतुर्ध्वं संपन्नं भवति
 ततः पूर्वमत्स्यद्वयेपश्चिममत्स्यद्वयेचदक्षि॥
 णोतरेतिर्यक्सूत्रद्वयमास्फाल्यब्रह्मसूत्रस्य
 प्रागग्रेनिधायपश्चिममत्स्यद्वयोदरयोस्तिर्य
 क्सूत्रद्वयमास्फाल्यपुनः ब्रह्मसूत्रस्यपश्चि
 माग्रेनिधायपूर्वादित्योदरयोः सूत्रद्वयोमा
 स्फाल्ययेत् एवं कृते बहिः षण्डलद्वयं जायते
 ततो वत्तं प्राचीसूत्रं च मार्जयेदित्येवं षट्कोणं कृ
 त्वा तन्मध्ये शक्तिबीजमालित्व तस्य रेफभा

शि० १ गेसाधनामालिख्य तस्येकारभागेसाध
५०६ कनामालिख्यरेफेकारयोरनतरालेसाध
कांशेकर्मलिखेदित्येवंस्वाभिमतं विलि
ख्यमध्यस्थबीजंपरितोवेष्टनप्रकरेण
पंचधाशक्तिबीजं विलिख्यतद्द्विहिः पंच
धाश्रीबीजं पुनस्तद्द्विहिः पंचधाकामबीजं
विलिख्य षट्कोणस्योर्ध्वगतकोणश्रये
षु उत मध्यदक्षिणक्रमेण शक्तिबीजश्री
कामबीजानि प्रति कोणमेकैकं साधक
नामयुक्तं विलिख्याधोगतकोत्रिकोण
त्रयेतान्येव बीजानि विसर्गयुक्तानि ससा
ध्यनामानि दक्षिमध्योत्तरक्रमेण विलि
ख्य षट्स्वपित्रिकोणोदरेषु सविन्दुचतु
र्थस्वकानरिवंबधीयात् उक्तंचाचार्य
वरणैरमालिख्य षट्कोणस्यप्रतिको
णपार्श्वयोः हरिहरी इति द्वादशाधिविलि
ख्य षट्स्वपित्रिकोणेषु श्रयेषु प्रति श्रये
षुप्रतिकोणाग्रमेकं शक्तिबीजं विलिख

पर्ववदेकैकान्तरितं वधीयात् उक्तं चाचा
 र्यचरणैः एकैकान्तरितास्तुसंबंधपुरि
 तरेतरम् इतिततो बहिर्वतत्रयं कृत्वा बी-
 थीद्वयं निष्पाद्यतत्राभ्यन्तरबीथी स्वायादि
 प्रादक्षिण्येन सविन्दूतकारादि सकारान्ता
 मातृकावर्णान्वितिरव्यवहिवीथीस्ताने
 वक्षकारान्तक्रमेण प्रादक्षिण्येन विलिखे
 त् उक्तं चाचार्यचरणैः बाह्येरेखामन्तरास्यु
 र्वर्णः क्रमगताः शुभाः तद्वहिः प्रतिलोमा
 श्रुतेः सुतेखकपाटवादिति ततो बहिरष्ट
 कोणं विधाय तस्य दिगात्तकोणचतुष्टेव
 क्षमाणं नृसिंहबीजं विलिख्य विदिगात्त
 कोणचतुष्टेव क्षमाणं चिन्तामणिबीजं वि
 लिख्य ऋकोणस्थरेख्य ऋकं प्रातर्षोडश
 विशूलानि कुर्यात् उक्तं चाचार्यचरणैः व
 हिः षोडशशूलानां कंशोभनं व्यक्तवर्णचदि-
 त्त एतत्षट्गुणीतं यंत्रं मुक्तफलदं भवति
 तथा अत्र देवीय रजे मंत्रीय यस्योपरि शो-

शि।
५१०

भनम् पद्मे द्वादशापत्रे च षड्विंशत्केसरास्त्रि
तं बहिश्चरास्यादिकेन युक्तं कुर्यान्मनोहरं
नवशक्तियुतं पीठं संपूज्या वाह्यदेवतां संपूज्य
ये च न्दनाद्यैरुपचारैश्च पूर्ववत् प्राक्
प्रोक्तवत् षडंगानि मिथुनानि च संपजेत् बहिर्द्वा
दशाशक्तीश्च रक्ताद्याः संपजेत् क्रमात्
रक्ताद्यानंगकुसुमानि त्वाचकुसुमानुरात्र
नंगमदनात् तद्द्वे च मदनात् गौरी च मदनात्
तद्द्वे रेखां तंगगते पदे यस्याभयप्रमथि
नीर्द्वादशी शशि शोषणं वाह्ये मातृश्वलोके
शान्कुलिशां दीश्वतद्द्विः तद्द्वे च मदनात्
तुरेति अत्र नंगमदनात् तुरेत्यर्थः रेखां तंगगते
पदे गगरेखेत्यर्थः अत्र न विधिना मंत्रीयो
र्चयेद्भवने श्वरी सत्नक्ष्मी निलयो भूयात्त्रि
दशैश्चापि वेदितः देहान्ते शिवसायुजे स
प्राप्नोति सुनिश्चितम् तथा बीजं व्याहृति
मिर्वर्तते गह्वरगुह्ये देवसोः कोणगंदोर्गं बी
जमनन्तरं लिपिपुगेरावद्गण्डं लिखे

त गायत्रीरवशक्तिवद्विवरं त्रिष्टुप्रवृत्तेन
तोवीजं मातृकवाधरापुरयुगे सत्सिंहचिन्ता
मणिं येन त्रिदिनेशगुणिते प्रोक्तं रक्षाप्रसिद्धिं।
दं प्रसिर्वसौ भाग्यजननं सर्वशत्रुनिवारकं
अस्यार्थः तत्र प्राग्बुद्धौ एमा लिख्यतस्य सं
धिषट्को त्रिकोणषट्कं यथा व्यक्तं भवति तथा
गुरुक्तयुक्त्या षट्कोणान्नरं बिलिखतन्मध्ये
साधककर्मयुक्तं शक्तिबीजामा लिख्यतस्य
तिलोमे व्याहृतिभिर्वेष्टयेत् तदुक्तं मार्चार्यैः
शक्तिं प्रवेष्टयेत् तिलोमे व्याहृतिभिरन्तस्या
मिति ततो द्वादशत्रिकोणोदरे षुदुं इति दु
र्गावीजं बिलिखतस्येव सानुस्वारं चतुर्थं स्व
रं। खलिखेत् तदुक्तं मार्चार्यचरणैः रविको
णेषु दुरन्तां मायां लिखेदथा त्रिबिन्दुमती
मिति ततो द्वादशत्रिकोणपार्श्वेषु प्रतित्रि
कोणपार्श्वद्वये प्रतिपार्श्वमेकमेकमिति
क्रमेण वैदिकगायत्री श्रुत्वा विंशतिवर्णा
न्सविंदून् प्रादक्षिण्येन प्रति लोमगतां वि

शि. १

५१९

511

लिखित उक्तचाचार्यचरणे गायत्रीप्रति-
लोमतः प्रविविखेदने कबोलमिति त
तः पूर्ववत् द्वादशत्रिकोणां येषु शक्तिबीजा
निविलिख्यतानि परस्परं पूर्ववदेकान्तं
बधीयात् तद्बहिर्वत्तद्वयं द्वयं विधापतयो
रन्तरालगतवीथ्यां जातवेदसे सुनवाममरा
तीयतो निदहति वेदाः सनः पर्वदति दुर्गा-
निविश्वानावेव सिंधुं दुरितात्पग्निरिति प्रि
ष्टुभ्रमंत्रस्य सविं दुभिर्वर्णैः प्रतिलोमेन वेष्ट
येत् उक्तंचाचार्यचरणे बहिश्चरचयेद्रूप
स्तथा त्रिष्टुप्रमिति तत्र श्रीपादाचार्या व्या
ख्याः तथा त्रिष्टुभमिति प्रतिलोमेनेत्यर्थ
इति ततः प्राग्वदनुलोममात्रकया विलो
ममात्रकया च संवेष्ट्य तद्बहिर्द्वित्रिकोणं
कृत्वा प्राग्वत्तत्कोणेषु नृसिंहबीजं चिंता
मणिं च विलिख्य तथैवैषोडशमूलपुक्तं
कुर्यादेतद्यं च मुक्तफलदं भवति तथा भु
वने शीमंत्रमूले द्यद्यविसाधकसतमः

तदास्पवित्तिस्वेहाह्येपद्यंषोडशपत्रकम् व
हिश्चाराशिबीष्पादियुतंनेत्रमनोहरं त
मध्येयध्येयजेदेवीमगानितदन्तंरं ह
लेखाद्याश्चतस्रोपिब्राह्म्याद्याश्चततोयजेत्
करात्पाद्याश्चषोडपूजयेच्चततोवहिः द्वात्रिं
शचैवविद्याश्चतुःषष्टिस्ततोवहिः पिंगला
स्यादिकावाह्येलोकपालांस्तदायुधैः एवंप्रव
पूजइत्यापूर्वोक्तदिगुणफलं लभतेसाधु।
कः श्रीघ्नं देवानामपि दुर्लभम् विद्यान्हापुष्ट
यः प्रज्ञासिनीवालीकुङ्कुस्तथा रुद्रवीर्योप्र
भानन्दापोषिणीसिद्धिदाशुभा कालरात्री
भद्रकालीमहारान्त्रिः कपालिनी विवृतिर्दे
ण्डिमुण्डिन्यौसेन्दुखंडाशिखंडिनी निशुंभ
शुंभमथिनी महिषासुरमर्दिनी इन्द्राणीचै
वरुद्राणीशंकरार्द्धशरिरिणी नारीनाराणी
चैवत्रिप्रतिन्यपिपालिनी अम्बिकाह्वा
देवीचैवद्वात्रिंशत्शक्तयोमताः पिंगला
चिद्विशालाक्षीसमृद्धिर्विद्धिरेवच अद्वा

शि-१

५१२

512
स्वाहासद्याख्याचमायाभिरव्यावसुंधरात्रिलो
कधात्रीगायत्रीसावित्रीत्रिदशोच्चरी सुरूपा
बहुरूपाचस्कंदमाताच्युतप्रियाविमलासाम
लाचैवऋणीऋणीतथा प्रकृतिर्विकृति
स्थितिःस्थितिःसंहतिरेवच संध्यामातासती
हंसीमर्दिकाबजिकापरा देवमारभगवती
देवकीकमलासना त्रिमुखीसतमुख्योच
सुरासुरविमर्दिनी सत्नेवोद्याध्वके शैवोच
बहुशीर्षाचकोदरी रथरेखाक्षुद्राशिरेखा
तथापरा पुनर्गगनवेगाख्यावेगाचपचना
दिका भूयोभुवनपालाख्यातथैवमदनातु
राऽनङ्गानंगमदनाभूषणाङ्गमेखला
ऽनंगकुसुमाविश्वरूपासुरभयंकरी अ
शोभ्यासत्पवादिन्यौवज्वरूपाशुचिव्रताव
रदाचैववागीशाचतुःबहिःप्रकीर्तिताःतथा
निचित्सरोजंरसपत्रपुक्तंमध्येदलेच्चमिलि
ख्यमायां स्वरावतंतपत्रमिदंबधूनांपुत्रदेभू
मिगहान्तरस्थं अस्वार्थःभूजादौषट्दल

कमलं विधापतन्मध्ये समाध्यं शक्तिबीज
 मालिख्य षट्सुदलेषु अपि शक्तिबीजमे
 बालिख्य तद्विषयं तद्विधापतयोरन्तराले
 सविन्दुभिः षोडशस्वरैरेवेक्ष्य तद्विचतुरस्रं
 कुर्यात् एतद्यंत्रमुक्तफलदं षड्द्वेण मध्ये प्र
 विलिख्य शक्तिकोणेषु तामेव बालिख्य भूय
 समाध्यगर्भे वसुधापुरस्थं यंत्रं भवेव प्रपकरं
 नराणाम् अस्यार्थः प्राग्वत षड्द्वेण विधापत
 मध्ये तत्कोणेषु च समाध्यं शक्तिबीजमालि
 ख्य तद्विचतुरस्रं कुर्यात् एतद्यंत्रमुक्तफल
 दम् तथा सारसंग्रहे आनामतादण्डयुक्ता
 पादयोर्बहिःपुष्टिपुक् सविन्दुर्मत्सुरुष्पायु
 क् शान्तिविंभूषिता रुक्षरात्मा मनुः प्रोक्तश्च
 तुर्गणफलप्रदः आनामतादण्डोऽनुस्वार
 तद्युक्ता तेन ऐं इति पादयोर्बहिःपुष्टिपुक्
 रेफतुर्यस्वरयुक्तः सविन्दुः सानुस्वारः तेन ह्री
 मिति मत्सुः शकारः ऊष्मा रेफः शान्तिः तुर्यस्व
 रः विन्दुरनुस्वारः एभिः श्रीमिति तथा पूर्वादि

शि०।

५१३

513

ताश्चमुन्यायामंत्रिभिः परिकीर्तिता आद्या
द्येनचमध्येनदीर्घभाजांगकल्पनम् तेन
ऐं ह्रीं ह्रदयाय नमः ऐं ह्रीं श्री शिरसे स्वाहाः
इत्यादिषडंगमंत्र उक्ताः तथा पुराते मंत्रं वं
न्यासानत्रापि परिकल्पयेत् बंधूकाभांति
नयनयुक्तां योतिचंद्रार्द्धमौलिंदोभ्यां पूर्णं वि
विधमणिभीरत्नपात्रं बहन्ती पद्मं सोम्या मु
रुकुचपुगां स्मेरवक्त्रेन्दुविम्बामध्वायेद्भुदि
मणिघटकोल्लसत्सव्यपादाम् वामे रत्नपा
त्रं दक्षिणे पद्मं च त्पायुधध्यानं पीठे पुरोदि
ते देवीयंत्रे पूर्वोक्तवर्त्मना अथ प्रथमयोगः त
त्र प्राग्ब्रह्मयोगपीठन्यासान्ते एकाक्षरोक्तान्
ष्वादिन्यासान्विधाय ऐं ह्रीं ह्रदयाय नमः ऐं
ह्रीं शिरसे स्वाहा त्पादिकरषडंगन्यासां न्वि
धाय एकाक्षरोक्तान् न्यासांश्च न्यासान् कृत्वा
अत्र प्रमाणोक्तध्यानादिमानसपूजांते ए
काक्षरोक्तवत्सर्वं कुर्यादिति तथा जपेद्द
दशानुसन्बुजुह्यात्तदशांशतः त्रिसादुपु

कंहविषातर्पणादिततश्चरेत् ततः प्रयोगा
 न्कुर्वीतमन्त्रीस्वेष्टाफलाप्तये ब्रह्मवक्षप्र
 सूनैश्चहोमोलक्ष्मीप्रदोमतः वत्सराजंससु
 ब्राह्मीसर्पिः पानात्कवित्वभाक्गौरसषप
 पुष्पोणाहोमातुवशाये। त्रियं नरंनरपतिं
 वान्यात्तवशायेन्नात्रसंशयः। आरग्वधोत्थैः
 कुसुमैः संसितैः चदनांभसाः त्रैलोक्यंचव
 शीकतुंहोमोयंमंचिणेमतः त्रिस्वादुपुक्तै
 रक्ताधुञ्जेराज्यलक्ष्मीचविंदति तिलैस्तदु
 लसंमिश्रैर्होमात्पूर्वादितंफलं पुरोदिता
 न्प्रयोगांश्चकुर्यादत्रायिसाकः तथा पूर्वारा
 वादिकमाघनेमध्यस्थंमधमीरितं अक्षरो
 यंमनुः प्रोक्ताः सर्वासिद्धिप्रदायकः पूर्वारावा
 दिकंवाग्भवंतत्प्राघंतपोः मध्यस्थंभुवने
 श्वरीबीजंमध्येतेनरैर्होइति तथा ऋष्या
 दिस्तस्यमन्त्रस्यपूर्वोक्ताएवसस्मताः प्राघ
 नपुटितेनैवदीर्घपुद्गलध्वमेनच जातिभां
 जिषडंगानिविदध्यान्मन्त्रवित्तमः एकाक्ष

प्रा०
५१३

514

रोदितन्यासान्कुर्यान्मन्त्रीसमाहितः श्रमो
दयोतिमूर्तिं त्रिनयनलसितोपीनवक्षो
जनम्रां हस्तांभोजैर्वहंतीवरदसरसिजेर
तिपात्राभयेच नित्यारतांबुजस्थं शिशि
रलसच्छेषराहभूषां विश्वाधीशाचित्तं धि
निजहृदकलयेमास्वरामं विकीर्त्तां दक्षाध
करमारभ्य चामाधः करपन्तमायुधध्यानं
तथा एकाक्षरोदितेपीठे पूजयेद्बुवनेश्वरी
म् पूर्वत्यूज्याः हस्तेखाद्याश्चमन्त्रिणसं
पूज्यैत्कोणषट्के पूर्ववन्मिथुनानिच कि
जल्केषु षडंगानि पूजयेच्च दत्ते पुताः ब्राह्म
द्यानि जनास्थां कस्थिताः स्मराननालसाः
असितंगोरुरुश्चण्डः क्रोधोन्मतौ कपाल्य
य भीषणश्चैव संहारः प्रोक्ताः सत्यतपस्वि
मे शूलं कपालं प्रेतं च क्षुद्रदुर्भिरैव च वि
श्राणाः पाणिभिर्हस्ति त्वग्वस्त्राभीमविग्रहा
स्मर्तव्या वक्रमेकेषां पूज्या काले तु मन्त्रि
णा दीर्घाद्यामातरः पूज्या हस्वाद्यामेरवा

सतथा तदाह्येस्वरपत्रेषुकरास्याद्याः पुरोदि
 ताः पूज्यास्त्वनंगरूपाद्यालोके शाहेतिभिः
 सहः प्रथमयोगः तत्र प्राग्वत्प्रातः कृत्यादियो
 गधीन्यासान्ते मूलमंत्रेण प्राणायामं त्रयं कृ
 त्वा एकाक्षरोक्तान् रूपादीन् विन्यस्य ऐं ह्रीं
 ऐं हृदयाय नमः ऐं ह्रीं ऐं शिरसे स्वाहा ऐं ह्रीं ऐं शि
 स्वायै वौषट् ऐं ह्रीं ऐं कवचाय हूं ऐं ह्रीं ऐं नेत्राय
 वौषट् इति करघंडंगन्यासान् विधाय एकाक्ष
 रोक्तान्यांश्च न्यासान् विधाय अत्रोक्त रूपां भ
 गवतीं ध्यात्वा मानसपूजादिषोपचारान्ते एका
 क्षरोक्तवत्तद्गुले स्वाद्यामिथुनानि संपूज्या हृद
 लके सरेषु प्राग्वत्घंडंगानि संपूज्या हृदलेषु श्रीं
 ब्राह्म्ये श्रीं असित्तांगमैरवाय नमः ईमा हे श्वर्यैः
 इंरु रुमैरवाय नमः ऊं कौं मायैः उंचण्डमैरवाय
 रूं वैश्वेभ्यः रूं क्रोधमैरवाय लंद्वाराह्यै लंद्व
 अतमैरवाय ऐं इन्द्राय ऐं कपालीमैरवाय
 श्रीं चामुण्डायै श्रीं भीषणमैरवायः प्रः महा
 लक्ष्म्यै प्रंसहारमैरवायः इति मैरवां कस्या

शि०।

५१५

5/5

ब्राह्म्याद्याः प्रादक्षिण्येन संपूज्यत इहः षोड
शापत्रेषु प्रागुक्ताः करात्याद्याः संपूज्यत इह
प्राग्वदनंगरूपाद्यात इहिरिन्द्रादीन्वज्रादींश्च
संपूज्य शेषं प्राग्वत्समापयेदिति तथा मनुंज
पेतत्बलक्षेत्रसर्वक्षप्रसूनकैः त्रिमध्वत्तेरा
जवक्षपुष्पैर्वानरदृशां प्रातः जुहुयात्तर्पणदीनि
कुर्यान्मंत्रस्य सिद्धये एवमुक्तविधानेन यो भू
जेदुबनेश्वरीम् मद्विकृतयोषाः सराजश्च व
प्येत्सुधीः एकाक्षरोदिता सर्वाः प्रयोगानत्र वा
चरेत् तेन सिध्वन्तिकर्माणि तत्रोक्ता न्यस्त्रि
त्वा न्यापि सारसंग्रहे सदण्डमुखवत्ते स्यादि
तीयं भुवनेश्वरीम् दक्षरोर्मूलकं साग्नि सद्यो
र्द्धेन्दुपुतं मनुः ऋणः प्रोक्तश्च पाशादिस्त्रैलोक्य
वशादायकः सदण्डमुखवत्ते स्मृद्धिः श्रीं भुवने
श्वरीं ह्रीं दक्षदोर्मूलकं कः साग्निः सरैफः सद्यो
श्रीं श्रीं दुरनुत्वारः तेन क्रौं एकारेक्षरोक्तम्
ष्पादिमापयान्गानिकल्पयेत् श्रीं कुशं वरगु
णं भयं करैर्विभ्रतीकं मलसंस्थितां परां प्रो

द्वाङ्गुलानि सप्तनसं समरेच भुवनेश्वरीह
 दि दक्षोर्ध्वाधः करयोराधेतथा वामयोरन्ये इ
 त्यापुद्गध्यानं इति ध्यात्वा पञ्चेत्पीठपूर्वोक्ते भुव
 नेश्वरीम् वक्ष्यमाणेन मार्गेण हलखाद्यापथा
 पुरा किञ्चैषु षडङ्गानि ब्राह्म्याद्यास्तद्द्विहिश्चतु
 रद्वयमध्यतः ततः प्राक्कादयो वाह्ये हेतीः पूज्याश्च
 तद्द्विहिः एवं पः कुरुते मत्त्वा समवेच्चकवेरवत्
 अनुरक्ताः सर्वलोका भवेयुस्तस्य मंत्रिणः प्रथ
 मयोगः तत्र प्रातरुत्थानादियोगपीठन्यासांते ए
 काक्षरोक्तमृष्यादिकं विन्यस्य षट्पदार्थयुक्तमा
 यावीजेन षडङ्गानि विन्यस्य ध्यानादिपुष्पोप
 चारांते हृदयकर्णकायां प्राग्वत् हल्लेखायास्त
 कैसरेषु षडङ्गानि ततः दलेषु ब्राह्म्याद्यास्तद्द्विहिश्च
 तुरस्त्रेणैकपालांस्तदापुधानि च संपूज्य शेषं
 प्राग्वत्समाययेदिति तथा मनुं जयेत्तत्त्वलक्षं
 जुहुयात्तत्सहस्रकम् त्रिस्वादुयुक् दुग्धवक्षस
 मिद्रिः प्रोक्तसंख्यया शुद्धैस्तिलैः पयोयुक्तैस्तर्प
 णादित्ततश्चरेत् तत्त्वलक्षं चतुर्विंशतिलक्षं

शि० ॥ तत्सहस्रं चतुर्विंशतिसहस्रं दुग्धवक्षः प्रथ
 ५१६ त्थो दुग्धवक्षः प्रथमः एकैकेन षट्सहस्रकं प्रो
 ५१६ क्तं सख्यया इत्यस्य तिलैरित्यत्र संबंधः तेन ता
 ५१६ वतिलैरपि जुहुयादित्यर्थः तिलैश्च तावज्जुहु
 यात्पयोक्तैरिति पंचसारात् महसा सूर्य सदृश
 स्तेनाधिष्ठितमंदिरं रजन्यानिः प्रदीपं च प्रदी
 पशतसंकुलं विलोक्यते सर्वजनैरेतन्मंत्र
 प्रसादतः लवणोन्मिश्रसिद्धार्थं रजन्यो सुच
 तप्तुतैः जुहुयाच्चैव राजानं राजपत्नी वशं न
 येत् अन्नहोमेन मंत्रस्तः समृद्धान्नगृहो भवे
 त् विपकचत्पन्नहोमेन लक्ष्मीरेतन्नसंत्य
 जेत् चतुरंगुलपुष्पैश्च होमः स्यात्कविता प्र
 दः तिलहोमेनामयानां नाशो मंत्रिणा बहिः
 प्रायुः कामोद्यतेनैव जुहुयात् मंत्रवित्तमः
 पूर्वोदितान् प्रयोगांश्च कुर्यात् त्रापि मंत्रवित्त
 प्रपंचसारे अष्टाशो त्वर्गला विहृत्य वरयु
 क्तान् पूर्वपाश्चात्पक्षेण घत्वांगसाष्टाक्षर
 युगयुगलाक्षराख्यं बहिश्च मायोपेतात्म

युग्मंस्वरमिलितलतत्केसरंसाष्टपत्रंपद्मे
तन्मध्यपंक्तित्रितयपरिलशात्पाशाशक्यंकु
शाणं पाशांकुशावतमनुनैरुतंप्रतिला
मगैश्चवर्णैः सरोजपुटितेनघृतेनचापि आ
वीनमिष्टफलभद्रघटंतदेतधंत्रोतमंत्वि
तिघटागलनामधेयं प्राक्प्रत्यगर्गलेहल
मथपुनराग्रेयमारुतेचहयं दक्षोतरेहवा
णंनैरुतंशेषेहरंद्विपंक्तिशोबिलिखेत वि
लिखेच्चकर्णिकायांपाशांकुशासाध्यसंयुतां
शक्तिं अभ्यंतराष्टकोष्टेष्वेगात्मवशोयितेषु
चाष्टाणो कोष्टेषुषोडशास्वयषोडशावर्णम
नुतथामंत्री पद्मस्यकेशरेषुयुगस्वरात्म
न्वितातथामायाम् एकैकेषुदलेषुत्रिशाक
त्कर्णिकागतामंत्रीन् पाशांकुशाबीजाभ्यं
प्रवेष्टयेद्दाह्यतश्चनलिनस्य अनुलोमवि
लोमगतेः प्रवेष्टयेदक्षरैश्चतदाह्ये तदनु
घटेनसरोजस्थितेनतद्वक्त्रकेम्बुजंविलि
खेत सारसंग्रहे घटागलाभिधंपत्रंसर्वस

शि।

५१७

517

पत्करं परं प्रथैतयेत्र रचना प्रकारः तत्र स
मचतुरस्रद्वयं संपुटितमष्टकोणं विधाय
तस्य कोणाष्टकगतरेखाग्रकानि रूज्वाका
राणि स्वाभिमतमानेन प्रसार्य तद्रेखाग्रघो
ऽप्राकसंदष्टं वृत्तं कृत्वा तद्वहिरप्येकांगुलि
तराले तद्विहित्वंगुलान्तराले चेति वृत्तद्वयं
विधायाम्भ्यां तद्विध्यां समांतरालाभिः
घोऽप्राग्रेखाभिः केसराणि परिकल्प्य बहिर्वी
थ्यामपि समा न्यष्टदलानि कृत्वा पश्चाद्
हिवृत्तिद्वयं विधाय तद्वह्ये घटमातिरव्यः
घटस्य पृष्ठे कूर्ध्वमुखं घटस्य मुखो धोमुखं
चित्ते पद्मद्वयं विरच्य चतुरस्रद्वयगतरेखाष्ट
कसंधिस्थानभेदिनं वाह्याभ्यन्तररूपेण व
त्तस्याध्यद्वयं कुर्यादिति पञ्चशरीरं निष्पाद्य
तत्तत्तन्मध्ये प्राणादिरूक्षरं मंत्रमातिरव्य
तन्मध्ये गतप्राणी बीजमध्ये प्राग्वत्साध्य
साध्यककर्मणातिरव्याष्टकोणस्य प्रथ
मसंधिभेदिवृत्तस्याध्यन्तरंगतकोणाष्टके

अग्निशासुखायव्यासाग्रहातकोष्टपंच
 केहृदयादिनेत्रान्नानुपंचमंत्रानालिख्य
 स्वाग्रादिचतुर्दिगातकोष्टचतुष्टेस्त्रमंत्रेप्र
 तिकोष्टामालिखेदितिषडंगमंत्रानालिख्य
 प्रथमवत्तवाह्यगतचतुरस्रद्वयस्याष्टसुको
 णेषुस्वाग्रादिप्रादक्षिण्येनॐ श्रीं ह्रीं लूं कीं तीं
 ह्रीं श्रीं क्रौं इत्यष्टाक्षराणिप्रतिकोणमेकं वि
 लिख्यकोणाष्टकान्तसलगतकोष्टाष्टके
 स्ववामाग्रादिप्रादक्षिण्येनकामितिरंजिनि
 स्वाहेतिवर्णाष्टकोष्टमेकमेकं विलिख्यत
 द्विर्गतषोडशाकोष्टेषुह्रीं गौरीरुद्रदपित्तयो
 गेश्वरिहंफट्स्वाहा इतिषोडशाक्षरमंत्रस्यै
 कैकमक्षरं विलिख्य अर्गलासुप्रसारितरे
 खाद्वयपार्श्वयोःपूर्वार्गलायांबहिर्वत्तमार
 भ्योत्तरेखापार्श्वह्रं ह्रं ह्रं इति विलिख्य
 न्यरेखापार्श्वभ्यन्तरवत्तमारभ्यहंती हंतू हंतु
 इति विलिख्यपश्चिमार्गलायांतथैवबहिर्व
 तमारभ्यरेखापार्श्वयोःह्रं ह्रं ह्रं इतिकपा

518
 ५१८
 शि-१
 श्रद्धितीये-हौं-हूं-हू-इतिवहिर्वतपर्यन्तंप्र-
 वेशनिर्ममरीत्याविलिख्याग्नेपार्गलात्तायां
 ह्रां-ह्रां-ह्रीं-ह्रीं-हूं-हूं-इतिप्रादक्षिण्येनप्रवेश-
 निर्गमगोत्याविलिख्यमारुतार्गलायोहं-हं-
 ह्रां-ह्रां-ह्रीं-ह्रीं-इतिषट्केविलिख्यततःदक्षिणे
 तरार्गलयोःप्रागुक्तपुत्वा-हं-ह्रां-हूं-हूं-हूं-हूं-हूं-हूं-
 हूं-हूं-हूं-इतिविलिख्यईशाननैरुतार्गल
 योः-हं-ह्रां-ह्रीं-हूं-हूं-हूं-हूं-हूं-हूं-इतिपूर्वापुत्वा
 विलिख्यतद्वहिरसुदलमूलस्थकेसरेषुप्र-
 थमे-प्रंहं-ईसः-प्राद्वितीये-इंहं-ईसः-इततीये
 इंहं-ईसः-ऊंचतुर्थे-ऊंहं-ईसः-ऊंचपंचमे-ऊंहं-ई
 सः-ऊंचषष्ठे-ऐंहं-ईसः-ऐसप्तमे-ऐंहं-ईसः-ऐष्ट
 ममे-ऐंहं-ईसः-प्रः-इतिलिखेत्-प्रत्रकेचि
 त्-ऐंहं-सं-ईसः-ईंहं-सः-प्रः-इत्यादिप्रतिकेस
 रंसप्राक्षराणिलेख्यानीतिवदंति तन्न मा
 योपेतात्मयुग्मस्वरमिलित्तलसत्केसरमि
 ति श्रीशंकराचार्यवचनस्य श्रीपद्मपादचा
 र्यव्याख्यानेकृत्वा तत्रयुग्मस्वरदलमूलप्र-

धिषुलेखपञ्चवाह्यगनीयाग्रंथोमध्येह-
 कारसकारयोर्मध्येमायालेख्येति तिलेख-
 नप्रकार इतिलिखितत्वात् ततो हृदलोद्-
 रेषुतिर्यक्यं तत्कारेण बाह्याभ्यरक्त्रमेण पा-
 शादिरूक्षरं त्रिंशः त्रिंशः प्रतिदत्तं बिलिखप-
 ञ्चवाह्यगतबीचीत्रयेऽभ्यन्तरबीच्यां स्वाग्र-
 मारभ्य प्रादक्षिणेन न ओक्रोमिति पाशां कु-
 शबीजाभ्यां पुनः पुनर्निरंतरलिखिताभ्यां वे-
 द्यपित्वा तद्दहिर्वीच्यां शकारादिक्षका-सन्तै-
 स बिंदुभिमात्तकाक्षरैः प्रदक्षिणं संवेक्ष्य तत-
 स्तद्दहिर्वीच्यां शकाराधकारांतैः स बिंदुभिर्वे-
 द्येत् एतयंत्रमुक्तफलदम् सारसंग्रहे वि-
 न्न-तौरमायारौचैव सशक्तिकौ रमांकुशा-
 हवर्णोपदितीयो ह्यण्ड उच्यते कामिन्यन्तरं
 जनि स्याद्देहिजायावधिर्मनुः मायावदेद्वोरि-
 रुद्रयेते योपदं बदेत् गेय्यं ते च चर्मास्त्रि-
 दिष्टांतः षोडशाणकः एते मंत्रा प्रागेव व्यक्ती-
 कृतत्वा न्नष्वाख्यायन्ते तथा इदं पञ्चोणिं

श्री।
५१६

519

भूर्जदले लिखितं रोचनादिभिः दक्षे भुजेत
रेकं टेस्वशीर्षवापिधारयेत् तस्य भूपतयः
सर्ववशागामनुजाऽपि रोचने भवमदः प्रोक्त
काशमीरं मृगसन्मदः प्रलक्त करसात्तैश्च
लिखेयं त्राणि मंत्रवित् हरित्पटे विधानेन
यंत्रमा लिख्यत् पुनः गुलिकीकृत्य साध्य प्र
तिमांसिव संभवां कृत्वा बक्षसि विन्यस्य पा
त्रे संस्थापयेत् सुधीः त्रिस्वादुपरि पूर्णे च पूजये
च्च विधानवित् गंधपुष्पादिकैः सम्पक्वल्लि
रात्रौ निवेदयेत् तस्य दृष्ट्या प्रत्यहं मंत्री शतम
ष्टाधिकं जयेत् ततो मंत्री सप्तदिनादि स्त्रं यो
षां सुकर्षयेत् पुनरेतं लिखेद्भूर्जगुलिकी
कृतमुक्तवात् जतुना शुद्धता मेण रजतेना
पि मंत्रवित् वेष्टयेत् सुवर्णेन कलशेन प्र
विन्यसेत् भुवने शीतत्रयजे चंद्रनादिरुक्तव
क्त सहस्रदादशमितं तं स्पृष्ट्या प्रजापे न्मनुंते
नोदकेन शिष्यं वा प्रियं साध्यमथो सुतं राजा
नं वा भिषिचेत् ततश्च स्तिपं त्रमुत्तमम् आवधी

यापात्स्वयंमप्रीवदाशीर्वचनैः सहगतामयत्न
मारोग्यं धनं कांति यशं सिद्धिं पुष्टिं च दत्तमते
सद्यो नात्र कार्या विचारणा यंत्रं कुण्डे समालि
ख्यर्चयेच्च पुरोक्तवत् तथा प्राशिगेह्युग्मम
थ वज्रचिह्नितं सहसाध्यके न लिख्यमूलमंत्र
च मंत्रं तदेव बिलिखितं क्षुद्राश्रिषु प्रवेष्टते नैव
बहिश्च व्रतके भुजादिषु कृत्वा नदुरोचना
लिखितं सब्रह्मविजया रोगदं अस्मार्थः षड्भु
जं बिलिखितं कोणेषु वज्राणि कृत्वा तन्मध्ये
ससाध्यं मूलमंत्रं बिलिख्य षट्सु कोणेष्वपि
तदेव बिलिख्य बहिर्व्रतत्रयं कृत्वा तदनर्गत
वीथीद्वये मूलमंत्रेणैव वेष्टयेत् तत्र मुक्तफ
लम् स्वरके सरेषु सुदले दलवर्गाश्च कशोभि
तंधरण्यगेहते गुणश्रृंखलासदं कुशवद्भं
बिलिखेच्छक्तिमयसाध्यमुपुक्तं अखलो
तमां वरितवांछितदं स्यात्त्रणसंकटे विजयदं
तत् सकलामया सपदि नाशयतीदं सुभ
गत्वं दं शुचिरंतं खलु नृणां अस्मार्थः अष्टद

५२०
 520
 शि॥ लंपसेविरच्यतन्मध्येपाशांकुशाभ्यां त्रिशोब
 द्वांशक्तिं विलिख्य तत्केसरेषु स्वरान्विलिख्य
 तत्पत्रेष्वष्टवर्गानां लिख्य बहिश्चतुरस्रं कुर्या
 देतद्यन्त्रमुक्तफदम् प्रपंचसारे एभिर्विधा
 नैर्भुवनेश्वरीनां समर्चयित्वा यजयेच्च मंत्रीस्तु
 त्पानयाभिष्टुवन्तो समग्रशप्तैः समस्तातिविभे
 जि काया औप्रसीदप्रपचस्वरूपे प्रधाने प्रकृ
 त्पात्मिके प्राणिनां प्रणसंज्ञे प्राणन्तु प्रभो प्रारं
 भे प्रांजलिस्त्वां प्रकृत्पाप्रतवर्गे प्रकामप्रवृत्ते
 स्तुतिं स^{र्व}वि^{त्}वद्व^{त्}पदात्मैव वाक्यं पदं त्वश्वरात्मा
 क्षरन्त्वं महेशि ध्रुवं त्वां मेवाक्षरैस्त्वमयैस्तोष्य
 सित्वन्मयी वाक् प्रवृत्तिर्यतः स्यात् २ प्रजाधो
 क्षजस्त्री सणाश्चापिरूपं परेनाभिजानन्ति मा
 यामयेते स्तुवंती शित्वा मतिस्थूलरूपो तदे
 तावदम्बेहपुक्तं ममापि ३ नमस्ते समस्ते शि
 वि नुस्वरूपे नमस्ते स्तुसत्त्वेन तत्त्वाभिधाने न
 मस्ते महत्त्वं प्रपन्ने प्रधाने नमस्ते स्त्वहंकारत
 त्वस्वरूपे ४ नमः प्राब्दरूपे नमो व्योमरूपे नम

स्पर्शरूपेणमोवायुरूपेणमोरूपतजोरसोभःस्व
 रूपेणमस्तेस्तुगंधात्मिकेभूस्वरूपे ५ नमः श्रो
 त्रचमीक्षिजिह्वाख्यानासासवाकाण्यपत्यापुसो
 मरूपे मनोबुद्ध्यहंकारचित्तस्वरूपेविरूपेणम
 स्तेविभोविश्वरूपे ६ रवित्वेनभूत्वा नरात्माद
 द्यामिप्रजाश्चन्द्रमस्तेनपुद्गाभिभूयः ७ हस्यग्नि
 मूर्तिर्दधत्पाहुतिंवामहादेविनेजस्त्रयंतवतएव
 ८ चतुर्वक्रायुक्तास्तसद्वंसवाहारजः सचिता
 ब्रह्मसंज्ञादधाना जगत्सृष्टिकार्याजगन्मातृ
 भूतेपरंतत्यदंध्यायसीहृत्वमेव ९ विराजा-
 त्किरीटालसच्चक्रप्रोखावहनीचनाह्वयण
 रत्नं जगत्सुःगुणंसत्वमास्थायविश्वस्थितिंय
 करोतीहसोमोपिदेवित्वमेव १० जटावद्वच-
 न्द्रिहिंगंगोहित्रिनेत्रांजगत्संहरनीचकल्प्याव
 सानेः नमः संश्रितारुद्रसंज्ञादधानावहतीत
 परश्चक्षमालेपिभासि १० सचिन्ताक्षमाला
 सुधाकुंभलेखाधरात्रीक्षणाईन्दुराजत्कप
 क्ष पुष्पुल्काशुकाकल्पदेहासरस्वत्पितृ

गीपदस्यसंधिः तेन दुर्गायै इति मंत्रे बोद्धव्यं तथा
 मुनिः प्रोक्तो नारदाहो गापत्री च्छेन्दु ईरितं दुर्गा
 च देवता प्राक्ता दृष्टा दृष्ट फलप्रदाः षट्दीर्घयुक्त
 शाक्त नैर्मनु पूर्व षडर्णैकैः जाति युक्तैः षडंगानि
 मनोरस्य प्रकल्पयेत् तेन प्रोद्गां दुर्गायै द्रोह दृष्ट्या
 पनम इत्यादि षडंग मंत्रा उन्नेयाः तदुक्तमाचार्यः
 चरणैः तारो माया च दुर्गायै ह्यमाघ नौग कल्प
 नेति चकारो हं समुचिनो निति पद्यपादाचार्याः
 तथा सिंहासनो मकरकतघुतिमिन्दुचूडो शोखे
 क्षरिंकरतल्लैर्दधती शरासं बाणान्त्रिनेत्रलसि
 तां भवदुस्वहं त्रीं दुर्गो नमामि मणिभूषणभूषि-
 तां गीम् वामाधूर्ध्ववोरायेत दधधः स्थयोरन्ये
 इत्यायुधध्यानं तथा प्रष्टुपत्राम्बुजद्वंद्वचतुर
 सत्रयावतं चतुर्द्वारसमायुक्तं कुंकुमादिमिरुद्ध
 रेत कुर्यात्स्वपीठपूजायां नवशक्तिसमर्चनं ता
 श्चप्रभासमायासजयासुक्ष्माविशुद्धास्यात् नो
 दिन्यासुप्रभयाविजयासर्वादि सिद्धिदानवमीए^क
 वहि शारल्की बही नैरेज्जिः प्रपूजयेत् एकेति

शि. १

५२२

522

अईउरुऋऌऌइतिसप्तस्वररहितैरंजिः
आईकएऐउऊअंअः इति नवभिः स्वरैः सहि
तानवशाक्तयः पूज्या इत्यर्थः तारो वज्जनस्व
दंष्ट्रा युधापशाब्दं महापदं सिंहाय वर्मात्वन
तिप्रान्तः सिंहाणुरीरितः आसनं मतुनानेन
दद्यान्मूलेन कल्पयेत् वर्महं प्रास्त्रं फट् न
तिनर्मः मूर्तिमावाह्यतस्यांतां पूजयेच्चंदना
दिभिः प्रथमावतिरंगैः स्याज्जपादिभिः परा
परा प्राख्यादिकैरायुधैः स्याच्चतुर्थीन्द्रादि
भिः परा तदायुधैश्च दुर्गायाः पूजनं समुदी।
रितं सजया विजया कीर्तिप्रीतिः प्रभया समि
रिता श्रद्धाः मेधा श्रुतिः स्वनामाद्यक्षरपूर्वाः
समुभ्ययोः अरिदं गदासिपाशां कुशप्रारदध
नुंष्ठा युधानि गदितानि इत्यं दुर्गामंत्रयो भजे
सनर इन्द्रिरां लभते अथ प्रयोगः तत्र प्रातरु
त्थानादियोगपीठ्यासान्ते मूलेन प्राणायामं
त्रयं कृत्वा शिरसि नारदऋषये नमः मुखे गा
यत्री छंदसे नमः हृदये श्रीदुर्गायै देवतायै नमः

इति विन्यस्य कृतां जलनिर्ममसर्वामीष्टसिद्धये
 विनियोगः इत्युक्ताः श्रीं ह्रीं दुर्गायै ह्रीं हृदयान
 मः श्रीं ह्रीं दुर्गायै शिरसे स्वाहा इति दिषडंग
 मंत्रानं गुह्यादित्तलानं हृदयादिषडंगेष्वपि वि
 न्यस्य ध्यानादिमानसपूजान्ते स्वर्णादिपदे च
 द्यादिनान्तर्बहिर्विभागे नाष्टदलकमलद्व
 यं कृत्वा तद्विहिश्चतुर्द्वारं पुक्तं चतुरस्रत्रयं
 कुर्यादिति पूजाचक्रं निर्माय प्राग्बत्स्य पुरतः
 संस्थाप्य षष्वर्बस्थापनादिपरतत्त्वादिपरतत्त्वा
 र्बान्तं विधाय प्रष्टदलके सरेषु स्वाग्रादिप्रा
 दक्षिण्येन प्रप्रमायेन मः ईमायायेन मः उंज
 यायेन मः एवेसूक्ष्मायेन मः ऐं विशुद्धयेः श्रीं
 नंदित्येः श्रीं सुप्रभायेः प्रविजयायेः मध्येः
 सर्वसिद्धिदायेन मः इति संपूज्य श्रीं वज्रनख
 दंष्ट्रायुधाय महासिंहाय हुंफट् नमः इति पीठ
 मध्ये मम भ्यर्च्य वाहा नादिपुष्पोपचारान्ते
 प्राग्बदंगानि संपूज्यान्तरष्टदलेषु स्वाग्रादि
 प्रदक्षिण्येन श्रीं जंजायेन मः श्रीं विजयायेन

शि०।

५२२

523

मः एवं की की तै नमः प्री प्री तैः प्र प्र भा यै अं अ
दा यैः मे मे धा यैः शु शु तै नमः इति संपूज्य चा
ह्या हृदलेषु प्रो प्रं प्रां त्वो य नमः प्रौ च का य
नमः एवं गदा यै त्व द्वा य प्रा या अं कु प्रा य प्रा
रे भ्यो धनु षे इति प्रादक्षिणे न संपूज्य प्राग्
द्वा यी द्वये लोकपालादि पूजनं सर्वे समापये
दिति तथा जितेन्द्रियो हविष्मा श्री वसु तक्षं
जपे न्मनुं तत्सहस्रं तिलैः स्वादु त्ना तिलै च
पयो धसा जुहुयादधिते व ह्यो तर्पणादित्तत्
अरेत् वसु तक्षं अस्व तक्षं स्वादु त्रिमधु
एवं सिद्ध मनु मंत्री प्रयोऽसवरेत् सुधीः पयो तो
विधाने न नव कुंभान् मनोरमान् पंच रत्न स
मायुक्तान् नव स्थानेषु विन्यसेत् मंत्री दुर्गाय
जे न्मध्ये त्व न्यत्र च जपादिकाः चंदना यैः सम
भर्ज्य धूप दीपैश्च मंत्र वित्तः अभिषिचेत् प्रियं
साध्यं राज्या नं चाशि शं बुधः विजय श्री समा
युक्तोः राजा भवति ना न्यथाः भूता पस्मार वे
ताल पिशा चैर्विपुज्यते बध्ना चलन ना पु

त्रेविनीतंप्राप्तुयाच्छुभं आमया मुच्यते मर्त्यो दी
 र्घोपुश्च न संशयः अनेनैव विधानेन जना
 नामनुरंजनम् एवं दुर्गामनुमर्त्यो या भजे दि
 धिना मुना स्यादीर्घोपुश्च दुरितान् जयेत्सु वि
 गता मयः पश्येतावगता शक्तिं साध्यां तद्वलेष्व
 य मंत्राणां लिखिते दह्यो त्रिष्टुप् मंत्रेण वेष्टयेत्
 मातृकार्णे वेहितं चतुरस्रं न वेष्टयेत् दौर्ग
 यं त्रिमिदं प्रोक्तं सर्वसिद्धि करं परं अथ स्मार
 महाभूतक्षुद्रज्वरनिवारणं नृणां विजयदं
 स्त्रीणां पुत्रदं नात्र संशयः अस्यार्थः अष्टदले
 पद्य कृत्वा तन्मध्ये तारतम्योदरे शक्तिबीजं त
 दुदरे साध्य नाम च विलिख्य तद्वलेषु मंत्रवर्णा
 ने कैकशो विलिख्य वाहिवत्ते त्रयं कृत्वा नवी
 दीप्यां जातवेदसे सुनवाम इति त्रिषष्टुप् मंत्रे
 ण संवेष्ट्य तद्दहि वीप्यां मातृकायां संवेष्ट्य त
 द्दहिश्चतुरस्रं कुर्यादेतं यंत्रं मुक्तफलदं भव
 ति पूर्वोक्तं नवकुंभस्थापनमस्मिन्नेव यंत्रे
 श्रेयं नारायणीये विषं हिमज्जा कालो ग्नि

५२४
 524
 शि०। रत्निनिष्ठो निःकृपं मंत्रो महिषमर्दिन्याः प्रो।
 तौ वस्वक्षरात्मकः विषं महिष्वरूपं मज्जावः
 कालो मः अग्निरः^अ रत्निनिष्ठः दकारस्थः नि
 स्वरूपम् उदयं स्वाहा मार्कण्डेयो मुनिश्च न्यो
 गायत्री देवता मनोः सुरा सुरनता देवी प्रोक्ता
 महिषमर्दिनी शारणा तिलके महिषमर्दि
 निहं फट् हृदयं परिकीर्तितं महिषप्रात्रोशा
 धिहं फट् शिरो गंगं समुदीरितं मंत्रैः^अ रेतैर्जा
 तियुक्तैः पंचागानि^अ प्रत्ययेत्त गारुडोप
 लसन्निभां मणिमौलिकुण्डलमण्डितानौ
 मिभालविलोचनौ महिषोत्तमानिषे^अ दुषी
 शंखचक्रकृपाणखेटकबाणकार्मुकशूल
 कान्ततर्जनीमपि विभ्रती निजबाहुभिः प्राशि
 शो वरं दक्षा घूर्ध्वयोराद्येतदाघधः स्थयोरन्ये
 तदाघधः स्थयोरितरे इत्यायुधध्यानं ईशान
 शिवेन ध्यायेत् प्रणामं महादुर्गा सर्वाभरण
 भूषितां जटामुकुटशोभा ल्योऽस्फु^अ त्स्वंद्रकला
 न्वितं पीताम्बरधरां देवी पीनोन्नतकुचद्वे

यो शंखचक्रकलसद्गुस्तांतदधः खड्गखेट।
 कोवाणचापोचतदधः सशुलांतर्जनीमधः
 तर्जनीतर्जनीमुद्रांसात्तुतर्जन्येकाकिनीतू
 द्वांशोष्माश्चसन्मितात्वधः मुद्रयंतर्जनीप्रो-
 क्तावक्तृश्रोत्रोस्तुभीतिदेतिसारसंग्रहोक्ता-
 सारसंग्रहे ततः पूर्वोदितेपीठेयजेन्महिषम
 र्दिनीम् प्रथमावतिरंगैः स्यात्तदुर्गाद्याभिः प
 रापराध्यानोक्तेरायुधैर्लोकेपालैः परेरिता
 तदायुधैः पंचमीस्यादेवीपूजासमीरिताः दी
 र्घाद्यावरवर्णिन्याहार्याचक्रनकप्रभा क
 तिल्यभयाचप्रदाकन्यासुरुपिका दीर्घस्व
 राद्याः क्रमतः पूजयेन्मंत्रवित्तमः दीर्घाया
 क्लीवा न्याहितदीर्घस्वराद्याः नारायणी
 ये पूर्वपटले प्रनश्रधियो न्यादीत्युक्तोत
 रपटले आद्यैस्वरे क्रमादित्युक्तं आद्यैस्व
 रैः आर्द्रर्तुण्यं उं ऊं अं इति स्वरैरिति टीकाया
 दिभिः हानैरितिः अथप्रयोगः तत्र प्राग्व
 द्योगपीठन्यासाने मूलेन प्राणायामत्रयं

चन्द्राद्यै

केच

दुर्गा

का

द्याः

शि।
५२५

कृत्वा शिरसे मार्कण्डेयाय नमः सु
खे गायत्री च नमः हृदि श्रीमहिषमर्दि
नी देवतायै नमः इति विन्यस्य विनियोगमु
त्कीर्त्य महिषमर्दिनीं निहुंफट् हृदयाय नमः
महिषात्रोशाधिहुंफट् शिरसे स्वाहा म
हिषं हं षयहुंफट् शिखायै वषट् महिषं
हन हन देवि हुंफट् कवचाय हुं महिषसूद
नि हुंफट् अत्रापफट् इति पञ्चांगमंत्रान्
मूलमंत्राभिमुख्योः पाण्डेयारंगुष्ठदिक
निष्ठा न्तंगुलिषु विन्यसे नेत्ररहितेषु ह
ृदयादिपञ्चांगेषु च विन्यस्य ध्यानमानसपू
जाचक्रं निर्माय अर्घ्यं पनाद्यंगपूजां तेन
रह्यदलेषु स्वाग्रादिप्रादक्षिण्येन ओं दुर्गायै
नमः इंबरवर्णित्यै कुं प्रायै ऐं कनकप्र
भायै ऐं कृतिकायै कुं अभयप्रदायै ओं क
न्यायै ओं सुरूपायै नमः इति संपूज्य द्विती
ये रह्यदले स्वाग्रादिप्रादक्षिण्येन यं शिखाय
नमः रं चक्राय नमः लं खड्गाय नमः वं खे

गान्ति

जान्ते पूर्वमंत्रोक्तं
पू

२कायनमः प्रांवाणायनमः घंवाणायनमः
 मः शंशलायनमः हंतर्जन्येनमः इति संपूज्य
 दिगीशाचादिप्रोषंप्रायत्समायेदिति तथा प्र
 जयेद्दसुलक्षं चतत्सहस्रं तिलैर्हनेत् एवं
 सिद्धमनुर्मन्त्रीप्रयोगानाचरेत्सुधीः तिलहो
 माद्वशीकारो नृणां स्त्रीणां भवेद्भुवम् आ
 यान्मुच्यते मर्त्यः सद्यः सधपहो मत्तः पद्महो
 मात्तथाराज्ञः संग्रामे विजयो भवेत् दूर्वाहो मे
 नमर्त्यानां रोगशान्तिर्भवेद्भुवम् ब्रह्मवक्षोत्थ
 कुसुमैर्लभते पुष्टिमुत्तमा ध्यान्यहो मे नधा
 नाप्तिः कावपक्षहतेन च विद्वेषो जायते लो
 के ह्यत्यन्तं सुहृदोरपि शत्रुर्गच्छति पंचत्वं
 सव्यं मरिच मत्तः एवं यो भजते देवी दुर्गा
 महिषमर्दिनीम् सनाशयेत् शुद्धभूतचौरा
 द्दंष्ट्रीनां दपि तथा वेदादिशुद्धुर्गा संबुद्धि
 दितपं बहिरन्तमः दपंचमः सनयनः कृपा
 नुग्रहिणी मत्तः पंचक्षरो मनुः प्रोक्तो भजतां
 सर्वसिद्धिदः वेदादिः प्राणवः दुर्गा संबुद्धिदतपं

प्रा. १
पृ. २६

526

दुर्गे इति बन्हिरेफः प्रत्यगः क्षकारः टपंचम
णकारः सनयनः ईकारः पुताः णिकृशानु
गृहिणी स्वाहाकारः तथा शारदातिलके ता
रो दुर्गे पुगं रक्तमन्त्रवात्तसलोचनं मित्य
त्र सलोचनमिति पदमनस्पटान्नचविशेष
णमिति द्वयोरपोकारयोगमुहं तरीकाकृता
चेक्षितार्थघोतनिकारेण तेन क्षिणीति के
चिद्वदन्ति तन्नरभ्यं तारं दुर्गे द्वयं बन्धिरन्ये
टान्नसंदकशिरः इति नारायणीयवचनात् ब
न्धिभार्यास्वरेषष्टे टान्नः प्रान्तो ग्निरेव च दुर्गे
द्विरिति सौकारं दुर्गीतं त्रमिति श्रुतमिति का
लिकापुराणे च अत्र षष्ठस्वरका ईकारः स
प्तस्वरांगीकारात्पुत्रमेण ईकारस्य षष्ठत्वा
त् सन्निघटान्नैवास्यान्वये केवलप्रान्त
प्रतीतिरुक्तशारदातिलकवचनस्यापि ला
घवादेकमेव सलोचनमिति पदे विशेषण
मिति तथा नारदो मुनिराख्यातो विराट्छे
दउदाहृतं जयदुर्गादेव तास्य भुक्तिमुक्तिः

कलप्रदा ताराद्यैः पचमंत्रस्यपदैः सर्वेण संम
 ता याति युक्तैरंगल्लुप्तिरिति नारायणीयप्रा
 रदातिलकयोस्तु दुर्गे च हृदये प्रोक्तं दुर्गाशिरु
 त्तिरितं दुर्गायै स्याच्छिखावर्मभूत रक्षाणिकी
 र्तिता तारादिदुर्गाद्विनाये रक्षण्यक्षिप्रकीर्ति
 तं तारादीयुगलंदुर्गे रक्षण्यस्त्रमुदिरितम् इ
 ति षडंगमंत्रा उक्ता अत्र केचित् तारादिइति ।
 वर्मानमत्वेतीति वदन्ति वस्तुनस्तु अग्रान्त
 योरुक्ते मध्ये तदभाव इति लत्वम् जलदध्युति
 मिन्दुकीरीयं चक्रदरासिरुजः करपद्मैः दध
 तीनयनत्रयुक्तां सिंहगतां प्रणमेजयदुर्गी रु
 क्त्रिशूलं वामोर्ध्वादि वामाधः करान्तमायु
 धध्यानं दक्षोर्ध्वादि तदनयोर्वा तथा दौर्गेयी
 टेयजे देवी मुक्तमार्गेण मंत्रवित् उक्तमार्गेण प्र
 यमाह्यक्षरो मार्गेण तथा प्रजयेत्पंचलक्षं न्व
 तदृशां प्राहुनेतद्युतेः तर्पणदिनतः सिद्धो भ
 वेन्मनुः ततः सिद्धमनुमन्त्री प्रयोगानाचरेत्सु
 धीः इमं मनुजपन्मूयः प्रविशेच्छत्रुसंगं प्र

शि. १
५२७

शेषेणरिपुंहन्यानात्रकार्याविचारण विचारे
व्यवहारादौजप्तोविजयदोभवेत् अनयावि
घयास्त्राणिशस्त्राणिसुबद्धन्यपि संजप्ता
निचसंधामेसम्पत्विजयदान्यनु सारसंग्र
हे तारोहत्स्यात्ततोदुर्गेद्वयंरक्षणचद्विज
द्वादशाणोमनुः प्रोक्तोमुन्याद्यंपूर्वचरेत् य
त्तेनचसमत्तेनमंत्रेणांगानिकल्पयेत् ध्या
नपूजादिकं सर्वमस्यपूर्ववदाचरेत् पूर्वव
त्तदुर्गाद्याक्षरवत्तद्विजःस्वाहा तथा प्रणवो
हुद्गवतीज्वालामालिनिगघ्रणलोहितौरि
घत्तेद्विजान्तःपरिकीर्तितः द्वाविंशत्यर्णकौ
मंत्रः सर्वकामफलप्रदः हनुमः लोहिमः
पःद्विजःस्वाहा अन्यानिपदानिस्वरूपाणि
प्रिचतुःपंचवस्त्रक्षिमितैर्मंत्राण्यैः क्रमा
त्पंचागानिमनोरस्यजातियुक्तानिकल्प
येत् अन्यत्शूलिनिदुर्गावत्सर्वमस्यप्रकी
र्तितं शूलिनिदुर्गाविधिर्वक्ष्यते सारसंग्र
हे अथशूलिनिदुर्गायामनुबक्षेयथावि

धिच तृतीयं सुधापुक्तं धराह्येतद्वयं पुनः म
 रुत्पंचमं वामश्रुती स्यात्तं भूमिरक्षियुक् दी
 र्घा तृतीयश्च कर्णयुक् दृष्टकोमंत्रमोखवत्त
 न्हिजायावसानकः प्रयंशुलिनिदुर्गायावर्णो
 मनुर्मतः च तृतीयं जसुधावत्तद्युक्तं तेन ज्वः
 धरालगतद्वये ज्वलति द्वयं मरुत्पंचमं शा
 वामश्रुतिरुक्तेन शू भूमिलप्रक्षिप्तेन लि
 दीर्घान तृतीयस्वरइतेन ननि तृतीयः द्वक
 र्णयुक् इतेन दुष्टप्रस्वरूपं व्योमहवर्महं अ
 स्त्रं फट् बहिजाया स्वाहा तथा मुनिदीर्घत
 माश्चन्द्रः ककुबुक्तं च देवता देवता श्रुति
 न्याहामहादुर्गाक्षुद्रारिष्टविनाशिनी दुर्गे
 स्याद्द्वयं शीर्षवरदेविं ध्यावा सिनि शिखा
 वर्मा सुरानेव मदन्यनेततो युद्धप्रिये पदं
 वत् पश्चात्त्राशायद्वयमीरितं अस्त्रं च दे
 वसिद्धानेव देवमंत्रासु पूजिते नन्दन्यनेर
 क्षयुग्मं महायोगेश्वरीति च श्रुतिनीति प
 दाद्याश्च वर्मास्त्रान्ताः समीरिताः पंचांगमं

शि-
५२८

528

त्राउदिष्टाएवंन्यस्तेचमंत्रिणः रक्षाकृतग्रह
दोषघ्नमंगकर्तुर्मेवद्भुवंएवंन्यस्तशरीरो
सौध्यायेदुर्गासुरैर्नुताम् पंचांगंदुर्गादिदुर्गे
स्याद्दुष्टमित्यायुक्तेः तेनशूलिनिदुर्गेऽप्य
र्थादनेदेवसिद्धेत्यादितदुक्तंनारायणीये
एवमादौशूलिनीतिमदत्तारादिकंवदेत्
अवसानेतुसर्वेषांदेवसिद्धसुपूजिते नन्द
निरक्षयुग्मंचमहायोगेश्वरीमपि वर्मास्त्रा
बीजेचामुनिग्रहरक्षाकराणिहि पंचाशद
वृत्तिन्यासात्ज्वरस्तीव्रेविन्यश्यतीति ता
रादित्वंज्वरप्रेयोगेतथानीलाभ्रौधरकान्ति
मिन्दुमुकुटांसिंहाधिरूढांकरैः शूलोवाण
मसिंह्यारिंदरदगदावाणेश्रयाशानशुभैः
विभ्राणमसिखेटयुकचतस्रभिः कन्याभि
राउहतांत्रिनयोदुर्गोभजे शूलिनीम् दक्षाध
करमारभ्यवामाधाः करपर्यन्तमायुद्धध्या
नं दुर्गापीठेपुराप्रोक्तेध्यात्वादेवीप्रपूजये
त्त बक्षमाणेनविविनापुरांगानिप्रपूजये

त दुर्गायामिर्दितीयास्यादायुधैश्चपरामता
 दिशादिनाथैर्वज्राद्यैरेवमर्चासमीरिता दु
 र्गाचवरदाविंध्यवासिन्यसुरमर्दिनी प्रोक्ता
 युद्धप्रियादेवसिः द्वाद्यापूजितापिच नन्दिन्या
 समहायोगेश्वरिणिगदिताश्चत्ताः चक्रगदा
 सिद्धरशरशरासनचिशिखपाशकानिविदु
 अथप्रयोगः तत्रप्राग्वधोगपीठन्यासानेमू
 लमंत्रेणप्राणायामंनयंकृत्वाशिरसिदीर्घ
 तमसेऽसषयेनमःमुखेककुपूच्छंदसेनम
 हृदिशूलनिदुर्गायैदेवतायैनमः इतिवि
 न्यस्यप्राग्वद्विनियोगमुक्त्वा शूलनिदुर्गे
 देवसिद्धेसुपूजितेनंदिनिरक्षरक्षमहायो
 गेश्वरिहंफट् हृदयायनमः शूलनिवर
 देदेवसिद्धेपूजितेत्यादिशिरसेस्वाहा त्रि
 शूलनिविंध्यवासिनिदेवसिद्धेत्यादिशि
 खायैवषट् शूलिन्यसुरमिर्दिनिदेवसि
 द्धेत्यादिकवचायहं शूलिनियुद्धप्रियेत्रा
 स्यदेवसिद्धेत्यादिअस्त्रायफट् इतिपं।

529
 शि०। चोंगमंत्रान्मूलमंत्राभिर्महृयोःपाण्योरं
 ५२६ गुह्यादिक निष्ठा नास्वंगुलिविन्यस्यह
 द्यादिषुनेत्ररहितेषु पंचांगेषुचविन्यस्य
 ध्यानादियंचांगपूजांतेनरहृदलेषुस्वा-
 ग्रादिप्रादक्षिणेन ओं दुर्गायै नमः एवं वर
 दायै विंध्यवासिन्यै प्रसुरमर्दिन्यै पुद्गलि
 पायै देवसिद्धसुपूजितायै नन्दिन्यै महायो
 गेश्वर्यै नमः इति संपूज्य द्वितीयाहृदलेषु
 स्याग्रादिप्रादक्षिणेन ओं चक्राय नमः ए
 वं शंखाय खड्गाय गदायै वाणाय चापाय शू
 लाय पाशाय नमः इति संपूज्य दिगी प्रार्चा
 दिशोऽष्टांगवत्समायेदिति तथा वर्णल
 संजपे न्मंत्रजुहुयान्तरशंशातः आज्येन
 साज्यहव्यघातर्पणदिततश्चरेत् आरा
 धविप्रान्विधिवत् भक्ताभ्यर्च्य गुरुं ततः
 एवं सिद्धमनुर्मन्त्री प्रयोगान्निजवांछिता
 न विदधीत विधानेन गुणैराज्ञापुरस्सर
 म् शूलाद्यायधसंयुक्तामुग्रांस्वंप्रालिनी

तथा विचिन्त्य प्रजपेन्मंत्रं ग्रस्तं स्पृष्ट्वा विधा-
 नतः तमाविष्पक्षं सर्वं वदेत्पश्चाद्वनस्प-
 ति मंत्रावत्पातदा नीचभूतसंघः पलायते
 स्मृत्वा त्वरोगिणो मध्ये शूलिनी स्वायुर्देव्यु-
 ताम् जपतो विद्वन्पाशुग्रहाः प्रवशा वि-
 ग्रहाः सर्पाश्च चक्रिका युत्यं बहुपात्कु कुरो।
 द्रवं पुत्तिकादिक्कीटोत्थं विषं नाशयति क्ष-
 णात् निशिते सायके देवीमावाह्यै वनस्प-
 लिनी क्षेमं करी पूजयित्वा मनुमेनं जपेत्सु-
 धीः तद्देधाशत्रुसेनायादिशोधावति सादृश-
 दर्णवेगो घृष्टलाघैः परीतां शूलिनीं निजं।
 प्रतिपद्यारिसेनां च प्रविश्यानुजपेत्सुधीः पु-
 रायुधानि ~~क्व~~ गृह्णाति स नानि श्रेष्ठिका भवे-
 त् तिलयुक्तैः सर्षपैश्च वैरिनामसुसंयुतैः
 लक्षं प्रजुहुयाच्छत्रुरामया विष्टविग्रः यमा-
 तिथित्वमायाति नात्र कार्या विचारणा त्रि-
 स्वादुयुक्तितैरश्च सहस्रं प्रत्यहं हुनेत् शक्ति-
 रस्या प्रतिहता च त्सरात्प्राग्भवेदलम् अश्च

शि०। सहस्रमष्टोत्तरसहस्रमित्यर्थः घृतेनाद्यथा
 ५३० तं मंत्री जुहुयाद्वांछितं लभेत् वत्सरात्प्राक्
 दूर्वपाचमधुरत्रयपुक्तया सम्यगष्टोत्तरं श
 ५३० तं जुहुयादक्षितं लभेत् अस्य ह्यभ्युत्थुरीका
 खड्गनखराः सजपामनुनामुना संपातु घृ
 तसित्ताश्च संग्रामे द्रुतशक्तयः अष्टोत्तरं श
 तं मंत्री गुलिकागोमयस्य च जुहुयात्सप्तदि
 वसैरिष्टो दिष्टोत्तः प्रादरात् अस्य ह्यभ्युत्थ
 नारिक्षे गृहीत्वा गोमये शुभम् त्रिसहस्रमि
 तं जपं पिपासोर्द्वारि संखनेत् तस्य संस्तं मं
 मं मं शुभवे नैवात्र संशयः सेनामुखे निखा
 तं च सेनास्ते मं करोत्यलं ग्रामं वानगरं गच्छ
 न संस्मरेद्विको सुधीः पानीयान्नकोश्चैव
 प्रसन्नो प्रजयेन्मनु तर्पयित्वा प्रतिरुस्तं प्रा
 पुयान्मिष्टभोजनं महाश्वभक्त्यवर्गेण साध
 को नात्र संशयः अर्कवक्षसमिद्रिश्च त्रिम
 ध्वक्ताभिरुक्तवत् जुहुयाद्रविसाहस्रं या
 निदिश्य च साधकः भवत्येवहिते वश्यास्त

या श्वत्थसमिद्धैः प्रसन्नचेताश्चित्तैः पूर्वक
 र्माणिवानेन दुर्गाकल्पोदितान्सर्वान्प्रयो
 गान्सधयेत्सुधीः यंत्रव्यतिरिक्तानिति तथा
 ह्येयातोवनदुर्गायाः षोडशमंत्रउत्तमः धृति
 श्रकामिकाद्वंदंतुष्टियुक् वषटंतकौरमे
 षुस्वरसंयुक्तापराविष्णुयुगाक्षियुक् प्रसाज
 यात्तुष्टिविंदुयुक्ताहंसश्चबालयुक् लोहि
 तोनत्रसहितोमंत्राष्टशरंवदेत् लिङ्गा
 सट्ण्डीवसुधाविषः पांक्तिः स्वरान्त्ययुक् प्र
 भाकाल श्रोत्रयुक्तः शूरः स्थान्द्रेदुयुग्वरिः म
 रुन्मुक्तक्षिणीसंध्याक्यममंध्याक्यमिन्दुमत्
 सूक्ष्माकान्तिशुद्धिदीर्घाकालेश्वरान्विताः वि
 श्वमूर्तिः प्रभावानः कामिकेयुकु वष्टकः
 वैकुण्ठेवसुधास्वास्वकांतीमनुरग्रमतः प्रव
 रोवनदुर्गायाः सप्तत्रिंशदर्शकः घृतिरुका
 रः कामिकाद्वंदं तकारद्वंदंतुष्टियुक् ई
 कारयुक्तः तेनति वषटंतः उकारः तेनष्ट
 इति रमाय ईषुस्वरयुक्तः उयुक्तातेनपुः प

शि।

५३१

५३१

शारेफः विष्णुयुक्ता उक्ता तेन रु अक्षियुक् प्र
साइकार युक्तः षकारः तेन षि जयाकः तुष्टि
रिकारः विंदुरनुस्वारः तेन किं हे सः सवालो वते
नस्वः लोहितः पनेत्रः इतेन पिः मंत्र षष्टाक्षरं षि
ल्लिं नाः भसदं एदी वसुधा विंदुयुक्तो यकारः म
विषः मयं कि स्वरान्त्यातेन मेः प्रभासकालो
मश्रोत्र उतेन सु प्रारः पस्थि स्वरूपं अर्द्धेन्दुयुक्
हरिः तेन नं मरुत्तपः मुत्तचक्षिणीदि संध्या प्रा
क्यमस्वरूपं संध्या प्राक्यस्वरूपं क्यविन्दुमत्
तेन क्यं सूक्ष्माकान्ति युक्ता तेन वा शुद्धिस्तदी
र्घाकालेश्वरा चित्तामकार एकार युत्वेन का
रतेन न्मे विश्वमूर्तिर्भप्रभाग वालोव कामि
केयुक्तकार इकार युक्तः वषट्पः शः वैकुण्ठोः
म वसुधा यस्वा स्वरूपं स्वकानीकाहकारौ
तेन हा अत्र वात न्मे अक्षराणि कीलकानि
इष्टान् संहितायां गुणबीजं समुद्र त्प उतिष्ठे
ति पदं त इत्यादि एव मेषामहा विद्यानिः की
ला सर्व सिद्धिदा गुणान्ते भुवनेशानी दुर्गा बी

जंनियोजयेत्तु वर्मणो नोस्पकं बीजं मुत्कावा
नो विलोमतः पूर्वोक्त बीजत्रितयं योजयेत्तु क्रो
चदारणः तदा प्रदीपिता विद्यानिः कीला सा।
वसिद्धिता गुणबीजं प्रणवः दुर्गा बीजं दुर्वर्म
दुस्वकं दुर्गा बीजं बीजत्रयं प्रणवमाया बीजा
नि विलोमतः दुर्गामाया प्रणवक्रमेण एताव
ता आदौ बीजपंचकं प्रनतरं मंत्रः तदनु विलो
मेनादिवीजत्रयमिति मंत्रः सिद्धिः तथा आर
ण्यकामुनिः प्रोक्तो ह्यनुष्टुप् प्रच्छन्द इति च।
न दुर्गादेव तास्य सर्वशत्रुविधातिनी रूत्व
ध्याष्टुष्टुर्वाणामितैर्मंत्राणां कैः पृथक् जा
तियुक्तैः षडंगानि मनोरस्य प्रकल्पयेत्तु पा
दसंध्यष्टके गुह्ये लिंगाधारोदरेषु च पार्श्व
युग्मे हृदिकुचदंष्ट्रकंठेष्टसंधिषु करयो व
दनेनासागण्डयुक्तेषु युग्मके भूमध्ये मूर्द्ध
नि मनोवर्णा न्यस्येद्यथाविधि विधुदीप
प्रभाभांकनकसरसिजे संस्थितां सत्रिने
हस्ते भोजैर्वहन्ती मन्दिरवरदा भीतिसंज्ञा।

शि।
५३२

क्रमेणः स्वर्णो घत्कानि वस्त्रांश शिकलितल
सद्वत्तचूडां प्रसन्नां पाश्वो घत्सनमृगेन्द्रां हृदि
वनवसतिं चारुदुर्गां स्मरेहं दक्षाधूर्ध्वकर
योराधे तदाधधः स्थयोरन्ये इत्यायुधध्यानं
इति ध्यात्वा महादेवीं पूजयेदिति तत्परः पूर्वो
दितेषु भेषीति दौर्गां प्रपूजयेत् पूर्वमंगानि
पूज्यानि ततः प्रार्थयित्वा यजेत् चक्राद्यस्त्रा
णि मातृश्च लोकेशाना युधानि च प्रार्थयित्वा
गर्गमद्रासमद्रकात्त्यं विक्राक्षे म्या वेदाद्याग
र्भास्याच्छं कर्पस्याहमी प्रोक्ता चक्रशंखासि
खेटेषु धेनुरुक्कनकरोटिका तदा युधानी
रितानि दुर्गां पूजयेत्मीरिता रुक्त्रिशूलं नृ
करीटी कपालं अथ प्रयोगः तत्र प्राग्बधोग
पीठन्यासान्ते मूलमंत्रेण प्राणायामत्रयं कृ
त्वा शिरसि आरण्यकाय रूषये नमः मुखे
अत्यनुष्टुप् प्रच्छंदसे नमः हृदि श्रीवनदुर्गायै
देवतायै नमः इति विन्यस्य प्राग्बधिनियो
गमुत्का उतिष्ठ पुरुषि हृदयाय नमः कि

स्वपिषिषिरसेस्वाहा भयं मे समुपर्यस्य तं शिखा
 यैव षट् यदि शक्यमशक्यं वा कवचाय हं तमे
 भगवति नेत्राय चोषट् समयस्वाहा अस्त्राय फ
 ट् इति षडंगमन्त्रानंगुष्ठादितलान्तकरयोर्ह
 द्यादिषडंगेषु च विन्यस्य दक्षपादांगुलिमूले
 डं नमः गुल्फे तिनमः जानुनिहं नमः ऊरुमूले
 पुं नमः वामपादांगुलिमूले रुं नमः गुल्फे षिं
 नमः जानुनि किं नमः ऊरुमूले स्वं नमः गुदे
 पिं नमः लिंगे विं नमः मूलाधारे भनं नमः उ
 दरे यं नमः दक्षपार्श्वे मे नमः वामे सं नमः ह
 दि मुं नमः दक्षस्तने पं नमः वामे स्थिं नमः कं
 टै नमः दक्षकरांगुलिमूले यं नमः मणिव
 धे दिं नमः पूर्वरे शं नमः बाहुमूले क्यं नमः
 वामकरांगुलिमूले मं नमः मणिवंधे शं
 नमः कूर्परै क्यं नमः बाहुमूले वां नमः मुखे
 ते नमः दक्षनाशां पुटे मे नमः वामे मं नमः
 दक्षगुण्डी गं नमः वामे वं नमः दक्षे नेत्रे तिं
 नमः वामे शं दक्षकर्णे सं नमः वामे यं नमः

शि. १

५३३

भूमध्येस्वोनमःशिरसिंहानमःइतिविन्य
स्यप्राग्वत्तद्धानमानस्यपूजानेष्टदलक
मलत्रयात्मकंप्राग्वत्पूजाचक्रंनिर्मायप्रा-
ग्बदीर्घस्थापनादिगपूजानेप्रथमेष्टदले
ॐआर्यायेनमःदुर्गावैभद्रयेभद्रकाल्ये
ॐविकायेक्षेम्पायेवेदगर्भायेक्षेमंकार्येदि
तीयेष्टदलेचक्रायसिखायेखड्गायखेटकाय
खेटकायवाणायचामायशूलायकपालाय
तृतीयेष्टदलेप्राग्वद्ब्रह्मायासंपूज्यदिगीशा
र्वादिसर्वपूर्ववत्सर्वपूर्वमाययेदिति नारा
यणीये वेदलक्षंजये नमंत्रं तदृशांशं हुनेति
ले ब्रह्माज्यतिलदुग्धानैदुर्गासंचित्पचा-
लेने तर्पणं मार्जनं कृत्वा ब्राह्मणाराधनं
तथा धनधानामिदिभिः सम्यक् कृतौषधि
त्वानिजंगुरुं एवं सिद्धिर्मन्त्री वांछितीर्थी
न प्रसाधयेत् दुर्गाप्रयोगभदेन चिंतये
दनवासिनीम् श्रियेचदुर्गामहिषोत्तमां
गस्थितां च दूर्वादलरुग्वहन्तीम् सचक्र।

शोखासिसखेटवाणचायाबुजंतर्जनि को व।
 हन्तीमचक्रशोखकृपाणखेटकवाणध्वन्व
 सिशूलकान् पुंकपालसदृष्टिकान्मुशाला
 ककुंभकनन्दकान् सत्करैवल्लयंगदोवरद
 भिन्दियालकशक्तिकान् विभ्रतीजलदधु
 तिंमहिषोत्तमोगनिषेदुषीम्पावकोल्लसि
 तद्युतिं ह्यतिभीमसिंहसमागतो श्यामलोक
 मल स्थितां नयत्रयो लसितां शुभां व्याघ्रच
 र्मसदंशुकामहिवद्धकुं नल्लशोभितां चंद्र
 शोभितशोषरां सुरदानवाभयतिदं तथा प्र
 जयेत्प्रत्यहं मंत्रीस्वरक्षायै शतं ह्यथ सहस्रं
 वातदन्ते च प्रयोगा न्कर्तुमर्हति यद्यदुदि
 श्य च मनुंसहस्रं वायुतं जयेत् अचिराला
 भते ततस्तदसाध्यकः प्रातः स्नायी न्यासपूर्वं
 स्मरेद्देवीमनन्यधीः नित्यं सहस्रं प्रजयन्मं
 त्रं साधकसतमः ज्वरसर्पग्रहोत्थां च दोषा
 न्प्रशमयेत्सुधीः हुनेदारण्यकतिलैजि
 ताकाभिश्च बाहुनेत् प्रपामार्गसिभिदि

शि. १ वीनाशयेत्सकलामयान् अपस्मारादिक
 ५३४ न्मन्त्रीनात्रकार्याविचारण न्यग्रोधोत्थस
 मिद्विश्वसशुंगामिर्दुनेत्सुधीः प्रयुते सर्वस
 ५३५ पत्तैसर्वापन्मुक्तयेपिच ग्रहादिशांत्पेचत
 पाह्यभिचारादिशान्तये अर्कवक्षसमुद्भूते
 जुहुयाद्यसमिद्धैः आरभ्यरविवारंचसरदृश
 प्रत्पहंसुधीः दृशाहतोवांछितार्थसिद्धिर्भव
 तिनान्यथा ऋहंवासपरात्रंवाचेध्मेः सांरसमु
 द्वैः एकैकं शकलं मन्त्रीदुनेत्वांछितसिद्धये
 त्रिंशच्छरान् शिताग्रोश्चविधाय जुहुयाद्बुधः
 कटुतैले सह संवाह्य पुतंतदनन्तरं संपात
 तैलेन शरान् समभ्यज्य यथाविधि पूर्ववत्प्र
 जयेत्तमन्त्रं तान् शरान् यभूपतिः शुद्धाचार
 च्चधीरश्च धन्वी संयतमानसः गृहीत्वा परसे
 नायामध्ये गच्छेद्भीक्ष्ण्येत् साधावनिदि
 शः सर्वाः संभ्रान्ता विह्वलास्तदा सप्रागत्य
 पुनर्भूयो गुरुं घान्येर्धनैरपि वस्त्रालंकार
 एष्वपि तोषयजयदायिनम् अष्टिधिकश

535
तेनाथसेजसंशवभस्मच निक्षियेद्यस्पाशिर
सिसविद्विष्टोयेभयेज्जने देशादेशान्नरंचै।
बंकाकवद्रमतेसदा कारस्करदुमोत्थैश्चपत्रे
र्वापुनिपातितैः सहस्रं जुहुयात्पादरजोभिः स
हवैरिणाः उच्चाटयमवेत्सद्योनिम्ववक्षसमु
द्रवैः पुष्पैर्हनेत्सहस्रंचसेनांसंस्तंभयेद्बुधः ता
वद्रिक्तस्यपत्रैश्चमंत्रीसेनानिबर्तयेत्त विष
व

535

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय
सर्वभूतहितं कुरु सर्वदा
सर्वदुःखहर्त्रा सर्वपापनाशका
सर्वसुखदायका सर्वसम्पत्प्रद
सर्वविघ्नहर्त्रा सर्ववैयर्थ्यनाशका
सर्वशोकहर्त्रा सर्वदुःखनाशका
सर्वमोक्षदायका सर्वनिर्वाणप्रद
सर्वसर्वप्रदं कुरु सर्वदा
सर्वसर्वप्रदं कुरु सर्वदा

536

प्रपूज्याश्च अन्नपूर्णं नमः शब्दकाः चतुरस्रैस्तो-
 कपालान् क्रमेण परिपूज्येदिति अथ प्रयो-
 गः तत्र प्रातः कृत्यादियोगपीठन्यासाने मू-
 लेन प्राणायामत्रयं कृत्वा शिरसि वृहस्पते ॐ
 षये नमः मुखे अनुष्टुप् प्रच्छन्दसे नमः हृदि श्री
 अन्नपूर्णाय देवतायै नमः गुह्ये ह्रीं बीजाय न-
 मः पादयोः श्रीशक्तये नमः नाभौ लंकी कील-
 काय नमः इति विन्यस्य ममान्नसमृद्धये जये वि-
 नियोगः कृतं जलिरुत्का हं हृदयाय नमः ह्रीं
 शिरसे स्वाहाः हं शिखायै वषट् हं कवचाय हुं
 ह्रीं नेत्राय वौषट् हः अस्त्राय फट् इति षडंगं
 त्रानां गुह्यादित्तत्तान्तं करयोर्विन्यस्य हृदया-
 दिषडंगेष्वपि विन्यस्य शिरसि प्रो नमः सीम-
 ने ह्रीं नमः भालेश्रीं नमः भ्रूमध्ये लंकी नमः ना-
 सायानं नमः मुखे मो नमः कंठे भं नमः हृदि
 गं उदरे वं नाभौ तिं लिंगे मं मूलाधारै हं दक्ष-
 स्फिजिश्च वामे रि दक्षौ रौ अं वामे न्तं दक्षजा-
 नुनिपूं वामे णो दक्षपादे स्वां वामे हो इति वर्ण-

शि
५३७

५३७
न्यासः ततो दक्षने त्रेऽं वामे ह्रीं दक्षकर्णे श्रीं वा
मेऽं कीं दक्षनासारघ्रे भगवति मुखे महेश्वरि
तिंगेऽन्नपूर्णेः गुदे स्वाहानमः पुनः मूर्द्धभा
लभूमध्यगलह्रीं लिंगुगुदे चेतानि पदानि वि
नस्य गुदादि चैव पुनस्तानि न्यस्येत् इति पदव्या
सः ततो मूलेन व्यापकं कृत्वा ध्यात्वा ध्यात्मपूजा
ने प्रागुक्त भुवनेश्वरिणीं सप्तभ्यर्च्य वाहना
दिपुष्पोपचारान्ते प्राग्बदे गानि संपूज्य त्रिको
णग्रेऽं ह्रीं नमः शिवायः श्रीशिवाय नमः
इति मंत्रेण नृत्यन्तं शिवो संपूज्य वामकोणे
ऽं नमो नारायण नारायण नमः इति नाराय
णं संपूज्य कोत्रकोणभ्यां तरे देवामभागे गले
ऽन्नमस्य मन्त्रमे देह्यन्नाधिपतये ममान्नं प्र
दाय यस्वाहा लौभूम्येन नमः दक्षे श्रीऽन्नम
स्य मन्त्रमे देह्यन्नाधिपतये ममान्नं प्रदाय य
स्वाहा श्रीं प्रिये नमः इति संपूज्य चतुर्दलेषु दे
वग्रादितः श्रीं परविद्यायै नमः ह्रीं भुवनेश्व
र्यै नमः श्रीकमलायै नमः कीं सुभगायै नमः

मः ततो हृदयेषु ब्रह्माद्याः संपूज्य षोडशाब्द
लेषु देव्यादिप्रादक्षिण्येन नम्रमन्त्रायेऽन्न
पूर्णये एवं मोमानदाये भुंषुष्टे गंतुष्टेऽन्न०
वं प्रीत्येऽन्न तिरत्येऽन्न मां हियेऽन्न हे श्रियेऽन्न स्व
स्वधायेऽन्न रिरात्रेऽन्न अंज्योत्स्मायेऽन्न न्न हैम
वत्येऽन्न पृच्छायायेऽन्न ऐं पूर्णिमायेऽन्न स्वां नि
त्यायेऽन्न हां प्रावास्यायेऽन्न न्न पूर्णायै नमः तद्
हि श्रतुरसं प्राग्वदिन्द्रादीं संपूज्य षोडशमाय
येदिति दक्षिणमूर्तिं त्वक्षं जपेत्स नियमोदशां
शोनतु होमयेत् रम्यपायससर्पिभ्यां सिद्धिदा भव
ति ध्रुवं सारसं ग्रहे तर्पणदिनतः कुर्यात्पूर्वोक्त
विधिना सुधीः अन्नपूर्णेश्वरी देवी पूजितान्।
सुर्वणदा अन्नया विद्यया विजातः कुबेरो धनना
यकः अन्नपूर्णेश्वरी नाम सर्वसंपत्समृद्धिदाः
तथा बीजहीने यमेव स्यात् षोडशां तथा परा
मायाद्या सायताराद्या मन्त्रासप्तदशाक्षरा माया
तारादिका चान्यागदिता दृष्टा दृष्टी कोणा मुन्या
द्या पूर्वमुदिता माययांगक्रियामता अर्चनांगेऽ

शि. १

वज्रघैः साधयेत्पूर्ववज्रताः अन्नप्रदाय्यमंत्रस्य
पूर्वोक्तस्योच्यते विधिः रुधिरवृक्षासमाख्यातः
शृङ्गेदश्चाविकृतिर्मतम् देवतेभूमि यौप्रोक्ते ध
नधान्यप्रदेशुमे देवेषु एमुनिद्वन्द्वमितैर्मंत्राणां
कैः पृथक् पंचांगानिमनोः कुर्याज्जातिपुक्ताः
निमंत्रवित् क्षीराद्यौरजतौ वप्रकनद्दीपेषु
राघेषु मेकल्पद्वजशोभिते मणीमपे स।
द्वितपस्याग्रतः आसीने वसुधाश्रियौ धनस
मृहान्संसृजन्यो मुहुर्मत्ताय प्रतिचिन्तयेदि
नमुखे धान्यान्नसेपतेयः प्रावाह्यवैह्ववेषी
टे देवीगंधादिभिर्पजेत् पुरांगानि पजेच्च ह्ये
दि शुभृतानि संपजेत् आद्यानि चत्वारि पुन
विदिशुपूजयेदि माः निवत्याद्याश्च तत्तत्तुव
त्ताकाद्यास्ततः परं ईन्द्रादपस्तदस्त्राणि चैवं
पूजासमीरिता अथ प्रयोगः तत्र प्रातः कृत्वा
दियोगपीठन्यासाने मूलविधया प्राणायामं
मन्त्रपंचकत्वाशिरसि वृक्षणे रुसये नमः मुखे
अविकृतिच्छंदसे नमः तर्जनी अन्नमेदिदेहि

शिरसे स्वाहाः मध्ययोः अन्नाधिपतये शिखायै
 वषट् अनामिकयोः ममानं प्रदाय पेकवचाय
 ऊं कनिष्ठिकयोः पाण्यो रंगुष्ठयोः अन्नमहिह
 द्याय नमः तर्जन्यो अन्नं मे देहि शिरसे स्वाहा
 मध्यमयोः अनाधिये स्थि शिखायै वषट्ः अना
 नामिकयोः ममानं प्रदाय पेकवचाय ऊं कनि
 ष्टिकयोः स्वाहा अत्राय फट् इति विन्यस्य हृद
 यादिद्यपि नेत्रहीनेषु पंचांगेषु न्यसेत् ततो ध्या
 नादिमानसपूजावेद्वारपुक्तचतुरस्रत्रयवेष्टि
 तमक्षरक्षरकमलंद्वयं पूजाचक्रं कृत्वा प्राग्
 त्संस्थाप्य संपूज्य तत्र वक्ष्यमाणवैष्णवपीठं संपू
 ज्य तत्र भूश्रियो समावाह्यमनादिपुष्पोपचारा
 न्ते प्राग्बदंगां न्विसंपूज्य द्वितीयाष्टदले द्वेका
 क्षरलक्ष्मीप्रकरणे कृत्वा क्वाद्यष्टशक्तीः
 शं पूज्य प्राग्बदिन्द्रादिपूजामारभ्य शेषं समाप
 येदिति तथानिपुतं प्रजयेन्मंत्रं तदशांशं च मित्र
 वित् जुहुयादज्यसंपृक्तेनानेच यथा क्रमात्
 तर्पणदितः कृत्वा विप्रान्संभोज्य पत्नतः शु

शि
५३६

रुंसंतोष्य पत्नेन मंत्रसिद्धिमवाप्नुयात् दि-
नादौ प्रजयेन्मंत्रमहोतरशतैः सुधीः क्षेत्रधा-
न्यान्नरतौ च समृद्धौ भवति ध्रुवम् सारसंग्रहे
योनिर्विषयत्सनेत्रं च परमे पदमुच्चरेत् अस्थि-
गं मे २३ त्काचरत्तस्य रक्त्वादिष्वधि प्रणवा-
द्योदशाण्येयमश्वारुढामनुर्मतः योनि एकारः
विषदहकारः सनेत्रं इकारयुक्तं तेन हि ईति प-
रमेस्वरूपम् अस्थि शकारः मेयोवकारः तेन
श्व रक्तं रेफः दृक् इकारः तेन रि तथा रूषिर्व-
ह्याविराट् छन्दो देवता परिकीर्तिता अश्वारु-
ढं त्रिभिर्वर्णैः प्रणवाद्यैर्द्विरीरिते षडेणा-
सनोरस्य जातिपुत्तानि कल्पयेत् अश्वारुढं
नवशशिपुतां भालनेत्राचक्षोस्त्रापाशावशां
बद्धां मदनविवशां साध्यमश्वनयन्तीम् द-
क्षेनोद्यत्कनकरचिन्तां वेत्रयं द्विंदधानां वं-
धूकाभां मनसिकलयेपीनवक्षोजनमाम्
शक्तेपीठियजेदेवी पुरांगानि प्रपूजयेत् मातृ-
द्रादिकां न्वाह्ये तदस्त्राणिततो बहिः पूजेये

मश्वारु हायाः प्रोक्ता सर्वसमृद्धिदा प्रथमप्रयो
गः तत्र प्रातः कृत्यादियोगपीठ न्यासान्ते मूले
न प्राणायामत्रयं कृत्वा शिरसि ब्रह्मणे ऋषये
नमः मुखे विराजेच्छन्दसे नमः हृदि प्रश्वारु हा
यै देवतायै नमः इति विन्यस्य वप्रपार्थे विनियो
ग इति कृत्वा जलिरुत्का श्रौं एहि हृदयाय नमः
श्रौं परमेश्वरि शिरसे स्वाहाः श्रौं स्वाहा शिखायै व
षट् श्रौं एहि कवचाय हुं श्रौं परमेश्वरि नेत्राय
वोषट् श्रौं स्वाहाः प्रस्त्राय फट् इति करघे डंग
न्यासं कृत्वा ध्यानादिमानसपूजान्ते प्राग्वपुष्ये
पचारान्ते प्राग्वत्सङ्गानि संपूज्य प्रष्टुदलेषु ब्रा
ह्मणाः प्राग्वत्संपूज्य चतुरस्रे लोकपालान् संपू
ज्य धूपादिशोषं समापयेदिति तथा जपेद्युत
संख्या संतद्वा शं शं हुं नेत्रघटैः तर्पणदित्तनः
कुर्यात्पूर्वोक्तविधिना सुधीः इत्यध्यात्वे वसक
ले विश्यं वशायते चिरात् आज्यान् नजुहयान् मा
त्री लभते चांछितं फलम् त्रिमध्वतैः तैः वसोस्त
थात्नो एर्हते वप्रपानृपाः किल प्रोक्ते नैव विधा

शि. १

पृष्ठ ०

नेन वषाः स्पूर्वतानि अपि अनया विद्यया
सर्पिर्होमः कांचनदोमतः त्रिस्वादुभिः सहस्रं
चहुनेत्स्त्रीवशासिद्धये पूर्वीं ते नैव होमेन ना
रीमा कर्षयेद्भुवं प्रणवाद्यमायादिरयमेका
दशाण्यकः षट्दीर्घमापयेवास्पष्टङ्गविधिः
रीरितः तथा प्रणवं पाशहृत्ते विह्यं कुशाघो
यमीरितः त्रयोदशाण्यकोद्वाभ्यां मेकैकेन युग्म
नः पंचमिश्च तथाद्वाभ्यां षडङ्गविधिरीरितः पा
शः ओं हृत्ते स्वां हीं ओं कुशः क्रौं अष्टदशाण्यः पु
रश्चरणमस्याणोः पंचलक्षं प्रकीर्तितं पूजादि
कं स्यादनयोः पूर्वमंत्रानुसारतः कोद्वाभ्यां द्वाद
कृत्वा मध्यस्थवेदमित्तकोद्वा प्रणवं साध्यस
मेतं शिष्टेषु द्वादशायमंत्राण्यनू अशेषनारी
नरपनखपशुप्रदं मतं अश्वा रूढायंत्रमेतत्सु
जितं सर्वकामदं केरलीयेयंत्रसारे मध्ये पा
क्तिं स साध्यं ज्वलनपुरयुगाश्रिश्च योपाश
क्ति क्रौं मैः कीं सोः क्रौं मेण प्रविलिखतु बहि
मंत्रवर्णान्दलेषु एकैकभानुसंख्ये स्यपि-

मदनं शरैर्नित्यपामातृकार्णैश्चावीतं यंत्रमेत
द्वरणपुरगतं श्रीकरं वशकारि अस्यार्थः स
द्वकोणमध्ये समाध्यं शक्तिबीजं विलिख्य तत
'कोणेषु प्रांन्हो कोणैः लंकीसौः इत्येकमेकं बी
जं विलिख्य बहिर्द्वादशादलषु शक्तिरहितद्वा
दशांक्षराणैकैकं क्रमेण लिख्य बहिर्वर्त्तच
तुष्टयं कृत्वा प्रथमबीज्यां पूर्वोक्तैर्वाणबीजैः
द्वितीयबीज्यां वक्ष्यमाणानित्यत्किन्नानित्या
विधयान्तृतीयबीज्यां मात्रणैश्च निरंतरं संवे
द्य तद्वच्चतुरस्रं कुर्यादेतदुक्तफलदं भवति त
था प्रणवो भुवनाधीशानमो भगवदेव तानि
महेश्वर्ये हि परमेश्वरि स्वाहान्ति कोमनुः ए
कविंशार्णवः प्रोक्तः पूजाद्यं चास्य पूर्ववत्तमु
बनाधीशान्ही अनस्य गमं सारसंग्रहे माया
बुदेद्गोरिरुद्रदयितेयोपदेवदेतगेश्वर्यते च व
र्मास्त्रदिहंतः षोडशाक्षरः मायान्ही वर्महं अ
स्त्रां फट् दिहः स्वाहाः अजो स्पृष्टुमिराख्यातो
नुष्टप्रच्छंदश्च देवता गौरीसौभागसुदृशस

शि. १
पृ. १

वसंपत्प्रदायिका षट्शीर्घमायपाकर्णत्तु ष
डंगानिमनोरथ हेमाभां विभ्रतीर्दोभिर्दर्पा-
णं जनसाधने पाशांकुशौसर्वभूषातांगोरी
सर्वदा स्मरेत् वामाघूर्ध्वयोराद्ये तदा घघः
स्थयोरन्येर्दत्तायुद्धधानं शक्तेपीठे यजेद्गो-
रिचन्दनाद्यैर्मनोहरैः श्रंगानि पूर्वमध्यस्थर्व्य
सुभगाद्यास्ततो यजेत् सुभगालिलिता चान्या
कामिनी पाशांकुशादर्यणं जनशलाकाद्य
मीमता शक्रादयस्तदस्त्राणि गोरीपूज्या स-
मीरिता प्रपंचसारे तु धर्मादिकल्पिते पीठे पी
ठशक्तीरिमायजेत् प्रभाज्ञानाचवाक्वागी-
श्वरी स्याज्ज्वालिनी परा वामाज्येष्टा च रौद्री च
गुह्यशक्तिश्च तानव ह्रस्वत्रयल्की च वर्ज्यस्व
रास्यभृगुणान्विताः ह्रस्वत्रयं प्रदुःखी च ऋ
ऋल्लः भृगुः सकारः गौगौरि मूर्तये हृच्च पीठ
मंत्रश्च कल्पते एवं पीठे यजेदेवौ चन्दनाद्यै
र्मनोहरिः सुभगायै च विधाने हेने स्यात्काम
मालिचन्ये स्याद्गौ महितन्त्रो च गोरी स्यात्तु प्रचो

दयात् गायत्री त्वनया सर्वा नुप चारान्प्रकल्पये
 त् श्रंगानि पूर्वमभ्यर्च्य सुभगाद्यास्ततो यजेत् भृ
 गुः साम्बुः सद्भितुर्यषष्टार्कैर्दुस्वरादिकाः सुभगा
 ललिता चान्या कामीनिका मलिनी दिश्वान्यत्रा
 प्यायुधानि लोकपालेस्तदायुधैः भृगुः सकारः
 श्रुवुवकारः द्विप्रातुर्यर्इषष्टः कृ श्रर्कैरे तेन स्वो
 स्त्रीस्वृस्वैः प्रायुधानि दर्पणं जनसाधनपाशो कु
 शाः श्रथप्रयोगः तत्र प्रातः कृत्वादियोगपीठन्या
 साने मूलेन प्राणायामत्रयं कृत्वा शिरसि श्रज
 रूषये नमः मुखे श्रनुष्टुप्रच्छन्दसे नमः हृदि श्री
 गोयें देवतायै नमः इति विन्यस्य ममेष्ट्यर्थं सि
 द्वये जये विनियोगः इति कृत्वां जलिरुत्काहो
 ह्रीं मित्पादिकरषडं म न्या संविधापध्यानाद्या
 त्मपूज्याने मेण्डुकादि परतत्त्वान्तं योगपीठम
 भ्यर्च्य दलके संरेषु स्वाग्रादि मध्यान्तं प्रादक्षि
 ण्येन सांप्रभायै नमः सीज्ञानायै सूत्राच्चै संवा
 गीश्वर्यै सैज्वलिन्यै सांज्येष्टायै संरोक्षे संगु
 ह्यशक्तै नमः इति संपूज्य गौगौरी पीठाय नमः

शि-१ इति समस्तपीठसंपूज्यश्रावाहनादिमुद्रादर्श
 ५४२ नानौ सुभागायै नमः विष्णुहे काममालिन्यै धीमहि
 तन्नो गौरी प्रचोदयात् इति गायत्रासनादिसर्व
 ३५२ नुपचारान्दद्यात् ततः पुष्पोपचारोत्ते प्राग्बदे
 गानिसंपूज्यासृदले गदलेषु स्वां सुभागायै नमः
 एवं स्वीललितायै स्वंकामिन्यै स्वै काममालि-
 न्यै नमः विदिक्षुपाशाय चंद्रकुशाय दर्पणाय च
 जनशलाकायै नमः इति देव्यादिप्रादक्षिणे
 न संपूज्य नद्वहिश्चतुरस्रलोकपालांस्तदस्त्रा-
 णि च संपूज्य धूपादिशेषं प्राग्बत्समापयेदिति
 तथा एकलक्षं जपे मंत्रं तदशोशं हुनेत्तदघृते
 तर्पणादि ततः कुर्यात्तत्तुल्यं संतोष्य पत्तनः संद्वे
 मंत्री प्रकुर्वत मंत्रे काम्यानि नान्यथा वामाक्षी
 नाम निशय वामोरो विलिखे निशि आच्छाद-
 यन् वामदेहात्तन्मनाः प्रजयेन्मनुं सतं सहस्रं
 लोलाक्षी मानयेत्कामपोहितां एतन्मंत्रेण
 संजपे गंधपुष्पफलादिकं दत्तं संसेवितं सर्व
 जनता वशकारकं तथा कांक्षितस्त्री च शंश

वंकरिसुदृढदुदृढं चेदयंवाद्ययंस्त्रीस्वाहेतिमं
 त्रायंमीरित्तः एकोनविंशत्यर्णोमंत्रः स्त्रीवश
 दपरः अस्यपूजादिकंसर्वमंत्रीपूर्ववदाचरेत्
 अस्यचेवर्णितस्त्वर्वाकसाध्यनामप्रचोदयेत् ज
 पेन्मंत्रंशतंवापिसवशोभवतिघुबम् सारसं
 ग्रहे मायासलोहिताप्रावतिस्वाहासप्तवर्णकः
 पद्मावत्यामनुः प्रोक्तः सर्ववशप्रदायकः माया
 भुवनेश्वरीबीजं लोहितः प्रकारः प्रावतिस्वाहा
 स्वरूपंतथा रूषिर्वृत्तासमुद्दिष्टोपायत्रीछंदउ
 च्यते पद्मावतीदेवतास्यहीवीजंशक्तिरस्यतस्वा
 हास्यान्माययोगानिषट्द्वयस्वरभिन्नया कृत्वा
 देवीततो ध्यायेत्साधकः स्थिरमानसः रक्तोत्प
 लकरद्वंद्वमज्ज्वस्थांकमलाननां बंधूकाभां
 त्रिनयनानांकल्पोज्वलांस्मरेत् शक्तिपीठेय
 जेदेवीपुरांगानिचमातरः लोकपालांस्तदस्वा
 णिपद्मावत्यर्चनामत्ता प्रयोगः सुगमः तथा
 पुरश्चरणमस्यैकलक्षं प्रोक्तं चमंत्रिभिः तद
 शांशेन जुहुयात्तद्युतैः साधकसत्तमः एवंमु

शि
५४३

नुयोभतेसुगमःसर्वयोषितांषद्वेणेविलिखे
च्छक्तिंषट्सुकोणेषुसंलिखेत् मंत्राणांश्च
ततोवाद्येल्लिपिवीतमिदंमन्त्रं रभ्यंपञ्चाव
तीयंत्रं वषट्पदेनात्रसंशयः लिपिवीनंमात्
कापाः प्रन्यत्सुगमं तथा वाग्भवंडाथमंवी
जं द्वितीयं भुवनेश्वरी तृतीयं चरमावीजमा
द्यलक्ष्मिपदेततः स्वयं भुवे पदाने च प्रवेदेद्
वनेश्वरी ज्येष्ठायै हृदयं चैव मन्त्रः सप्तदशा
क्षरः वाग्भवं हृदयं नमः प्रन्यत्सुगमं ॐ
धिरस्य स्मृतो ब्रह्माच्छन्दोष्टिः समुदाहृतं दे-
वता ज्येष्ठलक्ष्मीश्च श्रीमाये प्राप्तिबीजके प्र
मस्या मरुणाम्बर मरुणाम्बरधारिणी कुंकु
मक्षोदलिप्रांगी प्रोत्फुल्लकमलेश्चरणं म
न्दस्मितमुखी ज्येष्ठा कलशं च सुपात्रकं द
धानामूर्ध्वं बाहुभ्यां पाशमप्यंकुशं तथा चि
नयेत्परया भक्ता देवीमित्थं प्रपूजयेत्त वा
माघृध्वपोराद्ये तदाद्यद्यस्थपोरन्ये इत्यायु
धध्यानं कलशं सुधाह्वं सम्प्राप्य मादिभि

पीठं मंत्रवित्परिकल्पयेत् लोहिताक्षीविरू
 पाक्षीकमलानीललोहितासमदावारुणी
 पुष्टिरमोघाविश्वमोहिनी पूर्वादिदलमूले
 घुमध्ये चार्चाः क्रमादिमाः वदेच्चरत् ज्येष्ठा
 विभहेनीलशब्दतः ज्येष्ठायैधीमहिप्रोक्ता
 तन्नीलक्ष्मीः प्रचोदयात् अनयावाह्यतां ज्ये
 ष्ठां पूजयेच्चन्दनादिभिः श्रंगानिमातृलोक
 शांस्तदस्त्राणि च पूजयेत् अथ प्रयोगः तत्र प्रा
 नः कृत्वादियोगपीठस्यासाने मूलेन प्राणा
 यामंत्रयंकृत्वा शिरसि ब्रह्मणो रूषयेनमः
 मुखे अष्टिः छन्दसे मनमः हृदि ज्येष्ठलक्ष्म्यै
 देवतानमः गुह्ये श्रीबीजाय नमः पादयोः
 होशक्तये नमः इति विन्यस्य मूलविधया।
 करौ त्रिः प्रमज्ज्ये ह्रीं श्रीहृदयाय नमः आय
 लक्ष्मि शिरसे स्वाहाः स्वयं भुवने शिखायैव
 षट्ः ह्रीं कबचाय हं ज्येष्ठायै नेत्राय वौषट्
 नमः अस्त्राय फट् इत्यगमंत्रैः करघे डंगत्या
 संविधाय ध्यानात्मपूजाने मण्डकादिपर

शि तत्त्वांतपीठसंपूज्य अष्टदलकेसरेषु स्वाग्रा
धध दिमध्यान्सं लोहिताश्वेनमः कमलायै नी
ललोहितायै मदायै वारुणै पुष्टै अमोघा
यै विश्वमोहिन्यै इति प्रादक्षिण्येन संपूज्य
ऐं ह्रीं श्रीं सर्वशक्तिकमलासनाय नमः इति
समस्तपीठसंपूज्यरक्तज्येष्ठायै विघ्नेहीनी ल
ज्येष्ठायै विघ्नेहीनी लज्येष्ठायै धीमहितनील
लमीः प्रचोदयात् इत्यनेन पागापत्रावाह्यमूल
विधया सनादिपुष्पोपचारान्ते प्राग्बदेगानि
संपूज्याष्टदले ब्राह्मणाद्याश्चतुरत्वे लोकपालां
स्तदस्त्राणि संपूज्य धूपदीपादिशेषं समापये
दिति तथा लक्षन्तु प्रजपे मंत्रं जुहुयात्तद
प्राशान्तः पायसेन सुशुद्धेन सर्पिसित्तेन सा
धकः तर्पणमार्जनं कृत्वा कुर्यात्त ब्राह्मण
भोजनं ज्येष्ठामनुयो भजते मनुष्यः सत्या
सपूजा तर्पणैश्च भोगानि ह प्राप्य बहून्सम
र्त्यः परत्र विद्योः पदमेति नित्यं सारसंग्रहे
अथ वक्ष्ये मंत्रवरं त्रिपुरासंज्ञकं शुभं लो

करंजनकर्तारं चतुर्वर्गफलप्रदं यशस्करं पुत्रपौ-
 त्रफलप्रदं कवितारं कमलाभुवनेशानीतृती-
 यश्च मनोभवः वर्णत्रयात्मा त्रिपुरा नामकोमं-
 त्रं शरितः कमलाश्रीभुवनेशानीही मनोभव-
 ल्कीदक्षिणामूर्तिसंहितायां ऋषिर्वृक्षास्पमं-
 त्रस्पगापत्रं छन्दशरितं शारदातिलके ऋषिः
 संमोहनइत्युक्तं आचार्यचरणैः किमपिनोक्तं
 सारसंग्रहे भृगुः संमोहस्पृषिः छन्दोगापत्रीमु-
 च्यते देवतात्रिपुराख्यातादिरुक्तेनाणानांगकं
 अथवाभुवनेशान्याषडंगानिप्रविन्यसेत् हेमा-
 भांपारिजातद्रुमरुविखनेमण्डपेस्वर्णभूमौ रत्नो-
 द्याकुदिमेधोलसमरतरोश्चारुसिंहासने ज्यो-
 त्सद्वेणस्थां स्मरेहं कमलपुगगुणानंकुशं चा-
 पवाणो विभ्राणं हस्तपद्मेर्मणिमयमुकुरां
 चारुभूषां त्रिनेत्रां दूतीभिश्चामरादर्शसमुद्भ-
 ककरण्डकान् तांबूलंचवहनीभिरावृतां
 पारितः शुभां दूतीभिर्घृण्णित्यादिभिः नाराय-
 णीये सोम्यादिघृणिनीसूर्यामादित्यांच प्रभा-

शि०

५४५

545

वतीमिति तथापीपूषदृष्ट्यापशंपतीसाधकं
चमनोहरं दक्षिणामूर्तिः षड्दोणं पूर्वमाति-
त्यमध्येविधांतिखेतुसुधीः वीशयातांबुषद्वे
णकोणेषुक्रमतोतिखेत वाद्येवसुदलंकुर्या
दीर्घस्वरविभूषितं चतुरस्रं चतुर्द्वारभूषितं
मण्डलंतिखेत चतुरस्रं चतुरस्रत्रयं गृहं सं
माष्टीतिवदेकवचनमुद्देश्यगतसंख्यापरं
मध्येषड्दोणानास्यचतुःपत्रमध्ये षडेदेनां
चतुःपत्रेषड्दोणस्थाम्बुजेबुधः इति नाराय
णीयवचनात् सारसंग्रहे शाक्तेपीठेषु जेदे
वीसनवशक्तिसमन्विते अंगानि पूजयेद्य
दोलस्याद्याः कोणपार्श्वचनिधापयजेन्मा
तृश्चतद्वहिः लोकपालांश्चरमणीरूपान
भ्यर्चयेत्तत्क्रमात् कांचनानांकुशालक्ष्मी-
सवराजद्वयामयां स्वर्णभूमिरिशंखाकृगजा
जसुकरंहरिं गुणसण्पलयाद्वेष्टधारिणी
मरुणं शिवां शिवं स्वर्णभूमेण कटंका-
भीतीष्टधारिणं स्वर्णभां नीलकमलकरां

सौम्योरतिस्मरं पाशंकुशौचापवाणोधारय
नंतरुचारुणं त्रिपुराकमहाविद्यापूजाप्रोक्ता
समासन अथप्रयोगः तत्रप्रातः कृत्यादियो-
गपीठन्यासांतेमूलेनप्राणायामत्रयंकृत्वाशि
रसिसंमोहनभृगुविरूषयेनमःमुखेगायत्रीच्छ-
न्दसेनमःहृदिश्रीत्रिपुरयैदेवतायेनमःइति
विन्यस्यश्रीहृदयायनमःह्रींशिरसेस्वाहाल्की
शिखायैवषट्श्रीकवचायहुं ह्रींनैत्रायवौष-
ट्ल्कीअस्त्रायफट् इतिषडंगन्यासंविधायः
ध्यानादिपुष्पोपचारांतंपूर्वोक्तभुवनेश्वरीपी
ठकृत्वाप्राग्बदंगानिसंपूज्यचतुर्दलेषुदेव्या
वामदलमारभ्यप्रादक्षिणेनधृणित्येनमः
सूर्यायैःप्रादित्यायैप्रभावत्यैषड्क्षेत्रेषुदेव्यग्र
कोणमारभ्यलक्ष्म्यैहरयेगिरिजायैशिवायै
रत्यैःअंगजायइतिसंपूज्यषड्क्षेत्रेणपार्श्वयोःदे
वीदक्षिणेशंखनिधयेनमःइतिसंपूज्याह
दलेषुब्राह्मणाःसंपूज्यदिगीशार्वादिसर्वप्रा
ग्बत्समापयेदिति इतिधात्वामंत्रमभिमंजये

546
 शि० १ ददित्यलक्षकं तत्सहस्रं प्रजुहुयात्तमधुराकै
 ५४६ समिद्धैः श्रीराजवक्षसंभूतैः सजपाकुसुमे
 शुभैः तर्पणैर्माज्जनं कृत्वा ब्राह्मणाराधनं न
 या श्रीः वक्षोविल्वः तथा लक्ष्मीगौरीसुकंद
 र्पवीजानि क्रमात् सुधीः कृत्वा कलायां तां
 चेन्दोतं चाकाशे स्मरेच्च तत् सिंदूरवर्णमखि
 लं त्रैलोक्यं तन्मयत्वं तः स्मृत्वा तदा खिला
 न्देवान् वशायेत्किं पुनर्नरान् एवं मनुजो
 भजते स लभेत्कवितां परा दिव्यं चलक्ष्मी
 सौभाग्यमनुलं लभते चिरात् बहुकालं च
 विहरेत्सुस्थिरं भुवि मानवः प्रपंचसारे या
 प्राप्तीशक्तिं स्मरन्मन्त्रशक्तीन्द्रिं कुशाश्च
 ऋषयश्च श्रद्धातिपाशः प्रांस्मरः मन्मथः
 श्च कामबीजद्वयं इन्द्रिा श्रीबीजं श्रंकुशः
 क्रोतयाः रुष्मादिप्रजगायत्रशक्तयः समु
 दारिताः स्त्रीवशपाकर्षणादौ तु विनियोग उ
 दाहरेत् षट्दीर्घमायपांगानि सर्वैरक्षगमि
 ष्यते हेतुशिरश्चाशिखावर्मनेत्रास्त्रोदरपृ

हके अष्टांगविन्यसे मंत्रीमूलेन मापकं न्यसे
 त् प्रातः नन्दरूपिणी देवी पाशांकुशधनुः शरा-
 न् विभ्रती दोर्भिररुणा कुचातौ हृदि भावयेत्
 बाद्याधूर्ध्वयोराये तदा दधः स्थयोरन्ये इत्यायु
 धध्यानं शाक्ते पीठे यजेद्देवीं हलेत्वाद्याभिरंग
 कैः मातृभित्तोकपालेश्वरज्जाद्यैः पंचमावृति
 अथ प्रयोगः प्रातः कृत्यादियोगपीठन्यासांते मू
 लविधया प्राणायामत्रयं कृत्वा शिरसि अजया
 ऋषये नमः मुखे गायत्रीयच्छंदसे नमः हृदि श
 क्ये देवतायै नमः इति विन्यस्य स्त्रीवश्याकर्ष
 णे विनियोग्यः इति कृतं जलिरुत्का हो हो मित्वा
 दिनाकरषडंगन्यासं कृत्वा ओं हृदयाय नमः श्री
 शिरसे स्वाहा हो शिरसि स्वायै वषट् लंकी कवचा
 य हुं लंकीनेत्राय वौषट् हो अस्त्राय फट् श्री उर
 राय नमः हो पृष्ठाय नमः इति विन्यस्य ध्याना
 दिपुष्पोपचारान्ते मध्ये हृल्लेखायै नमः अग्रे
 गगनायै नमः दक्षिणे रक्तायै नमः उदरे करा-
 लिकायै नमः पश्चिमे महोच्छ्वायै नमः ई

547

चकारात्पुनर्दकारः सचरेफपुक्तइत्यर्थः तेन इ
 वारुणीकारः ऊर्ध्वकेशीएकारः तेन च सहजास
 कारः खड्गीशः वकारः विरजाः प्रकारः तेन स्वा न
 कुलीशोहकारः अनन्तः प्रकारः तेन हा तथा ऊ
 धिर्व्रह्मात्रिष्टुबुक्तं छन्दोमंत्रस्य देवता नित्यात्कि
 न्नावगदिता चतुर्वर्गफलप्रदा दक्षिणामूर्तिसे-
 हितायां बीजमायं बह्मजाया शक्तिर्नैकी लका
 मिति विराट् छन्द इति च आद्येन मंत्रवर्णेन हृद्
 यंसमुद्धारितं ततोद्गम्यां पुनर्द्वाभ्यां द्वाभ्यां द्वये
 न च कुर्याच्छिष्टानि चांगानि करपोश्च न्यसेत्
 क्रमात् हृदि हृक् श्रोत्रे नोदं देत्वचि लिंगे च गु
 ह्यके मादयोश्चैव मंत्राणां नूविन्यसेन्मंत्रवित
 वितमः आरुणाकल्याणं शुक्लधारिणी अ
 रुणस्रग्वलेयां तां चारुस्मेरमुखामुजां नेत्रयो
 रुल्लङ्घक्रां भाले धमीम्बुमौक्तिकैः विराजमा
 नां मुकुटलसदृशेन्दुशेषरां चतुर्भिर्वीहभिः पा
 शमंकुशं शनपात्रकं अभवं विभ्रती पद्ममधा
 सीनां मयलसां ध्यात्वेवं पूजयेन्नित्यां प्राक्प्रो

शि०। केशकिपीठके पञ्चमष्टदलंमध्येवन्निगेहस
 ५४८ मन्वितं चतुरस्रद्वयंवाद्येप्राक्प्रत्यक्द्वारसे
 ४८ युतं तत्रमध्येयजेदेवीचन्दनादिभिरुत्तमैः
 कर्णिकायोनिमध्यस्थदेशेवाष्वाश्वानिषु
 नैरुत्पांपुरतोदिक्षुयजेदेगा निषट्क्रमात्क्षो
 मिणीमोहिनीलोलात्रिषुकोणेषुपूजयेत् नि
 त्पानिरंजनाल्किन्नाल्किदिनीमदनातुरा म
 दद्वाराविणिचद्विणाचाष्टपत्रगाः मदावि
 लामंगलाचमन्मयातीमनस्विनी मोहामोद
 मानमयीमायामंदामितावती द्वारपार्श्वेषुको
 णेषुदिक्षुतादप्रापूजयेत् लोकैशानपितृद्वा
 ह्येतदस्त्राणिततोवहिः प्रथमयोगः तत्रप्रातः
 कृत्वादियोगपीठन्यास्यात्तैमूलविद्ययाप्राण
 यामंत्रयेकृत्वा शिरसिब्रह्मणेरूषयेनमः मु
 खेत्रिष्टुप्रच्छंदसेनमः हृदिनित्यल्किन्नानित्य
 येदेवतायेनमः इतिविन्यस्यममचतुर्विधपु
 रुषार्थसिद्ध्यर्थजयेविन्ययोगेः इतिकृतांज
 लिरुत्काहीहृदयायनमः नित्यशिरसेस्वाहा

ल्कि न्नेशिखापैवषट् मटकवचापडं उवेनेत्रा
 यवौषट्स्वाहाश्रत्रापफट् इतिकरषडंगन्यास
 विधाय हृदिह्रीनमः २२क्षिनेत्रेनिवामेत्यं दक्ष
 नेत्रेनिं दक्षश्रोत्रेल्किं वामेन्नेदक्षिनसिमंवा
 मेदं सर्वो गेडं लिंगेवै गुदेस्वा पादयोः ह्रीं नमः
 इतिविन्यस्यमूलविधया व्यापकं कृत्वा ध्या
 नादिषडंगपूजानेत्रिकोणेऽष्टौ शोभिण्येनमः
 एवंमोहित्यै लोलायै इतिदेव्यग्रादिकोणत्रये
 संपूज्याष्टदलेषु देव्यग्रदलमारभ्य प्रादक्षिण्ये
 न निरंजनायै ल्किन्मायै ल्किदित्यै मदनान्तु
 रायै मदनतद्वायै मितावत्यै इतिद्वारपार्श्वद
 यान्तेपदक्षिणान्तिरुत्तिपश्चिमद्वारपार्श्वद्वय
 दायव्योतरे शान्तेषु दशादिक्षु संपूज्य मध्यरेखा
 यामिन्द्रादीन् सर्वोवाह्येरेखापां वज्रादीश्च सं
 पूज्य धूपदीपादिसर्वप्राग्बत्समापयेदिति त
 था ध्यात्वेवंपूज्यपेलक्षं मनुमै नंदशोशान्तःम
 धूकपुष्पैः स्वाद्वैत्रैर्जुहुपाद्भुविषयायवा तद्
 शोशान्तर्पापित्वा जलैः कर्पूरिवासितैः आत्मा

प्रा. १ नममिषिच्याय ब्राह्मणान् भोजयेत्ततः वित
 ५४६ भूषां वराद्यैश्च संतोष्य गुरुमात्मनः सिद्धमंत्र
 ५४९ प्रकुर्वीत प्रयोगान्मंत्रवित्तमः ततो विधाप्रयो
 गार्होनिर्वाचा निरतस्तथा सहस्रजापीतइ
 तः कुर्यादुक्तं न चान्यथा पद्मे रक्तैस्त्रिमध्वकै
 र्होमाल्लक्ष्मीमवाप्नुयात् तथैव कैरवैरक्तै
 रासश्च स्ववशं नयेत् समानरूपवत्सायाः शु
 ल्कायोगोः पयःपुतैः मल्लिकामालतीजा
 तीशतपत्रैर्हृतैर्भवेत् स्वर्णपिस्तंभनं शत्रो
 र्नृपादीनां क्रुद्धोपि वा आज्याक्तैः कूरवीवी
 रोत्ये प्रसूनैररुणैर्हृतैः रक्तो वराणि ज्यभूत
 मर्त्या वशं नयेत् भूषावाहनचाणि ज्यसिद्ध
 यः स्युः स्वच्छिताः लवणेः सर्वपैंगोरैरिति
 रैर्वायहोमतः ततैलाक्तैर्निशामध्ये त्वानये
 द्वां छितां वधू तैलाक्तैर्जुह्याति कृष्टर
 पुष्पैर्निशान्तैरे मासादराति त्वीवर्तिज्व
 रेण परिपीड्यते आरुक्षरघृताभ्यक्तैस्तवी
 जैर्निशि होमतः व्रणः शरिरे प्रात्रोः स्फुटु

साध्याश्चिकित्सकैः तैरेवदलिंगस्तुरिषुयो
 तियमालये तथा तनैलसंसितैर्बीजैरंको
 लजैरपि मरिचैः सर्पपाज्याकैर्निशिहोमान्तु
 मासतः वाञ्छितं वनितं कामज्वरार्तामानये
 ध्रुवं मरिचैः सर्षपोपैतैः सप्त रात्रे हुतैर्निशि ध
 नमानकुलैर्नित्यं दुःप्रापामानयेद्दधूम्र-प्रक्ता
 नाद्यैर्जुह्यान्नित्यं शतमद्योतरं तु वा तेना
 न्नपूर्णं भवने भोक्ता च भवति ध्रुवं शालीभि
 राज्ययुक्ताभिर्होमाच्छालीनवापुयात् साध्य
 र्क्षबक्षसंभूतामिष्टपादरजःकृतं राजीमरि
 चलोणेत्यां पुतली जुह्यान्निति प्रपदाभ्यां
 च जंघाभ्यां जानुभ्यां मुरुयुग्मतः नारे धस्ताद्
 द्याडलेनाकंठस्तथा शिरसश्च सुतीक्ष्णेन
 छित्वा शस्त्रेण वैक्रमात् एवं द्वादशधा होमा
 न्नरनारीनराधिपाः वश्या भवन्ति सप्तासाह
 त् ज्वरार्ताश्चास्य वाञ्छया प्रयान्ति निधनं चा
 स्य वाञ्छिपानन्ययोगतः पिष्टेन गुडयुक्तेन
 मरिचैर्जीरि कैर्युतं कृत्वा पुतकं साध्य नाम

550
 शि० पुनै मथो हृदि सनामहोमसंपातघृते संपा-
 ५५० च्यतां पुनः स्पृशन्निजकराग्रेण सहस्रं प्रज-
 पेन्मनुं अभ्यर्च्य तत्त घृताभ्यक्तं भक्षयेत्तद्वि-
 याजपन् नरनारि नृपास्तस्य वपशाः सुर्मवण-
 विधि तैरेव पिष्टैर्वतंतु कृत्वा तन्मध्यतस्तथा
 साध्यनामस्फुटं कृत्वा प्राग्वत्संपाच्य भक्षणात्
 वपशास्तेवत्सरेभूयः स्वनामाणां न्वितैस्तथा कृ-
 त्वा विपाच्य खादंस्तु वपशापेतांस्तदर्थं कं नालि-
 केरफलं भोभिस्तर्पणं द्विनिता वपशाः कर्पू-
 रवासितैस्तोयैर्मनुष्याश्च वशोस्थिताः तर्पण-
 लवणं भोधिजलेः सर्वे स्पृक्किंकराः तथा
 लवणयुक्ते न तोयेन वनिता वपशाः शुद्धेन वा-
 रिणा मासं तदर्थं सप्तवारं कं तर्पयेयस्वना-
 म्मेव सतस्य स्याद्वशो निशं केतकैर्वासितैरं
 पुनैः केरफलोदकैः सर्वलोकचमत्कारि भ-
 वति नित्यशः कस्तूरी वासितां भोभिस्तर्पणं
 सर्वं चिंचाफलरस्योपेतैर्जलैर्द्वैष्टापतर्प-
 येत् उद्घोदकैः समरिचैस्तर्पयेद्देरि मत्पवे-

केवलोल्लोहोदकैस्तस्यतीव्रज्वरसमुद्भवः निव
 पत्ररसोपेतैरंबुभिस्तर्पणं द्विषः जायते न्यो-
 न्यवैरस्येनतेनाशमाप्नुयुः तथैवात्पुह्यश
 तिलैस्तर्पणं द्वैरिणोभृशं अतीसारादिभि
 र्दोषैरौदरैः ल्लेकशमाप्नुयुः वनितानवनीतस्य
 शवकोग्निर्जयादिना जायते साधको नित्यं
 कंदर्पाधिक सुन्दरः तथा प्रणवं चाथ हल्ले
 खावाग्बीजं नित्यं शब्दतः लिक्त्वेन मद्रद्रवे वा
 चं मायामग्निवधूं वदेत् नित्यं लिक्त्वा मिधो
 मंत्रः प्रोक्तः पंचदशाक्षरः हल्लेखावाग्बीजं नि
 त्यं शब्दतः लिक्त्वेन मद्रद्रवे वाचं मायामग्नि
 वधूं वदेत् नित्यं लिक्त्वा मिधो मंत्रः प्रोक्तः
 पंचदशाक्षरः हल्लेखा-हीवाग्बीजं ए नित्यं
 शब्दतः लिक्त्वेन मद्रद्रवे स्वरूपं वाचं एमिति
 साया-हीमिति अग्निवधूं स्वाहाकारः तथा
 ऋषिः संमोहन छंदो विराड्भुक्तं च देवता नि
 त्यं लिक्त्वा मिधा देवी चतुर्वर्गफलप्रदा वि
 नावाग्बीजं तु द्विद्विपुष्पेषु वाणकैः सम

शि०। स्तेनागवद्वेस्यान्नित्याल्लिन्नांस्मरेततःसुरा-
 ५५२ ध्विमध्येपृथुलंसुचारुदीपंस्मरेत्कल्पतरु-
 पशोभिपिकातिमंजुनादमन्देनसंसेवित-
 ५५१ मीरणेनमनोज्ञवीरुत्कुसुमावणकीमुद्य-
 च्छशोकप्रतिमस्वरसिं माणिक्यसंधामल-
 मण्डपंचसिंहासनंरक्तमपंचतत्र त्रिकोण-
 मध्यंललिताष्टपत्रंसचिन्त्यपद्मंस्मरतत्रदे-
 वीम् शीतोशुचूडामरुणोत्पलाभांकरैःसया-
 शंकुशकल्पवल्लीःकपालमन्येतचधार-
 येंतीद्वाभ्यांकराभ्यांकलनादवीणां त्रैलोक्य-
 संमोहनकारिणीतांनित्योभजेच्चारुरुचिंत्रि-
 नेत्रो वामाधूर्ध्वयोरग्रेतदादिमध्ययोरन्ये-
 तदधस्तनाभ्यांवीणाइत्यायुधध्यानं इति।
 ध्यात्वायज्येत्पीठंचतःशक्तिपुतंसुधीःसयो-
 निकर्णिकंपद्मंमह्यपत्रविराजितं वहिःपं-
 चदलंपद्मंतदहिर्दशपत्रकं चतुरस्रपंवा-
 ह्येचतुरस्रद्वारविराजितमिति संमोहनपं-
 चरात्रोक्तमिति चतुरादिमदीर्घाईशाद्यश्रि

पुपूजयेत् प्रादक्षिण्येन मंत्रज्ञ उच्यते ता यथा
 क्रमात् पूर्वास्याद्रविणी वामा ज्येष्ठा साह्या
 दिनी तथा अपराक्षोभिणी रौद्री गुह्य शक्तिश्च
 त्र्युर्थिका माया घमासनं देयं मूर्तिं मंत्रेण कल्प
 येत् द्रविणा घास्ति सः वामा घानांति स एणं विशेष
 षण्मृताः कोणैश्चैशानादिमध्ये च तत्र शक्ती न्ये
 सेदिमाः इति नारायणीयवचनस्य कोणेषु म
 ध्ये इत्यर्थः नित्यं च तत्र यजेद्दक्ष्यमाणेन व
 र्त्मना कैसरेष्वंगपूजा स्यात्पत्रेक्ष्यताः प्रपूजये
 त् तत्तदंघाघंतुपुकुं षट्बर्जमष्टस्वरादिकाः
 नित्यादिमा सुभद्रा समंगला वनचारिणी सुभ
 गा दुर्भगा स्यात्ततोऽमनीरुद्ररूपिणी बलकी
 वादनपरादूत्योरक्ता मनोहराः मदमंचरगामि
 न्यः सुवेष्टाश्चारुभूषणाः प्ररुणाश्चार्बलंका
 रा न्यंच कामाः प्रपूजयेत् खान्तस्वरा ह्यकंदर्प
 बीजाद्यांस्तानंगकः स्मरमन्मय कामाश्चमा
 रः पंच ईरितः पंचपुष्पेषु पाशद्विशां कुशेषु ध
 नुर्मृतः पृष्ठभागे तूर्णपुक्ताः शक्तीस्तत्पार्श्वसं

शि. १
५५२

स्थिताः भूषायुक्ताः स्मरेवक्रकमलाः साधुपू
जयेत् सविंदुषं षोडशवर्ज्यस्तारवर्गादिमादिका
तारतिर्विरतिः प्रीतिः विप्रीतिः मतिदुर्मती धृ
तिः स्पादिधृतिस्तुष्टिर्वितुष्टिर्दशासंस्मृता अरु
णारुणभूषाह्वावीणहस्तास्मिताननाः लोक
पालोस्ततोवाह्येतदेती श्रुततोवहि अथप्रयो
गः तत्र प्रातः कृत्वादियोगपीठन्यासान्तेमूलेन
प्राणायामं त्रयं कृत्वा शिरसि संमोहनाय कृत्वा
येनमः मुखे विराट् च्छन्दसेनमः हृदि श्रीनित्य
त्किं भानित्याये देवतायेनमः इति विन्यस्य
ॐ ह्रीं हृदपायनमः नित्यशिरसे स्वाहा त्किं
ने शिखायै वषट् मदद्भवे ह्रीं कवचाय हुं स्वा
हा नेत्राय वौषट् ॐ ह्रीं ऐं नित्यत्किं ने मदद्भ
वे ह्रीं अस्त्राय फट् इति षडंगमंत्रानंगुह्यादि
तलान्ते करयोर्विन्यस्य हृदपादिषडंगेषु अ
पि विन्यस्य ध्यानमानसपूजाने प्रमाणोक्तपू
जाचक्रं निर्मायार्घ्यस्थापनादि परतत्त्वार्चने
पंचदले केसरेष्ठी प्राणादिकोणेषु ॐ श-

विण्णैवामायै नमः ई प्राः ह्रादकारिणै ज्येष्ठायै
 नमः ऊँ क्षोभिणै रोद्यै ऐगुह्यशक्त्यै नमः इति
 पीः शक्तीः संपूज्य पंचदलेषु देव्यग्रादिः ह्रीः अनं
 गायनमः ह्रीः स्मराय नमः ह्रीः मन्मथाय नमः ह्रीः
 माराय नमः इति संपूज्यः बहिर्दशदलेषु देव्यग्रा
 दिप्रादक्षिणै न कंरत्यै नमः कौविरत्यै कुंमत्यै
 कुंदुर्मत्यै केंधत्यै कैविधत्यै कौतुह्यै कौवि
 तुह्यै इति संपूज्य लोकै चादिसर्व समापयेदि
 ति तथा बहिलक्षं जपे मंत्रं तद्दशां प्राहुनेत
 तः घृतेन तर्पणाघं च कृत्वा संतोष्य देशिकंध
 नधान्यादिभिः सम्यक् योगान् चरेत्ततः पूर्वमं
 त्रोदितान् सम्यक् पूर्वोक्तविधिना सुधीः एवं य
 पूज्ययेद्भक्त्या नित्यत्वं किं नानरोन्वहं प्राप्नोति
 महतीं लक्ष्मीं पाचते प्रमदाजमे तथा बाला
 न्याहीनानि त्याजेत्तद्विन्दुविवर्जितं काम
 बीजं न दयमुद्धृतं नित्यस्वरूपं कामबीजं ह्रस्वं
 ह्रस्वकारविन्दुविवर्जितां तेन लिखति नद्व
 यं नकारद्वयं शिवयुक् एकारयुक्तं तेन न ई

शि।
५५३

तिमदौमकारदकारौइस्वरूपं अम्बुवकारः
शिवः एकारः तद्युक्तं तेन वेदति हादिः सकारः
जलं वकारः अनन्तः आकारः तैः स्वासकोति
खं आकारयुक्तो हकारः तेन हाशति तथा संमो
हननिवन्निमित्तं न्नामुन्यादिकामताः वा
भवेत्तद्वदंगानि कृत्वा नित्यां विचिंतयेत् रक्तं
सुरक्तवसनं मरुणंगरागं हस्ताम्बुजैः कम-
लपाशसृणी नृकपालं संविभ्रती त्रिनयनांश
शिरोधरं तं नित्यां स्मरेद्दृढिमदाकुलितो यय
हिं दक्षधः करमारभ्य वामाधः करपर्यन्तं
मायुधध्यानं प्राकेपीठियजे देवी प्रोक्तं गानि पु-
रायजेत् पूर्वोक्ताश्च ततो ह्यष्टशक्तीर्नित्यानि दि-
कायजेत् अरुणा नीलकमलकृपालाञ्जक
राम्बुजा शतक्रत्वादिकान् बाह्ये वज्रादीनि-
ततो बहिः अथ प्रयोगः तत्र प्रातः कृत्वादियो
गपीठन्यासाने मूलेन प्राणायामं त्रयं कृत्वा
शिरसि संमोहनाय रूषये नमः मुखे निवृच्छ-
दसे नमः हृदि श्रीनित्यलिक नानित्याये देव।

तापै नमः इति विन्यस्येष्टसिद्धये विनियोग इति ।
 उत्कारेण हृदयाय नमः ऐशिरसे स्वाहा इत्यादिकर
 षडंगन्यासं कृत्वा ध्यानांगपूजान्तेऽष्टदलेषु पूर्वो
 क्तैकादशाक्षरोक्त नित्याद्यष्टशक्तीः संपूज्य लो
 केशावादि सर्वसमापयेदिति तथा संबुद्ध्यन्ता
 मत्तानित्यल्लिङ्गानां तद्मदद्वा कामिकापंच
 मः कालः सविसर्गोदशाक्षरः नित्यल्लिङ्गामनु
 श्रोतो भजतां सर्वा सिद्धिदः संबुद्ध्यन्तानित्यल्लि
 ङ्गानित्यक्तिनेति तद्दत्तं संबुद्ध्यन्तामदद्वा म
 द्भवेति कामिकापंचमं नकारः कालो मका
 रः कालो मकारः सविसर्गः सविसर्गयुक्तः तेन
 नमः इति तथा रूषिरत्रिस्त्रिष्टुब्धसंछेदो नि
 त्याच देवता नित्यायै हृदयं स्वाहा प्राणायाै शिर
 ईरितं । लिङ्गने स्वाहा शिखानित्यल्लिङ्गने कव
 चं मत्तं नित्यल्लिङ्गने लिङ्गने स्वाहा शिखानि
 त्यल्लिङ्गने च कवचमत्ता नमश्चास्त्रं ध्यानं पूर्व
 वदाचरेत् पूजादिकं चास्य मंत्री पूर्ववत्परिक
 येत् अथ प्रयोगः मूलेन प्राणायामं कृत्वा शि

शि।

५५४

रसिः प्रवेये रूष्यये नमः मुखे त्रिपुच्छे न्दसे
नमः हृदि श्रीनित्यल्लि न्नाये देवताये नमः
इति विन्यस्य सर्वा भीष्टसिद्धये विन्ययोगः
ति प्राग्वक्तृत्वा मूलेन करयोर्व्यापकं कृत्वा
नित्याये हृदयानमः नित्याये स्वाहा शिरसे
स्वाहा ल्लि न्ने शिखाये वषट् नित्यल्लि
न्ने कवचाय हुं नित्यल्लि न्ने नमः अत्राप
फट् इति व्यं प्रगुहादिक निश्चान्तं करो यो
र्विन्यस्य हृदयादिश्च पिनेषु पांचांगेषु न्यसे
त् ततो ध्यानपूजादिकं सर्वमंत्रवत्कुर्या
त् तथा एकलक्षं जपे मंत्रं तदशांशं हुं
नेतिलेः तर्पणदिततः कुर्यात्पूर्वोक्त वि॥
धिना सुधीः नित्यामंत्रं जपेयः सह तविधि
जपेः सार्चना तर्पणे च सस्याहारिद्रुः स्वा
मयगणविधुतो वत्सराणां शतं च जीवेद्वि
श्वं समग्रं वशापतिमनुवित् मोहयत्पाशु
लोकं देहान्ते मुक्तिमिष्टां परमं तिविमला
प्राप्नुयान् नान्यथा त्र तथा प्रणवं भुवने शानी

जलं वन्द्यं नन्तपुक् डे डे नैसिनी पदे हञ्च
नववर्णसमीरिता विधेयं वहिवा सिन्याः स
र्वसौख्यप्रदामता यस्याः स्मरणमात्रेण जग
त्त्वश्यं प्रजायते जलंकारः वहिस्वरूपं श्रुं बु
वकारः अनन्तुप्राकारः तधुक्तः तेन वा ढेत्तं
सिनीसिन्यै हतनमः सुगममन्यत दक्षिणा
मूर्तिसंहितायां ऋषिर्वसिष्ठः छन्दः स्याद्वाय
त्रीदेवता त्वयं ईयं वहिवा सिनी प्राद्यनेवी
जशक्तीतुकीलकं मध्यमेव चेति तथा सार
संग्रहे विद्याद्वितीयबीजेन दीर्घस्वरपुजासु
धीमायातेन षडङ्गानि कुर्यान्मन्त्री करोगयो
नवाक्षराणि विद्याया नवरंध्रेषु विन्यसेत्
व्यापकं च समस्तेन कुर्यादेव्यात्मसिद्धये त
त्त्वकाचन संकाशां नवयौवन सुन्दरी मूचा
रुस्मरे मुखोभोजां विलसन्नयन त्रयी श्र
ष्टमिर्वाह भिर्युक्तं माणिक्वामरणे ज्वला
रत्नाजकं बुपुडु शुचापपूर्णं दुमण्डलान्
दधानां बाहूभिर्वा मे कक्षं रंहे मश्रुगकं

शि-।

५५५

555

पुष्पेषुमातुलुंगवदधानांदक्षिणैःकरे
स्वसमानाभिरमितःशक्तिभिःपरिवारि
तां नवयोनेकगणकायांकृत्वातद्वहिरंबु
जं द्वादशच्छन्दसंयुक्तंविदध्यानेवाहुभि
र्वाभैःद्वादशच्छन्दसंयुक्तंविदध्याच्चमनोह
रं तद्वहचतुरस्रेद्देकारद्वयसमान्वितेपूर्व
पश्चिमयोस्सस्मिंश्चक्रेदेवीसमर्चयेत्तमध्ये
समावाह्यबहिर्वासिनीविश्वविग्रहो गंध
पुष्पेनिवेद्यानैरुपचारैर्यजेत्तक्रमात् ॐ
गानिपूर्वमभ्यर्च्यवक्ष्यमाणश्चशक्तयः ॐ
ह्रकोणेषुसंपूज्यास्तदग्रातुप्रदक्षिणं ज्वा
लिनीविस्फुलिंगिनौमंगलासुमनोहराक
नकाकितवाविश्वविधिवेतिशक्तयः
दलेषुद्वादशस्वेताराशिशक्तीःसमर्चयेत्त
मेष्वांबुषाकृपांशक्तिमिथुनांकर्कटामपि
सिहांकन्यातुलांकीटांचापांचमकराम
पि कुम्भीमीनांयजेत्प्राग्बदग्रादारभ्यमंत्र
वित्तचतुरस्रद्वारपुग्मपार्श्वयोःकोणदिक्षु

च मंत्रविद्वश्यमाणश्च शदशशक्तीः समर्चये
 त् यस्मिन्सर्वभक्षाच्च विश्वाशा विविधोद्भवा
 विन्नरूपानिः सयत्नानिरातं काचपावनी अवि
 न्यवैभवारक्तादशमीपरिकीर्तिता लोकपा
 त्नांस्ततोवाह्येतदस्त्राणिततोबहिः पूजेयं व
 ह्निवासिनीः प्रोक्ता सर्वसमृद्धिदा अथ प्रयो
 गः तत्र प्रातः कृत्वादियोगपीठन्यासान्ते मूल
 विद्यया प्राणायाममन्त्रयंकृत्वा शिरसि वसिष्ठ
 परुषे नमः मुखे गायत्र्या च्छन्दसे नमः हृदि
 श्रीवह्निसिनी नित्यायै देवतायै नमः गुह्ये
 ओं बीजाय नमः पादयोः नमः शक्तये नमः
 नाभौ वह्निसि न्यै कीलकाय नमः इति वि
 न्यस्य ह्नां ह्नामित्यादिना करषडंगन्यासं वि
 धाय दक्षनेत्रे ओं नमः वामे ह्नी नमः दक्षक
 र्णे वं नमः वामे ह्नि नमः दक्षनसि वानमः
 वामे सिं नमः मुखे न्यै नमः लिंगे नं नमः गुदे
 मं नमः इति विन्यस्य मूलविद्यया मूर्द्धादि
 पादान्तं व्यापकं कृत्वा ध्यानादिमानसपू

शि।
५५६

जानेप्रमाणेन पूजाचक्रमुद्धृत्यार्घस्थाप
नादिस्वात्मपूजानेभुवनेश्वरीपीठसंपूज्या
चाहनादिपुष्पोपचारान्तेगानिसंपूज्याष्टयो
निषुदेव्यग्रमारभ्यप्रादक्षिण्येनाज्वालिभ्ये
नमःविष्कुलिंगिभ्ये मंगलायै मानोहरायै
किनकायै कितवायै विश्वायै विविधायै इ
तिसंपूज्य द्वादशादलेषु श्रौं मेषायै वषायै मि
थुनायै कर्कटायै सिंहायै कन्यायै तुलायै
कीटायै चापयै मकरायै कुंभायै मीनायै इ
तिसंपूज्य चतुरस्त्रेदेव्य द्वारस्य दक्षिणभाग
मारभ्यप्रादक्षिण्येन ध्वजस्यै सर्वभक्षायै वि
श्वायै विविधोद्भवायै चित्ररूपायै इतिदेव्य
ग्रद्वारपार्श्वद्वयानि पदक्षिण निरुत्तिको
णेषु संपूज्य देव्याः पृष्ठभागद्वारपार्श्वद्वित
ईशानकोणविधिनिःसपत्नायै निरातंका
यै पावन्यै अचिंत्यवैभवायै रक्तायै नमः इ
तिसंपूज्या प्राग्वात्तलोकेशार्चादिसर्वसमा
पयेदिति तथा एकलक्षं जपे मंत्रं तदंशं

शंङ्गनेव घृतेः तर्पणमार्जनं कृत्वा ब्राह्मणारा
 धनन्तथा सिद्धमंत्रः प्रकुर्वीत प्रयोगान्निज
 वाञ्छितान् कामहोमविधिं वक्ष्ये सम्पाद्वो
 छितदायकं शालितण्डुलमादाय प्रस्थेभा
 ण्डेन वेक्षियेत् समानवर्णवत्सायारक्ताया
 गोपयस्तथा दिगुणं तत्र निक्षिप्य श्रपयेत्सं
 स्मृतेन ले घृतेन सितं मम्यत् कृत्वा च सु
 कृतं करे निधाय विधामष्टाद्वं शंङ्गप्राङ्ङनेत
 तः एष होमो महालक्ष्मीमावहेत्प्रतिपत्कृत
 शत्रुवारे द्यपितया वर्षान् नृपसमो भवेत् पं
 चम्यां च विशेषेण प्राग्बद्धो मंसमाचरेत् त
 स्यान्निथोत्रिंश्वत्के मलिकाद्यैः शिवेर्हनेत्
 अन्नाज्याभ्यां च नियतं हुत्वा न्नाह्यो भवेन्न
 रः पद्यद्विवाञ्छितं वस्तु तानि सर्वाणि सर्वदा
 घृतहोमाद्वानुति तथैव तिलतंडुलैः पंच
 मीषु विशेषेण पूजां कुर्याद्भुती भवेत् सु
 द्राचार्यशिष्येण श्रीनिवासेन धीमता च
 न्द्रिकायां प्रणीतायां मष्टाविंशप्रकाशकः

शि।
५५७

557

इति श्रीसुन्दराचार्यवरणरविन्दहंशनेवा
सिनाश्रीश्रीनिवासभरेनविरचितायां मष्ट
विंशः प्रकाशः तथासारसंग्रहे वज्रप्रस्ता
रिणीविद्यामिदिरामंदिरेणुमं विलोकहि
तार्थाथयथावच्चसमासतः सर्वनाशनारी।
नरपतिनरसंमोहकारिणीम् कान्तारसाग
रकूरदुःखसंचाततारिणीम् अरुणंक्राधि
नीशान्तिपुक्तासृष्टिः क्रियाक्षिपुक् तपंचम
दयंरुद्रपुक्ते सानामृतेन्दुपुक् जयेन्दग्या
प्यापिनीपुक्तादीर्घाविधेचकामिका शुधा
वतीविषंधान्तं पुनस्तद्वह्निं संयुतं उत्कारी
शिवपुक् प्रोक्ता बीजमाद्यं पुनर्भवेत् द्वाद
शाणीमहाविद्या प्रोक्ता सर्वसमृद्धिदा अरु
णहकारः अंस्वरूपं क्रोधिनी शान्तिः ईका
रः इन्दुरनुस्वारः अग्निरेफः प्राप्यानी ईका
रः एमिः क्री ईतिः दीर्घनकारः विद्या इकार
तेमनि कामिका तकारः शुधायकार ते
नत्पईति विषंमकारः यान्तं दकारः तत्तथं

नंतं बहिः संयुक्तं रेफ युक्तं तेन इति उत्का
 रीवकारः शिव एकारः तेन वे इति आद्यवी
 जं माया वीजं श्रीदक्षिणामूर्तिः मनोरस्यम
 हेशानि रूषिर्वस्माच्च गीयते गायत्री चेंद्र
 ख्यातं देवतां परमेश्वरी सारसंग्रहे आद्यनै
 वीजशक्तिनुवाग्भवं कीलकं भवेत्तत्त्विक
 ने हृदयमैप्रोक्तं शिरश्चैवांकुशं शिखा नि
 त्यवर्ममदौ ते त्रंश्वस्त्रं समुदीरितं मायया
 पुटिताने तानंग षड्के प्रकल्पयेत् प्रत्येकं
 शक्तिपुटितान्मंत्राणां नृदर्शी वित्यसेत् श्री
 त्रनासा कलपोलाक्षिनाभिगुह्येषु च क्रमा
 त्ततः संविं तये देवी सर्वसौख्यप्रदायिनी
 रक्तारक्ताम्बरारक्तगंधमाल्पविभूषणं च
 त्रुर्भुजां त्रिनयनां माणि क्यमुकुरोज्ज्वलां पा
 शांकुशाविश्रुचाघंटाडिमीसायकं तथा द
 धानां बाहुभिर्नैत्रैर्यामदसुशीतलेः पश्य
 न्ती साधकं त्र्यस्रषट्कोणव्रजमहीपुरे चक्रम
 ध्ये सुखावासीनां स्मेरवक्त्रसरोरुहां शक्ति

शि०। मिः स्वस्वरूपाभि एव तां योत मध्यां सिंह
 ५५६ सनेभि ताः प्रैखत्योतस्थाभिश्च शक्तिभिः
 ५५८ वृतांताभिर्विनोदंश्च पातायातादिभिः सदा
 कुर्वाणमरुणं भोधौ चिन्तयेन्मन्त्रनापिकां
 ध्यानोदिजे मण्डले च शक्तिपीठसुशक्तिके
 शोणब्धिं हेमयोतं च सिंहसनमनन्तरं त
 त्रचक्रं ततो देवीसम्यग्वाह्यपूजयेत् अ
 रुणैर्गंधकुसुमैर्धूपादीपनिवेदाकैः अग
 निपूजयेन्मन्त्रदादौ त्रिकोणस्थास्तु पूजये
 त् इच्छाज्ञानक्रियासंज्ञाः षड्गोणसर्वयेत
 तः डाकिनीराकिनीचैव लाकिनीकोकि
 नीन्ततः शाकिनीहाकिनीचैव पद्मदाद
 शपत्रगः हलेखा ल्केदिनी ल्किन्नाक्षो
 मिणीमदनातुरा निरंजनारागवती तथै
 वमदनावती मेखलाश्रविणी वेगवती।
 द्वादशशक्तयः ततः षोडशपत्रेषु वक्ष्यमा
 णः प्रपूजयेत् कमलां कामिनीं कल्यां
 कलां कलितकौतुके किरातां कालक

दनैकौशिकीकुंचुवादिनीम् कातरांकपटो
 कीर्तिकुमारीकुंकुमारीकुंकुमारीमामपि
 चतुरस्त्रगताश्रयिपशतीर्वक्ष्येयथाक्रमान्
 भगिनीवेगिनीनागाचपलापेशलासतीर
 तिःश्रद्धाभोगसोत्तामदोन्मतेमनस्विनीदि
 श्कद्वाराग्रयार्थेषुकोणादिभुवसंस्थिताः
 दशौतामहादेव्यामहादेव्याश्चतुरस्त्रेभित्तो
 यजेत् यजेदाशाधिपान्वहेत्तदस्त्राणिततो
 बहिःएतत्संपूजान्मर्त्योदारिद्र्यामुच्यतेचि
 रात्त रोगायमृत्युदौर्भाग्यजरारोषसुदुःखतः
 देहान्नेभवभीतेश्चमुच्यतेनात्रशंशयः
 यप्रयोगःतत्रप्रातःकृत्यादियोगपीठन्यासा
 नेमूलविद्ययाप्राणायामंत्रयंकृत्वाशिरसि
 ब्रह्मणोऋषयेनमःमुखेगायत्रीछंदसेनम
 हदिश्रीवज्रेश्वरीदेवतायेनमःगुह्येह्रीवी
 जायनमःपादयोःह्रीशक्तयेनमःनाभौऐं
 कीलकायनमःइतिवित्पस्यममेष्टार्थः
 सिद्धयेजपेविनियोगःइतिकृत्यांजलिरु

शि।
५५६

559

त्वाहो लि ने ह दयापनमः हो ऐ शिर से स्वा
हाः हो कौ शि र वा ये व षट् हो नित्य हो क व
चा प हः हो म हो ने त्रा प वो षट् हो इ वे हो
अस्त्राप फट् इति कर षडंग न्या सं कृ त्वा श्रो
त्रे दक्षे हो लि ने नमः वामे हो ले हो नमः
दक्ष न सि हो ऐ हो वामि हो कौ हो दक्ष क पो
ले हो नी हो वामे हो त्ये हो दक्ष ने त्रे हो मे
हो वामे हो दे हो ना भौ हो दे हो पु ह्ये हो
वे हो नमः इति विन्यस्य मूल विद्यया व्याप
कं कृ त्वा ध्या ना दि मान स पूजां ते द्वाद श द
लं क म ले कृ त्वा तत्कर्ण काया षट्कोणं त
न मध्ये त्रिकोणं द्वाद श द ला द हिः षोड श
द लं द त द हि अतुर स्र त्र यं चतु र्द्वी र क र्पा दि
ति पूजा चक्रं निर्मा य पुरतः प्राग्बत्सं स्थाप्या
भर्षा र्घ्य स्थापना धातु पूजा नो कृ त्वा पीठ पू
जामण्ड का दि पृथिव्य ने शो णा द्वि हे म पो
तं त न्म ध्ये रक्त सिंहासनं च संपूज धर्मा दि
पूजा दि षडंग पूजा नो त्रिकोण स्या ग्रकोणं

समारभ्यञ्चोर्दच्छाशतैरेनमः एवंज्ञानश।
तैरेनमःक्रियाशतैरे इतिसंपूज्यषड्कोणेषु
देव्यावामकोणे डाकि नैरेनमः दक्षिणको।
णे राकि नैरे पृथक्कोणे लाकि नैरे पृथक्को
णे काकि नैरे पृथक् दक्षिणकोणे साकि नैरे द।
व्यग्रकोणे हाकि नैरे इतिसंपूज्यद्वादशादले
षु देव्यग्रमारभ्य प्रादक्षिण्येन हल्लेखापैल्ले
दिनैरे लिङ्गनाये शोभिणैरे मदनानुरागैरे निरं
जनाये रागवतैरे मदनवतैरे मेखलाये श्व
णैरे वेगवतैरे इतिसंपूज्य षोडशादलेषु कम
लाये कम्पामिनैरे कात्याये कलाये कलि
ताये कौतुकाये किराताये कलाये कदना
ये कौशिके कंचुवादिनि कातराये कपटा
ये कीर्त्ये कुमाये कुंकुमाये इतिसंपूज्य च।
तुरस्त्रे देव्यग्राद्वारस्य दक्षिणपार्श्वमारभ्य द्वा
रपार्श्वेषु कोणेषु च प्रादक्षिण्यक्रमेणः ॐ
भगिन्यैरेनमः एवं वेगिन्यैरे नागायैरे च पाला।
यैरे पेशलायैरे सत्यैरे रत्नैरे अद्वायैरे भोगलोला

शि. १

५६०

560

ये मदाये उन्मताये मनस्वित्येतमः इति सं
पूज्यलोकेशार्चादिसर्वसमापयेदिति त
था मंत्रीलक्षयं जसातदशांशं हुनेत् घृतै
आरग्वधप्रसूतैवकुलोद्भवैः मधूकजै
श्रपद्यैश्च त्रिमध्वकैश्च मंत्रवित् चन्द्र
चन्द्रनकस्तूरीकाशमीरसुरभीघृतैः त
र्पयेदिनशस्तद्वत्सलेलैर्मक्तिमान्सु
धीः आत्मानमभिषिष्याथ तर्पयेद्ब्राह्म
णतपि एवं संसिद्धिमंत्रस्तुनित्यार्चा
निरतस्तथा गुरुभक्तः प्रकुर्वीत प्रयो
गान्निजबोद्धितान् सहस्रजापीरिथर
धीर्मंत्रवीर्यात्रिमधुरासूतैः मण्डलाल
भतेलक्ष्मीमहतीश्लाघ्यविग्रहां कल्
ल्यारैः शौद्रसंयुक्तैः पूर्णघन्तदिनावधि
सुहृयान्तिपशाभक्त्या सहस्रं विकचैः
शुभैः तदिनेषु तत्पूर्वाक्तान् भोजयेद्दु
त्तरूपतः तावच्च जपाहोमानोपावत्स
ल्यंहनं कृतं वारकैः शौद्रसंसिक्तैः सह

सहवनाद्भुवं लभतेस्वर्णनिष्काणांशतंमा
 सेनपूर्ववत् पाटलेर्घतैसंसितैस्त्रिसहस्रं
 हुतैस्तथा दर्शादिमासालभतेचित्राणिवस
 नानिच कर्पूरचंदनाद्यानिसुगंधिनिचमा
 सतःवस्तूनि लभते हृद्यैरन्यैर्भोग्ययोमि
 मिःशालीमिःशीरसितामिमंत्रविच्चशतं
 हुनेत् तेनशालीसमृद्धिःस्यान्मासेःषड्वि
 शंशायं तिलैर्हुतैस्तदिवसंवर्षादारोग्यमा
 पुयात् स्वजन्मसुत्रिषुस्तथादूर्वाभिर्जुह्या
 त्सुधीःनितंरकोमहाभोगःशतवर्षाणि
 जीवति गुडीचीतिलदूर्वाभिस्त्रिषुजन्मसु
 सुसंहनेत् त्रिरापुःश्रीयशोभोगपुण्यादि
 क्षादिभोग्यभवेत् घृतपायसदुग्धैश्च
 तेस्तेषुत्रिषुक्रमात् आयुरारोग्यविभवे
 नृपमान्योभवेत्तथा सप्तम्पांकदलीहोमा
 त् सौभाग्यंलभेत्तधुवं दूर्वात्रिकैस्तुप्रादे
 शमात्रैस्त्रिस्वादुसंपुतेःषरामासाददत्ता
 वापिरोगान्मुक्तःसुखीभवेत् तद्विनेषु

561
 शि० जपेद्विषां नित्यशः शतितं स्पृशन् सहस्रवा
 ५६९ रंततोपैः स्नानं पानं समाचरेत् पाकाद्यमपि
 तैरेव कुर्याद्दोगविमुक्तये साध्याख्यवक्षसं
 चूर्णं शृषणं सर्षपास्तिलाः पिसृचसाध्य
 पादोत्थरजसाचसमन्वितं कृत्वा पुतलि
 कां तैस्तु हृदये नाम संयुतां प्राग्वच्छित्वा
 पसेत्तीक्ष्णैः शास्त्रैः पुतलिकां हुनेत् एवं
 दिनैः सुप्ताभिर्वा त्रिभिर्वैकदिनेन वा सा
 ध्यो वशी भवेच्छीघ्रमतिदूरस्थितोपि चा
 तथा विद्यां पुतलिकां कुण्डमध्ये खनेद्भु
 वि उपर्यग्निरिति धायाद्यविद्यपादिनशो
 हुनेत् त्रिसहस्रं त्रियामायां सर्षपैस्तंद्र
 सापुनैः शतयोजनदूरादप्यानयेद्दुनिवां
 बलान्न सातु पुतलीकामर्द्धमधूच्छिष्ट
 सामनिताम् कृतप्राणप्रस्थं च श्मशाने
 निखन्नेति शि साध्यमो निचतत्रैव च्छि
 त्वावलितं ततः कृत्वा भिषेकस्तां विद्यां प्रज
 पेच्च शतत्रयं अरतिरश्मिराशो मासान्वा

नाविधैरपि रोमैर्भूतादिसंश्लेशैर्नाशमेतिसुनि
 श्रितं यद्यन्तरासमुद्भूतशालिलेतां खनेनि
 शि ल्लेपैस्तैः सुखी जायति मूभूतलेः साध्य
 श्चक्षुसां कृत्वा तासवपाज्ये निवेशितां मध्य
 मध्ये निधायेत् तत्कथयेदुक्तवासरे विरीचो
 रज्वरेणार्तकृते प्राग्बत्सुखी भवेत् तामेव
 चण्डिका मेदेन शाधिपतास्ययेत् इतथ्यो
 वशो स्यान्पतिर्भास्कराय तने खनेत् त
 द्विधानेन सहितं शत्रुरुन्मादवान् भवेत्
 तथा अथ वाग्वादिनी लिक्ना द्वितीया र्ण
 तुणे जयेत् वाग्वादिनी लिक्ना पूर्वोक्ता त
 स्याः द्वितीया र्ण द्वितीया र्ण स्थाने मायां भु
 वने श्वरी वीजं योजयेत् निश्चियेत् तत्र
 स्थितं कामवीजं मायास्यत्पर्य तथा मुनि
 स्यादगिरा त्रिष्टुप् प्रोक्तं छंदो स्पदेवता व
 ज्वप्रस्तारिणी प्रोक्ता सर्वराजवशं करीवी
 जेनाद्येन चांगानिकल्पयेत् सत्क्रमात्सुधी
 ध्यानपूजादिकं सर्वमस्याः पूर्वपदाचरे।

शि।
५६२

562

तु ह्रीं ह्रीं मित्यादिकरषडंगन्यासः अन्य।
सुगमम् सारसंग्रहे भुवनेशीचतुर्थ्यन
शिवद्वितीपदंसहत् सप्ताण्ये मनुः प्रोक्तः
शिवद्वितीयास्त्रिवर्गदः भुवनेशी हीचतुर्थ्य
नशिवद्वितीशिवद्वितीयै हत्तनमः तथा द
क्षिणामूर्तिः रूषीरुद्रोस्पगायत्रीछन्दः
स्यादेवताशिवा शिवाशिवद्विती आद्यने
बीजशक्तीचमध्यंकीलकमुच्यते इति त
था षट्दीर्घस्वरयुक्तेन बीजेनायेन कल्प
येत् षडंगानिमनोरस्पजातियुक्तानिमंत्र
वित् तैनेवपुटितेरन्यैर्मन्त्राणैर्विन्यसेत नौ
श्रोत्रनासाकपोलाक्षिनाभिषुक्रमतः सुधी
षष्ठं मनसि विन्यस्य व्यापकं विधद्यान्यसे
त् निदाद्यकालमध्याह्निवाकरसमप्र
भां नवरत्नकिरीटांचत्रीक्षणमरुणं क
राम् भानाभाणशोभन्ते देहकान्तिविरा
जिता सुविस्मिता मह्यभुजास्तूपमानां म
हर्षिभिर्पाशं खेटंगदं रत्नचषकं वामबा

ङभिः दक्षिणैरंकुशं खेणं कुठारं कमलं तथा
 दधाना साधकानो वद नो घसमान्वितो ध्या
 त्वेवं पूज्य वेदेवी दूती दुरितं नाशिनी वत्तद्
 यं वहिस्त्र्यसंतदयं षट्दलां बुजम् भूपुरं वहि
 वासिन्याः कृत्वा तन्मध्यगं शिवा आवाह्या
 भ्यर्चयेदेवी दूती दुरितनीति वारिणीम् शा
 केपीठे गगनपुष्पैरुपचारैः समाहितः वत्तमधे
 द्वितीये च वत्ते चांगं निपूज्य येत् इच्छाश्चा
 न क्रियाशास्त्रीस्त्रिषु कोणेषु पूजयेत् शि
 वां वाणीदूरसिद्धौ त्रैविग्रहवती मपि नासं
 मनो नमनी षट्सुपत्रेषु परिपूजयेत् डाकि
 न्याद्याः षडक्षेषु सर्वास्त्वाग्रात्प्रदक्षिणं मू
 लदेवी समाकारवर्णायुधसमन्विताः सु
 मुखी सुन्दरी सारा सुमना च सरस्वती स
 मया सर्वगा सिद्धे तुत्काह्येष्टास्तु शक्तयः वा
 गीशा वरदा विरवा विघ्नकारिणी वीरा विघ्न
 कारिणी विरा विघ्नहारा विद्या पूज्याः पा
 त्राष्टके त्विमाः विहृला कर्षिणी लोला

शि।

५६३

563

नित्यामदनमालिनी प्रमोदाकोतुकापुण्णापु
राणचतुरस्रगाः पूजावाद्येलोकपालास्तद
त्राणिचतद्वहिः एवं पूज्यामयाप्रोक्ताशिवद्व
त्पायथाविधि अथप्रयोगः तत्रप्रातःकृत्वा
दियोगपीठन्यासानेप्राणायामं त्रयंकृत्वा
शिरसिरुद्राय रूषये नमः मुखे गायत्री च
न्दसे नमः हृदि श्रीशिवद्वैते नित्यायै देवता
यै नमः गुह्ये ह्रीं बीजाय नमः पादयोः नमः
शक्तये नमः नाभौ शिवद्वैते कीलकाय
नमः इति विन्यस्य सवाभीष्टसिद्धये जये
विनियोग इति प्राग्वदुत्काध्यानादिमान
संपूजांते स्वर्णदिपौ चन्दनादिनावत्तत्र
यंकृत्वा तद्वहिः स्वाभिमुखाग्रं त्रिकोणं त
द्वहिः पुनर्वत्तद्वयं तद्वहिः षट्दलं पञ्चत
द्वहिः षड्कोणं तद्वहिरष्टकोणं तद्वहिः अ
ष्टदलकमलं तद्वहिर्भूपुरं निर्माय प्राग्व
त्पुरतः संस्थाप्य संपूज्या त्रिकोणस्याग्रा
कोणादिप्रादक्षिण्येन श्रीं इच्छा प्राप्ते

नमः एवं ज्ञानशक्त्यै क्रियाशक्त्यै इति संपूज्य
 षट्दत्तेषु शिवायै वाण्यै हूरसिद्धायै त्रैविग्रह
 वत्यै नादायै मनोन्मन्यै इति संपूज्य पूज्य ष
 ट्कोणेषु देव्यग्रकोणादिषु प्रादक्षिण्येन ॐ
 हा कि न्यै नमः रा कि न्यै सा कि न्यै ला कि न्यै डा
 कि न्यै इति संपूज्या ह्कोणेषु सुमुख्ये सुंदर
 रायै सारायै सुमनायै सरस्वत्यै समयायै स
 र्वगायै सिद्धायै इति संपूज्य ऋष्यदत्तेषु वा
 गीशायै वरदायै विश्वायै विनदायै विघ्न
 कारिण्यै वीरायै विघायै इति संपूज्य चतुर
 स्त्रे देव्यग्रद्वारस्पदक्षिणभागमारभ्य प्रादक्षि
 ण्येन विह्वलायै नमः आकर्षिण्यै नमः
 लोलायै नित्यायै मदनायै मालिन्यै प्रमो
 दायै कौतुकायै पुण्यायै पुराणायै इति संपू
 ज्य लोकपालादिपूजां प्राग्वत्समापये।
 दिति तथा ऐकलक्षं जपेन्मंत्रं जुह्यात्सा
 धकोत्तमः तदृशांशं पयोन्नेन सर्पिरत्ने
 न तंत्रवित् तर्पयेत्तदृशांशेन सुगंधिषा

शि० लिखैः शुभैः प्रात्मानमभिषिच्याथ ब्राह्म
 ५६४ एणांस्तोषयेद्गुरुं एवंसिद्धिमंत्रस्तुप्रयागा
 ५६४ कुर्तुमर्हति काम्यहोमविधंवक्षेसम्यक्
 संकल्प्यसिद्धिं येनासौवाञ्छितंछिप्रमवा
 प्रीतिसुनिश्चितं वशायेद्वनिताहोमाद्गु
 लैर्मधुमिश्रितैः नारिकेरफलोपतैर्वस्त्रा
 एपाज्यैरिष्टमवाप्नुयात् माहिषैर्महीषीरा
 जैरजागव्यैश्चगास्तथा अवाप्नोतिहृतेरा
 ज्यैरत्नैरन्तानिसाधकः शालिपिष्टमयी
 कृत्वापुनर्त्नीसितसंपुताम् हृदेषान्यस्त
 साध्याख्यापचनैलाज्वयोर्निशि तांमन्त्री
 चदिवारात्रौविद्याजप्नोतुभक्षयेत् सप्त
 रात्रप्रयोगेननरोनारीनृपोथवा क्षयास
 वच्चसमायातिवित्तप्राणदिच्चार्ययेत् हया
 रिपुष्यैररुणैः सितैर्वाजुह्यालक्ष्मीमवा
 प्रीतितिश्रपंनरः छागमांसैस्त्रिमध्वकैर्हो
 मात्स्वर्णमवाप्नुयात् क्षीराकैः सस्यसंप
 न्नांभुवमाप्नोतिमण्डलात् पद्माक्षैर्जुह्व

या लक्ष्मीमवाप्नोति त्रिभिर्दितैः समस्ताये
 तारिणीयेमाहनी विश्वरंजनी श्रीकरीषि
 बहत्याह्वाप्रोक्ता सर्वसमृद्धिदा अथसार
 संग्रहे त्वरितामंत्रमंत्रायवक्ष्यते सर्वासि।
 द्विदं सर्वापतारकं सर्वसंपत्संतानसिद्धि
 दं मूर्द्धपुग्वन्तपंक्तिश्च हलेखाकवचान्ति
 का दक्षदोः कूर्परौष्टौस्तौ चामुदोर्मूलकं।
 ततः तदन्योऽष्टावन्ति मंचभगुनान्तिमरे-
 फयुक् सशान्तिः खंवामकर्णविन्दुपुक्से
 खरोन्तिम शक्तिरखान्तकोमंत्रोद्ददशा-
 र्णः दन्तपंक्तिरोकारः सः मूर्द्धपुक् विन्दुपु-
 क्तेन प्रणवः हलेखा भुवनेश्वरी बीजं
 कर्प चंडं दक्षिदोः कूर्परैः खकारः ओष्टः
 एकारः ताभ्यां खेदति चामुदोर्मूलं चकारः
 तदन्योऽष्टौ चकारैः ताभ्यां छंद इति अंति
 मंक्षकारः भगुः सकारः सः एणनेनतका
 रेणरेफेणचयुक्तः सशान्तिश्च शान्तिरीका
 रः तैस्त्रीदतिः खंहकारः वाकर्ण ऊकारः

शि।

५६५

565

विन्दुरनुस्वारः तेन द्वे इति अन्तिमः क्षकारः
सः स्वेस्वरेः एस्वरसहितः तेन क्षे इति शक्ति
भुवनेश्वरी बीजं अस्त्रं फट्कारः तथाः ॐ
ष्वाद्या अर्जुन विराट् त्वरिता ह्यः समीरिता
कुर्माद्यैः सप्तभिः पूर्वपूर्वहीनैः षडंगकं द्वा
भ्यां द्वाभ्यां विना मायां कुर्यान्मन्वर्णकान्त्य
सेत् कभालकं हन्ता मिगुह्योरुषु सजा
नुषु जंघयोः पादयोः मन्त्री सर्वेण व्यापकं न्य
सेत् कूर्मचकारः तेन च छेहत्तु छेक्षः शिरः
इत्यादि प्रयोगे वक्ष्यते नारायणीये तु नव
मादितृतीयां नोपदेश्या वर्णसप्तकं तेनां
गानि द्विवर्णानि कर्तव्या न्युपदेशतः उप
देशत इत्यनेन पूर्वपूर्वत्यागः सूचितः ते
नरवच हत्तु च छे शिरः इत्यादि यथा गुरूप
देशं कुर्यात् त्वसत् श्यामत नुं रक्तपंक
जो ह्यत्पदाम्बुजाम् ताटं कांगदविधोति
रसनानूपुरात्मकैः विप्रक्षत्रियविदशू
द्रजातिभिर्भीमविग्रहेः द्विद्विक्रमादहना

गैः कल्पितो घत्सु भूषणं पल्लवांशुकसंवी-
 तां शिरिविच्छिन्नैः शुभैः बलैर्यभूषितभु-
 जां माणिक्यमुकुटोज्ज्वलां बर्हिबर्हकृतापी-
 डांतच्छात्रांतत्पताकिनी गुंजाफललसद्भ-
 रविलसकुचमण्डलां त्रिनेत्रांचाचवदनां म-
 न्दस्मितमुखाम्बुजां वराभयकरांगणद्व-
 यीमुकुरशोभितां तनुमध्यलतामुच्चपृथु-
 लस्तनयुग्मको अरुणपतसन्नेचांसुशो-
 णाधरपल्लवां विलासमन्दिरांदेवीतरुणी-
 संस्मरेत्सुधीः दक्षवामयोर्वराभये विप्रना-
 गावनन्तकुलिकौबर्हिवर्णैः प्रत्येकं सहस्र-
 फणालं कृतौ नृपौ वासुकिशंखपालौ पीत-
 वर्णैः प्रत्येकमष्टशतफणं कृतौ वैश्वेत-
 शकपहापद्मे नीलवर्णैः फलपंचशतपु-
 तौ वृषलोपयककोटको सितवर्णैः त्रि-
 शतफलालं कृतौ ततश्च भरणभूतौ ध्ये-
 यौ आसने हेमरचिते त्वष्टसिंहधत्तेभितः
 सरोजमष्टपत्रं स्याद्भूतपुष्पं ततो भवेत्तत

शि।
५६६

566

दहिर्भृषुरंदेदेपश्चिमद्वारसंयुते मायापी
ठोदिताप्रत्रनश्वशक्तिः प्रपूजयेत् त्वरि
तांवक्ष्यमाणेनविधानेनान्नसंजेत् अनौ
सदण्डवर्मोयस्वंसदण्डसुवीज्वदे विय
द्रान्यः सकर्णो ग्निरप्येतदेद्वकंपुनः सप्र
न्याः सनेत्रार्द्धचंद्रो गुलुगर्जद्वयंवदेत्तउ
पान्यस्वरयुग्वो मवर्णा न्यो दीर्घा विन्दुपुक्
डे नोपंचाननं ह्रस्वपीठ मंत्रउदाहृतः प्र
त्यक्षकारः सदण्डः सानुस्वारः तेन क्षं
वर्महं स्वंहकारः सदण्डः सानुस्वारः ते
नहं सुधावकारः ज्वदेस्वरूपं यिविषत
हकारः भान्यः मकारः कर्णः उकारः ते
नमुदिति अग्निः रेफः अपिशाब्ददुकारः
पुक्तः तेन रुदिति अन्यः क्षकारः नेत्रमि
कारः प्रार्द्धन्दो विन्दुः तेन क्षिंदिति गुलुग
र्जद्वयं गुलुद्वयंचेत्यर्थः उपान्यस्वरो वि
न्दुः तद्युष्मो महकारः तेनहं वर्महं प्र
त्यक्षकारः दीर्घाकारः विन्दुरनुस्वा

रत्नेन क्षीयति डे नपंचाननाय हतनमः
 अनेन मनुना दयादासनं मूर्तिकल्पना मू
 लमंत्रेण कर्तव्यात्वारितां पूजयेत्तत्तः यथा
 बत्केसरेष्वंगपूजाकार्या विपश्चिता प्रणी
 तां चैव गायत्रीयं जेतत्रैव मंत्रवित् तत्रैव
 सप्तमाष्टमकेसरयोः विपश्चिते तपनेन षडं
 गपूजायां विशेष उक्तः यथा अत्र देवग्रके
 सुरे मारभ्य प्रादक्षिणेन षट्सुकेसरेषु ष
 डंगानि संपूज्यादत्ते पूर्वादि कक्रमात् अंगं
 प्रणीतां गायत्रीमिति तोतलामतेपि यजे
 तत्राष्टपत्रेषु पूर्वां शाङ्गदेवताः सौम्ये प्र
 णीतामेशे वगायत्रीमभिपूजयेत्त इति प
 द्यादाचार्याश्च पूर्वादि षट्केसरेषु षडं
 गानि संपूज्योतरे शानयो रुभयं पूजयेदि
 ति प्रपंचसारे हंकार्याख्यां खेचर रिचंडे
 सच्छेदिनी तथा शेषणीभूयः स्त्रिया कृपा
 हंकारः संक्षेपं कुर्यश्च संपूज्याः स श्रीवी
 जालोके शायुद्ध भूषणान्तितादलाग्रेषु

शि०
५६७

567

लोकोभशावाहनमपि श्रेयम् इन्द्रदिल्लोक
पालानां वर्णवाहायुधैः समाः इति तोत
लामतात् तथा फट्कारीवाप्यग्रेसचापं
शरधारिणीतद्वाह्ये सस्वर्णवेत्रपद्मौद्वा
स्थे पूज्ये पुनर्जया विजये कृष्णवर्वरकेश
लकुटधरः किंकरतः बर्वरः उद्भुषितः कु
टिल इति यावत् सारसंग्रहे किंकरायर
क्षयुगं त्वरिताश्चास्थिरोतवः कवचान्ते
फट्चवदेदनेन मनुनाततः लकुटः गद्य
कृष्णवर्णो गदापाणिरिति सारसंग्रहेत
सारसंग्रहे आरतैर्वनसंभूतैर्मनोऽश्व
सुगंधिभिः धूपदीपादिभिर्मृत्युगीतैः संपू
जयेच्छिवाम् एवं पूजां विधाया जयेत्
द्विधां सहस्रकं शतं वा कृतं होमस्तु पूजां
प्राग्बत्समापयेदिति अथ प्रयोग तत्र प्रा
तः कृत्वादियोगपीठस्थासाने मूलविद्य
या प्राणयामंत्रयं कृत्वा शिरसि द्वर्जुना
यक्षुषये नमः मुखे विराजेच्छन्दसे नमः

हृदि श्री त्वरितानित्याये देवताये नमः गुह्ये
 ओं बीजाय नमः पादयोः ह्रीं शक्तये नमः इ
 ति विन्यस्य मम सकल पुरुषार्थ सिद्धये वि
 योग इति कृतां जलिरुत्काचच्छेद दयापन
 मः छेदाः शिरसे स्वाहाक्षः श्री शिखायै वष
 ट् स्त्री हं कवचाय हं हं सेनेत्राय वौषट् शे
 फट् अस्त्राय फट् इति कर षडंग न्यासं विधा
 य ध्या न्याधात्म पूजाने भुवनेश्वरी पीठम
 भच्यावाहादि पुष्पोपचाने हृदले केसरेषु
 देव्यग्रादि षट्केसरेषु षडंगानि संपूज्या
 नि मकेसरयोः ओं प्रणीतायै नमः ओं गा
 यत्र्यै नमः इति संपूज्या हृदलेषु ओं श्री हं
 कार्यै नमः रोवं खेचर्यै चण्डायै छेदन्यै शे
 षण्णैस्त्रियै हं कार्यै शे मंकर्यै नमः इति स
 पूज्य देव्यग्रे ओं फट् कार्यै देव्यग्रद्वारे दक्ष
 वाम पार्श्वयोः ओं जपायै बीजायायै इति स
 पूज्य द्वाराग्र एव किं रायरक्ष त्वरित्वा ज्ञा
 स्थिरो भव हं फट् किं कराय नमः इति स

शि।

५६८

५६८

पूज्यलोकेशार्चादिप्राग्वत्समापयेदिति च
ब्रह्मकार्यादिशक्तीनां लोकेशात्मकत्वात्
केशार्चनास्तीतिकेचित् तथा मृडानीतं
त्रे त्वरितादेविशब्दोत्तेविघ्नहेतूणि मुञ्चरे
त् विद्यायैधीमहि प्रोक्ता तन्नो देवि प्रचोद
यात् गायत्री त्वरितास्तु जयात् सन्निध्य
कारिणीति गायत्र्युक्ता प्रपंचसारे दीक्षां
प्राप्य गुरोरथ लक्षं जप्या दृशां शकं जुहु
यात् विल्वसमिद्धिस्त्रिमधुरसिक्ताभि
साधकः स्वयमितीसारग्रहेषि एवं संस्म
त्य लक्षैकं जप्य जपे न्मनुवित्तमः मध्वक्त
विल्वसमिद्धो जुहुयात् दृशां शतः सुगंधि
सलिलैश्चैव तर्पयेत् त्वरितां परां आत्मा
नमभिषिच्याय कुर्याद्वा स्नानभोजनं ऐ
वं सिद्धे मनो तस्मै नरनारीनराधिपान
मत्क्रीयां प्रकुर्वन्ति नात्र कार्या विचारण
देवदानवगंधर्वपक्षचारणयोधितः
सिद्धविद्याधराणां च योषास्तस्मै सस्त

था विस्पृष्टजघनोरस्काःस्पृष्टोर्मूलमंजु
 लाःप्रस्रवतत्पदविन्यास्याःप्रस्पंदिदशाना
 शुकाःरम्यमीष्टदुन्मितितनयनेन्दीवरा
 श्रुताःश्लथमानांगवसनाःश्लथाकुंचित
 मूर्द्धजाःमदस्वलितभाषिणःप्रसादाका
 क्षयामुहुःसम्पत्तिसरोविरचितनत्पंजल
 यउत्कटं पश्यवाचंप्रयच्छाशुह्याश्लेषसु
 खमेधिनःएहिरम्यसुरोद्यानंरंस्यामोत्रनि
 ज्ञेक्षया निरातंकामदेत्यादिवादिनीमिरु
 निशंप्रत्नाभ्यमानोमंत्रज्ञोपदाविक्रियते
 नमःतदेत्यवांछितंतस्मैददातित्वरितारि
 तं संजय्यकर्णयोर्विधांप्रस्थावाजपसिद्ध
 या संताड्यशीर्षेसहसामृतसुत्थापयेदसौ
 काम्यहोमविधिंवक्षेपथाविधिविधानवित्
 कृत्वापोनिंकुण्डमध्येसमाधाग्निमंत्रतांसं
 पूज्यपूर्वविधिनादेवतांविधिवत्सुधीःति
 त्सर्वपणोधूमशालिधान्ययवैर्हनेत्त्रि
 मध्वतैरेकशोवासमेतेर्वासमृद्धये वकु।

शि। ५६६ लैश्चपकैरक्तकल्हारैररुणोत्पलैः केरवैर्म
 ल्लिकाकुन्दुमधुकैरिन्दिरापपेऽप्रशोकैः पा
 ५६९ टलैर्विल्वैर्जातिविचकितैः सितैः नवैनीलो
 त्तपलैरश्वरिपुजैः कर्णकारकैः होमाला
 क्ष्मीचसौभाग्यमायुर्नित्यं पशोनिधिं पद्मदि
 वांछितं सर्वन्ततदाप्नोति निश्चितं इर्वागुड
 चीमश्वत्थं वटमारग्वधंतथा सिताञ्जलक्ष
 कंदुत्वारोगान्मुक्तो नरोचिरात् इक्षजंवृना
 रिकेलमोवागुडसिताहुनेत् अचलां लभ
 तेलक्ष्मीभोक्ता च भवति ध्रुवं एतैरुदीरितै
 राज्यमधुक्षीरपुतेर्हनेत् एकैकैर्वनिता
 वप्रपायावजीवं धनादिभिः यक्षेन्धनाग्नौ
 यो न्युत्पक्षतजोत्पादिकंतंचरुं आरुष्कर
 घृतोपेतं फलिशीर्षस्तु चाहनेत् कृष्णं शु
 कशिरोवेष्टः खड्गपाणिश्चरोषवान् नि
 शामध्ये हुनेत् सद्यो निहतुं वैरिणं हृष्टात्तम
 तुकाक्षानले तस्य फलैः पत्रैश्च होमतः स
 प्ररात्रादरातेस्तु गजाश्वरोगमाप्नुयुः चतु

रंगुलजैहोमाच्चतुरंगवलेनपेसप्रहाद्रोग
 दुखानिभवन्तेवनसंशयः मंत्रजप्रोदके
 सेकात्क्ष्वेडशान्तिर्भविष्यति तजप्रपष्टि-
 घाताच्चतज्जप्रचुलुकोदकात् होमसंख्य
 पार्वतीस्पातजपसंख्यावतावतीमत्सुःका
 रः तत्कर्णरंध्रजापाच्चसद्योनस्पुर्विषग्रहाः
 तद्यंत्रस्थापनंचैवविषभूतारिनाशनं एव।
 मस्यास्तुविद्यायावैभवंकीनुवर्णयेत् तथा
 प्यनुग्रहातस्याः किंचिदुक्ते मया त्विदं वैरियो
 न्युत्थमांसैः वैरिजन्मनक्षत्रयोनिमांसैरित्य-
 र्थः नक्षत्रयो नपस्तुतोतत्नामते अश्वहस्त
 जसर्पाश्चसर्पः आचविडालकाः मेखोविडा
 लकश्चाखुर्मूखकोगोवृषस्तथा महिषीव्या
 घ्रमहिषोव्याघ्रैर्होरिणः शुभाः वानरोनकु
 लश्चैवनकुलो वानरस्तथा सिंहादयस्तथा
 सिंहः छागेहस्तीयथाक्रमं भानानुयो नयो
 देविकथितास्तवसुव्रते अत्रद्वितीयनकु
 लशब्दोऽभिदभिप्रायेणोक्तः अतएवा-

शि।

५७०

570

ष्टाविंशतिरिति सारसंग्रहे अथानुग्रह्यं
त्राणि वक्ष्यंते तत्र समासतः कोष्ठचतुःष
ष्टिचलित्वित्वातेषु च सर्वा घंगुणपादि
श्रीमनुमालिख्यशिखाषमूलमनुवाह्ये
मृतवीतं कोचनपदेच्छेवसनंवासंलित्वि
तं वस्थापितमेतत् सस्यसुदायिन्यः सम
ये स्युस्तत्र वक्ष्याधः यत्नदाश्च यंत्रमिदं वा
नुग्रहसंश्रयत्रनिखातममंगलावार्ता च
तत्र भवेत्सत्यं न कदाचित् श्रीमनुमेतं
संप्रति वक्ष्ये विविन्दुकार साविषं च दी
र्घसंयुतं गुरुच्चदीर्घसंयुतो विलोमगा
निमान्वदेत् भगुश्च कांति संयुतस्तपः
चमश्च सघयुक अनंतयुक मरुद्भवेत्
समेयुतं पुनर्वदेत् इमान्विलोमगांस्त
तश्च यामरुच्चदीर्घयुक धराचवामनेत्र
युग्वसुंधराह्यननयुक इमान्विलोमगा
गानिमान्वदेत् भगुश्च कांति सं पीठित
श्च यामसमेयुतं वेदेत्तापदेवती सुवे परी-

लगानिमान् वदेइमामनुर्मतः ससर्वका
 र्यसाधकः विविन्दुकारमाश्रीइति सास्वरू
 पं विषमकारः दीर्घ-प्राकारः तेनमाइमा
 इति मरुत्तयकारः दीर्घ-प्राकारः तेनयाइ
 ति विलोमगान् यामासाश्रीइति इमान् वि
 लोमगान् शयानोसाइति मास्वरूपं मरुत्त
 त्रिटि धभगुः सकारः कोन्तिराकारः तेनसाइ
 ति तपंचमः नकारः सध-प्राकारः तेननो
 इति-अनन्तः-प्राकारः तयुक्तो मरुत्तयकारः
 तेनयाइति सस्वरूपं एस्वरूपं तेनशेइति
 यकारः दीर्घ-प्राकारः तेनयाइति धराल
 कारः वामनेत्रं ईकारः तेनलीइति वसुंध
 रालकारः-अनन्त-प्राकारः तेनलाइति इ
 मान् विलोमगान् लालीयामामाइति या
 स्वरूपं सस्वरूपं एपुनएकारपुक्तं तेनशेइ
 ति लास्वरूपं वैपरीत्यगान् तेनलीलाशे
 याइति अथतद्यंत्ररचनाप्रकारः तत्रप्राक्
 प्रत्यगायतामचरेखादक्षिणेत रापतान-

शि. १

५७९

571

वरेखाञ्चकृत्वाचतुःषष्टिकोष्टयुतंचरसं
परिकल्प्यतत्रसर्वोपरिगतपंक्तैः प्रथम
कोष्टमारभ्यस्वषामादिदक्षिणान्तक्रमे
णपंक्तिचतुष्टयगतेषुद्वात्रिंशत्कोणेषुप्रो
क्तसर्वतोभद्राख्यलक्ष्मीमंत्रस्यद्वात्रिंशद्
क्षराणीविलिख्यपुनरधोगतपंक्तिचतुष्ट
येपिसर्वाधःपंक्तेप्रथमकोष्टंस्वदक्षिण
स्थमारभ्यवामान्तमुपर्युपरिपंक्तिचतुष्टये
तस्यैवमंत्रस्यद्वात्रिंशदक्षिराणिविलिख
तद्दहिःप्रागादिषुचतस्रषुदिक्षुईशानंच
तुरावृत्तितद्वाह्यरेखास्पृष्टास्पृष्टांत्वरिता
विधामंतगतवषट्कारामालिख्यतद्द
हिर्वमित्यमृतबीजेनवेष्टयेत् एतद्वंत्रमु
क्तफलदंभवति तथा इतः परंप्रवक्ष्यते
मनोज्ञयंत्रमुत्तमम् प्राक्प्रत्यगायतैः सू
त्रैस्तथादक्षोत्तरायतैः दशभिर्दशभिः कु
र्पादेकाशीतिपदानिचै समान्तरालका
न्यत्रमध्यकोष्टेसमालिखेत् समाधां

टपरंमंत्रीविन्दुपुक्तंचतदहिःचतस्रश्चापि
 वीथीषुचतुःकोष्टामिकासुव दिगात्तासु
 क्रमादणीश्वक्ष्यमाणान्समालिखेत् च
 ततीयं वामकर्णपुक्तं विन्दुविभूषितं वि
 सर्गाख्यो भगुस्तोयं श्वेतेशः खेचरीततः
 केवलाचततः प्राग्वत्तन्मन्त्रीविद्यां समा
 लिखेत् उक्तवर्णविहीनेषु कोयेषु मनु
 वित्तमः ततस्तूर्णमन्त्राणैस्तैर्वैश्येद्वहि
 रुक्तवत् मूलविद्याक्षराण्येव वषट्पु
 त्तानि मन्त्रिभिः फट्काररहितानि प्रो-
 क्तानि चामगे वहि कुंभं विदध्याच्च पञ्च
 तदधरोत्तरं श्रथैतद्यै नरचना प्रकारः त
 त्रप्राक्प्रत्यक् दक्षिणोदक् च समान्तरा-
 लानि दशादशासूत्रायास्फाल्यैकाशी
 त्रिपदानि विधाय तत्र मध्ये कोष्टे सविक
 टकारोदरे साध्यनामालिख्य तत्कोष्टमै
 कैकमभ्यन्तरं निर्गमगत्या विलिख्य त
 तर्दशादिकं निरुत्पादिकं चिप्रागुक्तश्री

शि।

५७२

५७२

विद्यानुष्टुतं मध्यवीथी चतुष्टयवर्जमा
लिख्य सर्ववाह्येऽप्रमितः ईशा दीशानो
तूष्णमृताक्षराणि चतुरावत्पा प्राग्वत्स
मालिख्य सर्वमध्यकोऽष्टम्यचतुः कोण
स्थतूष्णमृताक्षरमानेन भ्रमेण वृत्ते नि
ष्पाद्यतदाह्यंगुलमानेन तथा वृत्तान्तरं
कृत्वा धउपरिभागे च मध्यतश्चतुरंगु
लान्तरालं वृत्तद्वयं मार्जयित्वा तदग्रच
तुष्टयमानवक्त्रे समान्तरालमुपरि चतु
रंगुलं कुं भुमुखाकारं यथा भवति तथा
समुन्नतमयतत्कुं भुमुखेति र्यग्रेखा द्व
यप्रसार्य तत्कुं भवीथी मन्योन्यस्पृष्टव
कारमालयां श्रवला रूपयान्तमुखया
समर्पय पूसर्वत्रोपरि विन्दुं समालिख कुं
भाधस्तात्पञ्चकणि कास्थं कुं भयथा भ
वति तथा समालिख्य प्रोक्तक्रमेण मनी
षितेषु विनियोगात् प्रोक्तफलानि भवन्ति
तथा कुंकमैर्लाक्षया वापि निरिवन्तं स्व

णपदके धवलेवसनेवापितिरिवन्यार
 स्वर्णजातया संपूज्यजपसंसिद्धेस्थापये
 पत्रतत्रैवे भवेत्तक्ष्मीरतिस्फीतानीरोगा
 श्रप्रजास्तथा गजाश्रतुर्गास्त्वयेप्राणिनः
 मुखिनोभृशं भूतप्रेतपिशाचादिपीजसुवि
 भयादिदं अलक्ष्मीशान्तयेवश्रपसिद्धयेसा
 र्वसंपदे कृत्यामत्पुग्रहस्वेउडरितेभ्योवि
 मुक्तये पुत्रपौत्रैश्वर्यदीर्घापुष्पसंसिद्धये
 पिच तथा पद्मेदशादलपुक्तेमायोत्पादय
 सहितांच ताराघर्णान्निखदशापत्रेषा
 द्गोणस्थेक्षितिपुरसंस्थेचकृत्वाद्रोहग्रह
 श्रामनंतच्चोरव्यानादिकभयहारि जपंदो
 ह्माविधुतमशेषंराज्ञापुद्धेविजयदमुक्तंए
 तद्यंत्ररचनाप्रकारःतत्रदलशदलपद्म
 कृत्वातत्कर्णिकायांमायाबीजस्योदोरेसा
 ध्यनामानिखतद्वहिःप्रष्टच्छेदेषुफट्च
 र्जमानिखेदष्टवर्णकंकर्णिकास्थंततो
 ज्वंचमापयावेष्टितंततःवहिःकुंभंविद

शि. १

५७३

५७३

ध्याच्चप्रोक्तलक्षणसंपुत्तं एवमन्यैश्चनव
भिर्षिध्यावर्णैर्यथाक्रमम् विदध्यान्नवयं
त्राणिदृशानांचफलं त्विदम् सर्वरक्षाज।
यंवक्षेउहत्प्रहनाशानं स्तंभलक्ष्मीपशो
ध्यान्यवासोसिवसमाप्नुयात् अथैतद्रच
नाप्रकारः तत्राष्टदलंपञ्चविधायतत्क।
णिकाविद्याप्रथमहल्लेखांतदुरेविद्या-
द्यभूतंप्रणवंतन्मध्येसाध्यनामवालिख्य
शोषाणपट्टोमंत्राक्षराणिहल्लेख्याद्वयफ
ट्कारविधुराणिक्रमेणग्रादिप्रादक्षिण्ये
नाष्टदलेषुसमातिरव्यतत्पञ्चद्वितीया
हल्लेख्यपाठकक्रमेणावेक्ष्यतद्देहिः
प्राग्वत्सविन्दुकशंखलितवकाक्षरमालो
पेतंकुंभंचकुर्यात् एतत्प्रथमपंत्रं एव
मस्यैवपंत्रस्यकर्णिकामध्येहल्लेखोदरे
विधायास्तृतीयाक्षरादीनिशोषाक्षराणि
क्रमेणैवंतामगर्भंविन्यस्यतदनंतरा।
दितत्पूर्वोक्तंप्राग्वदेभिरक्षरैर्दलस्थैःपू

वींतेनसांर्द्धवपंत्राणिहृत्तेख्यामघ्येसना
 मकंफट्कारंसमातिख्यप्रणवविधुरैस्त
 तीयादिभिःशेषाक्षरैःप्राग्वद्वत्स्थैर्दशमंचे
 त्येवंदशपंत्राणिकुर्यादिति साध्ययुतंतार
 कमिहमध्येकोष्टशतविंशतिसहितेत्रद्वा
 दशामूलमिहशिवायंसलिखविंशयुगव
 शुल्लंमूलजप्तंयंत्रवयंसंपाताज्यसुसंयु
 तं श्वेउग्रहार्तिहरतिजयलक्ष्मीयशःप्र
 दोऽस्यार्थःप्राक्प्रत्यगायतादक्षिणेत
 रायताश्चद्वादशद्वादशविलित्वेकविंश
 तकोष्टादिकृत्वा रेखायेषुसर्वेषुत्रिशू
 लानिविरच्यतन्मध्येकोष्टेससाध्यंप्रण
 वंविलित्वेषानकोष्टमारभ्यप्रादक्षिणे
 नप्रवेशागत्यात्वरिताविद्यांप्रणवद्विती
 यहृत्तेखाविधुरांद्वादशवतिलित्वेत ए
 तच्चमुक्तफलदेभवति तथा एकाद
 शीतिपदेचक्रंकृत्वातन्मध्येकोष्टके रे
 फोदरेसमातिख्यसाध्यनामयथाविधि

शि।
५७४

574

लिखेबीजचतुष्टये चतुर्दश्याषु यथापुरा
वक्ष्यमाणान्ततः प्राग्वत्कालीविद्योसमा-
लिखेत् चतुष्टयि पदेष्वाशादिषुकुण्णपा-
दिषु यममंत्रावृत्तं बाह्ये वह्निवायुसमायु-
ते निग्रहस्वामिदेये त्रसर्वशत्रुनिवर्हण-
। वह्निस्थं यतुरीयं स्याद्दामकर्णेन्दुभूषितं
प्रथमं बीजमुदितं सवर्तो गन्धासनेन्दुपुक्-
वामकर्णे ह्यपरं कूर्मान्तोच्छिन्दुवह्निपुक्-
तृतीयं व्योमवन्त्याधिविन्दुभिः परमीरितं
एतद्बीजचतुष्टये ननु शत्रुसंहारकारकं यतु-
रीयं भकारः वह्निस्थं रेफोपरिस्थितं वाम-
कर्णकृकारः इन्दुरनुस्वारः एतैर्भू सर्वतः
क्षकारः अग्न्यासनरेफस्थः इन्दुपुक्-
नुस्वारयुक्तः सवामकर्णः कृकारयुक्तः
एतैः क्षुः कूर्मान्तः छकारः इन्दुरनुस्वार-
वह्निरेफः एतैः छुं इति व्योमहकारः व-
ह्निरेफः अघा कृकारः विन्दुरनुस्वारः
एतैः हूं तथा क्रोधीशः कान्तिमानश-

क्रोवामनेत्रसमन्वितः कालोननपुतोच
 न्हिर्विपरीतानिमान्वदेत् लोलाक्षीसहि
 तः शक्रोमेषोभांतश्चसघयुक् सर्वतः पु
 नरेवैतान् विपरीतान्समुद्धरेत् कालो
 ननपुतः सोयसघयुक्ततृतीयकः किंटी
 पुतः पूतनाचविपरीतानिमान्वदेत् बहि
 रन्त्यः पूतनाचसाजलस्थावदेदिमान् वि
 परीतानियंप्रोत्काकालीविधारिघातिनीक्रो
 धीशः ककारः कान्तिराकारः तेनकाशक्रः
 लकारः वामनेत्रं ईकारः तेनली कालोम
 कारः अननः आकारः तेनमा बहिरेफः
 विपरीतान्नरमालीका इति शक्रः लकारः
 सः लोलाक्षी इकारेण युक्तः तेनली मे
 षोनकारः भांतः मकारः सघ ओकारः तेन
 मो सर्वतः क्षकारः विपरीतान्नक्षमोनली
 इति कालोमकारः अननआकारः तेन
 मासः मकारः सघयुक्तः तेनमो तृतीयः द
 कारः किंटी एकारातेनदे पूतना नकारः ।

५७५
 ५१५
 शि। विपरीतान्ततदेमोमइति बह्निरेफः अन्तः
 क्षकारः पूतनातकारः जले स्थितः वका
 रो विपरीतान् त्वत्तक्षरइति तथा वायुः
 कालोनन्तपुतो जलं कान्ति समन्वितं सो
 मश्च खेचरीतोयं कान्तिपुच्छालमानदेवा
 पुः कालः कान्तिपुतः खेचरीसघपुग्विषं
 सामेशः खेचरीकालः सघपुक खेचरीवि
 षं कान्तिमज्जलकान्तीचकालः सघपु
 तः पुनः यत्तुरीयो वामकर्णपुतो ग्निर्नेत्रवा
 मुनः स एव तादृशो भूयः यत्तुरीयश्च पूर्वव
 त् कालः स यपुतस्तोयकान्तिमत् खेचरी
 द्वयं पृथग्वह्निर्वामनेत्रपुतस्तोपास्वपूत
 ना तथा विद्यापुनः सैव बह्निर्वामाक्षि सं
 पुत सोमेशः खेचरीचेतियममंत्र उदाहृत
 सर्वशत्रुक्षयकरो यंत्रविन्यासतः सदा वा
 पुः प्रकारः कालः अमकारः अनन्त आका
 रः तद्युक्तः तेन माइति जलं वकारः कान्ति
 राकारः तेन वाइति सोमः खेचरीटतोयं

व कांतिः प्रा तेन मा जलं वा कांतिः प्रा तेन
 वाः कालः म स घः प्रो तेन मो पतुरीयः ~~म~~ वा
 म कर्ण म स कांतिः प्रा तेन मा खेचरी ट
 स घः प्रो तेन टो विषं म सोमेशः ट खेचरी का
 लः म स घः प्रो तेन मो खेचरी ट विषं म कां
 तिः प्रा तेन मा जलं व कांतिः प्रा तेन वा का
 लः म स घः प्रो तेन मो पतुरीयः वाम कर्ण
 ऊ तेन भूः अग्निर नेत्रं तेन रि सः अग्निता
 दृशः नेत्र पुतः इकारः पुत इत्यर्थः तेन रि य
 तुरीयः भ पूर्व वत् ऊकार पुतः तेन भू का
 लः म स घः प्रो तेन मो तोयं व कांतिः प्रा ते
 न वा खेचरी द्वयं पृथक् टट इति वह्निः रः वा
 मासि ई तेन री सोमेशः ट खेचरी ट इति प्र
 धैतान्निग्रहयंत्र रचना प्रकारः तत्र प्राग्बत्त ए
 कादशीति पदोपेतं चक्रं विरच्य तन्मध्यको
 ष्टे सविन्दु करे फोदरे साध्य नामानि ख प्रा
 ग्वत्तत्पाश्वर्यपंक्तिषु च तस्य चतुः कोष्टेषु
 प्रागुक्त क्रमेण भूंश्चूंछूंक्षूं इत्यक्षर चतुष्टय

शि।
५७६

यं अभ्यन्तरानिर्गमनगत्पादिभिः समा
लिख्य अभिचार्यः पुरुषश्चेतनः कात्मानुष्टु
मं बहिर्यममंत्रं विनिताचेदन्तर्यममंत्रं ब
हिः कालिविद्योच समा लिखेत् लेखने तु
ईशादिकं निरूप्यादिकं च कालिविद्योऽभ्य
सदा तथा यममंत्रं विलिख्य अन्यतरं बहि
कालीविद्योच समा लिखेत् लेखने तु ई
शादिकं निरूप्यादिकं च कालीविद्योऽभ्य
सदा तथा यममंत्रं विलिख्य अन्यतरं बहिरी
शादिनिरूप्यन्ते निरूप्यादिशान्तचनिरंत
रं हिरालिख्य तद्वहिसाद्वनिरंतरं विन्दुषु
क्तं यकारं रेफं च ईशादिशान्तं यथाक्रमम
न्तर्बहिर्विभागेन समा लिख्य मनीषितेषु
विनियुज्यात् एतन्निक्षेपे चाभिचार्यः पु
रुषश्चेत्कात्मादिशान्ते रापतने ग्रेस्त्री च
छास्तुरापतने एवाग्रभागे धस्ता निखने
तद्वहिसं प्रदायः तथा सीसकृते नवपदे
शावभवे कर्पटके वा प्रस्तरके वा विष।

मष्पासंतिखकाकसुपत्रेश्च चत्वरकेवाक
तिवक्ष्येस्थापितमेतशरीणां हि मत्पुकरं
व्याधिकरेस्यात्पुत्रस्त्रीविपुत्तत्वकरंच न
था प्राक् प्रत्यग्दक्षिणोदक्चनवसूत्राणि
पातयेत् जायनेचचतुःषष्टिकोष्ठानिसु
समानिच मंत्रीनेष्टीशानैरू त्पदिगाघंका
लिकामनुं विलिख्यपममंत्रेण प्रोक्तबीज
द्वयेनच वेष्टयित्वावहिश्चक्रं विषेणेवलेप
येत् ब्रह्मदण्डाचमर्कस्यालिप्तं जप्तमधोमु
खं क्षिप्तं देशादियत्र तत्रालक्ष्मीर्गदैः समैः
मारीतु सुस्थिरा साध्या भवदेवासुरैरपि यंत्र
विरचनाक्रमोपधातत्र प्राग्वन्नवाभिर्नव
भिः सूत्रैश्चतुष्टिकोष्ठानि कृत्वा तेष्वीशा
दिकं निरूत्यादिकं चाभिचार्यः पुरुषश्चेद
न्तः कालिविधां वहिर्यममंत्रं च त्रिचिदन्त
यममंत्रं वहिः कालीविधां च प्राग्वत्समा
लिख्य प्राग्वत्सविंदुयकाररेफाभ्यां संवे
ष्ट्य प्राक्तक्रमेण प्रोक्ते षुस्थापनात्प्रोक्तफ

शि. १
५७७

५७७

लसिद्धिर्भवतीति तथा अनुक्तेष्वपि नामा
नियोजयेत्कोऽहमध्यतः लवणोष्णमे
हांवुगृहधूमाग्निसंयुतं प्रमशानांगार
निंबोत्पत्तिर्यासोविषमीरितं कुषणंकु
षरः इति मनोरमाकारैव्याख्याते मेहा
म्बुप्रसवः अग्निश्चिवकमिति च सारं
संग्रहे खोखे-त्योक्तलापुक्तस्त्रिवर्ण्यं।
त्रिकंटीकी खंहकारः उंस्वरूपं तेन हुं इ
ति खेस्वरूपं अंत्यः सकारः अन्त्यका
लाविसर्गः तेन सः इति तथा ऋष्णादि।
कं तथा प्रोक्तं द्विरुक्ताणैः षडंगकमना
मेर्नालनिभामधोरुणरुचिंकणसिता
भाननांतुन्दात्वेविभिराननैर्युगमितैर्द-
द्योत्कटेभीषणं दीपद्वंद्वदराहिहस्तक
मलांचन्द्रेल्लसच्छेषरामुघडात्नवि
लोचनांभयहरांदेवी सदाभावयेत्तु पु
गमितैश्चतुर्भिः दूरः शंखः अरिश्चक्रं वा
मघूर्द्धयोः शंखचक्रे अन्ययोरन्यत्र इ

त्वायुधध्यानं ततः पूर्वोदितेनाथचर्त्मना
 मुंभजेत्सुधीः वर्णलक्षं जपेत्तन्नेदशं शे
 नघृतं हुनेत् प्रात्मानं देवता रूपं ध्यात्वा
 करद्वये शूलमुद्रां ग्रहग्रस्तं स्पृष्ट्वै नं प्रजये
 न्मनुं आशुग्रहात्प्रमुच्येत नरो मंत्रप्रभाव
 तः तथा ईशयुक् पूर्वमंत्रोत्प्लोममध्ये योषिद्
 वेदियं वषट्त्रिकं टकीविधा अर्णमंत्रिभि
 रीरिता पूर्वमंत्रान्पौखेशः इति वर्णो ईश
 युत्तो एकारयुत्तो एतयोर्मध्ये योषितस्त्री
 इत्यक्षरं पदिय भवेदित्यर्थः पूर्वोक्तवत्सर्व
 मस्य कुर्यान्मन्त्री यथाविधि पूर्ववत्तत्वरि
 तावत् एतन्मन्त्रद्वयस्यापि ज्ञेयं उत्तरतो
 वे हान्तान्तपूर्वोमान्तश्च नान्तोणान्तस्त
 येव च । ऐकादशाः प्रादिषष्टः त्वांतो वक्षु
 पुरस्सरः एभिरष्टाक्षरैर्मन्त्रः शोणपद्मस
 मप्रभः ओंकारपूर्वतः कृत्वा जप्यः सर्वै
 स्तुसाधकैः हान्ताश्च न पूर्वः प्राकारः यका
 रः मान्तः नान्तः पकारः णान्तः तकारः ऐका

शि-१
५७८

दशःटकारःआदिषष्टःचकारःखान्तःग
कारःविष्णुःपुरस्सरइत्यनेनाकादिप्रका
रानोमंत्रइत्युक्तःतथा नारदोस्पृष्टविप्रो
क्तःछन्दोनुष्टुप्प्रचवैस्सवीदेवतामुनिभि
प्रोक्तासर्वसिद्धिप्रदातथा मूलमंत्राक्षरेः
कुर्यात्त्रिभिस्त्रिभिरनुक्रमान् एकैकं व
र्ज्यन्पञ्चदशानिषडनुक्रमान् अक
र्षेह्रस्वकवटशिरःइत्यादिप्रणवपूर्वक
र्षात् अकचैतेसप्रणवाइतिहयशीर्ष
वाचनात् ततस्तुमूलमंत्रस्पृष्टकपृष्टे
तथोदरेवाहोर्गुह्योपादयोश्चजघयो
र्जघनेतथा विनस्पदक्षराण्यहोऽत्रोका
रंचतथास्मरेत् शोणपञ्चप्रतीकाशो मु
क्तमूर्द्धजलंविनीम् चलत्कांचनसंभू
तकुण्डलोज्ज्वलशालिनीम् स्वर्णरत्न
समुनद्धकिरीटसूत्रधारिणीम् शुक्ल
कृष्णारुणैर्नैत्रैस्त्रिभिश्चारुविभूषि
तां बंधूकदन्तवसनंशिरीषप्रभवा

नासिकां कंबुग्रीवांविशालाक्षीसूर्यकोटिस
मप्रभां चतुर्भुजांविबसनापीनोन्नतपयोध
रां दक्षिणाद्वेननिस्त्रिंशानिस्त्रिंशंखड्गे परे
णसिद्धसूत्रकंजपमालांविभ्रतीवामहस्ता
भ्यामभीतिवरदायिनीऽनम्रनागनासोरुं
गुप्तागुल्फांसुपार्श्विकां गात्रेणरत्नस्तंबचस
म्यगालं व्यसंस्थितां वंक्षुर्किंमिच्छसीतिव
चनं व्याहरंती मुहुर्मुहुः पंचाननं पुरः संस्थं
निरीक्षंतीस्वबाहनं ईदृशीमं विकांध्यात्वा
ऽन्नं नमः फुडिति मस्तके स्वकीये सुमनोद
द्यात्साहमेवंविचिन्त्य च पंचाननं मण्डल
स्थं च मध्ये वश्यं प्रजयेत् प्रावाहनं ततः कु
र्याद्वायत्र्याशिरसा सह महामायायै विद्महे
चण्डिकायै सुधीमहि एवमुक्ता ततः पश्चा
त्तनो देवी प्रचोदयात् ततस्तु मूलमंत्रेण गं
धंपुष्पसधूपकं दीपादिकंच दद्यात्तु मोद
कं पायसं तथा पुष्पोजलत्रये दधान्मूलमं
त्रेण शोभनं एवं स पूज्यमध्ये तु मंत्रेणांगा

शि।
५७५

579

निपूजयेत् सिद्धसूत्रं च खड्गं च खड्गमंत्रेण
पूजयेत् शैलपुत्री च एडदंटा कंदमातर
मेतरमेव च कालरात्री च दिक्पत्रे च च ये
चन्द्रनादिभिः चण्डिकामयकूष्माण्डी तथा
कात्यायिनी शुभां महागौरी चाग्नि कोण
नैऋत्यादिषु पूजयेत् ततः संपूज्य लोके
शोस्तदस्त्राणि च मंत्रविन् महा मायां न मा
मीति मूलमंत्रेण चाष्टधा पूजयेत्पश्चम
ध्येतु सुमनोजतिभिस्तथा सर्वमंगलमं
गल्येषु शिवे सर्वार्थसाधिके शरण्ये च व
के गौरि नारायणि नमोस्तुते सप्तधा वर्त
नं कृत्वा स्तुतिमेतांतु साधकः पंचप्रणामा
न्कुर्वित ऐं ह्रीं श्रीमिति मंत्रकैः योनिमुद्रां
ततः पश्चादर्शयित्वा विसर्जयेत् अथ प्र
योगः तत्र प्रातः कृत्यादि योगपीठन्यासान्ते
मूलेन प्राणायामं त्रयं कृत्वा शिरसि नारय
ण्यश्च षडेनमः मुखेऽनुष्टुप् चंद्रेनमः
हृदि श्रीवैष्णवे महामायापदेवतायै नमः

इति विन्यस्य मम सर्वाभीष्टसिद्धये विनियोगः
 गः इति कृतां जलिरुत्काः प्रोक्त्वा कचहृदया
 यनमः प्रोक्त्वा कचटशिरसे स्वाहा प्रोक्त्वा तशि
 खापैव षट् प्रोक्त्वा तपकवचापङ्कं प्रोक्त्वा तपप
 नेत्राय वौषट् प्रोक्त्वा पयशः प्रोक्त्वा पफट् इति
 मंत्रैः करषडंगन्यासं कृत्वा ध्यानानन्तरं
 प्रोक्त्वा नमः फडिति स्वाशिरसि पुष्पंदत्वा मान
 सपूजादिकं परतत्वा र्चने प्रोक्त्वा पंचाननाय
 नमः इति पीठमध्ये संपूज्य महामायायै वि
 महेचाण्डिकायै सुधीमहितनो देवी प्रचो
 दयात् स्वाहा इत्यंते श्रीवैष्णविदहागच्छेत्पा
 बाह्यमूलेन स्थापनादि परमीकरणधः क
 रोर्ध्वकरयोः संपूज्याश्च दलेषु देव्यादिच
 त्तुर्दलेषु प्रोक्त्वा शैलपुत्रे नमः प्रोक्त्वा चण्डघंटा
 यो प्रोक्त्वा त्रिदमात्रे बुद्धिनां कृत्वा प्राणस्थापना
 दिपुष्पोपचारांते मूलमंत्रेण पुष्पां जलित्वा
 पंदत्वा प्राग्बदंगानि संपूज्य प्रोक्त्वा सिद्धिसूत्रा
 यनमः ह्रीं ह्रीं सरस्वत्याय नमः इति देव्या द

शि. १
५८०

580

क्षिणा ओं काक्षरात्र्यै प्राग्नेयादिदत्तेषु।
ओं चण्डिकायै ओं कूष्माण्डायै ओं कात्याय
न्यै ओं महागौर्यै इति प्रादक्षिण्येन संयुज्ये
द्वादिपूजानन्तरं मूलान्ते महामायां नमो
ति पुष्पांजल्यष्टकं देव्यै समर्प्य धूपादिस
र्वं प्राग्वत्समापयेदिति तथा लक्षद्वयं भ
वेदस्य पुरश्चरणकर्म वै दशांशहोमश्चा
ज्येन कर्तव्यस्तर्पणदिकं ओं नमो नमो
हामायायै मनुर्वसुवर्णकः ओं नमो नमो
ह्यव्यै मंत्रः प्रोक्ताः षडक्षरः एतन्मंत्रद्वयं।
स्यापि सर्वपूर्वोक्तमाचरेत् कालिकापुरा
णे अशुचिर्न महामायां पूजयेत्तु कदाचन
अवश्यं तु स्मरेन्मंत्रं योतिभक्तिपुत्तोनरः
वन्तरक्तैः स पुत्रमेस्मरणं च न विद्यते सर्व
षामेव मंत्राणां स्मरणद्वारकं व्रजेत् जानू
र्ध्वं स तजे जाते नित्यं कर्मणि संप्रजेत् नै
मितिकं तु तदधः सब्रह्मकोनवाचरेत् त्वा
तके तु समुत्पन्नो शुरकर्मणि मेथुने धू

मोक्षारेतथावानेनित्यकर्मणि संत्यजेत्
इवमुक्ते त्वजीर्णे च नैव भुत्का च किंचना
कर्मकुर्यान्नरो नित्यं सूतके मृतके तथा
जलस्यापि नरश्चेष्टभोजनाद्वेषजादृते नि
त्याक्रियानिवर्तत सह नैमित्तिकैः सदा ज
लौकांगूपादां च क्रिमिगंडुपदादिकं का
माद्वस्तेन संस्पृश्य नित्यकर्मणि संत्यजेत्
विशेषतः शिवा पूजां प्रमीति पितृको नरः
यावद्वत्सरपर्यन्तं मनसापि न चाचरेत् म
हागुरुनियान्ते च काम्यं किंचिन्न चाचरेत्
आत्यज्यं ब्रह्मयज्ञं च आर्द्धं देवक्रियां तथा
गुरुमाश्लिष्य विप्रं च प्रहृत्यैव च पाणिना
न कुर्यान्नित्यकर्मणि रेतः पाते च भैरव
स्मरेत् ध्यायेत् मनसा जपेदित्यर्थः स्रव
दिति वर्तमानमविवक्षितं नामैरुर्ध्वम
धो वापि पृथ्वा रक्षति शोणितं अशुचिः
स्तदहः कर्म कुर्वन्तरकमाप्नुयात् इति भ
विष्णुपुराणवचनात् ननु धः जान्वधः नि

शि०

५८९

581

तं कुर्यादेवेत्यर्थः लोतके अस्तु जले लोत
के मश्रुणि चोरिते इति विश्वप्रकाशकोशा
त् इव्ये अन्नादौ गूढपादः सूर्यः गंडपदः वि
कितिकः आत्विज्यं रूत्विक्ं आक्षिप्य
तिरस्कृत्य पाणिनेत्युपलक्षणं योगार्ण
वे बान्मोदारे च क्षतजे लोतके च समुद्रवे
गूढपादस्पर्शने च उपस्थस्पर्शने तथा रेत्त
पाते तथा शौरे प्रमीतपित्तके तथा नित्यं
नैमित्तिकं काम्यं मनसापि न चाचरेत् ३
द्वारे धूमोदारे लोतके रून्दनादि कंठना
दश्रुपाते तु नित्यं नैमित्तिकं त्यजेत् तदे
च हर्षात्संजातं कर्म कुर्वन्नुद्वेष्टीति म
त्स्यपुराणवचनान् उपस्थस्पर्शं कामत
शोचे गृहीतशिशुश्चोत्थायेति तत्स्पर्शकै
प्रमीतपित्तक इत्युपलक्षणं तेन मातर्यं
पि प्रमीतायां प्रमीतोपित्तरो यस्पदहस्त
स्याशुविर्भवेत् नापि देवं न वापेन्नं याव
त्सरः पूर्णं न वत्सरः इति देविपुराणव-

चनात् एतत्सर्वमहामायोपासकपरं प्र
 करणादिति अथवासकामपरं अथसू
 तकिनः पूज्यां वदाम्यागमचोदितामित्या
 दिप्राक्पूजाप्रकरणोक्ततत्त्वसारसंहिता
 वचनादिति अन्यथापुरश्चरणप्रकरणे
 तिरिवृत्तवचनानावैयर्थ्यापत्ते सुन्दराचा
 र्यशिष्येण श्रीनिवासेन धीमता चन्द्रिका
 यां प्रणीतायां मूलत्रिंशः प्रकाशकः इति
 श्रीसुन्दराचार्यचरणारविन्दद्वन्द्वे वासि
 नाश्रीश्रीनिवासभट्टेन विरचितायां श्रीशि
 वार्चनचन्द्रिकायां मेकोनविंशः प्रकाशः
 अथ ब्रह्मात्मविद्या तत्र श्रीभैरवयामलेः
 श्रीदेव्युवाच प्रभो त्वं भैरव श्रेष्ठ सर्वतन्त्रा
 नुजीवका नानारहरस्य सारं पत्वत्प्रसा
 दाच्छृणोम्यहम् दिव्यतन्त्रं महातन्त्रं पूर्वं
 पश्चिमसंज्ञकम् दक्षिणोत्तरमूर्ध्ववक्ष्य
 पायाः कथिताः प्रभोः वरुणाकर्णदिव्यं च
 मारणोच्चाटनादिकं विद्वेषं मोहनं चान्य

शि१
५८२

582

द्विविधं कामनादिकं विस्तारपूर्वकं यि
तं ज्ञातं व्यासेन तन्मया इदानीं संभनं देव
कथयस्व प्रसादतः कथयस्व पुरश्चर्य
घहंतव वल्लभा श्रीभैरव उवाच साधुसाधु
महाप्राज्ञे सर्वतंत्रार्थसाधिके न कस्य वि
मया व्यातं पृच्छो वापि न केन चित् गुह्या
गुह्यतरं देवित्वत्वे हात्प्रकटीकृतं अथा
तः संप्रवक्ष्यामि शृणु चैकाग्रमानसा वि
द्यापरमा गुप्ता महासंभनकारिणी तारं प्र
थममुच्चार्य स्थिरमायामथोचरेत् संबोध
नपदं देवि बदेच्च वगलामुखी तदग्रे सर्व
दुष्टानां ततो वाचं सुखं पदं संभयेति पदं
जिह्वां कीलयेति ततः परं बुद्धिं विनाश
येत्पश्चात् स्थिरमायां पुनर्लिखेत् लिखे
च्च पुनरोंकारं स्वाहेति पदमंततः षट्त्रिंश
दक्षिरा विद्या महासंभनकारिणी गजानां
चरयानां च दुर्जनान् शीघ्रकारिणः संभ
येच्च महावाचं ब्रह्मस्यतिमुखोद्भूतां महा

पर्वतवक्षाणंसरितांसागरव्रजांचतुष्ष
 दंपक्षिणंचसर्पाग्निवायुविद्युतांस्तंभय
 त्पंचदिव्यानिमानुषेषुचकाकथात्रैलोक्य
 क्यस्तंभनिविद्यादेविश्रीचगलामुखीता
 रंप्रणवःस्थिरमायान्हीइतिबीजं संबोधना
 पदेचगलामुखिइति सर्वदुष्टानांस्वरूपं
 वाचंस्वरूपंमुखंस्वरूपंपदेस्वरूपंस्तंभय
 स्वरूपंजिह्वांकीलयस्वरूपंबुद्धिंविनाश
 यस्वरूपंस्थिरमायांप्राग्बद्धीजंउंकारस्वरू
 पंस्वाहास्वरूपं तथानारायणरूषित्तु
 प्रच्छेदश्चगलामुखीदेवतादितादेवित्रै
 लोक्यस्तंभकारिणीस्थिरमायाभवेद्बीजं
 शक्तिस्वाहासमीरिताविलियोगस्तुविल्या
 तःपुरुषार्थंचतुष्टयेस्थिरमायांचदूदयेशि
 रश्चगलामुखीसर्वदुष्टशिखान्पस्पक
 वचंस्तंभयांतिकंजिह्वांकीलयनेत्रंचबु
 द्धिंविनाशपासकं सर्वदुष्टइतिसमप्रपाद
 स्पग्रहणंतेनसर्वदुष्टानांशिखायैइति

शि०। स्तंभयान्तिकमित्पनेनवाचंमुखं पदेस्तंभ
 ५८३ यशतिपदचतुष्टयंकवचेप्रोक्तं सुगममन्य
 ५८३ त् मूर्ध्निभालेभ्रुवोर्मध्येनेत्रयोः श्रोत्रयो
 र्नसोः गंडयो ऐष्टयो वक्त्रे चिबुके च गले प्रि
 ये दोः पत्संधिषु साग्रेषु मंत्रवर्णान्यसेक
 मात् एवं न्यासविधिः प्रोक्तस्ततो ध्यानं
 एतु प्रिये यस्याः स्मरणमात्रेण त्रैलोक्यं स्त
 मयेत् क्षणात् गंभीरां च पत्संमन्दी नमता
 तप्तकांचनसनिभां चतुर्भुजां त्रिनयनां क
 मलासनसंस्थितां मुकुटं दक्षिणे पाशां वा
 मे जिह्वां च वज्रकं पीतांबरधरां सां द्वा
 पीनपयोधरां हेमकुंडलभूषां च पीतचंद्र
 र्धशेखरां पीतभूषणभूषां च स्वर्णसिंहा
 सनस्थितां एवं ध्यात्वा च देवेशि शत्रुस्तंभ
 नकारिणी महाविद्यां महामायां साधके
 ष्टफलप्रादं दक्षिणाधरोत्तरयोर्मुकुटरपा
 शो वामाधरोत्तरयोर्जिह्वा च त्रौ जिह्वां सा
 धकविपक्षजनस्येति घृतमुकुटं वैरि-

रिजिहामिति वचनात् श्रीदेव्युवाच ध्यानं
 नुकाथितं देवमहाश्वर्यप्रदायकं इदानीं
 कथस्वेषा पूजनं विधिपूर्वकं श्रीभैरव उवा
 च पूजनं शृणु देवेशि साधुके सिद्धिदायकं
 नित्यं नैमित्तिकं काम्यं पूजनं त्रिविधं प्रयेभू
 पदे प्रो मनोरम्येषु पुष्पा मोदे सुधूपिते गोम
 येनाथ संलिप्ते पुष्पप्रकरणो भित्ते मंडये वि
 धिबतत्र आसनं सुसमचयेत् सौवर्णे वाथ
 रोप्ये तले वाथ भूर्जके कर्पूरा गुरुकस्तूरी
 श्रीखंडकुंकुमैरपि लिखेद्यंत्रं प्रयत्नेन लि
 खित्याहेमतारयोः मध्ये योनिं समा लिख्यत
 द्वाह्ये तु षडश्रकं तद्वाह्ये षट्त्वं पञ्च तद्वाह्ये
 षोडश च्छेदं चतुरश्रत्रयं बाह्ये चतुद्वारोप
 शोभितं अत्र तु पत्रनोक्तं महादेवि पीठं वा
 पीठशक्तयः तत्र मायेदितं पीठं ज्ञेयं ता एव
 शक्तयः तत्र दीजेन पीठं च यजेन्माया एताना
 यवेति श्रीशिवयामलवचनात् भुवने श्व
 री पीठमभ्यर्च्य तत्र श्रीवगलामुखी मन्या

शि।
५८४

वादेवीमनुक्तपीठमायागुना भुवनेशीवी
जेनयोजेत् तथा नत्रवाह्ययजेदेवीसुपी
तैरुपचारकैः प्रंगानिपूर्वमभ्यर्चयथास्था
नंमहेश्वरी पूर्वद्वारेगणेशचक्षिणोवटु
कंजयेत् पश्चिमेयोगिनीपूज्याक्षेत्रपाले
तथोत्तरेऽशानादिऋत्यंतंगुरुपंक्तिं समा
चरेत् मंगलांपूर्वयत्रेतुस्तंभिनीचततः
परं जंभनीमोहिनीवशः प्रचलाचंचलाना
या भूधराकल्मषाधीराकल्यनाकाल
कर्षिणी भ्रामिका मंदगमना भोगाख्ये
वयोगका एताः षोडशपत्रेषु गंधपुष्पाक्ष
तेर्यजेत् षोडशास्वरसंपुक्ताः संप्रदात्कुला
गमे यजेच्चयंत्रमध्येषुकल्पितेचाक्षपत्र
के ब्रह्माण्णाय हृत्पूर्वादेवाहनाकल्यसं
पुक्ताः स्थिरमायाबीजपूर्वाः परिपूज्याः कु
लागमेडादिहंताः षोडशेषु पूज्याः षट्धा
तमातृकाः लोकाशाश्चतदस्त्राणि पूज्ये
द्वाह्यतः प्रिये योनिमध्ये मूलदेवी त्रिरंज

लि।भिरर्चयेत् धूपदीपसुनेचैवेद्यैर्गंधतांबू
 लदीपकैः नीराज्यविधिवत्पञ्चाङ्गपसंख्यं
 निवेदयेत् पवित्रारोपणंदेविदमनानेचपू
 ज्ययेत् विलिन्नयंततोदधात्पिप्रितान्नेन।
 साधकः बलित्रयमित्युपलक्षणंबलिपं
 चकंदष्टादित्यर्थः अथप्रयोगः तत्राप्रातः।
 कृत्वादियोगपीठन्यासांतेमूलमंत्रेणप्राण
 मत्रयंकृत्वाशिरसिनारायणायरुषयेना।
 मःमुखेत्रिष्टुप्रच्छंदसेनमः हृदयेश्रीवगला
 मुख्येदेवतायेनमःगुह्येहोवीजायनमःपा
 दयोःस्वाहाशक्तयेनमःइतिविन्यस्यप्राग्वद्दि
 विनियोगमुक्त्वा ऊँहोहृदयायनमःवगला
 मुखिशिरसेस्वाहा सर्वदुष्टनांशित्वायेवष
 ट्वाचंमुखंपदंस्तंभयकवचायहं जिह्वां।
 कीलयनेत्रायवोषट् बुद्धिंविनाशायप्रत्ना
 यफट् इतिकरषडंगन्यासंकृत्वाशिरसि।
 ओनमःललाटेःहोनमःभूमध्येचंदक्षिणे
 त्रेगं वामेलां दक्षश्रोत्रेषुमुं वामेखिंदक्षि

शि।

पृ८५

585

नसिसं वामेर्व दक्षगंडेदुं वामेष्टाः ऊं ह्येनां
अधरेवां मुखेवं विषुके मुं गलेखं दक्षवा
हुमूलेयं मध्येदं मणिवंधस्तं अंगुलि मूले
मं अग्रेयं वामदोर्मूलेजिं मध्येकां मणिवं
धेकी अंगुलिमूले अग्रेयं दक्षोरुमूलेवं
जानुनिद्विं गुल्फेविं अंगुलिमूलेनां अंग्रे
शं वामोरुमूलेयं जानुनिहोसर्वशक्तिका
मलासनायनमः इति समस्तं पीठं संपूज्या
वाहनादिषडंगपूज्यांते देव्यग्रद्वारमारभ्य
प्रादक्षिणेन चतुर्षुद्वारेषु गणेशायनमः
वट्कायनमः योगिनीभ्योनमः क्षेत्रपाला
यनमः इति संपूज्य स्ववामभागे ईशानादि
नेर्ऋत्यंतंगुरुभ्योनमः परमेष्ठिगुरुभ्यो
नमः इति गुरुयंक्ति संपूज्य षोडशादलेषु
देव्यग्रादिदक्षिणेन अंबगलायै आस्तं
भिन्यैः इजंभिन्यै उंजंभिन्यैः ईजंभिन्यै ई
मोहिन्यै उंबश्यायै ऊं अचलायै रूंचला
यै रूंदुर्धरायै ल्हंकल्लमायै ल्हंघीरायै

एकल्यनायैः ऐं कालकवर्षणैः श्रीमामिका
 यैः श्रीः योगायैः अष्टदलेषु हीवाह्मणैः नमः
 ल्हीमाहेश्वर्यैः नमः इत्यादिस्थिरामायावी
 जायाः पूर्वोक्ता अष्टमातः संपूज्यातः षट्को
 णेषु देव्यादिप्रादक्षिण्येन जंकि न्यै लोला
 कि न्यौ कांका कि न्यै सांसा कि न्यै हांहा कि
 न्यै नमः इति संपूज्यमध्ये देवी पुन्यस्त्रिमूल
 विद्यया संपूज्यादि सर्वनित्य हो मां तं कृ
 त्वा बाला प्रकरणोक्त बद्धलिपं त्रकंदत्वा
 शेषं प्राग्बत्समापयेदिति तथा साधनं सं
 प्रवक्ष्यामि साधकानां हिताय वै सर्वपीतो
 पचारेण पीतां वरधरो नरः जयमात्नां वर
 देवशिहरिद्राग्रं थी संभवां पीतमासनमा
 रुढः पीतध्यानपरायणः पीतपुष्पार्चनं जि
 त्मयुतं जयमाचरेत् दशांशो न कृतो हो
 मः पीतद्रव्यैः सुप्रोभनैः तर्पणदिततः कु
 र्यान्मंत्रः सिध्यति मंत्रिणः साध्य संज्ञां स
 मुचार्य त्तं भयेति ततः परं गति त्तं भकरी

शि०।

पू०६

५८६

विद्याप्ररित्तं भनकारिणी मेधां प्रज्ञां च प्रा-
त्नादीन् देवमानवपन्नगान् स्तंभयेच्च म-
हाविद्यासत्त्वं सत्त्वं वरानने श्रीदेव्युवाच च-
धुना साधनं देवशीघ्रं पत्न्यपकारिकं मंत्रयं
त्रोषधजपहुताद्यैः कथयस्व मे साधनं का-
मितार्थस्य मंत्रसाधनस्य प्रागेवोक्तत्वात् ।
श्रीभैरव उवाच शृणु प्राज्ञे महागुप्तं प्रकटी-
क्रियते धुना एकांते निर्जने रम्ये शुचौ दे-
शे गच्छेत्पिवा कुंडं सलक्षणं कृत्वा मेषला-
त्रयशोभितं यो निर्वित्तस्ति मात्रास्तुषट्
कमी एष त्रसाधयेत् नानाविधा सने देवि
कर्मादिष्टं समाचरेत् मधुरत्रितिलाज्ये ।
नवपलान् भाति साधयेत् तथा कर्षणं
कामस्तुलोणं त्रिमधुरान्वितं निवपत्रेषु
तं त्रिद्वेषणकरं परं हरिताले हरिद्रोचं ।
लवणेनैव संपुनै स्तंभने होमये देवि प्र-
तांचैव गतिं मतिं स्तंभयेदिति शेषः राज्ञि
काष्ठस्य सारेण माहि व्यारुधिरेण च रा-

जिकाष्टसारः आसुरीत्तिहः रिपूणां मारणे दे
विशमशानाग्रौहने निशि गध्राणामपिका
कानां ग्रहधूममुत्तेन वै पक्षेण जुहुयादे वि
शत्रोरुच्चाटनाय वै दूर्वाकुरामृतावल्लीषं
अश्चचतुरंगुलाः लाजांस्त्रिमधुपुक्तांश्च स
र्वरोगोपशान्तये लक्ष्मैकं जपेदे विब्रह्म
चारीदृष्टव्रतः पर्वताग्रे महारण्ये सिद्धिं शौचा
लये गृहे संगमे च महानयोर्निशाया मपि क्ष
साध्ययेत्त श्वेतव्रह्मत्तरोर्मूलपादुकां चैव
कारयेत्त अलक्तेन तुरागेण रंजिता च हरि
द्रया षट्त्रिंशदक्षरी विद्याया लक्षैकेन मं
त्रिता शान्तजो जनमात्रं तु मनश्चित्तमा
व्रतः गच्छेदिति शेषः असंमनः प्रालाता लं
मासिकेन समान्वितं पिष्टाभिमंत्र्य लक्षै
कं सर्वो गेलेपनं कृतं अदृश्यकारकं दे
विलोके विलोके च महद्भुतं एकवर्णा
याः सुरभेदी रोहं क्षीरमाहरेत्त शार्कराक्ष
मक्षसंयुक्तं त्रिंशत्तेर्मंत्रितं प्रिये पापयि

शि
५८७

587

त्वातुहरते विषंस्थावारजंगमं दारिद्र्यमौच
नंदेविलक्षमेकं जपेन्नरः दशांशेन कृतो
होम एभिर्द्रव्यैः पृथक् पृथक् लक्ष्मीपुक्तो
भवेदेविदारिद्र्येनाशयेदुतं एभिर्घोरैश्ची
क्षीरशर्करामधुभिर्मालितैः प्रथान्यत्
संप्रवक्ष्यामि कामनायंत्रतः परंपदेवा
प्यथ पाषाणे साध्य संज्ञां तु कारयेत् प्रा
द्यंते स्थिरमायां च हरिश्च तालकैर्लिखे
त् ~~उन्मत्त~~ रससंयुक्तैर्गाण्डं त्रिवलयं लि
खेत् गर्भस्तंभं गतिः स्तंभं चत्कारका
रीपरा करोतीति शेषः भूर्जपत्रे समा
लिख्य तालोन्मत्तानि शारसैश्च दुकोणे
तस्य मध्ये तु विद्यां चलयतो लिखेत्
साध्य संज्ञां ततो देवि तसूत्रेण वेष्टये
त् चक्रं भ्राम्यत्कुलालस्य विषवीतं
तु मृत्तिकां वषभं कारयेत् तस्या विलि
प्ततालकेन च तन्मध्ये

श्रीवार्चनचंद्रिका